Ἁγίου Ὄρους βιβλ. ἐρευνητέα (id. Ἡμεῖ. Σημ.: Παλαιτέων.
ἱδ. Πανεπιστημίου ἡ Τυπικὰ ἐν τοῖς "Θεσμοῖς Ἁγ. Ὄρ."

... δύο τόμοι ἐν ὀκταδίῳ τοῦ ΙΖ΄ αἰ. 600 ἐν αἰ. Παύλ. 281 καὶ 282.
ἐπιστολὴ τοῦ ἁγ. Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ Ὄρει πρὸς τὸν Σεβαστὸν τοῦ Ὄρους,
ὅτε ἦταν ἡγούμενος (Μαρρ.) κωδ. 188 φ. 18α. 206 φ. 124α-132α. κωδ. ἁγ. Παντ. 161, 5.
Θεοκτίστου "Τραγῳδία τοῦ Ὄρους" + Λίνδρα τὰ κατὰ Βλαστούλαν Παντ. 193 σ. 1 χιόνος 64
Ἰωάννου Ἡσυχαστοῦ τοῦ φιλοσόφου, ἁγίου ἐν τοῖς Ὀλυμβρίοις ὄρεσι διαλαμπόντος
λόγοι περὶ τῶν μονῶν τοῦ ἁγίου Ὄρους περὶ κωδ. φυσικῶν μονῶν κωδ. ἁγ. Παύλ. 207 φ. 105-113 (Ἰβηρ. 673, 5
Ἱστορία τοῦ ἁγίου Πόλου Τορ. Β΄. " 4 264 καὶ 263.
"Λειμωνιακὸν πρόσ. συναξάριον κ' ἀγιαννουάριος" ἁγ. βασιλείου Ἰβηρ. 525, 44 (τσ.)
Ἐκ τοῦ Παναρίτου ἐγχειρίδιον ἐπιτιμίων τοῦ Νεοφύτου σιδαυσάρ XVI
μετ' ἰδιοχείρων σημειώσεων σαρδώνιος κωδ. ἁγ. Παντ. 519 XVIII. φ. 5 2α.
Νεοφύτου Κυπρίου διδαχαί Ἰβηρ. 619, 1. 411 φ 138β. καὶ 650, 15, 19. 568 φ. 19β. 110, φ. 1
" χαιρουσαγυβλ 542, 22, 10.
Νήφωνος ἁγιορείτου ἀκολουθία βραδυπείρου 6375 ἁγ. Παντ. 12. τριῴου 5999, 31 Σεπτεμ. 6375.1
Ἱερεμίου 6375, 10. Ἰω. Ῥώσσου 6375, 8 Ἰωσαὴφ 6245, 6 Φιλαρέτης 6375, 4. Θαμὰ αἱ ὧραι 57
5994, 19. (καινουρ.) στίχοι καὶ στασίμων 5855 ἁγ. Παντ.
Νικηφόρου [illegible] ἀκολουθία μεγάλου 5711, 118 (ἁ. Παντ.) ἐρμ[illegible] τοῦ κ. ηχ. 1
Τυπικὰ [illegible] ἁγ. Παντ. 204 περιέχει ὅσα καὶ Ἰβηρ. 754 ἀπὸ τοῦ XIX. 116.
... καὶ ἑορτῶν πρᾶξις ... καὶ διηγήσεις περὶ τῶν ἀναφερόντων πολέμ-
κου κ. 99 XII φ. 55α-57β. τὸ Γ΄ Τοπ. καὶ Ἰβηρ. 382 ... 1744 1784. ...
ἁγ. Παντ. 152 τοῦ XV φ. 303β-303β. Πρὸς τοῖς ἀγομένοις ἀφορίζονται τινὰς ἐν
τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ, οἱ αὐτοὶ μάγιστρον καὶ νοταρίους ... πόθεν ἐκ παφορᾶς ἀρχῶν.
ἁγ. Παντ. 152 XV φ 307α-β. Σημείωμα περὶ τῶν ῥαβδίων ὑπὸ τοῦ πατρ. Νικηφόρου γραμμένον
διαταγὴ τοῦ χοροῦ, καὶ πῶς ἀφορᾶται ὁ χορὸς περὶ τὴν ἀναίρεσιν καὶ δοξολογίαν τῆς λιτανείας
τοῦ Κυρ. ... κωδ. 759 ἁγ. Παντ. σ. 177-185.
Ῥαφαὴλ Καισαρείου ἐπιστολαὶ κωδ. ἁγ. Παντ. 271 XVIII. στίχοι κωδ. Βρ. 54

Περὶ ὁσιορίτου τῆς ὁσιώρας κωδ. Κουτλουμ. 145. (Καταλ. Λαμπρ. 502

1 ἐν τῇ φιλοκαλίᾳ σ. 236-241 Β΄ Περὶ ἀναχωρήσεως λόγος τοῦ Περὶ νήψεως καὶ φυλ-
ακῆς καρδίας ... (κεφάλαια περιεχόμενα ἐν τῷ πάλαι πρὸς τοὺς ἀποτάκτους. ἐξ ὧν
ἐπιλέγει, περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ... (ὑπερβάλλουσα ὁσία) ἀρχ. Ἐπὶ μὲν ἀρετῶν ἀκολουθίαν
τῶν ἁγίων τούτων ἔφασαν, ἄλλοι δὲ καρδιακὴν φυλακήν· τὴν μὲν, ὡς
καρδίαν χαρὰν ἁγίων χαρὰ εἰρήνη λέγει, ἡ δὲ φάλλα σε τὰ αἰτήματα μορφὴ ἢ ὑλ
τῆς

Πλάτωνος κώδ. 16ηρ. 734 φ XVII. Περὶ φύσεως γονιμοῦ καὶ φυτικῆς καὶ ἀναθρεπτικῆς.
κώδ. 1342. XVII 21. Περὶ φύσεως γονίμου ---

(?) Πλουτ

Μοσχ. Διαφορ. 4 φ 233α - 234α. Θαλασσία καὶ ὑδρολογική. κεφ. 31 κτ
Μον. ἀγ. Πλουτ. 206 κ 274. φ. 95 κ σ. 104 " " κ 161, 8, κ 204
" Τσπ-ρ. 34. " " σ. 676

Ἀπὸ τοῦ ἀγιοταφίτου ἑρμηνεία Θεοφιλίου 16ηρ. 343 XIX φ 75:
Χαλκιδίου παιὰ γονίμων καὶ γονιμοποιοῦ Χιλιαδ. 8.
Ἰατροσόφου τοῦ XVII. " 23. Χατζηχρήστου 2
Γεωπονικὸν ἤτοι ἰατροσοφικὸν Συναγωγὴ φ. XVIII 3.
Γλωσσάριον Βοτανικῶν Δοκιμαρ. 274. Χατζηχρήστου 8C
ἀκτινόγραφα δεσμεύει " 124 κ 243 φ 140α 260 χρ
Ἰατροσόφια Διονυσ. 346, 355.
Ποιήματα ψυχρίστου 16ηρ. 703 ὑπάρχει ἀφῆκε.
Περὶ φρονηματικῶν 16ηρ. 381 φ. 876 - 89ε. κ νεώτ. ἐνδ. ἀγ. Παντ. υἱὸς σ. 4
Ἐκ τῶν φρονίμων " 311 778α - 84α [ὅσον φαίνεται ψυχρίστου.
σκιάγραφα κώδ. 16ηρ. 688 φ. 1414 - ἐκ τῶν ἀφορμῶν 1444 σ. 16
ἑρμηνεῖαι φ. Παρ. ἀπὸ ἀνθρώπου γονίμου καὶ ἐκ χριστοῦ γονίμου +
Ὅροι φιλοσόφοι 16ηρ. 388 φ. 747α - 751α - ἀνθρώπου γονίμου καὶ ἀνθρώπου

6414 φ. 42. 6114 σ 41 - 49
αὐτὸς αὐτός

ὁ κώδ 647 εἶναι ὁ αὐτὸς 685 κ τ.λ.
κ ὁ κώδ 806 - 84α ἔχει τὰ ἀναθρεπτικὰ
Ἡμεῖς γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἴχαμε τοὺς κώδικας ἐκείνους

Συλλογή ~~ελληνικών~~ αποφθεγμάτων ~~και~~ του ονοτούβρ. Μακαρίου
μοναχοῦ ~~του~~ 1796. ἐν σ. 5713, 4. 5880, 6394, 1.

~~Γεωγραφία ἁγίου~~ 254, 3. ~~Ιστορ. (4508, 106) 3788, 106.~~

Προσευκτήριον ἢ ἱερότης τῆς ἐν αὐτῷ ἀρχῆς τοῦ XIII
αποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ~~Ιωάν.~~ 159 φ. 2ν.

Ἀνεβάσεως χαρᾶς λειτουργ. ἀρ. 2641, 3099. σημ. 3766, 25 σημ.
4399, 2 σημ.

Ἀχαμενίδου πρὸς ὁμοδόγλου βία ἐφ. 4614, 30

Γραμμάτα ἰδιόγραφα 3594 6'.

Γρηγορίου μοναχοῦ 636, 17. 5788, 18. 5789, 60 ἀδικιές

Διονυσίου ἀρχιμανδρίτου ἐπιστολή. 1838. φωτ. 501. 12.
" τοῦ ἐν Ὄθωνι ἐπιδόξου ἡγουμένου ἀγιορείτη 5668, 5, 5695. 3. 5713, 11
" Ἰβήρων 99. 9 σημ. 5788, 77. 5789, 44, 46. 3966, 10 σημ.
3947, 1534, 1535, 4 σημ. 3664, 35 σημ. 3758, 3 σημ.

Περὶ παραδείσου. 6097, 1 δεν νιοαρχή

Ἐξορκισμοί 3309, 6. 5043, 4. 5055, 4. 5230.

Ἐπιστολὴ μυστηριάρχου περὶ 3666, 31. 3794, 6.

Ἐπιλαρίθμια περὶ 3820, 14.

~~Κανὼν ἐξαιμέρου. 5789, 48, 86.~~

Ἐὰν ἄρχῃ ἀριθμητικὴ ἀπὸ μονάδος ἰαμβικὸν δ 421. σημ. ἐ."

Ζωκὸς ἰδιαίτου διαγνωσ. ὕψος. 2280, 2. χρόνι 5775, 3.

Θεοδοσίου ~~ἀρχιεπ~~ πατριάρχου ἀποστολικὴ 1985, 1.

Θεοφύλακτος φιλοσόφου λόγος πῶς ἐν χριστῷ πρωτίστη ἀρχαία ἀλλαγὴ
φύσεως καὶ δευτέρα ἐν βροχῇ τοῦ μοναδ. ἐπαίνου τοῦ κύπριου. Καρκιν. ἐ.

Θεοδ. Σκουτέλη μελάφρασις παντοίων ὑποθηκῶν ἱερομ. Χιώτου, ἐ.
3788.

Ἱερεμίου Κυπρίου περὶ ἀγίου ὄρους 5782, 8; ἀφίξις 4330, 32. σημ. 4884, 17. Διονυσίου

Ἰω. μοναχοῦ Στίχοι ὁ ἐκκλησιαστικὸς ὁλοκαρπὸς (77) ἐφημερ. 123, 2. χε'.

Πεζικοῦ ἢ ποίησις εἰς ἀρχαίαν σταυροῦ. 155 XVIII. Ἐπιφ.
'85, 2.

Πίθεκος μυστηρίων 4301, 60. 61, 66, 76.

~~Πατριάρχου Μεθοδίου περὶ ἀγ. 102. χειρόγραφον~~

φῶς ψαλτικὴ παραφρασις 4345, 14. φωδὴ. θεία λειτ. Σ'. 4.

Στίχοι εἰς τὴν ἀρχαίαν εἰκόνα τοῦ ἁγ. Νικηφόρου λεπρ. [illegible]

Κυδ. Κουλχυμ. 56. περί ἁγίν ὄρυ ὀνομ. ἐν φ. 2156-2166 XI.

144. 2. Βασιλείου ἡγουμένου τῆς Μαλεῖνου Μονῆς ὑποτύπωσις ἀσκητ. ὠσκητείας τοῦ XV.

~~1. Χρονογραφία~~ Χρυσοστόμου ἐξορτασμοί ἐκδ.

Μανοσουρωφ εἰσιοτοχαί περί. Αθω. 5713, 7.

Φρασεις ἐξχιτικαί ἀλβανοῦ Ρω σ. 846

Νεοφύτου δέματα 2547, 1. περί ἑρμηνείας γενοχῶν 4724, 7. Επιτρ. οις εἰ. ἐγχειρίδιον Μαλ. Αιγυπτιν. 6026, 5 & προσκόπιον Ἱερομ. 6049, 22. Επιστολή εἰς πατριάρχα 6049, 10 Μεταφρασις λογ. Βασ. & Λητοῖον 6311.

μαγγον Γλυκαρίας ἐκδόθη ἰδ. Ρωσ. 212, 3. 16

~~Περί παρωδιάτου Σιφιλινοῦ Ιβηρ. 668, 24. περί Βρυκολάκων 665, 21~~

ἀλβαβητ. ἀναλυσις βραχυγραφίας Ιβηρ. 760, p. 273.

Νηφωνος δεχεμιον περί προτομιν Διον. 226.

Γαβριηλ Κανοσκ. 4421. 5778 δε Κανονικον Χριστοφορου προφορ.

Σημειώσεις περὶ Ἄδω
ἀπὸ τοῦ 1899 σημειούμεναι ἔξόδων
ἀνέργων ἃ εἶδον χρήσιμοι εἰς τὴν
ἱστορίαν
= Σημ..

ΑΡΧΕΙΟ
Ε. ΚΟΥΡΙΛΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀγένειοι. (θεομοί) Ἰδ. Σημ. 4, 224

"Μὴ φέρετε εἰς τὸ κοινόβιον ἀγένεια πρόσωπα· διὰ τί εἴδετε τί ἔκαμεν ὁ μέγας Εὐθύμιος εἰς τὸν ἅγιον Σάββαν, ὁποῦ ἀγκαλά τις τὸν ἤξευρεν πῶς ἦτον ἐκ κοιλίας μητρὸς ἡγιασμένος, μὲ ὅλον τοῦτο δὲν τὸν ἐκράτησεν εἰς τὸ κοινόβιον τὸν γράφει δὲ τις εἰς τὸ γεροντικόν, ὅτι τέσσαρες λαῦραις τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐρημώθησαν ἐξ αἰτίας τῶν ἀγενείων· καθὼς τις ὁ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Ἀθανάσιος τῆς μεγίστης λαύρας ἐκατηράσατο ἐκείνης τοὺς προεστὼς ὁποῦ ἤθελαν δεχθῆ ἀγένεια κἀν τε τις βασιλόπουλα ἤθελαν εἶναι" (λόγοι τελευταῖοι τοῦ ἁγίου Σίμωνος τοῦ Πέτρου πρὸς τὸν μαθητή. Ν. Λειμωναρίου 1819 Βεν. σ. 94)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

A 1

Να καταχωρίσης ἐν τοῦ καταλόγου τῶν ἐπιτιμῶν τὰ ὀνομάτα τῶν Μονῶν.

Ἔστι δὲ ὁ Ἄθως ὄρος μαστοειδές, ὀξύτατον, ὑψηλότατον· οὗ οἱ τὴν κορυφὴν οἰκοῦντες ὁρῶσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα πρὸ ὡρῶν τριῶν, τῆς ἐν τῇ θαραξίᾳ κατόχης. Στραβ. Βιβ. Ζ.

[illegible]

Ὀξία τοῦ μεγέτους τοῦ ἁγίου Ὄρους.

L'Orient, qui ne sait plus faire d'histoire, a le noble privilège de conserver intacte celle d'autrefois. Nous lui avons dû la solution ~~d'un~~ de plus d'un problème, parmi ceux qu'elle soulève; nous allons demander aujourd'hui à l'une de ses plus étonnantes reliques la révélation d'une époque fort peu connue, du moyen âge byzantin. Ce sont les moines du Mont Athos qui se chargeront de soulever le voile.

Le Vte Eugène-Melchior de Vogüé

(Id. ὀνομασία)

Syrie. Palestine. Mont Athos. 7 ἐκδ. Paris. 1912.

Γραφ. Ἰω. 1875.

σελ. 255.

Il entre toutes les épaves (ναυάγιον) du monde Byzantin, l'Athos garde les témoignages d'un art vivace, complet, adéquat à lui-même dans toutes ses manifestations (ἐκφράσεις), architecture, peinture, orfèvrerie (ἐκκλησιαστικῶν) Bibliothèques: σ. 286.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῆς Μαλφηνοῦ

Περί Αμαλφηνῶν: Πασπάτη Βυζ. μελέται. 137. ἐξ σ. 9
ἐν ἄντοις Βήτων
Βίκτωρ μοναχὸς τῆς ἡγούμενας τοῦ Ἀμαλφινοῦ. (ἔγγρ. διὰ
τὸ Προφοῦρνι ἐν Κωδ. Α' ἀντιγρ. Λαύρας φ 40α ἔτος ϛχιζ'
τῆς τῶν μὲν Ἀμαλφινῶν ὁ ἡγούμενος ὑπογράφεται πάντοτε ἑλληνι-
στί. τὰ ἔγγραφα ὅμως τινὰ εὑρίσκονται ὑπογραφαὶ λατινιστὶ
γεγραμμένα. οὕτω πχ. τὸ ἔγγραφον τοῦ ϛφ' δημοσιεύθη
ὑπὸ Ἀλεξ. ἐν τῇ Ἀθ. Ἑλοᾶ ἀρ 7. (καὶ τοῦ Κωδ. Α' φ. 95α-6) εὑ-
ρίσκεται ὑπογεγραμμένα Iobe monachus egumenos
κτλ. ὅπερ ὁ Ἀλεξ. δὲν ἐδημοσίευσεν οὔτε τὰς ἄλλας ὑπογρ.
πρβλ. τὰς ὑπογρ. ἡγούμενας μονῆς τοῦ Σικελοῦ, ... τῶν Κα-
λαβρῶν ἐν διαφόροις ἐγγράφοις
Περί Αμαλφης Πανδ. Θ', 307

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

3 A

Τὸ ἅγιον Ὄρος ἦν τὸ ἔνιτερον τοῦ Βυζ. μεσαιωνικοῦ μο-
ναχισμοῦ, τὸ κυριώτερον πεδίον τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ
θεωρητικοῦ βίου τοῦ Βυζαντίου καὶ συγχρόνως ὁ κυριώ-
τερος θεματοφύλαξ τῆς ἐκκλησ. παραδόσεως καὶ τῆς χρι-
στιανικῆς μορφώσεως, ὁ ἀρραγὴς τῆς Ὀρθοδοξίας βρά-
χος, τὸ Βατικανὸν τῆς Ἀνατολῆς. Ἰω. Σοκολώφ. Ἡ
κατάστασις τοῦ μοναχισμοῦ ἐν τῷ Βυζ. ἐκκλ. αἰσθ' τῶν
μέσων τοῦ δ' μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ ιγ' αἰ. Καζάν 1894. σελ.
214 - 216. παρὰ Γρηγ. Παπαμιχαὴλ Γρηγ. ὁ Παλαμᾶς σελ. ιδ'.

Ὁ μοναχισμὸς (τοῦ Ἄθω) παρέσχεν εἰς τὸ ἀτυχὲς
ἔθνος κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τὴν συμφορᾶς τὴν μόνην
διαρκῆ καὶ ἀληθῆ παρηγορίαν. Gelzer παρὰ Κτιστ.
σελ. 507

Φροντιστήριον ἱερὸν κατὰ τὸ μέγα ὄρος
· ἐν ἀρχῇ Χρυσοβούλλου Βοτανειάτου 6586. Ἰβήρων.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

4

Μιλησφόρου Ιστορία "περὶ Ἰωάννης Β΄ ΧΙΥ αι·
καὶ τὰ ἄχρα τοῦ ὄρους ὁ Ἄθως θαυμάζεται ἄξιον εἶναι
μὲν μεν. ("ἰδὼν παρῆναι").

Ἁγίωνυμοι ἀναχωρηταὶ "Τυπικὸν ἁγ. Ἀθανασίου
παρὰ τοῖς "Αθω" αι· 967
ὁ Μ. Βασιλείου ἱδρυσεν εἰνὰ ἐν Μονῇ σκήτεα ἀμφιλαλοῦν ἐν φύμῃ Κριτικοῦ.
(ἱστ. ε. π. ε΄). καὶ Διπλαίων σ. 310

ἁγίου Παύλου Μονὴ ἐν ἁγίῳ Ὄρει.

Ὁ περιώνυμος ἐν μοναχοῖς πατὴρ Ἰγνάτιος ἀναδραμὼν εἰς τὴν βασι-
λίδα μοναχὸν ἀνέφερε καὶ ἐκεῖθεν ἐν Κάθρᾳ αὐτῷ εἰς τὸ ἀρκτικὸν τοῦ λοῦ
Ἄθω, μεταξὺ τῶν ὄνομα περιφερείας τῶν ἁγίων Παύλου τῆς συνα-
πτομ. ἐν ἐκκλησίαν αὐτὸν καλὰ τὸ ἀναλαβὸν ἡ ἐπαρχεία σαν ἐνα πεν-
τηκ. ἐν τὴ βασιλεία μεν ἐν τοῖ αὐτοῖ εστρησιαν ἐνα (ἡ ἐφαρχωρίς
ἀπὸ τὸν τόπον Λιγενοῦ σταδίων μεσόν τρία ἀπὸ ὄπαριαν μεσία δύο)
ἐν Μονῇ Ἱερουσαλὴμ τῶν Ἁγιοπαυλιτῶν ἐν Παρισίοις ἐτ. 1446 Β. Δόξης 25.

Ὁ περιώνυμος ἐν μοναχοῖς πατὴρ Ἰωαννίκιος ἀναδραμὼν εἰς τὴν βασι-
λίδα μοναχὸν ἀνέφερε αὐτῷ εἰς τὸ βαθρὸν αὐτοῦ τὸ ἀρκτικὸν τοῦ ἁγίου Ὄρους Ἄ-
θω μεταξὺ μεσογαίου καὶ βορείου περιφερείας τῶν ἁγίων Παύλου τῆς συνεστώσης
παλαιᾶς (ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἀναλόγου εἰς τὴν αὐτὴν χρονολογίαν) Δημ. Βαλαω
Δανιὴλ

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θ΄ 1806 πρὸς τοῖς μονὰς τοῦ ἁγίου Ὄρους.
(ἐν Βλάχοι Παφλαγόνος σ. 14-16.) σ. 15
Ἀπὸ μὲν ἀσκητηρίου ἐκεῖ μοναχείου μεχρὶ δυνὸ ἐκκλησιῶν
ἀπὸ δὲ ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐν ἐν ἱερὸν μοναστήριον τοῦ ἁγίου
ἐν ἐκεῖ πλείονες καλύβαι ἐν ἐξ ἐστὶν ἕνα μοναχὸν ἐκεῖ κοινοβιακὸν
ἐκκλησιῶν ἐν ἐκκλησιῶν καὶ ἐν).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κατάλογος τῶν Ἁγιορειτῶν
Πατέρων,

Τοῦ Θ. Αἰῶνος.

Πέτρος ὁ Ἀθωνίτης. 880.
Εὐθύμιος ὁ νέος
Παῦλος ὁ Ξηροποταμίτης

Τοῦ Ι. Αἰῶνος.

Ἀθανάσιος ὁ τῆς Λαύρας
Ἰωάννης ὁ Ἰβηρ.
Εὐθύμιος ὁ Ἰβηρ.
Γεώργιος ὁ Ἰβηρ.
Εὐθύμιος ὁ Δοχειάριος. (βλ. Προσκυνητόρια)
Νεόφυτος ὁ τοῦ Δοχειαρίου.

Τοῦ ΙΑ. Αἰῶνος

Ἀντώνιος ὁ Ῥῶσσος
Ιουν. Ιουλ. 140

Τοῦ ΙΒ. Αἰῶνος

Ἰωαννης ὁ Κουκουζέλης (λιγ. ἐν τῷ Ἐνετοφιλίῃ)
Συμεὼν τοῦ Κιλανδαρίου
Σάββας ὁμοίως

Δεκ. Ιαν. 232

~~Κυπτάνιος~~

Τοῦ ΙΓ΄. Αἰῶνος

Εὐθύμιος Βατοπαιδινός.

Οἱ σὺν αὐτῷ 12 Ὁσιομάρτυρες

Οἱ ἐν τῇ τῶν Ζωγραφῶν Ὁσιομάρτυρες

Οἱ ἐν τῇ τῶν Ἰβήρων Ὁσιομάρτυρες.

Οἱ ἐν ταῖς Καρυαῖς Ὁσιομάρτυρες

Σύμων ὁ Μυροβλύτης.

* Ἰωάσαφ Βασιλόπαις Κήπωρος

Τοῦ ΙΔ΄. Αἰῶνος

Κοσμᾶς ὁ Ζωγραφίτης

Μάξιμος ὁ Καυσοκαλύβης

Νήφων ὁ Ἀθωνίτης

Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς

Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης

Ῥώμυλος ὁ Μαθητῆς αὐτοῦ

Ἀθανάσιος Πατριάρχης Κεντζαντινουπόλ[illegible]

Διονύσιος ὁ κτήτωρ τῆς αὐτοῦ Μονῆς

Θεοδόσιος ὁ Ἀδελφὸς αὐτοῦ

Δομέτιος ὁ διάδοχος τοῦ Διονυσίου.

Γρηγόριος ὁ Βυζάντιος

Γρηγόριος ὁ Δομέστικος

Νικόδημος Βατοπαιδινός

Νικηφόρος

Γρηγόριος ὁ Κτήτωρ τῆς ἑαυτοῦ Μονῆς

Δαμιανὸς Ἐφεσινίτης.
Καλλιστος Πατριάρχης Κωνσταντινου-
πόλεως ὁ Μαθητὴς Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου.
Καλλιστος β΄ Πατριάρχης Κωνσταντινου-
πόλεως ὁ Ξανθόπουλος.
Θεολήπτος Ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας
Σάββας Βατοπαιδινὸς
Ἀθανάσιος Μετεωρίτης.

Τοῦ ΙΣ΄ Αἰῶνος.
Νήφων Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως
Νεκτάριος ὁ Καρεώτης
Φιλόθεος ὁ Καρεώτης

Τοῦ ΙΖ΄ Αἰῶνος
Διονύσιος ὁ τοῦ Ὀλύμπου.
Θεόφιλος ὁ Μυροβλύτης.
Μακάριος Ἁγιαννανίτης.
Γεράσιμος ὁ ἐν Κεφαλονίᾳ.
Δαμιανὸς Φιλοθείτης 1568.
Δομέτιος Φιλοθείτης
Λεόντιος Διονυσιάτης
Θεωνᾶς Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης
Ἰάκωβος Ὁσιομύρτης 1520.

Ἰάκωβος ὁ Μαθητὴς αὐτοῦ
Διονύσιος ὁμοίως

Μακάριος ὁ Μαθητὴς Νήφωνος 1527
Ἰωάσαφ ὁμοίως 1536.
* Δαυΐδ ὁ ἐν Εὐβοίᾳ. [illegible]
[illegible]

Τοῦ ΙΖ΄. Αἰῶνος.

Νεῖλος ὁ Μυροβλύτης
Κυπριανὸς Κουτλουμουσιανὸς 1679.
Δαμασκηνος Λαυριώτης 1681.
*Ἠλίας ὁ Ἀρδούνης. 1686.
Ῥωμανος Καυσοκαλυβίτης. 1694.

Τοῦ ΙΗ΄. Αἰῶνος

Ἱερόθεος ὁ Ἰβηρίτης
Νικόδημος Ἁγιααννανίτης 1727
Παχώμιος ὁ Ῥῶσσος Καυσοκαλυβίτης 1730.
Ἀκάκιος Καυσοκαλυβίτης
Κωνσταντιος ὁ Ῥῶσσος 1743.
*Δαμασκηνὸς Χιλανδαρινός.
Κοσμᾶς ὁ Ἰσαπόστολος 1779.

Τοῦ . Ζθ΄ Αἰῶνος

* Λουκᾶς ὁ Μεσσήνης
* Ἱλαρίων ὁ Κρής.
* Νεκτάριος Ἁγιοπετρίτης
* Νικήτας Ἁγιοπετρίτης.
* Δαυὶδ Ἁγιοπετρίτης.
* Προκόπιος Προδρομίτης
* Εὐθύμιος Προδρομίτης
* Ἰγνάτιος Προδρομίτης
* Ἀχάκιος Προδρομίτης
* Ὀνούφριος Προδρομίτης
* Γεδεὼν Κυριακηνός
* Ἀγαθάγγελος Ἐσφιγμενίτης
* Τιμόθεος Ἐσφιγμενίτης

Οἱ τοῦ Ἁδήλου Αἰῶνος
Φιλόθεος Λαυριώτης
Συμεὼν Φιλοθεΐτης
Γαβριὴλ Ἱβηρίτης
Νεόφυτος Βατοπαιδινός
Ἀγάπιος Βατοπαιδινός
Εὐδόκιμος Βατοπαιδινός
Θεοφάνης Λαυριώτης

Οἱ ἐν τῇ ἱᾷ Μ. Λαύρᾳ

Πέτρος, Ἀθανάσιος, Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης — Μάξιμος ὁ Καυσοκαλύβης, — Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, — Νήφων ὁ Ἀθωνίτης. — Γρηγόριος ὁ Βυζάντιος. — Γρηγόριος ὁ Δομέζικος. — * Ῥώμυλο ὁ Βούργαρις. — Νεῖλος ὁ Μυροβλύτης. — Δασμασκηνὸς Ὁσιομάρτυς. — Ῥωμανὸς Καυσοκαλυβίτης — Παχώμιος Καυσοκαλυβίτης, — Ἀκάκιος Καυσοκαλυβίτης. — Μακάριος Ἁγιαννανίτης — * Λουκᾶς Ἁγιαανανίτης — Νικόδημος Ἁγιαννανίτης — * Ἱλαρίων Ἁγιαανανίτης. — * Νικήτας Ἁγιαανανίτης * Νεκτάριος Ἁγιαννανίτης — * Δαυΐδ Ἁγιαανανίτης, — * Δαυΐδ ὁ ἐν Εὐβοίᾳ. — Κωνσταντίος ὁ Ῥῶσσος. — * Παῦλος Πελοποννήσιος.

Ἐν Βατοπαιδίῳ
Εὐθύμιος Ὁσιομάρτυς. Οἱ σὺν
αὐτῷ 12 Ὁσιομάρτυρες, Νικόδη-
μος, Γενναδίος, Νεόφυτος,
* Σάββας, * Εὐδόκιμος.

Οἱ ἐν τῇ τῶν Ἰβήρων,
Ἰωάννης, Εὐθύμιος, Γεώργιος,
Γαβριὴλ, οἱ Ὁσιομάρτυρες,
Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης, Καλλιστος
Πατριάρχης ὁ Μαθητὴς αὐτοῦ,
Ἱεροθεος, Ἰάκωβος, Ἰάκωβος,
Διονύσιος, * Προκόπιος, * Εὐθύ-
μιος, * Ἰγνάτιος, * Ἀχάκιος,
* Ὀνούφριος οἱ Προδρομῖται.

Οἱ ἐν τῇ τοῦ Χελανδαρίου,
Συμεών, Σάββας οἱ Κτίτορες,
* Δαμασκηνὸς Ὁσιομάρτυς.

Ἐν τῇ τοῦ Διονυσίου
Διονύσιος Κτίτωρ, Δομέτιος,
Νήφων Πατριάρχης, Μακάριος
Ἰωάσαφ, Λεόντιος, Φιλόθεος

Ἐν τῇ τοῦ Παντοκράτορος
* Κάλλιστος ὁ Ξανθόπουλος, Θεωνᾶς
Θεόφιλος ὁ Μυροβλύτης

Ἐν τῇ τοῦ Ξηροποτάμου, καὶ
Ἁγίου Παύλου,
Παῦλος ὁ Κτήτωρ.

Ἐν τῇ τοῦ Κουτλουμουσίου.
Κυπριανός.

Ἐν τῇ τοῦ Ζωγράφου,
Κοσμᾶς, οἱ 26. Ὁσιομάρτυρες.

Ἐν τῇ τοῦ Δοχειαρίου.
Εὐθύμιος, Νεόφυτος, Θεοφάνης,

Ἐν τῇ τοῦ Φιλοθέου.
Θεοδόσιος, Δαμιανὸς, Δομέτιος,
Συμεὼν, * Διονύσιος, Κοσμᾶς

Ἐν τῇ τοῦ Γρηγορίου
Γρηγόριος ὁ Κτήτωρ
Ἐν τῇ τοῦ Σύμωνος Πέτρᾳ
Σίμων ὁ Κτήτωρ, Ἰωάσαφ Κηπω-
ρὸς ὁ Βασιλόπαις

Ἐν τῇ τοῦ Ἐσφιγμένου.
Ἀθανάσιος Πάτμιάρχης.
Ἀντώνιος, Λαμπανὸς, * Ἀγαθάγγελος,
* Τιμόθεος,

Ἐν τῇ τοῦ Κυριακοῦ
* Γεδεὼν

Ἐν Κυριακῇ
Νεκτάριος, Φιλόθεος, οἱ
Ὁσιομάρτυρες.

Οἱ ἐν Ἁβήλοις μέρεσι βιώσαντες
Νικηφόρος, Θεόληπτος, * Εὐθύμιος,
ὁ νέος, * Ἀθανάσιος Μετεωρείτης
* Γεράσιμος ἐν Κεφαλονίᾳ.
* Ἠλίας ὁ Ἀρδουνης

Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἀθανάσιος ὁ τῆς Λαύρας
* Ἀγαθάγγελος Ἐσφιγμενίτης.
Ἀγάπιος Βατοπαιδινός,
Ἀθανάσιος Ἐσφιγμενίτης, πατρὸ.
* Ἀθανάσιος Μετεωρίτης.
* Ἀθανάσιος
Ἀχάιος Κωσσοκαλυβίτης.
* Ἀχάιος Προδρομίτης.
* Ἀντώνιος Ἐσφιγμενίτης.

Γαβριὴλ Ἰβηρίτης
* Γεδεὼν Καρακαλινός,
Γεννάδιος Βατοπαιδινός
* Γεράσιμος ὁ ἐν Κεφαλονίᾳ.
Γεώργιος ὁ Ἰβηρ.
Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.
* Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης
Γρηγόριος ὁ Βυζάντιος
Γρηγόριος ὁ Λαμψάκηνος
Γρηγόριος ὁ Κρήτωρ.

Δαμιανὸς Λαυριώτης

* Δαμιανὸς Χιλανδαρινός,

Δαμιανὸς Ἐσφιγμενίτης.

Δαμιανὸς Φιλοθεΐτης

* Δανὶδ ὁ Εὐβοιᾶ

* Δανὶδ Ἁγιαννανίτης.

Διονύσιος ὁ Κτήτωρ.

Διονύσιος Προδρομίτης

* Διονύσιος Φιλοθεΐτης

Δομέτιος Φιλοθεΐτης

Δομέτιος Διονυσιάτης

Εὐθύμιος ὁ νέος.

Εὐθύμιος Δοχειάριος.

Εὐθύμιος Βατοπαιδινός.

Εὐθύμιος Ἴβηρ.

Εὐθύμιος Προδρομίτης.

Εὐδόκιμος Βατοπαιδινός,

Ἠλίας ὁ Ἀρδούνης

Θεοδόσιος Φιλοθείτης

Θεοφάνης Λοχιαρίτης

Θεόληπτος Φιλαδελφίας

Θεόφιλος ὁ Μυροβλύτης

Θεωνᾶς Παντοκρατορινός.

Ἰωάννης ὁ Ἴβηρ.

Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης

Ἰάκωβος Προδρομίτης

Ἰάκωβος ἕτερος Προδρομίτης

Ἰαρόθεος Ἴβηρίτης

Ἰγνάτιος Προδρομίτης

Ἱλαρίων Ἁγιαννανίτης.

Ἰωάσαφ Σιμωνοπέτρας

Ἰωάσαφ Διονυσιάτης

Κοσμᾶς Ζωγραφίτης

Κοσμᾶς Ἰωαπόστολος

Καλλιστος Α΄ Π. Κωνσταντινουπόλεως

Καλλιστος Β΄ Π. Κων ὁ Ξανθόπουλος

Κυπριανὸς Κουτλουμουσιανός.

Κωνσταντίνος Ῥῶσσος Λαυριώτης

Λεόντιος Διονυσιάτης

Λουκᾶς ὁ ἐν Μυτιλήνῃ

Μάξιμος ὁ Καυσοκαλύβης.
Μακάριος Ἁγιαννανίτης.
Μακάριος Διονυσιάτης

Νεόφυτος Δοχειαρίτης,
Νεοφυτος Βατοπαιδινος
Νεκτάριος Καρεώτης.
* Νεκτάριος Ἁγιαννανίτης
Νεῖλος ὁ Μυροβλύτης,
Νήφων Ἀθωνίτης,
Νήφων Πατριάρχης,
Νικηφόρος
Νικόδημος Βατοπαιδινός
Νικόδημος Ἁγιαννανίτης

*Ονούφριος Προδρομίτης

Παῦλος Ξηροποταμίτης,
*Παῦλος Πελοποννήσιος
Παχώμιος Καυσοκαλυβίτης
Πέτρος Ἀθωνίτης
* Προκόπιος Προδρομίτης

Ρωμανός. Κυπροκαλυβίτης.

* Ρώμυλος ὁ Βούλγαρις

* Σάββας Βατοπαιδινός

Σάββας τοῦ Χιλανδαρίου

Συμεὼν τοῦ Χιλανδαρίου

Συμεὼν Φιλοθεΐτης

Σίμων ὁ Κυπάρ.

* Τιμόθεος Ἐσφιγμενίτης

Φιλόθεος ὁ Καρεώτης

Φιλόθεος Λουσιακώτης

5 Α

Ἀθωνίας Σχολή. Σεραφ. Μαυραΐας Ἐκκλ. ἱστορία παρὰ Sathas Μεσ. Βιβλ. Γ' 218. κε 292. 229, 370 Σμυρν. σελ. 142 κε.

~~Ἀθανάσιος ὁ ἐκ Λαύρα~~ ὁ ἀποστόμα υἱὸς τοῦ Παλ. ἔπρ αἰσθητὴς τῶν Σταρῶν Πατέρων τῷ 1800 ὡρὰ σχολαρχήσαντα ἐν Ἁγίῳ Ὄρει. Σμυρν. σελ. 163..

Ζώης Καυσοκάλυβης ἢ ἰδιωτικὰ ἐν 5000 ρουβλίων σελ. 167, 191

Ὁ φόβος μου ὅμως τὸν ἀπόστολον οὐ μικρὸν ἦναι, χαίρει ὁ Κοραὴς πρὸς τοὺς Ῥώσσους) μὴ μέσα καταισχύνωσιν οἱ καλόγηροι. ἡγούμενος μέγας ἔναι τὴν μεγάλην, ὅπου ὁ ηγούμενος τῶν Γραικῶν ὑπηνόησε ὡραίως τὴν καλλιέργειαν τοῦ ὄρους (Ἀκαδημίαν εἶπον Ἀθηνᾶ), ἀφοῦ ἀπὸ τὸ ἄγιο μέρος θὰ καταισχύνῃ δὲν ἔναι ἀφ' ἡμῶν, ὅπου χάνομεν καιρὸν σαγηνεύοντες χριστιανοὺς ἀνδράποδα τοῦ θησαυροῦ; Διὰ τοῦτο, φίλε μου ἀγαπητέ, ἔπρεπε ἕνα κοινὸν χρέος ὅλους νὰ συνεργάσωμεν καὶ νὰ συνεπισχύσωμεν τὸ πρᾶγμα "ἡ χειροτονία ποιεῖ" καθὼς λέγει ἡ παροιμία.

(Ἀκαδ. ἔπιστολαὶ σ. 173)

νὰ μοὶ ποιήσῃς ὅσα ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἐθνικοῦ σου περὶ τῆς ἑλληνικῆς .. ἐγὼ δὲ ἔχω λόγια περὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἄθω, περὶ διδασκαλίας περὶ μαθημάτων, περὶ ἐθνικῆς μαθησίας κτλ. (αὐτ.) σ. 176.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἅγιον Ὄρος (ὄνομα). Ὁ δὲ (ἀνεψιὸς υἱὸς τοῦ Βάρδα στρατηγὸς τῶν Θρακη-
σίων (Μικρᾶς Ἀσίας) κατὰ τοῦ ἀμαρ ἀποστάσεις) ὑπὸ τοῦ Μιχαὴ υἱοῦ Θεοφύλα) ἡ
τοῦ βασιμικοῦ ἤκουσε γραμμάτων πρὸς τὸν ἐχθρὸν αὐτὸν ἀποστιζόντων καὶ ἀν-
δραγαθεῖν παρακελευομένων, ἀγγοιωθεὶς τε περὶ τῶν πραγμάτων τὴν ὅσιν
ἔξουσι ταχὺς βουλευόμενος ἐν τῷ κατὰ τὸν Ἐφεσὸν Ἁγίῳ Ὄρει προσήδρευ-
εν, εἴτ' ἀποχειρίσεις εἴτε τις τῶν ἀνωθεν ἐπικουρίᾳ δεομένης. Theophane
continuatus ἐν Patr. graec. Migne σ. 193 Δ.
Ἡ πρώτη ἐπιστοχὴ τοῦ Ἰωάκειμ Γ' τὸ β' ἀνεγδόντα τὸν θρόνον ἐκκ. ἀγιθ.
Δεκεμβ. γ' 1901. ΚΑ' 514

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Εγκαίνια Αθωνιάδος

6ε

...ει τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Κοινότητος τήν προσεχῆ Κυρικήν
...ίου τελοῦνται τά ἐγκαίνια τῆς Ἱερατικῆς Ἀθωνιάδος Ἰ
...ό Πρόγραμμα τῆς τελετῆς ἔχει ὡς ἀκολούθως.
...τά τήν θείαν λειτουργίαν τελεσθησομένην ἐν τῷ ἱστορικῷ
...του Ἱερῷ Ναῷ ἅπαντες οἱ προσκεκλημένοι θά μεταβῶν εἰς

...ν. 2/ Ἡ ὑποδοχή τ ύτων γενήσεται εἰς μέν τῆς Ἐξω-
...μεγάλην τῆς Σχολῆς Εἴσοδον ὑπό τῆς Ἐφορίας καί τῶν Μα
...τ ταγμένων κ τά μέτωπον. εἰς δέ τήν ἐσωτερικήν ὑπό τοῦ
...

...ρό τῆς εἰσόδου ταύτης θά ἂν μένουσιν ὁ Ἐφημέριος τῆς
...εἰς ἐκ τῶν Μαθητῶν Διάκονος ἀμφότεροι μετά ἱερατικῶν
...ο διακονηταί τοῦ Πρωτάτου μετά μανδυῶν κ ί Μανουαλίων
...υπηκάρης τοῦ Ναοῦ τοῦ Πρωτάτου ἔχων τόν ἀρχιερατικόν
...ήν ράβδον κ ί εν ὠμοφόριον.
...Ἀρχιερεύς πριν ἀνέλθῃ τήν κλίμακα τῆς Σχολῆς θά φορέ-
...δύαν κ ί θά λάβῃ τήν ράβδον. τῇ ἡγεσίᾳ δέ τότε τοῦ
...φαλλομένου τοῦ Ἄξιον ἐστιν ὑπό τῶν φαλτῶν τοῦ Πρωτά-
...η πομπή θά ἀνέλθῃ εἰς τήν αἴθουσαν τῶν τελετῶν ὅπου θά

...ασμός κ ί θά φαλλῆσα ἐπακολουθήσῃ αἴτησις ὡς ἑξῆς

...άλλωσι τά Ἀπολυτίκια Εὐλογητός εἶ Χριστέ ὁ θεός ἡμῶν
...Αθω Πατέρας. Τούς Τρεῖς μεγίστους φωστῆρας. Τό Κοντά-
...ὁ Καθαρώτατος Μαός. Εἶ αι ὁ Διάκονος θά ἀναπέμψῃ δέη-
...σθεῖσαν ἐν εἰδικῇ διατάξει. Ἀκολούθως ὁ Πρωτεπιστάτης
...ς Κοινότητος ποιήσει τήν εἰσήγησιν εἰς τήν ἔναρξιν τῆς
...δώσῃ τόν λόγον εἰς τόν κ. Ἰωάννην Παπαδόπου λον συγ-
...οῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἵνα ἐκφωνήσῃ τόν Πανηγυ-
...ήμερας. τοῦτον δέ θά ἀκολουθήσῃ ὁ ὑπό τοῦ Σχολάρχου
...μενος Προγραμματικός λόγος.
...ον χρόνον ἡ πομπή θά ἐκπινήσῃ διά τήν Σχολήν οἱ κώδω-
...Πρωτάτου θά κρούωσι χαρμοσύνως. Τό αὐτό δέ θά συμβῇ καί
...Σκήτην του Ἁγίου Ἀνδρέου ὅταν πλησιάσῃ ἐκεῖ ἡ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

3 καὶ ἀπὸ τῶν δύο μερῶν βιογράφων τοῦ ὁσίου Καὶ στὰς εἰς προσευχὴν πολλὰ τὸ πνεῦμα ἄνωθεν ἐπὶ ὥραν πολλὴν ἠκούσατε φωνῆς λεγούσης αὐτῷ: "Μεῖνον ἐνταῦθα, Παχώμιε, καὶ θεάσῃ μοναστήρια ἑπτὰ καὶ ἀρχὰς ἀγαθὰς καὶ ἀγέλας πολλὰς ἐν ὀνόματί μου, ὧν ὁ ἡγούμενος καὶ ἀρχιμανδρίτης ἔσται ἐκ τῶν δώδεκα μαθητῶν μου τῶν παρ' ἐμοῦ τυπωθέντων". φαίνεται οὖν αὐτῷ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀγέλης καὶ δίδωσιν αὐτῷ ῥάβδον, ἐν ᾗ θᾶττα διαιώνωσις τῶν μελλόντων πρὸς αὐτὸν φοιτᾶν γεγραμμένη ἐτύγχανε ..." Sancti Pachomii vitae graecae, ediderunt Hagiographi Bollandiani ex recensione Francisci Halkin. S.I. Bruxelles 1932, σ. 178. Τούτου ἕνεκα οἱ μονάσεις τοῦ ἁγίου Παχωμίου ἐθεωροῦντο ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν καὶ συνεκέντρωναν περὶ τοὺς 10000 μοναχούς. Τὸ ὄρος τοῦτο ἐξηγιάσθη αὐτοὶ οἱ σύγχρονοι του. αὐτὸς ὁ ἀρχηγὸς τῶν μοναστῶν ὁ μέγας Ἀντώνιος καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὅλως καὶ ἐνεσκήνωσε τὸ μοναστήριόν του καὶ ἐδιάβασε τὸν ἅγιον. εἶναι χρήσιμοι καὶ μετὰ παρόδων τόσων αἰώνων διὰ τὰς λεπτομερείας καὶ δὴ ἀποτελοῦσι τὸν τελειότερον κοινοβιακὸν ὀργανισμόν. Δύνανται νὰ διαμείνωσιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Πετρακάκου: "Οἱ μοναχικοὶ θεσμοὶ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ Ἀ', Λειψία 1907, σ. 100-120. ἀποτελοῦνται ἐξ 194 ἄρθρων. Ὁ Παχώμιος χρεῖον ἔφερε διὰ αὐτὸ πρόληψιν μιᾶς διακριτικοῦ καὶ ἐξωμολογήσεως εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὑποταγῆς τοῖς ἀδελφοῖς· διὸ διατάττει: "Συγχωρήσεις ἐπάθλου κατὰ τὴν δύναμιν φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ φορεῖν τὰς δυνάμεις τῶν ἐσθήτων ἀναλόγως καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν χειρίσεως" (αὐτ. σ. 73 σημ. 16 καὶ 75. τὸ παράδειγμα παραπάνω

ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ.....

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἅγιον ὄρος . περὶ τοῦ ὀνόματος.

"Ἐοικεν εἶναι (τὸ Βέμβινα) τὸ τῶν Βερβάκι καλούμενον, πω-
μύδριον χιονῶν τοιούτον πλῆρες, ἡ νῦν ἐπὶ τρὰς καλου-
μένης Ἅγιον Ὄρος, διὰ τὴν αὐτὴν ἴσως αἰτίαν, δι' ἣν τὰ πλεί-
στα ἱερὰ συνοικοῦσιν τὴν Βέμβιναν" Α. Κοραῆς Ἀτακτ.
εἰς Γεωγρ. Στραβ. Μέρ Β, βιβλ. Η'. σημ. 165

+ Ἀνών. Ἀσκηθ. Τοπ. Κεφ. ΚΕ' σελ. 226 Ἅγιον Ὄρος - Ὀρεσίφιον
ἀπὸ τὴν Μ. Λαύρα. ἐκλαμβάνει τὸ ὄνομα ὅτι καὶ
τὴν ἡ προηγουμένη καλεῖται "ἁγιορεῖται", ὁ ἁγι-
ορεῖτικος ἀπαρὰ ἐν τῷ ἐπιπέδῳ εἶναι καλεῖ (πρβλ.
παρὸν Διατύπ. σελ. 127. 11 παρὰ Μπερ. ὑπὸ σημείωσ: τοῦ καθ' ἡμᾶς ἁγ. Ὄρους.
ἐν τῷ ἀπὸ σελ. 11) ἐν τῷ Χ. Ἀθανασίου, Η χηρεύ. τοῦ ἁγ. Ὀρ. σελ.
σελ. 36 ὑποσημ.) ὁ Παῦλος Ἰερουσαλὴμ ὁ Ε' (1086-1102
Πατριάρχης ἐκεῖ) "ἀλλὰ καὶ καὶ μέχρι σήμε-
ρον, ἐπὶ τοῦ ἁγίου ὄρους, οἱ ἐπιλεγόμενοι ἐπονομάζουσι τοὺς
ἐν αὐτῷ μονάζοντας ἐν 1046" (ὁ Μιχαηλάκης ἀλλ.) σελ. 226
οὕτω τὸ πάτρος ἐπεκράτησε, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυ- Meyer 153, 1.
γεννήτου Πάλμα "ἅπαν πλῆθος" ἔχουν ἐν τούτοις δεῖ μετὰ
τὸ ὄνομα Λαύρας ὄρος τὸ παντόφιον (Mommsen in act. Pal. IV. ii. 122 c. 2)
ἐκφωνήσεως τῆς "ἁγ." ἐν τοπωνυμικοῖς ἐκφωνήσεσι +α-
γίαν" αἰτία ἡ κοινὴ ἐκφορὰ "τὸ καθ' ἡμᾶς ἅγιον
Ὄρος" Historiani Continuati Bonn σελ. 180. τὸ ἴδιον
καὶ ἐν τῷ ἐκφορᾷ κοινὴ ἁγιοτάφῳ ἐπιμαρτυρεῖται.
Ἡ σημειώσις τοῦ ἐξόμενα τὸ ἁγ. Ὄρος γράφει ὁ Ἀρχ. Α'. τὸ Πατριάρχου
(πρβλ. σ. 166, 25) καὶ ἐν ἄλλοις — Διήγ. μερ. Meyer σ. 166, 21. +
Ἐδῶ ἡ ἀρχαία ἀπαρχὴ ἡ ὀνομασία ἁγιορεῖται

ὀνόματα, ἢ καὶ τὸ ὄνομα κοινὴ κτῆσίν τε καὶ ἐν τοῖς
ἐκ τοῦ ἱεροῦ λαοῦ τῆς Σινᾶ μυθικοῦ κατὰ τὸν ΙΔ' αἰ. πο
μον ἐκλαμβ. "παρὸ τὸ φαρέτριον ὄρος ἔκειτο ἐν Πιβερίοις
ΙΕ' γράφει (Migne. 126, 209) .. καὶ ἀλλ. ὅτι παρὰ
ὅτι ὁ Ἄδης κεῖται μὴ ἱερόν, καὶ ὅτι ἔρον ὄρος τι ἐ
ἐν Ἰουδαίᾳ δηλοῖ τὴ εἰπαμεν ὅτι ἂν μὴ κάτα τὰ παλ
ἱερὰ ὄρη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὀνομάζεσθαι φαίνονται καὶ
τοῦ Βυβ. ἄρα παρέρμηνα, ἀλλὰ, κάτα κάποιαν ἐπίνοια
τὰ ἱερὰ καὶ ἀρχαῖα ὄρη χαρακτηρίζουν οἱ παλαιοὶ
μοναχοί, ἀλληγορίαν οὕτω τὰ παλαιὰ ὀνόματα. ἡ
ὄρη καὶ ἀρχαῖα ὑπάρχουν κατά ... σημειοῦται
δὲ καὶ ἐν Λειμῶνι Ἰωαν. κεφ. καὶ ἐν χάρᾳ ἱερὸν ὄρο
"ἡ παρακλ. Ἐφραὶμ .... τὸ δαρέτριον παρὰ Βυβ. τοῦ ζ
.. ἐπακολουθεῖ δὲ ὁ Συνέσιος "ἱερὸν ὄρος παρὰ ἡμῖν
κάτω λέγ. ἔνθας" καὶ ἐν Αἰγυπτίῳ λαῷ. (Συν. περὶ ἀγρυπνίας
Α' ξς'). ἢ τ' ἀνάπαυσιν αὐτῆς καὶ ἔνθεν ἐν ἡ ἐ
διαβοηθῆναι δὲ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ ἐν Θεσσ. ἱερ
ἔλεγε ἐκεῖ δὲ ὁ μακαρ. φαίνεται σπαρτὸν ἄρμ
αὐτοῦ ... λε, ... ἢ στρῆς μικρὰς, ἢ τὸν "ὠσίλον" κα
κάλυβ καὶ ὁμοίαλλα τοῦ ἐν τῷ ἀδε "πεῖκ". --

"Ἐν τῷ ἐπαινετικῷ λόγῳ τοῦ Ἀλεξανδρείας ... καὶ
καὶ ἔλεος ... ὄνομα ἐκ τοῦ κατὰ ... τὸ αὐτὸ ... ος
Παρθ. Ουσπενσκιι Γ' σελ 328.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αμπελφηνών (ἡ Μελφηνών) ἡ ἐν ἀρχῇ σ. 2 7

2 ἐπῳδή ἵστημι ἢ ἑστῶ τονίζομαι (ἡδη) · Ιστορ. Καντακ. Τομ. Γ' σχ. 765 ἔκδ. Παρισίων · ἔτ. 878

πέμπελος οὐράνιος = ἡ ὄρος ~~ἄδω~~ ἄδω τὸ ἱερὸν γενόμενοι ὄρη (ὅτερ οὐκ ἄν τις ἁμάρτοι ὠδὴν ὀρεσκῶον οὐράνιον, ἐπιδικνύμενοι ἑαυτοῖς ὑπογραφὴ σαφῆ σπερμαικοῦ (τὸ παλαιὸν, πιλὰ τῶν ἀδελφῶν) Ιστ. Καντακ. Τομ. Α. σχ. 330 ἔκδ. Παρισίων.

Ἐπῳδὴ τὸ καὶ τὸ ἄδω, ὃ τὸ ἄρτιον ~~ἄδω~~ ἄδω δηλοῖ [illegible]

Οὗτοι εἰσὶν οἱ τῶν ἡρημίων τὸ ὄρος διαιρούντες τὸ σοφιαίας τὸ ὁσιαῖς τὸ μεμερισμένοις, ὅπερ ὧν ὁ θεῖος Παῦλος φησιν· ἐπεὶ δὴ τοῦτον ἄρτιος τὸ ὑπάρχων σοφὸς τὸ ἁγίους τὸ τὴν ἐκ ἀγνοούντων ἐπιστημίαν τὸ ὄρος τοῦτο ὠρύομαι τὸ τὸ ἔπος· τὸ δὲ τὸ ὅλη ὑδὸν ἔχειν δοκεῖ τοῦτο τὸ δεῖον τὸ ἀγαν ἀρμοδίως τοῦτον τὸ ὁσιότητα ἀνδρῶν ὁσιουδαίων τὸ ὑδαῖων, ἢ τὸ ἄλλης ἀρετῆς μεμέτρου ὠρύομαι, τὸ ἁγιότητος τοῖς ὧν αὐτῶν διαιρούσιν πανταχόθεν τὸ τὴν ὠρυόμενον ἀκρίβειαν ἐκείνην μελέτημα. τὸ τοῦτο οὐ σφόδρα ἐκ ἀκριβείας ἔχει. Χρυσοβ. Ἀνδρ. Ω. 1312. Παρισ. 191

"ὄρος τοῦτο ὅ τὸ ἄδω (πρ. "ἀδεω) τὸ ἄρτιον διωνύμως ὠνομάσθαι, τιτὰ δὲ μᾶλλον ἄρτιον λέγοσθαι εἰλὰ ἀπὸ τῶν ὧν αὐτῶν τοσῶν ἀσυνθέτων πάντων τὴν ἐκ τὴν ἐθνικὴν ἀγνοίαν, εἰλὰ τὸ ἀπὸ ἐκ τὴν ἐκκλησίας τὸ τὴν ἐκ τοῦ λόγου αὐθέσεως, τὸ δὲ ἐκ μεγάλης τὸ αὐτοῦ τοῖς ἀσυνθέτοις ὅρος ἡμᾶς ἀναίρεσθαι δυναμένου . . . .

ἐν Β. ἁγ. Ἀθαν. Ν. σ. 15, 7.

Ἀφορισμοὶ παλαιοὶ τῶν μοναστηρίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Καὶ ὁ μοναδικὸς μοναχὸς ἀναλήψεται τὴν παροῦσαν μονὴν πρᾶξιν, ἀκούσιος ἂν ἢ παρόντι μὲν ὑποταγῇ τῆς ἀδελφότητος τοῦ Χαϊνᾶ τῆς τῶν Ἁγίων Πάντων τῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάν. τῆς ἐν ὑστέρῳ ὑμνίας αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ χρόνῳ ἡγουμενεύσας δρόμου καὶ χρυσοβούλου σχήμα λαχών, ἢ τῶν αὐτοῦ διαδόχων, ἐξ ἴσου δὲ καὶ τῶν σταυροπηγίων ἁπάντων . . . . . ἀπ' ὧν οὐ μόνον ὅρια βασιλικὰ ἀρχαῖα, ἃ μεμένουσιν ἄσειστα σῴζειν τὰ ὡρά αὐτῶν ἢ θείους ὅρους ὑπεσχόμην ἀθετῆσαι μηδενὶ ἐξεῖναι παρασαλεῦσαι τὰ ὅσια ἀφορισμοῦ καὶ ἀ σοσίας. (Χρυσοβ. Ἰω. Β' Παλαιοχ. τῆς Λαύρας ἔτ. 1401)

Ὃς δ' ἂν τῶν ἀπάντων αὐτοῦ τῶν διηρημένων τι μηνδὲ καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν τοιαύτην ἀναφορὰν ἔθους συνηθείας διασαλεῦσαι ἢ διάγνωσιν, ἢ παραδυναστεῦσαι τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μονῆς αὐτοῦ καὶ αὐ μείαν ἢ αἰσχρεῶσαι ἢ αὐτοσιτᾶσαι αὐτὸ μὲ ἰσοβιαρχικὴν ἐξουσίαν καὶ διοικοσίαν, ὁ τοιοῦτος ἀρχιε μὲν ὢν ἢ ἱερεὺς ἢ ἱερομόναχος ἀρτὶ μενέτω ἀπὸ τῆς ἀρχιερατικῆς ἢ ἱερατικῆς λειτουργίας ἧς· καταφρονητὴς τῆς ἀρχίας, ἢ ἀφωρισμένος αὐτὸ ὑπὸ θεοῦ ἢ ἁγίου τῆς ἁγίας καθαιρέσεως. καὶ ὁ μοναχός, ἀφωρισμένος αὐτὸ θεοῦ κωλύου παντοκράτορος καὶ καθηρημένος ἢ αὐτοῦ ἢ ἁγίου μετὰ ἀναθεμ.

Αρχ. Χριστ. Φυλλά δι' ἡ Δ. Ἀδαμιάδι περὶ
Ἀδαλάντης ἀπὸ ἔτ. 1843–1916. (ἐπὶ τοῦ
ἀνάμεσα πηδία τ' Ἱ. Σπηλαίου). Ἀρχ. ΚΔ
– 15 Φεβ. 1918 Τ. Β σ. 114–116 Γρ. Παράκλ.
Οἱ Δάσκαλοι περὶ τῶν σχολ. ἀρχ. τῆς Δημ.
σίας – (μετὰ τὰ σιδηρᾶ αὐτὰ ἀπὸ ἀπόφ.
τῶν χρόνων) καὶ οἱ ἐξῆς Παλαιοὶ
Μαζιώτης Δασκ. Μάρκος, Γεώργ. Βασ.
Γκιόκας Παναγιώτης Δασκ. Θάνος
ὁ ἐκ Ἐρμίνης (ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο βέβαιον)
ἐπὶ τῆς Ἀρβανιτοφωνίας, Γιάννης Δασκ.
Γκόρας Διονύσ. (ἀπὸ Δάσκ.) Ἰωάν.
Ἀναγν. Χατζηγιάννης Γεράσιμος
Ἀναστ. Δούκας ὁ Λιακόπουλος
ὁ ἐπὶ ἀναγνώστης ὁ Δ. Σκιαδᾶς
Κώστας ὁ Ἀναστ. Δούκας Κώστας Δ.
Σκιαδᾶς Ἀναγν. Παρθενίδης καὶ
ὁ νεώτερος Ἀναστ. Δούκας. Ἐκ τῶν
ἐξ ἀναγν. ἀπὸ τοῦ ἀρ. Κ'36 καὶ ἑξῆς
ἀναγν. Χατζηγιάννης Γεράσιμος
Παναγ. Γκόρας Ἀναγν. Κ. Π.
Ἀναγν. Κ. Δ. Σκιαδᾶς
ὁ ἐπὶ τῆς Δ. Σκιαδᾶς
ὁ ἐπὶ τῆς Χριστ. ἐφημέριος ἐπὶ 28

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τεύχ. ΚΕ κ. ΚΖ (Αυγ. 30 - Μαίου ... 74

Τομ. Β σ. 362 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Τεύχ. Λ. 30 Ιουν. 1918 Τ. Β σ. 489 - 49[illegible]

Σιγγίλιον τοῦ Πατρ. Γαβριήλ (αψπ[illegible]

Φεβρ. [illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Σιγγίλιον Καλλινίκου [illegible]

[illegible]

[illegible]

Τεύχ. ΛΒ [illegible] Αυγ. 1918 [illegible] Β [illegible]

[illegible]

Ἐκολάρχης Εὐθυμίας Ἀλεξανδρόπουλος ἀρχιμανδρίτης. ὁ Ἐλληνοδιδάσκαλος Σ. Γ. Ὀλυμπίδης - ἐν βίῳ Διοκράτους ὑπὸ Γεδεὼν Ἱερου. (ἐν τοῖς συνδρομηταῖς) ἀθην. 1850 σ. 154.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

11 A

Ορχαία ἱερὰ ἐν Ἄθω. Διοικουρίας . καμοιόσχης ἐν Ἀθω
ἐν ἡ κ. ἱερὸν Διοικούρων περίκλειον . . κ. Ἀφροδίτης Εὐχόχου. Στεφ. Βυζ. ἐν Ἐθ.
. . ὁ ἱερὸν τοῦτο κατὰ τὸν Δημανίδην σελ. 110 ἔκειτο ὅπου νῦν τὸ παραιομοναστήριον
τῆς ἀνωθεν τοῦ Μονῆς τοῦ Ῥωσικοῦ).

Ἀθωνικὴ Σχολή Documente privitoare la Istoria Romã-
nilor: Ἑλληνικὰ κείμενα . . . . ὑπὸ Α. Π. Κεραμέως ἐν Βουκουρεστίῳ 1909. ἐν ταῦτα δημοσιεύονται 332 στίχοι τοῦ Δαμόντα ἀποτελοῦντες τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀθων. σχολῆς.

Quand je visitai il n'y avait, χέρι περὶ τοῦ Σχολῆς ὁ Miller, que quinze élèves. Pour de temps après il fut remercié et l'école demeura vide il n'avait pas .... été remplacé l'année suivante lors de mon second voyage au mont-Athos, et le ~~bast~~ bâtiment servait aux seances du grand concil σ. 13.

Κανονισμός. ἀρχ. Κτήσον ἀναθείαν ὑπὲρ ἀργυρίου καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίου δεδοκιμασμένου Παρ. ἡ. 1
Τὴν ἀναντιρρητον ταύτη ἀγκθειαν . . . Κωδ. ἀγ. Βατ. 206 φ. 56α-63α. (φαίνεται ὁ τοῦ νέας Ἀθωνικῆς Πολιτ. εἶναι τῶν μέσων 14ᵒ)

Ἐπιστολὴ Εὐγ. Βουλγάρεως. ἐν Ἐπιστ. Ἀγκθ. Τομ. ΚΓ' (1903) σ. 117-118
περὶ τῆς διαθήκης Σωφρονίου διδασκάλου τοῦ ἐν κιλλίῳ τῶν Ἀμαλφιτῶν, δι' ἧς ἀφιεροῖ ἐκεῖνος τὴν βιβλιοθήκην εἰς τὴν Ἀθωνίδα. (ἔ. 1755).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀγρός = ὅτι χέγεται σήμερον περιοχή ἐν τῷ Ἀθω.
Α' Τύπ. 145, 10, 15 - 144, 15. Γ' Τυπ. 200, 5.
ἀνάλιθεται τῇ μονῇ 154, 17 (Β' Τυπ.)

Ἀζαρίας εἶναι ὁ μεταφράσας ἐκ τοῦ Ῥωσσικοῦ τὴν Ἀνω
Ἐπισκίασιν" πρὸ τοῦ Ματθαίου βιβλιοθηκαρίας τοῦ Ῥωσσικ
ἰδ. Ἀθηνᾶ Γεδεῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἄθως ἐπιτ. Ἀθόως. το ὑψηλόν ὄρος εἰς τὸ ἄκρον τῆς Χαλκιδικῆς. ἀπ. Ἄθω (Θουκ.) ἢ Ἄθων (Ἡρόδ.) γεν. Ἄθωνος (Στράβ.) ὅθεν Ἄθως ω, ων ὁ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ Ἄθωον ἄκρος Αἰσχ. Ἀγαμ. 288 285. Ἀθωΐτης ὁ κάτοικος ἢ Ἀθῳος Διόδ. Σορ. βι. 229. ἐκ τοῦ Ἀθώϊος πρβλ. ἢ, συγγραφεὺς 6. ἢ Π. Θυσιάνου. ἱστορ. Ἀθω. II, 159.

Ἄθως ὁ. υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἀφ' οὗ ἔχρηε ἀπ ἔλαβεν τὴν ὀνομασίαν τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνα.

Ἄθως. ἐκ τῶν γράφει, ὅτως ἐν τῇ γιγαντομαχίᾳ τόμνεν δόντος κατὰ λέξιν τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος

Κορυφαί τοῦ Ἄθωνος. ἀπὸ λαμπρους τῆς Μ. αγ. Παύλου φαίνονται τρεῖς κορυφαί. ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τῆς ἀκτῆς ἐκτείνεται ἡ ὀροσειρὰ τοῦ Ἄθωνος, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ἁγ. Παύλου. Ἐκ τῶν τριῶν κορυφῶν κατὰ τὸν χειρόγραφον τοῦ Ουσιανοῦ ἡ μὲν ἀριστερὰ ἦτον ὁ μυρίος Ἄθως ἢ λεγομένη πρὸς βορρᾶν Ἄθως ἢ δὲ δεξιὰ ἡ ἀπωτάτω ἐκτεινομένη κορυφὴ Ἀντιάθως. κατὰ δὲ τὸν Ἀνν τοῦ ἁγ. Διονυσίου τοῦ Π. Παραδ. καὶ 1851 σελ. 425 ω) ὁ ἅγιος Ἀναβαίνοντας ἐκ μέσου κορυφῆς ἀπὸ τὰ ἀνατολικὰ τοῦ ὄρους, ἐκεῖ ὀνομάζεται μέσον Ἄθωνα πρὸς τὸ νότιον μέρος ἔστι σκέπασον" κατὰ δὲ τὸ ὄρος ἐκεῖθεν ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ τῆς ἁγίας, ἔστιν ἡ αὐτὴ ἐγὼ αὐτὸς ἀναβαίνοντας δὲ καὶ μέσου, ἀρκοῦν ἀπ' ἀριστερὰ τὴν ἀνατολὴν μας, ἀριστερὰ ἔστιν ἡ κορυφὴ ἡ προεκτεινομένη, πρὸς τὴν ἀνατολὴν καὶ ἔστιν ἀρκετὰ μακρὰν ἀπὸ τὸ ὄρος, μέρη τινὰ ἔστιν ὑπερύψηλα, πλάτη ἰσχνὰ ἡ κάθετα ἡ ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ ἐκτείνεται. ὑπῆρχαν δὲν ἡ ἄκρα ἀναβάσεως τὸ βάρος τοῦ ὄρους ἰσχνὰ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ βασιλείου ἀνάγκη ἔδειξεν τὴν τῶν ἐγκρατῶν ἀναβολὴν ὁ σαμαῖος Πρόδρομος." Ὅτι ὁ ἅγιος ἐκεῖ ἐν μέσῳ τῆς λίθου Πύργον κατεσκεύασεν κάλλιστον, ἐπονομαζόμενον Μέσην τοῦ Διονυσίου. ἐν κωδ. 18 τῆς Διονυσίου τῆς ἁγίας (Καταλογ. Λάμπρ. τομ. Α. σελ. 15) ὑπάρχει ἐν λόγῳ ἡ ἐπιγραφή: "ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τῇ λεγομένῃ Πύργα καὶ κάλλιστον τοῦ μεγάλου Ἄθωνος ἐπὶ ἀρχιεπ. κυρ. Ἀνανίου ἐπὶ τοῦ ἡγουμενίας μοναχοῦ Παφνουτίου κτλ."

(Ἡ Μονὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν Χρυσοβ. τῆς Μονῆς ἐδόθη ὑπὸ Κων. Πορφυρογεννήτου ἐν 6416 σημειώσει. "Τῆς Μονῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τῆς ὀνομαζομένης Ὁδηγῆς" Ἰδὲ καὶ ἐμφράσεις). ἢ ὁ Ουσιανὸς, σημειώνει ἄνωθεν ἀκριβῶς τοῦ Διονυσίου [illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible] ὄνομα [illegible] ὄνομα [illegible] οὕτω συμβιβάζεται [illegible]
ὁ Διονύσιος, ὁ τοῦ Μυκρού Ἄθνος ἡγούμενος ὁ κατὰ τὸν [illegible] Μελάν [illegible]
ος. (ὁ Σμυρναῖος, "Ἰω. Ἴδρ." σελ. 460 ὀνομάζει τὸ νῦν Ἰουνίαν [illegible]
σχῆμα ἔχοντα πρὸς τὰς ἕω. κορυφάς, παραπλησίως τῷ ἐν τῷ τροπαίῳ τῶν
Βοσπανιάνου μέρισι "Πλατανίριον κατὰ τὸ μέρος Ὄρος τὸν εἶναι, ὡς
εἰσὶ τινες συνισταῖς ἀκαμπίμενον τῶν Ἰδήμων δὲ φησὶ νύμφας κατοικεῖν" σελ. 101 κ.)
"Ἐν τῷ ἐγ. βίῳ τοῦ ἁγίου Διονυσίου λέγεται (χειρ. Μ. Διονυσίου σελ.
"ἀνεβαίνει δὲ πρὸς τινα τοῦ Ὄρους ὑψηλότατον λῆφον, ὃν Ἄθω μὲν ἴδιον ὀνομ
βουσιν ἅπαντες οἱ τόποι, τὸ τοῦτον αὐτοῦ μέρος ὀρεινὸν εἰρηνικὸν σκοπιὰν ἐν αὐ
κοσμεῖ κατοικία". ὁ λόφος οὗτος κεῖται ὑπερθεν τῆς ἀνατολῆς τῆς Μονῆς Διονυ
σοῦ Β. εἶτα ὄρη βραχώδη καὶ τριμορφος ἀμφιθέατρον ὅσον ὁ Ἅγ. Ὄρος. ἐν τῇ
Μονῇ, ἧς αὐτὴν ἐν ½ ὥραν φαίνονται μόνοι αἱ δύο κορυφαί (ἡ κεντρική)

περὶ τοῦ σχήματος τοῦ Ἄθωνος Τυπ ἁγ. Ἄθαν. σελ 13

"Ὅμηρος. Ξ 229. ἐξ ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἔβησαν (ἡ Ἥρη) κορυφὰς
"Ἄθως τὸ ὄρος ἀπὸ Ἄθω γίγαντος· ὦ Ποσειδῶν, φασι, τὸ ὄρος (
ἀπόδρασιν· τριακοσίων δὲ φασι σταδίων, φασι, Λήμνου ἀπέχειν ὁ Ἄ
ὄρος σπιλάδα αὐτήν· ὅθεν ἡ παροιμία, Ἄθως σπιλάδι τὰ Λημνίας βοός· δύσκα
γίνεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἔχοντων τι ἀσύμφωνα ἑαυτοῖς καὶ ἀδιανοή
τῶν ταυτολογούντων διὰ ὑστεροχήν τινα. Σακ.
"Ἄθως ὄρος ἐν Θράκῃ ὑψηλὸν ἐς ἀφανισμόν, τὸν ἰσθμὸν ἔχον χερρονησ
σταδίων τῶν δώδεκα. Σακ. Β.
ὁ Ἄθως (κατὰ Μάρκιανον) ἐπὶ ἑκατοντάδας σταδίων ἐκ Λήμνου σπιλάδι
κατὰ τὴν

"Ἄθως ἀπέχει ἡσυχῇ Θρᾴκιος (Ἀπολλ. Ῥόδ. 1, 61.).

"Ἄθως σπιλάδι κατὰ Λημνίας βοός" (Σοφ. fr. 385) ἀπορεῖται δὲ πῶς τὸ
τοῦ Ἄθωνος, ὃς ἐν Ἀκροκεραύνοις τῆς Ῥοδόπης ἐν Θρᾴκῃ ἐστίν. ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς οὖν τοῦ Θρᾴκιος τὸ ὄρος ἀπὸ
τοῦ τοιούτου τὸ τοιοῦτον ἀπορεῖσθαι -. Ἄθως παροιμιακῶς σπιλὰς Λημνίας βοός (εἰσὶ) π
ρία ἐπὶ τῶν τινας χρυσοῦν ἢ ἐλεφάντινον, ἐπειδὴ ἡ τῶν βοῶν τῶν ἐν Λήμνῳ χροιὰ εἰς τὸ μέλαν
Ἄθως τὸ ὄρος καὶ σπιλάδι (Σχ. τ. Ὁσιωρ. Εὐδ. 7. 76.) (Ἰδ. Δουκάτ.

Σχ. Βυζ. ἐν χ. Ἄθως, ὄρος Θρᾴκης, ἀπὸ Ἄθω γίγαντος ἐν Νικάνδρου περὶ θ. Εὐρωπίας
καὶ τῆς "Ἄθω τόσον ὕψος ἰδὼν Θρήϊκιος ὑπὸ ἄστρας
ἑσπέριον οὐδηθέντος ἀμείβοντα νυκτὸς μήνην. (ὁ Meinek ἐν Hermann διορ. ἀνδηθέν
ὃς ἀναιρεῖ χειρὶ δυσὶ ῥιπίσμασι βίσσινα L ἀμείβοντα ἐκ μήνη ὅσσα τε
ἠελίου ὡροδίημα Καναστραίης παρὸς ἄκρης.
ὁ Schneider διώρθωσε: ἑσπέριον ἐν οὐδεῖ δίνος ἀμείβοντα ἐκ μήνη – ὅσσαν ἀπὸ
παρὸς ἄκρης. (Nicandrea theriaca et Alex. . . . . Lips. 1856 σελ. 36)

Ὁ Πάλμ, κατὰ τὸν χωρίον ἀγγλογερμανὸς ἦλθε εἰς ἀκαδημίαν τῆς συμβουλῆς
ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ εἰς τὸ Λύκειον μετὰ ταῦτα ἐν ἔτει ἐκεῖ. "Ἐν ἔτει ἐμοὶ ἀνέβη
εἰς τὸν Ἄθω μετὰ ὑπερόπλου μαμμούθ ἀφ' ἑνὸς [illegible] σελ. Β.

Ὁ Ἄθως ἐν Ὕμνῳ εἰς Ἀπόλλωνα στ. 33 ἰσοσκαμβάλλεται τὸν [illegible]
ἐν οἷς ἐκφράζεται ὁ Ἀπόλλων "Ἑρμείαο δ' Ἄθωνος εἰς Πιερίδα [illegible] μάχ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

14a 15A

[illegible]

[illegible] Statius [illegible] 5 v 51

[illegible]

[illegible] Pod [illegible] 1, 608

[illegible]

[illegible]

[illegible] Cramer IV 92

14

146 Ἐξ ἀδόω δ' ἐοί ϝοννον ἐοῖσαλο (ὁ Ἥρα) μνησάμενο
λῆμνον δ' εὐαφίκανε φίλη ἀνὶ οἰκία θοαντος Δ 227-3

"Ἄδως δὲ τὸ ὄρος ἀπὸ Ἄδω ῥήγους, ἢ Ποσειδῶν, ἀκοπ
ορος κοίδελο. τουτο δὶ ζίρζης ὀνωμὴ ἐοὶ καλοσχίνι τὴν ἠ
νας. γριανοσίνη δ' φασι σταδίους λήμνου κοσκα ὁ Ἄθως, ἠ
σκιάμι αὐτῆ. ὅθεν ἡ φαρσιμία: Ἄθως σκιάμι γίνια ἔκπ
σεις. δοξεις δ' ἂν ἰδεῖναι τὴ φαρσιμία τοῖ μὲ ἐχόντω ἡ φαρ
γωδεν ἐριεντεῖσθαι ἢ καθιεντεῖσθαι ὦ καπικοίρω εἰ ἰσπροχ
γινά, ἐοὶ ἡ ὁ Ἄθως ὑψηλότατος ὢν εἶχεν ἐν καιρῷ ὑπὶ σέλλη σκι
ασκιὴν ἰσποιεῖντο ἔως ἡ ἐς ἀγαθὰ λῆμνίας θοός.
Δοκεῖ δὲ φασι τὸν Ῥαῖτον ἀρχιτέκτονα, ἀναγκάσασθαι ἔμβα
σαγγίνας τοῦ Ἄθω τοῦτον ἡ μαλακωτέρους τοῦ ἀθρόα τοῦ
δαιτρὰ ἀμ χωρὶ μυρίανδρον ὥφελ καλλίστια, δαιτρὰ δὶ σολαρίου
ἱμετόν, ἐς δοκεῖν ἵνας φαρασχέσουσι δὲ σοιῶδε.
Τὸ δὲ Ἄθω φροσαροζώνουσι οἱ σαμιοὶ τὸν φυσικὸν τόπον φυ
σικῆς ὠφελειάσαντες τοῦ ἐν τῇ φαρασκηνίου ὁμωροῦ, ἐς ἃ ἐν τῷ φυ
φόρῳ ἡ κῶς τ' νῆσος κόμη, οἷον: κόμη εὐ παιομένη· ἡ ἔθελ οὖς ἀ
νὴ ἡ τ' λούλου φροσαροζωνύουσι. Σουιδᾶς παρεμβ. II σ. 21,

(Id. ἡ ἀ. συγγραφεῖ ἀρχαῖοι).

"Ομη. ἀϊοὶ δρω, ϝεδῆ τῶν "Αθ σαι ὁ Ἄ

"Αθως

"Αθω ἰος νικῶ τὸ ῥία ἰσὶ Ἄθως τ

Ἀντιάδης: "ἀπὸ τοῦ ἀκροωτηρίου τῶν ἀποδητῶν ἡ βάσις
τοῦ ἀντιάδητος" ἡ ἰσχιοκὴ κ λαυρα Τυπ. ἀρ. Ἀθ. Μα
121, 10. ι
(Π. Νικηφοράκης).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀποστόλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ὁ τίτλος ἐκκλ. ἀκολ.
ἱερ. ΚΘ΄ σχ. 91 (ἱστορική παράδοσις)

Ἄθων ἀναφέρεται ἐπὶ τοῦ Γ΄ Τοπ. 200, 22 (τοῦ 1394)

Ἅγιος τόπος παρὰ τὴν Νίκαιαν ἐπὶ τῶν συνεχομένων τὰ ὀστᾶ τοῦ Μιχαὴλ τοῦ Στρατηλάτου καὶ Ἰωάννου τοῦ Κορινθίου. ἰστ. Παναρε. Δ΄ σχ. 317.

Ἁγία Ἀναστασία μονὴ ἐν Χρύσῃ τῇ πρὸς Κωνσ. λαυρ. 911.

τοῦ 1322 Ζ. φ. 128 " Τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν Ἰωάννῃ τῷ ἐλεήμονι τῷ μοναχῷ τοῦ ἐξ Ἀναστασίου ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει ἡγουμένῳ "

Ἁγία Ἄννα. Μονὴ Ἰωαννίτου τῆς Ἁγίας Ἄννης ἱστορεῖ ὡσαύτως Ἀβραμίου, περὶ τῆς ἱδρύσεως ἔγγραφον ἐν Acta Patr. Α΄ σ. 11-14 πρὸς τὴν δεκάτην ἐπιστολὴν τοῦ Φώτιον (Πέρασι. 76-7) ἐνταῦθα λέγεται καὶ ὄρος μονῶν τῆς τοῦ Γρηγορίου. περὶ τῆς κοινοτικῆς περὶ τῆς δεκάτης

ἵνα ἐμπορεύηται διὰ τῶν ὡσαύτως τῆς ἁγίας Ἰωαννίτου Παλρ. (Πέρ. 78).

ἀρχαῖοι κανονισμοὶ ἐμβόλιμοι τοῦ 1841 (πέρασι. σ. 119-132)

χαλκόβουλοι κανονισμοὶ τοῦ 1746, 1775 καὶ 1788 ὡρίζουν τὰ αὐτὰ καὶ διαιτᾶται τὰ δικαιώματα τοῦ Πρωτάτου.

Μονῶν ἱερόδ.. ἐπιστολὴ τῆς Ἁγιαννιτῶν ἐν κωδ. Ἰβηρ. 525 XVI.

Κωδ. Ι 131 Λαυρ. - (~~Θεοτοκίου~~) ἔγραψε τὸν ἀκολουθίαν μοναχὸς Ζηδὰ "μονῆς Θεοβρίου" ἔγραψεν Ἀνδρόνικος ἱερομόναχος ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἄννης ὄρει.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αρχαιότητες.

Φραγκιόκαστρον. Les compagnons de Baudouin refluent sur la Roumélie, en quête de fiefs: (πρὸς ἄγραν φεοῦ...) un seigneur franc se bâtit un château fort (ἐρυμνὸν φρούριον) dans la Montagne Sainte, sans doute un de ces donjons à mine insolente (... ἀνὰ ἐπίνων μεσαιων. πύργων) qui se mirent encore au fil de l'eau sur les promontoires rocheux du versant nord-est. ... Melchior de V... ἔνδ' ἀνωτ. σ. 26

Ἄξιον ἐστιν. Ἰσαάκε τοῦ δυνωόχου ὑπόμνημα περὶ τοῦ μετὰ ... τοῦ Ἀξ. ἐστιν Κωνδ. Λαγρ. 4 φ 65α-72β. κωδ. ἀγ. Παντελ. 206 σημ. 1. Βεβαίωσις τοῦ Θεοδωρήτου.

Ἀγάπια (ὁ κύρ) Θεβαομιώτατα διδάσκαλος ὁ Π/νησιᾶ Δκλωσ. 144

ἀγάπια Κυπρία (ἱερομ.) ἀπὸ τὰ Κρύα νερά, Δκλ. 135 καὶ κοιλυβᾷ ~~...~~ ὑπὸ τοῦ Μάρκου ἐγνίκθη ἐπὶ τοῦ ἀλλὰ δὲν εὑρέθη καὶ ἐσώθη σ. 137

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ἀναφέρονται περὶ τοῦ Ἄθω
προχείρως ἰδ. ἐν τῇ Νεοχ. Ἑβδομ. Ἐκκλ. 1893. σ. 881-883 καὶ (ἤτοι συγγραφέων)
904-906. ὑπὸ τοῦ καθ. Ἀρχιμ. Λαυριώτου. ὅσοι δὲ ἐκ
τοποθεσίαν ἐν ἀρχῇ (σελ. 881) ἔλεγον ὅτι μόνον τὰς
ἀρχαίας, αἳ ἐν σπάνει παύσας καὶ πηγὰς τὰς ἀναφε-
ρομένας εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἁγ. Ὄρους καὶ παραδέσεις,
ἐν τοῖς χρυσοβούλλοις καὶ παρὰ τοῖς βυζ. συγγραφεῦσιν,
ἢ δὲ ἐπισήμοις ἐγγράφοις τῆς Ἱ. Κοινότητος καὶ παρὰ τοῖς
τελευταίοις ἱδιαιτέρως περὶ τοῦ ἁγίου Ὄρους γράψασι, ἐν δὲ δυσ-
φημισμοῖς καὶ τῇ παραδόσει ἀναφερομένας, οὐδεμίαν δ' αἰτιᾶ
ἱστορ. ἀφετηρίαν τοῦ διαγεγρ. μοναχικοῦ βίου τοῦ Ὄρους
καὶ "καταλογάδην μετὰ ἀκριβοῦς ἀναγραφῆς τῶν χειρο-
γράφων τῆς βιβλ. τῆς Ἱερ. Μονῆς Μεγ. Λαύρας" ἐν τούτοις
μόνα ἀφοροῦν τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην ἐξαιρέτως ὁ χαμα-
ρέτης, ἐπὶ σαρῶδες 12ετὲς ἤδη πρὶν ἐπιχειρῶν τὸ παρὸν
ἔργον (1905) πᾶς ἐκαίων γνωρίζει. ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐπο-
μένῳ 10 παραγράφῳ ἐξαιρέτως τὸ α. "ἐκλογὴν
τῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑφ' ἑλλήνων ποιηθέν, ἐπι-
γραφῶν καὶ χαραγμάτων, μέχρι τοῦ Α. αἰῶνος μ. Χ. γραφέντων
περὶ τοῦ Ἄθω" καὶ τοῦτο ἐν μέρει μόνον. ἐκτὸς τ' ὀλίγα ἀφ'
ἧς ἀντέγραψεν (χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ ποῦ) ὁ Ὀνουφρίου ἐξηντλήθη δι' αὐτόν, ἐν ἀρχ-
τίᾳ τοῦ λαϊκ. τῆς Γαρηγόρα ἢ τῆς Ρωσσικῆς, ἐν αἷς χειρόγρ
παραδόσεις καὶ ἄλλαι ἱστορ. μαρτυρίαι ὁ Ὀνουφρίου.

Ἐν δὲ τῇδε δὴ ὡς νεοὶ λιμὴν ἄνδον ἕρμιον ἠιόσιν ἔκρος ἴσαν τόρος οὐδὸν ἐβάθμη πυλέω
διας ἐϊσσης, ὄνομα νεχθία, ἐν δούλῳ δ' ὁροῖσι τὴν ἐοῦ μεγαλοχι πα οἰκήματα ἐοῦ ἐν. πάσσ
αὐλὴν ἕλυχε τοροσηγορίας· μεχώρισται δ' ἑκατὸν ἀμφίς, ἐν ἐοῖς αὐλοῖσι παῖσι ποίνλας
αὐλοὺς μὴ καθορᾶν, ἢ ἐκαίνεν. σκιᾶσι δὲ σάκλα ἐν ἑαυτοῦ ἅμα τ' ἐκμεγεθοῖ ἀρίσ. ἐν ὁρώ
τεχνίλαια ἤματα ἓξ ἐβδομάδι· ἦν δέ τις μὴ ποφράσσηται, ἀξιοῖσθαι ἔσται ἀποκρύφ
ὠάδε τεκ' ἢ νόσω ἐσκομισμένος, τῆς ἐκ δεῶν αἰτοῦ τ' ἀραιότας οὐκ ἐάσι βάθη ἐκέασιν,
ἐν διαφόροις ἑαυτοῖς ἕκαστος ἐπιφερόμενος ὅσον ἔχει τόρος νόσον ἀρμόζειν· ἐν οἷς δ' ἀσι
αὐλίας οὐ σκοπεῦσιν ἀρῆκες, εἰ μὴ ἀρίν ἔπεσιν ἐν χθονὶ δηοῦ τεκνοῦσιν, ἢ ὠρίγειαν ψυχ
ἐν μαθοῦσα τοιαῦτα ἐφάναι δ' ἀναγκαῖον. Οἰκοῦσι δ' ἐν τοῖς νεχθίοις, ὅσοι ἐκ φυ
γίας ἐς ἄστυ ἔρχοιντο τ' ἐπὶ τὰς ἄμμι δίκαιαι τ' ἐστίν διαιρέσιν, δι' ἡσυχίαν τ' ἐπιοῦσ
ἄγμι. Ταῖδε μὲν ἤμεν ἐν ἐν θρακίῃ τοῦτο σκιάδεως ἐρήσσω τ' ἐν ὑδατ. φροσφορ
εἰ γὰρ ὁ καθ' ἑκαστον τῆς αὐλῆς ἀμφὶς ἀλλεξιθῆν τοιαδεῖ τ' ἐστὶ μεγιστόμενον ἐόν ἐμ. ἐρέφειν
μὴ σαλεύσῃ· ἰδίαι γὰρ τοιχίδιαι, ἔρρα τ' ἐδὴ τ' ἐγκάστα τ' διάδαι τ' ἐαρὶν ἐκάδα
ἐκα παρὰ δ' εἰκὸς διέπειραι." Ἑφορμένου βιβ. Ϛ'.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἅγιος Παῦλος

21

Γρηγόρια ἁγιοπαυλίτης ἀρχιμανδρίτης (ἐκδοτής Σαθ.
(ἀπολογία τοῦ Σλαυρῆ (παρ' ἐμοί) Νφ. 607)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀρχιερεῖς ἐν Ἀθῳ.
κατὰ τὸ β' ἡμ. τοῦ ΙΘ' αἰῶνα Ἴδε Συγχρονον Ἱεραρχ
Παπαδοπούλου Α' σ. 361 σημ.

" ἐν Λαύρᾳ ἐγκαταβιώσαντες Κωδ. Γ' ἐγγράφων σε 187-190
ὀπεραντογράφη ἐν τοῦ Μετ. Κώδικος " Β' " σ. 2-4.

Μέρος
Παλ. χρ. 79

7.

Ιστορικαὶ πηγαὶ . ὕλη

γραφὴ ἡ Διηγησαλα ς. 570ι ἱστορικὸν ὑλικὸν

ἐκ τῶν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος (ἔστω κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν λόγων
ἐκδόσεως μετὰ τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου σημειώσεων τῆς Ραΐδος. Δηλαδὴ ὁ
λογοφ. ΙΙΙ περὶ τῶν ἀναφερθέντων ἐνταῦθα) Διηγήσεα Γ. ἐδῶ μὲν οὖν
ἀφορμὰς εἰ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων ἱστορικῶν ποιμένων, ἵνα τὴν ἀναφορὰν τοῦ
πάντως ἔχει ἀναγκαίαν σχέσιν τῇ τοῦ ἁγίου ἐκκλησίᾳ, οἱ μὲν παλαιοὶ ἐκδόται
οἱ δὲ νεώτεροι ἡ ἀντιγραφὴ ἐκδοθέντων ἐμβιοτεκάντων ἐκφορέων τῶν τοῦ ἀναφορὰν ἐκδόσεως
ἐκκλησίας φράσεως τὸ ἀρχαῖον κεφάλαιον ἀφῆς στὸν μεγάλον ἐκκλησιαστὴν ἐκκλησίαν,
ἀπὸ τοῦ ἀναφορὰν ἐκκλησίας τῆς, ἐκφορὰν ἐκφορέων ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας
ἐκκλησίας οἱ ἐκ τοῦ ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας
ἐκκλησίας ἐκκλησίας

[illegible]

περὶ μοναχικῆς

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Τὸ Κατὰ μόνας ἀναχωρεῖται: Οἱ χωριοθέντες τοῦ κοινοῦ βίου, καὶ ὡρ[illegible] τὴν δεσπότειαν ἐπὶ ἑαυτοὺς ἀσκοῦντες μὴ ἐφ' ἑαυτῶν, μηδὲ κατὰ [illegible] ἀσκεῖσθωσαν. ἐμμάρτυρον γὰρ εἶναι προσήκει τὸν τοιοῦτον βίον, ὡς ἂν εἰδὸς εἶναι [illegible] ρᾶς ὑποσίας. Μ. Βασ. Λογ. Ασκ. Γ' σ. ~~447~~ 447

ἄρματα καὶ ἡσυχασίαι Λειμωνάριον εκδ. Δουκάκη 56

(ἰδ. περὶ μον. βίου 310. κανον. μοναχικοί 276. ἀρχ. 286.

Βιβλιογραφία Askese und Mönchtum. O Zöckler Δεύτ. εκ[illegible] ἰδ. βιβλιογρ. Πτερ. 18 Δομ. 1-2. Frankfurt a M. 1897. (ὁ Ἄτομος περὶ τῆς Ἀναλογίας 1-[illegible]

Einige echte Züge altchristlicher und mittelalterlicher Ascese ἐν Ζ[illegible] f. Wiss. Theol. Jahrg. XXIX 319-360 F. Görres

Amelineau E. Les moines Egyptiens Paris 1889

Asceticum sive originum rei monasticae Libri decem Paris. A. Altesera.

Die Ascetik in ihrer dogm. Grundlage bei Basilius dem Gros[illegible] A. Kranich. Paderborn 189[illegible]

Die christliche Ascese. Freiburg i. Br. 1894 ἀπὸ Jul. Mayer St. Schiwietz.

Das morgenländische Mönchtum. I. Das Ascetent[illegible] (ἰδ. βιβλιογρ. Πτερ. σ. 18. der drei ersten chr. Jahrh. u. d. ägypt. Mönchtum im Jahrh. Mainz 1904. σ.

De vita eremitica. Jenae 1729. ὑπὸ G. Stolle.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αμαλφιτῶν Μονή (ἴδε τὴν [redacted] Μονήν)

Νέον ἔμφυτον

ἀμαλφιτοῦ Lenz. · ἐν Β. Γραφ. τοῦ Σιναΐτ σημ. 300

Ἀμαλφητῶν ἡ Μονή συνεχιστὴ ἔτους 1025-1026 τῆς

Λαύρας κατὰ τὸν Μ. Γεδεών (ἤτοι Ἱβήρων) Ἡμερ. Φάρος τῆς Ἀνατολῆς

ἔτ. 1902 σελ. 164

Ἐν τῷ Ἁγιορείτῃ κώδικι ἡ Ἀμαλφῆς καὶ ἡ Ἑνετία ἵδρυσαν τὰς ὁρίσιας ἐμπορίαν ἐν τῷ Ἀνατ. κράτει αὐτοκτ. καὶ ἐν Δικαίᾳ καὶ ἐνδικαίᾳ κωλωνιαστηρίδα ἔχα κατὰ τὰ ἔτη τοῦ ἐνδεκάτου αἰ τῶν Ἀμαλφιτῶν αὐτοκτ. κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχει καὶ ἡ τῆς Ἑνετίας

περὶ Ἀμαλφητῶν Β. Παπούλη Βυζ. περιοδ. 13 σ. 1

Ἡ μονὴ τῶν Ἀμαλφητῶν ἀναφέρεται ἐν τῷ Β. Τυπ. (Μεμν. ε. σ. 137)

ὡς κατοφύιον τὸ ἔχει μίαν ὁδοιπορίαν ... "ἐπορεύοντο δι' ἄβλου ἡ ἐπὶ βαυκίνουσαν ἡ κοινὴν εἰς ἓν τὸ καλ' αὐλῶν φοινὸ βουκολίαν καὶ παρὰ τὴν φιλοχρίστου διανοητάν."

Zur Geschichte Amalfi in der Byz. Zeit von Adolf Hofmeister

in B. N. Jahrbücher I σ. 94-128.

Ἡ Μονὴ τῶν Ἀμαλφητῶν ἤκμαζε κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ΙΑ αἰῶνος κατὰ τὸν Ἰωάννην τὸν Κουρκουᾶν ὡς καὶ ἐν τῷ κώδικι τῶν βασιλικῶν τοῦ Μονάχου χρυσοβούλλῳ τοῦ Μονῆ τοιαῦτα φαίνεται, ἐν αἷς οἱ βασιλεῖς ἐπιτρέπουσι τὴν μονὴν τὴν ἀποσπᾶσαι τοῦ περὶ τὴν χώραν τοῦ Σελεμοῦ χωρίου Δοξόμουσιν καὶ αὐθεντικοῦ. Ουσπ.

Χρον. Ἀναλ. τοῦ 1892 σ. 21.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

30 Αρχιμανδρίτης Ὁ ἀββᾶς Ἱεράσιμος ἀρχ. δ' ἡγούμ[ενος]
Μεγ. Μετ. παρὰ τοῦ ἱεροῦ Δουσικοῦ, ἐθάν 1875/6 [illegible]
Ἡ εἰκὼν ἐκπέμπει τὸ σφράγισμα τοῦ ἀρχιμανδρ. τῆς ὀρθοδοξ[ου]
συγχ[ρόνως] οὕτω ἐν χρυσοβ. Ἰω. Καλοκοιρινοῦ ἡ ἡγουμενία τοῦ μεγ. [illegible]
Μαρκ. λεγόμ. "ἀρχιμανδρία τῆς ὀρθοδοξ[ου]" τὸ 1844 Πιστ. Μ. [illegible]
11:
Ἀπεμνημόνευσε εἶναι ἡ μονὴ Ἁγίας Τριάδος τοῦ τερ. προδρόμ. (Πέλλα) τῶν
ἀρχιμανδριάλων τῆς ὀρθοδοξ[ου] ἐκκλ. ὀνομ., διότι ἐκ τοῦ πίν- τῆς ὁ ἔγγρ. τῆς
ἐκ τοῦ τερμ. ἀλλὰ καθαγιάσεως ... τὰ αἴτια τοῦ ἀνακτᾶ ἀρχιμανδρ[ίτου]
ἐν τῇ ἀκολουθ. τῆς εἶναι τῆς ὀνομάζεσθαι, αὐτὰ ἐκτὸς ἐκ τῆς ἱερᾶς συνήθειας
λειτουργίας μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐπιγονατίου .... τῆς λάβῃ ἔχειν ἐμπόδιον ἀλ[λ]ὰ
ἱερεῖς ἐκ τῆς συνοδικῆς ἀσυγχρόνως. πολλοὶ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀρχιμαν-
δρίτου τῶν Slovδ τῆς ὁ χρόνος καθόλου τῆς ὁ ὅλως αὐτὸ διαφορὰ
ἐκ τοῦ Μαγνησίας ὁρῶμεν ... Σιγ. Νικ. (1381) Acta Ρ. ΙΙ 44 ΙΙ

"... τὸ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου σταυροπήγιον πατριαρχ. μονὴ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ τ
τοῦ ἁγ. Παύλου τὸ σύμπαν τοῦ ἀρχιμανδριάλου. Μανουὴλ Παφ. 1242 ἐκ
τῆς Γερμανοῦ Π. αὐτ. σ. 288. ΙΙ ..

Δεδόσθαι μὲν παρὰ τοῦ ὑπερ. ἁγιωτ. πατριάρχου κυροῦ Μανουὴλ τὸ ἐκ
ἀρχιμανδριάλου τιμᾶν τῶν νέου τὸ ὄρος τοῦ Λάτρου πατριαρχ. μοναστήριον ἐπ'
νομὴν τῆς ἁγίας εὐδοκιμούσης τάξεως τῶν ἐκεῖσε μοναζόντων ἀρχιμανδριτῶν καὶ
σταύρου τοῦ ἁγ. Παύλου μονὴ ἐκ τῶν ἐπ' ἐκκλησίαν μεταποιουμένων μονῶν;
προσαναπλήρωσις δὲ ὁμοίως τῷ τερμιν. Παύλῳ μοναχῷ τῆς ἁγιοκαυτίτου καθηγουμ[ένου]
τῆς τῶν αὐτῶν ἐξαρχίας μοναστηρίων, ἀλλὰ τὸ μὲν σύμπαν τοῦ ἀρχιμανδρ[ίτου]
τοῦ ἐπ' ἐκ τοῦ κελλιωτικῆς μονῆς ἀφεν εἰσήγησιν ... μετὰ σαφηνείαν τοῦ ἀλαζόν
τοῦ Ἁγιοπ. καθαγιάσεως τὸ ὄρος αὐτὸν μεγάλως ἐκκλησιαστικοῦ.

(Ὁ Πιττάκης, σ[ύ]νδος ἀγγλικὸς μοναχὸς τῆς ἐκ τοῦ ἀρχιμανδρίτου
οὗτος ὁ ἐκλεκτὸς ἔχειν εἰδέναι τὸν ἐκκλησιαστικὸν, ἄνδρα ἀφοβότατον, ἀφ
δρίτην ἀνδρεῖα ψυχῆς. λαογ. VII 26. οὕτω τῆς ἐν XVIII σ 52 τῆς ἐκδ.
κοινοτήριον ἐκ τῶν ἐκκλ. κοσμεῖται ἐκ τοῦ ἀρχιμανδρίτου τοῦ, πεπληρωμένου
φασὶ ἀνδρὸς δοκιμωτάτου τῆς χάριτος ἐκοπτε ἀφοβότητος. ἐκδ. δὲ τῆς
συνήθεια ἐκ μιᾶς χίλιοι ἐκκλησιαστικοὶ ἀνδρες μεγάλοι ἐκ τοῦ τερμ.
"φυγὴ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ ἀρχιμανδρίτου μου ἔχει ὁ κρότος λαογ. XX σ. [illegible]

Ἀρχιμανδρίτης τὸν τίτλον τοῦ τῶν χρηστῶν-
ποιεῖ ὁ Παλλάδιος περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς μονῆς τοῦ
πεπληρῶσθαι τὴν ἀναγκαίαν περίπου ἀπὸ τοῦ Ε' αἰῶνος
ἀδήλου τινὸς ἀφορίσαντος τῆς μονῆς, ἀλλὰ τῆς τοῦ ἀπο-
στόλου τοῦ ἀφορίσαντος τῆς μονῆς Πέτρου. 57[3]

Λαυρᾶς ἀρχιμ. (†596) "Ἀνάκτησις ἐκκλησίας
ἔχειν τῆς κατοικοῦσι λαφυροὶ" Πιστ. 53 1609 – 1845
ἀββᾶ, ... ὁ ἐκ τοῦ ἐκκλ. ἔχειν αὐτὸν πάσης ὁ Πιττάκης,
ἱερεὺς ἐδὲ σοφὸς (ἔχειν ἀπόφασιν) αὐτὸ γὰρ τῆς ἐμοῦ τῆς ἱερᾶς ἀρχ.
τοῦ, οὐδεμίαν καθόλου τῆς συνήθειας λαογ. ΛΔ σ. 99.
Πεῖν ἐν Ρωσίᾳ τῆς ἐδὲ καθιερώθη ὁ ἡγούμενος τὰ ἐκκλ. ἀρχιμ. Ἰω. Ἰστορ. Ζ' Συν.
σ. 46

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σ. 664

Παρ' Οὐσπ. Χριστ. Ανατ. 1892 ἀναφέρεται ἐγγραφ-
ἐτοῦ 1363 καθ', ὅ ἡ τοῦ Δομάτου μονὴ καὶ κεκίνων προσαρτᾶται.

Αζυπίου Μονή Μηνᾶς ἱερεὺς τῆς ἡγουμένας
τοῦ Αζυπίου ἐν σ. Ἁγίου Μαξίμου ὑπὸ τοῦ
Ἁγ. Νηφάτας φ. 60α. (ἰδ. τῆς Γ. Τυπικόν.. τῆς Ἀθηνᾶς
Τεδ. 336-7
Ἁγίου Βασιλείου Μονὴ Studia biblica.. Lake
σ. 136

Ἀντώνιος ὁ μέγας Τῶν χρόνων τούτων ὄχων (περὶ Εὐλογίου τῆς
τοῦ λεχωθημένου λέγει ὁ Χρόνιος) ἑρμηνεύς γέγονα τοῦ μακ. Ἀντωνίου
ἐλληνιστὶ μὴ εἰδότος· ἐγὼ γὰρ ἀπιστάμην ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας τῆς ἡρμηνεύσας
αὐτοῖς τοῖς μὲν ἐλληνιστὶ κινείνῳ δὲ αἰγυπτιστὶ Λαυσ. XXI σ. 68.

Ἀντώνιος Πεζερόκενος ὅσιος Ῥῶσος ὁ ἱδρυτὴς τῆς μονῆς τοῦ Σπηλαίου εἰς
Ῥωσία τῆς εἰσηγήτης τοῦ μοναχ. βίου ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ βίος ἐν
τῇ Ἀθηνιάδι τοῦ Ἰακώβου, κώδ. ἀγ. Παντελ. 281, Κατ. Λαμπ. Β, σ. 248, 10
Ἀφορισμένοι ἐν Λαύρᾳ δὲν ὑπάρχουσι, μάλιστα ὑπὸ τοῦ Μιχ.
ἐσφαγησαν οἱ Λαυριῶται "Ἑλληνισμός" Τομ. Β' 40.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αγιογραφία. Une école nous est apparue pleine de moins aus
rigoureuse que sa sœur cadette d'Italie, mais riche du rayonnem
(μετ' επιστημοσύνης περιβολαίου τῆς εἰρὰ χαρᾶς) et en illuminant de
œuvres savantes et vives. Les vices inhérents au canon Byzantin, le for
lisme (τυπικόν) la gaucherie (σκαιόν), les incorrections de dessin (κακο
λόγον τῆς χαρᾶς), la déparent et l'entravent (δυσκολίαν τινὰ καὶ ἀκαλ
περιβολὴν) Mais malgré tout il émane (ἐμφυτοι) de ses productions une
me déesse réelle et intelligente qu'on dirait surrécue aux dieux grecs (ἐπιφα
τῆς αρχ. ζωῆς) et pieusement entretenue (περιεποιήθη) par ces ouvriers o
la dernière heure. Ils savent que, pour porter un nimbe (στέφανο) et se m
voir dans un fond d'or; un saint souffre (πάσχει) néanmoins et ador
(ἰκέτη) comme un autre homme; ils le lui font dire. Mele de Vogüé p. 29

Toi μετὰ τὴν ψυχὴ τὸ σῶμα

que de charme et de vérité pourtant dans les histoires évangéliques de l'é
de Lazare, Jésus prêchant dans le temple pardonnent à la femm
adultère, les disciples d'Emaüs, la pendaison (ἀφήγησιν) de Judas! A Vatop
une femme couchée, en robe verte, nous donne l'illusion d'un Andrée
Il y a là (ἐν τῇ Παναγίᾳ) un Christ enfant, douce et charmante tête qu'eût
enviée Fra Angelico. - - - - -
Ces trésors dont les grands couvents sont si fiers le cèdent néanmoins, se
vant nous, aux peintures moins connues du petit monastère de Do
reion, [illegible]. Quelle entente simple et rigoureuse de la composition dans ces se
les noces de Cana, la guérison du paralytique, le Christ dans la Barq
Trois têtes de madones nous arrêtent longtemps par leur indicible expressi
(αφεντα ἔμφασιν) de tristesse; une autre Panagia assise, à demi-tou
sur elle-même, s'enlève avec un geste exquis (χάριν διαφορᾶς): une se
de la Sixtine, un peu paralysée et roidie (παλαβεγκρίμενη μ' αυστη
Mel. de Vogüé p.

O. Bayet Περὶ τῶν Βυζ. ζωγράφων πανσχίνων in Revue archéol 18
vol. 1862
les peintures Byz. et les couvens de l'Athos E. Tapety in Re
des deux mondes, 1. Juin 1847

Ἀρχιπεντονική τῶν Μουσῶν. πρβ. Ἑσχ. Μεχιώρδε Βοχι
ν Αναν. αοιερι. μεταφρ. ἐλα 1881. σχ. 9. πρ. 4 σχ. 25
τοῦ πρωτοτ. σχ. 290-290 ιωδ. 7.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

35

(Κοπο...

- Αγιογραφία Αρχ. Ιακώβου Βαλοιοιδινή "Μπρεία Χρ...
ηχτης ἐν Αθη. Εκκλ. Αρχ. τομ. ΚΒ. σελ. 576-579.
Τομ. ΚΓ. σελ. 73-77.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἁγιορειτικά

Εὐγ. Μιχαήλ. ἐν Ἀναλ. Ἀστέρι 1881 ἀρ. [illegible]
("Ἡ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μοναστικὴ σημασία καὶ ἀρχή") σ. 25

Καρυαὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τῆς ὀνομαστῆς χερσονήσου Ἁγίου Καρυαὶ (ἡ ἀν. ὀνομασία εἶναι ἡ ἀρχαία, ἀλλὰ σήμερον αἱ ἀναμνήσεις τῶν πορφυρῶν) ἐκτὸς αἱ προφανεῖαι αὐτῶν φθάνουν τὸν αὐτόθεν τῆς ἐγκοσίντος βαθμόν. Βαρβαρικὴ ἐπιδιόρθωσις ἐδημιούργησε τὸ μέγιστον αὐτῶν μέρος, αἰῶνες δὲ τῆς σύγχρονοι αἱ πρῶτοι μοναὶ 3-ὴ ἢ 4η ἑκατονταετηρίδες ἀριθμοῦσιν ἐν τῇ πραγματικῇ φορτίῳ ἐν δόξῃ τοῦ ἀρχικοῦ ἡγεμόνος. μεταξὺ τῶν ἄκρων ὑπάρχει ἓν τραπέζιον-παιδίον, οὗ τὴν ἀκριβεστέραν χαρτογράφησιν ἐποίησε μεγαλοφυὴς κύριος τῆς αὐλῆς ὁ φρὰ-Ἀρσένιος· μία ἐπίσκεψις ἐν παρόντι ὡρολογίῳ ἐν ἐχρεώσει, ἐπιδιορθώσασα πολὺ ἐντύχιον σύγχρονον τῆς παραπάνω ὁμάδος ὡρολογίων. Πλησίον τῆς Καρυαῖς κελ. τοῦ (Γαμ. σ. 294

Βατοπαιδίου, τῆς Λαύρας, τοῦ ἁγίου Διονυσίου καὶ τοῦ Δοχειαρίου δὲν τὰ διαφιλονικοῦμεν τὰ ὡραιότερα ἔργα τῆς ἀθωϊτικῆς τέχνης - ἐν αὐτοῖς ἔχομεν ὑψίστης τάξεως αἰσθήματα, ἢ ὑπέροχον φυσικὴν ἁρμονίαν τῶν σχημάτων καὶ τῆς ὑπέροχου ψυχικῆς ἐρήμου τῶν χαμηλοκόπων ἡμῶν ἀοιδῶν ἄγνωστον ἐπὶ τοσοῦτον ἀγγελικὴν ἀπὸ τεχνικῆς· αἰῶνες δὲ τῆς σύγχρονος ἐκείνης χάρις τῆς ἀφύκτου τῶν ἐσωτερικῶν ἐκφράσεων τῶν Λαύρας, οἷα ἐκλόγου ἐκόνος ὁ ἱερὸς διάκονος ἐν τῷ Νάρθηκι, ὁ ἡγούμενος τῆς μοναχαῖδι, οἱ φιάλαι τῆς ἐμφάσεως, ὁ ἰουδὰς ἀναγκαίως ἐν τῷ Βατοπαιδίῳ μετὰ τῆς παθούσης ἐν ὡραίᾳ στοχῇ, ἀναμνήσεως ἡμῖν παραδόσεων τοῦ Ἀνδρέα del Sarto. (γαμ. σ. 294)

Τὰ ἀριστοτεχνήματα ταῦτα, εἰ' ἂ - ἐπεγραμμάτισαι χέρι τὰ ῥήματα μοναστήρια, ὑποχώσουσι ἐν ἰσότητι, καθ' ἡμᾶς γε κρίσεως, τῶν ὀλίγων γραφικῶν ἔργων ἐν μέρᾳ, Μονῆς τοῦ Λουκᾶ... ἀοιδοὶ ἀοιδοτάτων ἄδια τῆς μεγαλοπρεποῦς ὑπάρξεως μεγάλων αἱ ἱεραὶ σπουδαί, ἤτοι ὁ ἐν Καλῇ χαμηλὸς ἡ θρησκεία τοῦ ἰωαννικίου, ὁ ἐπὶ ἰσότητι! Τρεῖς μεγάλαι Μεταβάσεις κρατοῦσιν ἡμᾶς ἐπὶ ὥραν ὡρολογίου ἀκίνητοι, δωρηθεῖσα τὰ ἄρρητα αὐτὰ ἔμφασιν ἐν ὄψεσι· ἐπέρα Παναγία παθητική, ἡ ἐν Ἀνάπαυσις ὡραιοτάτη ἐπιτρέπουσα διὰ τὸ ἐξαίσιον τοῦ διαγράμματος· δὲ ἐξαίσιος τῆς ἐν Δεσπότῃ τέχνη τῶν Σερβίων, ὡραιοτάτου ὄντος, παλαιοβυζαντινῆς τῆς αὐστηρᾶς· - - -

Ἐν τοῖς ὡραιοτάτοις ἐξαίσιος τῶν ἐγκαίνων τοῦ ναοῦ ἡμῶν ἐμπίπτει ἐν τῇ σπουδῇ ὃν αἱ ἡμέτεραι μεγάλαι αὐλαὶ αἱ τῶν Καρυῶν, ἔχουσαι ἀναμφισβήτητον ἀρχαιότητα ἡ σήμερον μόναι τὰ διασώζουσι τὰ ἀρχαῖα τῆς βυζαντινῆς αἰωνιότητος· ἀλλ' ἐκτὸς ὅτι πάντα αὐτῶν αἱ φυσικαὶ αἰσθήσεις αἰωρούνται ἐν τῇ χαρᾷ τοῦ περιφήμου Παναγίου, τοῦ Ραφαὴλ τοῦ ἁγίου, ὅστις ὑποδέχεται ἡ ἡσυχαία περὶ τοὺς ναοὺς χρόνου τῆς συντάξεως τῆς κοινότητος, ὁ ὅσιος ὁλόκληρος ἁγιότης καὶ μεγαλοῦται ἐν διαγεγονόσι τῶν τοῦ Διονυσίου ἀναμίξεως φωτός, οὕτω καὶ ὁ ὡραιότατος ἡμῶν ναὸς τοῦ ὡραιοτάτου ἐκείνου ἐπὶ φωτὶ μεγάλῃ λαμπρότητι, εἶναι τοῦ Παναγίου, τοῦ Παναγίου! (Γαμ. σ. 295-296.)

Ἀναλ. Α. 1881 ἀρ. 5. σ. 33. Ἔτι ἡ βυζ. ἐκκλησία ἡμῶν τυπικὸν καὶ δόσεως.

ντος, πάσιμος διὰ τοῦ δορκαλιοῦ. Γράφουσι πρὸς τὴν ἔρμηνείαν τοῦ ἔπους
χου, ἀλλὰ καὶ μὴ νιφοκαλύμμοι ἐσόμενοι, οἱ ἀκάθητοι τοῦ Παναιτίου, αὐχμὴ μὲν ἐν
ἄγρῳ τὰ χρώματα, ἐμπίπραν τὰς διανοίας, ἡρίφιον τὴν ψυχήν. εἰς δὲ αὐλὰς
θαλάττας, Διονύσιος ὁ ἐξ ἀγράφου ἀπογραφῆς τὸν τόπον ἀλλὰ τὴν τύχην τοῦ ἔπους βούλε-
ται. ΕΙΜΙΧΕΣ. Αἱ πολυοχθίδες ἠιόνες. αἱ νησίδες. οἱ ἡμαίστιοι ἢ μᾶλλον ἀνιστόρη-
σαι ἢ ἰσχυρίσασθαι τὰς ἐπιμελείας καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἢ γὰρ ἐκεῖ εἶναι ἀρχαιότερα τὰ
δυὸ αἰῶνας· συνήθειαν γοῦν ἄχρι ἅλιαι ἐπέσχον ἢ ὅτι τὸν ἀειρύβην τὸ ἄστεως
ἀντιγραφαὶ ἀναμὰ ἴασιν... ἔνθεμα τὴν ὑγρασίαν ἐκ τοῦ τῆς ὁ ἐπὶ τοῦ ἀναγράφου·
δὲ χιδάρφυρος ἥραιον ἴσους τὸ μῆκος. ἐπὶ τὸ χιλιοστὸν ταύτης ἀπορίας, ἐδιαι-
τῶντο τὰ ἄγρια ποιήματα δύο ὀφθαλμῶν μεγάλων, ἐν ἡ ἡσυχὴ ἔτι κάλλιον μεγάλου
νικοῦ ἐν προεξοχαῖσιν μεγαλείοις κόσμου. ἀπ' οὐκ ἐκείνων τοῦτο τὰ
σταση αὐτὴ· νεφάρχαιον τὴν πάνυ παλαιὰς ὀχυρώματα φαιμαὶ ἢ πάμπολλα διαντικ
μένα, αἴτιος ἐστὶ τοῦτο ἐμφανίσαι πρὸς κάθιστι χώρα διὰ τὴν χαρὶν τὴν ἐ
αἰφνίδιαν τὴν ἐμφάσεως. ἡ σπήλαιο τὴν θαλασσίαν μίλτωσιν, ἐν οἰκίαις κατεργάζε-
ἐπὶ τοῦ ἡμαίστου, περιοδεῖ τὸ δὲ ἐκείνας ταύτας ἐλπίσαι ἐμοὶ ὁ
τα, αἴδουσαι καρδίαν τοῦ λιπαρέος. τὸ βαθὺ τὴν θαλασσίαν ἔμφασιν ὁδὶ διαγ
δὲ ταύτην. ἐμφαίνουσι πλοῦτο ἐν ἐστίαις δυὸ πίτυας καὶ παλαιὰς ἐκ
πυρίνας ἐν τῷ Καρδίᾳ τὰ ἔπεμψε. τοῦ βαθυσιδῆ· τὸ ἀπογράφεσθαι αὐτὴν κ-
αμα σαμψιθίους τὴν Ἰουλιόνδα. ἐν ταῖς ἐκείνης αἰῶσι ὁ τοῦτο
δ.299 βίλος ἀπάγλαος τὴν σκιὰ· περιοδεῖ τὸ γεγὼς τὴν ἐπὶ τῶν ἐστὶ χρυσῆν ὁρμὴν
διαιρίνονται δὲ αἱ ἐκείνης αἴλαι διὰ τὴν ποσμητικὴν τέχνην... τὴν κ
ἰδίως ἡ ἀπαφαίρετος δόξα τῶν ἐσχηματισμένων ἐκείνων τεχνιτῶν κιονοδεσίαν, οἵτινες ἔσχον μ
τὸ ἐπίμονον ὠτίδιον τὴν Δηλίων, ἀλλ' οὐκὶ τὰς χιμαιρικὰς αὐλὰς ἐπὶ νοίας
περιοῦσθαι δὲ ἐν δυσαυρόι ἐν τοῖς ῥυσαδείοις τὴν ἰδίᾳ ἐν τὸ λαύρᾳ τὴν τοῦ
πεδίᾳ, δυσαυροὶ ὡς τὸν οὐσίαν αὐδὶ σημαίνουσι οἱ τὰ ἀρχαῖα τὰ
ῥυσαδείοις. κοσδάζαν ἡμῖν ἐναργῆ μᾶλλον βαρὺ ἐπ' ἔρυσιν κοσμαγορ-
τὴν βυθίαν ζωγραφοδόκην δίκην, σαυρὸν ἱερὰ σωτὴν ἐκ ἡμετέρ-
τεχνικὴν χειρὸς ἐργασίαν σοῦλα τὴν ἐσφραγισμένα ὑφὸ αὐτὰ
ἀχρὶ κοσμίμην χθὼν τὴν ἡμαύσιαν. ἐν αὐσαι τούτοις ἐπίρριμα.
αὐτὴ γὰρ ἀντίστροφον λόγον τὴν ὁρόδον τὴν ζωγρᾶς, σῦκον χύρειας τὴν σφρ-
παὶ ὃν ἀποφαίνονται τὴν τῶν ἀρχαὶ αὐτὰ τὴν παλαιρχίαν μεχρὶς τ
ξυλοχυτρίνην βραδύτερον οἱ ἀθῶται τεχνῖται διαιρέσθαι ἐν τῇ ξυλοχυτρίνῃ
προσοιοῦσα, ἐν τοῦτο χαράττουσι ἐπὶ ξύλου ἢ παρίστανται σύκινας πρίπο-
ἐπ' ἐκείνῃ βραχίονι σαυροῦ. ἐπὶ τὴν ἐκείνου σαυρὸν οἱ ἐξόνται σαρίβοια
ἀπὸ τὴν ἰσαύρων ἐν ἰσχύϊ ἀναγορεύσεις... καθὼς ἐξόνται ἐκοσμαγορεύσ-
Σημειώσομεν ἔτι καὶ ἐξ ὀστράκου ἢ μαργαριτοφόρου ἰσχνὸν ἐμφανίζ ἡμερολό-
για (κοσμητικὴν ἱρόσος, ὃν οἱ ἐσόμενοι ἐδανείσθησαν ἀπὸ τὴν βυθοῦ τὴν. σ.

(Γραμ. π. 301)

Ραφαήλ Σάντιος (Raphael Sanzio) (1483-1520)

ο μεγαλύτερος ζωγράφος της υψηλής αναγεννησιακής περιόδου γεννήθηκε τη 6 Απρ. 1483 στο Ουρμίνο από πατέρα ζωγράφο. Φοίτησε στο εργαστήριο του Περουτζίνο, έπειτα η επίδραση του μεγάλου Λεονάρδου de Vinci. Μετά από μια σύντομη διαμονή στη Φλωρεντία το 1508 ήρθε στη Ρώμη όπου ο Πάπας Ιούλιος Β' τον ανέθεσε τη διακόσμηση των δωματίων του Βατικανού. Εκεί ο Ραφαήλ συνεργάστηκε με τον Μιχαήλ Άγγελο που ζωγράφιζε τότε την οροφή της Sistina. Ο Ραφαήλ πέθανε στις 6 Απρ. 1520 τη μεγάλη Παρασκευή δημιουργώντας τα πρώτα αποκαστίου του, οι οποίοι θεωρούνται μεγάλης αξίας, χαρακτηρίζονται από τη Παιδεία, πλούσιο διάκοσμο και ζωηρά χρώματα. Οι τοιχογραφίες αναφέρονται σε τρεις περιόδους, την Περουτζίνο, Φλωρεντία και Ρώμη και χαρακτηρίζονται από ενιαία ψηφιδωτή τοιχογραφία του Βατικανού (αίθουσες Διαφωτισμός, Φιλοσοφία, Ποίηση και Νομική) με τους τοίχους διακοσμημένους από διάφορα μουσεία. Ο αριθμός των διακόσμων ζωγραφικών και τοιχογραφιών ανέρχεται σε 1225. Διαιρέθηκαν, πάνω στα με μεγάλη φαντασία και απεριόριστο διάκοσμο, και φρόντισαν αρκετά τη μυστική συμμετρία και βυζαντινή τέχνη και αναλογία του δικαίου αμυδρά λιγότερο, και ιδιαίτερα στη τέχνη. Είναι μεγάλο όφελος όπως παίρνει το αντικείμενο και αποφεύγει τον ξύλο και καλλιεργεί. Παρουσιάζει επιδεξιότητα χαρακτήρα, η όψη αμυδρή και λιγότερο και τα μάτια. Οι σημαντικοί διακόσμοι ζωγραφικής και η αρχιτεκτονική διά τη τοποθέτηση του ο.π. τη 1514, τοποθετήθηκε μέσα τη αρχή οι τοίχοι καθήλαι τη σύνθεση αυτών, περιέχουν τη μεγαλοφυΐα και καθημερινή ένα ρυθμό σύνθεση έχουν πρό το βάθος του αιθέριου του σύμπαντος και ο Ιούλιος Ρωμαίος και ο Πέτρος δεξιά βάζει οι σουσουλάτοροι. Διό τη τον 1521 τα μεγάλα δάκαλα του Ραφαήλ διεύθυνε η τιμή εκτός αυτό τον θάνατο αυτής του έγραψε ο Vasari εφημερίδα 1568 και ο βαρόνος Quatremere de Quinsi, 1824 Σπουδαιότερα τον έργο είναι: η μεταφορά τη Δεσποινίδα (Sposalizio) παρισ. η σχολιάση του όλου έργου η μεγάλη και φυσιολογική, η διαταγή [illegible] Città di Castillo. Η ωραία τοποθέτηση πήγαινε τη Λούβρο. Αγγλικά είναι η παρθένα του άρτ Δίζιου το καλλιτέχνη του Μιχαήλ Άγγελο και Αρέσθη αγοραπόδοσα 100.000 φρ. η παρθένα τη αγκάλη του Χριστού. και [illegible] δυο φτωχούς

39

Μιχαὴλ ἄγγελος Βουοναρρότης, 1474-1564

πρωτότυπος ζωγράφος χώρις τὴ ἀρετὴ τῶν ~~ζωγρ. τὸ ὄνομα~~ ἀπὸ τὸ ὄ
ριο τῆς Καϊσερίας ἀναδείχθη σαρὰ τὸν Δομήνικο κ Δαβὶδ Γιρλαντάϊο μετὰ
ζωφοις τῆς ἐποχῆς μετὰ 15ης αἰώνος ἀκολούθησε τὴ
τὴ φλωρεντία ἐπιμέλεια del Carmine ὅρος μελέτη τῶν μετοχραφικῶν τοῦ Μα
σίου. Λαυρεντίας ὁ Μεγαλοφυεστὴς προσέχαβε τὸ ἐπιτάφιο. ἔβα χρυσοκ
ργα. ἔσκιλα προσοχὴ κ τὴ Μόδα τοῦ ἁγ. πετράλα ὅρος σπουδῆς τῆς ἀναλομίας. τῆς
προσοχῆς νέου Παύλου Γλίτ Β'. οὐ παλαιοτεροι τὸ μαιανομῶν κ νεοδλα διαδοχ.
τοὺς ἀντόνδρα. Δόξης ἐποδῆς κ τὸν ἀρχιτεκτονῶν οἰκοδόμος τὸ ὀνομαζομ
τοῦ ἁγ. Λαυρεντίου ἐν φλωρεντία ὅπου ἐναφήσαν οἱ Μεδίκοι τῷ 1546 ἀρχι
τοῦ ἁγ. Πέτρου, ὀπὶ 17ῆς ἐπιχάδης δωρίαν. ἐπὶ νέου σχεδίᾳ (ὅπερ ἀφιερώσεις τὰ πρ
γουμένα) κ σκέπα ἔδαν. σταυρὸ. ἀπόδαις πρὶν τελείωση. τὸ σῶμα ἐφαπτ
τοῦ ἁγ. Πέτρου ἐφερθῆ εἰς φλωρεντίαν κ ἐτάφη Μαυσωλεῖον κ τὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀπόστολ
Ζωγραφικὰ ἔργα εἶναι. 1) ἔρως κοιμωμένος. 2) τὸ ἀγαλμα τοῦ Δαβὶδ γυκτ
αὐτὸ κ φλωρεντία ὡρο τοῦ σαχαιοῦ Παλαίου. 3) ἀγαλμα τοῦ Βακχου ἐν Ρώμῃ ὀπτερο ξέπτ
σε τοῦ Ραφαὴλ ὅλα τὰ ἰσοκλεῖς ἔργον τοῦ φειδίτ. 4) Παλαιὰ Διαθήκη κ ἁγ. Πέτ
5) Χριστὸς μεταμορφούμενος τοῦ Σταυρὸν ἐν τῇ ἐκκλ. τῆς Μινέρβας 6) Μαυσωλεῖον τ
μα τοῦ Ἰουλίου.

Ζωγραφικαὶ. 1) Ἁγία Οἰκογένεια κ φλωρεντία. 2) σχεδιογράφημα τοῦ πε
τοῦ Πίσα ἀριστούργημα σχεδιογραφικῶν. 3) ἡ τελευταία κρίσις ἔξω
μαστον τοιχογράφημα ἐν τῷ ναῷ τῆς Σιξτίνης. μέγιστον σαλὲν τῶν ὑπαρχόντων, ἔργ
επὶ δεκαετίαν. ὁ Ἰησοῦς ἀποστομφίλει τὸ τελωνεῖον λέγ· οἱ ἀγγελοι κ οἱ ἐκλεκτοὶ ἔρχονται κ μέλ
Ἀρχιτεκτονικὰ τῆς Βασιλικῆς τοῦ ἁγ. Πέτρου. 2) ἡ δεύτερα ὄψις τῆς ὥραιας
ἐπισκόπιον τοῦ φαρνεζίου Παλατίου. 3) τὸ Καπιτώλιον Μουσεῖον μετὰ λοιπ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀσυντικὸς βίος (ἢ κ Μοναχ. βίος) (πρβ. Νic. H. E. II, 16,
ἐκ τῶν τοῦ φιλωνος περὶ θεωρητ. βίου ὑπὲρ Εὐσεβίῳ ἐκκλ. Ιστ.
ἀλλὰ κ τὸν βίον τῶν ἀσυντικῶν παρ' ἡμῖν εἰ ἔτι μᾶλλον ἀκριβ-
ματα ἱστορῆσ χρείαν ἔχοι· ἐν γὰρ μόνον, ἀλλὰ κ διδά-
σκομενος, ἐκδιάφορα κ σεμνύνων τοὺς καθ' αὐτὸν ἀσυσσο-
τικοὺς ἄνδρας . . . . ἐγὼ δὲ ἐπιχειρήσω λόγῳ περὶ βίου θεω-
ρητικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικῆς ἀσκητικῆς κ τοῖς σὺν αὐτοῖς γυ-
ναικὸς θεραπευτρίσιν ἀσυναγωγὴν φησι τοὺς αἰτίας εἶπεν
εἰς τὴν τοιαύτην προσηγορίαν· ἦλθον γὰρ παρὰ τὸ τοὺς ψυχὰς
τῶν προσιόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ παιδείας ματαίᾳ ἐπιμελῶς
δίκην ἀποκλίνοντας ἀκούειν κ θεραπεύειν, ἢ τὸ περὶ
τὸ θεῖον καθαρὰς κ ἐκλεκτικὴν θεραπείας τε κ φροντίδα ἔχειν
..... εἴτε κ ἔστιν τοῦτ' αὐτοῖς ἐπάγουν οἱ πρῶτοι, μηδα-
μοῦ σου τῆς προσηγορίας προσηγορίας ἀλλὰ πάντα πόνου
ἐπιτεφημισμένα, οὔ τί που δικαιοῦσθαι ἀναγκαῖον· ὅμως δ'
οὖν ἐν πρώτοις τὴν ἀσύγκριν αὐτοῖς τῆς οὐσίας μαρτυρῆ-
σαντιν ἀρχομένης φιλοσοφῶν ἐρώτασθαι τοὺς προσήκοντας
οἱ τῶν ὑπαρχόντων, ποῖα φάσκοις ἀσυναγόμενους τὰς τοῦ
βίου φροντίσιν, ἢ τε τυχὼν προηγόνδας, ἐν μεταγρίοις κ
λιμήσοις τὰς διαγωγὰς ποιεῖσθαι, τὰς ἐν τῶν ἀνομοίων ἐπι-
μιξίας ἀφυσιλήπτους κ βεβαίους ὑπ' εἰδόσας, τῶν καθ' ἡμᾶς·

41

- νο καιροῦ τοῦδ' ὡς εἰκὸς ἐπιτελούντων ἐπιδυμῶ καὶ δερ-
ρωτάτῃ πίστει, τὸν προφητικὸν ζηλοῦν ἀσκοῦντων βίον.
6 καὶ ὁ εὐσέβιος παραβάλλει ταῦτα πρὸς τὴν ἐν ταῖς πράξ-
σι κοινότητα τοῦ βίου τῶν πρώτων Χριστιανῶν. ἐν-
θεν ἀναφέρει αὐτολεξεὶ τὰ τοῦ φιλώνος. "πολλαχοῦ
7. μὲν οὖν τῆς οἰκουμένης ἐστὶ τὸ γένος· ἔδει γὰρ ἀγαθοῦ τελ-
μεταυχεῖν καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν βάρβαρον. πλεονάζει δ'
Αἰγύπτῳ καθ' ἕκαστον τῶν ἐπικαλουμένων νομῶν, καὶ μ-
λιστα περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν . . .
9. ἐν ἑκάστῃ δὲ οἰκίᾳ ἐστὶν οἴκημα ἱερὸν ὃ καλεῖται
μνεῖον καὶ μοναστήριον, ἐν ᾧ μυούμενοι τὰ τοῦ
σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται, μηδὲν εἰσκομίζοντες
ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεοπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ ὕ-
καὶ τἄλλα οἷς ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια συναύξονται καὶ τελειοῦν-
10. τὸ δ' ἐξ ἰωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διάστημα σύμπαν α-
τοῖς ἐστιν ἄσκησις· ἐντυγχάνοντες γὰρ τοῖς ἱεροῖς γρα-
μασι τὴν πάτριον φιλοσοφοῦσι σοφίαν ἀλληγοροῦντες
ἐπειδὴ σύμβολα τὰ τῆς ῥητῆς ἑρμηνείας νομίζουσιν ἀ-
κεκρυμμένης φύσεως, ἐν ὑπονοίαις δηλουμένης.
" ἀεὶ μὲν ἄλλοτον ἔχουσι τὴν τοῦ θεοῦ μνήμην, ὡς καὶ
" νειράτων μηδὲν ἕτερον ἢ τὰ κάλλη τῶν θείων δινάμεω
" φαντάζεσθαι... δὶς δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰώθασιν εὔχεσ-
" περὶ τὴν ἕω καὶ περὶ τὴν ἑσπέραν τὸ δὲ ἐξ ἐωθινοῦ. φιλ. vol. 2.

13: ὥστ' οὐ θεωρουσι μόνον, ἀλλά κ ποιοῦσιν ἄρματα κ ὑ
μνους εἰς τὸν θεὸν διὰ παυλοίων μίτρων κ μελῶν, ῥυθμοὶ
κιμνοτέρους ἀναγκαίως καράσσοντες. "τὰς μὲν οὖν ἐξ
" ἡμέρας τινὰς ἕκαστοι μονούμενοι παρ' ἑαυτοῖς ἐν τοῖς
" τεμένεσι μοναστηρίοις φεδοσοφοῦσι, τὴν αὔξησιν οὐκ
" ὑπερβαίνοντες, ἀλλ' οὐδὲ ἐξ αὐθόστου θεωροῦντες, τὴν δὲ
" ἑβδόμην συνέρχονται εἰς κοινὸν σύλλογον, ὅτε ὁ πρεσβύ-
" τατος ἄρχεται διαλέγεσθαι περὶ ἐν τοῖς νόημασι διηρ-
" θρωμένης κ διερμηνευόμενης αἱρέσεως, πάντες δ' οἱ ἄλλοι
" ἀκροῶνται φιλ. vol. 2. p. 476. "[1] ἡμεῖς δ' ὥσπερ
κατὰ δημόσιον κοσμικαταβαλλόμενοι τὴν γυμνὴν καὶ ἄλλας εἰσι-
κοδομοῦσιν ἀρετάς. οἱ τοιοῦτοι δὲ ἢ ποτὲ οὐδεὶς ἂν αὐτῶν κρα-
τεῖται κρὸ ἡλίου δύσεως ...!... ἵνιοι δὲ κ διὰ τριῶν ἢ-
μερῶν ὑποκρινόμενοι κροφῆς, οἷς ψυχὴν ὁ ἰοὸδος ἐπ-
ισήμως ἐπέδρασε, τινὲς δ' οὕτως ἐκτυφλοῦνται κ κροφῶ-
σιν, ὑπὸ σοφίας κενούμενοι κρούσεως κ ἀμαθίας καὶ δόγ-
ματα κορπεύουσι, ὧν κ, κρὸς διαλείποντα κρόνον ἀντέχειν,
κ μόγις δι' ἐξ ἡμερῶν ἀποζῶσθαι κροφὴν σπαρτὰς
ἐδιωθένεις" ταῦτας τοῦ φιλωνος σαφεῖς κ ἀναντιρρή-
τους περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ὑπάρχειν ἡγούμεθα λέξεις.

1 οἱ δὲ ὧν μὴ δοκεῖ τὰ εἰρημένα ἴδια εἶναι τῆς κατὰ τὸν ἐ-
πτάτιχον σοφιστείας .... ἀκουέτωσαν ἀκούτω ἐκ τῆς αὐτοῦ φωνῆς, ἣν αὖ, ἀν-
αφέρουσιν, εἰ γνησιοποιῆ, κομιοῦνται τὴν κερὶ τούτου μαρτυρίαν.

41

- νο καιροῦ τοῦδ' ὡς εἰκὸς ἐπιτελούντων ἐπιδυμῶ καὶ δερ-
ρωτάτῃ πίστει, τὸν προφητικὸν ζηλοῦν ἀσκοῦντων βίον
6 καὶ ὁ εὐσέβιος παραβάλλει ταῦτα πρὸς τὴν ἐν ταῖς πρᾶ-
σι κοινότητα τοῦ βίου τῶν πρώτων Χριστιανῶν. ἐν-
θεν ἀναφέρει αὐτολεξεί τὰ τοῦ φιλώνος. "πολλαχοῦ
7. μὲν οὖν τῆς οἰκουμένης ἐστὶ τὸ γένος· ἔδει γὰρ ἀγαθοῦ τε-
μεταυχεῖν καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν βάρβαρον. πλεονάζει δ'
Αἰγύπτῳ καθ' ἕκαστον τῶν ἐπικαλουμένων νομῶν, καὶ μ-
λιστα περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν . . .
9. ἐν ἑκάστῃ δὲ οἰκίᾳ ἐστὶν οἴκημα ἱερὸν ὃ καλεῖται
μνεῖον καὶ μοναστήριον, ἐν ᾧ μυούμενοι τὰ τ-
σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται, μηδὲν εἰσκομίζοντες
ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ ὕ-
καὶ τἄλλα οἷς ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια συναύξονται καὶ τελειῶν
10. τὸ δ' ἐξ ἰωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διάστημα σύμπαν α-
τοῖς ἐστιν ἄσκησις. ἐντυγχάνοντες γὰρ τοῖς ἱεροῖς γρα-
μασι τὴν πάτριον φιλοσοφοῦσι σοφίαν ἀλληγοροῦντες
ἐπειδὴ σύμβολα τὰ τῆς ῥητῆς ἑρμηνείας νομίζουσιν α-
κεκρυμμένης φύσεως, ἣν ὑπονοίαις δηλουμένης.
" ἀεὶ μὲν ἄλλοτον ἔχουσι τὴν τοῦ θεοῦ μνήμην, ὡς καὶ
" νειράτων μηδὲν ἕτερον ἢ τὰ κάλλη τῶν θείων δινάμε-
" φαντάζεσθαι... δὶς δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰώθασιν εὔχεσ-
" περὶ τὴν ἕω καὶ περὶ τὴν ἑσπέραν· τὸ δὲ ἐξ ἐωθινοῦ. φιλ. vol. 2.

13: ὥστ' οὐ θεωροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ποιοῦσιν ἄθλια καὶ ὑ
μνοῦσι εἰς τὸν θεὸν διὰ ποικίλων μέτρων καὶ μελῶν, ῥυθμοὶ
σεμνοτέροις ἀναγκαίως χαράττοντες. "τὰς μὲν οὖν ἐξ
" ἡμέρας χωρὶς ἕκαστοι μονούμενοι παρ' ἑαυτοῖς ἐν τοῖς
" τεμένεσι μοναστηρίοις φεμοσοφοῦσι, τὴν αὔξησιν οὐκ
" ὑπερβαίνοντες, ἀλλ' οὐδὲ ἐξ αὐθόρου θεωροῦντες, τὴν δὲ
" ἑβδόμην συνέρχονται εἰς κοινὸν σύλλογον, ὅτι ὁ πρεσβύ-
" τατος ἄρχεται διαλέγεσθαι τὴν ἐν τοῖς νοήμασι δίκην
" τινὰ καὶ διερμηνεύειν αἵρεσιν, πάντες δ' οἱ ἄλλοι
5 " ἀκροῶνται φες. vol. 2. p. 476. "[1] γράφειν δ' ὥσπερ
τινὰ δεσμὸν τοροπαραβαλλόμενοι τῇ γραφῇ τὰς ἄλλας εἰσι-
κοδομοῦσιν ἁρμονίας. οὗτοι δὲ ἢ ποτὲ οὐδεὶς ἂν αὐλὸν τροσ-
7 ενέγκαιτο τορὸ ἧλιον δύοντος .../.. ἵνιοι δὲ καὶ τρὶν ἢ
μεσῆν ὑποφαίνεσθαι τροφῆς, οἷς ὠχρὸν ὁ ἰὸδος ἐπ-
ανθεῖ καὶ ἀδρυναι, τινὲς δ' οὕτως ἐκτυφλοῦνται τὴν τροφῶ-
σιν, ὥσθ' ὁρᾶν μὲν τοὺς ὠχροὺς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀμβλύνειν
καὶ δέχεσθαι τοὺς τοροὺς διαμένοντα χρόνον ἀνίσχειν,
τὴν μέντοι δι' ἡμέρᾳ αἰσθάνεσθαι τροφῆς ἀναγκαίας
ἐνδεεῖς" ταῦτας τοῦ φιλοσόφου σαφεῖς καὶ ἀναντιρρή-
τους περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ὑπάρχειν ἠξιώμεθα λήξεις.

1 εἰ δὲ τῷ μὴ δοκεῖ τὰ εἰρημένα ἴδια εἶναι τῆς κατὰ τὸν ὠ-
χρὸν νοσήσεως .... ἀκριβῶσαι ἀπὸ τῶν ἡμῖν αὐτοῦ φυτῶν, ἃ δὴ ἀν-
θεῖσιν, εἰ βούλοιτο, κομίσεται τὴν περὶ τούτου μαρτυρίαν.

19 φησὶ γὰρ τοῖς περὶ τὸν Δία τὸν τῶν γυναικῶν συνιέναι τὰς ἀνθρώπους
— γραφὰς τυγχάνουσι παρθένοις, τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ἀναμίξ, καθαρὰν
ἔτι καὶ παρ' ἔλπιδα ἱερεῖα. φυλάξασθαι μάλιστα ἢ καθ' ἑκούσιον
— γάμον, διὰ βίου τὸν τῆς ὁσίας συνοδίαν ἢ συμβιοῦν κοινοδάσασαι τὰ
— περὶ τὰ σώματα ἡδονὰς πλάσασαν, οὐδενὸς ἐμποδὼν ἀλλ' ἀδαπάνητον
— ῥεπόδισαι, ἃ μόνη τιμᾶται παρ' ἑαυτῇ ἅτε τὶ ἔσται ἢ δορυξὺς ἡμῖν
20 εἰδ' ὑποσημαίνει μεταπεμπώτερον ἐπιδεῖται τὰ ταῦτα "αἱ δ'
» χόρους τῶν ἱερῶν γραμμάτων χάριν αὐτοῖς δι' ὑποσημείων
— » αἰνιγμάτων: ἄσαρκα γὰρ ἡ νομοθεσία δοκεῖ τοῖς ἀκεραίοις
» τοῖς ἐννοεῖσθαι βούλεται, τὰ σώματα μὲν ἔλεγεν τὰς ῥητὰς λέξεις,
— » τὴν δὲ τοῦ ἐναποκειμένου τοῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν, ὃν ἡ
— » τοῦ διαφερόντως ἐπιθυμία θεωρεῖν, ὡς διὰ παντὸς τῶν ἀ
— » μάτων ἐξαίσια καὶ μυρία νοημάτων ἐμφαινόμενα καταδύσα."
21. τί δεῖ τούτοις ἐνιστάμενον τὰς ἐπὶ ταὐτὸν συνόδους .... τὰς τὰ
— ἔθους ποιεῖσθαι τῶν περὶ ἡμᾶς ἐπιτηδευμένας ἑορτάς ....
22. τὰς μάλιστα μὲν τὰς τῆς μεγάλης ἑορτῆς πανυχίδας τὰς καὶ ἐ
— νιαυσίους, τοὺς τε λέγεσθαι εἰωθότας περὶ ἡμῶν ὑμ
— ἱστορῶν, τὰς ὡς ἔτος μετὰ ῥυθμοῦ τοσοῦτον ἐπιψαλλόντας
— χοροὺς καθ' ὁσίαν εἰσιόντας τῶν ὕμνων τὰ ἄσματα
— τὰ συνεχοῦσιν, ὅσους τε κατὰ τὰς δεδεγμένας ἡμέρας
— στιβάδων καταπιεσθῆναι .... ὕδωρ δὲ μόνον αὐτοῖς τοῦ τοῦ

η προσοίγμα μετ' ἄριστον ἀχρι η ὕσσωπον . . . . ὄζ . . . . .

24 ὅτι δὲ τοὺς ὡρώτους κήρυκας τῆς κατὰ τὸ ἐναγέστιον δαδ
ουχίας καὶ τὴ ἀρτῆδην ὡρὸς τῶν ἀποστόλων ἐπὶ παραδεδομένα
παραλαβὼν ὁ φιλὼν ταῦτ' ἔγραψε, φανερὸ τῷ σπίζον.

Περὶ ἰούδα ὡχίον ἐκβόλιμα βίβλ. α' ἐναγ. ὡροπαρασκευῆς Εὐσεβίου.
(= Migne. μοναχ. διορισμός σ. 3)

Ἐκ τοῦ Πορφυρίου περὶ τῶν αὐτῶν ἰουδαίων. 9. σ. 404–407.
φησὶ ὁ Πορφ. ἐκδύναι τὰς ἀρχὰς τοῦ ζῆν ἀσυγκρίτου ἐν τοῖς ὡρὶ τῶν ἀζύμων ἱερῶν, ὃ
ἦ πολεμίαι, πάθαρμοι, σωφροσύνη, ἀφορμὴ πόνου, ὡροσοχωσις ὡρὸς τὸ θεῖον, ἡ ἀσκη
σις σωματικῶν ῥαθυμίας ὡροσαρμοττούσης, ἅπαν αἱ αὐταὶ ἀρχαί. de abstinentia. 6, σ. 153;

Ἀσυγκ. βίος, ἢ ὡρωτη ψῆφος τοῦ μοναχισμοῦ ἐν Ἀθῆ ὡρὸ ἐγγρα-
φον φιλόσοφ[illegible] Μωσὶ παρ' Ἰουδαίοις III 145 2ος ἐλ. 1087.

[illegible] σ. 21?

Περὶ θεραπευτῶν ἰδ. Wendland, Die Therapeuten und die
philonische Schrift von beschaulichen Leben. Leipz. 1896
Lucius, Die Therapeuten u. ihre Stellung in der Geschichte der As-
cese. Strassburg 1874.
Hilgenfeld, Philo u. die Therapeuten in Zeitschr. f. Wissensch. Theolog
1878. σ. 145 ἑ.

Περὶ ἀσυγκρίτου χώρας τῶν Εὐρωπαίων. Παπαμιχαὴλ
Παπαμιχ. σ. 1η. ηλ.

45 Ἀυτηρούντη (ἴδ. κοινόβιον).

Πρβλ. Νικηφόρου ιερομ. περὶ τῶν μοναχ. ἀυτηρούντης σελ. 27 κ.ἑ. κ. 44.
Καθὼς οἱ ἐν τῷ χουβρόν, οὕτω κ. οἱ ἀφοσιούμενοι εἰς τὸν μετ. βίον ἔρημον νὰ μεταναστεύσουν καὶ βιοτικὴν ὕλην κ. "ἐπὶ τοῦ παλαιᾶ φιλοσοφίαν μετέσχον βίου" τοῦτον ὁ ἱερόμ. ὠνόμασε "δαίμονος ἀγαθοῦ κ μακαρίτου" Migne 31. 625. ἀφ' οὗ καὶ ἐφρόντισε νὰ ἔχῃ ἴδιον, μηδὲ ἐμέλησεν, μηδὲ ἀνέσιον, μηδὲ ἄγγελος ἐν τῇ κατὰ θεὸν ζωῇ χρησιμεύσωσιν." (βλ. λέξ. Δουκ. Migne 38. 871) αὐτ. 881.

Καιτοῦτο δὲ ἀφοσιωρίσομεν ὅτε τὸν ἐν τῷ μοναστηρίῳ μένοντα βουλόμενον. φρὸν ἐν τῷ μοναστηρίῳ εἰσέλθοι, ἔδειαν ἔχειν τοῦ ἑαυτοῦ χρήσθαι καθ' ὃν βούλεται τρόπον. ἐσχάτως γὰρ ἀναπτερωθέντα ἀάνθρωπα καὶ ὀφθαλμιῶντα, πᾶν ἐν μικρῷ πόδαγρον ἔχοντα φῶτα, κ ὄντα ἴδιον μέρος αὐτῶν οὐκ ἔλεγαν τὰ ἐρῆμον ..." ἰδ. Νικηφ. 5 κεφ. 5. τόπος ἐφ' οὗ σκηνήσαι καὶ ἀδιάδυτον τὰς μελέτας τῶν μέρει ἐστρεμένοις τοῦ μοναχοῦ, ὃν ἰδιαίτερον ὁ ἴδιος συμφέρειν "τοῖς θείοις πόνοις κ τοῖς ἀγιωτάτοις ἔργοις" κ ῥητῶς λέγει Νικηφ. 5. κεφ. 2. Μιχ. 133 πρ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἰουστινιανοῦ βίου ἐπιγράφεται. Ἀββᾶ Νείλου Migne
[illegible] τοῦ ἁγίου τοῦ μοναχοῦ τῆς ἐν Σινᾷ ἀσκήσεως πρεσβυτέρου
σ. 728 Β.

Μιδ' ἃ εἰσφέρει: διὰ τοῦτο τὸ μὲν ὄνομα τοῦ
νέου βλασφημεῖται, ὁ δὲ προφήτης διὰ στόματος
Ἀβδιοὺλ· ἡ γῆ ἐν ἀνδρὶ καὶ ἀρετῇ βιούντων κτῆσις
ἀοίκητος γίνεται· ἡ βαρβάρων μὲν αἱ πόλεις νῦν
τῶν ἀφιερωμένων εἰσὶν, ἐπέρχονται δὲ οἱ ἐν ταῖς οἰ-
κίαις, ἡ ὄρος αὐτῶν ἀντὶ τὴν ὕλην ἔχουσιν ἀνδρῶν ὁρου-
σῶν ὄρεσιν αὐτοὺς· ἀναιδεστέρους ταῖς ὄψεσι φαρ-
μάκοις, τοσοῦτοι δὲ ἡ ἐσόπτροδίκης ἡ ἐξάβυσσος.
τὸ ὄχλον ἐποφερόμενοι ἡ τὴν ἐκεῖ παιδουργίαν
δόξαν τὴν ἐκ ἐναρέτου προσωπεῖον περιεκάλυ-
ψαν· οἱ δὲ ἐποφερόμενοι αὐτοῦ ἀφέρχεται· ὥστε
καὶ σαφῶς τοῦ μοναστηρίου τοῦ βίου ἀπεστρέ-
φοντο παρανομωτάτου ἐκ δυσκολίαν· ὥστε
γὰρ ἐρημίαν ἡ φυγετῶν ἀναγκάζονται τὴν
πόλεις οἱ ὡσὶ σωφρονιστοὶ· ἡ αἱ ἐναγεῖς
διάνοιαι τῶν ἐκ χώρα παντοφυεῖν ὄντι
ἄμεινον ἡ ζηλοῦσι μᾶλλον ἡ τειχωρυχίας
ἂν ἐκ ζηλοτυποῦσαι, ἢ τοῖς τοῦ βίου τοῦ μοναδ-
Β τῶν μεταρχομένοις, ῥᾴδιον ἐ παραφυλακὴ
τὴν φορτικὴ παιδουργίαν ἐκ τὸ ἐνύδρα με-
μηχανημένην ἀφεστῶσιν ἀφορμῆς. ἡ οὐδὲ
μὴν ὕλη ἀρχαίαν ἐποιοῦσιν οὐδ' ἐκδύσει τὸν
τοῦ ἐκ τὸ ἐκ ἡσυχίᾳ κέρδος, ἡ ἀναίμακτον
τὸν σκηνοδίκην ἀφεῖσι τοῦ βίου τοῦ μοναστη-
βίου ἡ ἐμφορεῖς νεῦσιν ἐ φορεῖον τῶν ἀνα-
παίειν ἡ βούλεται τὸ φράττει τοῦτο ἐν οἴκῳ
σκηνώματον ἐκδηδοιὼ ἐν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ δύσεως προσκυνεῖ

Ἐμίρωσα ἀσκητικοῦ βίου

Τοιδωρος Πηλουσ. βιβ. 1, 2, 2.

κ. Γρεγλου. επιστ. προς Μαγναι

κεφ. 52.

πρδγ. παρά Παγγ. ΚΖ.-ΚΘ' ἀποσταλεῖσα πεσσίω-

κοτα σ. 85–91 ἐκδ. Ἱεροσ. 1914

Οὐάχης, Ηρκι. Πλογεμαία

Ὀναγναῖον ἐστι καὶ τοῦ τῆς ἀντιμέ-

νης βίου ἐνδεῖται τῷ βιβλίῳ τούτῳ

πρὸς ἀσφάλεια τῆς ἐντεύχαντος –

καὶ παθάνεσθαι τοῦ ἁγίου τοῦ

παραδείου φυτοῖς συμφυῆς ἐστι.

τὸ ξύλον τοῦ γινωσκεῖν ταύτοι

καὶ ἀντιπροι ... 87

Ἀσυνήθεις παραμορφώσεις ὑποζυγίων.

314-319, 320

Ἡ ἵππος ἀνάρμοστος, ὁ ὄνος ἢ ἡμίονος ἢ λίαν τύπος τοῦ ἀδυνάτου ῥυτῆρος ἐστὶν φαίνεται ἡμῖν ἀρκετὰ νὰ ἐξετάσωμεν ἐνταῦθα πρωτίστως διὰ βραχέων τὰς αἰσθητὰς ἀνωμαλίας τῆς Μ τοῦ ὄρους ὡραίας· μεταξὺ τῶν Καπρομαίβια, ἀφ' ἑκατὸν τοῦ μέρους μάλιστα μέσου τοῦ ἀφροέντου βράχου, ὑπερίσχυσεν μαιάδη, ἐν 1881 ἐσχηματίσθη ἐνὶ ὄρει ἔχειν ὀρθοίαφορα ἢ χειμαιγορίνη ὑπὸ τὴν ἀκτῖνα ἡλίου ±42 τοῦ αὐγούλου μέλανα τινὰ μορφὴν παίγνιον ἢ φαντάσαν πάσαμον αὐτὸ τοῦ ὄρους μου αὐλῶνος ὑφίσταται τόπον ἀ ἐπὶ δάσους. . ἦτο ἀκμὴ ἑκατονταετίας, ἔξεμα πεπτώκως, αὐτὸς ἢ τρόχος ἐκφαίνετο ἐν ᾧ ὄρει καθ' ἅλα ὑποτύπωσις τινὰς σώματος ἄνωθεν ὑδάτους. Σχοινίνης ἡμῖν ἐκρεμάσθη αὐλῷ ὅσως ἐκαναβὴ ἐπὶ ἐκ χωρὶς τὰ θράκης τὸν ζῴακτον. ἀπὸ τὸ ὑποτραπεζοειδὲς ἐκαυλίσθη διὰ τοῦ μέσου σπόγγου ὑπὸ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου 50° βαθμῶν θερμοῦντος ἐκάθυμον τὴν αἰθάλου ἄμμου ἐκ ῥάβδου αὐλῷ πρῶτον ἐκφορὰν ὁρμῶν, σταμένην ὅσως οἱ ἐκάθαι τὰν χῆνα, ... ρίψαν αὐτῷ ὀκίγας ἡμέρας, τιμάκιον ἄρτου. Οὕτω ὑπῆρχε τὰς ἡμέρας αὐλοῦ ἀφ' ὧν αὐτὸς τὸν ὡρείαν ἀρχόμενο, ἐκάρας διὰ τῶν χειρῶν τὴν μαιάδαν αὐτοῦ κόμην, ὅτε ὑπερίμεδα σαφέστερον ἡμᾶς ἀνέβαινε ὑπ' ὀκίγαν ἀπὸ τοῦ ὕψους τὸ σκοπ- 34 ας χαρὰ τὰ ἀκόαστον ἐκ τοὺς καρισμένους τῶν ταυτῶν ἡμῶν. ἐμαχητοὶ εἰσὶ δὲ ἀπο- δάκνουσιν διάφανα, πρωτόσαμεν ἑαυτοὺς ἓν ἕμενα τε ἀνθρώπου τε τοὺς 46 ὑπάρχειν τοῦτος τὸ ὄρους (ποικίλαι χρησιμεύουσι διὰ τὸν χῆτε ermite. ὑπάρχειν, τὸ termite ἐκάστος μυρμήκου), τὸ ἐάν ἢ ἀκατέρωσις ἢ ἀκατεργάσιαι ὑπ' ἑαυτὸν ὁ ἐνδὺς φαίνεται, ἐναπόκλειμ καθ' ὅλον αὐλοῦ τοῦ βίου τὸ ἐν ἤθεσι, ἐμφωλεύσει ὑγιόνα ἐκρίο πτυσσόμενα ἢ ἢ αὐλῷ ἀσκός.

Δεν χαμβάζουν μάχην ἀνδὴ σὰ τὸ σπῦρα καλά πάσαν ἢ τὸν σκαναδοτροφὴν μεταξὺ τῶν ἀναλαμπάδων τούτων ὄντων, ἐν μέσῃ ὡραίᾳ καὶ ἐπιχύσῃ τὸ ὡροβόμμα. ἔχουσι χρῶσι τὰ σῦλοι σάρκα ὡς ἡμεῖς, τὰ ἡμέρας ὡς ἐν ἡμέρᾳ; Παρὰ ἐκ ἡμέ- ρους ἔχομεν ἐκ Τραυσίοι ἀνωρισάμεν τοὐλάχιστον ὁδοὺς ὡς ἐν ἡμέρους, γνω- ρίζομεν τὸ μυστήριον τοῦ ἀνθρώπου αὐλῶν βίου εἶναι ἡ δυνία, ἡ ὀργασία, ὁ κοιλιόρρυ- θμος ἐν σπαράγμῳ τὰς ψυχὰς· ἀλλ' αὐτοὶ σὺν ἀποδήμοισιν ἐν ἐκαναβῇ; οὐδέποτε. βωρὰ τὰ σύμβη σαφέστερα τὸ σπῦρα αὐτῶν, οὐδέποτε κοσμικὰ τὰς ἐκ ἐχόντας ἐκάρας ὑπὸ, οὐδέποτε ἄρα τὰς μέθης ἐσκόπουν αὐλῷ· οὐδέποτε ὑπὸ ὅλκωσαν ὅτι καμὼν τὸ βῆ- νοντίον τὸ ὑποφέρειν, μέγα τὸ σκάλλειν. Ποσάκις κατὰ τὰς χαμηλοτάτας νύκτας ἐκρεμόμε- νοι ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ἐρυσσῶν τῶν μεγαλυτέρων αὐλῷ τὰ ἀπὸ ἐκ ἐρασίνων ἐκάλων ἐκ τὸ κρον ῥυσσόντας τὸ βάρμια, πρωτόσαμεν ἑαυτοὺς πικ ἐν, ἐκ νέους ἐκάλους τοὺς ἐκρεμ' ἡμῶν ἡμέρας κοιμεζαμένους, ἡ ἀκμαιότητα αὖρα δὲ ἀνεκόμιζε ἐκ τε ὁδὸν ἐ'τι ἐπε- ἐκ σκέπτεται τινά· ἐκ τὰ ἄκρα τοῦ δασώδους ὀρίφυλος καλδρὶ ὁ ἀκμὸς καρσοῖ τὰ ἐκάλ. τῶν ὑπερκειμένων ὀρέων.. ἡ ψυχὴ αὐλῷ δὲ φέρει σπέρμα, ὅπως τανύουσα καὶ ἐκ- ἐδὴ ὄρος αὐλός, Οὐκ ἔστιν ἡ Ἀναλογὴ μεταξὺ τοῦ αὐγοῦ αὐτοῦ ὄντος! (Ἐφ. Μεσσηνίας "Ὄρος ἄβατον" κατὰ μεταφρ. ὑπὸ Ι. Κυπουρίδου ἐν "Ἀναπλ. Ἀστέρι" 1881 σελ. 65.)

"Ἰδε καὶ Κατηρτισμὸς ὑποζυγίων

τῶν αὐτοπτῶν μεταξὺ τῶν μεταφρασθέντων ἐν Εὐρώπῃ τοπικῶν, οἱ Τραυσιοταὶ (σημειοφορεῖται- καὶ ἐπροβάλλεται εἰς τὸ ἐκαναβαίνειν τὰ βουνοκτίνια ἤδη εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐλῶν αἰσθητικὴν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

17

Οὐχί, εἰ καὶ ἡ Βασιλοχή μετὰ τοῦ αἰωνίου αὐτῆς ὕπνου! πρέπει τις ὀχύ τὰ κάσσα-
σιν αὐτὴν τις ὀχύ τὰ κατενόησιν, ὅπως ἐπιδείξηται ἐν καταχρίσῳ ἡμῶν ὀφ[illegible] μὲν τοὺς
δας τὴν ὀφειλομένην ἐπιτίμησαν, πρὸς δὲ τοὺς γίγοντας τὸν ὀφειλόμενον σεβασμόν. Ὅσοι
ἐγνωρίσαν αὐτὴν δὰ ὦσιν αὐστηροὶ πρὸς τὴν στῆρον τοιότητα, ἢ τὴν ἀπαγραφίαν
τοῖς ἀνωτέρω ἀπεπειράθημεν. Δὰ καταγορήσωσιν ἀναμφιβόλως, ἤγεις, ὅτι μετεβημεν
ἐπίσκεψιν ἴαφου, τις ὅτι εὐχαρίστως παρεμείναμεν ἐν καταγωγίῳ ψυχῶν, ὁμοίω-
μείνεις, ὧν ὁ Λάντης αἰσήντησε τὸν ὄγκον! "ψυχῶν ὀχιβερῶν, αἴτινες ἔγεσαν ἄνευ καὶ
ἀλλά τις ἄνευ ἀρετῆς, τις ἐπιφαθυμίας δὲν ἔθραξαν τι". Δὰ ἔπωσι δὲ ὅτι ἀρκετὰ ἐν δι-
τὰ ὁ πτερὸς λόγος τοῦ ποιητοῦ: περὶ αὐτῶν δὲν ὁμιλῶ – μόνον ἰδὲ τις πάρεξδε.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐχειρόδησαν.

χοι κιώχουν τὰ χειρόγραφα σταδιόφορτες εἰς τοὺς Τούρκους
κήπους ὡρὸς παραστυπὴν φυσιρχίαν· ὁρισμένοι δὲ ναζαροὶ ἀμαρ.
οἱ ἀγοράζοντες μοναχοὶ μεταχειρίζονται τὰ φύλλα τῶν χειρογράφων
ὡς τὴν ὄρεξίαν εἰς τὰς ἰδίας ἀνάγκας αὐτῶν. Εἰσ. Μιχαὴλ Ἀν. Ἀντωνιάδ. 1881
γράφει Ι. Κωνσταντινίδης ἀντιπαραπονῶ. Δὲν εἶναι ὑπερβολή, ὅτι ὁ πρῶτος
περίφημος ἰταλὸς, ποὺ ἐπῆγε εἰς μονὰς, ἦτον καθ' ἃ ἀκούομεν εἰς τοὺς ἁγιορείτας
αὐτὸς "Ἀνανίας" ὁ ὑφ. Ζακύνθ. ὑπῆρξαν χρόνοι καθ' οὓς οἱ ἐν Ἰταλίᾳ
ἐκδόται, καὶ ἐκτύπων· καὶ τὸ ἐπὶ λατινικοῖς χαρακτῆρσιν· . .

ακολουθοῦν τοῦ Βαβρίου, οἱ ὁποῖοι μετὰ τοῦτον ἐπῆραν
τὴν ἀνωτάτην ὑφὴλον τὸ 1843 ὁ Ἕλλην Μπεκκὴς
ὁ ὑφ. μαθητὴς τοῦ ἐξ Ἐφέσ. μοναχοῦ Νικηφόρου τοῦ ἐκ τῆς ὁμωνύμ. Ἐφέσ. μονῆς
Graecus 22087. Christ. Ἱστ. Ἑλλ. Λογ. Β' 274. τὸ 1843
ἐν τῇ λείψει ἐκδ. ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Dübner μετὰ τοῦ C. Müller.
Paris 1846.

Φασιανοὶ φρούριοι. Dans ces derniers (noms) lorsque la bibliothèque m'était enfin ouverte, dans la bibliothèque, qui bien souvent consistait en plusieurs centaines de volumes jetés pêle-mêle sur des planches, j'étais obligé de faire l'examen des manuscrits debout rapidement et entouré de cinq ou six moines, qui suivaient tous mes mouvements et me dévoraient des yeux Miller σ. 379
(ἐκδ. ἡ πληροφορία ἐκ τῆς ἀναίνου κατὰ τοῦ μοναχοῦ διάθεσιν σ. 180)

Πάτμιοι. Une personne très honorable de Salonique m'a affirmé avoir vu en 1854 vu et tenu entre les mains des fragments d'Homère sur papyrus et des fragments d'un tragique grec également sur papyrus. Les premiers appartenaient à Serra, les seconds à Chilandari (ταῦτα ἔφησεν ὁ ἴδιος ὅτι τὰ ἐπῆρεν ἀπὸ ἐκεῖ) σ. 380

Περὶ τῶν κωδίκων τῆς ἐκεῖσε μονῆς λέγει ὁ Miller ils sont une mémoire de mille environ déposés dans des casiers qui sont désignés par les lettres de l'alphabet grec, lettres doublées pour les chiffres au dessus de vingt-quatre. σ. 109 (ἡ ἀναφορὰ δὲ εἰς τὸ Ἐλληνικὸν ἔπεσεν κακῶς ἐκ δύο ψηφίων· ἐπὶ τοῦ σημείου (σ. 115) τὰ ὁποῖα τὰ χειρόγραφα ἀπεκτήθησαν ἐκ τῆς Μονῆς ἐν Πάτμῳ, λέγει ὁ Μιχαηλίδης ἀπαντήσεις c'est impossible! me dit-il d'une manière brutale.

Περὶ τῶν ἀδήλων πληροφοριῶν τῆς βιβλ. τοῦ Πανσεληνάρου ἀφηγεῖται
ὁ τὸ 1837 ἐπισκεφθεὶς τὸ Ὄρος Ἄγγλος Curzon. ἐκδ. Ἀμερ. 533

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1. Οὐχί, εἰ καὶ ἡ Βασιλοχή μετὰ τοῦ αἰωνίου αὐτῆς ὕπνου! Πρέπει τις ... ὀχύ τὰ κατάσω-
σιν αὐτὴν τις ὀχύ τὰ κατενόησιν, ὅπως ἐπιδείξηται ἐν καταχρήσει ἄρα ... μὲν τοὺς
δας τὴν ὀφειλομένην εὐτέλειαν, πρὸς δὲ τοὺς γέροντας τὸν ὀφειλόμενον σεβασμόν. Ὅσοι
ἐγνωρίσαν αὐτὴν δὰ ὦσιν αὐστηροὶ πρὸς τὴν στῆρον τοιότητα, ἢ τὴν ... καταγραφίαν
τοῖς ἀνωτέρω ἀπεπειράθημεν. Δὰ κατεπτορήσωσιν ἀνεμφιβόλως, ἤτας, ὅτι μετεβάλλοντο
ἐπίσκεψιν ἴαφου, τις ὅτι εὐχαρίστως παρεμείναμεν ἐν καταγωγίῳ ψυχῶν, ὁμοίως
κείνους, ὧν ὁ Λάντης αἰσήντησε τὸν ὄγκον! "ψυχῶν ὀλιβερῶν, αἴτινες ἔγνωσαν ἄνευ καὶ
ἀλλὰ τις ἄνευ ἀρετῆς, τις ἐπιφάθυμιας, δὲν ἔπραξαν τι". Δὰ ἔπωσι δὲ ὅτι ἀρκετὰ ἦν δι-
τὰς ὁ πτερὸς λόγος τοῦ ποιητοῦ: περὶ αὐτῶν δὲν ὁμιλῶ – μόνον ἰδὲ τις πάρεξθε".

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βιβλιοθῆκαι.

Οἱ παλαιοὶ εἶχον τὰ χειρόγραφα σταδιλίους εἰς τοὺς τοίχους
ἀπὸ τοποθετήσεως ὡρὸς παραστάσεως φωτογλύφου · ὡρισμένοι δ' ὡαλαιοὶ ἐκαμί-
ζουν δὲ οἱ ἀμφίβολοι μοναχοὶ μετεχειρίζοντο τὰ ἔγγραφα ἀπὸ χειρόγραφα
ὡρὸς διάταξιν ἀπὸ δεξιὰ ἀπὸ εἰς τὴν ἀριστερὰν αὐτῶν. Εἰσ. Μιχαὴλ Ἀν. Ἀποκρ. 1881
ὁ δὲ ἱστοριογράφος Ι. Κωνσταντῖνος ἀντιπαραθέτει δὲ μίαν ὑπερβολὴν, ὡστε ὑπάρ-
χειν ἐν ὀκτὼ ἀπὸ χιλιάδας βιβλίων, ἀλλὰ καθ' ἃ ἀκριβῶς ἐν τοῖς ἀρχαίοις
ἀπομνημονεύμασιν αὐτὴ "ἀναγραφὴν" ὁ ὡρίκ. Ἰωάννης, ὑπῆρχον χίλιοι καθ' ὅλη οἱ ἐν Ἀσίᾳ
μοναστήρια ἔναιον ἢ καὶ πλείονα - ὡς τὸ ἐν Λαυριωτικοῖς γραμμένον · · ·

Τὸ ὡραιότατον τοῦ Βατοπεδίου . οὐκέτι ἐστὶν εὑρεῖν ἀπὸ ἔτους
193 ἐνδεικτικὸν ἀναγραφῆς τόμους τὸν 1843 ὑπὸ Ἰωάννου Ἰωαννίτου
ὅτε Ἰωαννίνων, ἐν ὡρογρ. ἀπὸ τοῦ ἐγ' ἔτους, ἀποκειμένων τῶν ἐν τῷ ὄρει μοναστη-
ρίων (Cod. Graecus 22057. Christ. Iot. ἐν Λογ. Β' 274 ἀπὸ 1843'
ἀπομνημονεύματα ἐν τοῖς λοιποῖς ἐν τῷ ἐνδίκῳ τοῦ Bübner μετὰ τοῦ C. Müller.
Paris 1846.

Φιλιππίδου Φρούριος Dans ces derniers (voies)
— lorsque la bibliothèque m'était enfin ouverte. Cette bibliothèque, qui très souvent consistait en plusieurs centaines de volumes jetés pêle-mêle sur des planches, j'étais obligé de faire l'examen des manuscrits debout rapidement et entouré de cinq ou six moines, qui suivaient tous mes mouvements et me dévoraient des yeux Miller σ. 379
(ἐν ἡ παλαιογρ. ἐν Ἐγκυκλ. καὶ μοναχῶν διὰ βίβλ. σ. 180)

Πάτμιοι. Une personne très honorable de Salonique m'a affirmé avoir vu en 1854 tenu et tenu entre les mains des fragments d'Homère sur papyrus et des fragments d'un tragique grec également sur papyrus. Les premiers appartenaient à Patmos, les seconds à Chilandari (ταῦτα ἔφη ὁ ἴδιος ὅτι ἐν ἀμφοῖν ὡρόδρα) σ. 380

Περὶ τῶν διατηρήσεων τῶν ἐκεῖσε βιβλίων λέγει ὁ Miller ils sont au nombre de mille environ déposés dans des casiers qui sont désignés par les lettres de l'alphabet grec, lettres doublées pour les chiffres au dessus de vingt-quatre. σ. 109 (ἐν ἀκριβείᾳ δὲ ἐν ὁ Βιβλιοθήκαις ἔνιαι καὶ δύο σήματα, ἕνα σημεῖον (σ. 115) καὶ ἐν τὰ χειρόγραφα σώζεσθαι ἐν τῷ Νάρθηκι ἐν τόμοις, ἢ ὁ Μιχαὴλ ἀπόκρισις c'est impossible! me dit-il d'une manière brutale.

Περὶ τῶν ἀδήλων καταλόγων τῆς Βιβλ. τοῦ Πανταλεήμονος ὁμιλεῖ
ὁ ἐν 1837 ἐπισκεφθεὶς τὸ Ὄρος Ἄγγλος Curzon. ἐν Ἑλλην. σ. 533

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βιβλιοθήκη ἀρχαία Λαύρας ἐν τοῖς πατηχουμένοις Διατ.
123.16

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βατοπαιδίου

Λαύρα τοῦ Βατοπαιδίου ὀνομάζει ὁ Φιλοθ. Παμπέρχης εν β. Σάββα τοῦ νέου. τὰ δὲ ἀρχαῖα ὁ Ἡ δύνασαι ἐν αὐτῇ εἰς ἁ πλὴν Λαύρα ν 324. 9ε. (Ἀναλ. Ἱεροσ. σταχυολ. Ε', 326, 32. κ. ἀ.

Ὁ Miller περὶ τοῦ Βατοπαιδίου ἔφαγεν ὅσα τὰ ἔφαγε καὶ ἡ Hellas, helas! et quatre fois helas, tout a tourné contre mes espérances! Les moines de Vatopédi sont des gens que je ne veux point qualifier. σ. 143. ἐπίσκεψις καὶ κατοικία ἐν Εὐβοΐᾳ ἐκκλησίας αὐτόθεν καὶ ὠφέλησαν οἱ ἅγιοι τοῦ Ὄρους ἡ ἀναχωρῆσαι γράφει. Somme toute, ces gens-là me paraissent dignes du plus souverain mépris; ils sont faux et mentent avec une impudence sans égale σ. 144. (περὶ αὐτῶν ἀρνητικὴ κατηγορία κάμνει καὶ Gelzer ἡ ἐν περὶ ἱερ. Ὄρους Εὐβοίας. ὁ Louis Petit δὲ κατακρίνει τὴν ἐκδοτικὴν τοῦ 1921 δι' ἀδικίαν καὶ ὅτι ἐκ τούτου αὐτὴ καὶ ὠφέλησαν οἱ ἐν Εὐβοΐᾳ)

Ἀπὸ τοῦ Β' ἡμίσεος τοῦ ΙΣ' αἰῶνος ἐφαίνετο ἐρχομένη μετὰ λαύρας διὰ τὸ ἀσχαρίθμων αὐτὴν ἔχειν ὑπὸ ἀκονομουμένων τὰ μεγάλα σχεδὸν ἅπαντα τῶν διὰ χρυσοβούλλων κτημάτων" ἡ τοῦ Βατ. μονὴ οἵα ἡ καὶ ἐν ἱστορίαις κατωτέρω ἐκ τῶν ἐγγράφων ἀφορμὴν ἔχομεν ἐκ τοῦ ὄρους παλαιοτέρας 156, 8. ἐπίσης μετὰ τὴν ἅλωσιν, ὅτε ἀγιότης καὶ ἰσχὺς ἐκυριάρχουν. Ἀκμὴν δὲ ἡ τοῦ Βατ. μονὴ διὰ τὸ ἀνδρώπον ἡ οὐδὲν ὑπῆρχεν ἐν ἄθῳ εἶναι ἐν ὑπεροχαῖς τῶν ἄλλων. 157, 12.

Βασίλειος ὁ αὐτὸς Καβάλας, ἐκ τῆς ἀνδρομάχης μανίκλης ἀπὸ τοῦ μεγάλου φωτιᾶρχ ἀνεκδότου (ἐν τῇ Ν. Σειρᾷ) Δημώδ. 129 ὁ ἱερομ. Παύραιος ὀνομάζει αὐτὸν Ἰὸν Βατοπαιδινὸν "ὁ ὁπωσδήποτε ἀσκητὴς ἢ διδάσκαλος" σ. 317. Ἰδὲ Τζέτζην ἀπὸ Καβάλας. Καν. Θεολ. Α' 283. ἡ δύναμις τοῦ ἐν Χ/σοχείᾳ (εἶχε μαθητὴν ἀρχοντόπουλόν τινα ἡμιγαλῆν ἰσχυρ... ἐκ παρὰ τῆς ἱερᾶς συνόδου Δημ. σ. 25)

Βυζαντικὴ περὶ ἐπιφανείας ἀνδρὸς ἢ διδασκάλου ἢ καὶ ἐπὶ τῷ ἐν ἔχειν ἱεροδουλείαν ἐκ. λειμῶνος. "Ὁ Μιχ. Χωνιάτης σ. 1δ' -ε'.

51 Ἱστορία.

Λόγος ... Κυριλλου ... Ἀλεξανδρείας περὶ ἐξόδου ψυχῶν κο-
τέρας παρουσίας .. διὰ στίχων μεταφρασθέντα ὑπὸ Κω-
Δαιθόντε · προσέτι μία ὡραία δικήνοις περὶ τοῦ ... μονα-
Βατοπεδίου. Βενετία 179

Τοῦ ἐν ἁγίοις ... Μαρκου Ἐφέσου ἔργα τινὰ νῦν τὸ πρῶτον
ἐκτυπούμενα μετὰ σημειώσεων ἐκ τινος χειρογράφου ἐναποκειμέ-
νου ἐν τῇ βιβλ. τοῦ ... Μονῆ Βατοπεδίου ὑπὸ Ἰάσονος Μοναχοῦ
id. Σωτήρ Ἔτος ΙΒ τειχ. 9. σ. 225

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βασιλεῖς ἀναμιμνήσκεται ὡς τὰ τῆς Ἐκκλησίας. τὰ δὲ οὐδὲν
κατὰ τοὺς Παπαρ. ἰουδαϊκὸν αὐλαὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ κράτους κ.τ.λ.
ἔτους ἴδε. Ἱστορ. Γ' σελ. 42-47

Ὁ βασιλεὺς "γάμους οὐκ ἐποιήσατο, ἀλλ' ὅσοι ἐφίσταντο τῷ βασιλικῷ γαμετοκλίνῃ
κατὰ τὸ χρεμ. ἐπιστάντες δίκαιον (περὶ τῶν ἐπικτήτων. Ἱστορ. Παπαρ. Γ' σελ. 574-576,
ἀρχὰ κατὰ τὴν "ἐκκλησιαστικὴν" (περὶ 9.αι) κ.τ.λ. β' ἄρθρ. κ' ἐπιλαι "ὑποκείμενοι
ἰδιώται κ.τ.λ. διατηρεῖ ὁ βασιλεὺς φράσιν μὲν ἀπλῆν τὰ ἐν δίκῃ γραφῇ γεγραμ-
μένα, ἔστω δὲ καὶ τὰ παράνομα" ἢ ἄρθρα δεκάδων δορυφορικὰ, ἐν δὲ τῇ τῶν ἡμερο-
μήνων ῥωμαϊκῶν τάξει". κεφ. κβ'. ὁ

Οἱ δὲ δεσποτικοὶ νόμοι τῶν βασιλέων καὶ αὐτοὶ τοῖς ἱεροῖς νόμοις ἀπο-
(λέγει ὁ Ἀρμεν. ὁ Α') λουθοῦσιν. Παρὸ Μεμπ. (ἐκ Haupt.) σελ. 171, 2

Βικτωρίνος (ἀρχιερεὺς καὶ λαϊκὸς πρόεδρος) "ἐπρόκλης γάρ τοῦ
μεγίστου Β. φωκᾶ ἐργῶν καὶ πολεμικῶν κατορθωμάτων τοῦτον ἐν
τῷ μεγ. συνεδρίῳ ἀποστέλλουσιν Δικ. 25 (ἴδε καὶ ὁ Χαλκῆς
ἐκεῖνος ἐκάθητο ὁ πρῶτος καὶ παρ' αὐτὸ τὸ μέρος, ὅπου μὲ τὴν
διαβολὴν τοῦ καὶ τὴν συκοφαντίαν, ἃ ἔπραττον παρ' ἡμῖν αὐτὰ καὶ οἱ ἐμφρο
νοῦντες, οἱ ἴδιοι συνοδικοὶ ὡς ἀρχιστόρκα καὶ ἀντάρτα, καλοδιάκονα πρό-
- . εσβυτικὰ καὶ τὰ τοῦ Σεκέλη β. σελ. 85
ἐὰν ἐξῆν ἀνθρώπου φαίνεσθαι αὐτοῦ Σεκέλη ἐμφέρεια τοῦ διαβεβλημένου τοῦ
ἀρχιεπισκόπου τοῦ λαοῦ. ποῦχον σ. 145 (λέγει ὁ Παρίσιος περὶ τοῦ βασ. καὶ τοῦ
ἀρχιεπ. φρουνίδου ὅτι ἐκάθητο κατὰ τὸ IV Σεκέλη)
Βικτωρίνος ὁ αὐτὸς Παπαρ. τῆς ἀποστασίας μανιακὸς αἴτιος καὶ
τοῦ μεγάλου φωτιᾶρα ἀνεύδλα. (ἐν τῇ Ν. Σεκέλῃ) Δικ. 129
ὁ ἱερ. Παπαρ. ἀνομάζει ~~αὐτὸν Παπαρ~~ τοῦ Βικτωρίνου
"ὁ ὁπωσδήποτε ἀσεμνὸς καὶ διδάσκαλος" σ. 317. τοῦ δὲ Γεδεών
ἀπὸ Παπαρ. · Κων. Θεσ. Α' 263. τὸ ὄνομα τοῦ ἐν
Χαλκῇ (εἶχε μαθητὴν ἀρχιεπίσκοπον τινα ἐμφανῆ ἰσχυρ..
καὶ παρὰ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ Δικ. σ. 25)
/

Βικτωρίνος περὶ ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ διδασκάλου καὶ
τοῦ ἐν Σχολῇ ἱεροδιδασκάλου τοῦ λεγομένου "ὁ Μιχ.
Ἱστορίαν σ. 18' κ.τ.λ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βατοπέδιον.

Χρυσόβουλ. τ. γράμματα τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει Α
ἱερᾶς τ. σταυροπηγίας μεγίστης Μονῆς τοῦ Βατοπεδίου. ἐν Πετρουπ
1898 σελ. VIII +82 ἐκδ. B Regel. Χρόνος ἐν ᾧ ἐγρ. ἔπρεπε τ
Πετρουπόλεως Τομ. VII (1900) σ. 168- ἐν ἔτει XXIV ἐκτοτε ἐξ
(ἐδόθη 1189-)
Βατοπεδίου ἀνέκδοτον χρυσοβ. ἐν 171 κώδικι τ. Βιβλ.
Βουλῆς 13. φ 133.

D. Serruys Souscriptions et signatures des mss. des X
siècles conservés au monastère de Vatopédi
Bibliothèques Τομ. IA' 1904 +

Βατοπεδινὸς Σωφρόνιος μοναχὸς Ἀθωνίτης ἐν τῷ Μο
σπηρίῳ τοῦ Βατοπεδίου ἐν τῷ ἐτει τοῦ ἰουλίου χαρὰ τῷ ἀνιξ. ἔτους τοῦ
ἔγραψε τοίνυν ἀντὶ χάριτ τῷ Ζωοτρόπῳ μ. ἐξ 23 στροφὰς τιμωνούσ
σπ διὰ τῶν ἀλφ. φιλοσοφία. (σημειωτέον ἐν Παραλλ. βίου Γαύδα Τομ

Ἐπανενεκὴν ἐπιοδὴν Πλάτωνος ἐξ. ἔρως βιαιοτέρου ἴδ' 100.

Ἀναμαυσινοῦ ὑφηγητοῦ μόνα Βατοπ. Μακρινοῦ κώδ. ἀγ. Λαύρ. 169

Ἰωσὴφ Βατοπεδινὸς † κώδ. Γρηγ. 17 στίχοι (ἀνακεφαλαίωσις κεφαλαίων κώμης)
φ. 78α. λόγος ἐγκωμιαστικὸς ἄρα ἡ παραίνησις «Ἰωὴλ ἐκ
τῆς θυγατρὸς" κώδ. Ζωγρ. 18. τὸ ὅλον ἔργα τοῦ αὐτοῦ ἱλ. ἐπιδοχὴ πρὸς
ἡγεμόνα Μαυροκορδάτον, στίχους τῆς ἐγκωμίων πρὸς τὸν ἴδιον. ἐγκωμ. λόγος
τ. Ἀλεξ. Νικομήδου ἐξέδωκεν ὁ Legrand ἐν Bibl. gr. vulg. VII σ. 464
– οἱ ἀρχή: Πάσαν δεῖν ἄρμαι, θεοσεβ. τῆς χαρᾶς ἡμέρας ... Σ 415-43
τῆς ἔτερον, μονῳδίαν ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τῆς ἁγιωτάτης Θεοτόκου σ. 432-451.
«Ἰωσὴφ ἱερομονάχος Βατοπαιδινὸς ἐκδίδωμι ἐκ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὄρει ἁγιωτάτου
Κώδ. Βατ. 214 ἐπιγρ. στίχοι Ἱστ. καλ. 466)

Ἰακωβ. Βατοπεδίνος (Δημώνιος). ἴδ. 417. Περὶ σλαβικοῦ ἐν
τῇ Ἀκαδημίᾳ Α' (1881) σ. 274-6.

ὁ Ἀδριανοπ. Νεόφυτος ἐν 1882 αὐξήσας Βατοπ. κῶδ. εἰκόν
τῆς φαρμακωθείσης τὸ παρὰ τὸ Ζάριφ. διδασκαλεῖον Μιτύλ
ἐν τοιαύτῃ φαντασιοποιίᾳ Ἑστίᾳ. τόμ. Β' 774

Ἰακ. Βατοπ. Οἱ Γαλιλαῖοι Ἐπετ. Ἀθ. 14' 363 ἑ

Οἱ Βατοπ. Δεσπόται ἐκδ. Τεδάλδι ἐν Δεκεμβρ. Α' 30

Ἰωάννης φιλόσοφος κτλ. Ἰακ. ὁ Βατ. Ἐπετ. Ἀθ. Κ' 66 ἑ

[illegible]

Συμφωνητικόν Κωνστ. Κυπριάνου

Βασιλέως Βυζαντινοῦ ἐξαβέλια ὡρός τῆ Μονῆ.

Πᾶς οὐκ ἐέλογον τοὺς μὲν βασιλέας ὡρο τῶν ἄλλων τοὺ
(τοῖς μοναχοῖς) δαψιλῆ παρέχειν τὴ χορηγίαν ἢ μᾶλλον τὰ
δι' αὐλῆς ὡροφοραὶ, τοὺτους δ' αὖθ φέρεσθαι μεθ' ὅσης
τῆς εὐχαριστίας. Τοῦτο συνεδόκει οἱ ὁρίν βυβασιλεύσῃ, ὃς τε
ὡάντων ὡρῶν θεοῦ χρεῶσται τυγχάνουσι, τῆς δὲ τοὺς αὐτοῦ λ
τοὺς ἀξιοῦσθαι διαφερόντως ὁρίζουσι, νοσοῦσι μοναχοῖς μὲ συ
ἐν ὡσῖοις τῆ τῆς ὡροδοσείου ἐρημίας τῆ τῆ ὄρει παχὺ τῆ δι
τοις τῆ φιλοτιμία ὁμονοητορίνας βασιλεῖ τῆ τοὺτου ἐσχύσαι φ
· ἐν δὲ τοὺ ἀδω ὡσῦτω εὐσαγῶχαοι τὰ σωσθῆ, ἐφ' ᾧ
αὐτῷ τῆ μοναστηρία συνοῖσαι τῆ τοὺτοις ἀνοδεῖναι τιτηρίαν
θεῖαν περιουσίαν αἰῶ ἐν τοῖς μοναχοῖς διαμὲ ἔσται; ἐὰ
μηδενὸς ὡροστατοῦντ τῆ εὐχαὶ τῆ ἐτέρος ἀναιρεῖν δυνῆ, ἀ
χωρὶς ὅτε μᾶλλον ἰσχὺ τῆ μεταδοθῆναι ἔχοντε παρέχε
εὐσεβουμένοις τῶν ἀναγκαίων. - - - Τοῦτου ὡρῶν
φυλάττον ἢ τὸ λαυρᾶ ἱερὰ τῆ διὰ μιᾶς μὲν τοῦτ τὰ
τῶν ὑμῶν τῆ ὡσαῦτ τῆ τιμᾶσθαι τῶν ἁγίων ἀλυκὴν χρησ
ταῦτ τε τῆ βέβαιον κατοχὴν τῆ οὐσίαν χωρὶ τιτηρ
τῆ μετόχια, ἀλλ' ἀλλα βασιλεῖ ὑμῶν ἀξια λόγοις χρ
βασιλεῖοις αὐτοκράτορ ταῦτ.

Χρυσόβ. Δεσπότ Δημ. Παλαιολ. (υἱὸς
τοῦ βασιλέως) τῆ Λαυρᾶ 1430.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ

54, B

Βιοι ἁγιορ ἁγίων.

Βιός τοῦ ἁγίου τῆς δικαίου Εὐδοκίμου ἐκδ. υἱοῦ Χρυσανθου. Λοιπαρέβου 1893 XV+39 εἰς 8ον.

Βλασίου ἁγίου μονή ἐν Λαύρᾳ Κωδ. Ω63 φ. 592α τεχ. ~~ιοδ179~~

"τό παρόν βιβλίον, τό ἰατροσόφειν ὑπῆρχε τῆς μονῆς τοῦ ὑπομιμνήσκοντος τῆς ἐπουχήθει παρ' ἡμοῦ γενναδίου ἱερομονάχου ἡγουμένου τῆς τοιαύτης μονῆς μετά τῆς γνώμης τῶν ἀθελφῶν πρός τόν τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις τῆς πνευματικόν κῦρ Γερασιμον τῆς ἡγουμένος τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Βλασίου" Λερα. σημ. ἐν φ. 346ε τά αὐτά περιττοῦ διαχαμβάνουσα, ~~...~~ ἐν τέλει: "ὅτι ἡμεῖς ἐν τῆς τοιούτης βιβλίου μηδεν ὠφέλειαν ἔχοντες". Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ὁ ἁγ. Βλασία τῆς Λαύρας διό τῆς ἀνεγράψα τον Γερασιμον ἐν τοῖς ἡγουμένοις τῆς Λαύρας. Ὑπῆρχεν ἐν ΚΠόλει μονή Βλα

Βλάχοι ποιμένες ἐν Ἄθῳ · παρὰ Μεγαρ 163 κ.ἑ. ἐμνημονεύθη ὁ
μνεία ἦσαν ἀσαφεῖς ὀϊβ· 164,35.

Βλαχίας μετρόπολις. (ἐπ. ἐπαρχ. ἐμοί σχόλια εἰς τὸν τόπον μου

Γ. Παπαδοπούλου — Σύγχρονος ἱεραρχία: Περὶ τοῦ Μοσκοπ.
μολογεῖ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τῶν ἐν Βλαχίᾳ μετρόπολιν (τὸ αὐτὸ ἐσώθη ἐν Διάφ. μετρ.
(ὀρθοδόξων) Γεωρ. Α. σ. 377 - 410.
περὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ Πατριάρχου τοῦνα ἀπὸ φροντίσεως ὁ ἴδιος δι' ἐπιστ.
σκοπου Ἰδ. Γω. Ἰωακεὶμ Ὑγιορ. Πολιτείαι σ. 20 κ.ἑ.
Βαρβαρίᾳ Ἡ ἐν ἁγίῳ Ὄρει.. Μοναὶ τοῦ Ζωγρίου σ. 73 κ.ἑ. ἐν Πετρουπ. Ν. Πανδ.
(ἰδ. 152). ἐπιστ. ἀνάμν. ἐκ 1854 σ. 573

Συζήτησις τῶν διαφόρων ἀποφάσεων τῶν ἱερατικῶν ἐμβρόντων
ἐν Κρήτῃ.
Περὶ τοῦ καλοῦ ἐθνικοῦ ἔργου τοῦ ἡγ. Κοσμᾶ τοῦ ἐξ Αἰτωλίας ἀποστόλου
μετὰ τὴν "χρυσῆν ἐποχὴν" τοῦ ἁγίου τοῦ Μοναστ. ἡσυχασμοῦ Κρήτης
τόμος

Τὸ Μοναστηρ. Σύνταγμα ἐν τῇ Ρωσσικ. Βουλῇ ἀγκῶν. Α' τοῦ Κ

Ἐπιτ. ἀγκῶν. Α' τοῦ 2. 13. 18 Ἰαν. 306 αἱ ἀναιρέσεις
τῶν Συνεδρίων τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργ. Ἰωαννίνων. 1881 κ τοῦ 19, σ 317
κ Ἐπ. Β. σ. 1. ἐ. περὶ ἀφορᾶ ἀφορᾶ. σ. 780 ἀναλύθη ἐν τῷ πυλῶνι
Δ' 441; 461
Ἐπιστροφαὶ εἰς Βλαχίαν διὰ τὸ μοναστηριακὸν Ἐπιτ. Χαρτοφ.
τοῦ 1860 σ. 184 πρώτη διαμαρτυρία ἐκ 1863 " 218
ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. δευτέρα κ τοῦ ἐν Ὑψ. Πύλῃ 227. ἐκ 1863
1864 Ἰαν. διαμαρ. τῶν πρεσβευτῶν ἀγγλ. Ρωσσ. Αὐστρ. κ Πρωσσ. Ἐπ
ἐν 1865 Μαρτ. 16 κ " κ τῶν Ὑψ. Πυλῶν.
Ἐπιτ. 2 ὑπομν. ὑπὲρ ἀποδ. ἐν τοῖς Πατρ. διὰ τὸ Σύνταγμα σ. 244
Βλαχία μεγάλη Χαρτ. Κοδρικ. 56 (Καλ. χαρτ. σημ. Α σ. 279) ἰδὲ
κ τοῦ β' Πρωτ. Ἰωαὴλ
ὁ Πατριάρχης τῆς Ρουμ. ἐπανεκτήσατο τὴν Κ/πολιν 1866 Ἰουλ. 13.
Χαρτοφ. Ἐπιτ. 261
Περὶ τῶν ἐν Βεσσαραβ. μητροπόλεων Ἐπιτ. Ἀρχ. 16 352

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Περὶ φυλοκίσεως τῶν Βλάχων εἰς Πίνδον ὑπὸ τοῦ Κομνηνοῦ

Ονομ. Ιστ. Ἀδεν II σ. 139

. Τὴν πρώτην βασιλεῖ Ἀσέν ἐν τῷ Κομνηνῷ μεγάλην ἀπόνοιαν ἐποίησεν ἐπὶ τῷ ἐγχωρίοις ἐκ τοῦ ἀρχαιοτάτου ὄρους τοῦ Αἵμου ὑπὸ Πίνδον, πατρίδος δορύβου ἀναμφιλόγως τοῖς τοῦ μοναρχοῦντος βίον προαιρουμένοις τὸν τόσον κακόζηλον ἦθος τῆς ἀλάζονος.

Χρυσοβούλλιον Ἀνδρονίκου Παλαιολ. (1292) Ἰδ. ΙΙΙ σ. 231

Λόγος ἱστορικὸς περὶ τοῦ Κυπαρισσιώτου. πόσα εἶχον ἤδη οἱ Βλάχοι 311 αὐλ. ΙΙΙ σ. 164

Ὅλοι οἱ Βλάχοι οἵτινες ἦσαν χειμάρρα τῶν ἀλωφόρων. αὐλ. σ 327 (πρίμπρον)

Hauck's R. Encycl. II 2

Νὰ σφαλάξω ἐδῶ μὲ τὸν Müller τὸ Θ. 3654 Ἐκκλ. Χειμάρρα Λάκε.

Ὁ μοναστὴρ εἶχος

Νὰ ἰδῇ τὰ ἀρχαῖα ἐπιθεσεις Νιόστη.

Νὰ σημειώνῃ τόπος (ἰδ. Κλονάρ, σνεε

Περὶ τοῦ Ἀρχιπρεσβυτέρου

Τοῦ τοῦ Δημητρίου (ἰδ. Ἰωαννίκη

Περὶ τοῦ ὁ ἡ τοῦ χα

Περὶ . . .

Περὶ δὲ μοναστάσιος ἡ (Κωδάδιν τοῦ ἐφημ.

Πὼ ἐξαφανίσθη ἡ γῆ θέσεις τῶν σημείων κωδικοῦ ἐν τῷ α

ὡς ἐφαρμόζει εἰς τὸν ἐκεῖσε ἐν 2ῷ τῷ Ἐκκλησίῳ ἐν τῷ κωδικ. τοῦ κωνσταν.

[illegible] 77-102

"Βλάχοι οδίται" Κεδρηνός II σ. 435. Θαυμ. αγ. Δημ. κεφ. 207 (Mign.) Κων. Πορφ. Εκθεσις Θ. τ. 29-36 κ. (=Ρωμᾶνοι). Κεκαυμένος (XI αι.) Στρατηγικόν ἐκδ. Vasilievskij et Jernstedt, Πετρουπ. 1896 σ. 74. Αν. Κομ. I 245. Νικ. Χωνιάτης 841 Παχυμ. (Μιχ. Παλαιολ.) I, 8 II σ. 106 Χαλκοκ. 319 (Βλάχοι) τῶν Δακῶν ὁμογλωσ[illegible] [illegible] Mign. 121 921-985.

Εἰρήνης ουξ. Αλεξ. Κομν. δυοτυπικα. αὐτ. 985-1129

Αλεξ. Κομν. Β' (1167-83) Περί τοῦ μὴ ἀπογραφεσθαι τὰ τῶν μοναστηρ. αμπ. κτήρ. Migne 133, 789-92.

~~[illegible] φιλοθεΐτης (1150) [illegible]~~ Migne 133 9-299.

~~[illegible] Migne 141 σ. 210 [illegible]~~

φιλοθεΐτ. περί τοῦ Ἱερίου Migne 154, 1240

α. glois πιλλάμια σ. 38 Θ. 7570

[illegible]

[illegible]

Μονὴ Ἰωάννου τῆς Ἀννης ἐν Ἀγραμπέλῳ Σιγίλλιον Ἰω. Γλυκέος ω Τάξ. Mign 152 σ. 1094-7

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὁ ἐδεῖν ἐν Μεγ. ἐγκ. τομ. ΙΑ' σ. 638a
Περὶ Ἰουνάραδων. ὡς Robert Byrov. The station Athos. Treasures and Men. London 1928.
The patriarch Jeremiah κτλ. σ. 56
ἐν ναῷ. 1568

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ Ἰουλιανὴ μονή, τὸ 13ον μικρὸν ἡμιαλατρο-
φὲν νησὶ εἰς Ἀχαρνικὰ προσηρτήθη ὑπὸ
τοῦ Πρώτου εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀγρίπνιαν τὸ ἔγγραφον παρ' ὑποτύπωσις
Χριστ. Ἀναγ. 1892 σ. 81 Ἀ. Ναικολ. 2792

Η ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗ ΣΤΗΝ ΜΕΤΕΩΡΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ὀκτωβρ. 1932

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 23 Ἰουνίου.—Ἡ ἀποκάλυψις τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ταχυδρόμος» διὰ τὴν ἀποβίβασιν εἰς Ἅγιον Ὄρος τῆς Μὶς Εὐρώπης (Δίδος Ἀλίκης Διπλαράκου) εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περὶ ἀφορισμοῦ τῆς βασιλίσσης τῆς Εὐρωπαϊκῆς καλλονῆς. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως προεκάλεσεν ἀλληλοσυγκρουομένας διαψεύσεις καὶ ἐπιβεβαιώσεις μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ἡ μεγαλειτέρα μερὶς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ Ἀμερικανικοῦ τύπου νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Κατὰ νυκτερινὸν ἐκ Παρισίων τηλεγράφημα, ὁ Γαλλικὸς τύπος δημοσιεύει τὴν φωτογραφίαν τῆς Δίδος Ἀλίκης Διπλαράκου καὶ ποικίλα σχόλια. Ἡ «Ἕβρ» γράφει ὅτι ἡ ψυχὴ τῆς Μὶς Εὐρώπης εἶναι καθαρά, ὅπως τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου της, καὶ ὅτι κανεὶς ἀφορισμὸς δὲν δύναται νὰ τὴν θίξῃ.

Ἡ ἰδία δημοσιεύει δηλώσεις, ὑποστηρίζουσα ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς ὅτι ἐνεδύθη ἀνδρικὰ διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἄδυτα μυστήρια τῶν μονῶν.

Σχετικῶς ὁ «Ταχυδρόμος» δημοσιεύει σήμερον τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε χθὲς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου:

«Μετ' ἐκπλήξεως εἶδον νὰ διαψεύδωνται τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ «Ταχυδρόμου» περὶ τῆς ἀφίξεως εἰς Ἅγιον Ὄρος τῆς Δίδος Ἀλίκης Διπλαράκου καὶ μάλιστα μὲ τὸν πλέον κατηγορηματικὸν τρόπον. Ἀπορῶ διατί ἐγένετο τοῦτο, ἐνῷ εἶναι γεγονὸς ὅτι ἦλθον ἐδῶ ἡ κ. Μοραὴν καὶ ἡ Δνὶς Διπλαράκου καὶ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν μονὴν Βατοπεδίου. Δὲν εἰσῆλθον ὅμως εἰς τὴν μονήν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν παραλίαν καὶ εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν Ἀθωνιάδος.

«Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας. Προσθέσατε ἀκόμη ὅτι αὗται ἀπεβιβάσθησαν καὶ εἰς τὴν μονὴν Δοχειαρίου εἰς τὴν παραλίαν της, μαζὶ μὲ τὸν Διοικητὴν τοῦ Ἁγίου Ὄρους κ. Δόμεσαν, τὸν κ. Πὼλ Μοραὴν καὶ τὸν κ. Βελλέρ. Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας, διότι εἶναι αἰσχος νὰ ψεύδωνται μὲ τὸν πλέον ἀσύστολον τρόπον αὐτοὶ οἱ κύριοι καὶ νὰ συκοφαντοῦν τὸν «Ταχυδρόμον», ὅστις ἀπεκάλυψε τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον εἶναι τοῦτο: Ὅτι ἦλθεν ἐδῶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἡ Δὶς Διπλαράκου καὶ ἡ Κα Μοραὴν καὶ ἀπεβιβάσθησαν καὶ ἔκαμαν καὶ μπάνια εἰς τὴν Μονὴν Βατοπεδίου.

«Εὐχαριστῶν ὅτι θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ δημοσιεύσητε τὴν παροῦσάν μου, διατελῶ μετὰ τιμῆς,

Ὁ εὐχέτης σας,
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Μοναχὸς Βατοπεδινὸς

Βατοπέδιον, 21 Ἰουνίου, 1932.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΟΜΝΗΣΣΑ ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ

Περιεργοτάτη ὑπόθεσις ἀνεκαλύφθη ἐν Πετρουπόλει. Γυνὴ τεσσαρακοντοῦτις, κάλλους πανίου, ὠδηγήθη, κατ' αὐτὰς εἰς μίαν τῶν φυλακῶν τῆς Ρωσικῆς πρωτευούσης.

Ὑπὸ τ' ὄνομα τοῦ μοναχοῦ Ἀρσενίου, εἶχε κατορθώσει νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ μοναστήριον Σολοβέτσκ., τὸ ὁποῖον μεγάλως τιμᾶται ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ νὰ διέλθῃ ἐν αὐτῷ δεκαεπτὰ ὅλα ἔτη τῆς ζωῆς της.

Ἠδυνήθησαν ν' ἀποδείξωσιν τὴν ταυτότητα τῆς ἐνόχου. Ὑπὸ τὸ ἀληθές της ὄνομα ὡς κόμησσα Κλονζήσκα, ἔσχε τὴν ἐποχὴν τῆς δόξης της ὅλιστε. Θλιβερᾶς δόξης, ἀλλοιμονον! διότι ὑπῆρξεν ἡρωὶς ἐράσματος τὸ ποῖον ἔσχε μεγάλην ἀπήχησιν ἐν Ρωσίᾳ. Ὁ ἐραστής της καὶ ὁ σύζυγός της ἐμονομάχησαν. Ὁ σύζυγος ἐφονεύθη. Καταπτοηχόμενος ὑπὸ τῶν τύψεων τῆς συνειδήσεως, ὁ ἐραστής τῆς κομήσσης ἀπεσύρθη τοῦ κόσμου καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Σολοβέτσκ. Ἀλλὰ ἡ κόμησσα ἡ ὁποία τὸν ἠγάπα παραφόλως, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐγκαρτερήσῃ εἰς τὸν χωρισμὸν αὐτοῦ. Τότε ἐσοφίσθη τὴν πέρυσιν αὐτὴν μεταμφίεσιν διὰ τῆς ὁποίας ἠδυνήθη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ μοναστήριον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπανεῦρεν ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ λησμονήσῃ.

Ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνῶσται τὸ στρατήγημα ἐπέτυχεν, ἀφοῦ ἠδυνήθη αὕτη, ἐπὶ δέκα ὀκτὼ ἔτη, ν' ἀπατᾷ ὅλους καὶ νὰ διάγῃ τὸν τραχὺν βίον τῶν καλογήρων χωρὶς νὰ ὑποπτευθοῦν.

ποανίμ[illegible] ἰων Παπάζογλου [illegible]

ἰνδ. ια τ. Α' ἀπ. ἐπ. ἀναφορ. (Ν. Θηβῶν)

Ἰωάννης Παπαμιχαηλοπούλου ἐκ Λεύκης

Ἰωάννης ὑπ' ἀριθ. 1881 ἀφιερώθη ἐκ Ἁγίου Ὄρους ἡ ἀδελφὴ ἡ μοναχὴ Λουκία Ἀλεξάνδρα Πετροβιτσ[illegible] σύζυγος τοῦ Μιχ. Λουκᾶ Νικολαΐδου χάριν ὑποσχέσεως· εἰς ἣν ὁ Ὑψ. δὲν εἰσεπράξατο σημειώματα τοῦ Βουλ. αὐλοφορ. τύπου ... νὰ ἐμβῇ εἰς ὑποσημείωσιν τῶν ἱερῶν Μυστ., διὸ δέρεται ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐν τῷ αὐλοφορ. δαμαστικῷ ἐρωτήσει διοικητοῦ τοῦ ζητ[illegible] βασιλικοῦ. εἶναι δὲ μεταβιβασθεὶς [illegible] πλὴν τῆς ποσοστιμηθείσης [illegible] ἱερᾶ Κοινότης,

τὴ εἴσοδε γενομένος ὅτι ὁ ἐν Χ[illegible] φορδ Κάτιγ ἐπισκεφθεὶς ἅγιον μοναστ[illegible] τὴν θερμοτάτην ὑποδοχήν. τὸ παλαιὸν 66 ἡ Κοινότης, ἀφιέμενον διὰ τοῦ παρ. Ο δὲν 18 παρ. περιφανῶς σ. 56) ὅλων ἐφαρμόσαι δυναμένην ἐφαρμοσθοῦσαν, διὰ τὸ αἰφνίδιον ἡ φορ[illegible] ἅμα ὅρκου, ἀποτρέψαι δεκαπέντε ὑποσχέσεις ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὴν ἱερατικῶν τούτων, ἐνδεδειγμένον ὅτι μόνη ἐφαρμόζεται τοῦ ἁγιωνύμου ἡ ἐγκύκλιος συγ-

Ἰωαννίκιος Γ. Ἡ Κοινότης πολλῶν μεγάλων ὑφαρπασθέντων ἱερῶν ἐφάρμοσε ἀρχαίαν συνήθειαν ἐκ τῶν ἐμβάσεων αὐτῶν, ἀπαγορεύσασα ἐκ[illegible] τὴν πολὺ ἐξ ἱερᾶς ἡ σύνταξις ὑποφο[illegible] ἐγγράφου ὑποβολὴν δὲ ἐκ τῶν ὑποφ[illegible] (περιφανῶς 144-5)

ποιμένων ἀναφαίνεται ἡ μεγάλη διαφορὰ ἐκείνων ἡ ὑποτ[illegible] γενικῶν) Ἱστορ. Ψυχαρέως, Ἀκαδημ. ἡ Ῥηγαδάρ. ἐκδ. Σωφρονίου σ. 138

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

56 Λαύρη. τὰ περὶ μεταμορφώσεως τῆς κόρης τοῦ Πην.
τῆς Νύμφης Δάφνης ἡ τὸ ὁμώνυμον δένδρον
διηγεῖται ὁ Ὀβίδιος ἐν β. Α' Μεταμορφ. στιχ. 452-567.

Χοσροές μοναχὸς τῶν Γαλησίων ἐγρ. τοῦ 1000 Κωδ. Α 156
Γαλησιώτης σκευὴ Ὁ θυσιαστικὸς ἀμφιφορεὺς εἶδε ἐν τῇ λαυρᾳ
γράφων τὴν διήγησιν τοῦ ὅρους περὶ ὁσιοφανείσης τῇ λαύρᾳ τῶν
Γαλησιωτῶν κτήτορι οὗ ἡ ἀρχή: "Ἤρκει δὲ ἵνα ἐπιγνῶμεν
τοὺς ἀθλους ἀγαρηνῶν σοφόν." 1335 Κωδ. 6. Ἰβήρ.
ὑπογράφεται: Θεοδόσιος Ἱερομ. ὁ Σκευοφύλαξ ἡγούμενος (Στηρ. Ἰβήρων
ἐν ἔτει περὶ τὸ Βουζεντήριον (1030) Κοσμᾶς ἱερομ. καὶ ἡγούμ. τῶν Γαλησίων
Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς πίναξ χωρογραφικὸς ἀρχιεπισκόπων Θεσσαλονίκης
Migne Ἑλλ. Πατρ. τομ. 15
Βίος Πέτρου Ἀθωνίτου καὶ Δημητρίου Τομ. 150, 984-1041 [σ. 1365-73]

Ἰωάννης μοναχὸς ἡγούμενος τῆς ἁγίας Ἀναστασίας Γαλησιωτῶν
1071 αἰ. (Πάτρια ἁγ. Ὄρους Λαυριώτου σ. 217

Γερόντιος. †Ἀπὸ τὸ Βατοπαίδιον Δανιὴλ μοναχὸς καὶ γέρων Σκήτης
† ὁ ἐσφιγμενίτης Νικηφόρος μοναχὸς καὶ γέρων
Ἔγραφον ἐκ κοινοβίου περὶ τὸ 1500 Κωδ. Α' Ἀθηνῶν Λαυρ. φ. 274

Γεννάδιος Χαρτοφύλαξ ἐν τῇ νέᾳ Σκήτῃ Δημητ. 129
" ἐν τοῦ μεγάλου τοῦ ἁγίου Ὄρους 143
Γρηγόριος Σιναΐτης Κεφάλαια Migne Πατρ. 150, 1233
ἐπιστολὴ τοῦ Νίφωνα περὶ ἡσυχίας (ἀνέκδοτος) ἐν κωδ. Ἰβήρ. 500

(ἴδε καὶ Πυκτεύειν)

Ἀραδικά: ὁ Holl ἐν τῇ ἐνδοτικῇ πραγματεία του π[ερὶ] τῶν ἑλλ. μοναχῶν, παραβάλλει τοὺς τρόπους τοὺς δυτικοὺς ἀναγωρήσεως ὅτι ἡ ἑλλ. ἐκκλησία ἔχει κοινὰ λόγον καὶ [ἐ]ναι δι' αὐτὴν ὑπερήφανος, διότι οἱ ἕλληνες μοναχοὶ ἀνιδιοτ[ρ]οπίαν καὶ ἀμεριβείᾳ, ὅπου φρέαρ ν' ἀναβλυσθῇ αἱ ὑπηρ[ε]σίαι τοῦ μον. βίου, ἐν ᾧ ἀντιστρόφως ἡ λατρευτικὴ ἀγιορειτικὴ ἐκ[κλη]σία βιώνει παλαιόν τι ἐν τῷ μέσῳ τοιοῦτο ὅτι ὁ μοναχ[ὸς] βίος ἐφικτὸν τὸν ἀποστολικὸν, εἰς αὐτὸν δὲ ὀφείλ[ει] ἡ ἐκκλησία ὅτε αἰσθάνη σύμφορον ἔχει ἐν ἑαυτῇ.
(πρβ. σ. 408 καὶ 424 τοῦ πραγμ. του: "Über das griechi[sch]. Mönchtum in Preuß. Jahrb. τ. 94) παρὰ Δ. Πετρακάκ[ῃ] οἱ Μοναχ. θεσμοὶ ἐν τῇ Ὀρθοδ. Ἀνατ. ἐκκλησίᾳ". σ. Ξ
(ἐν Pr. Jahrb. 413),
Ἀκριβῶς τοιοῦτον παρατηρεῖ ὁ Holl ὅτε τὰ μοναστήρ[ια] ἤκμαζαν μέχρι ὕψους αἱ ἰσχυραὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ἀμφ[ι]σβήτ[η]σεις. Cf. das Wesen des Christentums. 1902 σ. 150 f.; ~~ibd.~~ Ha[r]nack ἐν τῶν μοναχῶν ἤτοι περὶ τὴν βυζαντίων καὶ τῆς ἐκκλησίας παρὰ Πετρ ἰωδ' ἀνωλ. σημ. 12

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αὐλοδιοίκησις.

[illegible] ἀνὴ μετὰ τὸν πρῶτον δάκτυλον ἔχουσι γενῆ δακτύλια τὰ [illegible]
ὠφελεῖν ἢ ἐπιμηκ. φροσώνας ἢ μρο ακῶ δακτύλια ἢ ὑφ' ἓν ἔχουσι ὀπὰς [illegible]
ἀλλ' αὐλοὶ ἐχεδόρων εἶναι ἡ αὐλοδίοπλοι, μακρὰ τῶν ἡμέρων γνωρ[illegible]

Χρυσοβ. Νικ. φρωνᾶς ὑπ. Α'. Ἀθανασίῳ Μέγει σ. 107.

βδοντὲς εἰ ἰσὸν παοῦσα ὁ ὀρῶλος τοῦ αὐτῷ Ἀθανασίῳ ἡ ὁ Παῦλος ἐκφρ[illegible].
ἐνῆγον πιανόλια γενα ἡ φωνικίας ἐρ' ἱκανὸν χρόνον γίγνοθαι μελοῦ αὐλῶν ἡ
Ἀθανασίῳ .. τοῦ ἡλ. χαίρας .. παθηγουμένου, ἡ ὅλε παρεισβολαὶ γενῆ ἡ αὐλ
λαι παρ' αὐλοῦ ἔχει. ν δὶ μενδήμιαι μηχανὴν ὀφειλονδῆναι εἰ λὸ λαῦλα ὡς εἶναι ἡ
φωνὴν βραβευδῆναι αὐλοῖς. ἐνενήκοντα ὁ δ. ...

Ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος Α'. κομνηνὸς ἐποίησε καὶ διακρινόσας λαὶ πρῶλον μύρ[illegible]

Ἀναγκαῖόν ἐδλιν, ἵνα ἡ ἐμπόρια λοῦ ἀρουσμενικὴ ἡμετέρου ἀφ' ἑνὸς
πληθυσμοῦ ἢ ἰδιοκτησίου χωλαι· ἢ ὡς ν ἀναγκαῖον, ἵνα εἰ ἐνὸς κλιο
ωου αἱ χειροδιτίαι ὠφ' ἱκανὸν ἡ ἐπαινέσαι γίνωλαι ἐδὲν ἀντὶ ὁλε τοι ἡμᾶς λαοὶ κοι
λα τῶ ὄρει, ἀλλὰ χιονὸς τοῖς καιροῖς τῶν συνάξεων φροσωμαῖ ὑμῶν ἐφ' ἑ
ορῶλον ... μεῖ μέν λα ἐλιεν ἀνορίας ἡ λοῦτο ἰδιῶλ ἐφιλανίσαι ἢ ἴδιον ἐν ἡ ἐλλ
κεῖ λοῦ ὄρους φρεθαμδῆναι, χιονὸς λὸ ἀναφορᾶς αὐλοῦ γινομένης ἐν λῷ ὄρει
ἰ· ἡ γίνεσθαι αἰσὸ λοῦ τῶν. Χρυσοβ. Μεγει. 1811.

Ἀνδρόνικος Π παλαιὸς. τῷ 1312 ἐν λῷ ὑπὲρ λῆς ἀποκαλαίσεως Ζα
νᾶς λοῦ ὀρῶλου Χρυσοβούλλῳ αὐλοῦ ἰσῶμεν τὸ ἐγκώμιον ἐπ' ἀξιορίαις τοιαύταις:

Ὅτι μὲν οἱ ὀρὸ ἡμῶν ἀπάντων ἀνδρεῖς ἦσαν καὶ καὶ αὐλεῖν τῶν ἀνδρῶν ἱ. ὑπὸ
βιοτὴν ἡ σοφίαν ἐκδιδάσκειν ἡ ὑποβαλλόντων ἀποδεδειγμένοι, δῆλο ἔργα καὶ πᾶ
ἡ ῥεύσει παρεῖα ὁρὸς ἐκκοσίαν ἐν αὐλεῖν μοναχαῖ ἦσαν ἐ ἐμπόριαν αὐτοῖς
χρυσοβούλλῳ ἐδωρήσαντο χόρτον ἡ ἄμμα ἄλλα ἐν ἀφορίσμοι λε ἰδιωλεῖ κίου ἡ σκήπα
ἦσαν σοφροσύνδιαν ....., ἐδόκουσαν εἶναι ἡ γεγονέναι ὁρῶλον ἐν λ
αὐλοῖς μοναχοῖς, παρ' αὐλεῖν μὲν ἦν μοναχῶν ἐμπόρων ἡ ἐν λῷ αὐλῷ ἐγκλῶν ἐγκ
διατρίβοντος, τοῦτον δὲ οὐκ ἀνεπιτήδειον αὐλοῖς ἀναφαίνονλα ἐν ... δεῖν
· Μεγει γ91. (νὰ καλ. ὁρίζει ὅλα χαμελαὶ αὐλὰ χειροτονία· παρα. λοῦπα
χου, ἡ τὰ συμβόλαια λοῦ βεζυράλε λοῦ) ἡ πρόοδος ἡ αὐλ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

διεπιστώνει . περὶ ἀκριβοῦς τῶν ὁρίων τοῦ ἁγίου Ὄρους.
τὴν τοῦ Α' Γλυκέος. , ἐμπιδώσας πρόσφατος διορθώσεις.
ἐντεῦθεν ὁ διαπρεπὴς καὶ γεραιτατος βασιλεὺς ἡμῶν, μὴ νοοῦντα τὴν ἰδιοτυπίαν καὶ τὸ ἀνώτερον ἡμῶν καὶ φιλοθέου τῶν μοναχῶν ἐπιδόσεως, διὰ συχνῆς φροντίδος ἐποιήσατο τὸ μὴ πλείονα τῶν μοναχῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει διαμονῆς, εἶναι τοὺς μὴ προσκαιρουμένους ὑπὸ πενιχρᾶν ἀνάγκας ἐπιτηρίων, αὐτὸς μόνῃ δὲ φορᾷ ἀρχαιοτάτων ἀρχαίων τὰ καὶ αὐτοῦ διατάξεσι, καὶ ὑπ' ἀμφότερα τὰ καὶ' αὐτὸν χειρόγραφα ἐκ τοῦ συχνοῦ γένεσθαι, ἀμφὶ τε δὲ διὰ τὸ τὰ τῶν μοναχῶν τοὺς πενιχροὺς μὴ διὰ βίαιας πτώσεσθαι· ἅμα χὰρ τὰ τῶν μοναχῶν ἤδη αὐτῶν διαφορᾷ καὶ ἐμπόδιον καὶ καὶ' αὐτῶν ἐναγόμενα γίνεσθαι, τὰ ἅμα τὰ καὶ' αὐτῶν ἀποφάσεις, διωρίσατο τῇ ἡμῶν μετριότητι ὑπὸ τόπου γένεσθαι τὰ ἀμφίβολα τὰ μέρη ἐπόπται καὶ τὰ καὶ' αὐτῶν ἐναγόμενα ἐκκλίνεσθαι τῆς τῶν ἄνω ἐξουσίαν τοῖς ὑπαρχοῦσιν ἀνταποδίδοσθαι ἡμᾶς καὶ' ἐκείνων τῶν ἀνόμων ἐκεῖνον τρόπον". (Die Haupturkunden für die Geschichte der Athosklöster ἐκδ. Th. Bent. Leipzig 1894 σελ. 141) (ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος (1042-1054).

ΙΙ ου Β' Γλυκέος. γράφει ὁ λόγ. Μανουὴλ ἀρχὴ ὅρος τῶν Ἁγιορειτῶν πολιτικὴν ἐξουσίαν ἐπαδείκνυσι αὐτῶν τὴν αὐθεντίαν. Οἱ μοναχοὶ τῶν Μονῶν τοῦ ἁγίου Ὄρους πρὸ καιροῦ τινος ἐξωδεύθησαν τὴν ἐκκλησίαν μου ἐδεήθησαν, ἐν ᾧ τῇ δύναμιν τοῦ Γλυκέος κἀὼ τὴν ἐναυσιμωτέραν ἐν τῷ "ἀρχὴ καὶ τροσυνεσχέσιν ἐπιδεικνύμενοι καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διακυβέρνησιν καὶ τῆς ἐθνικῆς τάξεως ἐκκλησιάζονται ἡμῖν καὶ ἀνάγκη γίνονται ..... ἐπὶ ἔμοιγε ἡ καθηκία μὲν τὴν τοιῶν τὴν ὑποδεικνύειν ἐμποιοῦσαι ἀνδρὶ καὶ ἀπὸ θεοῦ βιοῦντι καὶ τὴν διορθώσεως τῶν ἐρχομένων ἐκάστῳ φύρας ἔχοντι, ἵνα μὴ τὸ ἐσώτατον τοῦ ἁγίου ὄρους ἅλμα παραβῇ εἰς ἀπορὰ διαμένειν. Διὰ ταῦτα τῆς γνώμης ἐστὶν ἵνα ἐκφύσει ἐμμελοῦσι ἐκκλησιαστικὴν καὶ αὐτοῦ ἐξουσίαν καὶ τὸν Γλυκέος καὶ τὴν τῶν Χριστοβουλλίων διαλαβεῖν. ..... ἐκεῖθεν γὰρ ἡ βασιλεία μου τὸν ὑπόλοιπον διαιτᾶσθαι βούλεται ἐπὶ τῷ ἁγίῳ ἐκείνῳ ὄρει ἀλλὰ ἐκ τοῦ ἐκείνων ἐκεῖσε ἐκκλησιῶν καὶ τοιούτου φυλαχθῆναι καὶ καλὰ τὰς διαλάβεις τῶν μακαρίων βασιλέων τὰ φάτνα γενέσθαι ..... (ἐκδ. ἀνωτ. σ. 153).

Ὁ Ἅγιος Α' Κομνηνὸς (1081 1118) ἔγραφε Πατριάρχου περὶ τοῦ Πατρ. Ἰωαννίκιον Γ' τὸν Δραμαληνόν (1084-1111)

..... Καὶ ἰδοὺ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐκκλησία ὁ Πατρ. ἐπέμενον καὶ ἐκείνην ἐκκλησίαν ἐν Βαλτάδοις τῆς Βλαχίας ἐκκλησίᾳ τὸ ἁγιώτατον, καὶ ἐκκλησιάσει τὰ ὀρθόδοξα· ἐκκλησία ἐστὶ τῶν βασιλέων καὶ διαδοχὴν τοῦτο ἐδέσποσαν καὶ ἐκ τοῦτο ἐκκλησιαστικὴν [ἐκκλησίαν] ἀλλ' ὅρισαν ἐκκλησιῶν ἐκεῖνο εἶναι ἀφορᾶ ὅσα ἐκκλησίας· ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἐκκλησιαστικοῖς μεγάλοις μέλοχον ἔχειν ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει." (ἐκδ. ἀνωτ. σελ. 166) καλὰ τὴν ἐκεῖ ἐκκλησιαστικὴν (Τὸ αὐθεντικὸν σελ. 103) ἐκκλησιάζει: " καὶ ἐκκλησίαν ἐκκλησιάζει ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν

"Οι τῶν ὀρῶν ἡμῶν ἀνάδημοι βασιλῶ τὴν ἀναστροφὴν τῆς αὐτῶν ἀνδρῶν βιοτὴν ἢ πολιτείαν ἐπιδιάκοσμοι ἢ ἐπιτροπὴ ἀλλ' ἀποδέλαμοι τοι, θεῖον ἔρωτι κινούμενοι ἢ βίωσιν παρδία. ὅρος εἶναι τῶν ἀνδρῶν ταχίαν τὴν τ' ἐγκράτειαν αὐτῶν διὰ χρυσοβούλλου ἐπιτρέπουσιν ἢ αὐτὰ τὰ ἀφορμὴν τῶν ἐκείνων βίου ἢ σωφροσύνην ὡς φαμὲν τοὺς οὐσίους ... Χρυσοβ. ἀνδρ. Δ' παλαιῶν. (3113) παρ' Βαρ

"Ἰδεῖν ἐξαφικόμενοι φάντας, οὐ σ' τε σπουδαίους, βασιλικῶν ἀνδρῶν ἢ ἐπιτηδείους ἀνδρῶν τὸ ἀνδρείαν παραπλησίους ἐν δὲ ἢ ἰδιώτας χωρικὰς τε, ἔστιν ἐν τῷ μέσῳ ἀμφότερος, ἵνα μὴ τῆς εὐπραξίας τοὺς μοναχοῖς. Σεβαστ. Βασιλ. Παυλ. ἔτ. 885. παρὰ Γεδ. "ὁ ἁγὼς" σελ. 79.

Πρὸ τοῦτο διορίζομεθα ἵνα ἡ ἡμερομήνη ἐν τῇ αὐτῇ χρυσοβούλλῳ ἀρχαία τῶν ἱερῶν μοναστήρα ἀναριθμητὶ, διαφθοράν αὐτοῦ ἀσάφειας ἐπιτρεπείας, ἀγραφείας ἢ βημίας, τῆς ἢ ἄλλως ἐγγενομένης, ἀπαρὰ τε ἐποιοῦσαν τὴ ἀρχαίαν τὴ ἄλλου ἁπάντα, πλὴν τὴν ἐξ ἀρχῆς. Χρυσοβ. Μιχαὴλ τοῦ Α' Λογοθετοῦ. παρὰ Γεδ.

Οὐδὲν οὖν οἱ ἔνδοθεν ἡμῶν μοναχοὶ ὑπεξαιρεῖν οὔτε ἐξουσιάσειν τινὸς οὔτε μὴν αὐθεντεῖν, οὔτε ἀποκτείνειν ἢ ἀποτρισεῖδαι, ἀλλὰ ἄγχος ἢ ἀφοσίωσιν ἀπάντων τῶν ἱερῶν ὄρους ἐκλαβεστάτων μοναχῶν τῆ καθ' ἡμέραν. . . ἐτυποδήκαν τε, ἐφοράθησαν παράμοιο κόσμια ἐκλεκτὰ φοινὰ τὴν Ἁγιορειτῶν κατὰ τὴν θείαν βασιλικὴν πρόσταξιν. . . .

Β:' Τοπ. παρὰ Meyer. σ. 161

"Αἱ ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω Μοναὶ. οἱ μοναχοὶ τῆ αἱ ὑπόλοιποι αἱ αὐτοὶ εἶναι;) ἀφιερωμέναι τῷ θεῷ ἢ ἔσται αὐτοῦ τὰ σπήλαια ἢ εἰς ἰδίαν ἰδίᾳ ἄσκησιν ἢ διανυκτερεύουσι μὲν ἐν ὁμοῦ διαίτῃ, συνηλλαγμέναι δὲ ἢ τῶν σωματικῶν ἀρμῶν, μένουσι δὲ ἀναλαβόμεναι τῷ θεῷ ἢ τοῖς ἐν αὐταῖς μοναχοῖς, οἱ ἢ μόνοι αὐχοδόμουσι ἐν αὐταῖς ἐκ 30 περὶ ἀρχὴ Δ. Κορνήτου παρὰ Καρολοσιώρη "Τὰ πρῶτα τῆ ἁγίου Ὄρους" σελ. 7

"Παραπλησίως ἔχειν τὰ Μοναστήρια πολὺ ἢ ἀναίσθησιν τῶν τὰ αὐτὰ τὰ ὅλων, πλὴν διαγνώσεις ἰδεῖσθαι αὐτοῖς παρὰ τὴν ἀναγραφὴν διαιρεῖσθαι τὸ σῶμα" (αὐτ. σελ. 22. "Ἱστ. Ἱερ. τοῦ Ζίνου σελ. 294.)

Ἐκλογὴ Νεαρᾶς Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ 1159.

... Τὸ διορισθὲν τῇ ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω σεβασμία Μονῇ τοῦ παναγίου Λύτρου αὐτοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν .... ἀμύρας τοιοῦτος ...., μηδενὸς τῶν δικαίων ὄντων, ... μηδ' ὑποσημαινομένου, ἢ ἀναχθησομένου ἢ μεγαλοπρεπεστάτου μεσάρχου ἤτοι ἀπὸ οὐδενὸς

Ἐκ τοῦ στιχαρᾶ 35 Ἀνδρονίκου ἐκδοθέντος ἐν ἔτει 1366; (Ἐκκ. Πε. Ζίνου σελ. 343) (ἐνθ' ἀνωτ. σελ 22)

"Τὰ ἀναθηματικὰ Μοναστήρια ... μένειν ὑπὸ δικαίους Μοναστήρια ἢ τὰ ἀπόντα αὐτοῖς ὁράγματα φυλάττοσθαι ἢ μενεῖν γνήσια τοῦ ... μοναστηρίου, τοῦ δὲ σκληραίνας λαὸς γίνεσθαι ἀναπόδοτα

Μερίμνη τῶν θειοτάτων τε ἱερονόμων, ἅτερ ἀρχηθὲν τὸ
τιμᾶται τὸ ἅγιον Ὄρος, διὰ διαφόρων ἐπιτιμιακῶν ὀνομάτων τὸ τρυφὸν
βούλεται τὰ ἐπαρχιαρχικῶν ἐπιτιμίων, αὐτὸν (τὸν πρώτον) παραμε-
ρος διαχειρίζεται τὸ πρεσβεῖον τοῦ ἁγίου Ὄρους ὅλη ... (ὑφαρμοζόμενα)
ἐπιτιμίων αὐτοῦ γραμματεῖα ἐκάστα ἐπιστηρίζει τὰ, νὰ τοῦτο βέβαι-
οι τὰ ἀνάβαση τὰ, τὸ ἀρχαῖο τὰ, ἀρχαιότητα φαραιμένεται παράπαν
τὰ, ἐπαδιαχειρίζεται. Διονύσιον Λιβανὸς πατριάρχου τοῦ 1397
παρὰ Γιδ. "Αθῆνα" σελ. 121, 127. διὰ τοῦτο ἀφαιρεῖται τὸ δίκαι-
ωμα τὸν ἐπισκόπων ἱερεῖς καὶ ἐπέρχεσθαι ἐν τῷ Ὄρει μὴ ἐφαπτόμενος

"Ἐν δὲ μηδενὶ ἔστιν τῶν ἀπάντων ἐνεκαίρισεν, εἰ μὴ μόνον
τῶν κατὰ καιρὸν ἡγουμένων," Χρυσοβ. Νίκης φωνὴ ἐν τῇ Λαύρᾳ τῆ
ἐστίν "ἱερὸν σκεῦος ἐν πράγμασι μικρὰ καὶ μεγάλα μὴ τὰ μικροπρεπῆ ἐν τοῖς ἱεροῖς σκεύεσι τὰ
Χρυσοβούλλου Κων. Μανουὴλ περὶ διορισμοῦ βαπτι-
σμοῦ ναυαρχίας. ἐπιτροπῆς Λαύρας 1052.

"Ὁποῖόν τε καὶ τὸν καὶ ἡμεῖς εἶναι τὸ ἅγιον Ὄρος ἐν τῷ
ὄρει τῆς μεσημβρίας τροποφορᾶν ἢ κυπριακὴν ἔνα ἔχειν ἐκκλησι-
αστικὴν ἐκ τῆς συλλεγείας τοῦ αὐτοῦ, μετρουμένων δὲ τῶν θαλάσ-
σῶν, τὸ ὄρος ὄχθης τοῦ κόσμου ἀναφαίνεται ἐξαίρεσθαι τὰ, διορίζο-
μεν τὰ, τὸν τὰ ἐπαρχιῶν ἀρχιερέας τὰ ἐκκλησιαστικοὺς, μεσημβρίαν ἐκα-
στοτὲ ἐχέτωσαν οἱ ἐφεκτικοὶ ἀρχιερεῖς ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει· ἀφ' οὗ
οἱ ἰδιοκτῆται ἰδίασαν, οὔτε μὴν ἀναβαίνειν εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος ἐκ τὰ
τὰ τὰ διὰ τὰν ἐπαρχιῶν αὐτῶν, τὰ διὰ τὸ μὴ ἀπορεῖσθαι ἐκκλησι-
αστικὰ τὰ, ἐντολὰ, δίδοται τοῖν ἐφεκτικοῖς τὰ ἐπιμέλειαν αὐτῆς, ἅμα μίαν
ναυαρχίαν τὰ μίαν ἀναβαίνειν τὸν Πρώτου ἐκκλησιαστικῶν τὰ, πρώ-
τὰ τὰ τοῦτο· οἱ δὲ παραφρονοῦντες αὐτὸν ἐστωσαν ἀφορίστοι τὰ ἡμέραι
τὰ τριάκοντα"

ἐφωτ. Ἀρχιμ. Κορινθίου (Μαγεῖ σελ. 172. Γιδ. 105):

Ἀλλ' αὐτὸ μὲν τὸ [illegible] ἐστὶν τὸν αὐχένα τὰ αὐ
[illegible] τὰ ἐπαρχιῶν ἐπιτιμίων τὰ [illegible]
[illegible] ἐν τοῖς ἱεροῖς σκεύεσι, ἐν τοῖς
[illegible] ἐν τοῖς ἱεροῖς σκεύεσι" ἐστὶν τὰ ἐν τῇ Λαύρᾳ

Πατριάρχ. Ἱερ/νου ἐν Ζαχ. ν. Συναξ. ΙΙΙ σελ. 408

[illegible] ἐστὶν τὰ 1396 ἐκκλησίαν τὰ ἀναφορὰν τῶν Μονῶν
παλαιοτέρα ἀναφαίνεται ὅτι ἐκκλησίαν τοῦ τοποθέτου Ὄρ-
ους τὰ τοῦ ἁγίου Ὄρους τὰ, ἐπὶ Ὄρους τὰ, ἐπὶ παρ. ἔφορον παρὰ τὴν ἀνάβασιν
ἀγγέλου ἀποφάσεως. Ὁρίζουσι τὰ οἱ τοῦτο παῦροι ἐποίησαν τὰ
ἐκκλησιαστικὰ Ὄρους τὰ οἱ ἐκκλησίαι ἐφόδια τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει τῶν Ἁθω σε
ἐκκλησίαν τὰ ὄρη Πάντα μηδὲ ἐπὶ τὸν κόσμον ἐν τῇ ἰδιοκτήτῃ τοῦ παλαιοτ. ἢ
τὰ ἐπὶ ὄρη, ἐπὶ ἐκκλησίαν τὸν καθηγουμένου τὰ τῶν ἐν αὐτῇ μονῶν, ῥητὰ
ἀναφαίνεται ἐπὶ τὸν ἡμέραν, τὸν ἐκκλησιαστικὰ ἔχειν, τὰ καὶ αὐτὸν τὰ ἀναβαίνειν
ἐπὶ αὐτὸν τὰ δὲ ἐκκλησίαν τὸν αὐτὸν ἄχρι τὰ μὴ ὄθεν· ἰδιαζόντων αὐτὸν
καὶ ἐκκλησίαν, ἐστὶν ἐπὶ ἐκκλησίαν ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει

"Ἐν ὀργῇ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐφόδια τὸν αὐτὸν ἐκκλησίαν, ὅταν τὸν ἐκκλησίαν
ἐκκλησίαν, ἐκκλησίαν τὸν αὐτὸν ἐκκλησίαν ἐφόδια ἐκκλησίαν τὰ ἐκκλησίαν αὐτῶν ἐκκλ-
ἐκκλησίαν τὰ ἐκκλησίαν τὰ ἐκκλησίαν τὰ ἐκκλησίαν τὰ ἐκκλησίαν τὰ ἐκκλησίαν

62

Σουλάν Μουσταφά του Γ' τῶ 1171 Δεκεμ. 22
φερμάνιον δοθὲν τῇ Ἱ. κοινότητι.

1764 ... Οἱ μοναχοὶ τῆς ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ ἁγ. Ὄρους ἱερᾶς μονῆς διαμαρτύρονται κατὰ τῶν καδήδων τῶν Καρυῶν ἐπὶ τῇ παρανόμῳ ἐπιβολῇ ἐπὶ τῶν μοναστηριακῶν προσώπων καὶ τοῦ νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸν Οθωμ. βασιλέα τὰ χαρατζοφόρια καὶ δεκάτην ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα ἅπερ ἔχουσι ἴδιον κόπον, ἐνῷ ἐδίδοντο τὰ ὑπάρχοντα τῆς Μονῆς αὐτῆς καὶ αἱ ἐκ παλαιῶν χρόνων συνήθειαι, πλὴν τῶν κτημάτων, γαίας καὶ λοιπῶν ὑφασμάτων αὐτῆς τὰ ὁποῖα ἐκτὸς τῆς χαρᾶς ἀφιέρωσις καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀπὸ ἀκτῆς τῶν 200 ἀσπρῶν, τὰ ὁποῖα αὐτὴν ἐφιερώθησαν ἐκτὸς (Μαυρ.) ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἀναλλοιώτου ἀπὸ ὅλους τοὺς αὐθαιρέτους καὶ ἀνοσιουργοὺς φόρους οἱ διοικηταὶ καὶ πρακτικὰ ἀνεπαγόμενοι καὶ οἱ λοιποὶ αὐθαίρετοι εἰς οὐδένα ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνοχλῶσιν αὐτούς, ἐναντίον τῆς χορηγηθείσης αὐτοῖς αἰγίου καὶ ἱερᾶς Μονῆς Μουσταφᾶ καὶ βλάπτειν παρ' αὐτῶν χρήματα, ὅθεν ἐνὰ νὰ μὴ ὑστεροῦνται παρὰ τῶν ἀρχόντων ... καὶ νὰ μὴ ἐπιβαρῶνται οἱ μοναχοὶ παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ προστατεύωνται καὶ φυλάττωνται κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ φερμανίου, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ εἶναι τὰ ἔθιμα παρ' ἐκείνων ἰδίων μοναχῶν, οὗτοι ἐζήτησαν ἵνα ἐκδοθῇ ἀπὸ τὸ λαμπρὸν τοῦ Ποσταντίου τὸ χαττισερίφιον τοῦ ὑπηκόου ὅπως νὰ κατέχωσι καὶ ἀγήνεμον καὶ ἀνεμπόδιστον καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ἀνωδότησιν τῶν οἰκοθεν μοναχῶν (μοναχῶν) (ὁ χαττισερίφιος εἶχε ἐκδοθῇ τὸ ἔτος τῷ 1156) ἐγλαυδὰ ἀναγνωσθεῖσα ἡ ἀναφορὰ

τοῦ ἐγκλ. νὰ ἐκδοθῇ παλαιὸν φερμάνιον τοῦ ἐν τοῦ ἀνωτέρω αἰτιολογουμένου καὶ κατὰ τὸ ὅρος ἀναγραφὲν ἐν τῷ λαμπρ. τεμ. 1407 ἔτους. Βλαχ. 102+ καὶ καθαρχιμοὶ, καὶ οὐκ ἀναιρεῖται οἱ διαληφθησόμενοι καὶ παρὰ τῶν ἀρχόντων καὶ παρ' ἄλλου κανενὸς ... Actes II. σελ. 38-39.

Καὶ μετόχιον ἔχει ἄδειαν νὰ τὸ ἀνοικοδομήσῃ ἢ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἢ ἐκ τῶν ὄρων τοῦ ἁγίου ὄρους, οἷς κτίσματα ἐν αὐτοῖς ἢ ἐκ τῶν μετοχίων αὐτῆς καὶ τὰ ἴδια σκευοφόρια καὶ ἐμπορεῖα, καὶ ἢ ἐπιτρέπει ἐνα ἐκ καὶ ἀνοικοδομῆσαι ἢ ὁρίσματα ἢ μετρήσαντα ἢ κατοικίαν (ἐπειδὴ γὰρ τὰ καθαρχεῖα ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν ὄρων τοῦ ἁγίου ὄρους καὶ τὰ μετόχια αὐτῆς διαφέρουσι τῆς χρείας καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας νοοῦνται, καὶ ἄλλο οὐδὲν οὔτε κοσμικὸν, οὔτε ἀρχικὸν οὔτε ἄλλο τι) ἢ ἄλλο τι ἐκ τῶν ἀνοικοδομῶν ἐν οἷς αὐτῇ τῶν ἐμπορείων ἢ ἀρχὴ ἐκκλ. παρὰ τοῦ τότε ἡγουμένου καὶ τῶν ἱερέων αὐτοῦ πράξαρος. Ἱερεμ. τ. 1537. Γαύλ. σελ. 244).

Τοῦ Νικολάου ἐπαρχία (ἐν χ. Νικηφόρος)

Χαρ' ἀσφαλῆ καὶ ἀνδεκτικὴν ἀφορεσφορίαν ὁ Πατριάρχης ἀ ... μόνον ἐκ. Ἀνδρ. Β ... ἐκ Βαρκίνης ἐν ἀρχῇ τοῦ 18 α. διετέλεσαν ἐκ μονῆς, ἐκ τὰ τοῦ ἁγίου ὄρους. Κοσμᾶς σελ.

Τὴν δὲ κοινοτικὴν τῶν ἐκείνων ἐπιτροπεύειν ἐν χρόνον ὁλοκλήρον ἕνα ἐκ οὐχὶ πλέον· μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἑνὸς ἐνιαυτοῦ ἐκλέγονται τὸν λοιπὸν αὐτῶν ἐξαναγκαζόμενοι ἐν τῇ καθ' ἡμέραν τοῦ χρόνου ἐκκλησίᾳ ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος ... (Ζ' Γυμ. Μονῆς. 244.)

Καὶ ἐκ τῆς ἡμέρας ἐκ τὰ κοινοτικὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μονῶν ἐπιτροπεύονται ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἐξαίρετοι καὶ ἐπιβεβαιωμένοι παρὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μονῶν. (σελ. 246)

+ τὸ μοναστήριον (κατ' ἀποφάσεις) ἔχουν ἀποκλειστικὸν ἐκκλησιαστικὸν

Βασιλειος Επιφανιος

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

64 , , Γενικὰ περὶ Λαμπάδων

[illegible] ἐπιστολὴν ἀναγνώστου μας, διαμαρτυρομένου, διότι ἕνα σχόλιον τῆς «Ἑστίας» διὰ τὴν ἀρχικὴν ὑπόδειξιν ὡς Γενικοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἑνὸς ὑποψηφίου, τὸν ὁποῖον ἐβάρυναν ὡρισμέναι κατηγορίαι, συνετέλεσεν ἵνα εἰς τὸ νὰ διορισθῇ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος, ὁ ὁποῖος βαρύνεται ἀπὸ πολὺ σοβαρωτέρας ἠθικὰς καὶ Ἐθνικὰς κατηγορίας. Καὶ προσθέτει ὁ ἐπιστολογράφος μας, ὅτι, ἐνῷ ὁ πρῶτος ὑποψήφιος θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι αἱ ἀναγραφεῖσαι τοῦ κατηγορίαι, αἱ ἀναγραφεῖσαι ὄντως εἰς τὸ ποινικὸν τοῦ μητρῶον ἀνεφέροντο μόνον εἰς ἕνα οἰκογενειακὸν τοῦ ἀτύχημα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ λεχθῇ τὸ ἴδιον διὰ τὸν διάδοχόν του.

Ἔχομεν νὰ ἀπαντήσωμεν σχετικῶς, ὅτι εἰς τὸ ἁπλοῦν ἐκεῖνο ἐρώτημα τῆς «Ἑστίας» οὐδέποτε ἐδόθη οἱαδήποτε ἐπίσημος ἀπάντησις. Ἀσφαλῶς ὅμως δὲν ἠμπορεῖ νὰ βαρύνῃ τὴν διατυπώσασαν τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἐφημερίδα ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ἀπόλυτον ἀνικανότητα μιᾶς φαύλου Κυβερνήσεως, ὅπως ἀντιληφθῇ ποίαν σημασίαν ἔχει ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Δια την ιδιοκτησιαν Νικ. Καρα[illegible]

Αθανασίου Τ[illegible] Θεσσαλονίκη 7-[illegible]

α κατ. 4 ο δακτ. βιβ. [illegible]

Διήγησις

Περὶ διαφορᾶς ὁρίων: Οἱ ἀναπεμπόμενοι μοναχοὶ τὰ κατὰ τὰ ὅρια τῶν ἀδελφῶν μονῶν τοῦ ἐπιγράμματος τὸ πρωτεῖον διὰ τῶν ἐκείνων συμβόλων παρεγγυήσεως ἀναφορὰν ἐποιήσαντο πρὸς τὴν εὐσέβειαν τοῦ κυροῦ Βασιλείου· ἐπειδὴ δὲ τὴν χώραν, ἣν εἶχον χρονίσαντες ἦσαν ἀμφισβητοῦντες πολλοὶ διὰ μοναχικῶν τρισευαγγελίων τόπων ἐπιμαρτύρεσθαι ... ἐκεῖνοι τοίνυν οὗτοι ἐφ' ὧν καιρῶν ἐκράτουν καὶ κατεῖχον αὐτὴν, καὶ τὴν ἀπόπειραν ἐκείνων ἐποιήσαντο ἀπεμφαίνειν αὐτοῖς ... (στιχ. 28-83)

(ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ μοναστήριον τῶν ἀρσενικῶν) ... στιχ. 84. Οἱ δὲ αὐτὰ τὰ χωρία ἐκράτουν καὶ ἀπεφαίνοντο ὡς ἐκ παλαιοῦ μοναστήριον ἐφ' αὐτῶν ἀνηγορεύθη καὶ αὐτὴν διαφυλάττει ...

στιχ. 116. Τοίνυν οἱ χάριν ἔχοντες τὰ ἀναφερόμενα ἡμέτερα συμβόλαια ὁρισμοῦ καὶ διαφορᾶς καὶ ἀναιδοῦς τῆς διαχωρίσεως μονῆς ἐκκλησίας καὶ ἀνοχῆς ...

Ὁ μακαριστὸς ἐκεῖνος ὕπαρχος ὑπέρτιμος καὶ καθολικὸς κριτὴς τῶν [illegible] ὁ Διπλοβατάτζης ἢ τὸ παλάτιον τοῦ [illegible] ὁ ἐξ ἀρχῆς τοῦ παλαιοῦ παλατίου καὶ βασιλικὸς ἀρχιτέκτων ὁ ἐμὸς καὶ κατὰ πρόσωπον [illegible] ὁ δοὺξ τῆς [illegible] ... ἐπὶ τὸ ὁ διαγραφεὶς ...

ἡ τοιαύτη ἐπιδοθεῖσα ἱστορία τῆς ἀρχῆς [illegible] ἐκ τῶν ὁλοσχερῶν μεταξὺ φανερὰ ἐγένετο ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν αὐτῶν [illegible] ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ὁ ὑπέρτιμος ... [illegible] ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγνωσμάτων

"Ὅλη αὐτὴ ἀντιφατικὴ ἀντίληψη τῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν τῶν μορίων ἡ ἐπιστημονικὴ φιλοσοφία δὲν μπορεῖ ἀπὸ ὀρθολογικὴ ἄποψη νὰ ἐξηγήσῃ καὶ ἀποτελεῖ ἀντίφαση ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ νὰ ἐπιλυθῇ μὲ τὴν ἐπέμβαση ἀνωτέρου ἀπὸ τὰ μόρια ὀργανισμοῦ" Ἀντρ. Α' [illegible]
τροποποίησις Β' ἐκδ. σελ. [illegible]

Χωδικοποιοῦσι νόμους· ὑποθέτουσι ... ὅτι ἐστὶ τοιοῦτον οἷον· ἡ μὲν ὑποτίθεται ὅτι ἡ τῶν νόμων τεκμηρίωσις εἶναι χρήσιμος καὶ ἀναγκαία, ἵνα ὁρισθῇ διὰ παντὸς τὸ δίκαιον καὶ ἀποφύγωσι τὰς ἀντιφάσεις καὶ τὰς ἀναιτίους ὅσον ἐνδέχεται ἀποφάσεις ἐξ ἐκείνων μόνων τῶν ἀνθρώπων ὅπερ τὸ δεῖν ποιεῖν· ἡ δὲ λέγει ὅτι ἡ τῶν νόμων κωδικοποίησις εἶναι ἀδύνατος, καθὸ διαιωνίζουσα αἰτιολογημένως τὴν φυσικὴν καὶ ἐπιβλαβῆ τοῦ δικαίου ἀνάπτυξιν. Ἱστορ. Παπαρρ. Γ' σελ. 192.

"Ὅμως οὐδεμία τέχνη δύναται νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὴν φύσιν καὶ οὐδεὶς μηχανικὸς ὀργανισμὸς ἔστω καὶ ὁ τελειότερος δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰς ἐμπνεούσας πηγὰς καὶ ἀρχὰς τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων" Παπαρρ. Ἱστ. Α' σ. 375. προσκομίσατε ... [illegible]

Ἀπέναντι τῶν Ἕλλήνων, ποὺ ἔπαιρνε ὁ Παπαρρηγόπουλος ἀπὸ τὸν Ὀθωνα ὁ Ἀλέξης Α. Κοντὸς πῆγε νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν ἐθνικὸ ἀγῶνα τὰ μεγαλύτερα παραδείγματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἡ ἱστορία διὰ τὰ ἀρχαῖα τῆς ἐπιβιώσεως ἀξία τὰ μεγαλύτερα τῆς Παλιγγενεσίας τοῦ Ἔθνους" Ἱστ. Α σ 542.

Πόλεις προσορμιζόμενοι εἰς λιμ. μέρη
"Τὴν τῶν πόλεων διπλῆν εἰκόνα ἔχομεν καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι τῆς χρυσῆς ἐποχῆς ἐλάλησε ἡ μεγαλοφυὴς τῶν Ἀθηναίων ἐξουσία ἐπὶ τοῦ Περικλέους ἐπὶ τοῦ Ἀθηναίου ἐκείνου Κοσμήτου (ὀν Ι' (1148) ... ἐπιφανέστατος ὑπῆρξε τῶν ἀρχιερέων αὐτῶν Μιχαὴλ Χωνιάτης. Κατὰ τὸ ἔφεξῆς ἔτος ὁ στρατὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα οὐδὲ νὰ πατήσῃ τὴν Ἀθηναϊκὴν γῆν εἰμὴ ἀφοῦ πρῶτα ἐφόρτωνε τὰ εἰσαγόμενα φορτία ἢ τὰ ἐξαγόμενα ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων ἐξουσίαν αὐτὴ τῶν ἀρχαίων" Παπαρρ. Α σ 5[illegible]
"Ἀξιόλογα αὐτοδημοκρατικὰ ἱδρύματα ἐπέβιωσαν ἐπὶ τουρκοκρατίας ἡ Ἑπτανησιακὴ ἀριστοκρατία

Πόλεις μεγάλαι ἰδιαιτέρως αἱ ἄρχουσαι ἐπεδίωκον σχέσεις αἱρέσεως πρὸς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις διὰ βασιλείας ἢ διὰ ἀρχῆς ἀλλ" [illegible]

Περὶ ἀκμῆς ἱδρυμάτων ἡ θεωρία Διαλήμματα Χαν[illegible]
Ἰδ. Β' σ. [illegible]

Διοίκησις

Πρωτεύουσα ἡ παλαιὰ τῆς ἐπαρχίας καὶ τὸ ὄνομα Χερρόνησος: "οὐδὲ ἡ τοῦ ἰδιωτικοῦ στρατηγὸς, ἀλλ' ὁ τῆς ἐπαρχίας σου ἐπιλέξασθαι τὴν κρείττονα προτείνομεν ἡμῖν ἐκλογὴν τὴν τῆς παλαιᾶς Χερρονήσου" παρὰ Πσελλ. Β. σχ. 47. πρβ. καὶ Γ' 216.

Διοίκησις τῶν Ἁγ. Ὄρους. Ἐπιστολὴ Διῳ. Βατοπεδ. ἐν ἐκδ. Ἀμπ. Ταχ. Κ'. 1903 σχ. 117 118 περὶ τῆς ἐν Σιμωνοπετρίῳ διδασκαλίου τοῦ ἐν Χιλιανδαρίῳ, ἐν ᾧ οἱ ἀφιερωμένοι παῖδες ἐκπαιδεύονται καὶ ἐν Ἀθηναῖς. "Ἔτος 1755 ἐκδ. Ἰωαννίνα Ἱεροδ. ὁδὸς τῶν ἀρχαίων ὅρων ἔνθεν διδάσκαλος" νῦν ἐνταῦθα.

Κωνσταντῖνος Ι Δούκας (1059-1067) τῷ 1060 αἰσθ. τοὺς λαυριώτας διὰ χρυσοβούλλου αἰσθάνεται τὰς διαφόρους ὑποταγὰς τοῦ κράτους. πρβ. Δημητρ. σχ. 45. ὁ δὲ Μιτυληναῖος τῷ 1052 διὰ χρυσοβ. διώρισε καὶ αὐτοὺς ἀρχιεπισκοπικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐν κληρικοῖς τῆς λαύρας μετὰ ἀναφορὰν δικαιωμάτων ὑπερτάτης καθορισμένων. αὐτ. (πρωτόστατον ἐπὶ τοῦ ἁγίου Μαμαντίου λαύρας 33.

Νικ. Βοτανειάτης (1078-1081) ἐπιτυγχάνει τὰ δίκαια τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων ἡ ἀντίρρησις καὶ διαμάχη καὶ δίκαιον ἀπὸ τῶν ἀποδόσεων αὐτῆς παρὰ τῷ Θ/τικῷ ἐκκλησ. δημοσ. σχ. 47

Περὶ φόρου ἐκ τὸ πρόσταγμα Παντ. Παλαιολόγ. (1400. πρὸ δημοσ. σχ. 103.

Τουρκικὴ κυριαρχία ἐν Ἄθῳ σχ. 109 δημοσ. κ, 111, 134-135 σχ. 140, 141, 151. 167

Ἐπίτροπον ἡ αὐτοφωνία τῆς Ἱ. Κοινότητος ἔτη 1809. Ἐνάντια περὶ ὁρίων διαφορὰ χώνευσις ἐν τῷ ἰδίῳ τοῦ Ἰδίου. δημοσ. σχ. 168 τὸ ἐπίτροπον εἶδεν ἐν τῇ Συνοφυΐᾳ τῆς λαύρας.

Διαγωνισμὸς τῆς Ἱ. Κοινότητος ἐπὶ Χουσὴν Πασὰ τῷ 1810 ὅτι διωρίσθη ἡ ὁ Καϊμακάμης σχ. 195 60

Βεβαιωτ. διαταγὴ περὶ ἀσυδοσίας Μιτυλήνης τῷ 1869 σχ. 208.

Περὶ διοικητικῶν ἢ στρατιωτικῶν ὑποταγῶν. ἐκ δημοσ. σ. 3 σ. 316

χ... ἀλλὰ τὸ δίκαιον τῆς θεσσαλονίκης περιγράφεται ἡ τὴν ἐπ... ἀνάλογα ἀρχαῖα τοῦ δίκαιον ἐν ᾧ ὁ στρατηγὸς ἔχει ἐπὶ ἡ ἐπισκοπὴ ἀρχηγίαν τοῦ ἐν τῷ δίκαιον στρατοῦ ἐν τῇ τῶν ἐπαρχιῶν διοικήσει (Πασᾶ Δημ. Πολ. ἐν στρατηγὸν ἀρχαῖα ποιεῖ ... τοῦ δίκαιον ἢ ... ἐ προλογολ. ὁ ἡ, πρώτη ἡ δικαστικὴ παραίτησις ἡ, διηγεῖ ἡ σαφὴ ἐπισκοπ. τοῦ δίκαιον διαχείριση. (αὐτ. 18)

58

Σουλ. φερμάνια απογραφής των λοιπών μελών
της Κοινότητος υπό Αχμέτ Λαυρίωτου καταστημένα εν τοις αρχείοις
της Σουλάι Μαχμούτ εκδοθέν τω 1261. οδ. έτ. 44 Λαύριας
εν 21 Σεββάλ

1. Σουλάι Μουσταφά 7 Σαφέρ 1183
2. Σουλάι Αβδούλ Χαμίτ 29. Ζεμαζ-ουλ-αχίρ 1189.
3. Σουλάι Μουσταφά 5. ρεμαζάν-ουλ-μουμπάρεκ 1223
Σουλάι Μαχμούτ 1. Ζεμαζ-ούλ-αχίρ 1234.
Σουλάι Μαχμούτ 14 Βεγιαζίτ μουμπάρεκ 1244.
Σουλάι Μουσταφά του Γ' 22. Σαβάλ 1177.
Σουλάι Μαχμούτ 8 Σαφέρ 1247.
Σουλάι Σεχίμ 14 Ζεμαζ-ουλ-αχίρ 1290

Υπομνήματα τοπωνύμων σημειώσεις εν έτει 1859
παρά κοινού γραφέως Κοινότητος

Ξηρόδρομοι οδοί ή αμαξιτοί ή αμαξοστοιχίαι, ανεγνωρίσθησαν εν Γερμανία τοπωνύμων, παρά τον Δ. αιώνα εν ση πυκνοτάτοις παρά τοις Ουγγρικοίς εαυτόμοις εν τοις μεθορίοις μέχρι σήμερον τοιαύται είναι τα Αμβούργον ή Βρέμη ή Λυβίκη.

Τουρκ. Διόικησις. Η σχέσις των Τουρκ. πολιτικών αρχών προς τους ύπ' αυτάς Όρος πόλεως κώμης τόπου παρά κοινοτικάρχου αρμοδιότητος, ή την ή αρχή παραχωρεί σήμα εκδίδει τα δικαιώματα ή τα καθήκοντα αυτής. Διαιρείται εις μέσον των αρχών ή φροντίς δικαιοσύνης και τα πρωτοκολλούχου τούτου τμήματος του εσωτερικού έλεγχου παρά των αστυφύλακος του χρέους δε έσω. Διοικητής (ο πρώτος 1867 διορισθείς) διορισμένος παρ' υπάτα. μεσο υπουργού των οικονομικών εν τη Εσωτερικώ, είναι συνεργάτης ή επιμελητής των αποφάσεων υπ' ή. ζυγάλης ή εν τη αυτεξαρτήτως από αυτού υπαλλήλου. σαλ δε ή ή. ζυγάλης είχε δικαίωμα να απόστερηται εν τω υπουργείω των Εξωτερικών ποτέ ή ή ύπ. διαφερόντων, ή εσωτερικών υπαλλήλων

Περί χαρτίων ιδ. Υψηλ. ταμεία λιμένων σ. 400 (3420 κ)
χρεών ή δανειολαί σ. 681-2 (ιδ. ή δεργ. Μαυρούκ).

Διοίκησις ἐσωτερική τῆς Μονῆς. 07μν
(Ἰδ. Ἁγιορ. ἀκμ.)

1ον Τυπ. Τὰ σύνολα τῆς Μονῆς, μετὰ βουλῆς τῶν πρεσβύτερων γίνεται τοῦ καθηγουμένου, ὅστις γὰρ τῶν ἄλλων ὅλων καμνῶν ὀφείλουσι τὴν τῶν ἀρίστων βουλὴν ἀκολουθεῖν, ἢ οὐ δεῖ τῶν νεωτέρων, οὐδὲ τῶν ἰδιωτῶν, οὐδ' αὐτὴν τὸν ἄρχοντος μόνου, τόμεν γὰρ δημοκρατία, τὸ δὲ ἀριστοκρατία, ἀμφότερα δὲ ὄμοια δίκαιον ἂν εἴη μεταξὺ τοῦ τοῦ μοναστηρίου γίνεσθαι ἀνὰ δύο ἐκ τῶν πρεσβυτέρων καὶ νεωτέρων, αὐτῶν, ἢ τοῦ καθηγουμένου δὲ τὸν ἀριθμὸν ὀκτωκαίδεκα κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ ἁγίου. οἱ ἢ ὀνόματα καταγράφονται ἐν βίβλῳ τοῦ μοναστηρίου (ὅταν ἢ ἀποθάνῃ τις ἐξορύσσεται), ὧνπερ ὁ τῶν βουλευτῶν ἀριθμὸς γεμίζεται ἀμείωτος. τὸ συνέδριον τοῦτον ἐν τῇ συνάξει, ἢ σύναξιν καὶ πανήμερον, αὐριανὴν δὲ καθεκάστην δευτέραν, ἢ βουλεύεται μετὰ τοῦ καθηγουμένου περὶ τῶν ὡραίων τῆς ξενιτείας τοῦ μοναστηρίου οὗ χρόνου παρὰ τῶν ἀποδεκτῶν ἐνίων τόπων, ἢ καταγράφεται αὐτῶν τὰ μέρη, ἵνα γραμματεῖον ἔσωθεν ἢ ἔξωθεν ἢ ἀποστέλλεται τῷ αὐτοῦ τινας τῶν βουλευτῶν διὰ τὸ ἀδιάβατον, ἢ δι' χιόνα ἢ διαφυγὴν ἐν αὐτοῖς περὶ τῶν ὡραιτέρων τῶν τῶν ὡρισμένων χρόνων ἐρα

ξὶ τα τῆς ἐσωτ. διοικήσεως τῶν Μονῶν φαίνεται ὅλη αὐτηρότερα ἢ ὡρισμένα τοῦ αὐτοκρ. Μανουὴλ Παλαιολ. συνημμένον τῷ Τυπικῷ αὐτοῦ· ἐκεῖ δὲ ἢ περὶ ἄλλων τινῶν μερικωτέρων διατάξεων ἠξίωσαν αὐτοὶ ἢ ἐπεκύρωσεν τὴν βασιλείαν μου, ὑποτυπωθῆναι αὐτοῖς τὸ ὡραιότερον διορίζεται ἢ περὶ τούτων ἡ βασιλεία μου ἐν ὡρισμένοις αὐτῇ, ὅσα ἐκεῖσε καταγράφονται." Μεγεθ. σ. 209.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Επίτροπος της μονής αὐτὸς ὁ βασιλεύς

Επεί δὲ τῷ κοινῷ νομίμῳ ἀκόλουθον ἦν τῆς ἐπιτρόπους τῆς παρούσης ἡμῶν διατάξεως ἀποφερέσθαι, ἤδη τῆς τούτους ἐνίστημι, τὰ δύο ταῦτα μεγιστά τε τῆς ψυχῶν φελέστατα, θεὸν πρῶτον τῆς τῆς ἄχραντον αὐτοῦ μητέρα .... ἐνίστημι δὲ ἐπίτροπον τὸν ἐξ αὐτοῦ τῆς δι' αὐτοῦ ἀληθῶς βασιλεύοντα μέγιστον ἡμῶν βασιλέα τῆς αὐτοκράτορα, οὐν αὐτῷ δὲ τῆς τῆς μετ' αὐτὸν ἐκ θεοῦ διαιθήσουμεν τὰ ῥωμοκεῖστρα, ὅπως τῶν ἐμῶν ἀντιλαμβάνωσι πατέρων τῆς ἀδελφῶν τῆς περιέπωσι τῆς μονῆς διὰ ψυχ. αὐτῶν ἔλεος τῆς μισθόν (τὰ ἐγκαλῶσι τῆς παραβάτας τῆς διατάξεως) Τυπ. Μαχαιρᾶ Act. Patr. V σ. 429

1496 Τουρκικὴ Διοικήσις ἰδ 62, 68 πατάρχησις τῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ λουσῆ Πασᾶ. παρὰ Πέρα. 57

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ

Διοικητὴς τῶν Ἁγίων Τόπων.

Κατ' ἀρχὰς ἵδρυσε ἡ Καθέδρα μετὰ τὴν πρὸς διοικητὴν. Ἡ ὁ Πεῦκος εἶχε τὴ διοικ. καὶ μετεχειρίσθη ἐξουσίαν ἐδόθη τὸ ἔτος αἱ μονὲς αἱ ἱερὰ τ[ῆς] μονῆς τοῦ Σωσίου καὶ ἐπιδόσεως καὶ ἐνδεῖαν ὡς πρὸς ἐπαρκείαν τῶν καθ' ἡμέραν ἐξόδων. Τὰ ἐφοδιάζια τοῦ μετὰ μικρὰ ἔλαβον τοιοῦτον τύπον ἐπὶ ἐγράφοντο οἱ δικαιοῦχοι, μεθ' ἑνὸς ἐξήτασε καὶ ἐπιδιόρθωσε ἢ καὶ ἐπάνω τοῦ ἐνοσεβοῦς κράτους ἐκρίθη (Π. Φωτιάδ.) οὔτινος τὰ αὐτοφυῆ - ἀφορμὴ ἐπὶ τὸ ἔργον ἐπιδόσεως καὶ

5.01 γ) Β' Τυπικόν Κυρ/νου Θ. τοῦ Μονομαχ.
ἀνανέωσις τοῦ προκαταρτισμένου 1046.
Τυπικοῦ οὗ αἱ διατάξεις ἐν γραμμαῖς μ...
ἔκειντο οἱ δὲ πατέρες καὶ Ἡγούμενοι προε-
χειρίζοντο ἐν κοσμικῇ διαστήριαι ὑπὸ
ἀπεσταλμένος Κοσμᾶς Μον. Τζιντζιλουκης
ἐπαναλαμβάνει καὶ τὸ παρὸν Τυπικὸν ἐντε-
λέστερον τὰς κατὰ τῶν ἀγελέων ἀποτηρᾶς
διατάξεις ἐν πάντας ἀπέβαλον τὴν ὑπάρ-
χοντας. ἐπετράπη πλοῖα μικρὰ τὰ ἔχωσιν αἱ
Μοναί πρὸς ἐξαγωγὴν τῶν περιττευόντων προμη-
θείαν δὲ τῶν ἀναγκαιούντων ἄλλα μέχρι ...
καὶ Αἴνου ταξιδεύειν ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ...
Τεσσαρακοστῆς, ἀπαγορεύεται αὐτηρὰ τὸ
φελαπιπράσκειν, ἐπετράπη δὲ τῇ Λαύρᾳ
ἀγελαίας βοῦς κεκλῆσθαι, καὶ μακρὰν τῆς
Μονῆς ἐν ἀπὸ μιλίων 20, καὶ παραμυθίαν
τῶν ἀσθενῶν γέρονται διὰ τὸ πολυάριθμον
προσετέθη δὲ καὶ ἕτερα 3 γεῦμα τῷ ἐνὶ δι...
τὴν ζύμην τοῦ ἄρτου. ἀπαγορεύδε τὸ
ἡ παρὰ μοναχῶν ἐξαγωγὴ ξυλείας δαδῶν.
περὶ δὲ τῶν καρυῶν ἀυστηρότερα διετυπώ-
θαι. εἶτα κατονίζονται τὰ καὶ Ζερ.
Κοιν. ἐν ἀπεθέλῃ οἱ κατὰ καιρ.
Ἡγούμενοι μετὰ τῶν βουλῶν τῶν ὅλης

Ἐπίτροπος τῆς μονῆς αὐτὸς ὁ βασιλεύς

ὅρη δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα ἀλιείας εἰς τὴν
λίμνην εἰς μίλι ἀπὸ τὴν ἀκρογιαλιὰ τοῦ
Ἡγουμενίτσι, μιλᾶ λέει Πρέλιον. τοῦτο δὲ διὰ
τὰς ἀξιολόγους ἰχθύδιάς.

Γ. Τυπικὸν Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου
περὶ τοῦ 1383.

Ἐν αὐτῷ διατάσσονται αἱ δόσεις καὶ
δικαιώματα τῆς Ἁγ. καὶ Ἱερᾶς Λαύρας
Φανερίου μονῆς ὅπου αἱ βάρκαι καὶ οἱ λαΐφας
ἔχουν ὁποίας τὸ δικαίωμα νὰ ψαλίσουν
εἰς αὐτήν. ἀκόμη δὲ καὶ διάφορες πρᾶ-
ξεις ὅπου ὁ ἰδικός τοῦ Ἁγ. Θεοῦ κυρίου
μου τοῦ πατριάρχου Κ/πόλεως αὐθέντου
κυροῦ κυροῦ Ἱερεμίου εἶχε τοῦ
λαΐφας ὅλης ἀπὸ ἀνδρίας χειροτονίαν
υἱὸν τοῦ Πατριάρχου. τοῦτον δικαιοῦσθαι
σὰν καὶ τοῦ παπᾶ τοῦ Βασιλέως. διὰ
νὰ ἔχῃ ἀφορμὴν ἀνδρὶς ἀσαλαρεβαίνειν.

Ἀπὸ ἀσαφορτσίαν εἰς τὰ σπίτια ἀνδρὶ
εἰς Πρεβέζαν βέρας εἶναι νὰ πληρώσουν
τὰ ὅρια τοῦ Καρσίου, καὶ τὸ ἀφοῖ βάζουν
βάλον εἰσόδημα τοῦ Μονῆς.

Καὶ τὰ 3 γαΐδα τοῦ κοινοῦ τὸ
ξεκινήσιον ἀνοίγει τοῦ ὅρους ἡ χήρα
τοῦ ἀνδρὸς ὅλης εἶχε σαρ' αὐτῆ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

4) ἐν τῷ Οἰκονομίῳ τοῦ Μέσης ὅστις ἐν
Ἀντιωρόσωπος αὐτοῦ ἔχει τὰ διαφορά τοῦ
Τόπου παραλαμβάνει δύο ἢ τρεῖς Ἡγου-
μένους ἐκ τῶν γειτνιάζοντων Μονῶν.
διαζολόγος δὲ ὑποθέσεις, ὀνεκαλεῖ τὸ
γενικὸν Συμβούλιον τῶν Ἡγουμένων μάλιστα 3 τὸν ἔτος
Πάσκα Περιάρχη τοῦ Παιανίου.
ἐν ἐκλαίτοις δὲ περιπτώσεις ἐχαρ-
βάνον μέρος καὶ οἱ λογιώτεροι τῶν
μοναχῶν. ἡ ἐξουσία τοῦ πρώτου τοῦ
Πρώτου ἦν ἀπεριορίστου, τὸ τυπικὸν
λέγει χρὴ σεβεσθαι ~~τὸ τυπικὸν~~ ὑπεικεῖν αὐτὸν
ἐν αὐτῷ τὸν οὐράνιον πατέρα". οὐδεὶς
Μονὴ εἶπε τὸ δικαίωμα τὰ χειροτονῆ
ἄνευ γραμμάτου τοῦ ὀνηχωρήσεως τοῦ οὔτε τὰ ἐπιτιμᾶ ἀδελφοῦς.
Πρώτου. οὔτε ὁ πατριάρχης ἠδύνατο
τὰ ὠνομίζει ἔξαρχον χώρας τὸ ὀνηκατα-
θέσεις αὐτοῦ. αὐτὸς ἐχειροτόνει τοὺς
Ἡγουμένους τοῦ ὑποδιακόνους τοῦ ἀναγνώσεις
οἱ Ἡγούμενοι κατὰ τὸν τρόπον τῶν
ἐκλογῶν τοῦ Πρώτου ἐξέλεγον ἕνα ἐπι-
σκόπον διὰ τὸν ἐν τῷ ὄρει χειροτόν
ὁ Πρώτος ἔφερε πολυσταύριον ἐν οἱ
Ἀρχιερεῖς ~~[illegible]~~ ἐπιγονάτιον τὰ
παρεκάθετο ἐν τοῖς Συνόδοις μετὰ τῶν
Ἀρχιερέων.

Α. Τυπικόν Μιχαήλ Β' τοῦ Παρακοιμόμου 5/
κ/1406. ἐπειδὴ ἤρεσθη τὰ ὄλεια τὰ
μοναχικὰ ὠφελείας παράχει τοῦ μο-
ναχοῦ ἀξιολόγου συμβουλῆς καὶ διαλάξεις
κανονίζει τὰ τὰ διοικήσεις τὴν Μονὴν
ἣν διαχειρίζεται ὁ Ἡγούμενος μετὰ τῶν
ἐστω Βουλευτῶν. οἵτινες δεῖν τὰ ὑπεθρίαζεν.
οἱ καθ' ἑκάστην. ἐν αἷς ὁ Παμμακαρίς
ὀφείλει τὰ καταγράφη τὰ ἔσοδα καὶ ἔξο-
δα ὑπογραμμένα ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν
διὰ τὸ ἀσταθμήτον.

Οὐκ εἶχον τὰ ὡραγράφα ἐπὶ τῶν Βυζαν-
τινῶν ἐπὶ τῶν Σουλτάνων προνοήσασθαι
οἱ Πατέρες τὰ προσφέρωσιν αὐτοῦ
τὴν ὑποταγὴν (τῷ Μαρτίῳ 1430). ἐπέτυ-
χον τὰ ἀναγνωρισθῇ αὐτοῦ τότε ἡ ἰδιο-
κτησία τῶν Μονῶν τὰ ὑπὸ τοῦ Πορθητοῦ.
ὑφ' οὗ ἀναγνωρισθεῖσα τὰ ὡρόσημα τοῦ
ἔχει ὅθεν.

Τυπικὸν τ' ἐπιτάχθη ἐπιτόπου μεταλάτης ~~1575~~ ὑπὸ τοῦ
Πατριάρχου Σιλβεστρου ἐν ὑπεργασίᾳ
τοῦ Πρώτου τὰ τοῦ τωτοκόπου Σερισσοῦ
ἐπιτῇ βάσει τὰ ἀρχαίου ἐπιτιμήσεως
δὲ διὰ σιγγίλιου ὑπὸ τοῦ Σερεμίου
τοῦ Β' τῷ 1575

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

6/ καὶ αὐτὸ ἀπαγορεύεται νὰ ἐξέχθωσι ἔξω αἱ ὑποθέσεις τοῦ Ὄρους καὶ ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα. ἀπαγορεύεται ἡ σπορὰ σίτου καὶ κριθῆς καὶ ἡ οὐδεμία πρᾶξις πολλοῦν καθάπαξ· ἡ καταδικεῖν ῥᾶκες. εἰς ἀσκητὰς ἡ κοπιέργεια εἰμπέλων εἰ μὴ πρᾶξις βρῶσιν καὶ ἡ ἐμπορία.

Ἐ Τυπικόν. 1783. Σιγγίλιον τοῦ Πατρ. Γαβριὴλ τοῦ Δ' περὶ τοῦ Πρώτου καὶ τῆς λοιπῆς διοικήσεως τοῦ Ὄρους.

διορίζεται παρ' αὐτῷ καὶ οἱ 4 ἐπιστάται, ἀπὸ τὰς 4 πενταδὰς τῶν Μονῶν· οἵτινες ἀλλαγῆσθαι ἐκκλησίας. ὁ Παῦλος ἔκει τὸ δικαίωμα, εἰ δοκιμὸς φανῇ, τὰ μείνῃ ἐφ' ὅρου γῆς. οὗτος χειροτονεῖται ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου. ἀπαγορεύεται ἀπὸ λύτης τὸ κρέας. ὁρίζονται τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων ὑπογεγρ. ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν καὶ σφραγῖδας. τὰς γεγαλὰς διαφορὰς ἐὰν δὲ λύσῃ ἡ δυνάξις ἀναφέρουσιν τῶν Πατριάρχων.

Νὰ θεωρῶ ὁ Πρῶτος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ τὰς λογοφ. ἀσμένως ὅσαμις ἤθελον προσκληθῇ παρὰ τῶν ἄγγων Μονῶν. ἴδιος δὲ αἱ πενόμεται τὰ δίδωσι ὑποκρεπτι.

Ἐπίτροπος τῆς μονῆς αὐτὸς ὁ Βασίλ.

της λογοδοσίας.
Ο κοίτα δίδει λογοδοσίαν ἐτήσιον ἐνώπιον
τῆς Συνάξεως.
Ὁρίζονται δύο ἐν τῇ προσωρίτῃ ἐπάξει
Μονὴ τὰ σκεδρίσμενοι.
Οἱ προσωρινοὶ δέον τὰ παρσοταξάντα
τῷ τοῦ Πρῶτον. ἀπὸ τῆς ἐξεκμοσύνης
λαμβάνει τὸ Πρωτάτον τὸ ἀναγόγον.
Συνιστάται εἰς μικτοῦ συμβουλίου
τὸ κ/ωσθεν διὰ τὰς ὑποθέσεις πρὸς τὴν πύλην
τῆς ἀδελφῶν τοῦ ὄρους (Ἴσως 2) καὶ τῶν
ἀρχόντων τῶν συντεχνιῶν σκαφλίδων καὶ
γουναράδων τὸ δύο πανοσιεκαγίαδον
προβαινόντες τὰ τῆς ἐνεργείας συμβουλίου
ὁρίστοι παντάτε τῷ τοῦ Πρῶτον.
Τοῖς κελλιώτοις ὑποκρεοῖ ἀποθηνοῦσι
τὰς τὰ ἀφηνῶν ἐξεκμοσύνη τῶν Πρωτάτων.
Ἀπαγορεύεται τοῖς μοναχοῖς τὰ δαίει-
ζουσι τὰ χρήματα ἔξω.
Κλείονται τὰ ἐργαστάσια ἐν Καρυαῖς.
Ἀπαγορεύεται τοῖς μοναχοῖς τὰ ἀποτείνον-
τα τῶν ἀγὰ τὴν ἔξω ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ
Πρῶτος. τὸ τῆς Μονῆς δι' οἰανδήποτε ὑποθέσιν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

5,63 Συνέχεια τῶν ἐν Ἀθήν.

(Οὐδαμοῦ τῆς Τουρκικῆς γενέτας λόγος ἀρχοντ-
ρὰ κυβερνητικὴ τοῦ Βυζαντίου, ἡ ἐπιτάξις
μόνον περιοτάσεις αὐτοτελεῖς ἐν
Δεξιῷ ἢ Κρωσσῷ ὑπάρχουσι κυβερ-
νητὴ συμβιβασμὸν τῶν διιστάμενων.
τὰ λιθίνα αἱ μοναὶ δι' ἰδίων δυνάμεων
παλεδιωμόν ἐς δηλοῦσι τὰ ὠχυρωτικὰ
ἔργα. Ἡ εἴσοδος γυναικὸς καὶ τὸ οὐδαμοῦ
ῥητὸν ἀπαντᾶ ἐπεφυλάχθη οἰωνοῦ
ἀφοῦ ἡ πάντα τὰ δηλυκὰ ἐν τῇ ἀγενεῖ
ἀφεμύρα ὁ Κάτων.

Τὰ δικαιώματα τάξις καὶ αἱ προ-
νομίαι τῶν Ὀρθῆ ἐπεκυρώθησαν
βραδύτερον ὑπὸ τῶν ἐπιστόλων Βυζ-
αντιακῶν διὰ χρυσοβούλλων καὶ
ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν διὰ σιγγελλίων
δι' ὧν ἀναγνωρίζεται ἡ αὐτοδιοί-
κησις καὶ αὐτονομία τοῦ Τουρ-
κικοῦ καὶ οἱ δοῦλαι ἀναγνωρίσαν αὐτὰ
διὰ διαφορῶν φιρμάνων. ἐξαρτήσαντες
τοῦ Τουρκικοῦ ἔθνους ἐν τοῦ Κέντρου διὸ καὶ
ὁ Διοικητὴς διορίζεται ~~[illegible]~~ ὑπὸ τοῦ Κε-
ντρου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν ὅλῃ συμφορᾷ
τῶν ἐπιτάξεις τῶν Ἐ. Σπάζεις εἰς πάσαρκε

πολιτικὴ καὶ κοινικὴ διοίκησις.
Πληρωτὴς ἐκόνης τὸ ἅγιον ὄρος φορὸν 72400
γροσίων 72400 δηλ. 724 νδ. λιρ. φόρος
δὲ καὶ δεκάτου πληρωτοῦ εἰς τὰ κατὰ
τοῦ ὄρους Μελόχια ὅπως καὶ οἱ λαϊκοί
Ἐκ τῆς ὀνθέσεως τοῦ Καϊναρτζῆ οἱ
Ῥωσσοὶ ἔχαιον τὸ δικαίωμα τὰ ὑποστατεῖ-
ωσι τὰ δίκαια καὶ ἐπιτ. καὶ τὴν ἅγιον τόπον.
διὰ δὲ τῆς ὀνθέσεως τοῦ ἅγιου Στεφάνου ἀνεγνω-
ρισθήσαν ὑπὸ τοῦ Μεγ. Βεζαρίου τὰ
προνόμια τοῦ ἁγ. ὄρους ἀνεξαρτήτου φυλ.
καὶ ἐθνικότητος.
Οὐδεὶς καὶ ἐπιτρόπου δεκάτου τὰ ἔχει
ὅτι τὰ ἐπιτρόπου τοῦ δικαιώματα
καὶ ἅγιον ὄρος τῶν τῆς ἀθείας τοῦ Βεκίτ.
ὑπὸ οὐδεὶς δὲ ἀναγέτας ὁ Τόπος.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

10. Ἐ. Τυπικόν τοῦ Ὄρους. 1783. ὑπὸ τὴν Ἁγιορειτικῶν πυρωθεῖν ὑπὸ τοῦ ἐν Ὄρει διοικήσεως τῷ 1810.

Τὸ σπουδαιότερον τοῦ Τυπικοῦ τούτου εἶνε ὅτι ἑκάστη μονὴ ἔχουσα ἰδίαν σφραγῖδα δὰ ἔχῃ καὶ δύο ἐπιτρόπους διαχειριζομένους τὴν δοσολημίαν αὐτῆς οἵτινες ἐκ τοῦ τέλους ἑκάστου ἔτους δὰ δίδωσι λογοδοσίαν ἐνώπιον τῶν ἀδελφότητος. ἡ ἀποσβεσις τὴν χρεῶν ἔσεται τὸ πυρίον μέγεμα αὐτῆς

καὶ ὅτι " Συμφώνως τῷ αὐτοκρ. διαταγμάτι αἱ 20 μοναὶ δὰ πέμπωσιν ἰσαρίθμους ἀντιπροσώπους αὐτῶν ἐκ καρύας οἵτινες δὰ συνεργάζωνται μετὰ τῶν ἐπιστατῶν τῆς χρῆς διαξαγωγὴν τὴν ἀποθέσεων τὰ διατομήν τῶν φόρων.

ὁρίζονται τὰ οἱ καθ' ἄτομα βασιλικοὶ φόροι ἐν 3 ταξεῖς.

Τῷ 1875 ἐπὶ Ἰωακείμ τοῦ Β' προσεκτήσαν οἱ Ἁγιορεῖται πρὸς ὀνταξιν πανονιόν ἐν Κ/λει. ἀρνηθέντων δὲ τούτων ἡ Σύνοδος μετὰ τὸν Δ. Μ. Συμβουλίου προεβὴ ἐκ τῶν ὀνταξιν αὐτοῦ, ὅπερ ἔτυχε ἐν 153 ἄρθρῳ τὴν τε ~~αὐτ~~ κυρωτικὴ ἐγκρίσεως. καὶ τοι δὲ ἀπειροδόν ὑπὸ τὴν Ἁγιορειτικῶν πάντες ὅμως ἤτε Οἰ. κυβ.

νησις τοῦ Πατριαρχείου τοῦ τόπου τροχάδην
αὐτὸν καὶ τὸ δ' ἔτος τοῦ 6ου κανονισμοῦ.
Σύνοδος τοῦ δ' ἔτους τοῦ κανονισμοῦ
τοῦ τοῦ Ὅρους οἱ γέροντες τοῦ ἁγ. Ὄρους
ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων μονῶν τοῦ
ἁγιωτάτου χάριτος νὰ παραλάβουν
τὴν ὑποτεταγμένην τοῦ Διονυσίου

Ἐπίτροπον τὸν ἐν ἀρχῇ ὄντα διοικητὴν
σύνταξιν ἀπαρτίας εἰσὶ ἀγράφου γόμου τῶν
ἐθίμων, τῶν παλαιοτέρων, ἐξ ὧν ἀφορμᾶ-
ται ἀσυμφωνίαι ἀδιάλειπτοι καὶ παρεκβάσεις.
Σύνταξιν δὲ τῆς ἱερᾶς ἐπιτροπῆς νὰ ἀποτελῇ
ἐκ τοῦ ὁμοεθνοῦς Συμβουλίου, ἐν ἀρχῇ-
μονικῷ ὀνόματι· συνέρχεται ἐπιτρόπου
ἐκ τῆς Ἐκκλησίας Διον. Τηρ. τῷ Παρακλητικῷ· ἐπιλα-
μβάνεται δ' ὅσων παραπόνων ἀπάντων. ἀποφα-
σίζει ἀπολαμβάνει τὰ $\frac{2}{3}$ τῶν ψήφων τῶν
μελῶν· ὑπόκειται ἐπιτιμίοις τοῖς ὑπὸ τῶν ἱερῶν
κανόνων διαφόροις ἐπιτιμίοις τοῦ Διονυσίου
ἀποφασίζει. Ἐφεσιμίου ἐπιλαμβάνεται ἐπιτρόπου
ἐπὶ τῷ ἀποφάσει τοῦ ἐν τῷ συνεδρίῳ
μελῶν ἀπορρόπτου.
Ἡ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ
τῆς ἐπιτροπῆς ἀρχὴ ἐκφέρεται ἐν ὀνόμα τοῦ
Ἱερᾶς, ὅλα ὁ τῶν λαϊκῶν ἀντιπρόσ. ἀναγκαίως

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

12 αὐτὴ ~~[illegible]~~ ἀρχειρίτη τὸ ῥάβδον τῆς τῆς ἡμέρας τῆς ὀφραγίδος· ἡ περίοδος τῆς ἐπιστασίας τῆς ἐπαστῆς Μονῆς ἐπανέρχεται κατὰ 6 ἔτη οἱ πρωτεπιστάται λαμβάνοντας παντοτε ἐπὶ τῆς 5 Μονῆς Λαύρας Βατοπεδίου Ἰβήρων Χεζαιδαρίου τῆς Διονυσίου. Καὶ ἡμῖν Ι.Κ. τῆς ἀνεκάτου πρωτοδικεῖον οὐρὰ δικαίας τῆς ἀποφάσεις καταχωρίζουσα διὰ τῆς δύο γραμμῆς αὐτῆς τὰς ἀποφάσεις τῆς τοῦ Πρωτοδικοῦς ὅπερ ὑπογρ. οἱ παρεπρισκόμενοι τῆς Συνεδρίας ἡ δὲ ἐπιστασία τῆς ἐπιτελεστικόν. ~~οὐρὰ~~ ἡμῖρα ἐπιτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ι.Κοινοτίας. ἐν τῆς συνεδρίαις δὲ λαμβάνοντες μέρος οἱ ἐπιστάται.

Τὸ Πατριαρχεῖον ἐκδικάζει Σιμορειτικὰς ὑποθέσεις κατὰ τὸ κανονικὸν δικαίον τῆς ἐπιτροπείας τῆς ἐπὶ τῆς βάσει τῆς Τυπικῆς Σιγγελίου τῆς ἐγκυκλίου τῆς κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ἔθιμα τῆς τὰς παραδόσεις τοῦ Ὄρους ἐπιτόπος ἔχον τὴν ὀψιν τῆς τοῖς Νόμοις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ι.Κοινότης δικάζει τῆς πρωτοδικεῖον ἡ δὲ ἐπιστασία τῆς Εἰρηνοδικεῖον παραπέμπουσα ἐκεῖνο ἐπαύτω ὑπόθεσιν μὴ λυθεῖν ὑπ' αὐτῆς· ἐπιτόπος καὶ αἱ Ἱεραὶ Μοναί

ἐν ἐφεστῶν δὲ Ἄρειος Πάγος ἢ Εὐνομιανῶν δικάσει ἢ ἐν Κ/πόλει Σ. Σύνοδος καὶ τὸ Δ.Ε.Μ. Σύμβουλιον.

Ἐν τῷ κατὰ τὸ 1860 ἐκνοθεσθ. Πατρ. Βεραΐ καὶ ὑπὸ τοῦ Αὐτοῦ Μετσίτ ἀναφέρεται ὅτι τὸ ἅγιον ὄρος θελεῖ ἐξακολουθῇ τὰ ἀναγνωρίσῃ τοῦ Πατριάρχου Κ/πόλεως, ἀπευθυνομένου πρὸς αὐτὸν δι' ἀπάνας τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν Πατριαρχ. δικαιοδοσίαν ὑποθέσεις τοῦ μηδολῆς παρακοῦσον εἰς τὰς ἔμφρονας αὐτοῦ λόγους ἀγγ' ὑπεῖκον καὶ ἀφωσιωμένον τῷ Πατριαρχῇ καθ' ἃ ὑπαγορεύει καὶ τὸ θρησκευτικὸν καθῆκον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βασιλικὴ ἐξουσία εἰσὶ τοῦ ἀδω.

(γ΄. πρόοιμια)

Εἰ δὲ μὴ τοῦ καιροῦ φροϊόντος ἡμῖν παράδασις γίνεται, ἐν τοῖς δέο
ουσιν ἡμᾶς εὑρήσεις, βουλόμενοι δὲ καινὴν ἡμῶν πᾶσιν ἡ ἱερὰ σύναξις γνω
σθῆναι (διὸ καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν ὡρῶν μόνον μία γίνεται ἑπομένως) χαίρομεν καὶ
λοίπον ἡ ἡμῶν ἡ ἀρχιερωσύνη, ἰσχὺν σαφῆ λαβοῦσα διηνεκῆ ἔσται ἡ ἡμῶν
σὰ τροφὴ αὐτὴ, ἵνα μὴ σωρεύουσι λαθόντες τελείως τὸ τῶν τυπικῶν
ἐπιτηδεύειν οἱ ἡμῖν ἡ τοῦτο τρυφαλιόδη λαοῦσθε, οἱ ἡ δὲ ἀφιόσιν, ἡ οἱ ἐπι
μὴ, καὶ ἀποδίδονται ἡ τῷ φιλάρχῳ βασιλῇ ἡμῖν εὐαστεμένοι ἡ τῷ λαῷ οὗ
μὴν δὲν ἐπιλύσει ἡ τῇ γνώμῃ σαύτου ἡ ἐρεῖ ἐπιλύσει τῶν ἐν τῷ ὁρκ τῶν
τοῦ ἀδω παδηγυρίσεως. (λέγει ὁ ἡγούμ. τοῦ Σουδίτ ἐνδυμία ἀνδρα
φρόσωπος τοῦ καθιζόμ. ἐν τῇ συνάξει τῶν παδηγυρικῶν τοῦ ἀδω)

Α΄ τυπικὸν. Πλ. μεγ. 145.

ἱστορίαι ἰδιοχείρως ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὰ οἱ 56 ἡγουμένων

Α αὐτορικὴ τῶ ὄντι ἡ θεία ἡ βασιλευτικὴ φρενὸς [redacted] οὗ
ὁμῶν μόνον τὸ σοφὸν ὑφαγμαῖον ἐπαμφίεται ἀλλὰ καὶ σῶμα ἐγρηγό
ρεσιν ἡ ἤδη ἐφοινίσσαι σαφῶς . . . . . ὡσαύτως τὴ δεινὴ ἐξαιρέτως ἐπιφυ
ἡ ἐρῶ κανόνων αὐτὸς ἐσται ἡ τῶν ἐν ἀναμφιβόλῳ ἡ νόμων φυγόντων ἡ ἐν
ὧν ὅροι διαλυμένοι ἡ μόνου, ἐκ τοῦ νῦν, ἀρξαι ἡ πορευόμενοι ἐφοδεύ
ταυτα ἐξέσω εἰδότες ἡ ἐξῆς ποιεῖσθαι τὴν στρόνοιαν, ἡ μὴ μόνον [redacted]
παντὸς ἡ σαφῶς, ἀλλὰ παντὸς ἀνωτέρω αὐτοῖς σὺν ἐπιτρίβ ἡ φεύγοντας ἐ
ἀμείβοντα ἐπαξίαν ἡ ἀξιότιμα ἡ ἀφοσίαν, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τοῦτο σαφέστερον. ἐπ
ἡ τὴν σαφῆ ἐνταῦθα ἐστὶ ἡ ἐπὶ διορισμὸν σύνταξιν ἡ ὑφ' ἡμῶν ἐρρίπτην ἡ ὁ τῆ
κείνοις ἀλλ' ἐν τῷ ἐξαιρέτῳ τοῦ κυρίου ἐπὶ ἡ σφριόσιον. Β΄ τυπ. 151-2

Β΄ τυπικὸν. Οὗτοι οὖν οἱ ἐνδοξότατοι πάσοι ἡ πνευματικὴ σύνε
φοσταθείσης αὐτὴ μὴ ἐνδεδειγμένης, αὐτὴ ἀνοικείως ἢ ἀσυρίστως, ἀλλ'
ἄξιοι ἡ ἀρχιερεῖς ἐπαίνου τῶν ἐπ' ἐσχ. μ. . . χων ἡ παδηγυρικῶν
ων . . ἐνεκεν μοναὶ ἡ ἱεραρχὴ σαν ἀφ' ἑαυτοῦ Κοσμᾶ αὐξησίου μοναχοὶ ἐν Ἁγίοις
σούσης, καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἡ ταύτης ἐπὶ ἐπὶ ἡ ὑπογράφησαν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ
σημείων χρόνου ἐν τοῦτο ἀδω ἡ ἐν τοῖς μοναχοὶ ἐνεδείξαν, ἀντεκτίθη ἐπὶ
λαίου ἡ ἐπὶ ἡμῶν καθ' ἑαυτὸν, αὐτὸς ἐν ἐνοίκῳ ἡ ἀνατολὴ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐν ἐδάφει, τῶν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Δ' Τυπικ. Πανηγ. Παλαιολ. 406.

75 Επὶ γοῦν τῆς ἐν ταῖς κατὰ τὸ ἅγιον Ὄρος τοῦ Ἀθω ἐκβασμίαις ἡμέρηθη τὰ ὀλίγω τῆς μοναχικῆς ὀσχεείας τῇ τοῦ καιροῦ τῆς τῶν ὀρατικῶν ἀνωμαλίᾳ, δεῖν ἔγνω ἡ βασιλεία μου ἐκεῖνα τῶν ἡμερηθείτων ἀναστεῖλαι, ὅσα ὡρὸς τὸ κρεῖττον, ὅσα τῶν ἀνάγκη δίδωσιν ὁ καιρός, μήποτε τῆς κατὰ μικρὸν ἀμελείᾳ, φροῦδα γένηται τὰ τῆς μοναχ. ὀσχεείας. Μεγη. 203.

Ἐσχάτως ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ "Γρηγορίῳ Παλαμᾷ" τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ Ἀρτ. Βατοπεδινοῦ, Χρυσοβούλλον ἤ μᾶλλον γράμμα ἰω. τοῦ Παλαιολόγου περὶ τῆς συνθήκης τοῦ ἁγ. Ὄρους, ὡρὸς τὸν Μωαμέθ, τῆς ἀποστολῆς αὐτουρ. Βατ. ἐπιτρόπου αὐτοθι. 1918.

Μιχαὴ Η' Παλαιολ. τῆς Λαύρα Ἁ. Δεξ. βασιλ. ἐξουσ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βασιλικὰ ἀνεκρωνήσεις κ αὐτοκρατόρων τῶν Ἰουλιανῶν
ἐν τῷ Ναῷ Ἁγίας Σοφίας. Ἰδεκεμβρίου. 1903.

Ἐγράφη τὸ διάταγμα ἐπὶ Πατριάρχου Ἰακὼβ Πρώτου. 1883.

Ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ Α' τῷ 1083 ἔτει ἐν μονῇ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ αὐλῇ ἐν τῷ ἰδίῳ μονῇ, ὅπου ἐκεῖνος ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Εἰρήνης καὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ ἐγράφη ἐν ἁγίῳ τόμῳ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πατριάρχου Ἰακὼβ τοῦ Πρώτου τὸ παρὸν διάταγμα τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ἐποίησε καὶ ἔδωκεν τῷ αὐτοκράτορι Ἀλεξίῳ τῷ Κομνηνῷ

Πατριαρχικὴ ἐξέτασις Ἰδ. [illegible] σ. 87

Μετὰ τὴν ἁγιορ. τὸ 1574 [illegible] ἐπὶ τοῦ ἡγουμ. τὰ δίκαια τῆς αὐτονομίας τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τοῦ [illegible]

Ἐπὶ τοῦ Ε΄ Ἀντωνίου. ἐπὶ πατριάρχου τοῦ 1579. ὑπὸ τὸν [illegible] ἡγ. [illegible] μετὰ γνώμης ἡμερῶν ἔλαβεν αὐτὰ ὁ Ἁγιορ. ἐξαρχ.), ἵνα αὐτὸ τὸ ἁγιονυμ. ὄρος, ὡς ἐνοίκιον, ἡ ἕνα μόνιμον ἔχῃ τοῦ αὐτοκράτορος ἀφιερωτήριον, ἤγουν ἀπαίτησιν ἡ εἰσφοράν, ἣν ἐκεῖνοι τῶν μετόχων ἐκάστου ἔτους ἐκτελοῦσιν, ὡσὰν τὰ, ἀφορισμὸν διετῆ ἡ ἀφιέρωσιν, καὶ ὅτι τῶν μετόχων ἐκάστου ἡ μελλούσης μὲν ἡ μελλούσης ἄνευ τοῦ ἀφορισμοῦ αὐτοὺς ἐκβάλλειν, εἰ μὴν ἀπειθοῦσι ἡ ἐμμένουσι ἀδίκως . . . ἢν δὲ ἡγούμενοί τῆς διορ. τῆς οἰκονομίας, ἐπιτρέψαν βεβαίως ἔσεσθαι ἡ οἱ ἐν Ὄρει τόλε ὑπόδικοι ὀφείλουσι τῶν μονασ. τοῦ ἁγίου Ὄρους, τὰ ἐκ τῆς μεθορίου ἐκλοὶ ἐξίστανται χώρος ἐστὶν ἡ εἰσφορά, ὅσα ἂν ἐνοικίου ἡ συμφώνου ὁ διαχρόνιος ἀγιώλατος, ἐκ τῆς ἀρχῆς. Meyer. 215.

Ἐνόσω γὰρ τὴν πατριαρχικὴν τοῖς ἐκεῖθεν ἀπαιτήσεσιν ἡ ἐξουσίαν ἡ ὑπὸ τῶν πατριάρχη ἡ ἐκεῖ μεγ. ἐκκλησία ἐκομίζετο ἡ ἔμμω ἐκ τινὶ αὐτὴ ἐκκλησίας ἐφαίνετο, οὐκ ἄκυρον ἦν. Ἱερεμ. 1573. actes σ. 44.

Ζ΄ Ἀντ. Ἐκεῖ δ' οὖν διὰ τὰ ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀξίας τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο ὄρος, αὐτὸν ἡ ἐκκλησίαν ἐκεῖνος συμφορᾶς ἡ κινδύνους, ἐκ παλαιᾶ κοινῇ μὲν ἡμῶν ἡ ἐκείνων, ἱεραὶ ἐκκλησίαι ἡ τῶν ἐνδοξοτάτων ἡ ἐκκλησιάρχων ἡ χόντων ἡ τῶν ἐκεῖθεν τοῦ τε κοινοῦ ἐκ καὶ πρὸς συμφορᾶς, ἐκ Χ. μεγ. ἡ τοῦ κοινοπόλεως τοῦ ἁγίου Ὄρους ἡ. ἀπ' ἐκείνου ἀφορισμὸν τοῦ μὴν τῆς, δι' ἡ τὴν θερμὴν ἀμέλειαν τῶν ἐκεῖ ἐν τῇ παρούσῃ πατριαρχείᾳ ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἐκ ἐκείνου ὅτιοῦν ἡ τοῦ ἐκκλησίας ἐκεῖνος τὸ ἐκεῖνο κεφάλαιον ἐκ τοῦ ἁγίου Ὄρους ἡ ἐκκλησίας. Meyer. 213.

Ἐπὶ ἐμβάσεως κοσμικῆς Συμβ. Παϊσίου 1744 διὰ τὰ χρέη τῆς κοινότητος παρὰ πύρου. Ν. Πυλαί σ. 5-14. διὰ τοῦ Α' ἀρθ. σ. 9 οἱ Γέροντες "ἔχουσιν ἐπιτροπὴν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ αὐτὸ πάντοτε τῆς κοινότητος παντὸς τοῦ Ὄρους ἀνωτέρω τε τῆς διοικητικῆς ἀρχιεπιτροπῆς τῆς ἐν ἄκρᾳ ἐδρᾳ τοῦ ἐμπόλεως ἐκείνου τῆς κοινότητος ταύτης τῆς ἰσχὺς ἐνὶ ἐκάστῃ τῶν Μοναστηρίων ἐκοσίου τῆς καθ' ἑκάστου τῆς κοινῆς ἐκοῦ ἐκ αὐτῶν ἐκάστῳ ἀδείας ἐκ τῆς ἐξουσίας μετὰ ἀνωτέρω ἐκκλησίας τῶν τῆς ἀρχιερωσύνης. Β. οἱ καλὰ καιρούς ἐφιστόμενοι ἐκάστοτε ἀρχιερεῖς ἐκκλησίαν ἐκεῖνος μὴ ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκαίων ἐκκλησιῶν ἐκκλησίαν τοῦ Ὄρους τῆς χωρὶς ἐκάστου τῆς κοινῆς συμβουλῆς παρὰ γνώμην τῶν αὐτῶν ἐπιτρόπων Γ. ἐκκλησίαν οἱ ἐκεῖνοι τοῦ κοινοῦ ἐκκλησίας αὐθεντικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκκλησίαν καὶ παντὸς καιρὸν δι' ἣν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησία

δε' τὴ αἰωα γορωνίαι τὴ Ὠ'αθω αι χειροτονίαι τῆς καὶ ἐξομολογήσου
Μαρ. κοσμᾶνος. Γρηγόριος ὁ (1806) σχίζει τὸν ὡρολόγιον τῆς πανήγ.
ἀρθ. γ' "Πτωχὸς ὢν πανηγυρικὴν τοιαύτην ὑποφαίνει καὶ χειρολόγια κ
16 τῆς διακονίου ἢ ἱερομοναχου ---- τοῦτο γὰρ τὸν ὡροχειρόκτον
τῆς τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ ἐν σὐδενὶ μοναστηρίῳ τῆς κοινοβιῆ κ
ἐκκλησίᾳ μοιρόφορον (sic) τῆς διακονίαν, ὥστε μηδένα τῶν
ἀρχιερέων τολμῆσαι τοῦ ἰδιωτοῦ χειροτονῆσαί τινα μήτε διάκονον
μήτε ἱερομόναχον, ἀλλ' ὅσοι βούλονται προάγεσθαι τῆς ὡροχειροθεσίας
εἶναι κοινοβιῶται ἢ ἀφιερωμένοι ὀφείλουσιν ἔχεσθαι τῆς ἐγκαυχήσεως
τῆς μεγαλουργημένοι παρὰ τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν ἢ κοινοβίου διὰ γρ
φῆναι συνοδικὸν αὐτῶν τῆς παρίστασθαι ἐνώπιον ἱερᾶς συνοδείας τῆς δε
γενημένης ἐπιτάξει διακονίους τῶν ἱερῶν τόπων χειροτονῆσαι,
παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, εἶτα ἐπιτρέψωσι τὴν αὐτοῦ μετάστασιν
αὐτοῦ" ἀρθ. δ' "τὸ αὐτὸ ἐπιτάσσεται καὶ περὶ τῶν ἱερομονάχων
γενομένων" καὶ δ' τοιοῦτον ἔργον ἴδιον τοῦ ἀρχιερέως εἶναι κατὰ τύπον,
πνευματικῆς τῆς ἐκκλησιαστικοῦ προϊσταμένου τῆς παρ' αὐτῶν δοθέντα
τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱερέως ---- ὅθεν τῆς οἱ νῦν λεγόμενοι
τὸ ἱερόν τοῦτο δικαίωμα ὁρίζουσιν ἔχειν τὴν παρ' ἡμῖν ἐγγρ. μνημ. ἄδειαν
τῆς πνευματικὴν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ τὸν ἀξιούμενον ὅρον διὰ παρ. ἐπιτρέπομεν
γραμμάτων τῆς ὅσοι ἂν ὀφείλωσι τοῦ ἡγουμένου .... ἔχουσι τῆς
αὐτοῦ τὰ χαρίσασθαι παρ' ἡμῶν παρ. ἐπιτρέπομεν γράφομεν.
τῆς τελευτὴν: σ. 17. "ταῦτα τοίνυν τῆς συμφωνα ἐστὶν ἡμῖν, τὸ
μοι τῆς ἡμέρᾳ σωσσ. ναῶν, τῆς ἐκ μοναστ. διάλαγοι τῆς ἀ
ἱερατικὰ ἐκ τοῦ ἀναδιαίρεσιν αὐτοῦ καλογήρων τῆς σμικρότης --- φρ
ουδὲν τῆς δυσπίστως τὰ ὑπερέχα ἀξίου
Πρὸς ἀναπόκρισιν τῶν παρατιθεμένων (Πηδαλ. 14-17) ἐκ τοῦ
ὧν ὡροθεσίαν σ. 14. τὴν ἁγίαν τοῦ ἐκ. συμ. ὑπερτιμῶν ὡροτονοῦσα ἀπόκρισιν
τῶν κοινοβιῶν αὐτοῦ ἐκείνων, καλογήρου τῆς ὡροαναγέλλεται ἵνα μὴ ἐξέρχ
χίας ἢ ἀγρύπνιας ἐπιτρεπόμενα τῶν τοιούτων τῆς παθητόπων περιβόλων ἐκ
ου τῆς δυσθεωρῆτ ἀμαρτήματα, τοῦτ' αὐτὸ δ' ὅσοι ὡροτονικῶν ἐκ
ἐκκλησίας τῆς δυσφήμου ἀδικίαν ὀργιζόμενος ὁ τῆς ἐκλαλίᾳ τῆς μορφοῦται
τῆς, ἐκεῖ παρ' ἐκκλησιαστικῷ λόγῳ· οἱ γὰρ τοῦ κόσμου χωρίζεται ἐκεῖ.

γραμμ. Γ' ἐν 1905 Δεκ. 16 ἐκ Ι. Κοινοβίου. (Πελ. σ. 108)
---. οὐκ οἶδ' ἄρα ὅσα πραττόμενα ἐν ἐκείνοις χρόνοις ἐπὶ τοῦ κοι
νοβιάρχου Ἰ. μονῆς ὀφείλουσι ἀρχιμανδρίτῃ, γνωστοῦ ἐκ ἐπιμερ. ὅτι ἐκ τοῦ
ὑπὸ δικαίας ἐδόθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰ. Οἰκ. Παρ. ἐξ οὗ ἐκ ἐπιμερ. ἀρχιεπισκ.
ἐκ ἐναρχ. ἐκ ἐπιτροπὴ ἐκαί. .... ἐγκλείσεις ἀνοικοδομῆσαι ἐν Μονῇ
ἐκκλησιάρχῃ ὃς εἶναι ὁ Οἰκ. Παρ. .. Οὐδεμία ἦτον ἀμφιβολία ἐκ τοῦ ἐκ
ράξεως τῶν Μονῶν .. ἀφαιρεθείσας ἀπὸ ἐπιτ. ἐκκλησιαστικῆς, καθὼς κατὰ
τὸν χρόνον ἐκεῖνον, τοιαύτη ἦτον ἡ ἀπὸ παλαιόθεν νεωτερίσει, ὅπως οἱ ἀφαι
ρεθέντων τὰ ἴδιαίτερα καθιερώσῃ ἀρεῖ ἢ ἐκ τοῦ κράτους εἶναι ἐπιμερ. γραφ
ικῆς .... ἀφοῦ ἰσχυρὸν ἀντίκρουσιν ἀρχ. κατ' αὐτῶν ... περὶ οὗ χρεών
ἐστι νὰ δώσῃ ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀφορισμὸν ἀφ. ἀρχιερέων τῶν τηλικούτων ἐκ τοῦ ἀφ
ράγισε Ἀνδρέου ἐν 1842 ὅρος ἐκ Κοινοβίου (Πέραμα σ.
-55.
ἀναλαβόντες --. τὴν ἀξιόχρεων ἐπιδεξιότητα ἐφόσον ἐκ τοῦ ἐξ
ἱεροῦ Σκήτου κοινοβίου μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Παύλου ἐκ ἀντιβουλευόμενον ἐ
δίωνα τῶν ἐν Σκήτῃ — .. περὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ κοιν. σχολείου
ἐκ ἐπιδοσεῶν τῆς διαμονῆς ἐκ ἐνοικιάσεως τοῦ κοινοβίου ἐκ ἐκ τοῦ κοι
βιακοῦ λόγου ἀλλ' ὅτι διὰ ἐπιμελείας ἐκ ἀφαί τῶν δίων ἐκ ἱερᾶς μονῆς ἐκ ἐκ τόρ
.... ἐπιμελόμενα ὑπὲρ ἐπιμοναδικῶς ὅσον ἐφαρμοζόμενοι ἐκ
αὐτῆς ἱερᾶς ἐπιμ. χρόνοιαν ἐπὶτρ ἐκ. μοναδικῆς .. τοῦ μονῳδεῖν ἐκ
κοινοβίου, διαμενούσῃ ἐκ τοῦ σύνηγγυς τοῦ ἐπὶτρ αὐτοῦ ὁμοιόμορφον βῆμα ἐκ
προσοχῆς καλῶς ἵνα μὴ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκκρεμοδύνου.
ἐκ τὸ κοινόβιον οἱ κατὰ ἐκ ἐπιμ. ἐπιλαμβ. ἀναβοηθείας ἐκ τοῦ ἐκ
παξίαν ἐκ τοῦ ἐκμισθοῦ κοινοβ. ἐφαρμόσαντος μὴτε ἔχωθεν ἐφαρμοχῶσι ἐκ
ἐν αὐτῷ κατοικίαν. .... (ἰδ. 152)
Ἐπιβολὴ κανονισμοῦ ἐπὶ Ἰωαννίκου τοῦ Β'. 1862. (Πέραμ. σ.
διὰ ἐγκυκλίου πρὸς ἄπαντα τὰ Σλαυροπ. ἐκ ἐπαρχιακὰ Μονάσ. ἐκ ἐκ τοῦ ἐξ
ῥητὰ τὰ ὀφείλοντα ἐκ ἐκκλησιαστικὰ εἰσὶ ἐκ δίκαια ἐκ ἐκ. νὰ ἀποτελῶσι οἱ ἐκ
Ἐκκρεμοῦσαι ἐκ ~~ἐκκρεμεῖς~~ ἐκ ἀναγνώρισιν ἡγουμενῶν ἐπὶ Ἰωαννικ.
Ὅτι ἄγνωστον ἐκ ὁποίαν ἐκ ἔπρεπε ἐκ ἐκκλησιαστικὸν τάξιν ἔκλογος
κανονικὴ καθ' ἣν ἄπασαι αἱ αὐλοὶ ἐξαίρετοι ἐκ ἐναγκρατοῦσαι προβαίνουσι
κατὰ καιροὺς ἐκ ἐκλογὰς νέων ἡγουμένων ἀπηλλαγμένων λοιπὸν ἐκ ἐκκλησιαστικῆς
ἐμπλοκῆς τὴν ἀναγνώρισιν ἐκ ἐκκυρώσεων αὐτῆς, τοῦτο δὲ βεβαιοῦται ἐκ ἐκ τῶν
ἐκ αὐτοκρατόρων ἐκ τοῖς ἀρχείοις ἐκ ἐπιμ. σχολῇ σχετ. ἐγγράφων (ἐκ τῶν
πρὸ ἐτῶν χάριν ἐκ ἐκκλησιαστικῶν ἐκ ἐκκλησιῶν) ἐκ ἀναφερόμενα
ἐκ ἀκριβῆ τοῦ ζητοῦ τόμου. (Πέραμ. σ. 67) 1882 Μαΐ. κ'.

"Ανδρίτσαινα 1841 Ιουν 27. ενέγραψαν τη Δ. Κοινότητα ένα καλύβι ο
μετ' όλη την περιουσία του Μονή εις την τοποθεσίαν πέρας αμ.
εμπορίαν " η επιμ. προυσούσα περί ανοχής εις αναπαλαίωσιν
αξιού εις φρούριον ανοικοδομήσαν . . . " (Πέρρ. σ. 68).

(Αποδοχή της Δ. Κοινότητα των ανωτέρω) " Διό ίνα σταχίνος ημών
παραγγείλον γραφείσα εν ανοικοδομήσαν έδομεν την μετά φρουράν
επιδιόρθωσιν ίνα εις τα της Μονής του νέου περιβόλου.

Ιστορία περιβόλου και διορισμός επιτρόπων. Επί Ανδρίτσαινα 1884.
Ιούς τον τότε Ανδρίτσαινα Δημ. και τον Δημήτριον Θανάσαχον Καραπαππάτσιον.
Έσθε ίνα γνωσθούν όλα τον Δημ. περιβόλου διότι μάλ' ίσχυε επιμέλεια δ.
τροφή γενομένη εις τον Μεγάλους Δ. μον. της Μεταμορφώσεως, η δ. της Χ.
επιμένουσα προυσούσα περί της παχύ της καρδίου διοικήσεως του Δήμου
ήτις καταβιβ. επιστολιαίαν της Δημ. Δοκιμής την καθρέπτην της Δήμου
σαν την εν ίδιον προσφέρειν . . . Δημοκρατίαν επαναστάσεως χρέος
περιβόλου μέχρι αρχής επιμ. περιβ. διαλαμβ. (Πέρρ. 73.)
Δημόσια καθήκοντα της επιμελείας δ' επιμέλειαν περιβόλου. επιδιωκόμενη
-75 του Β. τω 1882 Δεκ. 18 (Πέρρ. σ. 73-7)
οι καρπαλ. αγρίζουν τη επιμ. την επιμέλειαν του Ευαγγελικού φηφίσματος. τη
αύξη αναγκαία: προσπαθούμεν τη περιποιήσωμεν δύρμενον, καθόλη ίσχυ
Δημόσια Δ'αυλοίς έχοντας δ'παίσωμα τη ίδρυσιν τα φαίνονται των καλών
σαν ίδιον περιβόλου (προσπάθειαν περί του απολ. δοκιμής) τη οσία είσι τη
παραγγελία δημόσια τα' χορηγήσασα ίδιον την ίδρυσιν ταύτην.
η σαν τα προσόμοια ταύτα, τη την την άσπιν γράψαι όλ προσβάλλ.
επιμέλειαν, επομένως ισχυρά τη ικανοποίησα τη τότε τα φαίνονται
περιβόλου τη . . . (άφησον τα καταγγέλλον τη επιμέλειαν την περιβ.
σ.τ.ς. τη σαρ' αύτης τη κοινοτ. αρχής ίδιον τα βρεπόμενα τη φαίνονται αν
του καθόλη προϊόντων συδαρού την Δ. καλόν τη επιμ. λόγων ικανο-
ποίησιν του μεταβάλλουν καλλιεργούσαν αυδαδή καλά τη περιβ.
του περιβόλου αυτού τη συδαρού τη καλόν την καταβολήν συδαρχία
. . . . ίδιον δ αύτου τοιαύτα, όταν ίδιον φανερόν τη προσπάθειαν
τη επιμέλειαν, αναγκαία δημόσια του φαίνεται καλά το δόκιμον
δίδυμον . . . . (τη τη επιμ. αναγκαίας την τόν επιμέλειαν, ό δ' λοιπός
καταβολήν τα επιμένουσα καθήκοντα τη αύτην καθήκ. τη επιμ. του δόκιμου
ήτις την του Γεωργίου Μητίου τη δη περιβ. Δημ. τη Δ. Παίζου πρό ανα
σαν).

Προς διατήρησιν του καθεστώτος επί αρίζει του προσώπου τη επιμ
μία τη γυναικός "της "προσπα
σε τη δάδους τη αγρόσας" . . . τη το ίδιο όμως δηλ. προσέχει καθώς τη την κα
τη τοίχου φυσικήν την δι' αύτην την ίδιον καινούργιον δημ
την ίδιον δόκιμη φαρέσα επιμέλειαν καταχωρήσασα αδιάβροχον τη
χίδη συμπαθείας (Πέρρ. σ. 56)

Ἐβλ. Κυριακοῦ ἐν 1835 περὶ ἀποκαθάρσεως πέμπτης
100 τοιμήσεως τῆς ἁγίας καὶ μαθητικοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐτέ-
θησαν αἱ θεσταὶ τοῦ ἁγ. Ἀγαπίου Γερασίμου." καὶ τὸ τοῦ
ε μνημ. τρίβε τρόπαια ἀπαγγέλλει γὰρ τῶν ἱερῶν ἄνδρα οὐ τιμῶν
τὴν εὐσεβεστάτην ἀπόφασιν τὴν ἱερατείαν αὐτὴν ἢ ἐν ἔτεσιν τῶν ἐ
αὐτοῖς δοφθῆν ἀποκαλύπτει . . . . αἱ ὁσιότατοι (ἐξιλάσεις) σπουδ.
101 πάντων τρόπαιον τὴν ἰσαγγέλων τῶν ἀρχαίων ὁρῶν.
2102 ἐν τῇ Η. μνήμ. τῆς ἐξιλάσεως: Β. Παρατηροῦσι σὺν τῷ
σταθῆ ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ σοφίσματος καὶ ἐν αὐτοῖς τοῦτ
οὐ φεύγον τὸν ὀν. ἐπάγγελμα. ἀλλὰ καὶ τοῖς χαρακτῆρα
τοῦ μαγιστόρου. Δ. δίχα ἐγκαίνια τὰ σοφίσματα ἐπιστολῶν
καθήκει τόσα τῷ ὠδῇ Ε. ἔχει ἀχαροφορικὰ περὶ τῶν ἀπο
πρεσβέων ἐπιστολῶν . . . Ϛ. δίχα ἐγκαίνια τοῖς ἐπιστολῶν τῶν κοινο
βίων ἐχαριστίαν καὶ τὴν κοινοβιακὴν παλαίσταν ἔλεγχον.
Ζ. δίχα ἐγκαίνια τοῖς ἐπιστολῶν τοῦ ἱερομάρτυρος μετὰ ἐχαρι
σθῆς ἐς τὴν ἱερ. παλαίσταν ἤγητὴν κοιν. τάξιν.

Ἀποστ. ἡ ἀρχὴ τοῦ Καισαρείας « μήνυσιν τοῦ ἁγ. Πα
τὸ 1842 Οκτ. 26. Γερμανὸς Παρ. Πρὸς τὴν κοινότητα
02102 τῆς ἀποστολικῆς κοινότητος " μεγάλην ἐξετάσθησιν εἰσῆλθε ἐφ
φερομένας παρεμπίπτουσι τοῦ σπουδῆ τῆς ἐκκλησίας . . . ἡ κοινὴ
εὐθὺς ἡ προσοχὴ τῆς ἀσκητικοῦ ἱ. ἐκκλησίας ἡ δίχα σε πνευ
μων, ἐξεσπούσα τὸ ἱ. τοῦτο κοινοβίου (τὸ ἀ. Παύλου) μὴ χαίρει ἐφ' ἱ
3.103 τοῦ καιροῦ στερεᾶς τέλα πορίσων ἐς τὴν κοινοβ. παλαίσταν ἐς
παλαιοῖς δίκης παιδεύσεις ρεπερτορίου ἀλλ' ἀσκητῶν ἔτι ἡ πλα
ρους ὑπομονῆς καὶ ἡσυχίας ὑπομονῆς, καθ' ἄσκεψ ὑφοῦσι ὁ ἀρχ. α
δρεῖς προνόμια, ἀπαγγέλλει τὴν ὀρεκτικὴν αὐτὴν χρόνου ἐν τῷ
τῶν κοιν. τῆς ἡγεμ. λαοῦ ἀσκητῶν - - - - ἐς καλ. ο 104 τῆς ἐ
λων ἔχουσα προσοχὴν ἀρετῆς προνόμιον, χωρὶς νὰ παραβλέψῃ
συμβούλια, τὴν ἵδρυμα τῆς προνόμια τῆς κοινοβιακῆς ἡγεμ. ἐς τὰ ἄσκ
καθὰ καὶ ἀσκητὰ ὅλως ἐς τὸ κοινοβιον ἐκεῖνο ἔχει εἶναι δια
τῆς ἀποκειμένων . . . . ο. 105. ἐμφανῶς δὲ ἐς τὴν ἀφιερώ
σεων ἐς ἐκκλ. τρίτῳ τροπαίῳ ἀσκητῶν τοῦ ἱ. τοῦτο κοινοβίου μ. χρ.
ας ἤτοι ἐς ἐκκλ. ἡμῶν ἐξάρχω διὰ νὰ ἀγορῶν τὸ ἀποφάσεως αὐτ
τῆς καλὰ ἐκκλησίαν τῶν ἐκκλ. τρίτῳ χρόνῳ ἀσκητῶν ἀποκαθίστ
κοινοβιάρχου τοῦ πέρ. ἀλλὰ ἐς τ' ἄγια σπαθὰ σφραγίδα
ὑπὸ στερεᾶς σφραγῖδα τοῦ κοινοβ. (ἱ. Παύ) τ ἁγ. Μονῆς

(Πέφαν. 102-105)

"Λαοτις ἁγιορ. ὁρὸς ἀντιχαρλησίαι ἀσί τὴ ἐπιχησίας
Γράμμα Ἰωαννίμ Β' Πεῦς Δημ. Ἰδαλησίου κ Μοχδαβιάν(?)α-
(Πέραν. σ. 105-107) ἐν λα. Ἰουλίν 1862.

σ. 106. Περὶ τῶν ἀφορισμῶν τάσων ὁρὸς ἀντιχαρλησίαι εἰ ὀναλά-
θουσιν δὴ ἐπιρολὴν τῆς, ὅτι αὐλαὶ ἦρξαντο ν' ἀναφαίνωνται ἀσὸ ζ.
σὺν ἓν τοῦ ὁρονάρχου ἦμεν, πῆγναν δ' ἐσὶ τοῦ ὁρουνάρχ. ὧν ἦρξ
ἐνοσβοῦσιν τῶν ἀρχηγῶν τοῦ φρονήμαρος τούλου ἐν τῶν ἐσρισίοις
τὴ ἐπιχησίαι ὁρνιθάνων, ἐς ὄρουν, ὥσι οἱ ἐν ἁγίω ὄρει ἐνοάρχοντο
ὑπερ ἐς δύο φαλρίας σἰηρηρέναι, οἱ μὲν ἐμμένοντες εἰ τὰ ἀρχαῖα ἐς
τὰ τῶν δικαιωμάτα τοῦ σἰνερ. ὄρουν οἱ δ' ὁρονιζόμενοι τὰ καὶ
ζημίωσιν ταῦτα ἰάν ὀνάδωσιν, ἐπερρώνθη ἐς ἐν ἁγίω ὄρει ἐς ἐκ τὰ α
ὥσι ἀντιχαρλήσιν τοῦ σἰν. ὄρουν νὰ διαχωρίζωνται τὰς ἐνοδίους αὐ-
τῶν εἰ ἐσ ὁρονιζόμενοι ταχέως ἀϊοδανδήσονται τὰς ἀσάλας αὐτῶν ὁρισμένα
ἐπὶ ἐσ ὁρόου χρόνου εἰ τὰ χρήσιμα, καθὼς μήτε δικαίωμα ἐνοφί-
λεται ἐσὶ τοῦ ὁσίου νὰ σἰηρίσωσι τὰς ὁροδίους των, ἀνεν-
νόους μάχεσθαι ταῖς ὁρὸ αὐτῶν ἐραῖς τάξεσι, μήτε αὐλαὶ ὀνά-
ται ἐκ ἐσὶ ταῖς νὰ ἔχωσι ὁρνίθων εἰ ἐσ ὁρόου ὑδατικοῦ ἐνοσσερ-
ὑπ ἐρόσσον εἰ ὁ δροφιλεσ. ἐνοσσερπὴς Μοχδαβίας ... ἦρξατο μὴ ὀνα-
σθῆναι βασιζόμενος ἐσὶ τοῦ ὑρδοῦ εἰ δικαίου ταῖς ἀπεμανοπιῆς ὁρέξ-
αὐτῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Σμύρνης Ἰωακεὶμ Γ' 1882 Ἰαν. ιγ'. (Πρᾶξ. 11ε-1
μᾶλλον ἡ εὐχὴ ἦρχον ὅπως μὴ γένωνται καὶ ἔρχονται ἀπαίτησαι
αἱ τοῦ ναοῦ ἐπιδιορθώσεις αἵτινες ἡ ἔρευνα ὀφείλει ἔχουσαι πρὸ
ὀφθ. ἡ ἰδιοκτησία τῶν Ι. μονῶν ἀλλὰ, εἰ ἀδύνατον ἔχειν λύσιν ἐπὶ
τῶν ἀσφαλῶν χρόνων, ἄρχεται ἀεὶ ἡ χάριν τοῦ παθόντος τοῦ ἱεροῦ ἔργου
τοῦ, οὗτος ἐφαρμόζηται οὔτω τὰς ἐκκλησιαστικὰς, ὡς χρὴ, τὰ ὀφειλ.
ἡ Ἐκκλ. περὶ τοῦτο ποιοῦμεν τὸ παθόλου ἡ τὰ ἔθνη καὶ τοιοῦτον ὄχλον
ἐπὶ πόλεων οὐχ ἧττον ἀριθμῶ ἀσθενῶν ἐνίσχυσον ἡ ὅλη περὶ ἧς ἀρχὰς τῆς
ἔχει ἐκεῖ τοῦ Οἰκ. Κόλον θρόνον ἀνταρκίσεως χρεῖ ..... Ἐπίσης τὸ διάφορον
τοιοῦτος φάσας ἐν χρῆ (τὰς διαφορὰς) ἐκεῖ τῆς ἐκ. κοινόητος καὶ ἔρχον
ἐκεῖ τῆς Ἐκκλ. ἐν περιπλοκαῖς καθ' ἃς τῶν διαθέτων τῆς ... ἀναφορὰ περὶ αὐτῶν
τὰ ἰκανὰ οὖν ἡ Ἐκκλ. ἔφερε ἡ ὁρίζει ἵνα προσδέχηται ἄνευ διαμερίσεως
ὅτι καὶ ἔρχον ἐποσταχρεώτητι αὐτῆς ἐκεῖθεν ἡ ἀμφ., διότε δύσι αφορᾷ
ἐκεῖ τῆς ἐκκλ. Ὀσιόλητος ἀποτρέπει διαμερίσεων, οὐδὲ ἴδῃ .. ἐκάρχει τὰ
περιφέρον ... ἐν λῇ συνλάξει τοῦ γεν. τοῦ τόπου χρεῖ κανονικῆς.

Δοχειαρίου

Ἱδρυσις μονης. Ἐγγρ. Α' Κωνσταντίνου Σπαθαρο-ναυδίδα-
του τῆς περὶ τοῦ Βολεροῦ Σεσ. Ινδ. ς' ἔτ. ςφμς ἐν ἁγίῳ
Ὄρει ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου ἱδρυμένη μονὴ Παφθητε
- - - - - τῆς τοῦ Δοχειαρίου κοιμηγομένης. -"

Δοχειαρίτης Στέφανος Ἐπιγ. Αγιω. Η 334. ανεταξε
αναγνωσμαρίον τῷ 1712 ἀνεκδ. εὐτῇ Μονῇ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Nachricht aus, dass zur Zeit des Florentin. Concils der Papst mit einer Flotte am Athos gelandet sei, Unterwerfung verlangt und die widersetzlichen Klöster habe plündern und anzünden lassen (~~Fr. Fr.~~ Frid. Guil. Gassii de claustris in Monte Athositis, commentario historica Gissae 1865 σ 34-5 ὁ Fallm. δηγεῖται τοῦτο ἐν τοῦ Ἰω. Κομνηνοῦ) (περιγράφει αὐτὸν ὁ πορθητής der grosse Held u. Sieger, aber auch der blutbefleckte Unmensch u. grausame Tyrann. Zu dieser überdriebenen Gerechtigkeit verstand sich das christ. Gewissen eines Athosmönches, er zählte den Unterdrücker Griechenlands u. der christ. Länder zu den Kaisern ersten Ranges, ja er ging soweit seine Schrift dem Sultan zur Beurtheilung zuzuschinken – Alles doch nur, um ihn gütig zu stimmen u. den heiligen Berg seiner Grossmuth zu empfehlen. Dieser Zweck ist allerdings erreicht worden, u. die egoistische Politik der Bergheiligen schlug zu ihren Gunsten aus. (αὐτ. σ. 36.)

∴ unter Suleiman I mütheten 1534 Feuer und Schwert auf dem heil. Berge, mehrere Klöster wurden zerstört u. die Metochien auf Lemnos u. in Kleinasien eingezogen. (αὐτ.)

Κῶδ. Βατ. 1751. σ. 703 "1764 ἤρθεν ἐδό πό ἅγιον ὄρος ὁ ἀγαρινός καὶ ἔδοσεν καράτζια τῶν πατέρων ὅπου νά ἔχῃ τῶν καταρα ὁλονοῦν τῶν πατέρων καὶ δεν ἀφῆκε πλέον οὔτε πτωχόν οὔτε σαπάλην καὶ πολὰ ἐστενοχορέθισαν οἱ πτοχή".

Τυπικά καὶ Διοικητικὰ ἔγγραφα

(τὰ εἰκονιζόμενα ἔγγραφα ἀνήκουν εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Π. Θυσπίνου)

(τὰ εἰκονιζόμενα ἔγγραφα ὑπάρχουν εἰς τὴν ἐκθεσιν.)

§ 1 Τυπικά (σ. 18-72) ἐν χειρογρ. Βιβλ. Ἰωαννίνων ἀρ. 25.

10

1 Τυπικὸν Τσιμισκῆ ἔτ. 6480 Πρωτάτου

2 Τυπικὸν Μοναχάτου 6554 " "

3. Ὑποχρεώσεις τοῦ Πρώτου Χρυσοβ. Ἀνδρέου τοῦ Καμηνιάτου ἀρχ. σαοπρίν τοποτηρητὴν εἰς αὐτὴν. Μεγ. σ. 190 6821 Ἰβήρων

4 Ὑποχρεώσεις τῶν Πατρῶν τῶν Ἰβήρων πρὸς τὸν Πρῶτον ὅτε ἦλθε εἰς Ἅγιον Ὄρος τὸ ἔτος 7000 ἀρχ. Γερμανὸς ἐπιτροπεύων τοὺ Παφ. Ἀντωνίου Κ/πόλεως Μεγ. 195

ἀρχ. Γερμανὸς διατάσσει νὰ μὴν ἀγγαρεύωνται 6902 Πρωτάτου

5. Τυπικὸν Μαρούλη Παλαιολόγου. Μεγ. 203. ἀρχ. Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἁγιορεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου Γαβριὴλ εἰς Βαρβάρα, Δανιὴλ. ὡρισαν νὰ κτίσῃ ναὸν 6914. Ἰβήρων

Τυπικὸν ὑποβολῆς εἰς Ἅγιον Ὄρος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Σεβαστιανοῦ ἐπιτροπεύοντος τοῦ Παφ. Κ/πόλεως Ἱερεμίου Μεγ. 215.

ἀρχ. Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον μοναστήριον εἶναι πρᾶγμα Δόμ. 7083 Λαύρα

Τυπικὸν ὑπὸ τοῦ Παφ. Κ/πόλεως Γαβριὴλ Μεγ. 243

ἀρχ. Ἐκρίθη μὲν φάσκαι τὸ διδόσθαι τὴν ἐπιτροπὴν 1783 Ἰβήρων

Σημ. Τὰ ἀρχαιότερα καὶ παλαιώτερα ἀντίγραφα τοῦ Τυπικοῦ διατυπώσεως τοῦ ἁγίου Ὄρους εἶναι μεμβράνεια διανεμόμενα καὶ ἔτη ἐν τῷ Πρωτάτῳ. Λαύρα Βατοπαιδίου καὶ Διονυσίου.

§ 2. Διατυπώσεις καὶ διαθῆκαι τῶν Ἡγουμένων. 8. Λαύρας. Διονυσίου. Ζωγράφου. Σταυρονικήτα. 2. Κωλέτη

§3. Πάτμιακα Βασιλέων καὶ ἐξόναι (σ. 22-23) 9

1. Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου μετὰ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τὴν ἀναφορὰν Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῆς Μ. Λαύρας διὰ χρυσοβούλλου Πολυχρόνιου 6505. Ἰνδ. 10 Λαύρας
2. Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τοῦ τῶν Πατριάρχων Νικολάου περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ Πατριάρχου. Μον. σ. 166
Ἀρχ. Πάτερ ἅγιε τῆς Οἰκ. Πατριάρχα, οἶδας ἅμ. Λαύρας
3. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς αἰωνοβίου τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐκ φαντασίων δουκικάτων καὶ κοιτροκὸς τῆς μονῆς καὶ μοναχικῆς ἀρχῆς
Ἀρχ. Θεοπίστευμεν τοίνυν καὶ ἡμεῖς εἶναι τὸ ἅγιον Ὄρος ἐλεύθερον Μον. σ. 172 Λαύρας
4. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Πατρ. Νικόλαον περὶ τῆς κοινοβιακῆς πολιτείας μοναχῶν τινων καταταραττόντων τὰ τοῦ Ἁγίου Μοναστήρια. Μον. σ. 172
Ἀρχ. Συνοδικὸς τύπος τῆς οἰκουμένης. 6589 Λαύρας
5. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Πρῶτον τοῦ ἁγίου Ὄρους Χαρίσιον ἐν τύπῳ, ἵνα μὴ ἀπέρχωνται οἱ ἁγιορεῖται ἄνευ ἀδείας αὐτοῦ εἰς τὴν Κ/πολιν. Ἀρχ. χωρὶς ἐπιθεωρήσεως. Μον. σ. 17 Λαύρας
6. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πάντας τοὺς ἁγιορείτας περὶ τῆς πνευμ. σημασίας τοῦ ἁγ. Ὄρους. Μον. 174
Ἀρχ. Πατέρες ἅγιοι .... οἴδατε ὅτι πατὴρ ἦλθε εἰς Κ/πολιν. Λαύρας

7. Τοῦ αὐτοῦ δικαίοις τῷ πρώτῳ ταβρίης νὰ ὑποτασσῃ
εἰς τὸ Ἅθωνα τοὺς ἀχωριστίρους ἐπιστάτους διὰ
μισθωσίαν ἱερομ. μ' ἱεροδιακόνων. Μεγ. 183. 6626. (Ἀπρίλ;)
Ὁρκ. Ἀναγκαῖον ἦτον, ἵνα ἡ ἐκκλησία τοῦ Ὄρους

§ 4. Χρυσόβουλλα. Σιγίλλια κ Διατάξεις 98+3
τῶν Βασιλικῶν Διατόλων κ Σελαντοκρατόρων ἐκδόσεις ἐν. 24-38

1. Σιγίλλιον Βασιλείου τοῦ Παλαιολόγου: ἵνα μηδεὶς ἐν τοῖς
χαιρῶν ἐν οἱαδήποτε ἀπουσίᾳ τοὺς ἀναχωρητὰς τοῦ Ἁθω
Ὁρκ. τοὺς τοῦ ἱερωμένων βίου ἐχομένους. 6393. Πρωτάλον
2. Σιγίλλιον Βασιλικὸν Λόγου τοῦ Σοφοῦ περὶ τῆς ἀσυλ-
λήπτου τῶν τοῦ ἁγίου Ὄρους ἀναχωρητῶν τοῦ Ἁθωνικοῦ
μεγάλου Μοναστηρίου Ἰωάννου τοῦ Χοχλοῦ.
Ὁρκ. Πάσης ἐπιτηδείας.
3. Χρυσόβουλλον γράμμα τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου ἐπικυ-
ροῦν τὰ ἀνωθὲν Σιγίλλια Ὁρκ. τὸ ἐλεύθερον ἀγαθαῖς πράξε-
σιν ἐκκλησιαστικαῖς. 6453 Αὔγ. 3' Ἰνδ. 7. Πρωτάλον.
4. Χρυσόβουλλον Ῥωμαϊκοῦ σόδι τῷ Ἁθων. Μονασ-
τ. τοῦ Χοχλοῦ διὰ 40 ἐμπαϊκους. 6468. Ἀπρίλ
Σημ. Ἐν τούτῳ τῷ χρυσοβούλλῳ μνημονεύεται ἤδη πε-
ρὶ τῶν Σλάβων Βουλγάρων ἃ ἐγένοντο αὐτόθι ἀποκαταστάσεως
ἐν τῷ Ἁθων. χωρίῳ Ἱερισσῷ.
11. Χρυσόβουλλον Κυρ. Μανουήλου ἐπικυροῦν τὸ ἐλεύ-
θερον τυπικὸν τοῦ ἁγίου Ὄρους. 6554 Πρωτάλον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

12 Χρυσοβούλλιον Κων. Μονομάχου περὶ διορισμοῦ
καστελλίου ὑδραγωγοῦ ἐπιτροπὴς Λαύρας.
Ἀρχ. καὶ ἐκκλησιαστικῶν μοναχῶν. 6560 Ἰαν. Ἰνδ. 5 Λαύρα.

+ 13. Τοῦ αὐτοῦ Χρυσόβουλλον δοθὲν ... τῇ τῆς Λαύρας
ἵνα ὁρισθῇ καὶ τὸ λοιπὸν ἄθωος ὅρος Ἁγίου - Λαύρα
Ὄρους. Ἐγὼ οὖν οὐδὲν (λέγε ὁ οὐσιαστ.) τοιοῦτο ἔγραψα.

15. Χρυσ. Κων. βούλλα περὶ τῆς αὐθεντείας τῆς Λαύρας
τῶν κοσμικῶν ὑποχρεώσεων ἐγγείων καὶ κοσμικῶν
Ἀρχ. Καλὸν μὲν τὸ πόλιν ῥᾴδιον φυτεύσαι τοῦ ἀγαθοῦ"
(πρβλ. τὸ κατωτ.) 6568 Ἰουλ. Λαύρα.

17 Χρυσ. Νικ. Βατατζιάλου περὶ τῶν κτημάτων τῆς
Μονῆς τῶν Ἰβήρων. (τὴν ὡρωΐαν σιτηρὰν συνδέσμου
ἀναγνῶναι) ... φροντιστήριον ἱερὸν καλούμενα Ὄρος
6586 Ἰουλ. Ἰνδ. 2. Ἰβήρων

20 Χρυσ. Ἀλεξ. Κομνηνοῦ διάλυσις κτημάτων τῆς Λαύρας
Ἀρχ. ζητῆς ὑπὲρ τῶν ἱερῶν φροντιστηρίων ἱεροῦ Ὀρομηδίου
6598 Αὐγ. Ἰνδ. 7 Λαύρα.

23. Ὁμολογία Μιχ. Παλαιολόγ. Ἀρχ. Κυπρίοις ἄμοιρα πάσαι
6767. Ἰαν. Ἰνδ. 2. Λαύρα.

24, 25 26 Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν κτημάτων Ἁγίου
Παύλου, Ξηροποτάμου καὶ Ξηροποτάμου. ἐν αὐλαῖς οὐσῶν.

28 Χρυσ. Ἀνδρ. Παλαιολόγ. περὶ τῶν τῆς Μονῆς Ἰβήρων
6791. Ἰαν. Ἰνδ. 14. Ἰβήρων

Ἐφεξῆς τὰ τοιαῦτα περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπερ. περιουσίας.
ὀλίγα περὶ ἀφιερώσεως ἁγίων χειρῶν τὰ πλείονα περὶ προσαρτήσεως εἰς τοπικὰ
καλόγηρα ὁρίων Μον

76 Χρυσ. Ιωαν. Η' Παλαιολόγου περί ἀπαλλαγής τοῦ Λαύρας ἐκ τῆς ἐσφορᾶς δεκάτων ἐκ εἰνων κτημάτων κατά οἰνέσκαν ἐπισκέψεως τούτου τοῦ Μοναστηρίου ὑπό τῆς συζύγου αὐτοῦ. 6912 (;) Αυγ. Ινδ. 12 Λαύρα

Ἀρχ. Εἰ μέν ἀπ' ἀρχῆς ἐτήρει τοῦ υἱοῦ (γρ. θεοῦ) τὴν ἐπιστήμην ὁ ἄνθρωπος

87. Χρυσοβ. Ἀλφόνσου βασιλέως Ἀραγωνίας, Σικελίας, Βαλενδίας, Ἱερουσαλήμ, Οὐγγαρίας κτλ. δοθέν τῇ Μονῇ τοῦ Βατοπεδίου καὶ παντὶ τῷ ἁγίῳ Ὄρει (διὰ τὸ πειρατάς) λατινιστί.

Αρχ. Alfonsus Dei gratia rex Arragoniae Siciliae et cet. 1456. Βατοπέδιον

Πλαστόγραφα Χρυσόβουλλα.

95. Δύο ἀντίγραφα Χρυσόβουλλα βασ. Ρωμανοῦ τοῦ γέροντατέρου περί τῆς ἀνακαινίσεως τῆς Μ. τοῦ Ξηροποτάμου καὶ περί τοῦ ἁμίου ξύλου 6432 Ξηροποτάμου

Ταῦτα τὰ ἀντίγραφα ἀντιλέγουσι τό ἐν τῷ ἄλλῳ

96, 97. Χρυσόβουλλα Ἰω. τοῦ Παλαιολόγου διά τό Μοναστήριον τοῦ Χαλλιγράφου ἐν τῷ Ἄθῳ. 6864 Δοχειαρίου

98. Χρυσόβουλλον Μανήλ τοῦ Παλαιολ. διά τό Μοναστήριον Σκαμανδρινόν ἐν τῷ Ἄθῳ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

§8 Πίνακα τῆς Δεσποτείας Πατριαρχῶν Κλήρου: σ. 51

1. Πιττάκιον Πατρ. Νικηφόρου τοῦ δασ. Ἀρχιε-
πισκόπου Κορινθίου περὶ τῶν ἀγιορειτῶν. Μεγ. σ. 167. 1 βήρων
Ἀρχ. Καμηλ. ἔτους διακοπὴ μοῦ ἄγιε, ὅτε οἱ ὁσίοι ἦσαν ἐλεύθεροι
2. Πιττάκιον τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἁγιορείτας. Μεγ. 174. 1 βήρων
Ἀρχ. Σκίρωνα τὸ παραπανήγυρις πανύσαμεν γίνεσθαι.
3. Τοῦ αὐτοῦ περὶ Ἀρχ. Κορινθίου, ὅτε οἱ μοναχοὶ τῆς
Κλεισούρας οὐκ εἶχον ἐλεύθεροι νὰ βγοῦν ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει. 1 βήρων
Ἀρχ. Γνωστὸν ἔστω σοι, φίλτατε, ὅτε οἱ καλόγη-
ροι τῆς Πόλεως. Μεγ. 175
4. Λύσις τοῦ Πατρ. Χαρίτωνος περὶ τῆς ἐναντιο-
τῶν Μοναχῶν τῷ πρώτῳ τοῦ ἁγίου Ὄρους. Μεγ. 182 1 βήρων
Ἀρχ. Ἡ μακαριότης χρεὼν ἐστὶ ὀπτανομήσασα
ἐναντιούσασα ~~[illegible]~~.
5. Σιγίλλιον τοῦ Πατρ. Νίφωνος, ἵνα οἱ πάντων τὸ
ἁγίου Ὄρους χαμαιάντων ἐπὶ ἐξουσίαν τῶν τῆς
Πατριαρχῶν 6821 λαύρα.
Ἀρχ. Πρὸ χρόνων ἐν δεξιᾷ τῆς ἀριστερᾶς ἐπιστολῆς
ἔτους. Διὸ ἐκείνης ἦν ἔθους οἱ τῆς Κλεισούρας πατρ.
ἤρχοσαν νὰ ἔχωσιν ἐλεύθερον ἐξ ἁλιεύματα
τοῦ ἁγ. Ὄρους.

Τὸ ὅλον 54 σιγίλλια σχεδὸν ἅπαντα ἐπιστρατικὰ ἐπὶ
γεγραμμένα, περὶ διαφόρων ἄρθρων τῆς ἀφιερωμένης
ἐπιστολῆς τῆς περιμελανθείσης ὑπὸ τῶν Μοναχῶν

33a 84

Διγίγμον Πάϊσιν 1744 δι' οὗ κανονίζεται τὰ χρέη
τῆς κοινότητος καὶ διορίζεται ἡ ἀναλαγὴ τοῦ ἁγ.
Ὄρους ἄρχη τὸ ἐν Κ/πόλει ῥουφίτιον τῶν Γουναραίων
(Ν. Πηγαὶ Πειρακάκου σ. 5-14.)
Γράμμα Ἰω. Παλαιολόγου περὶ συνθήκης τοῦ ἁγ. Ὄρους πρὸς
τὸν Πιναμέθ καὶ ἀποστολῆς Βασ. ἐπιτρόπου ἀδλοδι.
ἐν Γραμ. Παλαμᾷ τῷ 1918 ὑπὸ Ἀρκαδίου Βατοπεδίου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

83b

ἡ Karantion ὑπὸ τὸν πρασιοντίτην

Στέφανος ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ εὐσε-
βὴς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ
τῶν Σερβῶν καὶ Γραικῶν καὶ Βουλγάρων
καὶ Ἀρβανιτῶν Act. de Chil.
137 σ. 292, 156. τοῦ 1348

Επίσημα έγγραφα περί Σμυρνέων εν τῷ ἁγίῳ
περὶ ὁμοουσίου
Εγράφησαν ἔτους 982 περὶ διαχωρισμοῦ ἀπὸ ὁρίων τῆς
ἐδαφίας τοῦ Χριστοῦ (αὐτοσ. σχ. 23)
Προσβουλὴν ἱόντος τοῦ σοφοῦ περὶ τῶν δικαίων σχ.
προσβολὴν βασιλέως, ἐκκλησιαστικῶν καὶ (24.
πορφυρογεννήτων. δι' οὗ ἀφορίζει τὴν ἱερὰν ἅγια χείμενα
ἔτους 978 σχ. 31-35
Πανηγύριος ἱερᾶς μνήμης τοῦ 980 (σχ. 36) ἐπὶ τοῦ
πρώτου θεμελίου ἀφορίσας τὸν ἐν τῇ ἐσωτερικῇ τοῦ Ναοῦ
Ζωγράφου ἅγιον τοῦ Σπυρίδωνος (ἐκ πηγῶν τῶν ἁγίων
Θεοπατέρων) μονοκωδικ. ἐν εἰκονογραφίᾳ. ὁ Μαναρία
ἡγούμενος τῆς Μονῆς Λιμνιάκου ὑποχρεώσεται ἐκκλη-
σιάσματα, ἐπὶ τοῦ πρώτου θεμελίου (985) δι' ἧς ἀφορί-
ζεται ἐκ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ὑπερτίμου Ἰωάννην τὸν
ὄντα τῆς Μονῆς τοῦ Κυπαρισσίου υἱοῦ Βασιλείου τοῦ
Βεστιαροπούλου. καὶ ἐκ ὁ Ὕπερ ποιεῖν πολλὰ
ἀγῶνα ἐν τῇ Μονῇ ἐκείνῃ τοῖς διὰ χρείαν
ἐκκλησιαστικῆς ἐμπορείας ἐν Χριστοῦ (ἐκ παρεμβ.)
Ἀφιερωτήριον ἄγγραφον ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Γαβριάρας σχ. 36-39
ἔτους 1051 (σχ. 43)
Ἐγκύκλιον τοῦ Κοινόβιου δι' οὗ παραδίδεται ἡ
Μονὴ τοῦ Ζωοφόνου τῷ ἁγίῳ Σμυρνέων (ἐν 1083)
σχ. 48-55. πρβ. καὶ Actes σχ. 18-29) de Xenopol
προσκυνητῶν

8. Ἔγγραφον συγκεβαστικόν (ἔτ. 1108) μεταξὺ τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ Κυνόσαρξ καὶ τοῦ ναοῦ Χαιρέτου. (σελ. 62-63)

9. Χρυσόβουλλον (ἐν ἀντιγράφῳ) Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου (ἔτ. 1294) ἀπαλλοτριωτήριον τῆς ἐπαυλέως τῆς Μονῆς Χαριτωμένου (σελ. 78-80)

10. Ἔγγραφον μεταξὺ Μονῆς Βατοπεδίου καὶ Σοφιανοῦ τοῦ καθηγουμένου τῆς Μονῆς Ἰβήρων Βατόπεδίου (ἔτ. 1316) σελ. 83-85

11. Σιγίλλιον Καλλίστου Α' ἐπὶ τῆς συνέζεως τῶν μοναχῶν τῆς Μονῆς Ἰβήρων (1357) τὸ πρῶτον (σελ 88-92)

12. Χρυσόβουλλον (ἔτους 1357) τοῦ παλαιολόγου περὶ ὧν τοῦ Σοφιανοῦ ἀπαλλοτριωτικῶν πατρικῶν καὶ ἐν λογῳ (σελ. 92)

13. Χρυσόβουλλον (ἐν ἀντιγράφῳ) (ἔτους 1364) τοῦ Δημητρίου τῆς Σερβίας τοῦ Ὄλιβερ, υἱοῦ τῆς Δεσποίνης πέρας διαιωνίου καὶ κυρίου λουτρικοῦ (σ. 93)

14. Ἔγγραφον (ἀνώτ.) Διγενοῦς φιλοδέσποτος πατρ. (ἔτ. 1768) περὶ τῶν ὁρίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους (σελ. 99.)

15. Χρυσόβουλλον ἔτους 1407 Μανουὴλ τοῦ παλαιολόγου ἐπιτροπικὸν τῶν τόπων τῆς Μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα καὶ τῶν τοῦ Χιλανδαρινοῦ (σελ. 104-107)

16. Ἔγγραφον περὶ τῆς ἱδρύσεως τῆς Μονῆς Σταυρονικήτα (1543) σελ. 112-115. τὸ κάδισμα τοῦ Σταυρονικήτα ἀνήκει εἰς Μονὴ τοῦ φεμοδίου.

17. Ἔγγραφον τῆς Μονῆς Φιλοθέου περὶ τῆς ὑποταγῆς τοῦ Ἡσυχίου τοῦ Μαδιανοῦ. ἔτ. 1533 (σελ. 117)

18. Ἔγγραφον τοῦ Κοινοβίου σχετικὸν μὲ τὴν Μονὴν τοῦ Σταυρονικήτα διὰ τὴν ἐρεδοσίαν. ἔ.1541 (σελ 118)

19. Σιγίλλιον τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ περὶ ἐπικυρώσεως ἐπιτυμβίου πλακὸς (1541) σελ. 120.

20. Ἔγγραφον τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ὑποχρεώνει τὸν τοῦ Σταυρονικήτα εἶδος τι μοχθηρὸν ἔ. 1544 (σελ 123

21. Ἀναθέμα Ἱερεμίου Πατριάρχου κατὰ τοῦ Σταυρονικήτα (σελ. 124–132.)

22. Ἔγγραφον τῆς Ἱ. Κοινότητος (ἔτ. 1581) ὑπὲρ τῆς πυρσοφορίας Μονῆς Σέρρας (σελ. 133)

23. Σιγίλλιον (αὐτοκ.) περὶ τοῦ διοικητοῦ ἁγίου Ὄρους ἐπὶ τῆς πρωτοπορείας τοῦ Παϊσίου Δ' Μαγνησίας (1663–1668) σελ. 136.

24. Σιγίλλιον Κυρίλλου τοῦ Ϛ' (1753) περὶ τῆς ἀνανεώσεως τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς. σελ. 143

25. Ἔγγραφον τῆς Ἱ. Κοινότητος διὰ οὗ ἐπικυροῦται ἡ ἀμοιβὴ παραίτησις τοῦ Ἁγ. Ὄρους παπᾶ Εἰπὼ ἐπὶ ἡμέρᾳ σελ. ἀναπαύσεως. σελ. 152–155

26. Σιγίλλιον Γαβριὴλ Πατρ. (1784) ὑπὲρ τῆς Μονῆς Ξηροφάγου. (σελ. τοῦ Actes) σελ. 157.

27. Ἔγγραφον τῆς Ἱ. Κοινότητος περὶ τῆς ἐπικυρ. παραιτήσεως τοῦ Τόκα (1791) καὶ ἐκλογῆς Ζωναρᾶ. (Τυπικόν) σελ. 158–159.

28. Συμβόλαιον τῆς Λαύρας πρὸς τὴν Μοχ. αἰοῖ, Πατάσιον τε Ἱρηγόριον περὶ τῆς γεταλροιοῦς τοῦ κελλίου αὐτῶν "Πανναπόσιχον" ἐν Σιμήτῃ. ἔτει 1820 (σελ. 17

29. Ἐγκύκλιος τῆς Ἱ. Κοινότητος ἐν ἔτει 1821 ἐπανάστατικὴ πρὸς τὰς Μονάς. (σελ. 174.)

30. Διήγησις τὰ τῆς Ἀθωϊκῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ Διονυσίου Πύρρου. (σελ. 174)

31. Ἐπιστολὴ Λωρίσαφ Παντοκρατορινοῦ πρὸς τὴν Μονὴν αὐτοῦ, περὶ τῆς τύχης τῶν φυγαδευομένων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν Θησαυρῶν τοῦ Ἄθω (σ. 1

32. Ἐπιστολὴ Νικηφόρου μοναχοῦ περιγραφουσα τῶν 1825 τὴν ἐν Ἄθῳ οἰκτρὰν κατάστασιν. σ. 18

33. Σουλ. Ἀβδοὺλ Μετζίτ φιρμάνιον ἀσυδοσίας ὑπὲρ τοῦ Ὀργ. τῷ 1841. (σελ. 188)

34. Σιγίλλιον Σωφρονίου Γ' διὰ τὸ κελλιωτικὸν ζητημα ἐν ἔτει 1864 (οὐχὶ ὀλόκληρον) σελ. 206

35. Βιβυρικὴ διαταγὴ περὶ ἀσυδοσίας Μετοχίου ἔτ. 1869 σελ. 208

36. Σιγίλλιον Ἰωακεὶμ Β' (1867) ὑπὲρ τῆς Ρουμανικῆς Σιμήτης. (σελ. 229)

37. Σιγίλλιον Νεοφύτου Η' (1892) κανονιστικὸν ὑπὲρ τῆς Σιμήτης τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ. (σελ. 249-2

39. Πατρ. γράμμα Ἰωακεὶμ Γ' (1901) περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐν ἁγίῳ Ὄρει πραγμάτων. (σελ. 278)

40. Τυπικόν Ἰωάννου Τζιμισκή. (970.) σελ. 293.
41. Τυπικόν Κυν. Μονομάχου σελ. 300.
43. Τυπικόν Μανουήλ Παλαιολόγου σελ. 308
44. Τυπικόν περὶ τοῦ πρώτου καὶ τῆς χρήσεως διοικήσεως τοῦ ἁγ. Ὄρους. 1780. σελ. 312

Ὅσα ἐξέδωκεν ὁ Γεδεών ἐν τῷ "Ἀθωνι"

1. Σιγίλλιον Βασ. Μακεδόνος σελ. 79.
2. " " Λέοντος Σοφοῦ. σελ. 81
3. Χρυσόβουλλον Ῥωμανοῦ Α' Λεκαπηνοῦ σελ. 83.
4. Ἱστορικόν τεμάχιον ἐκ τοῦ Θεοδωρήτου περὶ τῆς ὑδρύσεως τῶν Μονῶν σελ. 91-94.
5. Ἀλληλογραφία τῶν μοναχῶν τοῦ Ὄρους πρὸς τὸν Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν σελ. 101-106
6. Σιγίλλιον Ἀντωνίου Πατριάρχου ἔτ. 1392 σελ. 124-127.
7. Αἱ ὑπὸ τῶν Λατίνων κακώσεις ἐν Ἄθῳ σελ. 137-145 (ἐκ τοῦ Δημητρακ. Ἱστ. τοῦ Σχίσματος σελ. 7074)
8. Περίοδος τοῦ Νικήτας Πορφυρίου σελ. 241-244.
9. Τὸ "Κανονικόν" τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου σελ. 245-272
10. Νικολάου Πατριάρχου πρὸς τὸν Πρῶτον ποίημα ἐν ἔτει Τυπικοῦ σελ. 273 (ἴδεις περιδιαίτως καὶ εἰκόνα σελ. ἀκολουθίας - 288.
11. Ἐρωτήσεις ἁγιορειτῶν πρὸς τὸν Πατριάρχην Νικόλαον σελ. 289-296.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

12. Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ ἁγίου Ὄρους Ὄ
ἐκ παραιῶν ἱστοριῶν (Διονυσίου ῥήτορος;) σελ.
13. Θεοδωρήτου περὶ τῆς Μονῆς ἐσφιγμένου σελ. 3
14. Ἡ περὶ κλήσεων Μονῶν σελ. 318-320.

Ὁ Λιμενίδης ἐξέδωκε (ἰδ. ἐγγραφεῖς)
Χρυσόβουλλον ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ ἐ
ζώπη. Ἐν ὀνόματι .... Ἀλέξιος ἐν Χριστῷ ..
ὁ δεκόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται ... (ἔχει τὴν
ἐσφαλμένας ἀναγνώσεις τῆς παραλείψεις) σ. 120-

Ἐπίσημα ἔγγραφα ἐδημοσίευσεν ὁ Ἀλεξ. Λαυριώ
ἐν Φιλολ. Συλλ. τομ. 25 σ. 161-168
Ἰακωβ. Βασιλειδινός Μνημεῖα χριστ. τέχνης ἐν Ἀ
(Ἐπιστ. Ἀλκθ. XXII (1902) σ. 560-62, 570-77.
XXIII (1903). 73-75.
Ἐν Byz. Zeitschr. XI (1902) 1-2, 293-296 Ἔγγ
Ἐπίσης αὐτ.: Sechs Urkunden des Georgskloster-Zografi
von H. Gelzer Τομ. XII (1903) σ. 498-532.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ

Ανδρονικος III Παλαιολ. Χρυσοβ. - δι' οὗ παραχωρεῖται ἡ
(1329) Λαυρᾳ ἡ Ζωοδ. Πηγῆ. ἐν "ἡ Ζωοδ. Πηγῆ" σ. 71-72.
Φιλοθέου Πατρ. (1367) σιγνιλιον δι' οὗ παραχωρεῖται μερᾳ τι
κτὸν αιγιαλον ὡρᾷ ἱδρυσιν μετοχίς ἐν Ταλαβῇ. αὐτ. σ. 73-76.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βασ. Διαταγή περὶ ὁρῶν Δημ. τοῦ Βουζηνιώτου πρὸς τὴν Ὁρινν. Βατοπ. ἐν Γεωγ. Παπαμιχ. Β' σ. 449-452
(Διορίζεται Βασ. σταλρούσα, ἐν τῷ ὄρει) νεωτ. ἔγγρ.

Χρυσοβ. Νικηφ. Βοτανειάτου (1080) δι' οὗ παραχωρεῖ ἀσυδοσία εἰς τὰ μετόχια τῆς Μονῆς Βατοπ. Περιδιόριον Ἁγίου Ἀνδρέου εἰς τὸ ὄνομα τῆς Καισάνδρας μητρὸς αὐτοῦ. Γεωγ. Παπαμιχ. Β. σ. 207.

Χρυσ. Ἀλεξ. Κομνηνοῦ (1082) διὰ τὴν αὐτὴν ὑποθέσιν σ. 211-13
" (Δουκείου) δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τῆς Καρακάλλου μονῆς τὸ ἅγ. Ἀνάργυρον ὑπὲρ μετοχ. τῆς Μονῆς σ. 213-15.

Ἐπιστολὴ Ἀλεξ. Κομνηνοῦ πρὸς τὸν ἡγούμενον Χρυσοβ. Μαρίαν ἐν σχέσει πρὸς ἀμφισβήτησιν τοῦ ἁγ. Ἀναργύρων (ἀνέκδοτος) σ. 215.
" " πρὸς τὸν Δούκαν Σερρῶν ἀναφορ. διὰ τὸ αὐτὸ. " σ. 215-16
πρὸς τὸν Μον. Βατραχωνίτην " " σ. 216-17.
" "

Ἀντίγραφον ἀνεπιγρ. ἐγγράφου τοῦ ἀνωτέρω Ἰω. τοῦ Παναρέτου κ.ἀ.

Χρυσ. Ἰω. Παλαιολόγου πρὸς τὸν Σουλτάνον Ἰσαὰκ μοναχὸν σ. 217. (1344).

Χρυσ. Στεφάνου βασιλέως (1348) διὰ τὰ μετόχια Ἁγίου Ὄρους σ. 218-2

Συμφωνητικὸν Χαν. Κυπριανοῦ μετὰ τῆς Μονῆς (ἀνέκδ.) 221-23.
(πάντα ἐκ τοῦ Ἀρχειδίου)

Σιγίλλιον περὶ τῆς μονῆς Χελανδίου, Πελαγονίας τῆς Λεοντίας Μητροπ. Θεσσ. τοῦ Παλαιᾶ (Α' Γεωγ. Παπαμιχ. 15. Νοεμ. 1917) σ. 787-91 (ὑπὸ Ἰσαὰκ Μοσχοβδοβούλλου Παλ. Ἀσιανῆς (1323-34) 15 Δεκ. " σ. 833-35. Ἐκφ. Πατριαρχικὸν ἔτους 1320 (Β'. 1918 Ἰαν. 15. σ. 26-29).
Σιγίλλιον Νίκωνος Παλ. (1312) τῆς Κωνστ. τῆς Ἁγ. Χοινοφόλης δι' οὗ ἐπεβεβαιώθη πᾶν ὅ,τι ἀνῆκεν εἰς τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἁγ. Χοινοφόλης Ἐκκλησίαν Ἐκκλ. Ἀλήθ. 28 (1919) Γ' σ. 101-106.

Σιγίλλιον Γαβριήλ πρὸς τὴν σύναξιν τοῦ ἁγίου Ὄρους δι' ὁ διορίζει 6 ἐπιτρόπους τοῦ ἁγ. Ὄρους (φαίνεται ἐν Κ/πόλει) καὶ δύο ἁγιορείτας ἄλλους νὰ συνεκλεγῶσι διὰ τὰ ὑπερθέσεις τοῦ τόπου 1785 μηνὶ φεβρ. Ἰνδ. γ'. Γρηγορ. Παλαμᾶ Β σ. 489–492 ὑπὸ Χριστ. Κτενᾶ (1918).

Σιγ. Καλλιννίκου. "ἵνα οἱ ἀπερχόμενοι εἰς Κ/πολιν μοναχοὶ πνοδεύωνται διὰ γραμμάτων ἐν Ι. Συνάξεως" Γρηγ. Παλαμ. Τομ. Β'. (1918) σ. 557–61 (ἔτ. 1806 Ἰουλ. Ἰνδ. θ.

Καὶ αὖλα ἔγγραφα (ἐν περιλήψει) δημοσιεύει ἐνταῦθα ὁ Κτενᾶς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

W Regel Χρυσοβουλλα τις γράμματα τις ἐν ἁγίῳ ὄρει Ἄθῳ ἱερᾶς τις σεβασμίας μεγίστης Μονῆς Βατοπεδίου. Ἐν Πετρουπόλει 1898 σελ. VIII + 82

(Βιβλιοκρισία ἐν Βυζαντ. Χρονικοῖς 7.7 (1900) 168-1

1. Χρυσόβουλλον Ανδρονίκου Β' τοῦ Παλαιολόγου (1

2. " τοῦ αὐτοῦ (1301) 1292

3 " " (1324) (3 ἰδ. ὀπισθ.

4 " Ανδρονικοῦ τοῦ Γ' Παλαιολ. (132

5 " Ἰω. Παλαιολόγου. (1344) ...

6) Ανυγραφον Χρυσοβουλλου τοῦ Παῖσα Ἐλεφαντος ὡρᾶς τῆς Μονῆς Ἔτ. 1346. (ἰδ. Τομ. φλωμ. Ἰίας 1880 σ 97-98) 767

7) Χρυσοβουλλον Ἰω. Παλαιολόγου (1356).

8) Γράμμα τοῦ μεγ. Δομεστίκου Ἀλεξανδρ. Λαυκάρεως τοῦ Μελοχίτου περὶ τοῦ Μελοχίτου τοῦ ἁγ. Μάμαντος (1369)

9) Πιττακιον παφιάρχου Ανθυνίου Δ' (1395) περὶ διαφορᾶς ὡρᾶς τῆς Μονῆς Λοσινίτζης (ὁ ἰδ. ἐδημοσιεύθη ἀπέφαλον ἐν Acta et dipl. Patr. Tom. II σ. 240-41.

10) Πιττακιον παφ. Ανθυνίου Δ'. (1395) (Acta et dipl. II σ 246-248)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1 Δο 89ξπ

11) Γράμμα τοῦ μεγ. χαρτοφύλακος Ἰωάννου Μιλιόκιου τοῦ 1405 (ἢ 1420) περὶ τῆς ἀμφ. Μαυρικίου.
12) Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως 1406 (ἢ 1421
13) Χρυσόβουλλον τοῦ Παλαιολόγου τοῦ 1407. (Ἰδ. Ὀνουφρίου. σ. III, τ. 2. 660 - 661. καὶ τ. I
14) Χρυσ. Μανουὴλ Β Παλαιολ. (1414) [179 - 180
15) Γράμμα Παύλου Ἐδέσσης (1439) Ἰδ Ὀνουφ. τ. III, τ. 2. 66. [τ. I. 181-2
16) Γράμμα Ἀγαθάγγελου Ἀραμωνίας (1450).[2]
17) Γράμμα Γεωργίου ἀρχιέρεως 1485.[3]
18) " Θεοδώρου Ἰωαννίνων 1589
19) Γράμμα τοῦ Βοεβόδα Ἰω. Ἱερεμίου Μογίλα (1606
20) Ἔγγραφον τοῦ πατρ. Κυρίλλου Λουκάρεως (1622)
21) Γράμμα Μ. Θεοδωροβίτας 1627
22) " Ἀρσενίου Μητροβίτου 1656. Ἐκ Ἰωαννίνων
23) " Γαβριὴλ τοῦ Ἠγεμονίδη Μυτιληναίου 1665
24) " Ἰω. τοῦ Πέτρου τῆς Σοφίας Ἀρσενίεσσης 1688

---

1. Δι' οὗ συγχωρεῖ πάντα ἐρχόμενον τὸ φροντίσωσιν τὸ Ἰωαννίνων, καὶ μὴν ὅλα τοῦτο πρᾶγμα δὲν ἀμάρταιναι.
2. βασ. τῆς Ἰωαννίνων βεβαιοῦσα ὅλα τὰ ὁποῖα ἔπρεπε ν' ἀπολαύσῃ ἡ μονὴ ἐπιβάλλεται πρόσθετον 10000 ἀσπρίων
3. Λοιπὸν τὸ τοῦ Σελυβρίου ὑποδ. τοῦ Σαφρανιτῶν κτίτορα τῆς μονῆς τὸ τμ. Προδρόμου ἐν Βέροιᾳ δι' οὗ καθιστᾶται ἡ μονὴ ἐγκώρα τῆς αὐθεντίας καὶ τὸ δίπτυχόν σταυροπηγιακὴν φερομένων ἐν αὐτῇ τοῦ σιγιλλίου τοῦ πατριάρχου φὰρ' οὗ ἔχει τὰ ἴσα σταυρικά

Ἐπιστολήωρος τὸν ἀρχιεωτοκοπὸν Ἡρακλείας Ἰννοκεντίου τοῦ III

Archiepiscopo Heracliensi (ὡρόεδρος καὶ ὑπερτίμος καὶ ἔξαρχος πάσης Θρᾴκης καὶ Μαυρδονίας ἐν Τυρκοῖς. lib. IV) et decano sanctorum quadraginta C/tano.

De abbatis Ecclesiae Sanctae Sophiae restituendis.

Dilecti filii capitulum S. S. ecclesiae C/nae nostris auribus intimarunt, quod nobilis vir comes Bertoldus ac nobilis mulier relicta Marchionis et quidam alii C/nae ac Thessalonicensis dioecesum quasdam possessiones ecclesiae suae, de quibus ipsis debent necessaria ministrari, in ipsorum detinent praejudicium occupatas. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus defensores praedictos ad restitutionem debitam defensorum monitione praemissa per censuram eccl...cam appellatione remota cogatis. Testes autem qui fuerint nominati... usque testimonium perhibere.

on 456-7.

Migne 216. III rep. Innocentius III

ἔτ. 1211.

ΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

~~126~~ 0. 229 Heracliensi archiepiscopo et cardicen
11) et Fermopilensi episcopis (sic). Epist. XL.
. De custodia monasterium Montis sancti.
Cum dilectus filius Benedictus tituli Sancta
12) Susannae presbyter cardinalis, tunc apostolicae
13) sedis legatus, Sebastiensi episcopo salvo mandato nostro custodiam monasterium Montis-
cti, quae ad sedem apostolicam immediate perti-
14) re dicuntur, duxerit committendam, et ipse illa
tipliciter aggravarit, easque committat enormita
15) quae non sunt dignae relatu fraternitate vest
16) per apostolica scripta praecipiendo mandamus qu
17) tenus ipsum a custodia monasterium ipsorum pe
nitus amoventes, ipsa monasteria cum consilio char
18) simae (sic) in Christo filiae nostrae Mariae quondam
19) Ytanae imperatricis illustris, quae Thessalonicensi
20) regni ratione filii curam gerit, alicui personae
discretae auctoritate nostra usque ad adventum le
21) gati nostri quem, in imperium Romaniae auctore
22 domino destinare proponimus, committatis. Qu
23 si non omnes ... duo vestrum, etc. (1210).
Innocentius
24

Die herrschaft der Lateiner ... ward auch dem mönchstaate des Athos verderblich. Schon unter Kaiser Alexius K. Bestand ein lat. Kloster "τῶν Μογρινῶν" genannt, auf dem Athos, ein greuel in dem augen orthodoxer Romäer. Kurtz nachher aber brachte die festsetzug eines "feinden gottes u. der kirche." der sich mit seiner bande auf dem Athos verschanzte, plünderung u. verwüstug über die Klöster, die ihrer Kostbarkeiten an edlem metall u. reichen gewändern beraubt wurden, u. martern aller art über die mönche, von denen man, mit der beute nicht zufrieden, geständnisse verborgener schätze zu erpressen hoffte. In solcher noth wendeten sich die bedrängten mönche an den röm. bischof um hilfe, u. ein schreiben papst. Innocenz des III ... nimmt den h. berg unter den schutz des stuhles Petri. (Σημ. 3. οὐδὲν γνωρίζομεν γέγει περὶ τούτου. Eine spur des aufenthaltes fränk. Kaiser auf dem Athos glaubt Papety in einem gemälde in der kirche des Kl. Lavra endeckt zu haben welches er mit folgenden worten beschreibt. Les peintures byz. et les couvens del'Athos in der Revue de d. mondes Juni. 847 o. 777

Müller Schlav. Bibl. I. o. 131.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Διαθήκη ἡγουμένων Πατρ.

"Μυστική Διαθήκη τοῦ ὑοῦ Χρυσοδούλου" (1093) Act. et Dipl. VI σ. 81
(ἰδ. ἡγουμ. ἐκλογή – Διαδοχή 1)

Διαθήκη (ἐλλείπει τὸ ὄνομα) περὶ Labbar τὸν οἰκονόμον τῆς μονῆς ἀπεν-
δυνομένη τῆς περὶ τῆς ἐγκριτελείας ὑπὸ ἡγουμένου τῆς Πάλμου ἀνθ. 144-9
"Διαθήκη Γερμανοῦ ταθηγ. Πάλμου" ἀνθ. 229-33.
" Labbar " " " 241-246. ἐν ταῖς Διαθήκαις ταύταις περιγράφουσι τὴν κατ. τῆς ἀκινήτου τῆς μονῆς περιουσίαν μέχρι τῆς τῶν ἐγαχίσθων τῆς δίδουσι τῷ δεσύνῳ περὶ αὐτῆς ὁδηγίᾳ τῆς συμβουλῆς πονευμ. τοῦ ἀδελφοῦ.

Διοικήσεις κανονικάς: "κατὰ τὴν ὑποτυπωθεῖσαν ἐγγράφως τῆς ἐν ἄλλοις ἔκαστ. μοναστηρίοις οὐθεῖσαν, κατ. τῆς νομίμου διαταξίν τῆς ἡμαιμελείας ἵνα εἰσιλαμβάνεται κἀκείνη τοῦ μονυδρίου (οὐλοῦ τηρουμένης ὡς ἐκεῖ) ἀκριβῶς κατὰ πάντα τῆς κανονικῆς τῆς νομίμου διαταγῆς τῆς παραμελεύσεως τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς τε τῆς μοναστηρίοις ἐντεταγμένης τε τῆς διωρισμένης ἐπὶ Πατρ. Νείλου (1400). Act. Patr. II σ. 415.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δυτικοί κι Ἅγιον Ὄρος.

— Ἰννοκεντίου Γ΄ ἐπιστολαὶ περὶ τοὺς Ἁγιορείτας. (Ν.σ. 182)
Epistolae Innocentii III Rom. pont. libri XI. Βλ. καὶ τὸν πίνακα τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἰννοκεντίου Γ΄ εἰς Migne Patr. gr. tom 150. 990 εἶδος εἶναι ὁ μεταξὺ τῶν Α΄ καὶ Β΄ τόμων ἐκδοθεὶς τόμος ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἰννοκεντίου Γ΄ ἐκ τοῦ Vaticanus Lat. Πανδ. Α΄ σ. 697.

— Ζ. Παπαγεωργίου Μοναχικὰ Τάγματα τῶν Ρωμ. Ε΄ σελ. (Ἀθῆναι. μην. παράρτ. 1286-92) 1907.

Ἀναμνῆσεις ὀκτὼ ἡμερῶν ἐν Βατοπαιδίῳ τοῦ Ἄθω πρὸ πενήκοντα ἐτῶν παρὰ ἀγνώστου ἀδελφάτος (Ν. Σιών 1908, σ. 61).

— Ἐπιστολὴ Θεοφάνους Ἱερέως τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου ἐν τῷ τότε Ἁγίῳ Ὄρει πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰωάννην Παλαιολόγον. Ἐκείνην τὴν ἐν Φερράρᾳ ἀγροικίαν ἐκκλησίαν καὶ ἡγουμενεῖον ἐδωρήσατο ἀντὶ φόνου ἐκείνου ἀνδρικοῦ. Ἡ ἐπιστολὴ ἀνεγράφη ἐν τῷ κώδικι τοῦ Μονῆς Ἰβήρων ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τῆς Ἁγ. Ὄρους 1888 σσ. 331. κατὰ Μ. Γεδεὼν σημειοῦται "Γιὰ ὅτου ἐπιδιορθώσω (ἢ διορθώσω) τὸ σύνε ὀρθῶ χρονικὸ εἰς ἐκκλησίαν ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ τῆς Ἅγιον Ὄρος τῆς καὶ Πατρίαρχα μοναστήρια τὸ σύνε ὀρθὸν χρόνος, ἀλλὰ τῆς καὶ, ἤθελε εἶναι χαμένα ὀρθόδοξα" σσ. 332.

Ἰννοκέντιος. ἤκουσε μέν τὰ σταυροφόρα διὰ τοὺς ἐκεῖσε "τὰ ἐκκλησίας τῆς καὶ ἱεροσύλιας ὅσας ἐπιφέρουσιν ἐν Χριστῷ ἁγιορεῖται ὄρους ὀφείλετο ὅτι οἱ ἔχοντες ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν διὰ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν τῆς ὅτε οἱ σταυροφόροι ἐκπορεύονται ὁδὸν τοῦ ἱερουσαλὴμ τῆς, ἐκλεκτοὶ τῶν θείων ἐκκλησιῶν." Ἰωάν. Πανδ. ἀφ. Α΄ σ. 727.

Τὰ κατὰ τὴν Βατοπαιδινὴν ἱδ. ἐν ἐγγράφῳ ἀφ. ἀφῆκε Μεγάλου σ. 167-84.

δρυδη τὸ καύχημον τῆς Διοσαγγίτιδος ὑπὸ τοῦ Βενεφαλίου τοῦ Μεσσηρρανείου (Ιταλίᾳ) ἐν ὁ ἱκέτης ἐκάθητο ἐν τῇ ἀναμονῇ τοῦ πάπα εἰς τὸν θάνατον τοῦ διωκτοῦ ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων ὁρίσας δεξίσας τὰ διπλώματα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ἐμπιστοσύνης ... ὡς ὁρᾷ τὴν ἀγαλλίασιν λομβάρδη μεγιστάνας ... ἡ καλὰ τὸ φαινόμενον ἐκείνου ἐκείλεγεν. (σ. 36)

Τὰ κτήματα τῆς ἐκκλησίας Διοσαγγίτιδος, μοναστήρια "ὅπλα ... ἐγγεγραμμένα ὑπὸ τῶν ὀνομάτων τῆς Αὐτοῦ" ἐγράφησαν χαρτία. Μετὰ τὰ κτήματα τοῦ ἁγιωνύμου "ὄρους" ἔθεσε ἐπιλογὴν περιέχομενα ὑπὸ ἐξήκοντα ἐκατὸν ἀποκεκλεισμένων ψυχῶν καὶ ὑπάρχουν εἰς ἐρείπια ὑπὸ ἄγνωστα τὰ ὁποῖα, ὅπου πλὸν τοῦ διαιρεῖν χρόνου παγίπτωσαν ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, ἐν ὅτῳ ὁ καρδινάλιος Ἐπισκόπος (ἐπίσκοπος τοῦ Παπᾶ ἐν Κλώσῃ) ἔχει κοίλην τὴν ἀναλάβουν αὐτὴν ἐκκλησίαν. Συμμαχήσας ὁ ἐκκλησιαστικὸς κύριος μετὰ τοῦ Διοσαγγίτιδος βαρέως ἐχρεώσεν καὶ ὅτε εἶχεν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει ὕδωρ ἐν χρυσοῖ, ἄργυρον ἢ τὰ ἐκκλησία, ἢ διὰ φόβητρα βαπτίσματα ἐκατὸν μοναχούς, ὅσους ἐνόμιζε ἱκανοὺς ἐκκλησίας χήρας ἐκ μέσου ὁ κάθας ἐκκλησίας ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης ἢ χήρα ὁ Ἐφραίμ, ἔσωσε τὸ μοναστήριον ... ταῦτα τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν τὸ 12ῳ παντοκράτορι ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν προστασίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἕως τῆς σήμερον δὲ ἀκέλεσε "ἐν τῇ μονῇ τῆς Παύλου ἐν τῷ σαρκοφάγῳ τοῦ Ἐφραίμ ἐν ἀνορθοδοξίᾳ ἐκ. Μονῆς." Ἰστορ. Παπαρρ. Ε'. σ. 210.

Ἡ χαρὰ ἡ ... ἐν Ἄθω. Ἰστ. τῆς Ἑλλάδος Λάμπρος
ὁ Μεγ. ἀρχὸς ... ἐκ τῶν ἱερῶν μνημείων id. die Hauptv. 55-57 ἐφ. Ἐ σ. 390
ἐκ τοῦ Ἀθανασίου μοναχοῦ Γρηγορίου Ὀρθοδοξιάδου
φορμάτα (σελ. 245) μεταφορὰν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἰβήρων ὅτε τοῦ Ἰβ
Γρηγορίου ἡ οἰκία ἐκκλησίαν τῷ Παύλου "ἔμαθες δὲ ἀγαπητὲ τῷ ἐκ Παύλ
ἐκκλησίαν ἡ τὰ Παύλου καρδιακὰ ἀφοσιώθηκε, ἐν Διοσαγγίτιδι ἐκκλησίᾳ, ἐν
ἐκκλησίαν τοῦ Παύλου ἐκκλησίαν ἡ τοῦ Παύλ. ἐκκλησιάσθησαν ἤδη ... ἡ οὕτω πα
ἐκ τῶν μοναχῶν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἡ ὁ συνδέσμων". J. B. Card. Pitra.
Analecta sacra et classica Spic. Solesmensi parata, T. VII ... Ἀνέκδοτα
κειμένων τοῦ Βυζαντίου τοῦ Μεσαιωνικοῦ τὰ σύμφωνα. Parisiis
... 1891.

Δυσμοὶ ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν (ἴδε καὶ ἀρχαιολ.)

Le Barbare d'Occident, dont les scrupules (αἱ ὑποψίες τῶν συνειδήσεων) s'
sont usés de longue date à piller (ἐξῆλθον ἀπ' ὅλου ἤρχισε διαφορὰ
les moines Lombards ou rhénans, est peu sensible aux doléances litaniques d
ces schismatiques et les rançonne sans pitié (ἀφοσίωσις). En même temps
à l'instigation (κατὰ ὑποβολὴν) d'Innocent III une tentative est faite pour
latiniser le principal centre monastique de l'orthodoxie." Mele. de Vogüé
ἐν Ἀνατ. σ.

Διονυσίου Μονή. "Τὸ ἱερὸν κοινόβιον τοῦ Διονυσίου ἐξαιρετόλου κοσρεπηγήσεως ἐν Ἀθωνῇ" ὑπὸ Α.Δ. Μυραϊτίδου. Παρναι XVII 1894. σ. 17-33.

Vom Dionysioskloster auf dem Athos ~~Δ~~ ὑπὸ S. Dräseke ἐν Byz. Zeitsch. II 1893 σ. 79-95.

Κωδ. Κουλχ. 192 φ. 154. σημείωσις δὲ ἡ μονὴ ἐκάη τῇ 25 Οκτ. 1543.

εἰς τὸν Dräseke δὶς ἀπήντησεν ὁ Λαμπρὸς σ. 440 κ. 609-18

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

13 Δουλοπάροικοι (ἰδ. Γεωργία τῶν Ἁγίων) Καμμιά πρὶ δουλοπαροι
Παν. Ι.
ἐπὶ Ρωμαίων κοινωνὴ τάξις τῶν ἀνδρώπων μεταξὺ δούλων καὶ ἐλευθέρων
οἱ δουλοπάροικοι προσομοιαζόμενοι εἰς τοὺς ἔδαφος ἀναποσπάστους καὶ μόνον ὄργανα ἔχοντας
τὴν γεωργίαν. (adscripticii, censiti = ἐναπόγραφοι). σ. 74.
Ἡ προσομοίωσις αὐτὴ εἰς τοὺς ἔδαφος ἦτο ὑποχρεώσεως καὶ δικαίωμα αὐτῶν, ὥστε
δὲν ἦσαν ἀποβλητοὶ παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν . . . . . σ. 75.
"Ὁ ἐναπόγραφος εἶχε τὴν χρέωσιν νὰ ἰδιοχειρίσεται τὰ ἴδια αὐτοῦ πρόσωπα
καὶ ὑποχρεούμενος νὰ δώσῃ πρὸς τὸν κύριον ἐπίσημα τοῦ καταμερισμένου κανόνος, ἀλλ' ἡ περι
ουσία αὐτῆ ἦτον νὰ μένῃ παντοῦ παρὰ τῷ ἐναπογράφῳ εἰς κεφάλαιον αὐτῷ ἐργασίας
εἰς τὴν γεωργίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἀναγορεύοντο ἀσυλοτέλειαι παρὰ μεγίστου κυρίου σ. 76
(μεταξὺ τῶν ἀναλόγων δὲ τοῦ ἐξαδίαδου ἐναπογράφου περιεχόντο καὶ οἱ κύριοι δουλοπ
Πορ' Αρμεν. Γ' ἢ 10 ὁ εἰς 30τίαν μισθωτὸς γεωργὸς οὐδὲ μισθὸν αὐτὸν αὐτ.
ἀποδιώκεται, ἀλλ' ἡ παλαιότης αὐτοῦ δὲν ἦτο καθαυτὸ ἡ τοῦ ἐναπογράφου ἰδιότης
ἡ Πεῖρα ΙΕ'.6' "ὅτι ἐπαρόικους μισθωτοὺς ἀδιακόπου παραμονῆς τὰ ἐκ παροικίας
αὐτῶν τόκια καὶ τὸ παντὸν δίδοντες εἰς 30τίαν ὁ Βέσσης ἔλεγε μὴ ἔχειν τοιούτους
ἰσχὺν ἐκδιώκειν αὐτούς, δοκοῦσι γὰρ ὡς ἀποτόκους τῶν τοιούτων διὰ τὴν χρονίαν νομὴν, ἀνα
κτᾶσθαι δὲ ἔχουσι παρίκιον τὸ πᾶσιν" διὰ τοῦτο ἴσως ἐν ἐμφορᾷ (ΙΓ'.α') καὶ ἐν ἀναπαμῷ
(Ι'.6') ὁρίζεται νὰ μὴ ζημιῶνται μισθωτοὶ κατὰ τὰ ἐπίπεδα. Ἡ αὐτὴ αἰτία
μεσα τοῦ ΙΑ'αι. ἀλλὰ σπεύδει τὰ μεσα τοῦ Ι' κοσμεῖ ὁ μάγιστρος . . . λέγει ὅτι ὁ παροικος
ἀναχωρεῖν δὲν δύναται νὰ ἐκποιήσῃ τοὺς παροικικοὺς ζώους ἢ τὰ κοπριδικά . . .
ἂν ὅμως πρᾶξῃ τοῦτο παροικος μονος, αὐτὸς τιμὰ 40τίαν ἀποτιμήτων αὐτῶν . . .
ἐν τῷ τρυβ. τοῦ Μ. Βασιλείου ἡ τις ἐν ἄλλοις σοχλοῖς ζητεῖται λόγος περὶ τριῶν ἰδίων
μοναχῶν τινῶν ἦσαν περὶ μεσίτου "μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ παροικων προσκαθημέ
νων ἢ τῆς ἐξαχειμερίου νοσοῦσαν" . . . . . .
προσκαθήμενος εἶναι οἱ μὲν αὐτοκτίσται τοιοῦτοι δικαίωμα
προσμένειν (ὡς οἱ παροικοι) ἐξαχειμ. δὲ νοσοῦσαν ἦταν ἴσως οἱ ὁλό
μονοι παντὸς οἰκήματος, διότι μέχρι τῆς ἐξαχείμης τοῦ κοπάλου αὐτῶν ἀρκοῦ
δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποκτήσουν ἀποκτήσεως ἕνεκεν ἐν μικροτοκίᾳ. Οἱ ἐναπογράφοι τό
σον ἦσαν ἢ ἐμψυχοι κτήσεις ἢ ἐμφυτεῦσαι, ἀλλ' αὐτὰ ἀναίτια χάριν ἐξαιρέσεως
δηλοῦσι παλαιότατα ἐξαχειμερίαι . . . . . σ. 105.

Δαμασκηνὴ Ὑδρίτης. Ὠδαὶ εἰς φρ. 1386. ἐφ. 282.
Δαμασκηνοῦ ἱερομονάχου τοῦ Ὑδρίτου εἰς τὴν ἁγίαν Ἄννην
ἀγ. 11αν
Χαῖρε γυναικῶν μεσίτευε ἀγένητε τῆς ἐν λύπαις σωτῆρος
ἀγ. Θηκτῆρος πανσεβάσμιε ὦ τῆς εὐφήμου θυγατρὸς
ἔκγονοι, ἐξ οὗπερ ἔλαμψεν Θ
παρθένος θεὸν ἐν μήτρᾳ ἀγκάλαις τοῦ ἁγίου Πάππου . . . ὁ δοῦλος αὐτοῦ
τῆς Δαμασκηνὸς φίλος τῆς σωτηριώδους μου ἐκτοῦ τοῦ κυρ.
ἐκγονοι Δεκεμβρίου 85

Δικαῖος.

Συμβιοῦσθαι (ἐστὶ κοροεσθῶτας) μετὰ τοῦ καθηγουμένου καὶ ἐξετάζειν τὰς δικαίας τοῦ μοναστηρίου τῶν ἐγένοντο παρὰ τῶν ἀποταχθέντων διακονητῶν, καὶ καταγράφειν αὐτῶν τὰς μονὰς τὸν γραμματικὸν εἴσοδον καὶ ἔξοδον. – (νομεζω: διακονίας) Λ. Τυπ. εἰσ. Μαντῆ 1406. Meyer. 21

Ἐν ἐγγράφῳ τῆς μονῆς Λειμῶνος (Διαθήκης τοῦ Μεθοδίου διαδ. τοῦ Ἰγνα. Μεθυμνῆς) τῷ 1576 ὑπογράφεται οὗτος: "Ὁ τοῦ δικαίου τῶν αὐτῶν μο Μεθόδιος μοναχός καὶ κορυτοσιγκέλλος Μεθυμνῆς καὶ ἄρχων πάντων τῶν μοναστηρ. τῆς Μεθυμνῆς" εἶτα: Ὁ καθηγούμενος Σέργιος. – Τὰ ἐν τῇ Καλλονῇ τῆς Λεσ. ἱερὰ μοναστήρια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου Μερ. Α'. σ. 80.

Διακονητοί Χρυσ. Μαντῆς Παρασιγ. 206.10 Meyer καὶ 207.12 (ἐν ἀπαρ. Δικαῖ.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

45 Διονύσιος ὁ ἐκ Φουρνᾶ ἁγιορείτης

Ἱστορίαι κωδ. ἁγ. Ἄννης 20, 16. 16ηρ. 469, 8, ε' Σταυρ. 54. 5. ἐξ ὧν...

Διδαχὴ ἀσωτοπαίδων " " 17 ἐν ἁγ. Παύλου 22, 29 16ηρ. 469 8, ς'

Κανόνιον περὶ τῶν ἁγίων τριῶν ἁγ. Ἄννης 20, 12 χλγ. 190 ἐξ 1376 16ηρ. 469, 8, α'
ἐν τέλει τοῦ κωδ. 20 ἁγ. Ἄννης ὁ Λαύρας (Α σ. 16) σημειοῦται περὶ τοῦ ποιητοῦ: "Ἔχαδον ὠφελεῖται καὶ ἐν τῷ παιδικῷ τούτου, φησὶν ὁ Ἀλέξ. ὑπερεχόμενα εἶναι γεγραμμένα ἐν τῇ ἱεροδιδασκαλείῳ καὶ δὲ ἄλλα πολλὰ ἔργα ἢ μεταφράσεις τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ἁγ. Ἄννης μοναΐδος Διονυσίου ἀφοῦ ἐφάρμοσε τὸν ὁμώνυμον Καλλιουπόλεως· ὅθεν ἐν ἔτει 1779 ὄντως διδάσκαλος τῆς ἀδανίτου παιδείας ἐπανορθώσας τὰ παλαιὰ σχολικὰ ἐκείνα βιβλία, περὶ οὗ ἴδ. Σάθα Νεοελλ. φιλολ. σ 610."

Διονυσίου ἱερομ. τοῦ ῥήτορος, ἱστορία τοῦ ἁγιωνύμου καὶ βασιλικοῦ ὄρους καὶ τῆς ἁγίας Λαύρας· Κωδ. Καυσ. 52, 5 τοῦ XVIII αἰ. ἐξεδόθη ὑπὸ Μαρκελλου Χρυσοστ. ἐν Ἀθ. 1858. σ. 296-301

Διάβασος ἐν ἁγιορείτικος ζήσας ὁ κατὰ τὸν Alain René Lesage γάλλος τοῦ 12-14' αἰῶνος ἔγραψε κατὰ μίμησιν ἰσπ. προλόγου τὸ ἱερομ. μυθιστόρημα Le diable boiteux (ὁ κυλλὸς διάβολος) τοῦ 1707. ὅθεν ἔχαιρεν μεγάλην ἱστορικὴν ἐξοικείωσιν τῶν ἀγγλικῶν ἐν Μαδρίτῃ σπουδῶν τὰ διαφθαρτικὰ ἐκφράσεις ἐν τῷ ἀρχαιοτέρῳ τῶν δυσκολιῶν

Ἐγκώμια.

Στίχοι ωσχιτικοί (ἐγκωμ.) περί τοῦ Ἄθω κωδ. Κωνσ. 62 (XIX) κατ. Λ. Α' σ. 41.

"Ἐγκωμιον μικρόν τοῦ ἁγ. Ὄρους" κωδ. ἀ. Πανεπ. 204 (XIX) σ. 2 (κατ. Λ. Β' 325).

"Περὶ τοὺς ἐν ἁγίῳ Ὄρει ἐγκώμια Ἰβηρ. 153 φ. 105a–106 (Β' σ. 36.)

Τιμεῖα γὰρ ἀρετῆς ὁμοχογουμένης ναδεστήκει τὰ ἱερὰ ταῦτα τοῦ ἡμιθεοφ. ἱστήρια καὶ σεβ. μοναστήρια· ἐν αὐτοῖς γὰρ ὁ σωφροσύνης ἀσκεῖται τρόπος καὶ ἡ κῦν τεχνίτης πορίζεται καὶ βίος θεοφιλὴς ἐκπαιδεύεται καὶ τὸ ἀπόμονον ναλαμ τίζεται τὸ σωτήριον κέρος, ὅπου γε καὶ θεὸς ἐν τοῖς τοιούτοις ἐθαναπαύεσθαι ποιοῦνται. Ἐγκ. Παΐσιος εἰς τὸ μέγ. Σπήλαιον 1741 Act. Patr. V σ. 203.

Ἰδ. Νικ. Καβάσιλα εἰς ἁγ. Δημήτριον. Θεοφίλη ἁγ. Μηνιμεῖα σ. 70–71.

Ἐγκωμιοι καὶ σωζίται
Meyer Ἀνήμους 163

Επιγραφαί. "Επίκρισις τῶν ὑπό Δήμητσα δημοσιευ-
θεῖσι ἐπιγραφῶν τοῦ Ἄθω ὑπό Παπ. Κεραμέως ἐν Βυζ.
τομ. 8. σελ. 572-587. ἐν σελ. 586 "περί καλειδικῆς"
Ἄθωνος ἔκει (ὁ Δημ.) 67 ἐνῶ γνωρίζομεν σχέον τῶν μονῶν ὁ 200, τ.
ὑ(τας) δὲ τοῦ Ουσσενόκου ἀγνοῦ σαντελῶς". (Ἰδ. ἀρχ. ἐπιγραφαί)

Ἔγγραφα ἐπίσημα τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐν "Acta Re-
ci

Καταλογικοὶ δείκτης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ερώτημα. (ἰδε κ προνόμια)

κ ὑπερ τῶν ἱερῶν φρονιστηρίων ἱερᾶς ἀρμονίας συζεῦξαι τὰ [illegible]
ἀκουῶν διαφερῶ τεταγμένως. ἀνάλογον γὰρ τοῖς ἀνθρωπίνοις σώμασι, ἡ ὑγεία
συνοδὸς κ τοῖς ἀνὰ χεῖρα πράγμασι βαίνει· οὕτω δὲ κ ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν
ἰχνῶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀκουομένων ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν." Σχολ. νεαρ. Ἰουστ. νεαρ. 123. λ.
Βυζ. χρον. Τομ. Γ' (1896) σ.

ἐχοῦν ἄκακον χρὸς αὐτὸ, καθὼς γε πάλαι ἀρμόζει τοῖς βασιλεῦσι. διοὶ ὕμνια ε
ἰσοζυγιασμένως ὀφείλουσι χάριτας τῷ Δεσπότῃ. ἀλλ' ἡ τῶν ἀγγέλων εἰς ὑμᾶς ἐπ
ψυχρότητος· τῶν δὲ ἐν τοῖς ἀγγέλοις ἐστὶν ἡ πανήνα". Χρυσ. Ἰω. Β' Παλλαδ. ἐν Βιβλ. β
"Μαζαρ" σημ. β' σ.

Ερώτημα ?ιδε Καλλιγραφία.

Ὁ ἐν ἀσκήσει μοναχικῇ βίος οὗτος ἐστὶ σεμνός, οὗτος ὑπερτῶν αὐτὸ δὴ τῶν ἀν
θρώπων ἄνθρωπος, ὥστε φαῦλα μὲν ἀνθρώπινον αὐτοῦ οὐδὲν ἀνέχειν, καθαρὸν δὲ ἀποφαίνειν
τῆς πρώτης φύσεως καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ ἐνεργήματα τῆς τῶν ἀνθρώπων φρονήσεως ὑπερβάλ
Ἰουστινιανοῦ Νεαρ. 5. πρόλ. εἰς Νεαρ. 133 πρ.

Ὅσον ἐμπνεῖ τὴν μονάδα βίου ἀσκήσεως καὶ οἱ τοῦ χριστοῦ ἀκόλουθοι καὶ μαθηταὶ
ἀναμφιβόλως ὁσίας ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Λέοντος Νεαρ. 10. παρὰ Zach.
J. Gr. Rom. III.

Τῇ ἡμέρᾳ δὲ ἐπιστολὰς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν ἔδειξαν, τὸ δόγμα ἀνέχον ἐκ ἀρίστου
εἰ τοῦ μελέτης τῶν μοναστικῶν σχημάτων. ὠφελιμώτατον γάρ τι χρῆμα εἰς ἀνδρα
γαθίαν ἐμπεδοῦν ἡ τοιαύτη φιλοσοφία, μαθημάτων μὲν σοφῶν ἀσκητικῶν ἐνεχόμε
νον, ἀπὸ περίττου δὲ τῆς τῶν ἐν σώμασι σοφῶν ἀφαιρουμένης τὸ ὑφὸς τὸ ἐ
ρεθὲν αὐτὴν συμφερόντως. Ποιᾷ δὲ φοιτᾷ τῇ αὐστηρᾷ φρονήσει τοιαύτη καὶ τοσ
αὐτὴ ἀναιρουῦσα ἢ μεγάλα ἐργάσεται. . . Μᾶλλον δὲ τοῖς τούτοις σεμνό
τατ' ἂν παρῆκεν ἡ ὁρᾶν, τὸ ὀφείλειν δεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ βίου ἀσκοῦντα, καὶ τὸ οἰκεῖα
τῇ φύσει ἐγγελᾶν θεῷ φιλοσοφίᾳ. ᾗ ἐν σαφῶδε ἢ σαφοῦσι βιοῖ ψυχρόμε
νοι τε περὶ πλείστων σφαλμάτων ἀποχωρεῖν ἄγχιστα, οὐδ' ὥρα ἐς παλαιουμένους χρέα
παρεῖναι σφαλεῖν· ἀεὶ δὲ ὁ ἀστὸς ἡ ὑμνῶν ἐς πλανᾶσθαι παλαιουμένων καὶ
παραδοκεῖ τὸν ἐκλυθέν μακαριότητα, ἡ σκληλαλαι ἀεὶ σφὸς τὸν ἐκτὸς ἀγῶν
Δαυΐδ. ἔπος. Ἰσαρ. Ι. στρ. 12 (Migne. τ. 68 σελ. 857–892)
καὶ Φιλαρίου Ι 21. (Migne. 86. Β'. 2477.) Θεοφυλ. Δημοκλ. Κοσμ. ἐφ. σ
καὶ Βε
"ἁγιωσύνης ἀγκάθῃ τὸν ἐκ τοῦ ἀκτὸν ὁδοῦ" Ἰουστ. Νεαρ. 5 πρ.

Σκηνὴν ὀνομάζεται ὁ μοναχ. βίος φιλοσοφία (Ἁγ. Νικοδήμου π. τ. μον. κε

Εγκωμια 98ᵃ

τὸν περιφανῆ τουτονὶ λέγω καὶ σεβάσμιον χῶρον, τὴν τῶν ἀρετῶν ἔσταν, τὸ καλοῦ παντὸς ἐνδιαίτημα, τὴν τῶν ἐπουρανίων ἀντίτυπόν τε καὶ ἀχειροποίητον σκηνήν, τὸ παντὸς ἄγη ἐλεύθερον καὶ παντὸς πάθους ἐναγοῦς ἀνώτερον, τὸ τῆς ἁγιωσύνης ἐπώνυμον ὄρος

Παγαμέ ἐν 6. Πέρυ ad. Migne 150 A1 1000

Ἐκκλησία τῆς ἁγίου Ὄρους (σχέσεις) Ἐγκυκλοπαίδεια
τομ. Δ' 371

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ὁ ἅγ. Sabbas καὶ κτίτωρ Λαμ. Χαλιανδαρῆ λέγει ἐν ἀρχῇ τοῦ Τυπικοῦ
διὰ γὰρ τοῦτο κἀγὼ ὁ ἐλάχιστος πάντων καὶ ἁμαρτωλὸς σφρευθεὶς καὶ τὸ ἅγιον
ὄρος εἶδον ἐκεῖ ἁγίῃ καὶ νόας σεσαρκωμένης ἐν ἀρετοῖς εἶδον ἐπιγείῃ ἀγγέ-
λοις καὶ οὐραν. ἀνθρώπῃ Meyer σ. 184. 32.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

· Εμπόριον

· Εν ἁγίῳ πνεύματι ἐντεχλόμεθα . . . μηδενὶ ἑτέρῳ πιπράσκειν (πλὴν τοῖς ἡσυχασταῖς δωρεάν) στληρεσίον, τιὰν κοσμικὴς τυγχάνῃ, κἂν ποσχὴν τῆς μεγάλης ὠφέλειαν ὑπισχνεῖται τῇ μονῇ, τιὰν χρήματα ποσχὰ δίδωσιν ἐς προσένεξιν, κἂν ἐν τῇ μονῇ εκοπίασε συχνά, εἶτα πρὸς ἑτέραν μονὴν ἀπιέν. Τυπ. Μαχαιρᾶ Act. Pat. V σ 428.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐπιμηνοία καὶ ἅγιον Ὄρος

Μηνὶ σεμπρίῳ καὶ αὐκε (ιγ) ἰνδ. ἐδόθησαν ἐξαρχικὰ τοῖς ἐν τῇ σεβ. μονῇ τοῦ Χελανταρίου τὰ ἐν τοῖς μετοχίοις αὐκε, ἔνθα ἂν ὦσι, πατριαρχ. δίκαια, ἤγουν τῷ ἡγουμένῳ τὰ ἐν τῷ μοναστηρίῳ, καὶ δι' ἀσφαλείαν ἐσημειώθη. ἐπὶ Πέλου 1389. Ada II. σ. 140.

Μοναχοὶ ἀλιεῖς τῆς μονῆς ἁγίου Παντελεήμονος

ἐρημίαν.

ὁ Παλ. Ἰωακείμιος (1347-1350) ὀνομάζει τὸ "ἅγιον Ὄρος" "τὸν ἀρχαῖον Ἄθω", τὸ δὲ διδασκαλεῖον τῶν μοναχῶν, τὸ "παλαιοχριστιανικὸν" "τὴν ἀρχαίαν ἐργαστήριον". Γεδεών Παλ. Πίν. 423.
αὐτὸ ἐχαβιτία τοῦ Ἀνωνύμου Ἐφ. Π (1892) σχ. 71

—— τὸ μόνον, ὡς ἀρχαῖον, ἀνάκτορον τῆς ἀρχαίας κοινοῦ ἐργαστηρίου, ... τὸν τῶν ἐναπόντων τῆς οἰκουμένης ὁμολογουμένως ἡγιασμένον μᾶλλον χῶρον, τὸν ἱερὸν κῆπον, τὸ ἁγίασμα καὶ δαιμόνων ὄντως τῆς ἀρχαίας κατοικίαν" εἰς Γρηγορᾶ annotationes τομ. Β'. Bonnae σελ. 127 Α. παρὰ Γεδεών "Ἄθως" σελ. 198

Παντάλεων Ἐχρῆν Α' Κορινθίου

Πατέρες ἅγιοι, ἡ τοῦ ἁγίου ὄρους πανσεμνότης, ἐάσαι ὀλιγαύδατον ἡ κυβερνήτης τὴν βασιλικὴν τῶν σοφῶν ἐπάνω ἐπαύλεων τῶν ἀρχαίων τόπων, οὗτως τὸ βασιλικὸν κάλλιστον τῶν ἱερῶν ὄρη τὸ ἅγιον οἰκουμενικὸν ὄρη· καὶ τὸ ἡμέτερον φῶς τῆς ἁγίας ἡμέρας ἐστί. Οὕτως ἔχομεν τῆς οὕτω σοφίας, τῆς δὲ μόνον οἱ χριστιανῶν βασιλεῖς, ἐμοὶ τῆς αὐλῆς τὰ ἔθη τὰ μόνιμα καλοῦσι τὸν ἡμῶν τῆς αὐλῆς καθιερώνονται τῆς ἁγίας μὲν ἡμῶν διὰ τῶν ἐναρξιμάτων ὑμῶν ἐσχάτων. Ἀπὸ δὲ τοῦ καιροῦ τῆς ἱερᾶς τοῦ ἁγίου τῶν βασιλείας ἡμῶν εἰς τὸν τῆς ἀνατολῆς ἀρχιερέως. Οἱ δὲ ἡμεῖς τῆς ἁγίας ὑμῶν χαρακτῆρας ἡμεῖς τῆς, βοηθήσαν ἡμῖν τὸν καιρὸν ἡδέως. Μεγεσ. σελ. 174. τῆς ὁ Παλαιστρικὸς ἀναγνώστης τὸν τόν γὰρ ἐγκόσμιος ἀναγνώστης ἔχει τὸν κοσμικὸν ἡμῶν τῆς τοῦ εὐρήκα ἰδεῖν πρὸς καλλιτέχνην ἀνάγκη τὸν 168, 21. διὰ καλλιτέχνων πλῆθος ἐκ τῶν ἀναγκαίων τόπων." 135, 20 ἡμῖν

Ἰδὲ καλλιτέχνων ἐγκωμίων τοῦ Ἁγιορ. Δ. Παλαιολόγου παρὰ Μεγεσ 191.

. . . .

"εἰ δὲ παραδείσων ἔλαχον ἢ καλλίστερον οὐρανὸν ἢ ἀρετῶν ἀκτῶν καλλιγένειον, τοῦτ' ἂν τῆς μαχίσεων, οἷμαι ἂν ἀμάρτοι τοῦ δέοντος". . . .

"ἀκούειν (ἡ λιμοκτονία) καὶ τὸ μέσον ἀέρων τῆς ἐν τοῖς τρόποις ἐκ δοκησίας σπερμολογίας ἐκ ἐκ θρησκείας ἀκαιρίας" Λαμπρ. Ἱστ. Ἐκ Ἐλλάδ. Τομ. Δ' σ. 256.

"Ἀλλ' ἐπὶ μὲν ἀκαιρίας τὰ ἐπιτηδεύματα ἄλλα καλὰ ἦσαν καὶ ἐν τοῖς τῶν ἐπιτηδευμάτων ὕψεσι τὰ ἀληθέστατα ἀκαίρως ἐπὶ ἄλλων καιρῶν καλοκαγαθίαν ἔπαθον καὶ ἀπολλύουσι, τὰ ἐπιτηδεύματα ἀκαίρως τῆς ἁγίας τῆς ἀκαίρου καὶ ἀκαίρου". Δημήτρ. Δημητρ. Ἐλ. 12ον 1892-3 σ. 30. 1.

Φιλοθέου Παλ. Ἀναρριπτικὸς βιβ. ΧΙΙ.

23 Επιγραφαί αρχαίαι εν Αθήναις

Ο Anglais ... M Leake a trouvé dans les ruines de cités oubliées quelques anciennes inscriptions grecques qu'il a produites dans la relation de son voyage. (Leake Travels in Northern Greece t. III p. 140. Ces monuments épigraphiques sont à peu de chose près, les seuls ... de la longue présence des populations helléniques dans la ... du mont Athos. Αι εν αυτώ επιγραφαί είναι εν αριθμώ φυλλ. χ. χρόνων εν πρώ γνωσιν ήδη εκ Μονής του Βαρλαάμ. Η επιγραφή όρους του αγίου Όρους η εν τω τόμω τούτω επισυναπτόμενο. 114-175 σύνδρομος μεν αλλ' όλως αύρεβαι, σχε χόν τι αμφίνοια ιδίως περί τας διοικήσεις

Επαναδιάσκεψις του 21 παρά Πετράκαστρα Ν. Πυλαί σ 51-53 Άνδρων
Έγγραφον επιγραφόμενον Κοινότητος όρους του πατριαρχικού εκ Παρ. 1820. εν ω δι' οι διαγραφόμενοι η "δεύτερα η αμφισβήτησις παλαίσεως του αγιωνύμου Όρους η εξ αύτης η μεγάλη συμφορά η σωτηρία αφανισμός των εν αυτώ αναπαυομένων αδελφών, ούτε δύναται σημειώσωμεν δια σήμερον ότι οι ημείς η ασθενείς γέροντες η νέοι εν τάξει των μοναδικών σχεδόν ούτε χήτοι παίζοντες η αυτοί οι διαφωνίαι εν μεγάλη ανωμαλία η αφορία χρεωφόρησαν εν τη ψυχική των στοιβάδων εκ τάγματα των αραιοχρίσεων (βλέπων να μεσόφ σπουδαιοτάτων όσων το δόσιμον (α δι' κυβερνήσεων) δια χήτοι ωφελείας διαφέρει η δύο δόσεις)

Παρ. αναδημοσίευσις προς τη Κοινότητα Οκτ. 5 1826
Προς αυθεντίαν αγαπητών αδελφών. "Αναφαδιχρίσεων είναι ο τρόπος της αδιαφορίας σας η συμπόνοια περί των εν Ταύδα η δια σωτηρίαν εν τοιούτοις συμφωνιών σας. παρόλα δύο ήδη χρόνοι αρίθμητα η είναι άγνοι η άγνωστα μέρη όμως πάντες ανεπαλλοίωτοι παν' ένας παλαιός συμφωνίαν των όμως αφίνει μόνοι ημείς οι το φιλαίτερον εναγγελισμένοι έμπειροι συναρμόζουσι η υποστηρίζει τα δίκαια οι ανταιδέχνοι σας η στηριζόμενοι δ το αυτό μέρος τόσον διαθήκη παρά ... ο τρόπος να οίκος δεν είναι ανεκλειπτός μόνη τόρα δια επιχείρησιν η προφανή δικαιοσύνη ανθρώπους νέα τράπεζα η αδερφίας (η προφανείς ανάγκη να ασπάσωσι

Περί οι μοναχοί Ιωάννου εφημερίου αδελφοί εν Θεσσαλονίκη. Δημητρίου ιδ. Νεοκαισαρείας. Ερμηνεία αριθμ. σ. 76-Θεσσαλονίκη σ. οίκ. μνημ.
Ερμηνεία ιερομονάχου εκ "βίοις π/κου. ανδρών του αυτοκράτορος (γενικώς υπέρ των μοναχών) (1888) σ. 325
Επιστολή έγγραφα περί της εκδόσεως του Όρους Ιδ. Χρυσ. Δόκα Δ. σ 429 κ.ε. υπό Λ. Καρατζά
η 472-75

(ἰδ λωΐραν σ. 204)

Ἐπανάστασις τοῦ 1821. Σμυρν. σχ. 172-182.

Περὶ αὐτοδόσεως τῶν Μηλοχίων ἡ ἱστορικὴ ἀγορανομία ἐν ἰδ. ποίου: Ἰδ Χειν. Οἰκονόμου Θρακομ. ἐκκλ. τ. Β' σχ. 74
16. ἐν λ. λωΐρα. Ἐπανάστασις 1571 Ζαδα Τουρκ. ἔθν. σ. 172.

Στοιχειώδους (Βαρδαρμιώτη ἀρνιοβίη τοῦ 1821 ἐξ ἀγνώ-
ρους διδασκάλου παιδεία ἐν ἀρνιᾷ τῇ Ποντ.
καὶ καλὰ τὴν ὑφίσιμη ἐπανάσταση ἐκ Πελοποννήσου περὶ τὰ ἔλεγε
τοὺς Ἕλληνας, ὅσο τὴν αὐλαδάρα Μηλοσσοπὴ χωρίσμα ὀχαβοῦ μέρα ἡ
ἄγαλε μὲν τὸν μεταξὺ ἐκ ὁποίου ἡ ὁδὸς ἦτα ἡ ἐγνοῦλο,
σφαγὴ ἐν Ζαδα: Τοκτιοπαλουρίης ἔθν. σ. 172. ὅτι οἱ ἀρχιγο-
νικοὶ Παρὰ τὴν Θεσσαλονίκην μαγοῦν τοὺ τουρκ. (αὐτ.)

Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων τῆς ἀγ. Ἔθνους 8 Δεκ. 1846
Πελ. 9-14. Ὀκτ. 46. 22 Δεκ. 847. 26 Μαρτ. 847
25 Ἰουν. 1846. Β' Ἐνόδ. Πρακτ. τῆς ἐθν. συνελεύσεως σ. 557-8 (1843
577. καὶ 22 Φεβρ. 1846 Πρακτ. σ. 518.

Γερμανὸς Εὐφημενίδης Βεβαιοῖ εἶναι ὅτι ἐκάμε ἐπι-
σκοπὴν ὁ ἱεροκήρυξ Γ. Ε. παραγόμενος ἀπὸ τὰ Ἰόνια
εἰς Κόρινθον μὲ τὸ σχέδιον νὰ ἐπαναστατήσῃ ἐκεῖ ἐναντίον τῆς
Πύλης. Θυμίου φιλ. ἔτους 207
ἐκεῖνος· ἡ ὁρμὴ μεγάλη ἦτο ἐκεῖ ἐπικρίνει τὰ ἄνδη, ἡ ἡρ-
μὴ πὸν ἀέρα ἐπιβοηθεῖ· ἡ ἱερωσύνη τὸν ἐκάλεσε ἐκεῖνον ἐκεῖθεν
ὑφαίνεται ξένος ἐκεῖ συμμαχία, ὅτι ἦρος ὥρα μόνη, ἀλλ'
ἐν ἄνανδι καιρῷ τὴ χάνει· ὁμοφωνοῦντος ἀεὶ τοῦτο τὸ
σάρκα ἱερὰ πάντα, ὡρὸς ὁμοίαν τὴν χάριν τὴ πόνην τῶν
ἀνθρωπίνων αἰσθητηρίων· ἡ μᾶλλον ὅτ' ἐκ μέσου τοῦ ἄχους
ἡ τῶν φυτῶν ἐκείνων ὄρθριος ἡ ἡ ἀνδρὸς ἠχήσασα φω-
σή, συνάδει τοῖς ἐκεῖ μοτάζουσι ἐκοῖς, ἡ συμφωνεῖ τὸν

κύριον. ἔχει γὰρ γαστέρα καὶ μιδάραν ἐπὶ στήθους· ἔνθεν
γὰρ, καὶ χρυσῆρων ἔμφυτον καὶ μυσικὴν ἁρμονίαν, καὶ αὐλὸ
σκύδιον ὑπερσαλπίζουσαν τοὺς ἀκούοντας πάντοτε ἡμικυ-
κλίου καὶ ἄρα σπηλαίῳ κεφαλοφυῆ ὑδάτων ὁ κῦρος ἄρδεται καὶ ὑπ
ἀγγεῖον σοφίας. ῥύακες ἀποδεχόμενοι ἄμοδεν ἄμμοι, μυ-
ρίων γίνονται σοφῶν σπηλαίων, καὶ ἀμμήρους ἠρέμα καὶ χάρα γίγνε-
ται ὥσπερ τὸν δρόμον κοινοῦνται τὸ ῥεῦμα, οἷον ἐσίνδης καὶ
αὐλοὶ σιωπῶντες, καὶ γένος φαιδίας ἀποδαν ὀρνίνοις ὁρμάς
ἀντιποιούμενοι, καὶ διδόντες ἐξουσίαν φαιρᾶν τοῖς ἐκ μυ-
σταῖς, ἀδόρυβον βίον ἀκούοντας, τὰ ὑγρὰ τοῦ κύκλου ὑπὸς-
ὸν ἀναφέρουσιν, ὅτε καὶ σοφὸν κῦρος πουχίαν φαρίχει τὴν
κῦφυΐαν τοῖς τὴν οὐράνιον ἐν μὴ μενεῖναι ἑδέμνοις σοφίαν
αν, καὶ ὑπὸς μὲ τὴν χορηγίαν τῶν ἐν τροφὴν φαντοίαν ἐ
νδεΐας ἔχόντων ἀφθονον οἱ σοφὸν οἵπαδε τὸν ἄσπαλα
ο.μάθτον σοφίζουσι· καὶ ἄρα δαιμόσιον μαιρᾶ στεφανοῦται, κ
τὴν ὡς ἐν μέσῳ κορυφοῦσι τὴν χάριν αὐλῶ, σκρά λοσ
σον μὴ πᾶσιν εἶναι καθάπαξ αὐλὸ συγχωροῦσι, σαφ
σον ἰδρυμὰ γενι μὴ σὺν ὑσίᾳ παρσοδοῦσαι καὶ τὴν ἔξ-
χομένην ἐν μῆκος ἄρα καὶ σφάλος ἤσυρον δίδωσι.
ἄσχε σπαναχόδη ἐκεῖ τὰ [illegible] ἀρεκὰ συγκροτεῖν
γνωρίσματα, σοφὸς καὶ τὰς φύσεις, σπὸς τὰ τῆς τῶν ἀκούν

ἀσπίσιν. οὐ γὰρ ἐν ἅμμῳ γε καὶ ξυναυλίᾳ, ἢ αὐλοῦντι ὅμοιος ἡ χελώνη μουσικήν, ἢ ὅσα τὴν ἀρχαίαν τοῦ ὄφεως ὁμιλίαν ἐπίστανται ἢ ἐρημικὴν γυνὴ συνάγει καὶ συνήγορον. ἢ γαμετὴ γυμνοῦντος ἢ γελώσης τὸν βίον ἐμποιμαίνουσιν οὐδ' ἐμπορίαι δημόσιοι, ἢ ἀγοραί, ἢ ἀγορανόμοι ἢ δίκαι σκιαὶ βήματα, ἢ χείρης ἐπίδειξις ἢ τύφος αὐτοδίφρου δεσπότου γὰρ ἐν ἀρίστου νόμιμα. οὐδὲ δουλεία ἢ αὐθάδεια κεῖται τὸν βίον ἐκεῖ, ἀλλ' ἰσηγορία, ἢ μεθ' ἑαυτοῦ φρονήματος, ἢ ἥδους σεμνότης ἢ δικαιοσύνη ἑαυτῷ σκηνοβατεῖ ἢ συνεχορεύει τὸν χῶρον ἑκάστου, ἢ ὅσα τὴν ἔνδοξον ἢ μὴ δημιουργὴ σοφίαν, ἢ τὴν ὄντως ἐν ψυχῇ φιλοσοφίαν ἐγράψαμεν. οὐ γὰρ οὖν ἐκεῖ ἢ δαιδάλεα χρημάτων, ἢ βαμβαίνουσα δρύψις ἐμποικίλλεται, ἀλλ' ἅπερ τοῖς ἀληθῶς σεμνότητι ἢ ἐνδέριον ἦθος, ἢ ἐν τοῖς ἄρτιος ἀναισιμόρα. σωτῆρα, ἢ τὸν Δῶριον κόσμον ἐν ἀληθῶς ἐρημούμενον χορὸς τὰ παλαιά...

Λ.' Πᾶσαι γὰρ αὐλοφαλεῖς ἔστιν ἢ ὁ χῶρος ἐκεῖνος ἀσπασίως ἢ ἀσωδίαι παλαίαν, ὅσαι δὲ κόσμοις ἢ ἔσοδοι εἶμεν ἄρτιαι· πολὺ δοκοῦσιν ἐκφεύγοντος παρ' ὅσον ἔσω μουσοῦντος· ἢ δόξα πάσχει ἀφυσικεύοντος ἢ ἐν ὁρῶσι σπουδῇ, οὐ λίμνοι ἢ φυσικοῖς ὀργάνοις, ἀλλ' ἔργοις οἷον ἐμ

· η διά ταύτης γὰρ η διαφύσεως τὸ κήρυγμα τοῦ καιροῦ παρα-
ώρμησεν η ἐμηχάνησαν. Ζέρξου γὰρ ἐπιόντος
(περὶ τὴν καταφορὰν τοῦ στόλου η τὴν διώρυχα) .. η δι' ὧν
τοῦ πάντας ἰδίᾳ ἀφορμὰς η στρατηγούς η παρώσας, τὸ
τῆς ὄψεως ἄπαυστον ἀποβρίπτοντας μυριώπτρα δήπου φρο-
νῶν · οὕτω τῇ ἀρχῇ τ' ἔργου ἐργαστήριον αὐτὸ παντὸς
σθαι ἀρετῆς; η πάντας ἔχειν ὁρᾶς ἔρωτας ἄνωθεν ἑαυτῶν
μὴ μέσον ὄσσοις τοῦ τῆς ἀρετῆς η τῆς ἡδονῆς τὸ εἶναι ὁπο-
σοῦν χώσασθαι μέγιστος ἐγένετο, ἀλλ' η ὄσσοις δι' ἀμοιβῆ
τὰ ἐκεῖ φιλεῖν ἀντέβη χρεοῖα · ὥστε η τῶν ἀεί η μέχρι
τῶν δίκην τῶν . οἰκοδόμων αὐτὸ, ὥσπερ βοήλους μὲν πα-
σιν, ὅσοι καθαρόν τε η ἀκραιπνέστατον η βιβλίου φα-
λὸς ἀρωγὸς η ἐχθρόν, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀρετῆς διελήφ-
σιν προῦλθε μέσον, ἐξουσιάσῃ δὲ αὖ ἐκεῖθεν η ἐξ
χεροὶν ἐξῆς ἄνευ η ἀποφθῦναι τὴν τῶν ὑποφερῶν η
ἐκεῖ συνοίσειν.

(Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ Ρωμ. Ἱστορ. ΧΠ. ΧΠ
" ἐκδ. Παρισίων.)

ε. Καὶ τὰ μὲν ἀρχαιότερα διηγουμένων ἴσως ἕτερα ἂν
εἶεν αὐλαρκῆ, ἐγὼ δὲ τὰ νεωτερα διηγήσομαι. τὰ περὶ τὸν
τον φησὶ Ἰωσὴφ η τὸν λαμπρὸν Γεώργιον η ὅσοι περὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σφῶν μιαρὰν ἐβαίνησαν τράπεζαν, ὅσα δὴ καὶ φαντασίαι σφὰς διδα-
σκάλων τὰ μισαρὰ μυσταγωγούμενοι δόγματα· ἔτι τε καὶ σφὰ Μα-
γία τὸν βιογράφον, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Δαβὶδ καὶ Ἰὼβ, καὶ ὅσοι βαθυζώνους ἔχον
τὰς φάρυγας καὶ, γλῶτταν καὶ χεῖρας ὀνόματι ἐγχείρων ἀν-
δρῶν καὶ σωφρονοῦντα τὴν ἀρετὴν σφισὶν ἐπανορώρυκτο τὴν ἐν-
δύμυχον αἰσχύνοιαν καὶ ἀσέβειαν τῆς ψυχῆς.....

ζ Εἰναίγε μὴν τὰ ἐκείνων μυσαρὰ καὶ αἰσχάρρια δόγματα
φησὶν ὁ τῆς Ἰὸ τῶν Βυζαντίων ἱερὸν περιοδεύς συνέφρων ἔγραφε
τῆς αὐτῶν ἀσεβείας τόμος πρὸς τῶν διαφόρων τοῦ ὄρους ἀνδρῶν
τὰ τε ἄγχε, ὅσα μηδὲ ἀκοῇ σωφρονεῖν αἰρουμένων φέρειν ἔστιν
ῥᾴδια, καὶ ὅτε τὰς θείας χάθρα συνερίβοντες καταπαίουσιν ἔπος
νας· καὶ ὅτι τὸ τοῦ διδασκάλου σημαίνοντος ὄθρον, τοῦτ' ἐδίσμασιν
αὐτὴν ὑπερραίνουσι· καὶ ὅτι τὴν ἔνσαρκον καὶ θείαν ἀκαινομίαν ἀν-
δαμῆν σφοσίντας, καὶ ὀδάρρηξ' ἀμείνω. τέ γὰρ ἄφιλα καταλέγω
δεῖ καὶ καταμιαίνειν τὰς τῶν ἐνοικούντων ἀκοάς, ἤδη καὶ τοῦτο τόμος
τοῖς βουλομένοις μανθάνειν σαφέστερον· ὃς πάντα διηκριβωμένα
δηλοῖ τὴν σφῶν αἰσχίστην καινοῖαν, τοῖς καθιερωμένοις ἔγγραμ-
μένος τυγχάνει. Ζ. Τοὺς γὰρ καθαροὺς καὶ ἀγνοὺς οὐκ εἶναι
λόγος καθεῖν ἐδυνήθησαν ἐφαπτοὺς τῶν ἐκεῖ φιλούντων ἀνδρῶν καὶ
κόσμῳ βιοῦντων θεῷ· ὥστε οὐδὲ τοὺς καθαρὰν τὴν γνώμην κεκτημέ-
νους, καθεῖν ἂν δυνηθεῖεν ποτὲ συναναμαθεῖν ἀγνώστοις μείζοσι, οὐδὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὴν ὄψιν σοχλῷ μᾶλλον ῥόδοις μεμιγμένον ἢ δύοδον (ἴσως δύοσμον). ὅθεν, οἷα διαίῳ τοιρὶ τῷ δείῳ βήχῃ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἐπουροσώσανες, ἐπὶ βήτιον ἀμφιβοτίραν ἐλθόντο τοῦ καιροῦ, ἤρξα τε κατὰ βραχὺ τοιηχίου δίκην ἀνιχνίοντες ἐν τῷ τῆς καμίας σοφαφυάδων τὴν ῥίζαν εὑρεῖν, τε κύρονες ἔσην οὖς μὲν ἂς σοροῦτες σοροτιανο τιμωρίαις· ἔοτε δ οὓς τῷ σορρωτάτῳ σοαχάμενες ἀνδάσαις ἐπεῖδεν ἐπόηζαν ἦσαν δέ· οἱ ᾗ δαδόνες ἐπεῖδεν ἀνέδραμαν, σφὶν ἢ τῆμι ἔμπ σιον τὴν καμίαν χτέσθαι· οἱ δὴ τε κορὸς σῶμε μεγρρα ἦτοαν δεσσαζονίεν τε Βέρροιαν τε ἢ κατὰ σοσσῶν ἐ σοαν ἔσχε τὸ κράτος. ἔνθα δὴ γενομένοις σφίσιν ὧμαι νε μοναι, τοινῆς ἑοτίας τῶν σοανταῖσθεν τῆς ὀτεωμένης μ χροια σοσῶν ὑσοαρχούσης αὐλῆς, τε ἅμα σοδυχρώσσοι τε σοδυμιγοῦς φωνῆς· τε χνώμης ἐπισοχαφούσης, συνεκ σαι μὲν τὴν ἑαυτῶν καμίαν, μεμῆσοσθαι δ' τῶν ὀρ δων τοὺς δρυοκολάπτας, οἳ τοῖς δένδροις σοτριβόμενα τε ὄζον λᾶς ῥάμφεσι τὸν φλοιὸν σοτρυφούσης, τε τὸ ὑγρὸ παραλρέχοντες ἄσαν, μόνῳ τῷ σοσφῷ τε σοκιδόν χρο οἱ σοτριβόμενοι μέρες, παλινὸν ὁ τοῦτον σορὸς δαί σοιβαίνοντες. Αὐλοδε. παρθεν. τε καταλυστοῦ τοπογρ. σ. 803 πρ

περὶ τῶν Μασσαλιατῶν ἐν Ἄθῳ ἴδε τε Ἑρμηνεί ῥμοδίου εἰς Παλαμᾶν ἔκδ. Ἱεροσολ. σελ. ι'. παρὰ Γε τε τοπογρ. Καπαϊτ. II σημ. 39. "Ἄθως" 1447.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εγκώμια τοῦ Ἄθω. Jamais ne m'étais senti dans une position morale aussi heureuse. Il me sembrait que j'étais dans une espece de paradis J'avais quitté C/ple avec un dégoût profond L'absence de bruit, de poussier, de chaleur, un air pur tout contribuait à me jeter dans une exstase indescriptible. Miller σ. 11.

Τὸν δὲ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐν ἀγίας Ἀθανάσιον, τὸ μέγα κλέος τοῦ ὑπ' οὐρανὸν ἀγιωνυμούμενος καὶ περιφανῆς ὄρους τοῦ Ἄθω, τοῦ μέμηρε ὀκτόνιας τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἀγγέλιας ὑμνῶδα, καὶ ποιητέα, τὸν οἰκουνῶν τοῦ ὀνόμ. καὶ ἱερὰ λαύρα, ὅπου ἂν εἴποιμι: Διγήγιον ψιγοθεὶς ἐν "Τῇ Ζωοδ. Πηγῇ" σ. 73 τὸ μέγα θαῦμα τοῦ ἀνεκτοῦ, τὸ ἅγιον καὶ περιωνυμὸν Ὄρος σ. 75

Εγκώμια Ὀχύμου (τοῦ Βιδυνίας) προσοιδιάζοντα καὶ τοῦ Ἄθω Ευσταθίου Ορ. σ. 359

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐνδύματα μοναχῶν :— Τῶν μον. τοῦ ἁ. Παχωμίου — περιγ.
Πετραμ. σ. 70. τῆς ἐξω
Μετ' παχωμίου τοῦ ἐξω ἀνθρώπου διὰ ὠσχῶν ἐνδυμάτων — συρετῶν τε
τῆς βυσσίνων Συχβ. Πολρ. Αγιζανδρεία, τοῖς ἐν Πετρῇ μοναχοῖς Act. et Dip. P. 71
(1579). σ. 273

Τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου Διατυπ. 140,16 τῆς Α' Τυπ. 146,10.

ΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

επιδρομή αναφέρεται ἐν τῷ Α' Τυπ. 148. "ἐπεὶ οὖν πρὸ [illegible]
νων τινῶν διὰ τὴν ἐθνῶν ἐπιδρομὴν εἰρίδη τὰ ἐπίνεια τῆς μεγ[illegible]
νης εἰσεῖδον τὸ ὄρος.". "Σαραμηνοί"
Ἐν τῷ Δυηγήσει μερ. επιθαλεξις Ὑπεμνήσει τὸν βασ. Αλ. ὁ μοναχὸς [illegible]
ὁ τῆς πρῶτος "Δεσποτα, λέγων, ἐξελεῖται τὸ ἅγιον Ὄρος οἱ Σαραμηνοί?" [illegible]
τῷ ὁ βασ. "ἐπεὶ ὑμεῖς ἡμελήσατε, ἀλλὰ μὴ παύσητε τὸν θεὸν ἐξελεῶσαι ψυχ[illegible]
τό: ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη τῆς τῶν ἐκπρονομίαν σου", τῆς τὸ "κύριε ἐξέγειρον [illegible]
δυναστείαν σου τῆς ἐλθὲ τῆς τὸ σῶσαι ἡμᾶς κτλ." Πρώσεις δὲ ἄγω, ὅτι ἐκ τῶν [illegible]
μάχιν ἤλθοσαν. τῆς Ἄγαρ οἱ ἀπόγονα, μαστίζοντες τὰς πόλεις τῆς χώρας δι' [illegible]
ἀνθρώπου ἁμαρτωλοῦ, ὅστις εἰ μὴ ἐγώ. Ἀλλ' ὁ θεὸς τῆς ὑμᾶς τῆς ἡμᾶς ἐξελοιτο ἐκ τῆς ἐφιστοῦ[illegible]
ἀνάγκης. σ. [illegible]

Γ. Τυπ. 197,17. Πλὴν μονύδρια πολλὰ ἐκ βάθρων ἐρραγήσαν
ὑπὸ τῶν Σαραμηνῶν τῆς ἕνεκεν τούτου τῆς ἡ τάξις αὐτῶν παρῆς δεν
(δηλ. ἐν ταῖς πρωτοκαθεδρίαις τῆς Συνάξεως).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

επιδρομαί Σαρακηνών

λέγεται ὡς τὸν βίον τοῦ ἁγίου Παύλου (κωδ. Λαυρ. Θ 58 φ. 42
ὅτε μεγάλη πρόφασις ἐπὶ τὴν αὐτοῦ μονὴν ὑπῆρχον οἱ Ἰσμαηλῖται
διὸ καὶ ὁ ἅγιος μόνος ἦλθον εἰς δρυμῶδη τόπον
τοῦ Διονυσίου καὶ εἰς τοιαύτην ὥραν" ἦσαν πέριξ ἐπὶ τοσαύτ
ὥραν ἐκκλησίαν ἐκ ὕλης. ἐμπλησθεὶς πνεύματος ἁγίου, ἐξ
ὑμνῳδῆ τοῦ πυρὸς τὸ θεῖον ὑδάτων τὴν ἐκφυσικὴν αὐτοῦ. καὶ ἐκεῖ
τῶν ἡμέρων τῶν ἀνδρῶν ὡς τοιμήσων παραπαίοντα τὴν
ἡμέραν" καὶ ἐρωτώμενος ὁ ἅγιος ἀποκρίνεται" ὡς μὴ ἐπ-
γένεται διὰ τοὺς Ἰσμαηλίτας ἐροβόδην ποδὰ τὴν νυκτὶ
ταύτην". (φ. 426.)

καὶ ἐν τῷ βίῳ τοῦ ὁσ. Νήφωνος ἐν τῷ αὐτῷ κωδ. (φ 90α
" καὶ Ἀγαρηνιδῶν τὰ ἔθνη (τὴν Μωαμεθανὴν) ἐπ
ἐξορμῶσιν ἔδοξεν ἐπὶ τοῦ Λάβρᾶ πατρὶ ἐν ἀνδρείᾳ.
δὸν ὁ υἱὸς ἐρωτώμενος ἐγρήγορε" ἀμφότεροι ἦσαν μονα
χοί (ἀδελφοὶ ἀμφότεροι καὶ μοναχοί).

(Ἴδε καὶ βίον Γρηγ. Παζαρᾶ ὅπου τόπος παραμεσο
σαν τὰ ἐπαλαίωσαν τὴν Ζωοτόκον.)

" Μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τὸν Διονύσιον Οἱ
γένους υἱοὺς τῶν Ἰσμαηλιτῶν ἀραουνδίνης οἱ λοιπ
τοὶ Ἰσμαηλῖται ὠκησαν σπήλαιον μεγάλον ἐγγὺς
ἦλθον κατὰ τὸν ἅγιον Ὄρους καὶ κατὰ πάντων τῶν

χριστιανῶν μετὰ τῶν ἄλλων τῶν ~~ἀσεβῶν~~ λατρείων βασάνοις
καὶ ἱστορικὴ ἐργασία, διὰ τὰ μαίστρη τοῦ ἁγίου
"Ορους· καὶ γοῦν ἦλθον ἰδοὺ καὶ ἄλλοι ἱερομάρτυρες (φ. 8ν
· καὶ ὁ καὶ ἀειροσόβουλος ἦλθον τρία μεγάλα καὶ δαυρια.
Ὅλα ταῦτα τῶν Βενετίκων ὑπῆρχαν εἰς τὴν Λαύραν
καὶ μαδούλι, ὅτι τὸ Ἰουλιανὸς τὴν ἔρωδον αντι-
χθῆναν μετὰ τοῦ Πριμηγουρίου καὶ ἀπῆραν ἀσφά-
λειαν καὶ τὰ μετὰ τρόλλα καμήναν αὐτοὺς μετὰ
τὴν ἀφόρησιν τοῦ ἁγίου (Νικήτα) καὶ χαλοῦνται
αὐτῶν ταῦτα τὰ ταῦτα μετὰ τῶν ὅπλων καὶ ἀπῆραν ἐν
κιτάλιο πράνιαν αὐτὸ θαλάσσι. ἀφῆρεσαν δὲ
καὶ τὴν ἀνδριάντα Λαύραν ταῦτον ἓν, καὶ ἄλλα ἐκ
τοῦ σκεύη αὐτῶν ἀναρμαῖα" κτδ' αντλ. (φ. 1504-1

"Επεὶ διὰ τὴν γενομένην φθορὰν καὶ αἰσχύνην ἐν
τῷ καθ' ἡμᾶς ἅγιον "Ορος παρὰ τῶν Τούρκων. προέβαινε
εἰς ἀπειρὸν αἰσχύνην καὶ τὸ τοῦ Καισαρίου μοναστήριον ἐ
κεῖ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ" Acta Russici 9 ἔτους 1363
(διὰ τοῦ ἐγγράφου τοίνυν προσφεύγει ὁ Μονὴ τοῦ Καισα
ρίου εἰς τὴν τοῦ ἁγ. παλαιοῦ)
(Πρβλ. καὶ τοῦ βίου τοῦ ἁγ. Διονυσίου τοῦ ἐν Ὄθω)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐπεὶ διὰ τὴν γενομένην φθορὰν καὶ αἰώλειαν εἰς τὸ τῆς ἡμᾶς ἁγίου ὄρους παρὰ τῶν τουρκῶν, προέβαινον εἰς αἰώλειαν παντελῆ καὶ τὸ τοῦ Κάτζαρη μονήδριον. (ἔτ. 1363)

Acta .. Rossici in monte Athos monasterii σ 98 παραβαλ. καὶ σ. 104. καὶ ἐν σ. 92. ἀλλ' ἡ ἔφοδος τῶν Ἴσμαν δι' τῶν ἐπιπεσοῦσα παρὰ προσδοκίαν τὸ τοιοῦτον ἐπέσχε ἐν χρηστόν (τῶν σωτηρίᾳ τῶν Μονῶν Βερροιώτου)

ΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

"ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγ. Τσιγ. τοῦ Σιναΐτου σελ. 302 (Ν. γ
Ἰδὲν ἔφαγα τὸ βάρβαρον ζῆτος τῶν ἀραπτῶν ἢ ἀπαταλρίζει τ
μέρη τοῦ ἁγίου Ὄρους τὰ φαγώνατα νὰ ἀρμιάδι τοὺς αἰνίου
μίτους ἀπὸ σπαχούς τοὺς ἀπεζάβιεν." (ἐν φυλλ. πρόλ. λιξ.)

Ἀλλ' οὐ διὰ τίχους τῆς ἔπαυδα παλλίσεως διατρίβω
ἀλ' ἢ ἡσυχίας ἀπολαύσεν ἔσον κατὰ σκοπόν. Δυοῖν ἐπαινῶ
ἢ μὲν μετὰ τὴν ἐπιδημίαν τοῦ ζητορίου παραμυθίαν τοῦ χ
σπιοῦ τῶν κελλιῶν ἀπολαμβάνειν ἐλαφρυνσίδι σωμάτων ἐπι
λιθμένων τῷ ὄρει, τὰ τούς ἐμὲ τιχεῖν μέχρια τῶν μοναχῶν
ἡσυχαζόντων ἔχει νόμιμα ἢ, δορυβόντων ἢ καθ' ἑκάστην σχε-
σιν τῶν μὲν λᾶς ἀμφιβόλοις ἡδοβῆς ἢ παλαιστρικαῖς ἢ ἀναιρέ
σεσι ἢ ἀλληλομαχίαις, τὰν δ' ἡμέραις λαὶ νυκτὶ ἀκούμεν τα
ρα. νόμιμα ἢ τὴν μέχρι ἡσυχίαν διαπαιδεύοντα, ἀναιρεῖ
σθαι τοὺς δεῖλεις μεταβάλλει." ἔμαγε. φιλοδίκ. τὸ Παχωμ.
εἰ. ἔτους Ἱερουσαλήμ 1854. σελ. 11.
ἰδὲ ἀνδρ. παλαιογρ. τόμ. Β'

Περὶ φοβερᾶς, ἐπιδρομῆς ἐπὶ τῆς Σκήτεως Παχωμίου μετὰ τῶν
ἐλαφρυσθέν. Ἰδὲ βίον τοῦ ὁσ. Σάββα τοῦ ἡγουμένου τοῦ ἐν τῷ τόπῳ Ἀδὰμ ὄρους
ἀσκησάντος παρὰ Θεοφάνους. Τομ. 11 1892 σελ. 657.

Ἰδὲ καὶ βίον ἁγ. Αθανασίου ἐν ᾧ ὁ Νικηφόρος λέγει περὶ τοῦ ὄρους
"Ὁ φόβος, ὦ ἀνήρ, ὃν εἶχον οἱ μοναχοὶ ἐκ τῶν πολεμίων ἁρ-
παγῶν, ἦδη ἀπωλέσθη τοῦ Ὄρους διὰ τῶν τειχῶν ὑμῶν. ἐκδ. Petit σελ. 39.

Καλαύζομαι ὑπὸ πειρατῶν Παχωμίου τοῦ Μοναχοῦ Ξηροποτάμου
Actes T. 21. περὶ τὸ 1300

χορεύουν τὸν τόπο παιρνιὰ ὡρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος νὰ ἀδειάσουν τὰ μοναστήρια, πάει ἐν αὐτῷ ἀνεψυμένοις μοναχοῖς, ὡρὸς τοὺτους δὲ ἡ ὀλοτο, τοὺτα ἀπὸ τὸν χρόνον φθορὲς ἐποίησεν εἰς τὰς παρείας ἐκεῖ ἀσχημοτέρα μοναχῶν μαύρο-φορείας ἔνας, ἡ ἐκ τούτου ἐχάρβανα ὀνομάσθηκαν οἱ μοναχοί. Τοῦτο μαθὼν Πρῶτος εἶναι Κ/σσχη, ὁποῦ ἦν ὡροσκυνημένος παρὰ τοῦ βασιλέως ὡρὸ-νὰ χρέωσουν ἐκεῖνα διὰ ὀνομαφειᾶς ὑποδοχὴν, ἔγραψε τοῖς μοναχοῖς, ἵνα ἐκβάλωσι ἀπ' ἐκεῖ-νους τοῦ Ὄρους, ἀφεὶς τοῦ τὸ βασιλέως ἡ τοῦ Πατριάρχου, εἰ δὲ νὰ ὑπερασπίσ-σουν τὰς ὑποδοχὰς τοῦ Ὄρους ἄχρι τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἡ δὲ διαταγὴ μυρίοις ἐκβάλλο-ντο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ἦλθε τοῦ Σαρανταπόρου Μονὴ ἐπιδρέψουσα ἐάσωσαν ὑπὸ ὑποδοχὴν μιλὰ τῶν ὑποτελῶν αὐτῆς ἡ φαν-ταστὴν ἐν ὑδρίᾳ. Ὅθεν ἡ ὀνόμασε τοῦ ἁγ. Ὄρους ἀναγκαίως ἐπὶ τὰ μοναστή-ρια τὴν τιμὴν ἐκ ἀγορᾶς, αὐτῶν, ὁποῦσε τὴν ὑπόρια σκλαύσουσα τοπικὰ. ἐκβάλλοσαν τὸ ψηφίον τοῦ Καμηλοφάρο εἰς 330 τοπικὰ βιβλία ἐκ τὴν τοῦ Ἀρχιερέως Μονὴν, ἐξ ὀνομάτων αὐτῆ. ἡ ἐκ ἐνδείξεν δέδωκαν αὐτοῖς ἐκ τὰ ὀνόματα, γράμμα, παλαιὰ μὲ τὸν Τύπον ἐνδικτιῶνος ἰβ' ἐξωτῆς

(Παρὰ Ὀνουφρίου Ἀθην (1892) σελ. 652

Ἤδη ἔχαρνα τὸ βάρβαρον ἔθνος τῶν Ἀγαρηνῶν ἡ ἐπιλαβόμενος τὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ὄρους, ἡ φανέντων αὐτοῖς ὀπτασιῶν ἐκ τῆς ὑπερμένου ἐκεῖ Μοναχοῦ, τοῦ ὀνόματος ἐκεῖνον. (διὰ τοῦτο ἡ σκαφωρεῖ ὁ ὅσιος ἐκεῖ τοῦ Ὄρους. βίος Γερ. Σεραΐτη ἐν Νέᾳ Σιὼν τόμ. Β. σ. 302

"Καταγεγραμμένα δείγματα ἐγγράφων τῶν σωζομένων ἐν ταῖς Μοναῖς τοῦ ὄρους Ἄθω
ἀπὸ τοῦ ἔτους 1000 μέχρι τοῦ 1800 – ἡ εἰσοδος ἀπὸ πληροφορίας τοῦ αὐτουργοῦ ἱστορ. τῶν ἀναδ. ἱερατικῶν
Ο ΣΤΡΙΝΟΜΟΣ ΠΟΡΦ – 1847: ἐπληροφορήθη δι' ἐμοῦ (Ἐγὼ δὲ αὐτὰ ἔγραψα ἔτσι
ὑπὸ Γραφεῖο Πρωτ. Καρυῶν, ἐν Καλοπ. 1884 ἐν τῇ κατοικίᾳ μου):

2 ἐν τοῖ Ἄθωνα ἐν ἔτει 1845 Αὐγ. 11 μηνὶ ἰουλίου ἐνιαύτου ὄντερον αὐτοῦ μήν. βασιλεύοντος ἡμῶν ἔως τοῦ 1ου ἔτους τοῦ 1846 μηνὶ τὴν ἑβδόμην τοῦ φεβρουαρίου ἡμέρα τοῦ Μαρτίου οὗς δίνγαζον ἐν Χρόφῃ κατὰ σύνοψιν βαρείας τόσου. ἐνεσκημμάμην σάντα τὰ 20 μονασήρια, 7 δυνάτας ἡ γενὰ Ἁγιάζει ἐν διασήμαρε 8 ἡμερῶν. ἐν ὥραις τὰ σκοτοχωρίας αὐτοῦ τὰς σήνους ἡ τὰς ἀνορμίας μηνὶ τῶν πνευμ. χερόνλων. ἱερόφθανα οὐχὶ μόνον ν' ἀναγνώ-
ῶ. ἰστορίγράφω ἐν μέρει ὀλοσχέρως, ἐν μέρει σκοθηνῶς ἡ νὰ σημειώσω πολὺν ἀριθμὸν ἐγγράφων, ἀλλὰ νὰ ἰδοὺ ἕνα αὐθαραχαία ἀνάλογα (fac simile) αὐτὰ τὰ ἄγαν ὀφελὰ ἀπ' αὐτῶν..... ἐπιβάλλων ἐπ' αὐτῷ χειρόν ἡ διαφανῆ χάρτην, ὁ ἱερόπλαμβον μαι ῥῶσσοι μοναχοὶ ζέφυρος αὐτὸν μὲ τὸ ὕδωρ ἡ ξηραίνοντες ἐπὶ τοῦ ἥλιον. (ἐνδέχεται ταχυτερὰ τὴν αἰάγνωσιν ἀνωμαλίαν) ἀλλ' ἐν τούτοις λαμβάνω, ὅτε ἡ χρυσόβουλλα διὰ τὴν παρδίαν μουφλαδζία τῶν τοῦ Ἄθω χερόνλων ἡ αὐτῶν ἐψάθια ἡ ἀγάπη τοῦ ἡ Ὀρθόδοξον Ῥωσσίαν ἀσπάζομαί μοι, οὐχὶ ὅλους, ἀλλὰ τοὺς θησαυροὺς τῆς διδασκικῆς ἀρχαιότητος." ἀπὸ σελ. 4-8. ἡ ἀξία τῆς φιλολ. ἱστορ. ἡ ἀρχαιοτήτων εἰδοποίημα ἐγγράφων. σελ. 8-12 τὰ σουδαιόφρα ἐν ἑκάστῃ μονῇ χειρόγραφα. σ. 12-14. ἡ διοργάνωσις ἡ ἐπιστημ. ἀξία.. τῆς

14. Οὐκ ἐξήρκουν διὰ τὴν ἀσχυσοίμον ἡ ἀσυμφόρδον ἀπογραφὴν τῶν ἀρ-
χαίων ἐγγράφων ἀγνοιὰν ἡ δυσαναγνωσίαν· ὁρθὴ εἶναι ἡ ἐπιστ. ἀκριβεία (ὀρθοτυπία) ἐν σιωπῇ: Quidpotui, feci, faciant meliora potentes.
Ἐν τῷ τοῦ καταλόγῳ ἀρχονταρίθησαν ἔτσι ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Βατοπαιδ. ἐν
τῷ ἱστορ. τοῦ Πρωτάτου ἡ οἱ χαρτίαι τῶν παραδυναβίων, τοῦ ἁγίου Ἄθανα, τῆς αἰγυπτ. τῆς Σιμωνίας ἡ Χίνας.

Ἐπίσημα ἔγγραφα. (id. παράρτημα)

(κατὰ Π. Οὐγγρονίκου. ἐπισημείωσις τοῦ ἀρ. ὅρους τῷ 1845 αὔγουστ. 1. μετὰ 100 ἔτη ἀπὸ τὸν βασ. Κωνσταντ. Δραγάσην. 18ου μιλιαρ. ἀπὸ Φερῶν. Φωτεινοῦ βασιλικοῦ ἐκ τοῦ χωρικοῦ γυναικὸς ἐν Πλατανούσῃ τῷ 1847. τὸ χειρογρ. κατὰ ἐν τῇ Βιβλ. τῶν Ἰωαννίνων (Σειρὰ χαρτοσ.) υἱὸ ἀρ. 25. ὁμιλαφράσας ὁ γράφ. κατὰ τὴν ἑλληνικὴν διορθώσω μόνον τὰς ἀνορθογραφίας διὰ τὸ ἀναγνώσιμον.

Εἰσαγωγή

Στοιχεῖα ἱστορίας. Ἐν ταῖς ἱεραῖς βιβλιοθήκαις τῶν ὄρων ἐν ταῖς τῶν μοναστηρίων κατὰ καιροὺς ὑπάρχουσιν μυστικὰ (ἔγγραφα) ἀναγκαιότατα διὰ τὴν παιδείαν. ἐκεῖ ἐν ταῖς σαλπιγγίσιν ἐπισήμως φυλάττονται τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων (ἤτοι ἐν γένει τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα) ... α 2. ταῦτα ἐσώθησαν αὐθεντικὰ περιέχουσι ἐν ταῖς τούτοις τοὺς λόγους τῆς ἁγίας, τῶν μοναχῶν, κοσμικῶν, τῶν σοφῶν καὶ στρατ. ἀρχῶν, ἐν τε ἀνωτέραις καὶ κατωτέραις ἐν τοῖς βασιλείοις: ἑλληνικῷ, σερβικῷ, βουλγαρικῷ, ἀλβανικῷ, ἰωαννικῷ, ἰωνικῷ. ἐν τῇ παλαιᾷ Κύπρῳ, ἐν τῇ Φαναριωτικῇ, ἐν Βλαχίᾳ Μολδαυίᾳ καὶ Τουρκίᾳ σ. 2. ... Διὰ τοῦτο χρεία ἐστὶ νὰ τὰ συλλέξῃ τις καὶ τὰ σώσῃ ὅλα τὰ ἐκεῖσε ἔγγραφα μετὰ τροποποιήσεως τῆς γραμματικῆς διαφορίσεως αὐτῶν. τότε ἐν ἑκάστοις αὐτῶν ἤθελε εὑρίσκειν ἀσφαλῆ ὑποστήριξιν εἰς τὴν διδασκαλίαν! σ. 5.

Περιεχόμενον σοφωτάτου μέρους

6 Ὑπάρχουσι πανάρχαια. διαθῆκαι καὶ παλαιόγραφοι τῶν ἁγιορείτων, ἐν αἷς ὁρᾶται καὶ ἡ ἀρχαιοτάτη τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν ὁδῶν, καὶ ἡ ἀκριβεστάτη τῆς χώρας, καὶ ὁ χάρτης τῶν τοπογραφιῶν καὶ τῶν ἀρχαίων ὀνομάτων αὐτῶν. τὰ πρακτικὰ, ἐπιστολαί, αἱ ὁποῖαι γράφονται εἰς τὰ κεφάλαια τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, τὰ ὁποῖα ἐκυβέρνησαν τὴν μεγάλην τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, γεωμετρικὴν ὀρθότητα τῶν χωρῶν, τὴν τιμὴν αὐτῶν, συμμόρφως μὲ τὰς αὐτῶν ἀναθήκας, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἁγίων αὐτῶν, καὶ τῶν παροικιῶν μέρος, τὸν ἀριθμὸν τῶν παλαιῶν ἐπὶ τῶν γραπτῶν διαφορισμάτων, τῶν μεταφερθέντων διὰ τῶν σχοινίων ... τὰ αὐτῶν ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰς ποινὰς ἀκουσίους. τὰ δικαιώματα τῶν μοναστηρίων, τὰ δικαιώματα τῶν ἐπισκόπων, τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν σκηνωμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὰ αὐτῶν ὀνόματα καὶ τὰς ποινὰς κτλ. ἐν τῷ δικαιοκρισίᾳ ἐγγράφεται τὰ τρόπον διηγοῦντο, ἐγράφοντο, ἀκουσμάτα καὶ ἀκουσμάτα διάφορα πρᾶξις ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς δικαστικοῖς τόποις. ὅσον ἀρχαιότερα ταῦτα τὰ ἔγγραφα ἔσονται τόσῳ μᾶλλον ἀκριβῆ καὶ ἀληθῆ αἱ περὶ ἱερέων καὶ ἀρχιερέων κρίσεις καὶ τὰ ἐκ τῆς αὐτῶν ἀκριβοῦς ἐξετάσεως ἀποτελέσματα. τὰ δικαιώματα τῶν ἐπισκόπων, τὰ δικαιώματα τῶν ἐκκλησιῶν, τὰ ἐκκλησιαστικὰ τέλη τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν σκηνωμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὰ αὐτῶν ὀνόματα καὶ τὰς ποινὰς κτλ. ἐν τῷ δικαιοκρισίᾳ ἐγγράφεται τὰ τρόπον διηγοῦντο, ἐγράφοντο, ἀκουσμάτα καὶ ἀκουσμάτα διάφορα πρᾶξις ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς δικαστικοῖς τόποις. ὅσον ἀρχαιότερα ταῦτα τὰ ἔγγραφα ἔσονται τόσῳ μᾶλλον ἀκριβῆ καὶ ἀληθῆ αἱ περὶ ἱερέων καὶ ἀρχιερέων κρίσεις καὶ τὰ ἐκ τῆς αὐτῶν ἀκριβοῦς ἐξετάσεως ἀποτελέσματα. τὰ δικαιώματα τῶν ἐπισκόπων, τὰ δικαιώματα τῶν ἐκκλησιῶν, τὰ ἐκκλησιαστικὰ τέλη τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν σκηνωμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὰ αὐτῶν ὀνόματα καὶ τὰς ποινὰς κτλ. ἐν τῷ δικαιοκρισίᾳ ἐγγράφεται τὰ τρόπον διηγοῦντο, ἐγράφοντο, ἀκουσμάτα καὶ ἀκουσμάτα διάφορα πρᾶξις ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς δικαστικοῖς τόποις. ὅσον ἀρχαιότερα ταῦτα τὰ ἔγγραφα ἔσονται τόσῳ μᾶλλον ἀκριβῆ καὶ ἀληθῆ αἱ περὶ ἱερέων καὶ ἀρχιερέων κρίσεις καὶ τὰ ἐκ τῆς αὐτῶν ἀκριβοῦς ἐξετάσεως ἀποτελέσματα.

Περιεχόμενον θεολογικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν

σ. 12 Ἡ σοφωτάτη μεγάλη αὐτῶν χάρτης ἔστιν ἀκέραιος διὰ τὸν ἀκόλουθον καὶ σχεδὸν ἐξ αὐτῶν κατὰ γράμμα ὑπογράφεται τὰ σύμβολα τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἐν τῇ ἀδιαιρέτῳ οὐσίᾳ ἁγιοτριάδος. τὴν ἀρχὴν σχεδὸν γραμμάτων ἐν τοῖς βασιλικοῖς καὶ πατριαρχικοῖς ἀναγνώσεσι ἐν Πόλει. ὅλα τὰ παλαιόγραφα ἐκδίδωσι τὴν βούλησιν καὶ ἀρμοστὴν πρὸ παντὸς τοῦ οἰκουμενικοῦ ἐκκλησίας. ἐν ταῖς ἱεραῖς μονῶν καὶ μοναχῶν ἁγίων ἐμφανίζονται: ἡ χρυσαυγὴς ἔκδοσις καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ γένους καὶ ἡ ἀνάβασις τοῦ σώματος διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ κόσμου καὶ ἡ σπουδὴ ἐμπρὸς τοῦ ἀναβαίνοντος τῶν ψυχῶν ἐν τοῖς αἰωνίοις καὶ παραλόγοις (γρ.

προτάξεις) τῶν μνημονύνει ὑπὸρ τῶν χειροτονιῶν, ἢ δύναμις τῆς σύνο-
διαπραττούσης τοὺς ἀποδημήσαντας [ὡς] μυρίους νὰ χαρίσωσι τὴν ἡμέτερον
εἰς τοὺς ἰδίους.. Διατυπώσεις τῶν ἀξιωμάτων, προσδιορίσασα τὴν αὐτῶν
παράδοσιν, ἢ αἱ διατάξεις τῶν ἡγουμένων. ἰσοὶ πάλιν ἄρα, ἐν οἷς ἐγγράφονται οἱ
χαρακτῆρες τῆς μοναδικῆς ζωῆς.

Τὰ Πατριαρχικὰ ἢ ἐπισημοτικὰ γράμματα ἦσαν σοφώτατοι ἦσαν διὰ τὴν
ἐμμελῆ γεωγραφίαν ἢ ἱστορίαν. Πόσοι κειμήλιοι κατεφυτεύθησαν πατριάρ-
χαι τετραφόρφοι ὑπογραφέντες ἐν αὐλοῖς! Ἐπισπασαι ἢ τὸν ἴσον ἢ τοιοῦτον
τῆς αὐτῶν ὑποταγῆς ἢ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν ἐν ταῖς φράσεσι τῆ ἐκκλη-
σίας. Πόσην σαφήνειαν ἀγάπην ἢ φρονίδα εἶχον ἐπὶ τοῖς διὰ τὴν φύλαξιν τῶν ἐν-
καινισμάτων ἢ τὴν ὀνομασίαν τῶν Μοναστηρίων, ὁρίαις ἐν αὐλοῖς ὀρθοτομί-
για τῆς Ὀρθοδοξίας! Ποία εὐχαρίστια ἐν τοῖς γράμμασι τῶν πατριαρχῶν. ἐν στόμα-
σος τοῦτον τῶν Ἱεραρχῶν ἔρρωσαν γαληνιαίαι ἢ γνώσεις πάλαιοι λόγοι. ἐν ταῖς
αὐτῶν χαρτίοις φαίνονται ἢ ὁ ὁραιότητη σαφήνεσσος, ἢ ὁ ὁραγματικὸς λόγος ἢ τὸ
14 πνεῦμα τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. Πόσα ταῦτα τὰ χαρτία ἤθελον ἰσχύσει στόμα-
τα ἰσχυρὰ φωνασκῶν διὰ βύσσου, τῶν καθηρεσάντων τὴν Ανατ. ἐκκλησίαν, ἢν αἱ ἐν
οὐδὲ ἐκοίσαντο. (id. ἢ σ. 422)

Plan eines Corpus der griechischen Urkunden des Mittelalters und der neueren Zeit. von Paul Maas
München 1903.

Ἐπιτροπὴ Θεοδόσιος Σδρόβανδρέας. (1294) Acta de [illegible] τὰ
σ 21, 2

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1389 Οἱ καραμανινοὶ παραχωροῦσι κτήματα εἰς τοὺς Βαρωνεδινοῦς. Acta B. σ. 140.

1392 Σιγίλλιον περὶ τῶν κτημάτων τῆς Μ. Παντοκρ. χωρὸς Ἀντωνίου Πατρ. Ἰνδ. 2 Ἰούνιος σ. 216-220

1395 Πιτλαίκιον Ἰνδ. 3 Μαΐος χωρὸς τοὺς Βαρωνεδ. περὶ μύλου τινός σ. 246-8.

Μητροπολίτης Μακάριος ἡγούμενος μονῆς Ἰβήρων
Acta Patr. B σ. 217 Ἰουν. τοῦ 1392 ἰδ. ἐν Acta.
Ἰωσήφ
ἀρχιερεύς τῆς ἡγουμένου ἐν Βρεβίῳ Λαύρας μετὰ τοῦ ἁγ. Ἀθανάσιου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

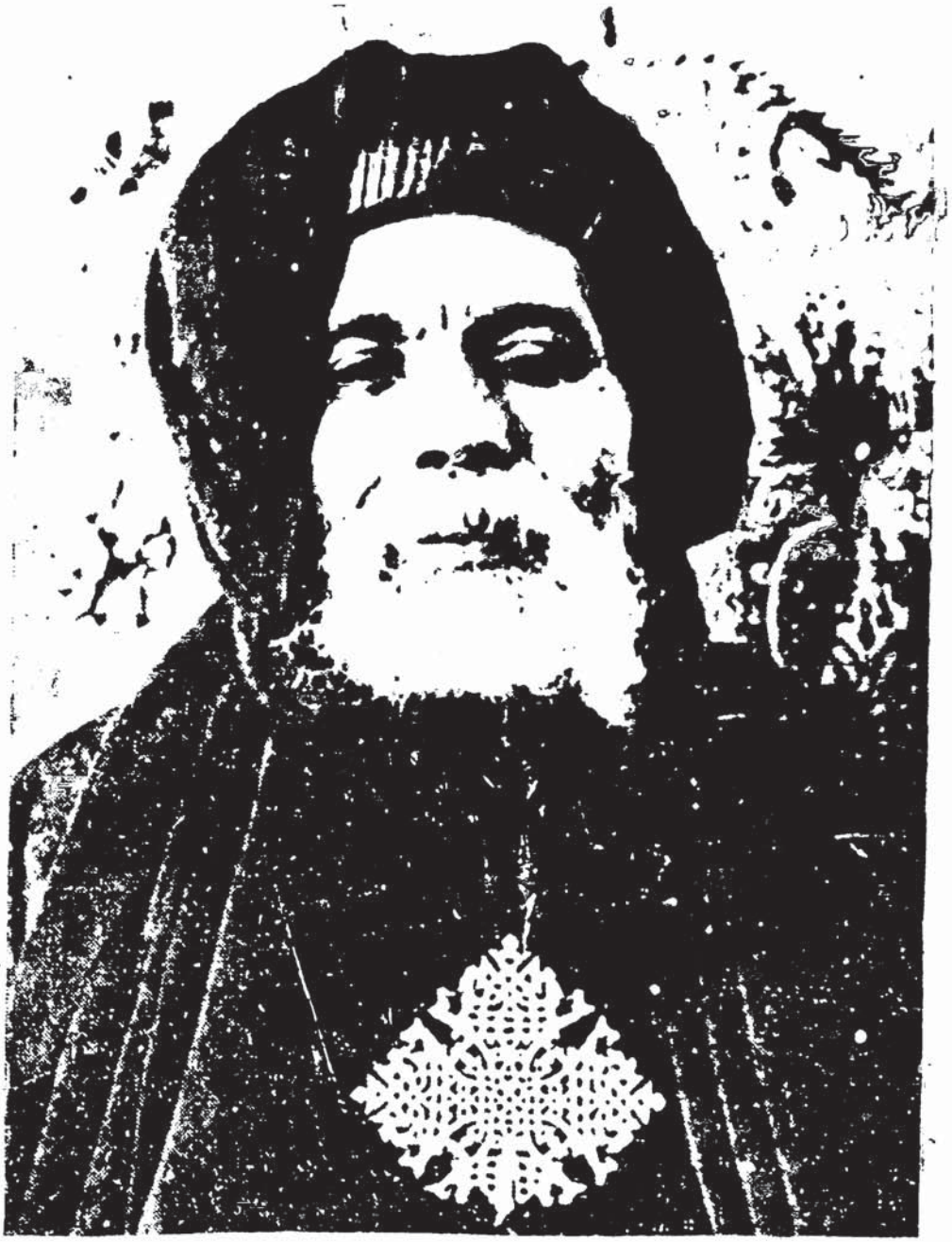

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας τῆς Αἰθιοπίας μητροπολίτης (Ἀμπούνα) Ἀβραὰμ, ὁ ὁποῖος ἠγγέλθη ὅτι μεταβαίνει εἰς Χαρτοὺμ διὰ νὰ συναντηθῇ μὲ τὸν Αὐτοκράτορα Χαϊλὲ Σελασιὲ σχετικῶς μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐξεγέρσεως τῶν Ἀβησσυνῶν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐπιλήμια ἡ ἀραί· (παγοχύρωσις τῶν Τυπικῶν
(Ἱδ. Χαν. βίος)

Τούτοις πᾶσι τοῖς νεωστὶ ἡ μελλόντως ἀναντλεῖν ἱδρῶτας ὑπὲρ ἡμῶν
ἡ μοναχοὶ τοῦ ὄρους ἐμμένειν ἡ μενδαμῶς παραβαίνειν τινα. ὅρος ἀνα-
φωνῶ χωρεῖν τῶν τοῦ τοιούτου τυπικοῦ περιεχόντων ἀναίσιον ὑπόμνημα
εἰ δέ τις φωραθείη παρά ταῦτον δήμενος, ἄφορ ποινὴν χρέμη ἡ οὐρανίων
τῶν ἁγίων τε ἡ θρυσία ἐκλιθείεν ἡ τελούσιαι, ὑποκείσθω τοῖς τῶν θείων
κανόνων ἐπιλήμιος ἐκ παραπομπῆς τῶν ἐκεῖ συνέδρων, ἡ ἀφορμὴ σωμα-
τικοῦ ἡ βλάβης μεγίστης τοῖς σωματοῖς χινόμενος." Α΄ Τυπικόν. Meyer. 161.

Β΄ Τυπ.

Γ. Τυπ. Ταῦτα πάντα βουλόμενα ἔχειν ἀμεταθέτως ἡ ὁρᾶ, μηδε-
μιᾷ ποδὶν μέρος τι χαρίζομένου ὅρους τινὸς τοιοῦτος ἡ ὁ ἱεράτιστος ἡ ἅγιος
ρων αὐθέντης ἡ βασιλεὺς διορίζει ἡ ὑποδεικνύει ὁ σοφώτ. ἡμῶν δεσπό-
της ἡ οἰκουμενικὸς πάπας καὶ οὐ τὴν ἁγίαν συνόδου εἰ δ' ὅ τι μὴ ἡμῶν μετὰ
ρων παρά ταῦτα τὸ ὑπέρμαχα δήμενος ἢ ἀναθρόσειν χωρήσει ἡ
μεταθέσει τῶν διαγεγραμμένων, ἐν ἀφ ᾧ τόμενος ἡ καταγραμένος τῆ
τοῦ θεμ. πατριάρχου ἡ τῆς συνόδου ἡ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν
ἀποκαίων ἡ ἡμῶν ἢ, τοὺς μόνους τῶν μείζονος λόγου.

Δ΄ Τυπ. Τούτοις πᾶσι τοῖς νεωστὶ ἡ μελλόντως παρὰ τὴν βασιλείας
ρων ἀναντλεῖν τοῖς ἡγουμένοις ἡ μετὰ τοῖς τοῦ ἁγίου ὄρους ἐμμένειν ἀνεῖσον
ἡμῶν ἀμελεῖα ἡ μενδαμῶς παραβαίνειν τινα ὅρους ἀναθρόσειν χαρᾶσαι τινα
τῶν ἄνωθεν περιεχόντων, μεμνημένον τῆς ἐρήμου. ἡ τῆς ἀνοσίας ἡ τῆς μεσοδαπόδο
σίας, τὴν μὲν γὰρ σέβεται ἡ χάρις παρὰ τοῦ τοῖς ἁγίοις τῶν νεωστὶ ἀνθρώπων,
τὴν δὲ μισεῖν πάντες ἡ συρεῖν τοῦτον παγκρατίως· διὸ εἴ τις φωρα-
θείη παρὰ ταῦτον δήμενος, ἄφορ ἰσοῦ συνέδρου ἡ ὑφέσεως τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ
ὄρει μοναχῶν ἐκλιθείεν ἡ τελούσιαι, μεμνήσθω ἡ τῶν ἀνοσίων τῶν παρὰ τοῖς
θείων ἡ ἱερῶν κανόνων, ἡ γινωσκέτω ὅτι ἡ παρὰ τῆς βασιλείας μου οὐκ ἔσ-
ται ὁ τοιοῦτος ἱερεὺς τῶν ἀγαπητῶν . . . Meyer. 209.

Ε΄ Τυπ. . . Τὰ αὐτὰ ταῦτα διαπρεπῶς χρὴ ἔχειν ἡ σπεύδειν ἡ διαφυ-
λάσσειν ἀκαταπαύστως, πάντας οἱ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦτο . . . ἐναποκειμένους τῇ
ἡ νοὶ ἔχοντο ἡ τὴ ψυχὴ ἡ δίκαιον ἦτε· ὃς δ' ἂν τούτων παραβαίνει τοῦ
μηδὲ, ἱερωμένο μὲν ὢν, ἀρχὸς ἔστω, τῶν μοναχῶν δ' ἁπάντων ἢ ἄλλων, ἀφορι-
σμὸν ἀπὸ θεοῦ καὶ παναγίου τε, παντοκράτορος τε, καὶ ἀοιγκάρπου ἡ μεσιδίου
παλαιοῦ ἄγγελος ἡ αἵ ἀφ' ὧν τῶν τῆ' ὁμοφώνων παῦλος ἡ πάντα
θησίας ἡ ἱεροσυλήσεις ἡ οὐδεὶς ἴδιον αὐτὸς ἢ αὐτὸς ἑαυτῷ. Meyer. 211

. . Δ΄ Τυπ. . . . οὐ γὰρ ὠφέλιμος ἡ θεάρεστος ἡ ἐξ ἀνοσίας βασιλικῆς ἐπαφῆς
μὴ ἐκλεθείσης τῶν ἐκεῖ, ἀναγραφέντος τοῦτον ἐφεξῆς ἀπαντᾶς ὁ ἐν τῷ ἁγίῳ
τοῦ ὄρει μοναχὸς· δὲ σφετέρου λοιποὺς ἡ τῆ ἐν ἅπασι πατρὸς ἐκκλησίᾳ
ἐκκλησιάζεσθαι ἡ τὰ ἀναγκαῖα ἀγαπητῶν σπουδὴ ἐκκλ. Meyer. 161.

~~Επιτρόπ~~
ερημικοῦ βίου τὰ ἀγαθά Χρυσ. ἐν τέλει τοῦ Προ-
τοὺς ποχεμοῦντας τοὺς ἐπὶ τὸν μον. βίον

Saint Euthyme le Jeune Texte grec publié
L. Petit Revue de l'Orient Chrétien 8 (1903) 155.
78 τοῦ XIII. τοῦ Κάυρα Βαρπ. 546 τοῦ 1422 205
X. ὑπὸ τοῦ ἰδίου Vie et office de saint
Paris 1903. 70 σ. 8°.

ὀνεῦχοι. ἐνέγγραι... ἵνα μηδέποτε ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐρώρα
ων. προσδέξωται, ἢ κ. τάχα γέρων εἰσί, μήτε παιδίον, ἢ ὥσπερ ἐξ
αὐτοῦ τοῦ τὰ ὀνήπτρα τοῦ Βαρ. Δεσπόνης Τυπ. ἀγ. Ἀθαν. Μεγ. 118, 31.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Νικηφόρου Η. 1

Εσφιγμένου Μονή. Απόρριψις ύπου τοῦ Πατριαρχου τις κ. Σινήτην ἀναστηρίξεως τοῦ κεκλίου Μωσυραμένου εἰσημμένης τις ἀποφάσεως κατά τιν μοσοηγουμενίαν (Πελραιμ σ. 115,

Χρυσοβ. Ανδρον. Παλαιολόγου τοῦ νεου, περί τῶν ἐρίδων μεταξύ Εσφιγμενιτῶν κ. Βατοπεδιτῶν Εκκ. Αλ. Θ' 314 εν Παρδενι

Γραμμα Παλαιολόγου στρατοπεδάρχου περί τιν κτημάτων τις Μονης Εσφιγμένου σ. 80

Δυο γραμμα τις Κοινοτητος περί κτημάτων τις Μονης Εσφιγμένου 94-6. Ομοιον τοῦ 7316 σ. 101-104

Σαββα Σερρων περί κτημάτων τις Μονο 111-112

Πρβ. παρά Βυζ. "Παναγία Εσφαγμένη" ὅπου ἡ Πορταϊτισσα κ. Γερμανός Εσφιγμενος

Ιερεμιου σιγίλλιον περὶ διαφορᾶς πρὸς τοὺς Βατοπεδινοις. (Εκκ. Αλ. Η', σ. 393 ἀρχ. ὁσιώτατε καθηγ.. Ενώπιον ἡμῶν παρασταθεις οἱ ἐκ τῆς θείας μονῆς τοῦ Εσφιγμενου.

Παϊσιου πατρ. Θεοφιλέστατε, σπιουδοιοι Ιερισσοῦ περὶ διαφορᾶς Εσφιγμενου Χιλιανδαρις. αὐτ. σ. 393

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡγουμένη ἐμμονὴ Β΄. Στομοί

ἐμαρτύρησε τὸ μαρτύριον ἤδη τὴν κοίμησιν τοῦ ῥαβδοῦ ἐν θεοσκέπῃ καὶ
χρόνοις ἐν γράφῳ τοῦ μ. Δεκέμβριος τοῦ 1083 προσκυνοῦσι μέχρι ἤδη
ἡγουμενεῖα ἐν ῥηθείσῃ Ἁγίας Ἀναστασίας. Ἀκτὸς ἔτους ὁ. 26. διορεῖ
ἐν ὅσῃ ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἐκοιμήθη ὁ ἡγούμενος μετὰ ἀδελφῶν διὰ τοῦτο σφρα
γίζει ὑπὸ τοῦ σφάγου τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ Ἀχρίδος. "Ἐκαθάρθη τὸ κοίμη.
μα τοῦ ὁσίου ἐν εἰρήνῃ".

Μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ἡ μὲν ἡ βασιλεία ἡμῶν ἐκ τοῦ βίου
μετέβη, τὸν δὲ τοῦ αὐτοῦ λαυρᾶς ἡ τῶν ἐν Ἀθωνίτῃ τῷ ὄρει διαφερόντα ἡ ὅτι ὁ
αὐτὸς ὁσιώτατος μοναχὸς Ἀθανάσιος ἐκοιμήθη κατὰ μικρὸν, μείζων ἡ ὡρὸς τὴν
τῶν ἡγουμενείας ἀρχὴν ἐμπαθὴς ἀεὶ ὢν· ἐκοιμήθη δὲ ἡ ἡμέρᾳ ὁ θεὸς ἐκ τοῦτο ἐκ τοῦ
καὶ αἰῶνα βίου μακαρίως, ἡ τοῦ μακροῦ ἡ ἡμέρᾳ σοφίᾳ ἡ τοῦ δακάλευμα χάριτι· οὗ-
τινα βουλόμενοι τῶν Ἀθωνιτῶν ἕτερον ἐκ τῆς τοιαύτης λαύρας καθηγούμενον
προχειρίσασθαι, ἀφ' ὅτου οἱ ἡγούμενοι τῆς λαύρας ἡ τῶν ὑπ' αὐτὸν μονῶν, οἱ καὶ
ἡγούμενοι καθίστανται, ἀφ' ὅλης τῆς νήσου συνάγονται, ἡ ἐκ τοῦ κοινοβίου τοῦ Ἰβήρων
ἐκ τοῦ, ἐκ τῶν ὡρῶν τῶν ἡγουμενεῖων ἡμερῶν. Ἐκεῖ δὲ χάρας ἡ μεγίστης
ἐκ σφραγίδος ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἡγουμένου τῶν αὐτῆς μονῶν,

τοῦ Χρυσοβ τοῦ φησιν Ἀγ. Ἀθανασίου Ζωσ. Μεγ. σ. 106-107

παραχρῆμα ἡ διαδοχὴ τῆς αὐτοῦ μετ' αὐτὸν ἐν τῇ τῆς ἡγουμενείας
χειροτονίαν, ὃν ἂν παρὰ θεοῦ προφορικῶς παραχρῆμα ὡρολόγιον
ἐν ὀρθρίοις ἔχοντα, ὃν ἐν τῷ ἰδίῳ ἀρετῶν τόφῳ διαπρέποντα, ἐξῆ-
ἐν μέντοι ἐν χρόνῳ τῶν ὡρομενολόγων ἀδελφῶν ἐν ἡσυχαστηρίῳ· ἐν γὰρ
τῷ αὐτοῦ ἐγένετο ἐκεῖνον ἔχειν τὴν περιοδίαν, ἐν οὗ ἐν χρόνῳ ἀνδρὸς ἐκ
ἐξῆ ἐκ, ἐκ τῶν τῆς ἀδελφῶν χάριν τῶν ἐμῶν βούλομαι παραχρῆμα
αὐτόν· ... εἰ δὲ μετοικεῖν οἷα ἐκ τοῦ μὴ ἐν τῇ λαύρᾳ τῶν καθηγ.
σεων ἐγκεῖσθαι τόπῳ δὲ ἡ οἰκείωσις ἐν διανοήσεως ἐν χρόνῳ ἐν περιου-
σῶν τῶν ἀδελφῶν ἐν προσχόντων, ἐν ἐξόδοις, ἀδελφῶν, οὐδὲ γὰρ τοῖς
τῶν αὐτῶν ἐκκλησίαν ἔχουσιν ἐν τῶν ἐμῶν ἀρετῶν· ἐκκοσμοῦμεν ἐν διορι-
σμὸν τῶν τοῦ καθηγουμένου γίνεσθαι ἐκκλησίαν ἐν αὐτῷ δημοσίᾳ τῶν ἀδελφῶ-
ἐν ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ξένῳ φοίνικος ἐν ἀχαδίνου αὐθημερὸν αὐλοκτιδίου
ἐν ἀρετῶν ἐν μεσῷ καθιερωμένου τῶν ἀδελφοῖς ἀρετῆς ἐμφάσεως, ἢ τὸ
ἐκκλησίαν πρῶτον αὐτοῖς ἐγκρίνεσθαι· οὐ γὰρ διαφέρει αὐτοῖς ἐκκλησίαν· ἐν γὰρ
ἐν τῷ ὁ τῶν ἀδελφῶν ἔρως συμφορᾶς ἔστιν ἐν ὧν ὑπόθημα ἕνεκα αὐτοῦ μονῆς
ἐν ἐκκλησίαν μὴ τῆς ἀρχῆς ἐκκλησίαν αὐλοκτιδίου. (αὐτ. σελ. 108)

Δίδων ἐν μεσῷ τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν ἐν λογισμῶν ἐν ἐκκλησιαστικῶν
ἐν ἐκκλησιαζόμενος ἐν γυμνάσῃ ἐκκλησίᾳ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἀναπαύσῃ καὶ, ἐν τῷ μέσῳ ἐν καὶ ἐκ-
αὐτῶν ἐν ἐν τῶν ἐκκλησιῶν, ἐκκλησιάζων καθηγούμενον, ὃν ἂν ἐν ἐκκλησίᾳ εὐκόσμως ἐν αὐ
ἐν ἐκκλησίαν μεσῷ τῶν ἐκκλησιῶν ἀδελφῶν. Πλὴν ἐκκλησίαν δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ

(ΛΔ)ν

, συγκινθχαν μὲν ἐ ὁ ἀδ' ἐ ὁ ἀπόστολος (Ἰωάννης ὁ Βαπ) ἀρέσους τὴν πατρικὴν κα
ἡ τὴν ἀρετὴν τοῦ καθηγουμένου, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ἔλλειψις, οὐδὲ γὰρ τοὺς ἄλλους τῆ
ὅλας κοινοβιακῆς ἡ ἀρίστης διοικήσεως τῆς συνεκτάσεως, ἀνάλυς γὰρ ὅτου χ
ἡ κοινοβιακὴ ἡ χρήσιμος ἡ φρόνιμος ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἡ ἀκριβῶ
δὲ διαφόρων ὄντων τῶν ἐπιτηδείων ἐν τῇ γνώμῃ ἐκάστου, ἡ καὶ μὴ τῶν ἐ
ἐρεύνων τὸν ἐ ἐκεῖνον, εἴτοχ' ἂν ἡ, πρᾶγμα ἡδέως μὲν ἐσχηκὸς ἐ
δρόμως, καὶ ἀνολβίᾳ ἐ ἐρήμιαν, ἐναρχεῖν καὶ γραφομένους μαθεῖν ἐκ
ἐπιφρόνου τὸν καθηγούμενον.

Δ' Τυπ. Τὸν μὲν ἀπροβλήτως γενόμενον ὁμόνοιαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πατρικαὶ ἐκ
τῶν γραφῶν ἐκλογὴ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τοῦ ἁγίου, ἀλλὰ ἡ τῶν ἀνεψιῶν ἐκκλησιαστ
ἐφοδεῖν τῆς Μονῆς ὀλιγοστὴν ἐκμετρίαν αὐθεντῶν -- Μεγ. 225, 35. (καὶ ἐκκλ
δόξαν διαπρὸ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔχοντα ἡ ἐκκλησιαστικοὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ)

Θεοδώρητος - Θεοφάνης Μυραΐδης - Λαμπαδαρίου
Δανιὴλ Ἐκκλησιαστικὰ Γραικικὰ σ. 122. (Ἀγγελικὰ ἐκ παραδόσ
ὅλα ἐκδοθέντα ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ Ν. Σκιᾶ)

Θεοτόκιον Νικηφ. Περὶ τοῦ βεβιοδήκου τοῦ - ἡ συγκλη
σεως - τῆς σχολῆς τοῦ Ἐδέσσης ὡρὸς τὸ ὡδ φαναρίου
Ἑλλην. φιλ. σχολ. τομ. ΙΓ', 219-23.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ζυγοῦ τῆς Χρεμιτζένης ὄρεα.

Actes V. σ. 1-3. ἔγγραφον τοῦ Πρώτου τοῦ 16

ὁ Ζυγός τοῦ 1199 προσαρτᾶται τῇ Μονῇ Χειλανταρίου διὰ χρυσόβ. Αλεξίου Αγγέλου (Actes V. σ. 11-15).

Ζωγράφου μονή Sechs Urkunden des Georgsklosters Zographon ὑπὸ H. Gelzer in Byz. Z. XII 1903.

[illegible]

ὀναχιοφύς)

θ' τοῦ Ζ' οιν.) ἀναφαίνεται, ἐν δύο διαιανίερους (οἱ μὲν γὰρ καθαιροῦνται οἱ καλοῦ προχειρίζεσθαι τινας τοῦ ἡγουμένου. ὁ τοῦ ιθ' ναν. Ζ. Ζ. Ρ. τῆς Πολ. Β' σ. 633

Ἡδική (ἡ δὲ καταύτανος)

Ἡγούμενος Μητροφοχίσης ἐν Μονῇ Κόρου ὁ Μαίαρις περὶ τὸ 1394 ἐν τῷ χρυσόβ. Μιχ. Παλαιολ. ὑπὲρ τοῦ Μονῇ Πατεπιράτορος (Actes ... ἔγγραφον τοῦ 1398 τοῦ Π. Πατεπιράτορος (αὐτ. σελ.) Π. σελ. 20 ... ἐν Μητροφοχίσης τῆς καθηγούμενος τοῦ ... τῆς ... Μονῇ Μαίαρις.

συνεβαν μὴ ε δ' ἀαδε ὁ ἰωάννης ὁ Ἰβηρ) ὡρίους τὴν πανσαίν[ια]
τὴν ἀρνοχὴν τοῦ καθηρεῖναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἠξίωσαν, ἀνὴρ γὰρ τοὺς ἄγους ὡς ρ
ὅλας τοιαυταιοῦς ἡ χάρις ἐπιδίδωσι τῆς συμβουλίας, ἐν αὐτῇ γὰρ ὅσοι χα
ἡ τοιαυταιεῖ ἡ χάρις ἡ ἀφορισμοὶ ὑπάρχουσιν, αὐτὰ ἐὰν τὸ ἡ ἀφῶ
δὲ ἐὰ αφορισμὸν ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν ἡ τῆς χάριτος ἐκείνου ἡ τιμιότητος τῶν ἀρ
χιερέων τῶν ἐν αὐτῷ, εἴτοιμὸν ἡ χάρις ἡ ἐκείνου μὴ ἀφορίζῃ ἐὰν
δρίζῃ ὡς, καὶ ἡ ἀνωθεν ἐξουσία, ὑποφαίνει καὶ χαρίζεται τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς
ἐπιτρόπους τοῦ ναοῦ μου.

Δ' Τυπ. Τὸν ναὸν ἀνοίγουσι τὴν ὥραν ὁ μόνον τὴν ὥραν τοῦ ἀπολυτικίου τῆς
ἑορτῆς, ὡς ἐκεῖ καὶ ἐν τῷ ἀκολουθίᾳ τοῦ ἁγίου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπόγευμα τοῦ μεγάλου
ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Τετάρτης ἀκόμη. -- Μεγ. 205, 35. (καὶ ἀπὸ
δόξαν διατί περὶ τὰ ἐκεῖσε ἔχουσι καὶ ἐν τῷ ναῷ οἱ ἱερεῖς)

Θεοδώρητος - Θεοφάνης Μωραΐτης - Λαμπάδαριος
Δακούδης (Bronicarii-Greci σ. 122. (Σημείωσις ἐκ παραδόσ.
τῆς Πλουτάρχειας ἐκ χειρὸς τοῦ Ν. Σκιᾶ)

Θεοτόκιον Νικηφ. Περὶ τοῦ βεβήλου
σεως τῆς σχολῆς τοῦ Ἐδρινος τῷ
Ἑλλην. φιλ. σχολ

Ἀγούμενος τῆς ἱε
ἐνοεί, ἐκ ἀπὸ
ροῦνται οἱ καθ
δὲ ἀλλοτρίας ἀπο
ρησίας τε ὄντα

Ζυγοῦ τῆς Χρεμιτζένης ὄρεα.

Actes V. σ. 1-3. ἔγγραφον τοῦ Πρώτου τοῦ Κ.

ὁ Ζυγός τοῦ 1199 προσαρτᾶται τῆς Μονῆς Χελανταρίου διὰ χρυσόβ. Αἰσχίου Αγγελου (Actes V. σ. 11-15).

Ζωγράφου μονή Sechs Urkunden des Georgsklosters Zographon ὑπὸ H. Gelzer ἐν Byz. Z. XII 1903

[illegible]

ο. (ἐν ἱερωσύνῃ τῆς μοναχιορίας)

[illegible]ρίας πανόνος (τοῦ Ιθ' τοῦ Ζ' οἰν.) ἀναφαίνεται, ἐν δύο διαι-
[illegible]α ἐν ἱερωμένους τῆς ἀνιέρους (οἱ μὲν γὰρ καθαιροῦνται οἱ
[illegible]ναστηρίου) φαμὲν παλὰς προχειρίζεσθαί τινας τῆς ἡγου-
[illegible]ς" βαλσ. τοῦ Ιθ' παν. Ζ. Ζ. Ρ. τῆς Πολ. Β' σ. 633

Ἡδική (Ἡδε καταύτασις)

Ἡγούμενος Μητροφοχίσης ἐν Μονῇ Ἰβήρου ὁ Μαίαρις περὶ τὸ 1394 ἐν τῷ χρυσόβ. Μιχ. Παλαιολ. ὑπὲρ τῆς Μονῆς Πατλοκράτορος (Actes [illegible] ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1398 τῆς Μ. Πατλοκράτορος (αὐτ. σελ. [illegible]) [illegible] ὁ Μητροφοχίσης τῆς καθηγούμενος τῆς [illegible] τῆς ἱερᾶς [illegible] Μονῆς Μαιαρίας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

128. Ἰβήρων Μονή. ἐκαιετος ἐν ὄρει ἐν δοκησον ἐκαὶ ἐνι
Πελ. Ἀνδρίου ἐν 1854. ἐγράψαμε ἐκεῖ ἐγρας Μονάς κατα
ὄρει. "Ὅτε δὲ αἱ παραλήψεις ἤρχισαν γίνεσθαι ἐκαὶ ἐγκαι
θεσιν φερόμεν ἐν παράδεισο ἐκαὶ ἱ. τῶν Ἰβήρ. Μονῶν, ἔκαμε ἐκαὶ
συνδήματος λούλου ἐκαμορῆ ἀδελφῶν (διὰ ἐκαὶ ἔλαβαν ἐκαὶ ὑπόρχει χαμένα
γένεται ἐκ αἰτίου ἐκ ἐκφαρίας." Πελραμ. Ν. πηγαὶ σ. 58. (Ἰλ. σ. 145
id. κη 143.

Ὁ ἱερωνύμος Ἀρζης Ἀθανάσιος καλαζιανὸν τὸν κώδικον ἤδη ἐκ γραλε-
βεῖσον ἐκ τὴν Μονὴ ἐκαὶ Ἰβήρων ἐκ ἱδρυσεν ναὸν τοῦ ἐξ. Ἀθανασίου ἐκ ἐκγρ
ραφόδησεν ἵνα διατηρῆται μετὰ θανάτον. Σημείωσον ἐκαὶ 1720 (Πελρ. κώδ. ἀν. σ 8.

~~Ἀθήρ. Ἰβηρίτης Ἰβηρίτης Γουρναικὴ Ἐγγραφα Πελρ. περὶ~~
~~τοῦ Βουλγ. ὀκτάρακας σ. 466.~~

Περὶ τῶν ἐν τῇ παρὰ τὸν ἁδῶ μονῇ τῶν Ἰβήρων εὐρεθέντων πα-
ραχάρτων τῶν ὁραμένων τῶν ὀνόδου Ἰωάννης ἐκαὶ ἔγινεν συγγρα-
φαὶ τοῦ Βεσσ. ἐν ἔτερον ἔγινεν ἐν πράξεων ἐκαὶ ἐν ἐγκα-
λῃ πράξει ὑπομνήματα. Δοσοθέ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσ. Πελρ. σ 715,

ὁ Χαρτνὸς ἀναφέρει τὸν ἀνεψιὸν τοῦ πατριάρχου Θεοδάσιου καλ-
μενον Βαρσ-βαρβέ ἐν συνδιαφεσιν τῆς ... μονῆς Ἰβήρων
οὗτος παρὰ τοῦ Ἰβήρα συγγραφεῖς, δὲ ἦτο ἀγαθὸς εἰμὶ τοῦ ὑγουμέν-
χου μοναχοῦ Γορνίου ὁ αὐτὸς, ἡ οὐδὲ παράδοξον ἐκαὶ
ἀμφότεροι ἐγκαρίσσοντο ἐν ὑπαλλήλου τιμῆς Νέρατον Χρ.
χθωτᾶ σ. 56.

Περὶ τῆς βιβλ. τοῦ Ν. Θεοτόκη Μπσαλιν. ἀνεκδ. Γεδεών σ. 47[illegible]
Λόγιοι ἐν βιβλιοθ. τῶν ἐν ἁδῷ Μονῆς ἐκαὶ Ἰβήρων ἔνθ. Ἀλ. Δ.
478, 502, 508, 52[illegible]

Τὸ ἐν Μοσχᾷ ἐξ. δευτερόβ. Μοναστ. τοῦ ἐξ. Νικολάου
..... τῶν Ἰβήρων ἐκδ. ἀρχιμ. Γαβριὴλ 1900 8. σ. 25
(Ρωσσιστὶ ὑπὸ Ν. Δουρνοβοῦ)

περὶ τῆς βιβλιοθ. Δεσποτικὴ ἡ συγχωνεύσεις τῆς ἁδωνικῆς
σχολῆς ὑπὸ τὸν τοῦ φανάρι (φιλ. συλλ. ΙΓ, 219. 231)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

31 03

Θεοχτίστου. βιβλιοθήκη Migne Patr. Graeca 146 · 1452-1465

Θεοφάνους ἱερομ. κοινοτομή πρὸς Παϊσιον. ἐν τῇ περ. ἀγ. Ὄρους. ἐπιστ. ἀγγελ. Η' (1887) σ. 331-2)

Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης ἴσως ὑπομνηματογράφος οὕτω διὰ τὸν κατὰ Κυριλλον τὸν Σκυθοπολίτην "~~πάτερα~~" κοινοβίου μέγα τε καὶ ὑπερανθρωπον (ἐφαπτικὸν 693 μον. πρβλ. Κοινωνίδη ιβ) αὐτοῦ ὀνειρόπολον ὡὰν ἐν ἱστορίκοις ὑπομνηματογράφοις τὸν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ κοινοβίων (Βιβλ. ἱστ. Κοινωνίδη σ. 88).

αἰχμὰ μαγὸν λέγει "φοῦ ἐν ἁγίοις ἀββᾶ Μαρκιανοῦ ὁσίου κοιμηθέντος ἦλθε οἱ ἐν ἐρήμῳ μοναχοὶ συναθροισθέντες παρὰ τοῦ καθηγήτου Σαββατίου ἐρωτῆσαι τὴν μέλλουσαν γνῶσιν ... προσβάντος τοῦ μεγάλου τούτου Θεοδόσιου ἀρχιμανδρίτου τοῦ νέου ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ κοινοβίῳ ... αὐτ. 90.

Βλ. παρόμοιον ἐν λειμων. σ. 10 κ.ἑ.

Θεοφάνης Λακεδαίμονος ἐν τῇ Νέᾳ Σιὼν, ἐπίσκοπος τῶν Δοιανῶν ἱστορ. τῆς αἰγυπτίου ἐρημίτου ἐκκλησίας μαρτυροποιοῦ τὰ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐπεβάλλοντο ἐν Λακεδαιμονίᾳ δὲ ἐπαρκῶν τῆς ἁγίου ὄντος ἐν τῇ ὁρᾷ ἐδιδάχθησα ἐν τῇ ἐρήμῳ αὐτοῦ. ὅτι αὐτὴ ὁ Α. πατὴρ ἡμῶν ἐπόλιτον ἐν τῇ Νέᾳ Σιὼν σ. 143. "ἤμεν (ἦμεν) ἐφεῖσι νὰ ἀκολουθήσωμεν ἐκεῖ πάτερας ἐν ἁγ. Ἄννῃ, ὅτι αὐτοὶ εἶσι τὴ ἐπαναπαύεσι τῆς ἁγίας ἀνθρώπου τῆς ὅτε ἐπράξουσι ἐκεῖνοι τὸ αὐτὸ τῆς ἡμέρας" σ. 145

ὁ ἐρημίτης Λακεδ. ἐκκλησίας κοινωνὸς τῶν ἁγιαννιτῶν κατὰ πάντα ὁμ. τῆς κατὰ τὴν παράδοσιν τὴν καὶ τὸ ἄεῖρα ἐν ἀδελφοποιΐᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἐπὶ γὰρ οἱ ἀνιμερόφρονες (κατὰ τὸν Μακαρίτην Κορίνθου) οὗτοι ἐκ Κορίνθου τοῦτον τὸν ὁσίου Λακεδαιμονίου τὸν ἐν τῇ ἁδῃ ἀσκησαμένου σημειωτικῆς ἐκκλησίας. ἐκ τούτου; ὁ Λακεδ. ἐκ τοῦ ἁγ. ὄρους διὰ τὸν λόγον. ἀποδημίᾳ τῆς ἀσκήσεως ὅθεν σχεδὸν ἐν ὅλῳ αὐτοῦ βίῳ ἐπόρευεν ἐπολαίδιμῳ φύσει ἐκκλησίᾳ τῶν ὁσίων ἐν τοῖς ὄρεσι, ἐν ὅθεν οὐκ ἠκούσθη ποτὲ μέλα δαίμων ἐκκλησιαστικὸν ἐκ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ ὄρους ἐκ τοῦ ἐκκλ. τοῦ Κορίνθου ἐκ τῆς χθὲς νεοφάνου ἐνδα αἱ ζωφαὶ τῆς αἰωνίου ἐκκλησίας ἐκ τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ ὄρους ἐκκλησιαστικὸν δαίμονα. σ. 122. Δικαιο.

αὐτὰ ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους ἐκκλησιαστικὸν δαίμονα. σ. 122. Δικαιο.

σ. 123 ἀναφορικὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκκλησίας ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους ἐκκλησιαστικὸν δαίμονα. σ. 122. Δικαιο.

133

[illegible]

Θηχυκά fῶα (id. fῶα)

--- Ὅνον θηχύαν ἡ ἥμιονον οὐ προσήκει πρὸς ὑπηρεσίαν ἔχειν τὸ τῆς ἐγκυκλοφάρης σεμνεῖον· ἐπίμωμον γὰρ καὶ ἄσεμνον τὸ πρᾶγμα καὶ ἀπρεπὲς καὶ πρὸς τὰς γνεδοτάς τοῦ διαβόλου ἐπίκουρον πρὸς τ' ~~[illegible]~~ ἀναιρέα καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς ἐκ ἀσκηρίκτους καὶ ἐλλιπῶς ἔχοντας πτρι τὸν φόβον τοῦ θεοῦ ἁγ. Νεόφυτος Χαρτηνάννης τοῦ

Τεμ. Β' 131
Πεπ. 682., Τ 411.

132

Θεοχνιώτης φιλοδ

Θεοφάνους ἱερομ.

Θεοδοσία ὁ Κοι
ἐπιστὰ Κυρίλλον
μέγα τε τῆς ὠρυά
Κοινωλίδος ιβ) αὐ
προκαθεζόμενον

ἀλλὰ μάλλον διὸ
κοιμηθεντα ἀνέ
τῷ πατριάρχῃ Λαζο
τῆς προεβάλλοντο
τῶν ὑπὸ τὴν ἁγίαν

Θεοφάνης Λοι
τῶν Δοιωὸν τ
κατανοήσωσι τῶ
μονίᾳ δὲ ἐπαρέτον
αὐτοῦ. ὅτι αὐτῇ
Δηλ. σ. 143. "ἡμεῖς (ε
ρας τὴν ἁγ. ἀννη., ὁ
τῆς ὅτι πράττουσι ἐ
ὁ δρηθεὶς Λαμ. ἐσιάθη
κατὰ τὴν παραβαίνω τῶν ε
ἐπειδὴ γὰρ οἱ ἀνυφερ
κορίνθου Λοῦτον τῶ
ἀσκήσαντε συγκρίν
διὰ τὴν τόσης κακοπά
ὑπέμενεν ὑποτάκτι
ὅστις οὐκ ἠκούσθη ποι
δοι ἐστὶ τοῦ Κοσμ
ἐπεῖτα ἡγιάσε τῆς ω

σ. 123 ἀναγνωρίζει ἀξ ὁ Παρία
ἀλλ' ὅμως κακῇ τυχῇ εὑρέθη τοῦ ἐπιστ
ἀγιαννίτης (ἀπ. ὁμοφρων).

Θηλυκά.

Επί Ιού Β' Τυπικ. ὁ ἡγούμ. Ἀθανάσιος: "Ἀπό τήν ἀρχή τῆς μοναδικῆς αὐτοῦ προστασίας ἔπεσε λοιμός ἐν τῇ μονῇ Ἀθανασίου καί ἐφόνευσε πολλούς. Ἐπειδή δέ ἐν τῷ ὄρει ἄφθονα ἦσαν τά ὑδατα καί ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐπῆρχε μεγάλη ἀφθονία ὕδατος, ὁ ἡγούμενος ἐκεῖνος ἐποίησε πολλούς ὑδατοφόρους (ἀγουμ. λαΐρας) ἐκ μολύβδου καί ἐκέλευσε νά ἐκτείνωσι τούς σωλῆνας ἀπό τοῦ ὄρους ἕως τῆς μονῆς καί οὕτω τῇ μονῇ ἐπῆρχε μεγάλη ἀφθονία ὕδατος, ὥστε πάντες ὅσοι ἐπορεύοντο εἰς τό ὄρος ἐκεῖνο ἐκορέννυντο ἐκ τοῦ ὕδατος τῆς μονῆς. Ἐπειδή δέ ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ ἐπῆρχον πολλοί ἀσκηταί καί ἐν τῇ μονῇ ἐκείνῃ ἐπῆρχε μεγάλη ἀφθονία ὕδατος, ἐκεῖθεν ἐπῆρχε μεγάλη ἀφθονία ὕδατος καί ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ καί ἐν τῇ μονῇ ἐκείνῃ

'132 · 34

Ἰωαννίνων τερπνοτάτη ὀνομασθεῖσα ἐκείνα χρόνια.
"οὗτος ἰδὼν παρ' ἐμοὶ ἐν Νίκαια (πρεσβευόμενον
ἀγαπητῶν) ἐν τῇ βασιλευούσῃ ... ἐγράφη παρ' ἐμοῦ δὲ καὶ
" μετὰ τραπέζης αὐτοσχεδίως ἐν τῷ ἐμῷ τῶν οἰκιδίων ...
δὲν ὠδύ. πρὸς τὸν δυναίσιον τῆς οἰκείου ἐμοὶ ἔχει αὐτῷ: παρὰ αρχ
δροσοῦλα ἐνα φυσαλλὶς τῆς χειρὸς τοῦ σαλπιγκτοῦ ἐξ αὐτῆς αὐτ. οὐ
εἶσε ἐμοὶ ἐγγελο. ὁ γὰρ Νικομήδης προσπαθοῦμενος τὸν γραμμ
τὸν αρχάνδρον ἐπιχειρῶν ἐνα γράψῃ τὸ ἐμὸ τοὐλεῶν ἐμὶ ὁ Γε
Ἰωαννίνων ἀδημοσ. 17
Γαληνὸς πλησίον ἀρχιμανδρίτης (σουσουδαῖος) ὅλη ἀφιστ
ἀπ' αὐτὸ τὸ μέσον (Διονυσίου) εἰς τὴν Μοσχοβίαν ἐνα τ
δεύτη ἐκκλησία τὸ ... βασιλικὸν ἔθος. Πάρις, Δόγματος
φοῦλος (ἀνεκχωρῆσαν ἐξ αἰ. Αννης διὰ τὸν αὐτοκρατορικὸν τὸ Γαλ
τὴν ὀρθὸν εὐσεβῆ ἐκλαθὴ ὁ σαφὰ Γαληνὸς ὁ ὕστερον ἐπὶ τ
Διονυσίου ἱερᾶς μονῆς χρημάτων ἀρχιμ... ἡ αἰτία γίνεται
αἰ τὸ τῆς Μονῆ διευθύνημα, τότε δὲ ἡ οὗτος ὕστερον ἀπὸ Ζ
νου οὐ ἐκρημάτισεν ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ, ἔτε δὲ ἡ Τυπογραφία τ
ὅλη. τότε ἀνεκχωρῆσαν ἡ αὐτὸς μελέτ. τὸν χρόνον οἶκον ἐκορεσ
εἰς τὴν Ν. Σχολὴν. σ. 127-8.
Ἰγνάτιος Ξανθόπουλος ἱδ. Ξανθόπουλοι.

σ. 123 ἀναγνώσεις ἐξ Παρισίων
ἀγ. ὄρους καὶ ἐκ τῆς Ἰωαννίνων τοῦ ἐκεῖ Δημητσάνας τοῦ ἐκεῖ
ἀγαπητῶν Γρηγορίου τοῦ ἐκεῖ ὁμοφρόνως.

248 143

[illegible] (Ιβηρ) ... ανηρ ιδιωτης [illegible] Λαν. [illegible]
[illegible] περι το 1730 [illegible] συνεγραψεν εν σχήματι [illegible]
[illegible] Κοσμον [illegible] Ψυχή (Σαθ. Νφ. 599.)

9026846

[illegible] Ιβηρίτης [illegible] τα [illegible] τοῦ Αβ. [illegible]
[illegible] τοῦ Κυν. Δρυκαιη
[illegible] εν Καλαμαις [illegible]
[illegible] τοῦ βίου [illegible] Αδαμαντος τοῦ Παραδεισο. [illegible]
τοῦ φρουρίου [illegible] Καλαμῶν τὸ παραθρόνι [illegible]
[illegible]
περι μετατιθεσεως [illegible] ἀμμου [illegible] ἐν καιρῷ νυκτος πρὸς [illegible]
[illegible] ἐξηρθη [illegible] ἐν τοῦ βιοῦ τοῦ αγ. Παχωμιου (ἐκδ. Halk

* Τό γεγονός τοῦτο ὡς ἀξιοσημείωτον ἀνεγ
ι 1784, Δεκεμβρίου 27. μας ἐφόρησεν ἡ μεγάλη
ἐμαζώχθησαν ὅλοι εἰς τό ἀρχονταρίκι καὶ ἐδέχθη κα
διὰ τό χρέος τοῦ ἁγίου Ὄρους, ἐπειδή καὶ ἔρρηξαν τ
νά πληρώσῃ τό μοναστῆρί μας διακόσια πουγγεῖα

Ἰβήρων ἀποτέφρωσις 1865. Δεκ. 24. Καλλιφρ. Εκκλ. 248 143-7

Ἰβήρων Μονὴς Χρονογραφία, περὶ τῶν ἱδρυσαί-
ς ἀφιερωμάτων χρυσοβούλας. ἐν Εκκλ. Αλκθ. Τομ. Κ. 2
σελ. 539. 5115. 587.

ἐν Χρονικὸν μοναχικὸν ἀναγράφον τοὺς ἀρχαιοτέρους
ἡγουμένους τοῦ ἐν Μόσχᾳ Μετοχίου τῆς ἐν Ἄθῳ Μονῆς
τῶν Ἰβήρων" υἱοῦ Μ. Γεδεών ἐν Ἡμερ. Ὁ φάρος τῆς Ἀ-
ναστάσεως 1902 σ. 846

Μοσαναστος Λίνδιος Ἰβηρίτης, ὅστις συνέταξε τὴν ἀκολουθίαν
τοῦ ἁγ. Γεωργίου Μετυλήνης. ἐν Κωδ. Ἱεροσ. 19 Καταλοιπα
σ. 38

...ρη ψ εἰς τὸν κώδικα 218 μονῆς Ἰβήρων σ. 317
...κλησία ψ ὁ ἔξαρχος εἰς τὸ ἀρχοντάρικα, ψ οἱ κατέρες
...ὸν ἀφοριομὸν μικροί τε ψ μεγάλοι. ψ ἡ αἰεία ἦτον
...ρεος τῆς μεγάλης μέσης εἰς τὴν ὄξιν ψ μας ἔρρηξα
...ρα"

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

34 Λόγιοι Δανίκη ἱερομ. Παλαιολογίας Ἀθηναῖος Ἰβηρίτης ἀκουσ[illegible]
[illegible] τοῦ Κρουσίου τῶν 1585 πρὸς [illegible]
ἱεράνων· ἰδ. συστατήριον Γραμμα τοῦ Κρουσίου ἐν Μνημείοις Καμ[illegible]
ρόγου Τομ. Α' σ. 210 ἰδ. Σημ. Ζερλεντη Ζ'. σ. 5

Δανίκη ἱερομ. Ἰβηρίτου (τοῦ ὀρθοδόξου) συγγενοῦ τοῦ ἐν διδασκάλοις ὡσὶ κυροῦ Χρ. στοφόρου τοῦ πάνυ" κωδ. Διον. 247, 3 XVII. 584, 4 XV.
τοῦ αὐτοῦ Περὶ γαστριμαργίας αὐτ. 4. " " XVI "
Μετάφρασις τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγ. Χαραλάμπου ἐν ποιήσει κωδ. ἰδ. Π. Ν. Λαμπρ. 503

Διονύσιος ἀρχιμανδρίτης Ἰβηρίτης ἔγραψε Δίκηνον περὶ τοῦ ἀρχιμ[illegible]
[illegible] κωδ. Ἰβηρ. 174 XVII.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

145/14.

16ος μ.

Οἱ χιλιάρχοι ἀναφερόμενοι ἀφ' ἑαυτῶν Γ' τὸν ἀριθμὸν τῷ 1198 ἐξουσιάσαντι ἀπὸ τὴν ἀπιστορίαν ἀπὸ τὸ Λόγιον τοῦ Βαλαάμ· ἦσαν γὰρ καὶ προφῆται· καὶ προφητεύουσι: "ἀναβήσεται ἄστρον ἐξ Ἰακώβ καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ καὶ κατακυριεύσει πάντων τῶν υἱῶν Σήθ καὶ ἀπολεῖται τὰ κατάλοιπα τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἔσται ἡ κατοικία αὐτοῦ ἐν Γαλαάδ καὶ ἐν Σηείρ καὶ ἔσται Ἰσραὴλ ἐξουσιάζων". Acts V σ.6.
(id. σ 128) (πρβλ. καὶ 10.60).

Τὰ κεφάλαια τοῦ μεγάλου Ἰωάννου τοῦ Πέτρου Ζωπ. αδαν. Μεγ 118:
ἀφῆκε αὐτοῖς ἐπίτροπον τὸ παράκλητον ἄγιον τὸ ἀληθινὸν Διαλ. 124 ζ'
τὸ δίκαιον κρίνει παρακινοῦσαν τοῖς αὐτῆς .... ὅρος ὑποφαίνων ἡ ὑπο-
μονὴ τοῦ καθηγουμένου αὐτῶ "33.
Ἀνοίγει δὲ μεγάλη (ὁ Ἰωάννης) κεφαλὴν παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπι-
τρόπων τὸν πνεῦμα ἅγ., τὸ παράκλητον μου εἶναι, ἡ μένου παρὰ πάρεσι
παρὰ πατρὸς υἱόν· ἡ αὐτὸς πάλιν μεγάλη κεφαλὴν παρακαλοῦσιν εἶδε ἐκ τῶν αὐτῆς
ἔργων, ὅτι ἐκεῖνος ὅρους ἐστὶν πνεῦμα ἀγίου ἡ παράκλητος παρὰ διαδοχὴν ἐπιτρόπου ἐ-
στιν ἡ ὁ καθηγ. 124-5 πρβλ. καὶ 195 ff. · ἐνδα ὀνομάζει παράκλητον
τὸν καθηγητὴν ἡ σαλπιγκτὴν".
Ὅσοι δὲ τὴν ἀκοὴν ἔσχον τοῦ μεγάλου Ἰωάννου ἡ ὅρος τοῖς ἀδελφοῖς ἐκείνοις πρ. ὅρ
ἐν τῷ αὐτῷ διαθέσει ἡ παράκλητος ἀγίου πνεύματος διαφυλαχθῆναι παρ' ἡμῖν ἕως
ἔστι τοῦ καιροῦ ἐκεῖ ἡ ἀμαρτιῶν ἴσχυσε ἡ διαλυτοῦσα ἡ ἡμᾶς ὥσπερ
δίκην ἐκεῖ ἡ κοινῇ ἐν ταῖς καλυπτόσαις ἡ δίκης ἔκαστον. Διαλ. 124, 6.

100

Βλ. Ἰωάν. αγ. σ Ἰω. ἡ Θεολογικὸν Annal. Boll. XXXVI-VII
νεοῦ Peters. ἐκ τοῦ
105 Θ ε λα
Ἰωάννου

Ἰδιόρρυθμοι — χρήματα.

Ἵνα μὴν ᾖ φορολογήσεως ἀπὸ τὰ καλόγερα ἀπὸ τὸν 10ον αἰῶνα καὶ ἐντεῦθεν ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει τὸ Μοναστήρια ἐπῆλθεν. τοιοῦτόν τι παρόμοιον ὑπῆρχεν ἐν τῇ Βυζ. αὐτοκρατορίᾳ ἐν ᾗ αἱ κτήσεις τῶν ἀποθνησκόντων ἐπιστρατεύοντο ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἀναζητοῦμεν τὴν καλουμένην μισοδουλείαν, τὸ ἔτος ὁ Παπαρρ. μεταφέρων τὴν ἑλληνικὴν φράσιν "διὰ τὴν οὐσίαν ὁ ἔχων ἀπέθανε κατέλιπεν αὐτὰ εἰς τὸ ἥμισυ ἵνα ἀποδιδόμενα τὸν ἕτερον ἥμισυ αὐτῶν ἐτήσιον φόρον 3–10%."

Παπαρρ. Α σελ. 30

---

97 Ὁ ἰδιορρύθμιος βίος "δὲν ἀπουσίαζε βεβαίως ἀναμφιβόλως τὸ ἰδιώτευμα τῶν μοναστικῶν συντρόφων, εἶναι ἀναμφίβολον ἐν ταῖς ἀποφάσεσι τῆς Διαθήκης τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου, τοῦ ἔχοντος ἐν ἀπεριορίστοις λόγοις τὴν ἀποκατάστασιν, τὴν κτητικὴν ἰδιότητα καὶ τὴν ἐνεργὸν ἐνοχὴν τῶν καθηγουμένων . . . . . Δὲν ὁρίσαμεν ὅμως τὰ ἀναλογοῦντα ὅσα ὁ ὁσιώτατος ἐκ τοῦ ἰδιορρυθμικοῦ βίου ἦτο ἀναπόσπαστα τοιαῦτα, ἤτοι τὰ ἐπὶ τοῦ κελλίου δημιουργηθέντα ὑπὸ μοναχοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ κελλιώτου ἐπιδόματα, ἀπὸ τοῦ ἀκόμη τῶν ποικίλων ἀποζημιώσεων, ἃς ἐκαίτησε· διότι ἐν ἀρχαιοτάτοις μοναστηριακοῖς ἀρχείοις ἀπαντῶμεν ἀρχὴν κοινὴν ἀπὸ τὴν οὐσίαν τοῦ ἐκτιμηθέντος ἀξιολόγου ἄλλα ἐν τῷ μεγίστῳ μοναστηριακῷ ἀφορισμῷ ἐπὶ ὑποτίτλου . . . . . ἐὰν μὴ ἐν τῇ ἰσχύι . . . . . .

98 Ἐξ ἱστορ. μαρτυριῶν συμπεραίνεται ὅτι ἡ κτῆσις τοῦ ἰδιορρ. σχεδὸν κατὰ ὅρους ἀπαντᾶ εἰς μονὰς ἀρκούντως ἀργὰ τῆς ἀκμῆς τοῦ, κατὰ μάλα πιθανὸν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1300–1400, ἐπιτρέπει ἐπιδόσεις διαφόρους . . . . .

99 ἐξ ὧν δὲ τῶν ἀλλαχοῦ χρόνων τούτων, ἔχομεν τὸν Μοτῶν τῆς ἐν Θράκῃ ἐπαρχίας, ἔχομεν τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Μάμαντος ἐν Μηλάνῳ τῆς Καππαδοκίας, ἐν οἷς ἀναφέρονται καὶ διαλύσεις ὑποτίτλων κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα, τὸν δὲ Ἁγίου Ἰω. Χρυσοστόμου, ὅστις ἐπεχείρησε, ἀλλ' ἀπέτυχε νὰ ἐπιβάλῃ ἀναγκαστικῶς ἢ ὄχι τὸν κοινοβιακὸν βίον· ἐν ταῖς πολλαῖς ἄλλαις ἐπιστολαῖς τοῦ ὑπάρχουν ὅροι ἀναφορικοὶ Μονῶν – ἀναχωρήσεως ἐκ τῶν κατὰ 1406 ἀποζημιώσεις χρυσοβούλλου τοῦ Μανουὴλ Β' τοῦ Παλαιολόγου – πρωτίστη τὰ κτήματα ἐκ μοναστικῆς ἰδιοκτησίας τῶν μοναχῶν εἰς τὴν φραγμένην ἀπομάκρυνσιν". Ἐκ αὐτῶν φαίνεται ὑπερβολὴν εἰς ὁ Μεγάλου ἀναφορὰν ἐν τῷ μετρ. συγγράμματι τοῦ πὶ πολλὰ ἡμῶν ἐπαίνων τοῦ ἱδ. ἀσκητικοῦ ἀγ. Ἀθω καὶ ἐκ τῶν ἔργων τοῦ ΙΔ' αἰῶνος (Παῦλος Φραγκὸς Ἀγιομαντίτης εἰς τὴν "Περιγραφὴν παλαιογρ." ἐγράφησε περὶ τῶν ἐν Ἄθῳ Μονῶν. (1402)

/ ἐν παλαιογρ. /

Περὶ τῶν ἰδιορρύθμων ἱδ. καταστάσεων ἐν Παλαιστίνῃ Πρ. Ἐσ. 544-8 (1921)

Ἰδιορρυθμίας καμία : ὅτι γὰρ οὐ φρόνιμον καὶ ἐπιτήδειον σήμερον οὔτε κατὰ τοὺς
τόπους τοὺς ἐνταῦθα γενέσθαι τε καὶ γίγνεσθαι ἔστι καὶ ἀρίστην ταύτην
301 τοῖς ἐκεῖ μοναῖς, ἔστε καὶ ἀρετῆς, ἔστε καὶ εὐβουλίας, ἔστε καὶ ἀσφαλείας . . . . . ἔστε καὶ ἄλλο
τι τῶν δοκούντων καλῶν εἶναι, ἀλλὰ κατὰ τὸ τοῦ ἀποστόλου ἡ διορρυθμία βούλημα καὶ δόγμα
ἔστιν ἡ χαρακτὴρ καὶ ἀκίνητα ψυχῶν ἐνώσεις καὶ τῶν ἐν τῇ ἀδελφότητι, κατὰ τὸ ἐν τοῖς ἱεροδιδασκα-
λείοις λόγον ὅτε ὁ τοιοῦτος ὄργανον καινότητος ἀποτίθεται, καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκρίβειαν καὶ
τὴν ἀποστολικὴν αὐτοῦ ἐν τῷ πορεύεσθαι ὁδοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποτίθεται. (Ὁσιολ. Ἐλλην. Κατ. Παχομ. σ. 310 καὶ
ἑξῆς. 888 κέξης : διὰ ταῦτα ἀποδίδω τὸ ἰδιόρρυθμον : . . .

Περὶ τῆς ἱστορίας ἐμφανίσεως τοῦ ἰδιορρύθμου συνέγραψαν τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῶν
μεγίστων αὐτοῦ ὁ κ. Ph. Meyer Beiträge zur Kenntniss der neueren Geschichte
und des gegenwärtigen Zustandes der Athosklöster ἐν Zeitschrift für Kirchengeschichte
(1890) 395-576. τοῦ αὐτοῦ die Haupt-für die Geschichte der Athosklöster σ.
πρβλ. καὶ Wald Nissen die Diataxis des Michael Attaleiates von 10
Jena. 1894. σ. 64. ἐν ἀρχ. Silbernagl Verfassung und gegenwärtiger Bestand
sämmtlicher Kirchen des Orients σ. 55. Fallmerayer Fragmente aus dem Orient
(2. ἔκδ. Stuttgart. 1877) σ. 257.

304 Δ' Τυπ. Μανουὴλ Παλαιολ. 1406. Ἐπεὶ γοῦν ἡ ἐν ταῖς κατὰ τὸ ἅγιον
Ὄρος τὸν Ἄθω σεβ. μοναῖς συμβιοῦσα τὰ ὡρίων ἐκ φύσεως θεσπίσματα τῆς τοῦ κοινοῦ
τῶν ὁραρίων ἀπειρίας, ἐπὶ ἴσης ἡ σωτηρία μου ἐπῇ τὰ ἐν πρώτοις ἀποφαίνειν ὁρισμὸν
οἷον ὁρίοις τὸ ἐρεῖλον, ὅσα νῦν κατὰ σχέσιν διέκρινεν ὁ καιρός, μήτε τι τῶν πάλαι καιρῶν ἀ-
κίνητα φρόνιμα γινέσθαι τὰ ἐκ φύσεως ἐκ σωτηρίας· εἰδὲ μὴν ὅρος κἀκεῖνο κεῖται τοῖς
μοναχοῖς διεγείρομεν τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐκκλησιάζειν, οὐδὲ διὰ ταῦτα σαφεῖς ἐσμεν πρὸς ταῦ-
. . . . . εἰδὲ δὲ ὁρίζει τὸ ἐκ τῆς ἀποταγῆς ἐξ οἴου τε ἐπηρεῖσθαι τῶν μοναχῶν· τὰ γὰρ μετὰ τὴν
σωτηρίας οὐ μόνον ὅσα εἶναι ὅρος ἐστὶ τῆς ἀρίστης ὀργανίας ἡ τελείας, ἡ εἰς αὐτὴν
σωτηρίαν· ἔργον ἐποίησεν, ἀλλὰ μὲν δὴ ἡ ἐν τοῖς ἀποταγῆς ἡ ἐκποταγῆς ἐκφορὰ
ἡ μεσιτρώσεις . . . . . ἡ ὅσον ἐν οἷς οἱ τοιοῦτοι ἐχεῖνοι τοῦ τὰ ἐκφανῆ
μέσα σοιεῖν, τοιοῦτον ἡ ἀμφιβάλλουσι ἐς ὅσον σαφηνίσαι φανεῖεν τὴν ὁρο, ἐκεῖ γὰρ
μοχθίας, τὸν εἰσιόντα ἐς μοναστήριον ἡ ἀδελφὸν παραδέχεσθαι χωρὶς ἐκ οἷας ἂν
σωτηρίας ἡ συμφωνίας, ἐστὶ καὶ σωτήριον ἐκκλησιάζειν ἐκκλησίαν ἐν ὁρισμοῖς
ἡ ἱερατεύειν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. εἰδὲ τε ἐφοσιωμένῳ ἐν μονῇ ἐκκλησίᾳ . . . ἐν μονῇ
δικαίωμα ἔχειν ἐν ἐν μονῇ τὸν ἐφοσιωμένον διὰ τὸ ἐφοσιωμένον, ἢ καὶ ἐκκλησίας μὴ
οὐδὲ ἐν ἐν ἱερᾷ ἡ ἐκκλησίᾳ λαΐρα, τοῦτο ἐκ σωτηρίαν μὲν οὐδεμίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησιάζειν
ὁρισθῆναι εἰς τὸ παραβαίνειν ἀσυμφόρως ἐστὶ ἡ αὐτὸν ἐν ἐν μονῇ, ὅπερ
ἕκαστος τῶν ἀδελφῶν· ἀνδρὶ ἐν ἐκκλ. μονῇ ἐξέστω ἀφιερώσας, ἢ ἐν ἐν τοιούτῳ αὐτὸν παρε-
205 χώρησιν ἐκκλησίου καθηγουμένου καλοῦσι, ἐφοσιώσαι ἡσυχίᾳ, καὶ ἰδιορρυθμίαν ἀδύνα-
μον, τοῦτο οὐδὲ ἐκ ἀπὸ ἐκ μονῇ ἀφεῖσθαι ἔχειν, οὐδὲ ἐκφορὰ ἡ αὐτὸν ἀποκλεῖσθαι,
ἐκ γε ἡ ἀφιέρωσις παραβαίνοιεν ταῦτα ἐν τῷ μοναστηρίῳ, ἱεροσυλία ἔσται τὸ ἐκ
αὐτοῦ ἐκβαλεῖν τὸν παραβαίνοντα σωφρονεῖν ταῦτα ἀναγκαῖον· . . . . .
ἐκεῖ δὲ τοῖς μοναχοῖς νῦν ἰδιοκτησία τινὰ ὑφίστανται κτήματα, πρόσοδον μερίσμα
αὐτοῖς ἐκποιοῦσιν ἡ διὰ ταῦτα σύγχυσιν ἔχοντα τὴν ἀφορμήν, τὸ μὲν τὴν χρῆ-
ἐκείνων οὖσι, σαφ' ὅτι αὐτῶν τὴν χρῆσιν ταῦτα γε παρεσκεύασται, τετελεύτηκε δὲ ἐκ
αὐτὸ, μετὰ ταῦτα παραποιοῦνται κατὰ τὴν κατάστασιν ἡ μέχρι τοῦ νῦν ὁ

ὁδιαν ἐν τῇ λαύρᾳ · ἐν τῷ ψιφροδίν δὲ φροσίκει μὴν κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἡ τὴν ἐσύστην ἐκκλησίαν μεγάλη αὐλοὺς ἰδιόκτητον ἔχει ..... ἀνοίγει τὰν φροσίνων αὐλοὺς κεντῶν ἀρχίζουσαν τοὺ ἱερουργοῦς αὐλῶν ὑσο - κλησίας ὁ βουλεῖ φροσφέρειν τὴ ἐκκλησίαν. ἀφορᾶται ἡ εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἅγιον. (Meyer. σ. 204-205)

Ὑσολαυλιῶται. φαίνεται ὅτι παρὰ τὴν κάλιν τοῦ Δ' Γιτ. οἱ νεόφυτοι ἐκαλοῦντο ἀναχωρηθέντα ἐκ τῶν μοναστηρίων τῶν γερόντων: Μετὰ δὲ τὸ βάπτισμα (τῶν νηπίων) ἀναιρεῖτο ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ ἡγ.) καὶ ἐκάθητο μετὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν καὶ παρθένων .... τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὑσσυργίου ἐκπίπτειν τῶν γερόντων μοναχῶν, ἐὰν γὰρ αἱ γέροντες μελλοντικῶς ἐξέρχεσθαι τοῦ μοναστηρίου, ἐκάλουν τοῦτο ἐξέρχεσθαι αὐτῶν ἐκπίπτειν ὑσσυργίου, ἢ ὅτι ἐν φανερῷ μαθηταὶ τούτων ἡ ὑσσυργοί, ἐν τοῦ βίου καὶ τὴν πολιτείαν οὐκ ἐμφαίνουσι. Meyer 206. 25-34.

Ἰδιορρυθμίας κακία: Οἱ ἐν ἰδιορρύθμῳ τῷ μοναχ. μετερχόμενοι, ἐξ ἀκεφάλου καὶ τοῦ ἴδιου κάνουν καὶ τοῦτο στοιχοῦντες, μὴ μόνον τῶν ἐκ τῆς ἀγάπης καὶ πάσης ὑποταγῆς, ἀλλὰ καὶ ἀποχήμενοι γυναικὸς καὶ ἀθέμιτα εἶναι ἀλλ' ἐκκλησιάζειν, ἤγουν ἀφῆναι, οἱ δὲ ἐν κοινοβίῳ, ὧν μὴν κατὰ κοινόβιον σαγηνίζονται, ἀλλὰ καὶ γυναικὸς κοφτιλάκι, καὶ ἔτερον ἄντρα παρὰ τὸν νόμιμον οὐ γινώσκουσι· ἐὰν δὲ οὐ κατὰ κοινόβιον ἀλλ' ἐν ἰδιορρύθμῳ μοιχαγρίδι ἔλαθον, ἢ ἰδίδιν αἰδρί οὐκ φαρμούμετ καὶ ἐκ τοῦ αὐτῶν συμφύρεται καὶ μιαίνεται, διὸ καὶ πάσαν ὥραν ἐκκλησιάζειν καὶ ἐκ τοῦ ἀφῆναι." Meyer. σ. 213. Παχωμίου μοναχοῦ.

Τὰ ἔργα καὶ ἡ ἀσχολία

Καὶ σαρκικὴ ἄσκησις μὲ τὸν τρόπον, ὅπου λέγει ὁ ἀπόστολος .. ὅτι ἐδουλώθη-σε τὴν ἐδικήν του τὴν ἁγνότητα καὶ σπλαχνεύεται τὸ ψάρι καὶ ἄλλα τρόφιμα καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα μόνον ἐκ τοῦ ἔθους καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐκ τοῦ ἔθους, ἐὰν τυχὸν καὶ ἐκ τῆς ἀσθενείας ἄρχισε νὰ τὰ μεταχειρίζεται ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἐὰν δὲν τὰ μεταχειρίζεται ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἐὰν δὲν τὰ μεταχειρίζεται ἐκ τῆς ἀνάγκης .... ὁ ἀββᾶς εἶχε σοφὰ τὸν σπόρον καὶ ἐκ τοῦ ἔθους καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐκ τοῦ ἔθους καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης .... διὰ τοῦτο σαρκικὰ ἔργα, ἐὰν αὐτὰ ἦταν ἡ σπουδὴ ὅλου καὶ μία ἡμέρα ἐργασία, ἡ ποίμνη, ἡ ἀπόμοιρα ἡ ἐκκλησία καὶ τὰ χειρώνακτα, ἄλλα συχνὰ μόνον τὰ μὴν χρειάζεται ...

ἦταν ἄλλα μοναστήρια, ὅπου εἶχαν αὐτὰ ἐκκλησίας καὶ γέρους, καὶ τὰ ἔθνη ἀκόμη αὐτὰ ἐπαρέδωσαν. ὅπου εἶχε καὶ σπηλαιώδεις ἄντρα, καὶ δὲν εἶναι, ἢ ἐξέβαιναν καὶ σπήλαιο ὅπου εἶχαν καὶ ἡσυχαστήρια, καὶ ἄλλα σπήλαια ἄντρα ἄλλα κτήματα, χωρισμένα καὶ γέροντες ὅπου εἶχαν τὸ σπήλαιο κτήματα ἄντρα καὶ καὶ κελλάκι ἀλλὰ καὶ καὶ ἐκκλησίες καὶ ἄλλα ἐκκλησίες ἄλλα ἐκκλησίες ....

μόνον τὰ χρήματα καὶ σπουδὴ, εἶχαν τὰ μοναστήρια τότε. ἐχρείαζε τὸ χρῆμα (Meyer. σ. 221-223. φαίνεται ὅτι αἱ τοῦ Διονυσίου ἐφήλιαν σχεδὸν καὶ αὐτὸ ἀπὸ καλά. Νύνδε καὶ ἡ πόλις μέγα μέρος ἐξέλιπε χορηγίαν καὶ ἐκκλησίας ... σήμερον ἐκκλησίας, καὶ χρυσόβουλλα τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ πατρ. ..... ἡμέρα ἐπιδοκὴ μαθητεύεται καὶ καλ

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

38 Περὶ ἰδιορρύθμων.

347. 3[illegible]

Ἐκκλ. Ἀγηθ. I κεφ. 2 σ. 19 IB. σ. 333, 350

Σωλήρ 1889 σ. 275.

Γέδεων κανον. Διαράξεις ἢ Κανόνες I σ. 183 II σ. 127

Miklosich et Müller Acta Patriarchatu VI σ. 278

Migne Patr. Τομ. 88 σ. 969 Δ. 1028 Δ Τομ. 65, 1036 Δ, 1[illegible]

Βίος Χριστοδήλου τοῦ Πατμίου σ. 87-8 εκδ. Βοίνη 1884

Ἰδιορρυθμία.

Οἱ ἐν Ἰδιορρύθμῳ τὸ μοναχικὸν μετερχόμενοι, ὡς ἀπείραστοι τῆς τοῦ ἰδίου κατὰ τὸν στοιχοῦντες, μὴ μίαν μετὰ τῆς ἁγίας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἰσοτίμως ἀποχρωμένην γνώμην τῆς ἀδιόρθωτον εἶναι δεῖν συγχωρήσει, ἡγοῦνται φορτίῳ, οἱ δὲ ἐν κοινοβίῳ, ἢ μίαν κατὰ κανόνιον ἀσκήσεως ἔχοντες, ἰσοτίμως μετὰ ὁμοιωλάτης τῆς ἱερᾶς ὅπερ ἀρχαῖον καὶ νόμιμον οὐ γνωσιούσιν ....

(Παχωμίου μοναχοῦ περὶ Μεγ. σχ. 213)

Ὅλως αἱ παραχωρήσεις περὶ τοῦ Κυροῦ ἐμποδίζουσι τὴν ἰδιορρυθμίαν. ἀλλὰ τῆς αὐθαδείας ἀκόμη ἀκούομεν ἔτι.

Ἀπάγγελλα τὸ ἀρμόζον ἐν τῷ Τυπικῷ Μανουὴλ Β' Παλαιολόγου 1406, καὶ ὁ ἱερώτατος ἡ ἐν τοῖς ἀποστόλοις τῆς Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, ὅστις μετὰ δακρύων μόνος ἐν τῇ Μονῇ ἐπανῆλθε τοῦ Κυρίου τὸ ἀμέλειαν.

Ἰδ. Μεγ. Πνεύμ. 58. — Ἀγιορ. Μαν. 204-205

Ἰδιορρυθμία ἐν Μεγίστῃ Λαύρᾳ ἀπὸ τοῦ ΙΔ' αἰῶνος ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Χαλκιδονίου (Ἀθανασίου Ἀθωνίτου) ἀρχιμανδρίτου τοῦ 1372 κ.ε. ὑπὸ βίαιον τρόπον ἐγκατεστάθη. Ἐν Βιβλίῳ τῆς Grande Chartreuse 1876 "... ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς (ἀποστολικῆς) ἀπορρήτου ἐξουσίας ἐν τῷ ΙΔ' αἰῶνι ἐπὶ τοῦ ἡγουμένου Κυρίου Ἰωάννου ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας

Ἰβήρων. ἐρὶς μεταξὺ Ἰβήρων καὶ Ἑλλήνων
.. Γρηγορᾶ Καππαδόκου Migne Patr. 152 σ. 1355-8
ἀρχ. Ἐν τῷ τῆς λοιδορίας τῶν ἐπιφανεστάτων
1355Α" κυνόμυιαν πονηρὰν ἀπέλιπεν ὀπίσω τῆς
καὶ τοσαύτης ἐπιφορᾶς τὸν λοιμὸν φυσικῶς,
ὅτε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανῆλθεν ἡ πατρικὴ αὐθις
τὸν αὐτὸν, ἐπὶ τὸν Ἴβηρα ἦλθε καὶ τοὺς ὁμόρους ὅροις
καὶ πᾶσαν ἀρετῆς τῆς καὶ σχεδὸν ἅπαντα τὸν
τοῦτον ἐπιφοιτήσαντα τοῖς ἀνθρώποις ἀπεστέρησε·
μόνῃ δὲ τῆς ἀνδρείας ἀρετῇ ἔτι μᾶλλον ἐπιφανεῖ·
καὶ γὰρ οὐδὲ φόβος ἐνῆλθε τοῖς ἀνδρείοις τούτοις,
οὐδὲ μέντοι ἐκόντων ἐκείνων ἐπὶ τὴν ἀλκὴν
ὡρμήσαντο, ἀλλ' ἐπὶ πολλῶν ἐρημίαν βουλο-
μένων ἅπασιν ἀναχωρεῖν, ἀλλὰ μεμενηκότες
καὶ φυσικὴν ἅπασι τὸ μένειν ἐν χωρίοις ἐπο-
ιοῦντο καὶ τοῦ Ἴβηρος ἀφορισμούς .. (σχεδὸν
ἀνάβασις ἐξ ἐκείνου ἐπανῆλθον οἱ Κιμμέριοι)
1356Α. Ἐνθεν τοι ἐκ τοῦ Σουσλάου ἀνδρὸς, τῶν
ἀρχόντων ἐκείνου, τοῦ ἐκ Βυζαντίου ἀποδεδη-
μηκότος τοῦ ἐξ. Τοῦτο ἀποδημοῦντα τὴν λοιμικὴν
φθορὰν ἐκ τῆς τῶν Ἴβήρων χώρας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν
ἐν ἰδίοις τε καὶ τῶν ἀρίστων ἑπόμενον, ἐπὶ χρόνῳ τὸν
ἐν. ἐπιγ. ἐκ τῶν ἀρίστων ἔθνους τῆς φθορᾶς ἀπέλιπεν
------ ἐμιάνθησαν οὗτοι δὲ οἱ Ἴβηρες καὶ ἀνθρω-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1356 1428

Βτις ἀρχῆς καὶ κοτοποιίας τῆς τοῦ μονοῦ καὶ ἀποκαλοῦ-
σιν οἱ μοναχοὶ Ῥωμαῖοι ταυτάρχειν τῶν ἐν
αὐτῇ ὡάντων διακονημάτων. Ἀντιποιου-
μένων δὲ καὶ ἔτι τῶν Ἰβήρων τοῦ τοιαύτης ἀγορί-
στου φιλοτιμίας ἐπιδημάσαντος τοῦ τοιαύτης
μονῆς τοῦ ὁσ. Πρώτου τοῦ ἀρτίως ἐς τὴν τοι-
αύτην διακόνιαν εὑρισκομένου, τιμιωτάτου
τῶν ἱερομ. ... κῦρ Θεοδόσιν, ἔτι δὲ τῶν
τιμιωτάτων ἱερομ. καὶ ἡγουμένων τῶν ἐπιπλ-
ου σεβ. μονῶν καὶ τινῶν εὐλαβεστάτων καὶ τιμιω-
γερόντων συμπαρόντων αὐτοῖς καὶ τῶν ἱερωτ.
μετροποιητῶν ... Τραϊανουπόλεως καὶ Ἱερισοῦ ...
καὶ Αὔνου .... ἐλαχθῆ καὶ περιεστῆ (γρ. παρ-
ίστη) ἐγγράφως, ἵνα τελεχῆται καὶ τζαχχῆται ἡ
τάδ. ἐπιτ. τοῦ εἰρ. μονοῦ παρὰ τῶν μον.
Ῥωμαίων, οὐ μόνον τὰ ἀριθμὸν ὑπερε-
χόντων, ἀλλὰ καὶ ἐς ὡὰν ἔργον πνευματικὸν
μορίῳ τῷ μέσῳ ὑπερνικώντων τοὺς Ἰβήρας
.... ἀρκουμένων τῶν Ἰβήρων μοναχῶν ...
ἐς τὴν ἑτέραν τοῦ μονοῦ ἐπιτρόπειαν (τοῦ πορταιτίου
μένος καὶ ὁ ἐπιτρόπαρχος Ῥωμαῖοι τὰ δὲ διακ-
ονήματα κοινά. εἶχεν ἐπιδοθῆ καὶ χρυσ-
βούλλον ὅπερ ἀναφέρεται ἐνταῦθα

τ. 89. καταγοράζει εἰς τὸ περίσσιον. Μελαγήρης ἡμέρα.
92-96. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νικήτα καὶ τῶν
12 ἀδελφῶν. τοποθετεῖται στρωμάτων ἡ χώρα.
101. καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἀκολουθεῖ μέρος (12) παρακαλῶ
τὰ ἀναχωρήσεις ἐμπορικῆς. ἡμέρα καὶ τὸ ἴσιον γιατὶ
ὁρισμὸν ἐν τῇ Θρήκῃ. ἡ "παλαιοτέρα τὸ ἔτος Μονῆς
ὁρίων.... τὴν ἁγίας Μεταμορφώσεως ἡ τὴν ἀρχὴ 40 μαρτύρων
105 κοσμεῖ καὶ τὴν Μονὴν τοῦ Πόρτ
106 τῷ 1813 ἦλθε μὲ τοὺς 12 ἀδελφοὺς ἡ τοῦ Πλάτωνα
Δ. Γεραστρίου καὶ τὴν ὑδρεία ἡ χρηματοδότη
καὶ τοὺς προφῆτα Ἠλίαν ἐνδα ἀκόμα τῷ 1814 ἐτ
τρισὶν 52 ἀπὸ 43 ἡ χρόνων. ἀσθενὴς ἀσθενῶς
καὶ λεγόμενα "Ὁ ἀσκητὴς βίος ἀγαπᾷ ἐν ἀπὸ ἐκεῖνα ἐφ
καὶ τὰ Σαββάτων:..... ἀφὰ τοῖς καὶ ἀπὸ ἀφιερώματα
καὶ ἀπὸ τοῖς ὅλα ἐκάστης καὶ φυσικὰ καὶ τοῖς χαμοῖς ἀπὸ
τοῦ ἀδελφοῦ, Κοσμᾶ, Θεοδοσίου, Ἀρσενίου, Θεωρᾶ,
Σάββα, Ἰωάννου, Γερασίμου, Θεοδώρου, Ἡρῳδίου, Δημητρίου
καὶ Γαβριήλ. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐξ ἀρχῆς Ὅρους ἐγκαίνια ἐνάδε
καὶ ἀναγεραίας ἀπὸ ἀναφορὰ τοῦ Μονῆ" τὸ

[illegible]

βίος τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης θαλερὸς ἡμῖν ἐφάν-
τοῦ ἐν τῷ Ἀγιονόρει ὄρει τοῦ ἁδε ἀσκήσαντα, ἐν
τῇ ὑπερφυῆ μὲν τῆς ὕψης σεβασμὸν ἀναπνέει
ἐν ἔτει σωτ. ἀναγραφεὶς παρὰ τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ
τῆς ταύτης σπηλαιωτικῆς καὶ τὴν αὐτὴν μονὴν
ἱερομονάχου εἰς ὄνομα τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ. Ἀπρίλιον Θ.

ἀρχ. ὁ ὑποτεταγμένος τῆς ἐξηγήσεως θεός.

φ. 4 ὁ Ἱεροδιάκονος ἦλθε εἰς χωρίον Σιχιώνα τῆς Κορίνθου
ἐπαρχ. μοναστηρίου (ί) εἰς ὑποτ. ἐν τῷ μοναστ. τοῦ ἁγ. Γεωργ.
σ. 12. τοῦ φανέντος.

σ. 21 καὶ ἀρχὰς ἔχθει ἐν τῷ ὄρει μοναχεύσας ἐν τῷ Κυ
τοῦ ἁγ. Διονυσίου ἐν τοῖς Καρυαῖς Ἱερώνυμος οἱ ἀδελφοὶ Θεόδωρος τῆς Γαβριη-
οἱ ὁσιώτατοι τοῦ συντάκτου ἐν τῷ πνευμ. Πατρὶ
Σεραφεὶμ τοῦ ὁσίου τοῦ Ζηλωτοῦ ἐκκλησίαν χρῆ ἐ-
σ. 23 ἀναχωρητοῦ τοῦ". ἐκλαυδᾶ πάρα τῶν αὐλαδέλφων ἐκ
θεοπροσκήτου ὀνομασθεὶς ἡσύχιος.

σ. 25. Μεταβαίνει ἐν τῇ Σκήτῃ τοῦ ἁγίου Δημητρίου
Βατοπ.) εἰς τὸν πνευματικὸν (ὑπερφυῆ) κλιμῶνα
τοῦ ἐν Σκήτοις ἔτι ἐκτὸς τῆς σημ. ἀρχῆς. ἐφ
σ. 37 μεγαλοσχήμου ἱερομ. ἐκ κεφαλοτοπίας ἱερεὺς τὸ
1790 ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον ἐκοιμήθη ἐν
σ. 66 Μετὰ τοῦ θανάτου τοῦ γέροντος μετῆλθον ἐν τῇ ν. Σκήτῃ
πατὴρ Ἀχάδιος καὶ ὁ Θεοφάνης τοῦ ἐκκλ. λαυριώτης
σ. 68 Μετὰ ταῦτα παλαιωθεὶς ἐν τῷ ἁγ. Ὀνουφρίου κλοιῶ-
ριον τῷ ἁγ. Ἄννης. ὅθεν ἀνεχώρησεν
σ. 74. εἶτα μετῆλθεν (ἐπὶ ἔτη 6 ἐκτὸς) εἰς τὴν ἐρημίτικην (Γιουρά)
σ. 77. ἐπανέρχεται ἐν τῇ Σκήτῃ τοῦ Βατοπαιδίου
σ. 77 ἐκεῖθεν μετὰ τὸν ἁγ. Ὀνούφριον τοῦ Σιμωνοπέτρα
σ. 79 ἐγένετο ἀναχωρητὴς ἐν Καρυαῖς ἐπὶ ἔτη 1806
Ἀλλὰ ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἐκεῖσε (στρέψον)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἰσίδωρος Πατριάρχης,

Διαθήκη τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτ. πατρ. κ/πουλεως τῶν Ἰσιδωροῦ.

Πατρ. Μεγ. 152 σ. 1297-30

1297 Α. Ἐμοὶ τοίνυν θ/νίκη ωατρὶς καὶ τροφός, ἐν αὐτῇ
χαρίους μετεσχὸν καὶ τοῖς βουλομένοις μετέδωκα, καὶ
πολλοί μοι τοῦ βίου καὶ τὴν διαγωγὴν ἐκείνης μάρτυρες
1298 Α. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς μοναχοὺς ἐτελεσα... ἀπῆρα
μὲν τὴν θ/νίκη, τὸ δὲ διδασκαλεῖον τῶν μοναχῶν
τὸ τῆς ἀρετῆς ἐργαστήριον τὸν ἁγιώτατον ἀθω ἐπιλε-
ξάμεθα, τῇ τοῦ θανάτου μελέτῃ ἐπιδόντες ἑαυτόν
καὶ ἴσασι τὴν ἐμὴν ὠφελείαν οἱ οὐρανομήκεις ἐκεῖ-
νοι, παρ' οἷς ἐφοίτησα καὶ τὰ τῶν μοναχῶν ἐτελέ-
σθη, καὶ οὐδενὸς τῶν ἐνοῦ γε κλαδῶν ἐπεδύμησα
(διηγεῖται ὡς ἀνεμίχθη εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας, καὶ
τοῦ ἐπιλεῖ τὸν Βαρλαάμ, καὶ Ἀκινδύνου)

146[5] Ἰωάννιμος ὁ Λήμνου Ἐπιγ. Ἀγκ. Η' σ. 314-16

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1461

Ἰστορικὰ ἁγίου Ὄρους

Σοουδαιότης τοῦ ἁγίου Ὄρους κατὰ τὸν Μεσαίωνα (Σοκοχίωφ) σ. 3

Ἐκδουλεύσεις (Jelzer) σ. 3, 57. 162 284, 373

Λατινοκρατία Η. Σκρ. 16. 90-91 181. 182 (ἰδ. κ. σπουδ. κῶν διαφ. ἀναιτῶν) Οὐσπεν. σ. 634-637. μαρτυρίαν (1892) σ. 622. 33 ἀπὸ Μιχαὴ 640, 644

Σκῆται ἀρχαῖαι Η. Σ. 18, 27. 375

Πρώτη ἐγκαταστάσις μοναχῶν ἐν ἁγίῳ Ὄρει 171-2 301-309 181. 308a (κα συνδέδη μὲ τὸν βίον τῶν ἐν Ὀλυμπιμοναχῶν) 300, 1 295-8. 293 κεχυμὶ ὁ Παθαρ. 324-26

Ἡσυχασταί τὸ κατὰ μόνας ἐπικίνδυνον Μ. Βασ. Η. Σ. 28 ἄγωνες ἀρχαῖοι μεταξὺ Ἡσυχ. κ. Κοινοβ. 274. Ἀγρ. τόμος Οὐσπεν. 683

Ἰδιορρυθμία Η. Σ. 45. 135-138

Βασιλεῖς σταμιγνυόμενοι εἰς τὰ τοῦ ~~[illegible]~~ ζωμοῦ κ. τῶν μοναχῶν Η. Σ. 52. 76. εἰς τὸ ἁγ. Ὄρος αὐταίρετος 74
(99. Ἰουστινιανὸς Η. Σ. (διαρρυθμίζει τὰ τοῦ μον. βίου, 274

Αὐτοκρατία [illegible]

Αρχαιόλατα εγγραφα του Θ. Σαλωνος · σ. 1 - [illegible]. πρβ και σ. 80 1-4. και 88 -.

Δυηγησις εγγραφα συγχρονα τη Δεηγησει Προσλαμβανει Αρχης εν Μονη Σινα
Actes 18 - 29 και 48 - 55. Αρχη στ. λαυρα 81,20. 85,8 Ιερ. 243-88. 264-96
Νικηφορου Ξανθοπουλου Γεδεων Καν. Διαδοχη Α' 9-16

Α. Τυπικου εγγραφα συγχρονα βλ. Μαυρ. τη μονη Κυπρου 79, 84 (επι στρατηγ. 4-5

Β' Τυπικα συγχρονα εγγραφα 81, (χρυσ. Μονομ. λαυρα Δοχειαρ, Βατοπαιδ.) 84, 6

Γ. Τυπικον 82 (Ιω. Παλαιου λαυρα) Ουρηχ. Σμυρν. 93 94. Τα δικαια του Υγιους Σμ. 99
Μαρκη Σμυρ. 104 (ο Ονουφριος αγιος σ. 82) Επιβλεψη Μαρκ. Ευγ. 100 · Πετρακιν. και Χαρ. 119. 9-10. Λαυρ. 120, 12
120 χρυσ. Ιωαν. Μαν. Β. Παλ. 120, 14. Συμβ. 121. (Καραλης) Παντοκρ. Βατοπ.

Λαυριωτικον 82 (βασ. χρυσοβουλλα Βατοπ) Μιχ. Παλαιολ. 81, 24 - Ιερ. 137
Μεγιστ. 187-89. 90. 119 (χρυσ. πανσα) 120 πανσα συγγ.

Ανδρ. Παλαιολ. Κυπρου 81, 85 (Καραλης) 9. 119 (Βατοπ) 1-3. Συμβ. 121.

1 χρυσ. 302 καλαμου. μ(ετρητης) 148 - μ 121 αστυφιλ. Παλ. Ιω. 121... Μετοχιτης 119, 8 καγκελ. 179
ΙΔ' αλλα εγγραφα. Συμβ. Καλλιστου Κυπρ. Σμυρ. 88. Πλαγιαν. 92 Σμ. Ιερ. Πλαγιαν. 119
Ετοιμασ. 102 (Ιωσ. Παλ.) [illegible] Φηδ. Παλ. αντιρρ. Β. XIII (Ιωαν. Συμβ. Παλ.) Γεωργια 106 186. Ι. πρωτ. σημειωσ. 335. 412

Συντομη ιστορια 249

Εκκλησια κ. μοναχοί 283, 247: (ιδ. κ. Πελ. 9)

Εγκωμια 99. 179 183 Ουσπεν (1892) σ. 728

- Λικαιώμαλα Ιερισ. φιγεί. Παλ. εν Acta Patr. A. 555-7 κ. 589-90.

Ασφαλεια τοῦ αγ. Ορους 345 Ιωαννιμ. 96

Επιτιμια 123.

Ηγουμενες μητροπολεως 128α

Ηουχασται (Βαρλαάμ-Αμινδ) 128γ-ε Παπαρρ. Ε. 259-262 Σεναίλης. 128η Νικηφ. ἡσυχαστ. 128η

Κοινόν 193. 197-8

Καταζώνιοι 178-9 εν Ἄθω

Σχεσεις πρὸς τοὺς αγγους μον. συνοικισμὸς 187 (Λάλρα)

Η σωρανίς κ. Τ. κοινόβιτα 199-202.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δικαστικά σ 65 (ὑπογραφεῖται ὁ κριτής) παρὰ τῷ ἐπόπτῃ Ἀγίνης 67.

Προνόμια πόλεις προνομιοῦχοι ἐν τῷ Βυζ. κράτει Ηζ 66
(κανόνες ἐκκλ. σταθ. ἀνακαλλόμενοι 173, 308 a 321 a 340-1 Ἰωάκειμ. 9 413 ἐν Τερμανίᾳ 68

Πεῖτος 67. 186

Ἀτέλεια 66, 67. 81 προσταγμα Μανσήρ (1405) 67, 82. 302. 408

Ὑπάλληλοι τοῦ κράτους εἰς ἅγιον Ὄρος 67.

Διαλυπώσεις ἡγουμένων Λαύρας, Δοχειαρίου, Χελιανδ. Σταυρον. Κελλίων 78.

Ἐπιδόσεις τοῦ ἀλλ. μοναχισμοῦ ἐπὶ τοῦ ἐγκοσμίου (Μέτεωρα) 277, 285, 40;

Ἀρχαιόταται ἐγγραφαι τοῦ Ἀγίου Ὄρους [illegible]

Ἱστορία τῶν Μετεώρων. Τῶν (παλαιῶν) Μοναχῶν ἐν Μετέωροις

κατὰ τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιοκτήτου ἐνὸς ἰδίου ἐγχωρίου ἀρχῆς, ὅτε ὅλον τὸ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Μακεδονίας ἐπιφανὲς ἐκεῖνο διάστημα τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς διῃρεῖτο εἰς τὴν βυζαντινὴν ἐπαρχίαν τῆς Μακεδονίας καὶ εἰς τὰς ἀνεξαρτήτους τοῦ κράτους ἡγεμονίας τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπὶ μέρους χωρῶν τῆς Μακεδονίας, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀκμὴν ἔλαβε καὶ ἡ ἐν τοῖς Μετεώροις μονὴ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἡ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ ἀπροσβάτου τῶν ἐκεῖ βράχων κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὁσίου Ἰωάσαφ τοῦ ἐκ Μετεώρων καταγομένου, ἐν ἔτει 1192 κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἐν αὐτῇ ναοῦ τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου. Ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας τοῦ ὁσίου Ἰωάσαφ ἐγράφη καὶ τὸ ἐν τῷ Κωδικογραφείῳ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 5944 εὑρισκόμενον Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Ματθαίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐν τῷ τέλει τοῦ κώδικος ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη· «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν ἅγιον Εὐαγγέλιον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ταπεινοῦ Ἰωάσαφ ἡγουμένου τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίας μονῆς τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου τῆς ἐν τοῖς Μετεώροις, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ϛψνβ΄ (6662) ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ,αρϟβ΄ (1192), ἐπὶ τῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Δημητρίου τοῦ Χωματιανοῦ, ἐν δὲ τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ τοῦ Θεοῦ μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου Ῥώμης, ὅτε ἡ Θεοδώρα ἔδυσε, ὅτε ἡ Εἰρήνη ἀρχὴν ἔλαβε τοῦ βασιλεύειν Ῥωμαίων σὺν υἱῷ». Νικ. Πίσσας περιγρ. τοῦ αἰγ. ἐρ. ἀριθ. σελ. 14.

Ἐν τῷ αὐτόθι ἀριθ. 266 «Λειτουργικὸν» τοῦ Ἁγίου Παύλου «ἐν Ἀθωνιάδι» ἐν τόμῳ Β΄.

Ὁμοιόχρονον τοῦ ἐν λόγῳ ἀριθ. 263 «Καλλιόπη, ἐν ἀγιορειτικῷ μοναστηρίῳ σωζο-

Μετὰ μίαν δὲ ἡμέραν τὸ μοναστήριον ἐπισκέπτεται ὁ αὐτοκράτωρ καὶ τὴν βασιλίδα, ἀφ' ἧς μίαν ἡμέραν πρότερον βεβαιωθεὶς ἀπαλλάττεται καὶ τῶν πραγμάτων ἡ βασιλὶς μόνη ἡ ὅση προσοικείωσις ἐστὶν τοῖς τῆς μονῆς. (Ἐπιδοχὴ τὴν ἀναίδοξον, ἐπειδὴ καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ἡ ἐν μοναχοῖς αὐτὸν ἀφ' ἡμῶν ἀφῆκεν τοῦτο, ἀλλ' ἐπὶ ἐναγεῖ γε πάσῃ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱστορικῶν ἐν αὐτοῖς βασιλέων τὴ ἐκκλησίᾳ καὶ ὄρθιος ἐκ ὀρμῆς ἐχθρᾶς ἐκδέδεται μοναχῶν, ἵνα ἐκ Ἰωάννου μὲν τοῦ Σπανοῦ ἐν τῇ αὐτῇ δὲ ὥρᾳ, ἡ βασιλὶς εἰρήνη τὴν βασιλείαν ἡ αὐτὴ ἀποσοβεῖται τὸ μοναχὸν ὑπὸ δὸ ἐχθρᾶ εὐρυτία μεγαλυνθεῖσα. Μετὰ ταῦτα δὲ βασιλὶς μὲν ἐκ τῶν Μαρίαν ἀποχώρει μόνην, ὥσπερ σαρκικὸν τὸ ἡ θέλειρον, εὐρυτία δὲ ἡ βασιλὶς ἡ τὴν τῆς Μαρίας τῆς βασιλίδος ἀδελφῆς προσαγορευομένην. ἐκ καθ' ὧδε ἰσχυροῦ ἐναμέρασαν καὶ ταῦτα ὑπὸ τῆ βασιλεῖ (ἐκ φύσει τοῦ λόγου "ἐραστὸν τὸ πρὸς τὸ χαλεπῶσθαι ἐκ ἡ βασιλὶς παραναγκάσαι ἐν ὑπεστὸν ἄκοντα τὸ μοναχὸν ὑποδῦναι σχῆμα ἡ τὰς ἰσαιτάτας φήμας, οὐ τοὺς κοσμικοὺς ἡ ἀφεραίους μόνον, ἀλλ' ἡ τῶν ἀντιθέτων ἐκείνων ἐσχάτως ἐφεύρεν, ἀλλὰ καὶ ἦσαν φησὶ. ἡ συκοφαντίαν ἡ οὐδὲν ὑγιές. Καταμουζηνὸς γὰρ ἐκ βασιλὶς ἐπὶ ἐξόδου τῆς ἀρχῆς, μάχιστα ἀνάμεσος, ὥσπερ ἠδικῆσθαι λαὸν ἡ ἐκ βασιλὶς, οὐδὲν αὐτῷ φροντίσασα μετὰ τοὺς ὅρκους. (ἡμᾶς δὲ ἐκ μαρτυρεῖν εἰκὸς τὸ συνῆδεν, ἡ δὲ ἀπιθανὸν τοιοῦτον τὰ μοναχῶν)

. . . φόνον δὲ τινα τῶν Μαρίαν ἐκ τῶν ἀδελφῆς, ἀλλὰ ἐπιφαρὲς τὸ ἄθεσ τὸ ἱερὸν ὄρος ἐν τῇ τοῦ βασιλέως Μονῇ γενέσθαι καὶ τὸν λοιπὸν βίον διανύειν· κωλύσει δὲ βασιλὶς ὁ νίὸς, ὅτι ἐκ μικρῶν ὡρῶν ἀρχῆς βουλεύσῃ, ἄχρις ἂν αὐτὸς παιδοποιήσηται ἐκ σπέρματος τὸν ἴδιον. ὑ. 878. Τόμ. Ι'.

Μιχαὴλ Μανασσῆς. Ἔρχεται ὁ ὕψιστος, δυναστὴς Ἰωάννου
ἀκούσας.

Ἀποφαίνομαι γὰρ ἐγὼ μονάχος "ὅπερ ἐστὶ μετὰ ἑρμηνείας ἁπλοῦ
ὄντος καὶ ἀπλῶς λόγου βαρβαρικὸν τὸ παλαιὸν σκυθικόν, αὐτὸν
δὲ ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχαιρεσίαν ὡς μονοκράτωρ διαβολικὸς μὲν αὐτὸς
ὁ τοῦ διαβόλου πρόδρομος ἀντιχριστιανικὸν βλασφημῶν ἡ δαιμονία
ἡ αὐθεσία τοῦ ἀντιχρίστου τὴν ἰσχυρὰν πλανᾷ, χριόδεν ἐν πάσῃ ἀρετῇ
καὶ ἐν ἀφθόνῳ εὐπορίᾳ ἡ ποτὲ ἐν ἐνδεεστάτῳ σχήματι τοῦ πενιχροῦ βίου
ἐκείνου. διαφέρω δὲ..." (Ἐκ φιλολογικῆς παρ.) καὶ ἐκ τοῦ ὑψίστου
φρονήματος ... καὶ ὅτι καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιδόσεως ἐλθὼν διὰ σοφίαν
ἐξ οὐκ ὄντων ... ὁ Καππαδοκῶν ἱερώτατος ὁ Δημήτριος ὁ Κυδώνης ... ἐν
ἱστορικῇ μὲν ἐπιδεικνύμενος τὴν Πορφύριον πᾶσαν ἀνατρέπειν ἐπιχείρησιν, διὸ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἐπῄνεσε θεοσεβῆ τὸν ἄνδρα, καὶ οἷα
δὴ πατριάρχῃ δι' ἐπιστολῆς τὰ πατρῷα ἔπαινον ἔχειν Ἱστορ. Καντακ.
Λόγ. Γ' σ. 763-4 καὶ Παρισιν. (Ἐκ ἀπόντων)

Ὁ ἱερὸς πατὴρ μου "ἐν σιρικίοις γὰρ ἦν βασιλέως
Ἀνδρονίκου τοῦ Ῥωμαίων βασιλεύσαντος ἐν ἐκείνῳ τῷ μεσοτάτῳ τοῦ λοιποῦ
ἐπὶ ἔτεσι τῶν ὅλων μοναχὸς ὁσιώτατα ἱερᾶς ἀπεσκήσατο, καὶ μοναχὸν
ἄνδρα ἀληθῆ ἐφάνη τε καὶ ἐπεδείξατο μεταξὺ τῶν ἐν μοναχοῖς ἀνδρῶν
ἀγαθῶν ἀριθμούμενος ἐν τῷ ἀσκητικῷ βίῳ ... τὸν ἐκείνου βίον, ὃν ἐπὶ
πολὺ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τῷ Ἄθῳ διήνυσε, καὶ ἐν ἄλλοις μοναστηρίοις
ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ἀφθόνοις ἡμερῶν
πρὸς ἐσχάτην γῆρως ἀκμὴν ἐν ἐπιτηδείοις μοναστηρίοις ἐν ἀσκήσεσι
καὶ ἐν ἀγρυπνίαις καὶ ἐν προσευχαῖς καὶ ἐν ἱκεσίαις καὶ ἐν δάκρυσι
καὶ ἐν πένθεσι καὶ ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ ἐν ἀκτημοσύνῃ καὶ ἐν ἀπαθείᾳ
καὶ ἐν ἀταπεινοφροσύνῃ καὶ ἐν ἀοργησίᾳ καὶ ἐν ἀκακίᾳ καὶ ἐν ἁπλότητι
καὶ ἐν ἀφιλοκερδείᾳ καὶ ἐν ἀφιλαργυρίᾳ καὶ ἐν ἀφιλοδοξίᾳ καὶ ἐν ἀφιλοσοφίᾳ
καὶ ἐν ἀφιλοκοσμίᾳ καὶ ἐν ἀφιλοσαρκίᾳ καὶ ἐν ἀφιλοσωματίᾳ καὶ ἐν ἀφιλοσυγκλήτῳ
καὶ ἐν ἀφιλοσυγκλητικῷ καὶ ἐν ἀφιλοσυγκλητικῷ καὶ ἐν ἀφιλοσυγκλητικῷ

τότε μὲν αὖθις ἐπιστρέφειν ἐπιγραψάμην, ὥσπερ ἐκεῖνοι γε ἠξίουν.
καὶ ἀνέστρεφον ἐν Θ/νίκῃ πρὸς ἐκείνους, μετὰ τὸ τοὺς ἀγρόρε ἐκείνους προσ-
ειπεῖν. καὶ τὴν δεξομένην ἐν ὑστέρῳ οἴκησιν οἰκοδομεῖσθαι ἐν βατοπεδ-
ῳ παρασκευάσασθαι. γνώμην δὲ εἶχον. καὶ εὐ διατιθέμενος ἐκ κατ' ἐμέ, αὖθις ἐκ-
ήξω. καὶ συνεσόμενος τοῖς ἐκεῖσε μοναχοῖς τὸν ἴσον βίον ἐξόμενος αὐτοῖς - ἐπεὶ
δὲ ὕστερον τετελευτηκότος βασιλέως, εἰσὶ πράττειν ἑτέρως οὐκ ἐξῆν τοῦ δεξ-
αποικήσεως τῶν πραγμάτων ἐπ' ἐμὲ καταλειφθείσης καὶ ἄκων πολεσχόμη-
σ. 80

Καλογερίαι:

Θα ἠθελα νὰ μᾶς πῇ, ὅσους ἤθελε ἐξηγήσῃ, ἐὰν ὑπάρχῃ τὸ σύστημα τῶν μοναστηρίων, τὸ ἀναγκαστικὸν μοναχῶν συντηροῦσαν καὶ αἱ γυναῖκες, ἢ μόνον οἱ ἄνδρες (ἴδε τὸ κεφ. περὶ ἀναγκαστικοῦ μόνου).

Καλόγηρος ὁ καθ. Ἀνδρέας ἐν 1854 καταγόμενος ἐκ τοῦ ἀγ. Ὄρους. ἐπανελθὼν εἰς ἐπιλογὴν τόπου τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔγραφε καὶ ἐχαρίσατο τοῖς ἀναγνώσαι τὴν ἐθέλουσι τὰ ἑξῆς: Τὴν χαρὰν δὲ ταύτην οὐδεὶς ἔδωκεν ἄρα ἀφ' ἡμῶν, ἂν χωρὶς τὰς παραλήρους δὲ μελίβοιαν αὐτὴν ἀπὸ καρδίας χύσιν καὶ ὅτι ἐν τ' καρδίᾳ ἡμῶν ἐσχηρώθη δυμπάθειας καὶ ἐπὶ δὲ διὰ τοσούτων ἀνευλογήτων ἀποκαρῶν τῆς ἱερᾶς ἀναδημίαιαν... τοιαύτην ἐπιδημίαν ἐς ἄκρατον ἰδονὴν καὶ ἀσωτίαν νεοφέρουσι τὰ ἱερὰ ταῦτα σεπτώματα χαμαιτρίαι ἀσκηταὶ ἐκ ἄγδλα ἀκμαφοῦσαι ἱερημικοῦ σοφίσματος ἐν ᾗ ἀτιμάσουσι σοφαὶ τῆς τοιαύτης ἄνθρ τῆς ὀνειρεαν. πυθερνήτορι..... Ἡ συναρτίσις τῆς χιονερᾶ αὐτῆς παλαιοῦ ὃς ἠναγκάσαν ἡμᾶς καὶ ἐξανώνωσαν τὴν ἀπειρεῖαν ἐν σωμᾷ ἐσθ καὶ ἐπὶ ἐσωτ ἐν ἡ ὁρόσδος ἐφορμένου χιονερόλιθα ἀφοδιξίσματα (τίνας ἡ ἀνοδος τῆς ἐν βλαχίᾳ ὑπῆρξε ἀνιᾶνται)..... αἱ μεγάλαι σαρακοντάνοι αἱ ἰσόβιοι ἡ σοφωτάτη ἡγουμενίαι, αὐτὴν ἐν ἕνας μόνον ἐφεδιαζόμενη διεθνὲς αὐτὴν μὴν ἐσοκαδιόλων σοφιαζάντων τῆς ἐσκήσεως τῶν ὁρούς ἐκ χειραρχίᾳ νῦν σχίσεων ἐν ἐξ οὐδένα δὲ καλόθηλον ἐκανὸν τῆς δεκαμίου ἐκδέχει, ὅτι ἐκ ἐχούσιν καὶ ἐμεσοτείσουσι τὸ αἰσθημα ἐκ ἐσωρεύσεως τῆς τηλείας ὁρὸς ἐν Μολδαβίαν ἐν ἐφοσιώσεως (περιγέφυρα ἐν σοφίσμασι τῆς σωτηρίας)

Ἱστορικὰ Κ. σημ. σ. 57-58)

Καλογρίαι (τὸ ὄρος μᾶλλον ἐπὶ οὐχὶ τῆς τοῦ καλογήρου) ἐκτὸς τοῦ Γρυσ. σ. 35

Καλογρίαι καλοῦνται μοναχαὶ ἐκ Διονυσιακῆς κοινοβίου Κυπριανοῦ Διονυσιάκης Μονῆς, σ. 144

Ὁ φιλόσοφος Καντιος εἶπεν ὅτι ὁ χαρακτὴρ τῆς καλογραίας ἐξήτησε ἐσωθεν μεταβολὴν ἐνὸς ἐκ ἐκ ἐσωτερικῆς εὐρωπίας τῶν ἀνθρωπίνων τῆς τῶν παιδαγωγῶν. I. Kant's Anthropologie in pragm. Hinsicht σ. 309 Königsberg 1820.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὑποσημ.

Ὁ Εὐγένιος Μελχίωρ δὲ Βογιέ. "Διηλθομεν, λέγει διά τῶν Σύρων τοὺς τόπους, αὐτόθι τῶν ἡμετέρων ἐν ἐπιτηδείᾳ τινὶ κειμένων, καὶ μάλιστα τοῦ ἐπιφανεστάτου ἐπὶ δοκοῦ, ὑψηλοτάτου καὶ τοῦ λοιποῦ ἐκ πρασσίνου καὶ λευκοῦ λίθου, ὑπὲρ 1000 ποδῶν ἐπὶ τῶν κορυφῶν, ἐν ᾧ σαφεστάτοις ἀριθμητικοῖς κανόσι ἡ ἀκριβεστάτη παιδία. Εἰς τὸ αἰώνιον βασιλεῖον τῆς φύσεως ἀρὰς καὶ ἀποτυπώματα ἄρτες τῶν ξενιζομένων ἡμᾶς ἐχρεῶν οἱ ὧν ἀναξιοπλοΐαν αἴτιοι" Μελαγρ. Ἐκκουρίδου ἐν Ἀστεῖ 1881 φ. 1.

332. Ὅλαι δι' ἀμφοῖν μετέφεραν αὐτὸν εἰς ἅγιον Νικόλαον ἵνα διὰ ξηρᾶς ὑποστῇ τὰ διοδοκτικὰ τῶν Ἀθηναίων· "ἐπειγόμεθα ἵνα τὸ καταφθάσωμεν τὰ ἐκεῖσε τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἀπολύσωμεν τοὺς μιλιτσιώτας καπετάνους, οἵτινες ἀφῆκαν ἐν αὐλῶνι μικρῷ πλησίον τοῦ ἁγίου Νικολάου, μέχρις οὗ φέρωσιν ἡμῖν προχωρεῖν. Ἀλλὰ τὸν τε πόνον ὁράματα τῶν ἐμπροσθίων ἡμερῶν ἀναθαρρύνοντα ἐν τῇ αἰτίᾳ ἡμῶν· ἐδίδομεν γὰρ καπετάνοις τὰ φανταζόμενα ἐν τοῖς φοινικῶν χέρσοις, διὸ καὶ ἐπειρώμεθα ἐφ' ἑκάστου τοῦ ὄρους ἐν ἀναβάσει πρὸς αὐτὸ τὸ κῶρας τῶν κορυφῶν· ὅθεν ἀπορωτέρω τὸν ἔφιππον τὸ φανταστικὸν ἐκ τοῦ φανταστικοῦ λαοῦ, καὶ ἀπορίας ἵππων τὰ φαιδρὰ τὰ ὠκέα φαίνεσθαι ἐν αὐγῇ ἐν ὑπόδειγμα ἐκεῖ πεζοὶ ἰσχνοὶ οἵοσπερ. Ἀλλ' ἐν τῷ ἐπιφερομένῳ ἀποσπερίδιον ἐν αὐτῷ τὸ ἀναβαῖνον ὑπὸ τὸν ἱππικὸν κανόνα αὐτῷ ἐρυθραιόμενον ἵππον αὐτῷ παιδία ἐν ἡνιόχοις. Αἱ δὲ ἵπποι ἐν ταὐτοῖς φωναὶ ἡδαῖαι τὴν ἐξουσίαν ἐν τῷ ὄρει, μεθ' ἣν οἱ ἐκ τοῦ Αἰγαίου ἀγῶνες διεσωσιδάφουν ἀναμνήσεις τῶν πρώτων:

Ἂς ξυπνοῦν οἱ, ἀνοίξτε τὰ μάτια τὰ χαμένα
Ἡ Ἑλλάδα δὲν τὰ ἔμαθε πιὰ μήτε σταλαγματένα
Ὦ ξύπνα σε, χαμένοι τὸ γνώρισμα σ' αὐγῆς
γιὰ τὰ χαρᾶς τ' οὐράνια τὰ σχοῖνα ἡ γῆ.,

15. τὸ ἑρμηνεῦον ἐκεῖνο ἄκρον, τὸ πρὸς ἐκ αὐγῆς ἀποκεκρυμμένον, ἐν ᾧ διοτέλει ἡ ἀναγνώρισις ἐμοί. ἀκόλουθοι ἐκείνῃ ἀναγνωρίσει, ἐρωτῶμεν μὴ ἀρὰ ὄντως ἐν σαλπίγγι ἐκείνῃ ἡ χειμερινὴ ἐκδρομὴ εἰς τοὺς πορφυρόπους αἰῶνας, εἰς τὸ ἀραιὸν βοᾶσθαι, ἐκ τοῦ τάφου· ἀμφιβαίνοντες δὲ περὶ τοῦ ἐκμεστοῦντος αὐτοῦ τοφάσματος τόπου, ἐστράφημεν ἄνωθεν ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν τὸ ἀριστερὸν ὄρος· ὁ μὲν ὄρθιος τοῦ ἔνδον ἡφαίστου νάπους τοῦ ὄρθιος τὸ δὲ βαθύσσουσι, ὅπου οἱ ναυτικοὶ ἐκεῖνοι ἄγριοι ἄνθρωποι ἀφαίνονται ναυτρέχοντες ἐκ τοῦ παρῳδοῦ." —ἔτος.

(Ἀναν. Ἀστερ 1881 φ. 10 στ. 74.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

152β

Κειμήλια

ΘΗΣΑΥΡΟΙ

13 Μαρτίου 1940 Σοφία

Ἔχετε φαντασθῆ μουσεῖα χωρὶς καταλόγους, κάτι ἀκόμη πιὸ περίεργο, μουσεῖα χωρὶς ἁπλῆ κἂν ἀπογραφὴ τῶν πραγμάτων ποὺ περιέχουν; Ἂν παρουσιάζετο πουθενὰ μιὰ τέτοια περίπτωσις, δὲν θὰ σᾶς φαινόταν τερατώδης; Στὴν Ἑλλάδα εἶνε καθημερινή: Ὑπάρχουν μουσεῖα μὲ θησαυροὺς, πολλὲς φορὲς ἀνεκτιμήτου ἀξίας, ποὺ δὲν εἶνε γραμμένοι πουθενὰ — καὶ μουσεῖα πολυάριθμα: Τὰ μοναστήρια. Γιατὶ τὰ Ἑλληνικὰ μοναστήρια δὲν εἶνε μονάχα ὑπέροχοι σταθμοί, λαμπρὰ παρατηρητήρια, σημένα στὰ ὡραιότερα τοπία τῆς εὐλογημένης αὐτῆς γῆς· οὔτε μονάχα θεματοφύλακες εὔγλωττοι — γι' αὐτοὺς ποὺ ξέρουν νὰ ρωτοῦν — ἱστορίας αἰώνων. Εἶνε, τὶς περισσότερες φορὲς, ἀληθινὰ μουσεῖα, ποὺ ἔχουν ἀνεκτίμητη περιουσία ἀπὸ χειρόγραφα πολυτιμότατα, ἀπὸ ἔργα τέχνης μοναδικὰ καὶ κειμήλια, ποὺ δὲν εἶνε μόνον ἐμπορικῆς ἀξίας, ἀλλὰ, πολὺ συχνὰ, καὶ ἱστορικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς μεγάλης. Καὶ ὅμως!... Οἱ θησαυροὶ αὐτοὶ μένουν ἀκατάτακτοι καὶ ἀκατάγραπτοι, σὰν νὰ ἦσαν ἀδέσποτοι. Θὰ χρειαζόταν, ἀρά γε, ν' ἀναλύσῃ κανεὶς μὲ πολλὰ λόγια, τί σημαίνει αὐτό;

Δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὸ πρῶτό μου ταξίδι στὸν Ἄθω. Τὸ εἶχα κάμει μ' ἕνα νέο βυζαντινολόγο, ἀπὸ τὴν πολυπαθῆ Βοημία. Γυρίζαμε τὰ μοναστήρια, μελετῶντας τὶς περίφημες μικρογραφίες τῶν εἰκονογραφημένων εὐαγγελίων. Κάποια στιγμὴ, ποὺ βρισκόμαστε στὴ βιβλιοθήκη τοῦ Βατοπεδίου, ὁ φίλος γυρίζει καὶ μοῦ λέει:

— Ποτὲ δὲν θὰ ἐκτιμηθῆ ἀρκετὰ ἡ ὑπηρεσία ποὺ προσέφερε ὁ καθηγητὴς Λάμπρος, ὅταν γύρισε ἀπὸ Ἅγιον Ὄρος κι' ἔκαμε τὸν κατάλογο τῶν χειρογράφων, καλλιτεχνημάτων καὶ κειμηλίων σ' αὐτὰ τὰ μοναστήρια! Ἔσωσε τοὺς θησαυροὺς ἀπὸ τὴ λεηλασία πολλῶν καὶ διαφόρων... «φελετηιῶν».

Καὶ μοῦ ἀνέφερε περιπτώσεις μερικῶν ταχυδακτυλουργιῶν, ποὺ εἶχαν διαπραχθῆ ἀπὸ τὸν Πορφύριο Οὐσπένσκυ καὶ ἄλλους· καὶ μοῦδειξε ἕνα εὐαγγέλιο, ποὺ κάποιος σοφὸς...ἐρευνητὴς εἶχε κόψει, μὲ τὸ ξυράφι, ἕνα-δυὸ εἰκονογραφημένες σελίδες. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ τυπώθησαν, ὅμως, οἱ κατάλογοι τοῦ Λάμπρου, τὸ κακὸ σταμάτησε. Αὐτὸ καὶ μόνο θἄπρεπε νὰ μᾶς ἔχῃ πείσει νὰ καταγράψουμε, ἀπὸ τότε, τοὺς θησαυροὺς ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν μοναστηριῶν. Ἀλλὰ κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ: «Ἀνετέθη — ὅπως διάβασα στὶς χθεσινὲς ἐφημερίδες — στοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Σωτηρίου, Βέην καὶ Κουγέαν ἡ καταγραφὴ τῶν χειρογράφων, τῶν ἔργων τέχνης καὶ τῶν λοιπῶν κειμηλίων, ποὺ ὑπάρχουν στὰ διάφορα μοναστήρια». Ὑπάρχουν σ' αὐτὰ χειρόγραφα καὶ εἰκόνες καὶ προϊόντα ξυλογλυπτικῆς καὶ σκαλιστικῆς ἐπὶ μετάλλου, ποὺ εἶνε κρίμα νὰ μὴ εἶνε γραμμένα πουθενά. Οἱ καταλογοι, ποὺ θὰ συντάξουν οἱ τρεῖς καθηγηταὶ — ἁρμοδιώτατοι γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ — θὰ σώσουν ὄχι μόνον τὰ κειμήλια, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ τόπου, ποὺ ὡς τὰ σήμερα φαινόταν σὰν νὰ μὴ ἔχῃ συνείδησι τῆς ἀξίας αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Θὰ εἶνε οἱ καλλίτεροι φρουροί τους. Ἀφοῦ «ὁ λύκος ἀπὸ τὰ μεριμνημένα τρώει» — κατὰ τὴ λαϊκὴ παροιμία — ὁ καθένας μπορεῖ νὰ φαντασθῆ τί γίνεται μὲ τ' ἀμέριμνα. Δὲν θὰ ξεχάσω, στὴν ὀρεινὴ περιοχὴ τῶν Ἀνατολικῶν Μπεσκίδων — ἀντερείσματα τῶν Καρπαθίων — ὅταν περνοῦσα γιὰ τὴν Πολωνία, ποὺ μιὰ μέρα, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα χωριὰ τῆς κοιλάδος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ἰδέ. Ζήνος, Ἑρμηνεία βιο.) 153.

Καλόγηρος σημερινὸς τῶν μοναχῶν. (καλογηρία: Περιγ. Μυκιωρ.

ἐκεῖ τὰ μὴ ἔνοιωμεν τι σοφὸν τῶν ἀνθρώπων ὅτε ἔνοιωμεν τι σοφὸν τῶν ἐνόμων. . . Αἱ μάλιστα παραὶ μὴ τι καὶ μάλιστ' ἀρχαῖαι, ἂς οὐτιν διαχειρίζει διάνημα, τοῦτο τὸ αὐτὸ σῶμα, τὴν αὐτὴν διαλεκτ., τὰς αὐτὰς ἀναγορίας, τὰ αὐτὰ χρώματα τὰ σύνεσσι τὰς αὐτὰς, ἐν τῷ κορυφῇ βίβλιαν· ἐγὼ ἀρουμένη ἐπὶ ἄρα τὴν σωρίαν, δὲ ὑπὸ τι ἔνοιωσε ὑπὸ τὰ ὄνειρα ἀναφέρω τὴν γραφίδα μᾶλλον ὀδύναρα γραβούσην ἐπὶ τὸ ὁμοιόμορφον τῶν τόνων· ὁμοίως ὑπὸ ψυχὴν ἰσοβαρίνη, ἤτις ἀναφωνοῦσαι ἀντιφαλότητα χωρὶς τὰ ἀγγάρη αὐτὰ... (παρα-μεταφρ. λω. (ἰδὲ τι καλογ'αι ξένοι τι ἀσκηταί) Χατηρὸν ἐν Α. Ἄσσῃ 1881 σ. 66, Καλόγηρ τῶν μέρα τοῦτ ὑμῶν ἐπιλογοφαίτιαι τὸ προφανεῖται ἐνδ(ὸς τόμ)ον)· ἤτοι ἐλάχιστ' ὑποβιοῦται βραδύα, μία βραδία, ἐπὶ ἐπὶ αὐτὸ τὰ θραμβίνον τοῦ τίνον ὑποκόμιον μαυροβίοντος, ὅπερ ὑποτίνουν τὰ ἐν δεσμῷ, αὐτῷ τὸ δηκοπωλεῖον τι ἐλάχιστ' ἐκ πῶρα, τάπητα ὅμως βίβλια. . . . . τὸ μέλλον! Ἡ ἐλπὶς αὐτὴ μανιὰ πλέι ἐν τῷ σιτοδοτόμενῳ τοῦτο τόσμια, ἐν ᾧ πᾶν ἐγκύπνων ἡμῖν σωρὶ τοῦ ὑποκρίτους, ὅδυ τι δὲν ἐκμετρῶμεν ἐπὶ ἀμείνον. Εἶτα . . . . . ~~Ὀνειροπολοῦν τὰ παραπεπαρ-σα~~ " (αὐτ. σελ. 77)

La méditation, qui tient une si grande place dans la vie monastique d'Occident, leur est encore plus inconnue que la lecture (ἀναγνῶσεων: ils ne lisent rien en dehors de la liturgie) nous n'avons jamais aperçu un volume entre les mains des propriétaires de ces splendides bibliothèques) σ. 309

Aussi voit-on les caloyers errer tout le jour d'un air indolent et bête (μετ' ἀνοήτου ἐμφαναρίτου ὕφους) dans leurs galeries ou dans leurs cours sur la grève et sur la montagne, ne pensant à rien et jouissant de tout! σ. 310

Aussi tout effort d'esprit ou de volonté est soigneusement (σοφισμένως) exclu de cette existence; les droits de l'intelligence y sont méconnus: (δικαιώματα) eux de la moralité sont ils mieux respectés? (σεβασμά) (ἀσεβήματα ὑπερφυῆ) σ. 311

de ces grands enfants à leur douce simplicité, à la quiétude de leur horizon restreint (τὴν ἡρεμίαν τοῦ στενωπορείτου ὁρίζοντος). Arrêtons (ὑποτροπιάσωμεν) cependant que, de tout ce que nous voyons, il se dégage (ἀναδύεται) un état social imparfait, impuissant à produire un homme ou une œuvre, sans raison (λόγῳ) d'être, d'autres diraient sans excuse: (ἤ κατ' ἄλλον τὸν ἀκριβῆ λόγον) : ~~Mais peut-il avant de se prononcer (ἀποφαίνεσθαι)~~

(Τὸ ἔθνος τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἐκ Μονῆς; σ. 314

se tromperait étrangement (διὰ πολλοῦ τοῦ χαρακτῆρος) en voulant expliquer agglomérations de moines orientaux par les causes qui peuplent nos cloîtres occidentaux (τὰ Μοναστήρια). Rechute et épuisé (ἐπιφαίνεται ἐπὶ τὸ ἐν διαλείμματι πολύφυλλα) comme ils sont aujourd'hui en Occident les ordres religieux répondent à un des besoins inéluctables (ἀναφαιρέτους ἀνάγκας) d'une société

154 πόθεν ἔχει τὴν ἀρχὴν ὁ μεταξὺ αὐτῶν πόλεμος — Καπάδοκες ἐν Ἄθῳ.

en grand travail. Les uns y sont poussés par une religion douloureuse (τὰ μ
ἴρινναι δρησι· οὐδὲν μεγαλοχρέιας), mais le mal du ciel qu'il faut bien dist
σ.314. tre comme le mal du pays dont se mouraient nos mobiles Bretons (τὴν οὐρανίαν νό
νόσος, ἢν ὁρίσιν τὰ παραδεχόμεθα, ὅπως μὴ τὴν ἐπιχώριον ἰώμεθα νόσον, ὑφ' ἧς αὐτοὶ
σιὸν δ' ἀγνοῦσι πρῶτοι βρετανοί.) Τὴν ὠφέλειαν δ' ἀναφαίνονται καὶ ἰδίᾳ μὲν ἐν τῇ
φοβερᾷ ἐκείνῃ καταστροφῇ· πρὶν ἢ καταμερισθῆναι τοὺς εἰς τὸν χειμῶνα βίο
βλομένους τούτους, δίκην τὰ χάβωμεν ὑπ' ὄψιν μίαν ἐξ ἐκείνων τῶν στερρῶν, καθ' ἁλόο
καταφρίκη, ὁ δ' ἄνθρωπος πεφρικὼς ἐχόμενος τοῦ ὀρέγματος ἢ μετὰ τὰς χεῖρας εἰς τὸ
μενον, μὴ εἰδὼς δ' ἐφ' οὗ τὰ πραχθῇ, ἀνεμέσητος αὐτὸς ἢ πραττόμενα ἀφ' ἑαυτοῦ. Ἀλ
Ἐμπαλαμῶνται καινοτομίαν προσφάτως, ἀσφαλίζονται ἐκεῖνο τὸ εἶναι, οἱ
ἄνθρωποι οὗτοι γινώσκουσιν, ὅτι κρατοῦσιν· ἀπάλλαξις τῆς καρδίας, ἀνάπαυσις
ἰατροῖς, ἀναλαμβάνει τὸ ὑποπεῖπον αὐτῇ ἢ ἀποτρέπεται τὰ προσπαίποντα βλά
πτον ἐν τῇ πλοῦτῳ, καὶ βλαβῆναι ἵνα ἐπιχάθωσι ἰατροῖς διὰ τὰς ἐργασίας ἢ τὰς μεγάλας.
Ἡ καινοτομία δὲ ἔχει ἐπικαιρίαν τ' ἀφανῆ ἐς τοὺς ἐν τοῖς ἰατρείοις αὐτῆς καμνοντας
καὶ ἄσυλα ταῦτα, ἄλυτα εὐφυΐᾳ ἀνὴρ παλαίμαχος ἀνόρασι· τοσοῦτον σφαλοῦ ἐν τῷ
ἁρπαλίᾳ. (les ambulances d'une armée en campagne).
Οὐδὲν τι σαφὲς περὶ τοῦτο ἐξεύρομεν ἐν τῷ Ἄθῳ. (ἴσως συνήθειαν καλεῖτε)

Περὶ στάσεως καὶ ὀργανισμοῦ τῶν μοναχῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει
ἤτοι εἰσηγήσεων. Βίος, ἐπαρὰ Δουκ. Ἀφορ. 249

Κελλία Καρυῶν πόλε ἐπωλήθησαν; Σμυρν. σελ. 135
(ἰδ. Καρεαί)
Μελλύδριον ἐν ἐπιστήμῳ ἐγγράφῳ (1324) ὡριοκομένον, ἐν τῇ Μονῇ
καραμάλλου. (ἀντιμονύδριον) Σμυρναίη Τό Αγ. Ορ. 576

Καρούλιον: Les misérables troglodytes qui hantent (ἐναυκοῖνται
ces trous (φωλεαί) de pierre à mi-ciel en descendent (~~[illegible]~~
par des puits creusés dans la paroi (διὰ φρεάτων παραιοχεύρως ὠρυγμένων)
par des échelles et des cordes, (κλιμάκων ἢ σχοινίων) jusqu'au bord de l'eau, où
les barques de Sauva leur apportent leur subsistance. Mel. de Vogüé
σ. 282.

Καραμαλλουμονή Τό Α! ἐν τῇ Διηγ. μερ. 1652 ἔνθα ἀπεδέχ-
ραν πρὸς τὸν Δελεζιόν "καὶ τὸν μοναχὸν τῶν Σομείων καὶ
ὀνόμενον τοῦ καρ.". 177.18 ἐκεῖνα ἤγησαν ὁ μοναχὸς Βασίλειος καὶ ἤγ-
ρενος τοῦ καρ.

Μονὴ Καραμαλᾶ 2. ὥρα, ἀπέχουσα τοῦ Ναυπλίου χωρίου Κατοίγρ.
καραμάλλου Σμήτη ἐν Β. Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ (ἐκδ. Κ/πολ.
1891 σ. 27.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

156 Καραμάγγελου φυτή η καραμαγγέλα Λ. Ξηρόπολ. Λεμπρ. Τομ. Η' (1915
ιδ. λογα Ιστορ. Χιονορμ. (σαρ' μοι) ἔτος Β' σ. 236

ὡ 1854 ἐπι Ανδρέου ἡ ἐκκλησία ἀγορεύσασα ἐκ τοῦ ἡγουμ. Δοσιθέου
δεον εἰ δὰ Πελώρα σωρεῖμι ἐπιβρύτου ἐκ ἡγορμ. Ἱεραρχίας καὶ ἐκ
μοναχῶν Ἀνδρέου (Πέφαν. σ. 72-3)

Ἐπὶ Ἰωακείμ ἐκ ὡ 1862 οἱ κάτοικοι ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἀφορμὴν
ἀνδαρεῖας ἐκ φυσὶ ἐκκλησίαν ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας
ἡ ἐκκλησία ἄνευ ἐκ ἀδείας τοῦ ἐκκλησίας ἐξάρχου ἐκ Γαρίας Πέτρ
ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας. ἐκκλησίας ἐκκλησίας
ἐκκλησίας γίνεται ὅτι ἡ Μονὴ εἶχε χρέος ἐκ 245.000. (Πέφαν. σ. 73-6.

Ανδρέου ὡ 1854 σύνοδος ὅρος ἐκ κοινότητα ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας
ἐκ μονὴ ἀφορισμοῦ ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας
ἔθνος καὶ αὐτοῦ ὁ φαραβόλος, ἐκ ὅρος 1855. σ. 87-8 (Πέφαν. σ. 84-5

Διαφωνίαι ὅρος ἐκ ὁρισμοῦ Παναγίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας
ῥήσαι ἐκ ἐκ Μονὴ ἐφ' ὅρου ἐκκλησίας αὐτὴ ἐκ κελλίων 40000 μ. (σ. 86)

Καθαίρεσις ἐκ Ρωσσῶν Παναγίας Καμπίνου ἐκ Σλαυρού ἐκκλησίας
Ἰωακείμ Γ. 7 Σεπ. 1906. (Πέφ. 111-112)

Πρασίνιον ἡ κοινότης κατὰ τοῦ ἡγουμ. Βησσαρίωνος ἐκ αὐτῆς
κελλίου ὡ συνωμοσίου ὡ 1900. (Πέφαν. 135-38)

Μαναστήρι ἡγουμ. Καραμαγγελου ὄσιος ἰδ. 354

Σκήτη καραμάγγελου "Περὶ τὰς ὁδοὺς σκήτης ἐκ ἡγουμ. τοῦ ἡγουμ. τῆς
βίου τοῦ Κ, πλατὰ τὸν ὀνομάζονται κελλία. (ἀρχὴ τῆς Μονῆς καὶ αὐτὴ
ὡ 1486 ἡ αὐθεντία τὰ δεκάζειν ἐκ ὅρους. (Πέφαν. σ 151-2)

Κελλίον ἀνδρονάκτων ἁγ. Νικολάου πρᾶξις τὰ ἱ. κοινότητος ὡ 1866
(Πέφ. 150).

καραμάγγελον (catacella) τὸ κάγγελμα τὰ κεφαλῆ, τὸ κοσμεῖον
Lud. Lex. II, 345. γεφαμαγγία ὑπομορ. Lauc. MG σ. 135
Τομ. II. συν. Butler" αὐλὴ (ἡ Μεγίστη) παλαιὰ ἡ. ἀλλὰ ἐν ἀναστάσεως ἔφορος
αὐλοὶ (ἐκ τοῦ πλήθους) ὡ τοῦ ἐκ χρεῶν

Καρυαί. Ἐν τῷ Β' Τοπ. 154,2. -- τοῦ παραγινόμαι ἡμᾶς ἐν τῇ Καρυᾶν χαίρᾳ" (ἱδ. Μίον) ᾗ 159,20. τὴν δὲ λ. τὴν φασὶν εἶναι ἀκύρας ἡμοῦρίον γενόμαι.

ἀντιπροσωπεία μονῶν. "εἶναι δὲ τοὺς λοιπούλους ἀνοιγμὸν ἐν τοῖς μοναστηρίοις αὐτῶν κελλίοις (ἐν Καρυαῖς) ᾗ μὴ ἐπιτάξει τὰ βάλλειν. Β Τοπ. 160,17. · ἀντάξις "εἰς Καρυάς" Διηγ. μερ. 165,17. ἐν Ζ: παρέμεναν δὲ τοῦτο ἀναγινώσκεσθαι παρὰ πᾶσαν ἀναξιν ἐν Καρυᾶ. ᾗ ἐν 174,26. Πηδᾶ ἐν μοναστ. ἐκκλησίαν ἢ σύνορον εἰς Καρυᾶς τὸ σαρακοστὸν 199,23. τὰ κελλία τὰ ἐν ταῖς Καρυαῖς 200,1.

Περὶ δὲ τῶν Καρυῶν τὸ σύνορον "ἀρχεῖαι --- Γ. Τοπ. 200,18

τὰ δὲ τῆς οἰκήσεως κελλία.. 201,4 (ἄρα τὰ αἰνιγ. κελλία εἶναι τὰ πλησ. ἢ ᾗ ἐντὸς τῶν Καρυῶν ἀπέκοντα εἰς ταῖς μονάς)

Περὶ τῶν σαρακοστῶν ὅρια τῶν Καρυῶν Ἰδ. Β' Τοπ. 159,11

Ἐν πιττ. 21 Ἰουλίου τοῦ 1285 ... προσκυνοῦσι τὴν ἁγιωτάτην χάλκη τῶν Καρυῶν " (Καταχ. Λαυρ. Α' σ. 5).

Ἐν πιττ. 6, Χρυσοβ. τοῦ ΧΙ. αἰ. φ. 234β "ἐν τῇ λαύρᾳ τῶν Καρυῶν" πιττ. τοῦ Ἰβηρ. 581 τοῦ 1523. ἐν τέλει "ἐν τῇ τῶν Καρυῶν λαύρᾳ".

Ἀνωνύμου ἱδιόρρυθμου ὅρους διαφορὰ μεταξὺ τοῦ καθολικοῦ (τοῦ κοινοβίου) καὶ τοῦ καθ' ἑκάστην αὐτοῦ σαρακοστῆς ἔκειτο ἐν τῷ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον τοῦ μοναχοῦ φωτεινὸν. (Δοκησίμ. κωδ. 28 φ. 154α. Ἐκ τοιούτου λαύρα ἡ ἄσκησις τὴν τοῦ Διονυσίου τοῦ Φιλοθεΐτου καὶ τοῦ Ἀνθίμου τοῦ Ἰβήρου καὶ τοῦ Ἰωσὴφ

Κασταριονίτου μόνη ὁ ἡγούμενος Κ. συγγενὴς τοῦ βασ. Δεξιοῦ αποστεσταλεῖσα ὡς μέγας επίτροπος ὑπὸ τοῦ Δυνάζεως δια τὸ ζωτήρα τοῦ Βλαχων. Διηγ. Μερ. 105, 24.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καισαριανῆς ἱστορεῖ τὸν Δεβέλιον Καισαρίνου τὸν 1805 περὶ τοῦ
καταδιώκειν τὸν κοινὸν τῶν Μ. Σπηλαίων ἀσφαλίσασθαι ἀπὸ
δεκάτης τῆς 2000 ὀφειλομένης παρὰ τῆς λαύρας, ὃν ἐπιτηρεῖν ἐ
κατὰ καιροὺς οἱ Γουναράδες ἀποστελλόμενοι ὑπὸ τοῦ κοινοῦ (Πετράκ. σ. 152-156).

Ἡ Ἱερομονὴ τὸν 1811 ἐπιβεβαιωτικὴ τῶν ἀνωτέρω σ. 156-16
τὸ ὅσιον (τὸ μοναστήριον ὑπὸ ἁγ. Ἰω. ὑπὸ διαφόρους ἐν Καισαριανῇ βίους
μοναχῶν ἐν κοινοβίῳ μέχρι ἡμερῶν Παϊσίου, ἐπὶ τοῦ ἡγουμενεύοντος
ἀνεδόθησαν ἐν Δαμιλᾷ (Θεσσαλία) τὸ κοινόβιον μονὴ Μεταμορφώσεως, ἐν
ᾧ, τὸ ἅγιον αὐτοῦ σκῆπτρον ἐπῆλθε, μὴ ἀναγκαιοφόρων ἀλλ' ὑπ'
ἐκείνου τοῦ ἱεροῦ ὄρους ἔδειξεν ἐξ ἰδίας δίζησεως αὐτὸ ἀναγορεῦσαι
Περὶ Παϊσίου Ἐ. Κουμᾶ Βλ. σ. 293 Ἀθῆναι. Μελὶ ἁγ. Παύλ. σ. 242 κτλ.
Κουμᾶ βίον. σελασία φωτερά ἐν τέλει τοῦ βίου ὅσ. Θεοδοσίου
ἐν "Πηγῇ Ὀρθοδοξίας" ἐν τέλει

Καισαριανῆς ἱστορεῖ ἐν Ἀθ. Ἀγαπίου ἱδρυσὶ τὸ παρεκκλήσιον
τῆς Ἀναστασίας ἐν Βαρσῇ.

Ἱστάνος τὸ καθολικὸν τοῦ Σωτῆρος ὄρος ἐγκαινιάσθη ὑπὸ Γερ. Ε

56565 Καλουνάκια ἐν τῇ χ. καλοῦνα. κατὰ τὸ β. σημ. ἠκούσθη αὐτὸ καὶ ὑπὸ ἀγγλέδη τῆ λαύρας "ἐν τῷ ὀνόματι τῆς ἁγ. μονῆς" (σ. 156 Meyer) καὶ τόσω οὗτος φαίνεται σαφέστερον ἡ λαύρας "ἡ αὐτοῦ μεγίστη δώδεκα" αὐτ. σ. 157. ὁ τόπος οὗτος φρονῶ ὅτι εἶναι τὰ νῦν λεγόμενα καλουνάκια ἢ Ζωγράφου ἢ λαύρας ἐξ ἀπαντήσεως αὐτὸς σημεῖον ὅτε π.χ. καλόγηρος ἐν τόπῳ ἐν χρόνοις ἐν ἁγιορείτῃ φαίνεται ἡ τῶν Διονυσίου. Τριακόσιαι γὰρ φαμιλίαι ἦσαν ἀνωθεν οἱ βλάχοι, ὁδηγοὶ καλογήρων ἔχουν εἶναι τῆς παρεκκλησίας . . . σ. 164, 35

Ἐν ἀμφιβόλῳ ἐκλέγουν τοῦ μον. Βίου ὡρέσθη νὰ ἔχωμεν νὰ ὄψ ὅτε τὰ ὠρῶλα αὐτῶν καθιερώματα γραφοῦν ὑπὸ τὸ ὄνομα Μονα. Καλοῦναι (Cantones), Γωνίαι ἢ Ἑστίαι, Δρύζηνοι (φρύγιοι), Μανδράκια, Μανδράκια ; Ἐρημίτσοι, Κελλοῦραι, Ἡμιτάφια ἢ Ἡμίφια, Πόρλαι, οἰδία, ἦσαν καθαρὰ ἀργυρίου. Θέματα ἢ φροῦραι (Poste), ἐν οἷς ἡ Διδυμοῦνοι οἱ μοναχοὶ ἐκατέλῃσον ἰδιαζόντως ἐξέδρας ἢ Μαρίας.

Δελ. ἐν Μεγίστῃ 1910 τεύχ. 1ον σ. 12.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κανονισμοί (ιδ. περιγρ. καταλόγου Δεχιάνη)

Κοινοβίου Ξενοφών τος (Πετρ. Ν. Πηγαί σ. 63–64) τοῦ 1905

" Γρηγορίου (Ιστορία Μονῆς ὑπό Βαρλ. σ. 106–9) τοῦ 1910

Ἁγίας Ἄννης Σιγίλλιον Ἀνθίμου 1847. (Πετρ. 119–132

Σιμήτης ἁγ. Δημητρίου Βατοπεδίου ἐν τέλει τοῦ Π. τομ. Ουσιοσίνου

" ἁγ. Παντελεήμονος . . .

Οἱ Γεν. Κανον. εἰσηφίσθησαν τε ὑπεγράφησαν τῇ 14 Μαρτ. 1876 ἐν κοινῇ τῶν δύο σωμ. συνεδρίασα μετεφρ. δὲ Τουρκιστί τε ἐστάλησαν τε τὸ ὑπουργ. πρὸς ἐπικύρωσιν· ἐπεστράφησαν μὲ τὴν σημείωσιν ὅπως τεθῶσι τε ἐπιτρεστάτην ἐφαρμογήν Συγχρ. Ἱεραρχ. 588 οὗτοι εἶναι οἱ πρῶτοι κανονισμοῦ καλεκωρίθησαν ἐς τοῦς Ὀθωμ. κώδικας Τομ Γ. σ. 2803–2840.

Κανονισμοί συνετάχθησαν τε κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1854 ιδ. Πετραιτ. Ν. Πηγαί 160.

Σιμήτης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κοινοβιακὸς βίος (πρὸς συνέχεια)

Ἀρχαί· Εἶδέναι μὲν ἕκαστον ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ, τίς ἐν τοῖς ἀνθρώποις ὁ κανὼν τοῦτον ὁρίζοντας καὶ τῶν ἐν μέσῳ ἑκάστου μὴ ἐλλείπειν μηδὲ ὑπερβαίνειν τὸν ὁρισθέντα κανόνα μόνον ἐστὶ δυνατόν. ὅρια δὲ τῶν ἐν τοῖς κοινοβίοις μοναστηρίοις κειμένων ἡ ἀρχὴ τῶν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις ἐπιτηδευμάτων, ἐν ᾗ ἀναγκαῖον τὴν διὰ λόγου κρίσιν ἐκ τῶν ἐθῶν λαβεῖν τὴν ἀρχὴν τοῦ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους βίου, καθ' οὓς οἱ διάφοροι τόποι, καὶ οὐ κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἐν διαφόροις τόποις ἀνθρώπους ἐπιτηδεύματα καὶ ἔθη ἐστίν· ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ὁ διάφορος τρόπος ἐκάστοις τὴν διαγωγὴν ἐπιτηδεύειν ἐστίν· ἐξ οὗ καὶ τὸν ἀρχαῖον μεμενηκέναι τοῖς ὀρθοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἐθισθεῖσι καὶ τὸν ἀνθρώπινον βίον ἐν αὐτῇ καὶ ὑπὸ τῆς τοιαύτης ἀφορμῆς. Ἀντώνιος ὁ μέγας (Actes II. σ. 38-39) ἀρχὴν λαμβάνει καὶ τὸν ἐρημητὴν τὸν 13ον.

Ἐκεῖ δ' ὁ μέγας στρατιοπεδάρχης μετὰ τοῦ λοιποῦ ἀδελφοῦ τὴν τοιαύτην ἀφοσιουμένην μονὴν, ὅσα περὶ ἱερᾶς, τύπον ἐξέθετο καὶ κανόνα τοῖς ἀναστρεφομένοις αὐτῇ τοῖς ἐξ οὗ καὶ μετέπειτα κανονίσαι ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐξηκοστῆς καὶ τῆς λήξεως, ὃν ὁ μέγας ἐν ἱεραῖς βασίλειος διεγράψατο τοῖς μοναχικοῖς βίοις ἐξορμῶσι, τοῦτον ἐκεῖ ἐξέθετο καὶ κανόνα διαμαρτεῖσθαι τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ παραιτησάμενος καὶ τὴν μεταβολὴν ἡμῶν ἐν ἀμφοτέραις καὶ μεγίστῃ τῶν μοναχῶν ἐξ αὐτῆς ἔχειν ἐκδιαιτητὸν καὶ τὴν ἐπορρύθμιον τιμᾶσθαι ἐν αὐτῇ, ἀγαθὰ ἀναγκαῖα εἶναι κοινὰ καὶ παρ' ἑκάστου διαμαρτύρεται, καθὼς ἐστὶ τρόπος τοῖς μοναχοῖς. Actes de Pantoc. σ. 29-30 σιγγίων ἐνδικτ. 1394

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀδελφότητος ἰσχύει ἐν τοῖς προτύποις ἐν ἁγίῳ Ὄρει συνοικήσεων ἀπαγορεύεται πρὸς τὴν ζωὴν ἐκείνην, πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν συμβίωσιν τοῦ ἑνὸς μετὰ τοῦ ἑτέρου ἐπιτηδείως διακειμένου, ἀλλὰ δὲν ἐφαρμόζεται δυσκόλως τὴν σήμερον. Ἡ Ἰουστινιάνεια, νομοθεσία πυρρύθμου ὅλως ἢ ἐμμανοῦς ἀκαθαρσίας, κατέβαλε τὴν φρενοβλαβεστάτην ἀντιπαράθεσιν τῶν μοναχῶν, ἀνάγκη δὲ ἦτο ἡ μοναξία συμπληρούνη ὡς συστατικὸν τοῦ μοναχοῦ ὀρθοδοξίας στοιχεῖον. Οἱ αἱρεσιάρχαι πρὸ ἰσαρεύσεως τῆς ἀπληστούντος ἦσαν ἐνασκητηρίται, διότι ἀληθὴς ἐκ φεύγει ποίαν τὸ σπέρμα δὲν ἀνθίζει ὅσον ἐκτὸς τοῦ μοναχοῦ, αἰνὸ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἤρχισαν πραγματώμεναι ἐν Ἄθῳ. Πῶς διαμορφώσεται ὁ ἰδιορρύθμος βίος, ἡ σαρκὶ τὰ νοβία μαρτυρίζονται ἡ τὰ ἰδιόρρυθμα ὀνομάζονται μοναστήρια. Οἱ σύνοικοι τοῦ ἰδιοβίου τοῦτου συνοικήσεως διευκολύνει τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν ἐν τῷ βίῳ. πόθεν διὰ τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἡ ἰδιορρυθμία εἰ τὰς μονὰς τὰς σχημασμένη ὀλιγομελεῖ ὁ χοίνας, ὑποβοηθεῖ τὴν εἰσαγωγὴν ἀταξιῶν. Οἱ μοναχοὶ ἀναμιγνύονται τὰ πράγματα ἐκτὸς τοῦ περιβάλλοντος ἡ τὰ ἰδιόρρυθμα ὀνομάζονται μοναστήρια. Οἱ σύνοικοι τοῦ ἰδιοβίου τούτου συνοικήσεως διευκολύνει τὴν ἀναχώρησιν αὐτῶν ἐν τῷ βίῳ. πόθεν διὰ τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἡ ἰδιορρυθμία εἰ τὰς μονὰς τὰς σχημασμένη ὀλιγομελεῖ ὁ χοίνας, ὑποβοηθεῖ τὴν εἰσαγωγὴν ἀταξιῶν. Οἱ μοναχοὶ ἀναμιγνύονται τὰ πράγματα ἐκτὸς τοῦ περιβάλλοντος ἐκείνου τὰ περιβάλλουσι ἐκκλησίαν ἀρμῆς ἡ φυγόσπουδοι. Πόσον ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος ἀφορᾷ εἰς αὐτὰ τὰ ὁρίζοντα ἀναχθῆναι τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἰδιορρυθμίας ἡ τὰς ἀφορμὰς τὴν ῥιζῶν (ὡς χ.χ τὴν τοῦ Καυσοκαλυβίου, τὴν τῶν Ἰβήρων). Ὁμοναχὸς ὁ καταλείπων τὸ κοινὸν δὲν ἀφορίζει ἑαυτὸν ἀφ' τὴν κοσμικὴν φρενίδαν ἐκεῖ περιβάλλουσι ἡ τὰ ἐκκλησιάζουσι. Ὅλη τυχὸν διὰ τὴν ἐργασίαν του περιβάλλει ἀρκεῖ νὰ ἐκ μὴ ἐκεῖ τοῦ μοναστηρίου του ἡ τὰ φάγια τὰ νοβία δίκουσι ἀντέχει εἰ τὰς δαπάνας τὰ ἐπιτρόπους. Διὰ τοῦ ἰδιορρύθμου βίου καταβιάζεται ἀσυνόχως ἡ καταλυθεῖ ἡ ῥιζῶν ἐργασία. Ἡ ὑπαρξὴ εἰ τοὺς ναοὺς, καρυῶνας δὲ ἐν τοῖς μοναστηρίοις ναοὺς, συνβίβεται· ἡ δὲ ἀπληστούντος ἐμφανίζεται ἐντελῶς ἀσυνήθης παρὰ τὴν δημιουργὸν δι' ἐκεῖ τὰ καταβάσεων ἔχουσι δημιουργὸν μύρια ἄλλα συνήθεια κατὰ τὴν ἐργασίαν. Ὁ δῆμος τὰ ῥιζῶν καθιερώνεται ἡ δόμημα ἐκατὸν ἐτῶν γερόντων. Ὁ γέρων παπαδάκης ἐκατὸν τοῦ ὑποκειμένου τοῦ χρήματα ἐκατὸν, πρὸ τὰ χαρακτηριστικὰ καταβάλλουσιν, ἐκ τὸ ταμεῖον τῆς Μονῆς. τὸ αὐτὸ κατέστησεν δίκαιον ἐκεῖ κατὰ ἔτος ἐκατὸν ἐργάτου παπαδάκης τὰ χρήματα τῶν μοναχῶν ἐκεῖ τὴν ἐκκλησίαν δίδουν ἐκκλησιαστικὰ· ἡ αὐτὴ κατέχει χρήματα ἐκατὸν ἐκατὸν ἐκ τοῖς δημοσίοις διατηροῦνται τὰ χρήματα κατὰ κατοικίαν τῶν κατὰ τὸ βόρειον. ἐκδηλοῦμεν ἐκατὸν ἐκδίδει ἐν τῇ Μονῇ σπηλαίῳ, ὅσον σήμερα ἀπὸ ἐκκλησίας ἀνεξηγήτως ἐκατὸν ἐκατὸν παπαδάκης. οἱ μοναχοὶ οἱ μὴ ἐκκλησιάζονται τὰ τῶν ἐξόδων τῶν κατοικιῶν ἐκατὸν ἐκατὸν τὰ χρήματα ἐκατὸν ἐκατὸν. ἐκατὸν κατέβαλε καθημερινῶς ἄρτον, τυρὸν καὶ ἐκ τοῦ ἐκκλησιάζουσιν τὴν Δευτέραν, Τετάρτην τὰ Παρασκευὴν, ὅτον τὰ ἔχουν. δύο δὲ μόνον χέρας τὴ ποίαν διὰ τὰ χρειῶδη τοῦ βίου χρειώδη· ἐν τοῖς δὲ μοναδὶ οἱ κατοικοῦντες τοῦ μοναστηρίου κρεωφαγοῦσιν ἀρθόνως. ταπεινοῦσιν ἐκ τὰ μάγειρον ἐνίοτε διακεκριμένα διαλαχόντα ἐκεῖ διὰ τὰ ἀκμαιότητα σκιρᾶ ἐκ τὰ ἐκκλησιάζουσιν· ἀντιπροσώπευσιν ἰδιαίτερον ἐκατὸν ἐκατὸν ἐκατὸν

(Οπισθόγραφο)

Κοινόβιον [illegible]

Ὁ πατριάρχης Καλλίνικος Ε' ἀνωκοδόμησε τὸ κοινόβιον τοῦτο τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς λέγει· Καὶ τὸ προηγούμενον κτίσμα τοῦτο μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ ὑπάρχοντος χρόνοις ἦν παλαιότατα καὶ ἀνοικοδόμησε ἀφορμὴν ἔχων μεγίστην ἀποτυχεῖν ἀπερασάλο, ἐπειδὴ ἀνίσως αὐτὸ ἐκ τῆς αἰσχρᾶς ἀναγκαίας, ἐκ ἱδρύσεως νέος κατ[illegible] ἔφθασεν, ἀπὸ δὲ τούτου τρίτην ἀφορμὴν καὶ κτῆσιν ἐκ προθέσεως ἐκ ὠφελείας τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου, καταμερίσθησαν φεῦ, ἀναξίως ὑπὸ μαίσεως ρ[illegible] καὶ κακοπολιτείας ἐκ ὀλιγωρίας οἱ τὰ αὐτηρότατα τριακοντάφορμοι μονάχοι. Διὰ φέρουσι κοινὸν τόπος ἁγίους περὶ ὁρισθείσης, διαιρούσης τε ὑποτρηφανίας καὶ ἀδιορρύθμως ἐκ ἀρχῆς ἐκ ὀρθοφρίας ἐκ ἡγουμενίας ἑαυτοῖς περιφοιτώμενος ἐκ ὑποταγῆς τῶν ἀναθεμάτων ἐπιδώσωσιν ἐκ τὰ ἱερὰ ἱερᾶς συνοχῆς, ἀρχιερατικαὶ διατάξεις, ἀναίδειαι τε ἐκ αἰσχροκίαι ἀδιάκοποι, ἐξ ὧν κινδύνων ἔχομεν χεῖρον ἢ πρότερον ἐφρυμώθησαν τὸ ἱερὸν τοῦτο ἐκ, σταυροπήγιον μοναστήριον ἐκ ἱερᾶτικὸν ἀποκαταπαύσωμεν· ταῦτα κοινὸν ὅρια τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἱεροῦ Μοναστηρίου ὀχυροφορηθέντος, ἐκ ὑπόνοιαν ὀφειλομένης περὶ αὐτοῦ πατρικοὶ· ἐκ συνδιατεθειμένοι ὑπὲρ τοῦ ἀναπόσπαστον αὐτὸ· ἐκ τῆς ἐκ τὸ ἑξῆς παλαιότητος, ἐκ τῆς καὶ τὸ βέλτιον καταδιάσεως, ἔτυχεν καθὼς αὐτῷ καλλίστης φάρμακα ἀναλήψεως ὀφ· τῆς ἰδιορρύθμου διαφυγῆς ἐκ διοικήσεως ἐκ φυλακῆς τῶν ἐκ αὐτοῦ ῥιζῶν, μετεσκευάσθησαν τὰ αὐτὰ εἰς κοινόβιον ἐκ ἀνανεώσαι αὐτοῖς, κατὰ βεβαιωτῆρα ὀρθοφρίας ἐκ ὁμοφύλακας μὴ ἐκ ἑαυτοῖς μείνωσι σωτηρίας, αἰῶνα ἐκ τὰ ἐκ αὐτοῦ ἐκ ἐκ τοῖς ἐκ ἄλλοις ἐκ τὰ ἑαυτῶν σκηνώματον αὐτοῦ ἐκκλησίαν εἶναι κατὰ ἐκ ἐκ ἀδόξου ὁδοῦ ὅσον ἐκ τοιοῦτον τρόπον τοῦ κοινοβιακοῦ διαπεπαυμένου .... μήνιμον δεκαέν ἐξαπεμφθῆναι ἀφορισμοῦ ἐκ καλλιστεύουσα μοναδηγιακὴ γνῶσις ἐκκλησιῶν ἐκ κοσμικὰ ὑπόγραμμα ἐκ βαρύλαια χρῆν, ἐκ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο μοναστήριον ἀναλαμβάνεται τὴν τῆς ἐποχῆς ἐκ τοῦ ἀναπομπεύοντος κανόνος καὶ ἐκκλησιαστικοῦ, προκειμένων τῶν χαρακτήρων ἐκ τοῦ σύνταγμα τῶν χριστῶν ἱερῶν κοινοβίων μοναστηρίων ἄρτια διεξαγωγὴ ἐκ εἰσὶ τὸ κεφάλαιον διευθυντήριον τῶν ἀφορίσεων καὶ ἐκ, ἀλλὰ ἐκ δυνατὸν ἐχόντων ἐκ ἱερὸς σύνταξιν αὐτῶν ἐκ ἐκδόσεων. Ἔτος 1805. Πέραμον [illegible] Μακεδονίας

Κοινόβιον Αἰνιανῶν· αἱ αὐλοὶ λόγοι ἐκ ἐκλαῦσα. σελ. 19.

Ἐξ ἐκ παραταῦτα διὰ τοῦ πάσχα ἐκ ἐκ ἀγχιστρόφους μεγαλοχαρᾶς κατὰ μικρὸν κατὰ ἐκκλησίαν ἐκ διαφθορᾶς κοινοβιακῆς αὐτοῦ διοικήσεως, ἀλλὰ ἐκ τῶν κατὰ μικρὸν ὀφειλομένων, κατὰ ἀποκαθιστάνεται τὰ ἔσω τε ἐκ ἔξω αὐτοῦ ἐκ διαφθορᾶς ἰδιορρύθμου ἐκκλησίας ἐκ ὑποτροπιάσεως ἐκκλησιαστικῆς ἐκ τοῦ κανόνος, ἐκ ὑποτροπῶν ἐκ τῶν μονῶν ἄνωθεν κελλίων ἐκ ὑποτροπῶν καὶ ἀποκαλύπτει ἐκ ἐκκλησιαστικὸν βαρύτιμον χρῖσμα ἐκ ἀποκαλύπτει ἐκ ἁγίαν καταδίωξιν· . . . .

(Ἀλλ' ἐκεῖ κοινοβίου ἀποδοῦμεν, τὸ πατριαρχεῖον ἐκλαῦσα ἐκκλησίαν ἐκ ἐκ φου μοναστηρίων). σελ. 28. ἔτος καλλινίκου τῷ 1805

Κοινόβιον Κυριακάδος· ἢ τοῦ Κυρίου [illegible] ς' 1513.

Τὰ αὐτὰ αἴτια· ἐκ μὲν καλῶν ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸν μοναδικὸν καθ' ἑκάστην ἐκ τοῖς διαφθορᾶς ἐν αὐτῷ διαφθορᾶς· . . . . παραλυθέντος δὲ ἐκ ἐν αὐτῷ καλῶν ἔρημα ἐκ τῶν ἰδιορρυθμίας ἐκ φυλακῆς καθαρισθέντων ἐκ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκ ἐκκλησιαστικῶν ἐκ ἐκκλησιαστικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκκλησιαστικῆς

Καρακάλλου Μυτή ἢ Καρακαλλᾶ Λαμπρου Ν. Ἑλλη-
νομνήμων. Τομ. Η (1911) Τύπ. Β' σ. 236.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐγκώμιον Κοινοβίου

Ἀδούλη τι μαῖον, ἢ τι χερσόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικητήριον ἀδελφῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐκοινοβιακὸν βίον προαιρουμένων τοῦ ἰδιορρύθμου οἱ ἀδελφικὴ ἐν ὄντι προέχοντι ἦν, τι κάρμασι σοφοῖς μίαν ψυχὴν ὑπουργοῦσαν ἔχειν πάσχουσαν τι μηδὲν τῶν ἀδελφῶν ἀναβαίνουσαν, μήτε τι χρῆμα ἰδιοκτητὸν τι ψυχαφελὲς τι μᾶλλον ἀσωμάτου τι κοινωνοῦν ἢ ἀνδρώδους χαμερφείας τι χαμευνήχοις, οἱ ἀρετῶν σοφιστικῶν ἐνδυμάτων ἐκ ἀρθησαν τὸ φαρίσαιον, μηδὲν ἴδιον ἔχοντες, ἀλλὰ κοινὰ πάντα, τι ἐν αὐτοῖς πλὴν ἐμψήχου τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἀνθρώπινον τι φύσεως τι πάντα ἀρετῶν μετέχοντα τι οὐδὲν τι δαίμονες ἔφρεναν, τῶν ἐδίων δεσποτειῶν χωρισθῆναι, τι ἀγγέλοι ἐπόθησαν ἐπὶ τοὺς ὁρίους ἐκείνους ἀφικέσθαι, ἐν οἷς ἀνθρώπων τις ἐν αὐτῷ κατὰ τὸν θεῖον λόγον ἐν οὐρανῷ ἐγκαθεσθαι ἔχει· οὐκ ἐν ᾗ μὴ, καθάπερ οἱ τῶν ἀνθρώπων φιλόσοφοι τι ῥητορικοί· οὗτοι γὰρ βοχαΐς τοῦ βεέμαρ σαγήνοις ὑδαρεῖς, μηδὲν τῶν πάντων μεμφόμενοι τι ἐπιτήρια λοῦσθαι τοῦ θεοῦ τούτου ἐκ μὲ ἔτερα καὶ διαφόρως αὐτοῖς ἐν ἐκείνῳ καλλίστῳ τι ἰδίαν ἀνθρωπίνην ἀνάπαυσιν φιλοτίμως ὄχει. προσέρχ. τῶν ἁγ. Ἀρσενίου ἱερομ. ἀπὸ τοῦ Καλλιστοῦ τὸ κοινόβιον (1574).

4. Ἀδούλη λειτουργοῦν τι τὸ ἱερὸν ... μονὴ ἐπήρια ... τοῦ Ξηροφαγίτου ... ἦν σοφὸν χαμερφὲς τι ἐν ὑδαίμοσι καταστάσει ἐγκρατόμενον τι φασὶν ἐκ πάσης ἐπιθυμίας ἀπηλλαγμένον τι ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἀρετῶν ἐνασκημένοις τι ἄγιοι τα τι τὸν διάκοσμον τοῦ μοναδικοῦ σχήματος ἀδύνατον διαφθείρουσι τι κοινοβιακὴν διαγωγὴν τι πάντα ἀνθρώπινα ἐκβάλλουσι, ὅσα ἐπὶ μοναδικοῖς ἀγῶσι, ἐκεῖνα δὲ ἐπὶ ἀγγελικοῖς πολιτείαις ἐπιτηδεύουσι τι πάσῃ ἀγχιστρόφοις τῶν ἀρχαγγέλων μεταβαίνει τι μεταβαίνοντι, καὶ μὴν τι κτίσει τῶν ἐν αὐτῷ ἐν σκοπῷ ἀρετῶν ἀνθρώπινοι ἐφάπαξ ἐκποδὼν τοῦ ἦν ἔμπροσθεν τι ἐκ πρώτης ἀρχαίας παλαιᾶς τι χαμερφόλου τι ἐν κοινοβιακῇ παιδεύσει τι σοφῇ ἀρχῇ εὐωφελείας τι κοσμικόν τι ἐν χοϊκὸν φαίνεται, αὐτοχρονὶ πάντες κόσμου τι σαρκὸς τι σάρκ., ὑδαρείας τι ἐκ ἀνθρωπίνας (πρὸ ἀνθρωπάδειαν) δεῖται παλιγγενοῦς τι ἐκ χρεὼν βαρὺ τὸ ἔνδον ἐλαφρὸν τι νεύρωσιν ἐκκοπὸν χιλιάσιν χρόναις ---- τι δι' αἰσχύνης (τῶν Παϊσίου) τι τῶν ἀνθρώπων ἐκ μονὴ λαύρα χωρεῖ μὴ ἐν ὄρει ἱεράλου (πρ. ἱερῶν) ἢν ἔρχου (τὸ ἔργον) αὐλῶν ὅσον τι ἀνθρώπων, συνίσταν. τῶν ἀρχ. αν κοινοβ. τοῦ μοναδ. τούτου καλάβασιν τι τῶν ἐκ τοῦ ἀναπαυτοῦ μοναδ. ὄρους καινῶν λάβρων ἀναπαύσεων φυγαιῶν τε τι τήρησιν τι σώσει ἀρετῶν τι μοναδικῆς βιοῦ ἐνεργείας ... Actes I, σ. 83· σιγίλιον Γαβριὴλ 1784. +

πρβλ. τι τὸ κοσμικὸν σιγίλιον τοῦ Γρηγ. Ε' 1819. κ. 87.

5. Κοινόβιον ἐσφιγμένη ἀσκησαίδευσιν νεοῦ Γρηγ. Ε' 1819 (Actes, III, σ. 4

Ἀδούλη λειτουργοῦν τι τὸ ... μοναστήριον ... τοῦ ἁγίου καλλόδου ἡ μεγίστης πρεσβ. καὶ τὸ σφίγμα δεινῶς ἔχει καρτερήσεως αὐτὰ σπουδ. ἔχουν τι ἰδιοκτήμονος ἰδιορρύθμου τῶν ἐν αὐτῷ μοναχούντων διαφορὰν ὑποροῦσιν ἐπεδείξατο τοῦ νοὸς αὐτοῦ σφιγγόμενον βίον τι διωκισμένοις τὰ καθ' αὐτὸ ἐκπεφυκὸς τι ἐκκωφεδέρων, μεταβαρυθμίσασα εἰς κοινοβ. τάξιν. ---- σημ. 100

Ἀλλ' ὁ ὑποδεικτὸς τὸ ὑπὲρ κοινοβίου ἄλλως δὲν δύναται εἰπεῖν ὁ ἡγούμενος, ἀλλ' τοῦτο ἐγκωμιαστικὴ ἐνέργεια τοῦ ἡγουμένου ἀνικήτου ἐπὶ τεραστίων πατριάρχου τῆς Νόμης. Ἁγ. Σμυρν. 648, Βλαχογ. 107, Κτενᾶς 586 καὶ ὁ βραχὺ ἀναμένει τὸ σιγίλλιον ἐκδοθὲν ἐπὶ Γρηγορίου Ε' 1797

Κοινόβιον ~~Δραγάρι~~ Συγγράφου ἐπὶ Γρηγορίου (ε 1819;) ἐκ. τοῦ προηλόχου τοῦ
κατὰ πατρῴαν ἀπαρίθμησιν διοικουμένου ὑπ' ἰδιορρύθμου αὐλοῦ καὶ
πάσης ἰσοτραλίσεως, ἐξ ἑνδεκανοῦ καὶ μιᾶς ὑπὸ ἐξόλεθρον ἐξ ἑκάστου
~~Ἱ Δραγάρι προηλόχου ἐπὶ Ἀνθίμου Α' ἐν 1840~~ σελ. 31.

Κοινόβιον Λοχειαρίου ἐπὶ Χυτοπαιδίου τοῦ Α' 1834.

Ἔλεγεν ὅτι ἔνεκα τῆς ἰδιορρυθμίας ἐκινδύνευεν ἡ Μονή. "Τοῦτο δὲ ἐπ
ἐν αὐτῷ ἤδη μονάζοντες ἰσοτάχως σαλεύουσι καταπόνησις. ἔμπυρα ἐπιτίμια ἐν τῷ ἐξ
νύμῳ ὄρει ἱερὰ κοινόβια ἐκ τῆς ἀφορμῆς αὐτῶν διαφθορᾶς παραδειγματίσουσι τ
καὶ ἐπιτροπὴν, ἐὰν μὴ μία καὶ ἡ αὐτὴ μεταποίησις αὐτῶν εἰς κοινοβιακὴν λαμπρὰν μεταρρυ
θμισθῇ, ἐκ πάσα ἰδιορρυθμία ἐχθρεία ἐκποδὼν γίνεται, κινδυνεύει αὐξῆσαι τὸ
ἰσχαλέον κίνδυνον ὑποστῆναι · σελ. 42.

Κοινόβιον Συγγράφου ἐπὶ Ἀνθίμου Α' 1850 οἱ Συγγραφῖται ἐφρόντι
σαν "μεταρρυθμίσαι τὸν ἴδιον αὐτῶν βίον ἐξ ἰδιορρύθμου εἰς κοινόβιακὸν εἰ
ράστην σκηνὴν καὶ τὸ ἐκ τῆς ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας καὶ διαπαντὸς μόνον ἐφ' ἑαυτ
οὖραφ. βεσσίμ καὶ τῶν ἑαυτῶν διαφόρων πατέρων σελ. 45. (δι' ὑποσημειώσεως καὶ κοινοβιτῶν).

Κοινόβιον Κουζουμουσίου 1856 ἐπὶ Ἀνθίμου Ζ' δι' οὗ χρόνους καὶ ἡ τοῦ
Συγγράφου μεταρρυθμίσεις. σ. 46-51 (δι' ἀναφορᾶς τῶν Μονῶν πρὸς τὴν Κοινο

Κοινόβιον ἁγ. Παύλου ἐπὶ Γρηγορίου Ε' 1839.

σ. 33 (περιαιρεῖται) ἐξ ἧς ἐπιφαίνεται ὅτι ἐν τῇ ἱερᾷ μεριδότητι καὶ
ὑποφαίνεται ἀναφορὰ τῶν ... ἐν οἷς φωναβλήτοις, δι' ἧς γνωστοποιεῖ
ται οἱ ὁσιώτατοι σαλέρνοι ... τοῦ ἁγ. Παύλου προϊόντες μεταρρυθμίσουσι τὸν
ἴδιον αὐτῶν βίον ἐξ ἰδιορρυθμικοῦ εἰς κοινόβιον ἐν ᾧ ἄχρι σήμερον καὶ διὰ τὴν
ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν καὶ διαπαντὸς μόνον παρὰ τοῦ σύρ. βασσίμ καὶ τῶν
ἑαυτῶν διαφόρων πατέρων. (Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Κοινότητα Ἀνθίμου τῷ 1842 δι' ἧς
σ.σ. 178 ἀνακοινοῦται τὸ διάταγμα τοῦ Κοινοβίου ἰδιαίτ. σ. 55-6.

Κοινόβιον Γρηγορίου ἐπὶ Ἀνθίμου 1840

σ. 36-37 (αὐτολεξεὶ ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἰδὲ περὶ τοῦ ἐξ ἡμέρου ἐξόδου Ἀνθίμου Γρηγορίου Ε' μον. Ἁγ. Ἀθ. Κοδ.

Ἅγιον Ὄρος Κοινόβιον

Ἰδού δὲ τί μαθεῖν ἦλθε τρισσόν, ἀλλ' ἦ τὸ κατὰ τὴν ἀδελφὴν καὶ τὸ αὐτό, ἐκεῖ δ' ἐν τῷ κοινοβιακῷ βίῳ σκοπεῖται καὶ ἐξαιρεῖται καὶ ἰδιορρύθμου αὐτῷ τι καὶ ἐν ὅτι προσχοντ[ι]
ὃν ἡ χάρις σοφῶς μεν ἐν ἡμῖν ὑποφήτας ἔχειν ἐδόξασεν ἡμῖν τὴν αὐτὴν σύνε
καίνωσιν, μᾶλλον δὲ τρόπον ἀναπλάσεως καὶ ψυχαρχίας τῆς μακαρίου ἀποστόλου, ἐν ᾧ ἐστιν ἡ
σεν ἢ ἀνδρώσεως, χαρισμάτων τε καὶ χαρισμάτων· οἱ καὶ ἐν τοῖς σωματικοῖς κοσμικοῖς τε ἀρ
σθησαν τὸ σωτήριον, μᾶλλον ἴσως ἔχοντες, ἀλλὰ σωματικὰ τε καὶ ἐν αὐτοῖς ἐν βίῳ ἐμπ
δησαν, τὸν αὐλητικὸν τε ἀγῶνα τῆς ψυχῆς ἀρετῆς ἀσκοῦντες μετρίοις αὐτοῖς τε
σκοῦσι ἔρωσι, τοῖς δὲ ἀγγέλοις ἐναγχελίοις ἐναγχελίοις, τὰ ἄμεμπτα ἐπιτηδεύ
σουσι ὁρῶντες καὶ ἀρετῶν ὑπερτέρους ἑαυτῶν τὸ κοινὸν τοῦτο καὶ ἐν ἀνθρώποις καὶ ἐν ἀγγέ
λοις ἐν ἀρετῇ ἐπιτηδεύσεως ἐκεῖ τε τὸ κοινὸν ἐκεῖνο καὶ ἐν ἀνθρώποις ἐν ἀρετῇ ἐπιτηδεύσεως

Χειρόβιον ~~Δροσάρου~~ υἱοῦ Γρηγορίου (ἐ 1819;) ἐκ τοῦ προαλόκου τοῦ ...
καὶ ἀπὸ πατρὸς ἀπογράμμου διοικούμενον καὶ ἰδιορρύθμου αὐτοῦ καὶ ἄλλων ἐκ τῆς ἀλύνης. ἐν μονυδρίοις καὶ μέρει ἐν ἐξόδοις καὶ ἐρήμοις
~~παραφράσιν ἀναγκαίαν ἐκ Ἀνδρέου Α' ἐκ 1840~~ σῳ 31.

Χειρόβιον Δοχειαρίου ἐπὶ Χιονοπατέρου τοῦ Α'. 1834.
ἐξήλασε ὅλα ἕνεκα τῆς ἰδιορρυθμίας τὴν μονὴν. "Τοῦτο δ' ἐστὶν αὐτῷ ἤδη μονάζοντες ἀσκήτας σαλέρας παραπόταλις. ἔχουσι δὲ τῷ ἁγίῳ ὄρει ἱερὰ χειρόβια καὶ τὰ δροσερὰ αὐτῶν διαφερῶς παραδεδομένα ἐκ παλαιῶν χρόνων, ἐν ἓν μὲν καὶ τὰ ἐκ μελανοίας αὐτῶν ἐν χειροβιακῷ λόγῳ μεταφραζόμενα, καὶ πᾶσα ἰδιορρυθμία τῆς ψυχικῆς ἐκκοπῆς χίνεται, μονάζοντες αἰχμάλωτοι ἰδίων παθῶν γινόμενοι" ... σῳ 42.

Χειρόβιον Ζωγράφου υἱοῦ Ἀνδρέου Α'. 1850 οἱ Ζωγραφῖται ὠφέλησαν "μεταρρυθμίσαι τὸν ἴδιον αὐτῶν βίον ἐξ ἰδιορρύθμου εἰς χειρόβιακὸν ἐν πᾶσιν ὁλοκλήρως ἐν τῷ ἐκ ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας, καὶ διαπαντὸς μένον κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ ὁσ. Βασιλείου καὶ τῶν λοιπῶν διαφόρων πατέρων σῳ. 45. (διὰ ὀχοφραγίου καὶ κοινοβιτῶν).

Χειρόβιον Κουζμανούσης 1856 υἱοῦ Ἀνθίμου Ζ'. διὰ οὗ λόγους καὶ ἡ τοῦ Ζωγράφου μεταρρυθμίσεως. σ. 46-51 (διὰ ἀναφορᾶς τοῦ Μονὶ διὰ τὰ κοινοβιακά).

Χειρόβιον ἁγ. Παύλου ἐπὶ Γρηγορίου Ϛ'. 1839.
σ. 33 (περιαιρεῖται) ὅτε γὰρ ἐπεφαίνετο ὅτι τὸ ἡμῶν μεμοιρώμενον καὶ ἐκφαίνοιτο ἀναφορὰ τῶν .... ἐν μὲν μεναστηρίοις. διὰ τὴν γνωσιωτέραν καὶ οἰκειοτέραν φαλέρας ... τοῦ ἁγ. Παύλου ὡρισμένοι μεταρρυθμίσαι τὸν ἴδιον αὐτῶν βίον ἐξ ἰδιορρύθμου εἰς κοινόβιον ἐν πᾶσιν ὁλοκλήρως καὶ τὰ ἐκ ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας καὶ διαπαντὸς μένον παρὰ τοῦ ὁσ. Βασιλείου καὶ τῶν λοιπῶν διαφόρων πατέρων. (ἐπιστροφὴ τοῦ Κοινοβίου Ἀνδρέου ἐν 1842 διὰ τὴν ψ.σ. 176 ταραχὴν τὴν διαπραχθεῖσαν τοῦ κοινοβιακοῦ σ. 55-6

Χειρόβιον Γρηγορίου ἐπ Ἀνδρέου 1840
σ. 36-37 (αὐλαῖς ἄλλων ὅσων τὰ ὑποτεταγμένων)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἰδὲ περὶ τοῦ ἐκ μέρους ὑβριστικῆς ἀλλαγῆς Ζωγράφου Γρηγορίου Ϛ' μεν. Ἀθ. Κοδ.

Συγγραφαί... Monasticῶν seu de jure coenobitarum. lib.
R. Choppinus Paris 1605 σ. 354

Étude sur le cénobitisme Pachomien ---- Paris 1898 σ. 34
ἐν Byz. Zeit IX. 1900 περιο. K. Kerch σ. 193-

La vie cénobitisme à l'Athos - par B. Laurés in Echo-
rient IV 1900-1 σ. 80-7.

τοῦ αὐτοῦ Les monast. idiorrhythmes de l'Athos αὐτ. σ. 288-9

Studium coenobium cftanum... Imm. Müller Lips. 1721

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1/c

Ιδ. περὶ μοναχ. βίου σ. 310. Ιδ. κανόνες μον. 276.
ασκητικοῦ 28.

Besse J. Les règles monastiques orientales antérieures au Concile de Chalcédoine in Revue de l'Orient Chré IV, 1899 (σ. 465 u.ἑ.

Les moines d'Orient " Paris 1900 σ. 554.

Brivarius, F. De veteris monachatu et regulis monasticis Lugduni 1662.

Choppinus, R., Monasticῶν seu de jure coenobitarum Abrichu Paris. 1605 σ. 354

Dmitrijevskij A. Οἱ μοναχ. κανόνες τοῦ ἁγ. Σάββα, Ἰωσοῦ ἐν ἰδίᾳ ἀρχαίοις 2 ἐν Κιέβῳ Θεολ. ἀκαδημίᾳ Σανουαρ. 1890 σ. 170-92 πβλ. κριτ. Ε. Kurz in Byz. Zeitschr. II. 1894. 16

Engels Tr. De privilegiis et juribus monasteriorum. Salisburgi 1726

Faré Les voeux monastiques et leurs effets civils dans l'ancien droit et le droit moderne Paris 1902.

Holstenius, L. Codex Regularum monasticarum et canonicarum Tom 1-6 Augsburg 175

König E. Di Regeln des Pachomius aus dem Äthiopischen in Th Studien u. Kritiken Jahrg. 1878 σ. 3

Landtmeter Fr. De clerici, monachi vetere instituto. σ. 228

Nissen W. Die Regelung des Klösterwesens im Rhomäerreich bis zum Ende des 9. Jahrh. Hamburg 1897 (σ. 30) ἐν μοναδικῶν καὶ τὸ εἶδος ἰδ. Πιφαιαιων. σ. 17-18.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κανόνες τοῦ Μ. Ἀνκυνίου Πατρολ. Migne gr. 40 1066-1074

Ἰν. τῶν ὡροέχευσιν Τόμου ἐν Μον. Δεσμοῖς Πελρακ. πολλ. ἐγράφησαν 32. τὸ κείμενον 32

Γενικῶς παρατηροῦμεν περὶ τῶν κανόνων, ὅτι ἑκάστη ἱδρυσ[illegible] κείμενα μοιὰ συνέταξε τοὺς ἑαυτῆς κανόνας. Γενικοί μον. κανόνες δὲν ἴσχυον. διὸ οἱ κανόνες οὗτοι εἶναι διάφοροι ἀς ἐκ διαφόρων [illegible] ὡροερεχόμενοι. (Ἰδ. Πελρακ. σ. 56)

Πατρ. Migne ὁ βιος τῶν ἀγ. Ἀνκυνίου 40, 957, 61.

[illegible]ανονικαὶ τῶν κοινοβιων διατυπώσεις". Ἀθαν. ἐπιστ. ὡρὸς Καστορα Mign. Πατρ. 28, 849

[illegible]ανόνες ἀββᾶ Ἡσαΐου ἐν Πατρ. Migne Lat. 103 427-434.

" τῶν ὁσίων Μακαρίων, Σεραπίωνος καὶ Παφνουτίου αὐτ. 434-48

" τῶν ἁγίων Ὁρσισίου καὶ Βυγιλίου Διακόνου " 452-4[illegible]

Κανόνες "Δεσμοί" Ἀγ. Παχωμίου. (προέχευσις σ. 50.) Πελρ. σ. 5[illegible]

τὸ κείμενον αὐτῶν μεταφρ. ἐκ τοῦ Λατινικοῦ " σ. 100

ἐν τῇ ἀρχ. Ἐλληνικῇ Migne Πατρολ. τομ. 40, σ. 948-53.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κοινόβιον ἁγ. Ανανίου

Οἱ κανόνες τοῦ ἁγίου ἀποτείνονται καὶ τὸ κοινόβιον τοῦ Ναιαν
οἱ ἐχεῖστοι σκοποῦσι νὰ ῥυθμίσωσι τὸν κοινόβιον τῶν ἀδελφῶν καὶ τὴν
ἐγκρίνειν αὐτῶν.

Ἀκτημοσύνη. συνιστᾶται μὲν τὸ κοινεῦσθαι ἀλλ' ἐπιτρέπεται ἢ μᾶλ-
λον παραγγέλλεται ἡ ἐκτημοσύνη. ὅθεν ἡ ἰδιοκτησία δὲν ἀπαγορεύεται
(Πέλαιε. 35)

12. Μὴ κράτει ἐχέσον τοῦ ὅσον ἔχεις ἀνάγκην καὶ μὴ δώρει ἐχέσον τοῦ
τι δύνασαι, ἀλλ' ὅτι δύνασαι δώρει καὶ τοὺς ἀσθενέστερους ἀδελφούς. (σ. 39)

34 Μὴ ἐπιδείκνυε τὴν ἐκτημοσύνην, ἣν παρέχεις (σ. 40)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κοινοβιον Παχωμίου

Οὗτος ἦρξεν ἐκ διαδοχῆς τὴν ἡγέτειαν τῶν ἁγίων πατέρων (πελ. 49-50) καὶ ἵδρυσε τὸ πρῶτον καὶ τὸν Ταβέννησιν κοινόβιον ἐπειδὴ ἐγένετο ἐνταῦθα. Ὁ δὲ εὐθηνοῦργος νοῦς ἐξ ἀρχῆς καὶ συνεργασιῶν, καθ' ἣν αἰτίαν καὶ ἀπεδέχετο.

Ὀργάνωσις τοῦ κοινοβίου. Ἐπειδὴ μοναὶ ἀποτελοῦνται ἐκ δύο οἴκων (domus) ἕνα ἀπὸ δὲ ἑκάστου ἀδελφόν, συμπληροῦσι δὲ εἰς μίαν τριάδα τῶν τριῶν φυλῶν (tribus) ἔχει καὶ μονὰς ἀντίτυπον τοῦ μοναστ. συνοικισμόν, τὸ παράδειγμα τοῦ κοινοβίου. Οὗ γενικὸς διοικητὴς εἶναι ὁ ἡγούμενος τοῦ συνοικισμοῦ (ὁ abbé γαλ. πατὴρ, γερ. ἡγούμενος ἢ ἀρχιμανδρίτης)

(Ἡδ - Πρίονα Πέραμ. 57)

κεφ. 16. Εἰς μίαν τριάδα ὑποδείκνυται τοὺς τρεῖς ἢ τέσσαρας οἴκους ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκητόρων τοῦ μοναστηρίου. Οἱ οἶκοι δὲ κατὰ ὁπλισμένα καὶ οἰκοδομεῖται ἢ καθ' ἑκάστην πλευρὰν (ἀρ. πλευρὰ ἑνὸς κα

21. Ἡ δὲ παρέλασις γίνεται ὑπὸ τῶν ἡγουμένων τῶν οἴκων τρεῖς ἡμέρας ἐπὶ ἑπτὰ ἑβδομάδα· ἡ παρ' αὐτὴν τὴν παρέλ. παύονται οἱ ἀδελφοὶ δεῖ ὀφείλουν νὰ μεταβαίνωσιν τὴν λάξιν, ἢ ἕκαστος οἶκος ἢ ἕκαστος ἀδελφὸς ἔχει.

20. Τὴν ὡρισμένην ὥραν τῆς προσευχῆς ἐν ἑκάστῳ οἴκῳ δεῖ ὀφείλουν νὰ ἐκτελέσωσιν ἀμέσως εἰς τὰς πύλας αὐτῶν, ἐκεῖ καὶ συνέρχονται ὅπου ἐκεῖ ὅπου ἀφῆκαν οἱ ἡγούμενοι καὶ πάντων εἰς τὰ διάφορα.

22. Ὅταν πάσχωσι τι τῶν οἴκων δεῖ ὀφείλουν -- νὰ ὁμιλῶσι ὅπου κοσμικῶν, ἀλλ' ἐὰν ὁ ἡγούμενος εἶναι τι ἐν τῇ διδαχῇ ὅπου τῶν ἔργων νὰ ὁμιλῶσι ὅπου τοῦ μεταξύ των καὶ ν' ἀναγινώσκουν ἀμέσως ὁ ἕκαστος ἤκουσεν ἢ ὅτι ἐμάθοσαν ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν (σ. 112) καὶ 13

139. Ὅταν ποιῶσιν ἀμαδὴ ἢ τὸ μοναστήριον ὀφείλουν ὡρῶν νὰ ἴδω

δὴ τι ὀφείλει νὰ ἐπῇ, καθὼς διδαχθῇ δίδουν δὲ εἰς φάλτα ἢ ὁ ἡγ καθόσον τοῦ, ὀφείλουν νὰ δίδουν αὐτὸ εἶναι ἴσως ἢ μὲ ὁ κανόν τῶν ἀσσοτάξεων ἤτοι ὁ μέρος τε μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν. καὶ ἐὰν δὲ δύνα νὰ ἀναγινώσκωσι διὰ μεταβαίνῃ ἢ πρώτη ἡ. καὶ ἡ ἄρα ὡρῶν εἰσέτι ὅπ διὰ τὸν διδαχῆ ... καὶ διὰ ἴσλαμι πρὸ αὐτοῦ καὶ μετὰ ἀσσοτάξεων ἐπιμελοῦ (σ.

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

140. Κατόπιν δὰ γράφονται αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, αἱ συλλαβαὶ τ
ὀνόματα τῆς ἐπιστολῆς. τῆς παρὰ τὸν Διονύσιον· δὲ δὰ ἀναγκαί
ων νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ ἴδια, οὐδεὶς ἠμπόρει νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸν μοναδικὸν
ν μὴ μεταβαίνῃ γράμματα τῆς μὴ παλιᾶς εἰς τὰ νέα γράμματα, ἐπιδιωκό
μενος ἕως τὸν κ. Βλαΐτνεν εἰς τὸν ὑφαλτήριον.

13. Μολὸν τὸ ἑβδομαδάριόν ἕνος τῶν αὐτῶν ὅπου δὲν ὑπορ
ουν νὰ ἐκβάλουν ἐκεῖνοι ὁποὺ παλαιὸν βαθμὸν ἔνα τῶν παλα
ων γενεαλογικῶν δυνάμεων νὰ εἶναι τὰ ἐκ τῶν ἱδρυμάτων, ἀλλὰ ἀπὸ
ους, καὶ τὴν ὀνομασίαν... ὁποῖαν ἠμποροῦσε νὰ ἐπαναλαμβάνουν πάντ
χίους ἀναγραφομένους (περὶ. 144. ἐὰν ἀναλύσῃ τὸ δίκαιον δὰ
ἀναφέρωμεν ἐκεῖνος (τοῦ προτέρου) σ. 115

Τὰ παιδιὰ τοῦ Παλαιῶν Σπαρτιάτου ὁ Παυσανίας εἰς 3 ΑΒ. σ.
ὑπὸ J. Butler: Καθ' ἑκάστην τοῦ ἔτους ἐν τῇ Ἐπιβάσει οὕτω παρομοίως
τῷ Παλαιῷ, τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἐπιβάσεως βαθμοὺς ἐν παλαίστραις
ας ἐν προαστείοις τῆς ἐπάνω ἐφηβείας·· (ἐκεῖσε αὐτὸ ὁ ἄρχων τὰ
ν μεγάλην ἐκκλησιαστικὴν ἑορτασίαν) Τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα ἐπιδείκνυαν παρόντος
οὐ καθ' ἓν ἐν τῷ σταδίῳ
πόρευσιν πάντας τοὺς τέους μονάχους τῆς ὁποίου ἐπὶ αὐτ
παιδιὰ ἐν ἐνὸν ἐν διδαχείου· οὕτω αὐτοὺς τοποθέτησον, τῆς κατόπιν ἐ
ἡμέραν χαρὰν ἐν τῇ ἐγγράφῳ παιδὶ. (ἐκ τοῦ Διον.) - - -
τησον δὲ μικρὰ μικρόφωνους ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας παιδὰ πολλὰ γενν
αν. ἡ δὲ λοιπὴ αὐτῶν ἀνάπτυξις ἐκόσμησε ἕνα ὁποῖον ἐξαίρετον· παιδεύεται
τ' ἀνωμαλίαν, ἀλλὰ ἀρέσκονται ὁποῖοι ἐκόσμησε ἐκόσμησε ἐκόσμησε
νας αὐτὸν τὰ ἀρώματα παιδευτ. παιδαγωγοὶ φορέλλουσι δ' ἐν ταῖς π
δίκτυας χρυσοῦς ἐφορμοῦσι. ἕκαστος αὐτὸν ἔχει φανερὰν μέγιστον ἐξ
κίνησε, ἡμέρας μὴ ἐσθίουσι. ἀπὸ ὥρας δὲ ἕως δὲ ἐκοινώνιαν πολ
νον ἡ περιπάτησις τὰς ζωὰς φέλλουσι, τὴν φανερὰν ἀποδιδόασι
ἐκ πονηρῶν ἐκείνου ἐκοίλωσαν. ποιοῦσι δ' αὐτοῖς ἐκόσμησε ὅμοι
παιδίοις, ἐν ὅτι ἡ πανήγυρις ἐκόσμησε σωτῆρος διὰ πορφυρίου ἐκόσμησε
ὁδαι. ἑκάστου δὲ 24 ἡμέραι εἶναι ἡ ἕκαστη τάξις ἀπὸ τὴν σοφὴν σοφ
ἐγκρατεῖς... ἐγγράφεσθε δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ ὅτε ζῆτος ἄρχει ἕκαστος
ὁ συμφέρων ἐκείνοις, μὴ συμφέρῃ, μὴ κοινῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἐκ μὴ ἐ
ορθή... ἐθέσπισε δὲ ἐκ ἡμέρας παιδεύεσθαι ἐκείνοις κοινοῖς ἐ
ὁ ἀδελφὸς ἀδελφὸν φανέρωσον ἐκ· οὐκ ἐκ τοῦ ἐκόσμησε ἐκόσμησε.
ἡ διάταξις ἐκ ἡμέρας κοινὴν αὐτὴν ἔχει δικαίωμα ἐν τῷ χρόνῳ ἐκ

της ἐν ταῖς παννυχίοις δώδεκα τῆς ἐννάτην ὥραν τρεῖς, ὅτε δὲ μέχρι τὸ τρί-
δος ἐσθίειν ἑκάστῃ εὐχῇ γραμμὸν προάδεσθαι τυπώσας. . . . . .
3 Ἔστι οὖν ταῦτα τὰ μοναστ. χρεῖόνα κρατήσαντα τοῦτον τὸν τύπον
συντείνοντα ἐς ἐπτακοσχιλίους ἄνδρας, ἔστι δὲ τὸ πρῶτον τῆς μέγα μονα-
στήριον ἔνθα αὐτὸς ὁ Παχώμιος ὤκει, τὸ τῆς τὰ ἄλλα ἀποκοῦσιν μονα-
ναστήρια ἔχον ἄνδρας χιλίους τριακοσίους. . . .
4 ἔστι δὲ τῆς ἄλλα μοναστ. ἀπὸ 200 τῆς 300. . . . ἐργάζονται δὲ πᾶσαν
τέχνην τῆς ἐκ τῶν περιτευρίαλων οἰκονομοῦντες τῆς τὰ τῶν γυναικῶν
μοναστ. τῆς φυλακάς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

540. (ιν 310 γ.)

Ιωηφ. Καλλίστου. Περί τε μον. ωσχετίας ωόθεν ἤρξατο καὶ τί εὐαγγέλιον ἔχει καὶ τίνας ἔσχεσε ἀρχηγοί. Εκκλ. Ιστορ. Βιβ. Η'. κεφ. ΛΘ - ΜΑ.

Μιγνέ Τομ. 146 σ. 148 - 161.

Περί τῶν ἐν Κιλικίᾳ μοναχῶν ἡγούν τῶν Σιμπτιωτῶν καὶ Ταβεννησιωτῶν βδ.

Θ' κεφ. ΙΑ σ. 268 - 276.

Περί τῶν ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ μοναχῶν ΙΕ σ. 276 - 277

" " " Πόντῳ καὶ Ἰταλίᾳ " ΙΣ. σ 277 - 288.

ΙΑ'. 27. Περί τοῦ γενομένου διωγμοῦ τοῦ κατὰ Αἰγύπτου μοναχῶν ὑπὸ Λουκίου καὶ περὶ τῶν μαθητῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγ. καὶ τῶν δύο Μακαρ.

σ. 653 - 57 καὶ 692 -

Περὶ ωσχῶν μοναχῶν κεφ. 35 - 44 σ. 696 - 728.

3 Περὶ Ἀρσενίου τοῦ μεγ. κεφ. 23 σ. 813 - 16.

Ζ. " Βαρσανουφίου καὶ Ἰω. καὶ Συμεὼν τῶν σαλῶν κεφ. 22 σ. 273 τομ. 14.

" " μεγ. Θεοδοσίου καὶ Σαββα καὶ Θωμᾶ " 23 - 24 σ. 277 - 280

Η'. " Συμεὼν Θαυμαστορείτου κεφ. 24 σ. 373 - 7.

ἐκ τοῦ Α' Τυπικοῦ τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου. (κατάλογος τῶν ἡγουμένων)

Παραφυλάξας οὖν ἐγὼ τὸ σύντα καὶ ἐν τῇ ἀδελφότητι κοινὰ εἶναι τὰ ὄντα
α ἡμεῖς κατὰ μέρος τοῦ καθ' ἕκαστον ἐκ βραδύτητος μίχρι ῥαφίδος.

Μεγεν. σ. 113.

Ἀνανεάθλασις κοινοβίου ἐν Λαύρᾳ τῷ 1573.

τοῦ ὅτε αὐτὴ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει καὶ ἐν τῇ Λ. ὁ Παλ. Ἀθαν. Ζιβελέκος) ἐκ τοῦ ἀρχαίου
ος ἐκ τῶν κατὰ μέρος ἐκτάσεως μετὰ τὸν ἅγιον ἐκ τοῦ σταυροπηγιακοῦ κοινοβιακοῦ
ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐγκαθιδρυθέντα ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς ἀποστολικῆς ἀναστάσεως καὶ τὸ διάταγμα τοῦ μο
κατρίου τῆς ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ὄντος ἐκ τοῦ σταυροῦ ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ
ἁγίῳ, ἐν οἷς μὲν χρόνοις ἐκαρποῦμεν οὐ μικρὰν ἀκαρπίαν, νῦν δὲ οἷς κοινοβια
ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐκτάσεως· ἐν καὶ ἀρχαῖς ὁ ἱερὸς αὐτὸς πατὴρ ἡμῶν καὶ μεῖς αὐτοῦ
ἐκμαθητὰ" Ε. Ἐπ. Μεγεν. 215. . . . ὅτε ἐν τοῖς γράμμασιν αὐτῶν τοῖς ἐν
τοῖς ἐκτὸς τοῦ σταυροῦ, οὕτω καὶ διαφόρους ὁρισμοὺς καὶ γράφειν αὐ
τὰ, ἵνα ὑμῶν ἀνάγκη γραφῆς κοινοβιακῆς καὶ ἄκρα ἀρχὴν καὶ ὁμοία
ἁγίων κατὰ τὸν τοῦ Χυρίου ἐντολὴν καὶ ἐκκλησίαν μὲν διαφορὰν, ἐν ἐρημίᾳ ἐστὶ καὶ
ἐκ μεμερισμένοι, καὶ ἐκ τῶν κατὰ μέρος διαφανὲς ἐκ τὰ ἐν αὐτῇ ἀναγκαῖα αὐτοῖς.

(αὐτ. ταῦτα ἕως ὧδε ἐκ τοῦ Μονῆ)

βοτανικὸν ἐν κοινοβίῳ.

Κνίδιοι καὶ Ῥόδιοι ὑπὸ πενιχρῶν τῶν Κνιδίων προσεπτύσσοντες τῇ πρὸς δικαίαν
λιτὰς καὶ φιλοφρόνως ἀποδοχὴ τυχόντες, "κατοδύρασθαι χρόνῳ μὲν ὁ τὰ
ἐφ' ἑαυτῶν κακοπαθοῦσι τὴν χάριν, ὅτῳ τῷ καθ' ἡδονὴν ὑπερβεβλημένῳ ἐν πάντα τοῖς
ἐφ' οἷς τὴν ὑπερβολὴν τῶν κακῶν μετὰ δάκρυα πολλὰ μοχθοῦντες κακοῦσθαι ἀπάντων,
ἐκ, καὶ δημοσίᾳ σφᾶς αὐτοὺς οἱ μὲν ἐκ τῶν ἐκτὸς καὶ τοὺς ἐκ τοῦ κοινοῦ παθόντας, οἱ δὲ τοὺς
τῶν ἀντιπάντων· καὶ ἐκ τῶν ἐκτὸς οἱ κατὰ ποιοῦμενοι καὶ ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐκτὸς ἐκτὸς
πάντων φόνου κατηγορίαν βιάσεως. ὑπὲρ δὲ τῶν μὲν λιτάρων, καὶ τὸν ἐκ τοῦ ἐκτὸς
πάντων, καὶ δ' ἅπαξ ἐκτὸς ἐκτὸς κοινῶν. Διοδ. Σικελ. 5, 4, 29. Ἰδ. κ. 14, ἐκ τῶν
ἐκτὸς τοῦ Ἰλίου, ὃς κατὰ τὸν οἰκεῖον ξενῶνας ἔχει πλείονα προσλαμβάνειν, ἐκ τῶν
ἐκτὸς, οἷς παρεκτὸς τὸν ἐκτὸς καὶ ἐκ τῶν ἐκτὸς ἐκτὸς ἐκτὸς ἐκτὸς ἐκτὸς
εἶναι ὁ παρεκτὸς ἐκτὸς ἐκτὸς ἐκτὸς ἐκτὸς ἐκτὸς (ἐπιδ. . . . .

166

Στίχοι "πρὸς ζωὴν ἐν κοινοβίῳ ~~βίῳ~~ μοναχοῦ" ἱερομ. Παφνουτίου

εἰ μὲν δὴ ὡς ὁσίοισιν ὁμοῦ βίον αἰνήσαιμι
ἀνέρι ἠδὲ γυναικὶ ὁμοφροσύνην ὑποδρομέοις
ἦεν ἄμφι ἄταυλα χοροστασίην μεδίοντα,
οὐμενοῦν, ἰσοκηδέα, ὁμωγόν· ὡς δὲ ἕκαστος
χύδιν, οὐκ ἰδίην γὰρ ἄνων τιμὴν αἶσαν ὁρᾶσθαι
οὐδὲ γὰρ ἐσθλὸν ἄριστον, ὃ μὴ πολέσιο φρονεῖται·
καὶ σεμνὴ φιλίη, θαλερὴ χάρις, ἡ ξυνομίλητος
βορβορίη· τεμόρας δὲ ἑνὰς δ' ἑκάστῳ κοίτας μίγιστον
ἐνάμμεν, ἧς μὴ ἔπεστι διαντιάδην ἐϋσυνέοντες,
ἀνέρι ἠδὲ γυναικὶ, ὁμοῦ μέλος οἷον ἔχοιεν·
οὐδὲ γὰρ ἐσθλοῖσι μόνον φθόνος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πανδολίροις, τοκέων δὲ πάσου μόδος· εἰ δέ τις ὄλος
πάντεσσιν ἠδείοις χριόλῳ ξυνούρισε οἴῳ,
τῷ τόφιον, ἰσάζοισι δ' ὁμῶς θέος, ὥστε ἕμοιγε,
δυσμενέος τε σάκος, τε σίδηρος ἐσχομένοιο.

τὸ ἀμέσως παλαίτερο "περὶ τῶν μοναχῶν" εὕρεθη
εἰδ. 1550 ἐν βασικῷ σ. 210 περὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἐστι"

τὸ μνημόνιον Νικηφόρου Χαριτοφυλακος ... περὶ τοῦ καταφ.
γήσεως τοῦ κοινοβίου τῶν Παμέσων τοῦ 14ου αἰῶνα ἐν Δελτ. Ἱστ. καὶ Ἐθν.
Ἑταιρίας Β'. 65-81.

Τὸν καλόγηρον τὴ ἀνεβίωσε τὸ κοινόβιον ἐν Ἄθω.

Δημητρίου Περιγραφ. καλογερῶν σ. 145 κ.ε.

Εἰς τοὺς ἀρχαίους ἱδιορρυθμία δὲν εἶναι ἀγαπητὴ κοινὴ τὴν ἔχουν τὴν διαιτησίαν ἄρον, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ καθέτερα τὴν ἱδιορρυθμίαν δὲν τὴν ἔχουν, ἀλλὰ κοινόβιον καθαρὸν ἀγωνίζονται νὰ ἔχουν. (Πέτρου. σ. 79)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κοινοβιακὸς βίος, ἢ Ἄδυτος (Ἰδιόρρυθμος) μονὴ ...

Ὁ Μ. Βασίλειος ἀποφαίνεται ὅτι: "ὁρὸς ὀρθὸς καὶ χρησιμώτερον καταριθμήσω τὴν ἰσότιμον τοῦ κοινοβιακοῦ βίου τοῖς ἐξῆς λόγοις: α') Διότι οἱ ἐν κοινοβίοις βίοις ἀπαρχὴ ἐστὶν ἡ φυσικὴ βία τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως πλάσας αὐτὸν ὁ δημιουργὸς β') ἵνα μὴ ἀναγκαῖα, ἐὰν ἔχουσι ἀφθόνως, καὶ ὁρὸς ἀφόρητος ἢ τῶν ἐν κοινοβίῳ διαμένειν τὰ ἀσυμφορώτερα τοῦδε τῶν ἐξ ἰδίου ἐπιτηδευμάτων. γ') Καθόσον ὁ ἐν κοινοβίοις βίος ἐστὶν ἀμφίβολος, σπανιωτάτη δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ σωτηρίου ἀναστροφή. δ') Καὶ διότι οἱ μοναχοὶ βίοις ἐν κοινοβίῳ μιμοῦνται πάντα τὰ τῶν ἁγίων ἀκριβῶς τοῦ Κυρίου "ὅσοις χαρὰ μαθητῶν ἀναπεφάνησαν πάντα τὰ τοῦτα, ἢ πάντων ἐκείνου τῶν ἀποστόλων ἀφορίσται". Πεφανέρωται" οἱ μὲν ἅγιοι" σελ. 155

Ἀρχηγὸς τῆς ἐν κοινοβίοις ἀσκητικοσύνης τοῦ βίου ὑπάρχει ὁ Θεός, ἡ δημιουργὸς βίου καὶ πάσης τῆς ἀγαθῆς πολιτείας αἰτιατικὴ τῶν ἀγαθῶν ὑποκειμένη. Λογ. Ασκ. Γ' σελ. 44

Πρῶτον ὑποτάσσεσθαι καὶ ὑπὸ καθηγεῖσθαι τῶν ἄλλων, ἵνα δὲ ὑπὸ τούτῳ ἀρετὰ κοινὸν ἄθλον τῶν μεταβαίνειν γίνεται. Λογ. Ασκ. Α' σ. 453.

Κοινόβια ἐν Ἐγκάτῳ ἐγίνετο μετὰ τὴν ὑπερνάστασιν ἄχρι τοῦ Μοναστηρίου καὶ ὑπερωρίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν μοναχῶν Κων. Οἰκονομ. Ὑφιστορ. Ἐκκλ. πρβλ. καὶ καταστιχῶν αρθ. 84 "ἄχρι τοῦ μοναστηρίου καλαμάρια. Τομ. Β' σ. 159 Τὰ ἐντὸς τοῦ βασ. τῆς Ἐγκάτης εἶναι κοινόβια. αὐτ. σελ. 123

Κοινοβίου διὰ καταστήματα. Μηχ. Χαλκ. βιβ. Ο Σιναΐτ. σελ. 107.

Κοινὰ τὰ πάντα. Ἀποδίδεται δὲ τοῖς πᾶσιν ἴσως μία κοινή, καὶ μηδὲν ἴδιον ἐκάστῳ ἀναγκαῖον μετρίως, μὴ ἐνδυμάτων, μὴ ὑποδημάτων, μὴ ἄλλου τῶν τοῦ σώματος χρείαν τοῦ σώματος ... (ἵνα ἐπάσχει τοῦτο τὰς χρείας ἡ χρείαν τῶν ἐπιτηδείων) Βασ. Λογ. Ασκ. Migne Patr. 31. 877 A 881.

... χρὴ ... παντὸς ἴδιον ἔχειν ἴδια καὶ ἀλλοτρίας κτήσεως ἀπὸ κοινῆς πάντα ἔχειν ὅρου περιβεβλημένα ... (Ἰσαακ Σύρου λόγος 85 αὐτ. 1141.

Δῆλον μὲν οὖν ὅπου ἰδιοκτημοσύνη καὶ οὐ κοινὰ πάντα ἐστὶν ἐκεῖ ὁ Χριστὸς Θεοδ. Ἀ. κατὰ Ἑλλ. II 180 (72 3) ἀλλ' ἐκεῖνο (Migne Patr. XIC X 1556 πρβλ καὶ Διάταξιν Κυρίου εἰς τοὺς Μ. Βασ. ἐν τοῖς κανονικοῖς διὰ τοῦ σοιν. κεφαλ. 6 (αὐτ. 1817 1820)

Ἔξεστι καὶ ἐν ἰδιορρύθμοις, ἐὰν ἐν τῷ φανερῷ τοῦ μοναστηρίου, ἐὰν ἐν τῷ μοναστηρίῳ, ἐὰν ἐν τῷ κελλίῳ ἀναστρέφηται, κανὼν 13 (Migne 31 1305, Ζών. ς' καὶ ἐν Κλουνιάβ (ἐν. 861) Οἱ μοναχοὶ οὐδὲν ἴδιον ἐκτήσαντο ἔχειν Συντ. II 669. ἀναλόγως καὶ ἐν τῷ Νικηφόρου. περὶ τοῦ ἀναστρέφεσθαι. πρ. σελ. 498.

"Ἡ ἐν οὐρανοῖς ἀναστροφὴ διαταγὴν βουλόμεθα τὴν ἐν τοῖς κοινοβίοις ὑπάρχειν μοναχοὺς καὶ ἐν τοῖς ἰδιορρύθμοις κατὰ τὸ ἐν κοινοβίοις κανονικὸν σχῆμα, καὶ μηδὲν ἴδιον ἔχειν ἐν τῷ κελλίῳ μηδὲ σφετερίζεσθαι ἀδρεῖαν. Ἰωσ. Ἡσυχ. 133. (Νίκος Ἀγιορ.)

Ἀναστροφὴ μοναχῶν ἐν κοινοβίοις ἐστὶ ἀρχὴ ἀγαθῶν διὰ τὴν κοινοβιακὴν ἄσκησιν ἐν ἄσκησις κοινὰ θρησκεύματα, σύμβολα ἱερὰ καὶ ὑποδήματα καὶ τὰ τοιαῦτα μηδὲν ἔχειν ἴδιον ἐν τῷ μοναστηρίῳ, ἐὰν μὴ ἐπιτρέπεται, ἐὰν μὴ ἐπιτρέπεται ἐν τῷ μοναστηρίῳ, ἐὰν μὴ ἐπιτρέπεται ἐν τῷ μοναστηρίῳ, ἐὰν μὴ ἐπιτρέπεται ἐν τῷ μοναστηρίῳ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

169 Περιγραφή κοιν. βίου κ εγκύρια.

Πεδραμάλου διαστημ. σχ. 20-21

Κανονικών περί Κοινοβίου ἰδε ε Συνεξ. Τρ. ε' του Χωρικ. /α

επίσης: Κανονισμός της αγίας Μονῆς ἐπὶ τῇ ἐκδ. τῆς Παρ. τ. 1954 υπ. σχ. 1-101

Ἐξ. / μέρος δὲ ἐ μοναστηρ. κ τοιμοιονοβ. αὐτοῦ εἶναι πάνω ἀρχῆς τῆ κελλ. δ χόρτας τῆ μέσω τροφεῖα, μικρὸς ὢν, ὅσον ἂν εἶναι κ μοναδικὰ μέν, ἐν οἷς μ πάλαι τὰ κοσμικὰ ἔμενε, ἀλλ' ἐνοχλοῦσα ἐκεῖ ἐν βιωτικῆ προνοίᾳ, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῶν ὁσίων ἡμερῶν ἄλλ, ἐ ἔφοδα, ἐ ἱερὰ κ μυρίᾳ ὁ καθεκάστην δεινῆ αὐτοκαλούντα ἐ ἐν μοναστηρίοις ἀρχόντων, οὐ δὲ μὴ πάντα αὐτὸν ἡ δαιμόνια τῆς κοινῆς τροφεμένης μαθήσεως, ἐ ὅλης αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἐν τοῦτο βιοῦντας σαρκικοῦ, τοῦτ' ἐστὶ κοσμικὸς μονασ[τ]ικὸς ὁ μονασ[τ]ικὸς βίος ἀνορμίζοιτο· σαφέστερα δέ, ὅπερ ἔλαττον οὐ παράπτεται βιοῖ τῆς ἐκ ἑτέρου τοῦ ἀνδιαγόντας ἐκεῖ, μεθ' ὧν ἐν ἐμοὶ τὸν τρόπον, ἔχει μεθ' ὧν ἀνέκλειστον βίβλον ψυχαρχῆ σταγνοῖ, ἔχει παρ' οὗ ἂν προσλαμβάνεται αὐτοῦ ἐν τοῦ ἐκκλησίαν, ἔχει ὁρὸς δὲ ἔστιν ἀπὸ διαμεχθεῖν, ἔχει ὑφ' ὧν ἀσθενῶν ἀπὸ ἐκ ἡμέρας ἐ ἀποσυργίᾳ λύχα μέρ. λίν χρείαν, ἀπαιτοῦντα δ' ἐμοῦ ὁ σχεδὸν ἑνὸς ἑκαλέρου τῶν τε ἐν τῷ κοσμικῷ ἐ τῶν ἐκεῖ κοσμικοῦ τοῦ μὴν ἐνοχλεῖν, ἐπου σαφέστατος, τοῦ δ' ἐνοχλεῖσθαι ἐπικλεόμενος, οἷος πάντως τοῦτο τε ἐ ἡμέρας ἐ ἀπὸ τοῦ τῶν ἀφορμένων. (ἐ ακολουθεῖ ὁ Καν. ἐν τῷ ιδ' περιεχόμενος).

Κ. Πρῶτον ἐν τῷ Βιβ. αὐτοῦ. ὁ Ἰουστινιανὸς φροντὶς ὅτι οὐδὲν ἐνοχλεῖν ἐν κοσμικοῖς τε κοσμ. ἐξουσίας κοσμικῆς μὲ διαφορήσεως τοῦ μεν. βίου ἐ ἐγκλείσας προσεταιρίσῃ τὰ δίκαιον ἐν τὸ σπήλαιον τῶν μεταχ. μανάνων, ἀλλ' ῥητῶς καὶ ἀναγκαῖον ἐκεῖ, ἐκ ἀκολουθεῖ τοῖς ἐκεῖ μανάνοι τε τοῖς ἀγιωτάτοις σαλάροι, οὐδὲν διάφορον ποιητὴ ἡ συμφώνως πρὸς τὰ ὑπηρεσίας ἐκεῖ τὰ ὑποδεῖξῃ τὸ σφαλερὸν παραδόσιμον τοῖς μοναχοῖς ὁμοιότατος σχεδὸν τε ἐκεῖ τὸ ἐκεῖ ὁδοῦ. (Νεαρ. 5 κεφ. 2. τ. 133 πρ. διὰ τὸ ἀπὸ. Νεαρ. 5 προοιμ.). Ἐκεῖ δὲ ἀρχὴ ταύτης ἡμέρας ἐ ἐκεῖ. ἐφεδρεύει τὸ σφαλερὸν τῶν Νεαρ. 5 τε τῷ κεφ. 5 τοῖς αὐτοῖς τὰ ἐκεῖ:

Καιρὸν δὲ προσδιορίζομεν, ὥστε τοὺς ἐν μοναστηρίοις ὄντας βουλόμενον, πρὸ ἐν τὸ μοναστήριον εἰσιέναι, ἐκεῖνα ἔχειν ἐν ἑαυτοῦ χρῆσθαι καθ' ἃ ἐν βούλεται τρόπον. ἐπειδὴ γὰρ συναποχωρεῖσθαι ἐκεῖ τὰ σφάγματα, τῶν ἐ μὴ ῥητῶς κτᾶσθαι ταῦτα φήσομεν ἐ οὐκ ἔσται κύριος αὐτῶν οὐκέτι καὶ οὐδένα τρόπον. ——— Νεαρ. 5 κεφ. 5 ἐν προοιμ. τῆς 26: ὁ ἐν ἡμέρᾳ ὡσεβείας βουλόμενος τόπος τοὺς ἐν αὐτῷ μοναστήριον ἑαυτοῦ καθιερούσθαι ἢ ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν πρὸ τῆς ἐν μοναστήριον εἰσόδου ἀπάντων τὰ οἰκεῖα καθ' ὃν βούλονται τρόπον, μὴ δύνασθαι δὲ μετὰ τὴν εἴσοδον τὴν ἐν τὸ αὐτὸ μοναστήριον ἐκεῖ σφάττειν ἐκ τῶν ἐκείνων διὰ κυρίους αὐτοὺς γενέσθαι τῶν σφαγμάτων, ἀλλὰ τὸ κυριεύειν ἡμᾶς, τοὺς τοιούτους ἄνδρας καὶ γυναῖκας μετὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς αὐτῆς τῆ εἰσόδῳ τῆ κατὰ τὸ μοναστήριον καθιερῶν ταῦτα ἐκ τῶν ἑαυτῶν πραγμάτων, ἐν τῷ δίκαιοι κύριοι τούτων αὐτοὶ καθεστῶσι. Ἰδὲ κ Νεαρ. 123 κεφ. 38. Πλειστ. σαφέστερον διὰ διαδοχῆς τῆ περιουσίαν ἀπαιτοῦντα τοῦ μοναχοῦ τέλειον κ τῆς Νεαρ. 5 τῆς γεν. ἀρχῆς "Μηδένα μέντοι κωλύειν ἰδίων ἔχειν μηδέν".

Ϛ. Καν. τῆς ΑΒ Συνόδου: Οἱ μοναχοὶ οὐδὲ ἴδιον ὀφείλουσιν ἔχειν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν προσπορεύεσθαι τῷ μοναστηρίῳ· φησὶ γὰρ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ὡφελεῖ τὸν χριστὸν ἀπλανίαν κ τὴν μοναχὸν ὀσχερείαν διανοοῦνται, κ οὐδὲν κ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ μέρη ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά . . . . .

1/ Κτῆσιν δὲ ἰδιόκτητον μηδόλως κοχιλεύεσθαι ἐν αὐτοῖς· διὰ τὰ
251. γὰρ λέγεται κοινόβιον· ὅπου γὰρ οὐκ ἔνι ἡ τοιαύτη ἰσότης
χρὴ ὀνομάζεσθαι κοινόβιον, ἀλλὰ συνέδριον ζηστῶν τις ἱερ
ωέλων κατοικία

7/ Ὅστις οὖν φυραδῇ ἔχειν ἴδιόν τι, ἢ χάραγμα ἕως τριῶν ὀβολ
252. μὴ κοινωνείτω τῶν θείων μυστηρίων, καθὼς ἐστι παράδοσι
πατρικὴ τοῦ Μεγ. Βασιλείου . . . .

Τύπος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Μονῆς τοῦ Μελεώ
ρου (ἐν βίῳ ὑπὸ Ν. Βέη ἐκδ. ἐν "Βυζαντίδι" Ἐτ. Α' (1909).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κτήματα μοναστηριακά ἀναθεμελιώθεντα.

Πάντων τῶν ἐμπιστευθέντων ὁ ἐπιτρόπος ἐκέλευε τὴν φροντίδα καὶ διοίκησιν [illegible], ἢ τοῦ θεοῦ ἐφορεῖν [illegible]. Μὴ ἐξεῖναι δὲ αὐτῷ ἀφαιρεῖσθαι τι ἐξ αὐτῶν ἢ συγγενεύειν ἰδίοις τοῦ χαρίζεσθαι. [illegible] ἀπεμπολεῖν. (Κεφ. ΛΗ.)

Εἴτις ἐπιτρόπος ἢ ἡγούμενος ἐπὶ τῶν αὐτουργίων (τῶν μοναστηριακῶν χρεῶν [illegible]) τοῦ ἐπιτροπείου ἢ τοῦ Μοναστηρίου, ἐπιτρεπόμενος ἐξ ἀρχοντικῆς χειρὸς ἢ ἑτέρου [illegible] ἄμπελον [illegible] τῶν ἐπιτρόπων, κατὰ τὸν ἀντίθετον κανόνα . . . . [illegible] ἢ Μοναστηρίου, [illegible] ἢ ὁ Ἡγ. τοῦτο [illegible] . . . . [illegible] διαφωνοῦντες [illegible] ἢ οὐ συνηγόρει. (Κεφ. Ϛ' Οικ. συνοδ. ιβ'. πρβ. . . . . .

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

24 Καθαριότης Εἰς τὴν ἐν Σκοπέλῳ μονὴν τῆς φοινίκης τοῦ ὁσίου
Θεοδοσίου δι' εὐχῶν τοῦ ὁσίου ἀνέβλυσεν ὁ ἐπὶ τοῦ ἄλαμος ὕδωρ
οἱ πατέρες ἔπειτα ἔκτισαν λουτρόν, τῆς λουσθέντων μίαν φορὰν τὸ ὕδωρ
ἐξηράνθη, εἰκρήμνισαν δὲ τὸ " τῆς τὸ ὕδωρ ἐπανῆλθεν. Ἐκμηνάριον
τὸ παλαιὸν ἐκδ. Δουκάκη (Ἀθην. 1898)
τῆς εἰς τὰ Παχωμ. κοινόβια αἰσηγορεύετο ἐμμέσως τὸ λουτρόν
βλ. Πετρακ. Μον. θεομ. 75

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καθίσματα ἐν τῷ Τυπ. τοῦ ἁ. Ἀθαν. Διγενῆ καὶ ψυχία (ἴδ. ψηφ.
ἵνα ἐδίδοτο ἡ πρώτη ἀρτίνη ἐφ' ὧν ἔχουν οἱ οὖν
ἡσυχάζοντες Τυπ. 116,10. ἡ 117,10 ὅλη διαγράφεται τὸ σχῆμα ἐν τῷ
ἐν τῇ ἡσυχίᾳ ἡ μοναχὸς ψυχικῶν καὶ τοιοῦτον ἡσυχασμόν. ἡ ἀπα-
φέρει καλὸν ἡσυχαστήριον. ἡ γὰρ τὰ ψυχικὰ τοῦ μακαρ. ἡ ἀοίδιμος
βασιλίσσης μικρὸν ἡ ἀπὸ διαστηνῶλα (τὸ καθίσμα νῦν ἐν τῷ τιμ. προφόμ-
ἡ καὶ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸν ἕνα ἀπ' ἐκ ἁγ. Τριάδη (καλα-
φύλα) ἐξ ὁμοιήκου ἀπ' ἐκ τῶν ψυχίων ἡ ὅλοι ἐκ τῶν αὐτὴ ἀναφέρουσιν ἐν
ἐκ ἀπὸ ἐκ ὑποδοχῇ χάριν ἐκ οὕτω ἀγαπησόμενα ἀρίστη. 117,23.

Τοῦτο δὲ ἐδίδοτο ἐξ νεῦ ἐκ ὑπερφυᾶ ἀροώπα διὰ βίᾳ μεγάλαδο-
τοῦτο ἡσυχῆ ἀποφορίου ὁ παλ. 117,24.. ἡ ἐπιφέρει: ἐξ γὰρ ἀπτερέφαν
ἐκ διορθώσεα ἐστὶ αὐτὰ ἐξ ἐπ' ἐκ ἀπὸ ἡσυχίαν ἐξ ἀπερόλλαν ἡ
ἐκφέρειν ἡ ἀπαίσιον ἐκ ἀφορίου ἐξερχόδαι ἡ ἀρνίβοδαι ἡ δου-
πάρει ἐαυτὴ ἀναγκῶ ἡμεῖν, ἡ ἀπὸ ἐν ἡσυχίᾳ ἐστίναι ... Ἐμφα-
τὰ ψυχία, ἐξ ὅλη ἡσυχαστήρια, ἐχθὲς ἐκ ἀπὸ ἀπὸ αὐτὸς ἐν
ἀρχῇ ἀναπαύεται οἱ δούλοι. 117,28. ἔοικε φροντίσει ὅλ
ἡδύνατο μακρὰν ἐκ ἀπὸ τὰ ἀπέχουσι ψυχία ἡ ἀγροὺς... ὁ.Ἰ.
παρατηρῶ: "οὐδὲν γὰρ ἐν τούτου ἡ παραχαὶ ἐπιδέχου ἀναφύ-
δαι, ἄγνως δ' ἡ τὰ ἐκ ἀναγκαίως ἡ ἡσυχίας ἐν τοῦ ἐχθρεταρμοῦ καὶ
νέρον ἀπραγμονεῖσθαι οἴρυσι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1,26

Κουζουμουσιάρμοι. Εκφεύγουν κράδη τη επιχροίς διά ής
, ὄρεσας τῷ 1863. (πέρασι. Π. Πιζαί. σ. 66-κ)
η ε δια επιχορηγία τοῦ ηγουμένου τῷ 1863 αμφόδρα επιδοχαί τοῦ
Ιωακείμ Β'. (πέρ. σ. 70-71.

Μελέτιος Ανδριώτης ... Λιβύης ἐκ τῆς εἰς Βυζαντιακόν εγκύ
σεως τοῦ αυθέντου Χιω. τοῦ Πανορμ. εγκλειστο διά μυστείας τοῦ πατριαρχ.
αξιωσεως (ουσια κοράξε ὑπέρ τῶν πατριαρχείων τῆς γενναιότ. ἐκείνου
διαμονῆς τοῦ τι ~~ἐκ~~ ἐξιόδων τῶν Ἑλλήνων εκφρασε τὰ σφάγια τῆς Ε
Εκκλησίας χρέη τοῦ πατριαρχείου του. "Εἶδα κατηγόρια ἐξαγνισμῶν ὀρθ
παντέλειον ἐκ τῶν μοναστηρίων του τῆς ἐπὶ τὰ ἀνω Μοσχοβίας κατοικ
ανηκόντων τὸ μοναστήριον τοῦ Κουζδουνιοῦ χαιρεῖ τῆς ἀσφαλείας
c. 1856. Υπηρέτησεν τῶν μελῶν ἐκ ἔχουν ἐκδ. Β'. documents
Ημαμιζι XIII, σ 185-6
Δωρόθεος ὁ Σχολάρχης Κουλμεσιανῆς ἱδ. ὄρους τῆς Ημέρας.

ὁ Κουζουμούς ἐν τοῖς φαίνεται ... εἰσὶ τὸ Μονομάχου τῆς τοῦ
Βογκαλᾶ (Κεφ. Α' 570-71, 593, 606.. Σκιζ. σ. 732
Βερνν. σ. 118 ἐκδ. Βορρ.

Ιστορικαὶ σημειώσεις ἐκ χειρογράφ. ἔδημ. ὁ Γεδεὼν ἐν
επετ. Αρχαιολ. Δελτ. 24 (1904) σ. 231-2

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κληρονομικὸν δίκαιον Μοναστηρ. περιουσία ανηκει εἰς μο-
ναστήρια Σιγιλλιον αδελου Κων. Βιαλ. Ιεδ. Α'. σ 180.

Καλαμαρία. Γράμμα τοῦ ἐπιμ. κριτηρίου Θ/νίκης ....
περί τινος κτήματος ἐν τῇ ἁγίᾳ Μαρίᾳ τῇ νῦν Καλαμαρίᾳ λεγο-
μένη ..... Περί τοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ Μαρίᾳ κτήματος κτη-
τοῦ 1405 ἔτους. Κωδ. Α' ἀνεγρ. Λαυρ. φ 142c

Κολοβοῦ μονή Ἰωάνη ὁ Κολοβὰ ἐπὶ οὗ ἐδίδαχθη
τὴν τῆς μον. κυριτείας ὁ μέγας Αρσενίας ἐν φερεῖν
ἐπιφ. Ζλουδ. Μιγνε 99 σ. 853 κ. Παλαιδ. Μιγ. 65 σ. 204-
290.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κουρά. ἐπιφώλιον ὡρίσθη "ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ χάσῃ τὸ μοναχικὸν σχῆμα αὐτογνωμόνως" ἄνευ παρουσίας τοῦ ἀφεῖ-ροντος αὐτὸν εἰς ἰσοτάξιν ἀναδέχεσθαι" παιπαρ. Γ' σελ. 784.

Κάλλιστος Ἐπιχειούδης. (1350).

περὶ ἡσυχαστ. τρίβης Ilatp. Migne 147, 817-828.

χωρὶς ἀπὸ τὴν ἀγ. πατέρων περὶ προσευχῆς τῆς προσευχῆς η 828-833

Κριτόπουλος Μιχαὴλ γραμματεὺς τοῦ Μεναμιδ τοῦ II γράψας τῆς χρονογραφίας αὐτοῦ. ὁ Gassé γέγει (σ. 35 σημ. 2) ὅτι ἦτο ἀγιορείτης μοναχός παρὰ Meyer.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κουρά. ἐπιφώλιον ὡρίσθη "ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ χάσῃ πόρισμα χιτίον σχῆμα αὐτογνωμόνης" ἄνευ παρουσίας τοῦ ὀφείλοντος αὐτὸν εἰς ἰσοτιμίαν ἀναδέχεσθαι" παιαρρ. Γ' σελ. 784.

Κουρά κόμης "αὐτὴ (ἡσυχή) ῥαπὸς εἰσὶ τοῖς κεφαλῆς δήσασε; αἱ γὰρ ἄλλαι ὠκοῦσαι εἰσὶ κεκαρμέναι, ἔχουσαι κουκήλια. (Τυν. μονα[illegible] ἡσαν ἀκαλα κεχυσθοι τοῖς κεφαλῆς Παχωμιοῦ Λαυσ. Λ[illegible]

Καταλανοί εν Άθ.

L. Schlumberger Expedition des Almugavares ou routiers Catalans en Orient. (εν Παρισίοις 1902) del'an 1302 à l'an 1311.

πρβ λαμπρ Ιστ. Ελλ. ς' σ. 447-49

Περί του φόνου οι Καταλανοί συμμετείχον εις τον

εκκλησιον της Αναστασεως εγραφαλνίσαν ο Ξ-

ταμαριάδης "Οι Καταλάνοι εν τη Αναστ. εν Αθ. 18.

Περιγραφή των καταλόγων εν Άθ. παρά Μαζαράκη

Buissonade anec. gr. Β' σ. 224. εν Migne 14. σ. 4

Τω 1305 οι Καταλανοί νικώσι τους Βερεγγαρίους, Καταφερή επιχειρούσι εις τους Τούρκους διαφοράν 5000 ανδρών υπό τους αρχηγούς Μαχήν εις τον Χαϊρή. Τω 1307 ο Καταφερή "καταλαβών αμφοτέρα τα ιερόσυλον και κατασκαφείς εις αφού εις φόβον κατέβαλε τα κύριεύσαν τα δυσαρεστούμενα πρόσωπα, καθώς χαρακτα και μόρφ' ηξίωσε χωρίς ημερών χρόνου τους άλλους εις Μονεμβασία και Άθηνας. Τα άγια Όρος. Ίστ. Παπαρρ. Ε'. σ. 206.

Το άγιον "Όρος εις οι Καταλανοί" εν Ν. Σιών. Σ' σ. 319 -

Δημοσιεύει ο Λάμπρος γράμμα του Βερνάρδ de Aversone προς τον βασιλέα ιππότην Αραγονίας de Villanova στρατόν (εν Λατ. χρόνοις) εν τω τη 1 Ιουν. 1308. περί αποχής του βασιλέως Ιω. Αραγονίας Ιακώβου του Β'. (καθώς δίς γίνεται εκδοθεν). Η Μονή του Λαύρας, εις ήρχισε ν' ακμάζει είχε αυθεντείαν δυνάμεναν να παραπλανώσι τα μη χαλδαία εις γίνονται ευρείας κτηματούχοι. - - - -

Περί του επιθαλασσίου των αγιορ. καλά' ην πληροφορίαν των εν τη ιδ. σημειώσει του εκ. 176 της Εθν. Βιβλιοθ. σ. 34

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κεφάλαια περὶ ψυχικῆς Παλ. Migne 147, σ 813-817.

Κάλλιστος Πατριάρχης Κωνσταντ. Ἰδε Χανδάκας οἱ 326α

Τοῦτε δὲ ἐκεῖ ἐκάθηρος ὁ πατριάρχης ἐκάθητο. τοῖς θρόνοις ἐκάθητο
[10] ἐνδεκαπέντε, ἐν τῷ σφυρίῳ σφυρίου διερχῶν, τὸν καλλιστον ὁ σφυρίος, τοῖς πα
ρεμπεκτοῖς θρόνοις ἑρμοῦ, τῇ μεσῇ τῶν ἄλλο μεσῶν ἐκεῖ ἐκάθητο μεσῶν ἐκεῖ
κάθητο ἐκαλέκτον ἐκάθητο. ὃν ἐκεῖ κάθητο ἀρχὴν ἐκλεκτοῖς ὁδὸν ἐν ὁρεῖ τῷ
ζοκαθῶν ἐκάθητο ἐκεῖ κάθητο, ἤρχεν ἐν ζυράκτιον ἑρμηνεῖ ψίμμος . . . ἐν
ἐκρονικῷ τῶν ἔκκλ. ἐκρονικῆς. Ἰω. Καντακουζηνοῦ Ἱστορίας λιβ. Γ. σελ. 763
ἐκδ. Βόννης.

Παρακολουθοῦμεν δ' οἱμαι ἡμῖν τὰ συμφορᾶς ἐν μὲ ἀλόγου ἑαυτὸ
223 τῶν ἐκρεάτων κοπρῶν. κόρονον ἀν ἄρτιδιν ἀσκαῖον τὸ ἀρτίως κοινὸν ἐργασίπρον
. ὁ ἐκδ ἐκκλησιαστικοῦ τὸ ὀκουμένης (οὐδ' ἂν εἴποιμι) ὁμολογουμένως ἐκκλησίας μεγ
βλα χόρος, ὥστερ οὖν ἀνασκορίκιον, οἶμαι, τῶν Μίδα τοῦ φρυγὸς σφίσιν ἐλλάδαι μάχ
καθ' οἷς ἂν ἀλλοι ἐφίλησαν ἐκείνῳ ἀρχαῖα καλὰ χίνος ὡρύεσθαι ἐμὲ μὲ οἶδα ἐκεῖ ἑαυτὸ χερα
ἐκ' αὐτὸ μ . . . Καλαὶ γὰρ διωρυγμένα νυστὶ ἐκ ῥίζου ἐκ ὑδάτος δαίμαλλον ἄνθρωπα καλα
σκαφῆς, οὐχ ἡ ἀρχὴ ἐκεῖ ἑαυτὸ ἐλαύνειν εἶναι (οὐ γὰρ ἐβούλοντο πεποιηκέναι), ἀ
ἐκ ἀρχῆς ἐκεῖ κατηγορημένα σπόρος ἄρμενον δ' ἔγγρα ἐκ ἀσυνοίας ἐκείνου ἐκ τῶν ἀλλό φι
σφαλεῖν, ἐκεῖ αὐτὰ ὡροζήτουν ἐκεῖνοι δὲ, νῦν δὲ ἐκεῖ ἀσυγγνώμονα ἐκείνου κάκλα κάκεῖνον
σχέσεως ἀπαγορεύσεως, ἐκ σύρειον αἶρε ἐκεῖνα . ἐκ ἐκεῖ ἐκάθητο, τοῖς ἐκ ἀμελεῖσθαι ἐκεῖνα
ἐκεῖ. ἐκεῖ! ἐκαὶ σκαφῆναι μεγαπρεπῆ ἐκεῖνα διὰ φιλοσοφίαν ἱερᾶς συναγωγῆς ἐκ ἀρχ
κοίτρια ἐκ σπουδῆς ἐκ πλεῖν, ἐκ κατάβα ἐκ κατάρτιον διαίτας χαρίεν ἔμφασιν, ἀκαθ' ὑπερβολὴν π
δὲ αὐθάδεια, τῶν αὐθρώπων ἀνοσίων καθ' ἑαυτὸ ῥίπτασθαι, καὶ ἐναντίον δίκην ἱερεῖ
ἀνδρώπου αἰτηρημένων ἐκ ἐκ οὐδ' αὖ εἰς ἥκουσε, ἀνδρὶ ἐν γὰρ μὴν ὄντως, ἐν σύρανος ἐκ ἐκ
ἐκαθημερινῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ Αἰγύπτου Μανῆνον, ὃν ἐκ σύρανον σφίσι σφα
. ἐν αὐτὸ ῥίπτειν, τῶν ἐν ἐκεῖ ἐκ δὲ σφυρίῳ, τῶν μὲν ἐκοχὰ κοσμουμένων, κἀκ
ὅτι ἐκ ἐκεῖ ἐκτιμῶνται, αὐτὰ ἐκεῖ ἐν θησαυροῖς ἐκ ἐκεῖνον αὐτοὶ ἐκκλησιάζονται σφίσι
ἐκ' αὐτοῖς ἐκεῖ αὐτὰ σφραγῖδι. ἐν χειρὶ ἐκείνῳ, αἴ ἔχη ἐκεῖ σφᾶς ἐκείνων!

Θεοδώρου Πρόδρομοι ἐκ ἐκαλλίχου καλοῦ ῥητὸ ἐκ φιλοσόφου ἐκκλησ. Πρ
τοῦ ἐν ἐκ Μαγνῇ ἐκ ἐκείνου σφᾶς γεγονότα" Boissonade Anecd. αἰ
Π. σελ. 223-

Migne Patr. gr. 145 σ 432-445

Χ. γεγόν. Μάιον αἰσθανόμεθα κατὰ τὰς ἡμεταίας πρὸς φαίνεται ἀνάμ
σιν τὴν ἀδούλωτον φωνῆς. τὸ σὸν ἐφαίνετο ἡμῖν ἀκατάσχετον συμφωνίαν. μέχρι καὶ αὐτῆς
ῥοδοδάφνης, ἣν ἀδιάκοπος ἡ ἀπαλὴ ἔρευνα τὰ κατεστημένα αὐτὰ ἀπὸ τὸν τοῦ φο-
νοῦ τοίχου τοῦ μοναστηρίου. Τὰ,

Χαιρετισμὸς κατὰ μοναχῶν

[illegible] orant de terminer cette introduction [illegible] de remercier [illegible]
fesseur ...., qui pendant les neuf premiers mois de notre séjour commun au Monastère [illegible]
n'hésita pas m'offrir son concours pour copier et collationner le texte et
voulut bien consacrer à ces copies mineures les loisirs que lui avaient créés [illegible]
regrettable de quelques [illegible] maladresses [illegible]
[illegible] sera [illegible] publiée [illegible]
[illegible] par [illegible]
τοῦ χειρογρ. κώδικος τοῦ Π. Μ. Πανταχωρίτου ἐν τῇ Ἱερᾷ
Γραμ. Κ. Σ. σελ. 300-303. Τὸ δὲ κείμενον τοῦ πανηγυρικοῦ λόγου τοῦ Ἀγγελοποίου,
ὅστις εἶναι ὁ κατεξοχὴν ὕμνος τοῦ κοσμοπολίτου Παναγιωρίτου βασιλέως, ὅστις ἐκφω-
νεῖται μὲ λαμπρὰ χαρὰ ὑπὸ τῶν μοναχῶν τοῦ καθ. Ι. Κ. Χρυσοστόμου εἰς δεκα-
[illegible] ἐπὶ τῶν [illegible] ἐν τῇ [illegible] σελ. Γ. Κ. Σ. σελ.

Παίσιος τῆς ἐκκλησίας ἀνοικοδομεῖται ἐν πρώτοις· καὶ ἐπὶ ἐπὶ τὸ
κ. παράδεισον τοῦ ἐν Δινᾷ [illegible] ἔτος ἀντίγραφον μικρὸν· ἐπὶ τοῦ ἀρχ. ἐπὶ
ὁ δὲ παῖς ὁ Μανουὴλ [illegible] εἶναι χαίτης μέγαιρα ἐνεφορεῖ ἐν ἀκμαιοτάτῃ
φέρουσαν ἐπιμορφὴν αὐλὴν τὴν χειμερινὴν ἡ τὴν θέρμην, ἐφάπτεται τὸ ἐκκλησ.
παράδεισον αὐτὸν ἔτι αὐτοτραπεζοτερον· οἱ μοναχοὶ αὐτὰ εἶναι ἐφαρμοσμένοι ἐν ᾧ ἐμπρ
ῥῷ ἡ αὐξὴ τοῦ παραδείσου ἐν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Διήγησις ἀρχιεπ. Ἰω. Διηγησις μερικὴ ... ἀφ' ὧν Νικηφ. Χαν. ἱστορικοῦ (ἤγουν ὁ Παρ. Νικηφόρος ὁρος ...
βασιλεία (ἔτος) τ' Χρόνος ψευδοπυχαδίας ἀγιορειτῶν, μαλακωτέρα ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ψευδόμενα. ἀγανακτοῦσι δ' κατ' ἡμᾶς κατὰ ἐναύσιον ἡμέραν, φαίνονται οἱ ἀγράμματοι καὶ χοιροβόσκοι .... καὶ γίνονται .. ὅλα τὰ μέρη τῶν καλογήρων ἀντίφασιν ὑπὸ τὴν ἱερὰν γνῶσιν. ἀναβάντων τῶν στρατιωτῶν ἐπὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὴν σκηνὴν ἐπολέμησαν μεμερισμένοι τοῦ αὐτοῦ σαρακηνοῦ. ἤρχησαν ὅλοι, ἵνα δείξωσι τὰς ἰδίας αὐτῶν καὶ ζῶσιν αὐτούς. ἐξῆλθε πάντα ἤρχησαν οὐχ εὑρεθῆ (sic) σωτήριον ὅλον. οἱ δὲ ἁγιορ. βασίλεια ἔχουσι μεγάλα καὶ οὐσίας καὶ χρυσοσάλα (sic). καὶ διὰ τοῦτο βιαιρῶν ἀποστέλλει τῶν ὀναίρων, καὶ διὰ τὰ καὶ διὰ τὰ ἀπέρχεσθαι τὴν ὁδὸν τῶν πατέρων. 169,8 καὶ ἔρχεται καὶ 174,20 καὶ ἑ. Γίνεται δὲ τῶν μεταφορικῶν (καὶ τῆς ξενιδίου) ἐκκλησία καὶ ὄρμησε ἔρχεται πρὸς αὐτὴν (τοὺς πουχαδίας) ... ἀδελφοί, τί ἐποιήσατε τὸν ὅσιον, ἐποιήσατε καὶ μοναστήριον, ἵνα σώσητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι ἀπὸ τοὺς πουχαδίας ἀγορεῖται καὶ τὰ κατοικεῖα κρίνονται καὶ τὰ κτήματα ἐκρέμασεν τὴν ἀρχ. σοχίνια νηπ. 126,30.

σωτῆρος τῶν ἡμῶν ἐκεῖ καὶ εἶπον τῷ παρ. "Δέσποτα, αὐτοὶ οἱ καλόγηροι ἄφησε μανδανοῦσι τὰ τοιαῦτα αὐτά" καὶ παίρνας αὐτοὺς ὁ παρ. εἶπεν αὐτοῖς: τί ὀμωμοσμένοι, ἀδελφοί, καὶ ὄμνυμι ὑμᾶς ἵνα γένησθε καὶ οὐχὶ μοναχοί; παρὰ ἐκατὸν μυρ ἀσπρα, ὅλα ἐκεῖ μὴ ρίνουσιν ἕνα τῶν ἁγιορ. οἱ ξένοι οὐ διορθώνει καὶ φωτοχυσία αὐτῶν ὁ κύριος οὐκ ἔχει. (καὶ "ἐκ τῶν πρίνων ἐρίζουσι βασίλεια τοῦ καραμανλῆ) σ. 177,8.

ἐκεῖσε ὁ Βασ (Ἰωάννης Διαδ. τοῦ Ἀγγέλου) ὅλα ψευδαγορίας καὶ ἀλαζονικὰ ἔπαρσε λόγον οἱ μοναχοὶ καὶ ὡς τοῖς ἁγιορείταις, ὅλα ὑποκρίνεται ἔσονται, καὶ ἀδίκοις τοῖς πονηροῖς καὶ ὅλα ἀγνοῦν καὶ εὐσεβοῦσι ἐκδέχονται καὶ ἐξ καὶ τοῦ κοινοῦ λαοῦ. 181,9.

Τυπ. Νῦν δ' ἐν ἤρχησεν, πραγματικὰ κατὰ τοῦ οἰκείου διανοίας ἀκριβῶς καὶ διαφυλάττει τὰ ὅρια τῶν ἁγίων πατέρων καὶ κατὰ ἰδιοχείρ ἐν ἡμῖν ἐκκλησιαστικὰ ῥητὰ ὀρθοδόξου καὶ ῥητὰ ἐκ σαρακηνῶν ἐ. δημοσίων οὖν ἐκεῖσθαι ὁ ἐκκλ. ἀναγν. ἡμῶν βίβ, ἀφ' ὑπερέκαθεν κύριον τοῦ ἰδίου τοῦ ἐκδόσεως ἐκκλησιαστικῶν ἀφορᾶν τὰ ἀγρόκια καὶ ὡρολόγια καὶ ἐκκλησίας, βαβαί! παρεικὼς αἴρειν αὐτὸν ἐκ τῶν ὁρίων τοῦ ἐκ τοῦ πολίτου ἐκκλησίας, τυχὸν δ' ἡ αὐτοῦ ἐκκλ. τοῦ καὶ τῆς γῆς ἐκκλησιαστικοὶ ἐκάθηντο ἐκεῖ καὶ ἐκράτησαν ἀρχὰς ἐκεῖ ἐκ ψυχῶν αὐτῶν (τοιαῦτα ὁ Παρ) σ. 175-6

κύριος κατὰ ἁγιορειτῶν Ν. ΕΛΧΝ. 877

Οὐ κοινωνήσει οὐδόν τε τῇ γύρῃ τῇ μεγάλῃ ὄρεϊ, οὐδὲ φθερεῖ τὴν ὄψιν τοῦ ὀφθαλμοῦ ὄρεϊ. Λευίτ. ιδ' 27 (οἶδον ὁ μέρβος) σχοῖ. τρίχα δὲ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ ἀφαίρεσιν δεκάτην ἀφαίρεσιν. κορίαν ἐπὶ μετώπου ἐρυθρὰν διὰ [illegible] Σεπτ. παν. 5386

Εἰ δέ που ἡ ἐν χειρὶ τοῦ μεγάλου ἐφεδρεύει φρουρὰ ἢ ἄλλο τι ὀφθαλμοῦ τὸ ὕδωρ ἀγαθὸν κοινωνεῖσθαι τῷ ζῳοντι. Πῶς δὲ ἰδὲ φρουροὺς ἐν αὐτοῖς; Δεῖ γὰρ τὸ ὄνομα ἐν μεγάλῃ δυνάμει καὶ ἐν δρεῖ μεγάλῃ τοὺς φρουροὺς μεγάλους. Βαρ. ε' Ησαΐας ζ' 2 Γεν. Α' 637 Β. 7688 ἡ ἐν τῇ πρὸ ἑκείνης ἡμέρᾳ Κύριος τῷ ὄρει... βασιλεὺς Ασσυρίων ἐπὶ μεγάλῃ... ἡ τὸν ὠμοπλατα ἀφαιρεῖ ἐ' 20. ἔστιν ὁδὸς αἰνιγματώδης... τὴν ἀσσυρίαν ψυχὴν ἀποδεικνύει (μεθόρ. διαφορὰν) τὴν Ασσυρίαν βασιλείαν τῆς ἡ τὰ ἐνδεχα αὐτῆς ἀφαιρήσεται [illegible] τὰ ἔριφα τῆς μεγάλης αὐτῆς... ἔστι γὰρ τὰ ἡμίσεα τῆς τὰ ἀνδρείας συμβόλα, ἀπὸ μὲν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου τοῦ... ἀφαιρήσεσθαι λοιπόν.

περὶ σώματα (ὡραῖον) ἔστω τομ. ξ', 173

Κορεῖ Πρόσε δὲ τοῦ (τῶν μονάζόντων) τῆς γύρας ἔχειν ἔριφα, ἕνεκεν ἀπὸ τῆς σοφίας, ἀπὸ ἰδίας τρόπος, οὐ τοῦ Εὐαγγελίου σοφοὶ ἔξω, οὐ τῶν ἀποδόξων δεξαμένων. ὁ γὰρ ἁγίος Παῦλος ἀφεύγομεν αὐτοῦ τὸ ἔριφα

Ἐπιφ. περὶ πιστ. σ. 585 ἡ τομ. VI τοῦ Δ. Μιχαήλ

Καινηγορίαι πρὸς τὸ ἅγ. Ὄρος (ἰδὲ Ξενοι)

καὶ πρὸς τὸ μοναχικὸν ἰδεῶδες καὶ αὐστηρὰν μοναδικὴν ζωήν

2-

Τὸ πλῆθος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀσκητικῶν παραγγελμάτων ἀφωσίωσεν ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ ἔκλεισεν ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους τὰ ἱερώτερα παιδία τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὴν ἀνατροφήν των ἐμυήθησαν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἀγγελικῆς ζωῆς, ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκυριαρχεῖ εἰς τὰς καρδίας καὶ ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν θείαν δύναμιν. Ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀνθρωπίνη ἀσθένεια ἐθεραπεύθη ἀπὸ τὴν θείαν ἰατρείαν

109 Χαλλοναι. id. u. Δρᾶσις Ἐπισταλὴ Ἰννομινίου Πατ. Pietr. Mign. r. 165
s. 956. Sancti Athanasii caeterisque abbatibus et monachis montis sanctis

Relatione illustrium et magnorum virorum nostrorum est apostolatui declaratum quod ille qui est. Mons domus domini praeparatus in vertice montium, ut ad eum confluant omnes gentes Sanctus videlicet sanctorum, qui Ecclesiae fundamenta in Sanctis montibus collocavit; montem vestrum, super mare situm, ad inhabitandum suis fidelibus praelegit, qui effectum suis nominis et numinis in se habens, licet aridus sit et fertilitatis gratia destitutus, est tamen inter alios mundi montes maxima spiritualium ubertate mirabiliter fecundatus. Nam cum trecentis monasteriis et gloriosorum virorum multitudine arctam et pauperem vitam ducentium, decoratur; tam usque modo refloruit excellentia honestatis, tanta religionis eximiae claritate refulsit, ut de ipso cum Iacob recte possit quis dicere admirando". (id. συνέχεια ἔνθεν) ~~Migne 150 στηλ. 990. (πρβ. Γιδεαί "Αθως" στ. 149. Σμυρν. "Τὸ Ἅγιον Ὄρος" στ. 72)~~ ~~"ἰδὲ Ἰννοῦν~~ Δωτικοί

Κατὰ τὸν Melchior de Vogüé.

Nulle autre part, dans les sobres paysages (ἐν τοῖς ὠτυχοῖς τοπείοις) du Levant, la ne deploie ce luxe alpestre et ne se produit avec cette intensité feconde (οὐδὲ ἡ ἐναιμετὰ ταύτης τῆς γονίμου παραμυγιεσθητα) σ. 270.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

957.

Vere sanctus est iste locus (Gen. XXVII), quia hic est domus dei, et quaedam quodammodo porta coeli, ubi multitudo coelestis exercitus, tanquam castrorum acies ordinata, et parata suscitare Leviatam, victoriose pugnat jugiter cum draconе, psallens Domino sapienter. propter quod cum jamdudum fama vestri nominis, quae fuerat effusa sicut oleum circumquaque, multos populos ad se traxerit in odorem unguentorum vestrorum, ipsos currere facere a remotis, Ecclesiarum prelati et imperatores C/tani pluresque principes saeculares per privilegia sua multa olim tantae libertatis praeeminentia vos dotarunt ut post Deum, cui vos volebant libere famulari, nullius unquam essetis jurisdictioni subjecti. Caeterum, peccatis exigentibus nunc ex parte hanc infregit mundana putentia libertates per quemdam Dei et Ecclesiae inimicum, qui latrunculis congregatis in quodam castro quod idem in monte vestro construxerat per auxilium Brachii saecularis, non solum ecclesias vestras tanquam praedo sacrilegus et crudelis, auro, argento et ornamentis omnibus spoliavit, verum etiam ut pecu-

ὁ Gasse ὁ Πανμ.? παρὰ Ἰαρεῖ Wer dieser Gottes- und Kirchenfeind gewesen bleibt unentschieden; man denkt am ersten an einen kreuzzügelnden Abentheuer, der etwa von einem fränkischen Fürsten (auxilium Brachii saecularis) unterstützt wurde.

[illegible] ὁ 90 [illegible] Ἰεδεία Ἄδας 149 [illegible] 72

[illegible] Avinoi

Karolus Helchior de Vogüé. Nulle autre part

niam ehauriret, quam vos credebat ille perditionis filius congregasse, tanquam insanus carnifex atque tortor peremit crudeliter quondam vestrum multiplici genere tormentorum. sed tandem sua prava intentione frustratus, quam in camino cupiditatis ignis avaritiae succendebat, exinde justitia exigente per imperatoris potentiam est dejectus. Unde ne cujusquam praesumptoris audacia volentis jurisdictionem aliquam super vos sibi temere usurpare vestra pax et tranquillitas de caetero perturbetur, nobis humiliter supplicastis ut vestris vobis libertatibus confirmatis, sub beati Petri ac nostra protectione vos suscipere dignaremur. Volenter igitur paci et quieti vestrae paterna sollicitudine providere, vestris justis postulationibus inclinati personas et locum in quo divino estis obsequio mancipati, possessiones etiam et omnia bona vestra quae impraesentiarum rationabiliter possidetis, vel in futurum justis modis, dante Domino, poteritis adipisci, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus. Libertates autem et immunitates rationabiles et antiquas ac etiam approbatas, prout in vestris privilegiis dicitur contineri, vobis et per vos monasteriis vestris auctoritate apostolica
958 confirmamus et praesentis scripti patrocinio communimus: Nulli ergo, etc., nostrae protectionis et confirmationis etc. Si quis autem etc.
Datum Laterani XVI kal. Februarii pontificatus nostri anno sexto decimo. (anno Xp. 1213).

καμμοναί ὑμνικαί. (ἴδ. κ βιογρ. Ἀθαν. Ν. σ. 15)

Νικηφόρου Γρηγορᾶ ἱστορ. ἔκδ. Βόννης σχ. 714 κἑ.
τ' ἄλλα τό ὄρος ὁ Ἄθως θαυμαζόσθαι ἄξιον ἐστιν δοκεῖ μοι ὅτι
κ ὡρος ἀέρα κέκραται σφόν τοι ἰσχυρῶς κ ὅτι σοφίᾳ τινι κ
κατασκευῇ τῇ χθονί κοσμεῖται κ σφόδρα φιλοτίμως ἐκοσμ-
κ τοῦ θεοῦ καὶ κινωγιανόντων τήν αἴσθησιν ὀφείλουσι, κ ὡς
μέν εὐθύς προβαίνοντι τήν τῆς τέρψεως ἡδονήν· κ ἐκεῖ θαυμα-
κόσμον ὡσπερ ἐκ θησαυρῶν τό τε ἔδαφος τῆς ὀρεινῆς κ τό τοι
ἔνδους χόρτους· κ καθαρᾶς τό ὡς ἐπίπαν ὄμοιον ταῖς τοῦ πλεί-
κατίσι· δένδρεσί τε ποικιλόσι κομᾶ, κ ἄλση κ χειμῶνας κο-
κλάσις, ἔρια κέρατα ἀνδρώπων ἰσχύειν· κ γένει ποιποίκων ὀρ-
θαν σπαπτᾶται· κ σμήνη μελιττῶν ἐκεῖ τρεφόμενα τά ἄνθη
ε ἡδέα τοῦ ἄλα κατακορίβδην. κ τέρψεως κα κοίλος ἐστιν
ἐν ὑφαίνεται ζέφυρος ἐκεῖ σιγερινός, οὐκ ἄγρος ὥρα μένη, ἀλλ
ν ἀεκαν κ παίζῳ κ χρόᾳ, ὁμοζυγοῦντος ἀεί τοῦ καὶ τεκτο-
ων ὥρᾶν κοίλου κορος ὁμοίαν τήν χάριν κ ἡδονήν ἐκ
ἀνθρωπίνων αἰσθητηρίων κ μάλιστ' ὀλίγου μέσου τοῦ ἄλσους κ
ὁ φωτῶν ἐκείνων ὄρθριος ἀ τῆς ἀηδόνος ἠχήσασα μουσικῶ-
νάδι τοῖς ἐκεῖ μονάζουσιν ὑπτῶν κ συνυμνῶν τόν Κύριον
κε γάρ καλιάν κ καθαρόν ἐπ' ἐπάδους ἔνδεκά γνα, κ ὑα
ἅριον ἔμφυτον, κ μουσικήν ἁρμόνιον, ᾗ αὐτοσχέδιν ἐπ
κ πίβουσαν τούς ἀκούοντας πόνου τοι ἐμμελῶς· κ ἅμα-

πηγαῖς αὐτοφυῶν ὑδάτων ὁ χῶρος ἄρδεται τε καὶ σφριγᾷ πολλαῖς. ῥύακες ἀποβλύζοντες ἄχθος ἄνθη μύρτων γίνονται παίδες φηγῶν, καὶ αἰγίλιθοι ἥρμα καὶ ἅρμα, κισσώνυμα ὕπερθε τοὺς δρόμους. κοινοῦνται τὸ ῥεῦμα οἷον κοινωνὸν καὶ αὐτοὶ σκιοῦνται καὶ ἡδόνης ἡγοῦνται μακρὰν τοῖς ἐπὶ μονάπαις ἀδόρυβον βίον ἀνύουσιν, τὰ μικρὰ πρὸς ἡσυχὴν ἡδυχῆ ὁρᾶν διὰ ἀναθέμενοι· ὅτι καὶ σοφὸν ὁρᾶν ἡδονὰν τὴν εὐφυΐαν τοῖς τὴν οὐράνιον ἐν χῇ μιμεῖσθαι ἐθέλουσι σοφίαν, καὶ ὁρᾶν μὲ τὴν χορηγίαν τῶν εἰς τροφὴν ζωϊκῶν ἐπιτηδείως ἐχόντων ἄφθονον οἴκοθεν οἰκάδε τὸν ἅπαντα τρόπον ὁρίζεται καὶ ἅμα δαιδάσσῃ μακρὰ στεφανοῦται, σχολὴν ὡς ἐπὶ πλεῖστον πορίζουσι τὴν χάριν αὐτῷ, παρὰ τοσοῦτον μὴ πᾶσιν εἶναι παιδαγωγὸν αὖλον συγχωροῦσι παρ' ὅσον ὑγιεῖ μὴ οὐ κατὰ τὸ παρεσκευάσθαι καὶ τὴν ἧλιον τεθνᾶσαν ἐν μιᾷ ἅμα καὶ ὡράτος ἤπειρον δίδωσιν. →

ὁ Γρηγ. Παλαμᾶς εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγ. Πέτρου οὕτω χαρακτηρίζει ἅγιον ὄρος "τὸν περίφαντον λαὸν καὶ σεβάσμιον χῶρον, τὴν τῶν ἀγγέλων ἑστίαν, τὸ παγκοῦ φαντὸς ἐνδιαίτημα, τὴν τῶν ἐσόπτρων ἐκείνων ἀνθίτυπόν τε καὶ ἀχειροποίητον σκηνήν, τὸ φαντὸς ἄρμα ἐμπύδρον καὶ παντὸς ὁδοῦ ἡνίοχον ἀνώλεθρον· παρὰ Μιχ. στιχ. 1000

Κοσμου τά καινά ἐμπίπουσιν.

Οὐ γυναικῶν ὅμως καὶ ξυνουσία καὶ ἀνεπίφατον ὄμμα καὶ χιδῶσα
καμπτική καὶ ὅσα τὴν ἀρχαίαν τοῦ ὄφεως ὁμιλίαν ἐκείνην εἰς ἐχ
καινὴν ἄνα συνάγει καὶ πάντων καὶ μακροῦ γυναικὸς καὶ γυνά
κος τῶν βίον ἐμποίμωχται· οὐδ' ἐμπορίαι σκηνόσει, καὶ ἀγοραὶ καὶ
ἀγορανόμοι καὶ δικαστικὰ βήματα, καὶ χώσσης ἐπιδήμιος, καὶ λι
μὸς ἀπὸ δίφρου δισπίμων τὰ τῆς ὀρέξεως νόμιμα· οὐδὲ δουλεί
καὶ αὐθεντία μιγάδα τὸν βίον ἔκει· ἀλλ' ἰσηγορία καὶ μετρίοπτος
ἀστήμαντος καὶ ἡδονὴ σεμνότης, καὶ δικαιοσύνης εὐχρήσια σωτη
ρία καὶ καθαρὸν ἐκείνου τὸν χῶρον ἐκείνον καὶ ὅσα τὴν ἔνθεον ἐν μὲ
δημιουργὸν κοσμοποιΐαν, καὶ τὴν ὅπως ἐν ψυχῇ φιλοσοφίαν ἐργάζεται
ὁ κοσμοῦτος· καὶ καὶ δαιδάλη χρημάτων θαυμάσουσα φύσις ἐμ
πλήσεται, ἀλλ' ἅπαν ἐσὸν ἀγαθὸν σεμνὸν καὶ καὶ ἐμφύτερον ἢ
καὶ καὶ εἰς τὸ τῆς ἀρετῆς ἀνάκτορα σπεῦδον καὶ τὸν Δώριον ἵππι
ον ἁγαθὸν ἡρμοσμένον κόρος τὰ καλά"

Αὐτὴν ἡ μακρὰ ἱστορία γνωρίζει τοὺς λόγους καὶ εἰπο
ὖν καὶ προσφάτως ὅτι οὐδεὶς ἐπὶ γῆς φροσφυέστερος τοῦ Ἄδα
τόσος ὑπάρχει ἐμπνεῦν καὶ τὴν ἱερὰν καὶ τὴν κοσμικὴν τέχνης
τοῦ ἐφασιάς, καὶ τοὺς τῶν γραμμάτων κάτρεις" Μ. Γιδεών "Ὁ
δως" σελ. 19ε

186 Καραϊ ἀντὶ τοῖς νεοτεροις γράφουσι καὶ ὁ καλλιτερος Καρέ ἀλλ' ἂν ὁ Καραϊ δὲ ἔναμε Καρλίδη ἢ Βουλγαροι ἠκουσαν οἱ Καραϊδαι Καραϊ. εἶναι μεγα χωριον, οἰκουσιν ἐπ' ἐκ τῶν διάδος. γραφικώτατον ἀντικρυ ὄρη νοτιῶν ἀπὸ τὴν νοτιὰν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν. οἱ ὑδρομυλοι ἐπιτυγχάνουσι τὴν ἰσορροπίαν ἐπὶ τῶν ῥεμμάτων. οἱ ἠθμοὶ τῶν λουρινῶν ἱρόων εἰσὶ μικροὶ οἵτινες αἰσθητῶς ὁμοιάζουσι τὸ φυσικὸν ἀμπόδιον ἢ ἀμπλαίας. νομίζω ὅτι κυριώτατα ἐκ ἠλοχὴν ἔναι τοῦ Τυρόλου. Εὐγ. Μιχιὸρ de Nag

"Αναπ. Ἀστὴρ" 1881. σελ. 396. (μεταφρ. Ἀκριτουριδου)
τοῦ Γαζιμοῦ σ. 97. ἐπιδ. 7.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΤΟΥ ΚΩΡΖΟΝ

Τὸ ὄνομα τοῦ λόρδου Κώρζον δὲν εἶνε βέβαια ἄγνωστον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινόν. Ἀπὸ δέκα ἐτῶν ἤδη τὸ πιπλίζομεν συνεχῶς ὡς διαρκῆ παραμέλλαν, καταδικασμένον, λόγῳ τῶν περιστάσεων, νὰ παρακολουθῶμεν καὶ τὴν ἐλαχίστην κίνησιν τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἕνα νέον βιβλίον του, ἐκδοθὲν πρὸ μηνὸς ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τὸν τίτλον "Ταξειδιωτικαὶ ἀφηγήσεις", μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσωμεν κάπως καλλίτερα τὸν μεγαλοπρεπῆ αὐτὸν μαρκήσιον, ὁ ὁποῖος—πρᾶγμα σπανιώτατον δι' εὐπατρίδην, καὶ δὴ Βόρειον—εἶνε εὐφυέστατος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ συγγραφεὺς ἐκ τῶν ἐλκυστικωτέρων. Ὁ Ἄγγλος ὑπουργός, ὁ ὁποῖος, πρὶν ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Φόρειν Ὄφφις, διετέλει ἀντιπρόσωπος τῆς Μ. Βρεταννίας εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς ὑφηλίου καὶ διεκρίθη ἰδιαιτέρως ὡς Ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν, ἔχει ἤδη τὰ παραδοξότερα μέρη τοῦ κόσμου. Καὶ δὲν εἶνε βέβαια κοινὸς ταξειδιώτης, ὁ ὁποῖος, καθὼς ὁ ἴδιος λέγει, ἀπηλλαγη ἤ καὶ ἐνθυμεῖται ἁπλῶς:

"... Τὴν μουσικὴν—χιλιάδων χελιδονιῶν ἱπταμένων ὑπεράνω τῆς θαλάσσης εἰς τὰ παράλια τοῦ Ἄνω τὴν ἀφάγταστον θέαν τοῦ κανσενσίγκα (Δ' Ἐ. Μιᾶς κορυφῆς τῶν Ἰμαλαΐων) διαλύοντος τοὺς πέπλους τῆς πρωϊνῆς ὁμίχλης, τὴν διάβασιν μιᾶς σχοινινης γεφύρας τῶν Ἰμαλαΐων, κατεπτομένης ὑπὸ τὸ βάρος μου καὶ αἰωρουμένης ἐπιφόβως ὑπεράνω τῆς ἀβύσσου, τὴν ἐπιβλητικὴν ζωὴν τῶν πυργωτῶν τειχῶν, τοῦ περιβάλλουν τὸ Πεκίνιον, τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὤμους ἑνὸς Ἰνδικοῦ ἡγεμόνος, ἐμφανιζομένου ἀπροόπτως καὶ χωρὶς τὸν ἐλάχιστον θόρυβον πρὸ τοῦ ἐπιβλητικοῦ κυνηγοῦ, τὸ κατάπληκτικὸν μεγαλεῖον τῆς ἐρειπωμένης Ἀγγκορ (Σιάμ), τὴν χιονοσκεπῆ κορυφὴν τῆς Γεννεσίφας (μιᾶς τῶν παγκοσμίων ὑψωμάτων), τὴν αἰθερίαν καὶ

Κολλύβα. Σέργ. Μαυρ. παρά Σκόδρα. Γ' Μιν. Βλ. σημ. 290. 317
Ἁγιαζόμενοι: Ἀθαν. ὁ Παρίς Ἰωαν. ἱερομ. ὁ Ἁγνίου, Ἀγαθάγγ. ἱερο-
μοναχὸς ὁ Κουαρία κ. Χριστοφόρα μοναχὴ ὁ Ἀφλιώ" Δήμος. 31
(ολιδιναδήκα νιού δὲ αὐτὸν ἀναιτήρας)

Κιρασσα αὕτη δὲ ἀμφίπολις οὖσα τῆς ἐν Ἀμισῷ πόλεως κεί-
μένη πόλις ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι ἡ Λαρυβάντων ἢ Κερβάνα ποιητ. ἱερὰν δὲ αὐτὴν ἐποίει τῇ
ἐν αὐτῇ τελουμένῃ δίς τοῦ ἐνιαυτοῦ Λαρυβαντίων τῆς θεᾶς μυστηρίων. Ἐξέλα
Κιρασσόρος μυνυνόμενται ἀπὸ βωμοῦ τινος τῆς ἱερᾶσσ Ἀρτέμιδος λαβοῦσα
ἐπίκλησιν. (Σμυρν. (id. σημ) σ. 127)

Ἡ μὲν οὖν ἱερὸς ἀδορύβητος ἐμεμένηκεν, ἐν ᾧ καὶ μὴν ἐκ τῶν πρὸς ἑσπέραν μέρη
ἀπὸ τῆς ἠπείρου. αὐλὼν δ' ἐγκάρσιος λιμήν (προλιμὴν λέγεται) ἐκβολὴν
ποιεῖται ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῆς ἠπείρου ἀπὸ τῆς ἑσπέρας. λέγεται γὰρ ἡ τοῦ ποταμοῦ
ἐκβολὴ εἶναι σταδίων δὲ τὸ διάστημα τοῦτο ὀκτὼ καὶ τριάκοντα, ἐπὶ δὲ εἴκοσι
δύο μὲν ἀπὸ πόλεως, ἐπὶ δὲ μιᾷ καὶ ἑβδομήκοντα, ἀφ' ἧς μὲν ἐκπλεῖ τις, ἀπὸ
ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ Βαλερίου, ἀφ' ἧς δὲ ἔρχεται ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς
ὀκτὼ καὶ τριάκοντα. ἀναπλεῖται δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν τριακοντάζυγα πλοῖα, ἐν δὲ
τῇ ἐκβολῇ τοῦ Ῥαΐδου ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶ σταδίων
ἑπτὰ καὶ δέκα· ἐνθα αἱ 12 σημαῖαι τὰ ἐπὶ ἔτους (Ἐξ. 15, 27) ἀνέθεν τε καὶ τὰ
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν Ζεμελ. Κοπάσαι Ἰων. Π. σημ. 217-226 δὲ ἰσχυρίζεται
τὴν β' ἐκστρατείαν ἐπὶ τὴν Δακίαν ἐπὶ σημ. 181-202 ἐνεστῶσαν 1788. ἐξ ἐκεῖνα ἐπὶ
ἐ Ἀμισηνὰ ἐν τῷ τέλει τῆς Μιν. Ἀσίας.

Χαριάπολις, μεσόγειος ἐν Ἄνω μεσογείῳ τόπῳ ἀφορίζουσι, ἐν
Χαριοῦδιος ἱερόν..... ἐστὶ δὲ Χαριὰ αὐθοπιοῦ. ὅθεν Χαριεὺς γράφει σαφῶς
καὶ οὐ χωρίς "ὁ δῆμος ὁ Χαριαφολιτῶν ....." (Σμυρν. σ. 128)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

188[illegible]

Κοσμᾶς Πρεσβύτερος ἔγραψε: "περὶ διαφωνίας πρὸς
ἀντιλογικούς" ἐν κώδικι Vatican. Otthob. 459 saec. 15 fol.
67-108. Ἱστ. Βυζ. Λογ. Κριτικ. Τομ. Α΄ σελ. 319.
Κ. Σαθᾶ Νεοελληνικὴ Ἱστορία τόμ. III σ. 338.

.

.

Ἐνωτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιορείτου μοναχοῦ Ἐφραὶμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν
ἐγγράφου τὸ πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ ἔτους 882.

Τί σχέσιν ἔχει ὁ Πετζιλούσιος πρὸς τὸν Κοσμᾶν, ὃν παρὰ τὸν
Σαββᾶν τὸν ἁγιορείτην σύγχρονον ἡγούμενον τῆς αὐξεντίου, οὗτινος ἐν ἕνα
χειρόγραφον φέρεται διάφορα ῥήματα ἐν ἔτει 1041.

Κύριλλος Μονὴ. ἐν Β. ἀγ. Πέτρου ὑπὸ Νικηφόρ. πρεσβ.
ἐκδ. Lake σ. 33. "καὶ οἰκειοῦται δὲ θεοῦ ἔσθ' ὅτε τὸ ποιόν τινι ὡς
πάρεστι ἐν ἰδίου χαρισμένου τῇ μονῇ, ἢ ἡ ἱεροσυλία τὰ κτήματα· μὴ
δαιμόνιόν τι μονῇ ἀποσύνθες ἢ γὰρ τὸν θεοῦ προσόντος ἢ τὴν προσευ-
χὴν ἔσχατο . . . . (ἰδ. τὸ βλαχικὸν ἐν λόγῳ περὶ Πέτρου)
ἐν ᾧ ἐκ τοῦ λόγου Παχωμίου βίου παραλείπεται τὰ τῆς ἀποδόσεως εἰς ἐκ τοῦ
Κυρίλλου, ἐξ οὗ καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα ἀναφέρεται, οἱ φέροντες τὸ χειρό-
χειρόγραφοι τὰ ἐνδεῖαν εἰσὶ ἑρμηνεῖαι· ἢ εἰς γνώμην φωτοπωλῶν βαφ-
γιόνων Migne 150 σ. 1036 C.

Κοσμᾶ Σπόνια ἔργα ἐκκλησίας τοῦ Ζακ. Χατ. Καυκάσ-
γεν. εἰς Γρανιτσαν ΩΒ 1736 ἡ ἀποδ. εἰς Μόσχαν ἐτ. 20
Δεκ. τῷ 1806 ἔτει. Ἐν Μόσχᾳ 1809 σ. 4ον σ. 109 (εἰς Ρωσ. μετάφρ.)

18 190 Κειμηλίων λεξειλόγιον Act. Patr. B'. 566-7.

Κανονικά, ὅτι οἱ κληρικοὶ ἀγιορεῖται ἐγκαθίστανται ἐν τῆς ἄλλας ἐκκλησίας Νεοφύτου Δαρκίου σ. 121 "Ἔργα", σιτουδ. Καλλινίκου πατρ. (1689) ἐν ἀθῷ συνάντων χρόνια.
Δαθ. Ν. φιλ. 355

Κυώριαιος Ἀλεξανδρείας ... ἡ ἀξιοπαίνας αὐτῆς εὐθ[illegible] δικια (τῆς ἀθωώσεως) ἔργον τῆς καλορθωρε τοιάδος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῆς λήξει γενομένου ἀοιδίμου κυείνου ἀνδρὸς τοῦ σοφωτάτου φημὶ τῆς μακαρίωτατ[illegible] Ἀλεξ[illegible] Κ[illegible] ὅντινα ἐκ τινος ποταμὰ γνωρμίᾳ φιλοφρόνητα ὥρα τῆς ἐμὴν εὐτελείαν εἰδεῖς ... ἐσκεῖλα τῆς ἀποιήγιαν
Ἐλ. Σπυριδάκης 1911 Δάλλωος σ. 88

Κοσμικὴ ἔξωσις τῷ 1717 Τυπικὸν Λαυρ. Λ. 106 τοῦ ἁγιορεύς περιαθοβολῆς τῶν κοσμικῶν ἀψιτ[illegible]

Κώτις Διον. Ἔτος ἀψιτ' μηνὶ ὀκτωβρίῳ. χεὶρ Διονυσ[illegible]
Κώτι ἐκ τῆς ἁγ. Λαύρας Κώδ. ἁγ. Παντ. 32

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κεχριωτῶν ὑπὲρ Λεγίχριον Λαμουήχ καὶ ὑποσχετικὸν αὐτῶν 1768 ...
κανονίζον τὰ συδοσίματα καὶ τοὺς φόρους καὶ "ὅταν κεχειτήσῃ εἰς τὴν
προσώπων ... περιερχομένου μερίδιον τοῦ κεχρίου καὶ τὸ μοναστήρ
βακεφίου αὐτοῦ, ἔχει καμβάνειν τὸ μοναστήριον τὴν τριμοιρίαν χεγο
. κατὰ τὴν κοινοτήσασαν ἀρχῆς (sic) συνήθειαν, ἐὰν δὲ ζῶν καὶ τῶν κε
ίσῃ πωχῆσαι τὸ μερίδιον αὐτοῦ .. ἔχει διδόναι καὶ τὸ μοναστ. .. τὸ δὲ κατὰ
ρέσμι ἐκείνων εἰς ἴδιοται, ὁ δὲ ἀγοράσας αὖθις ἔχει διδόναι καὶ τὸ μοσ. ...
ρτιμίας ... ἥμιου ρέσμι. μετὰ δὲ τὴν ἀποβιώσιν καὶ τῶν τριῶν προσ
ν ... περιερχεσθαι τὸ κεχρίον ὑχρυχηρον καὶ τὴν δεσποτείαν τοῦ μονα
οἱ δὲ εἰρημένοι μοναστ. πατέρες εἰς ἐκ μέρους τὰ κοινότητος τῶν εἰ
ναστηρίων ὑπέσχοντο, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ τὸ ἑξῆς μηδὲν πρέον ἔχω
ῶν παρὰ τῶν ἐρ. κεχριωτῶν ... " Κ τὸ ὑποσχετικὸν τὰ ἴδια κα
βανεῖ κεφαλαιωδῶς. (Πετραν. σ. 146-150).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ρωμαϊκή καὶ Βυζαντινὴ ἀρχιτεκτονικὴ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει
ὑπὸ Παύλου Καρολίδου ἐν τῇ ἐφημερ. περιοδικῷ
Ἀρμονία. Τομ. Α΄ (1900) σελ. 38.41.

... ὁ ἱερὸς καὶ ὑπὸ τῶν σημερινῶν τὸ πρῶτον τοῦτο ἀνδρῶν βουλὴ
τῆς κοινῆς τοῦ ἁγ. Ὄρους. ἀναμφιβόλως ἐν ἀρχαίοις καὶ ἱεροῖς
καὶ ἀρχαῖον, ἢ μεθερμηνευόμενος ἐκ τῶν ἴσως ἐκεῖ καὶ ἡ Βουλ. συγκλήτου, τὸ
θεϊκῶς ὠργανωθὲν τὸ πρῶτον ἀνδρῶν καὶ χαρᾶς καὶ τὰ διοικοῦντα συμ
βούλια καὶ ἰδίαι μονῶν ἰδίᾳ καὶ ἰδιορρύθμων ἀγορεύει (συγκροτοῦ
σῶν ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἐκ τοῦ βουλευτικοῦ).

Ὅπου ἐν τῇ Ρώμῃ συγκλήτου εἶναι καὶ ἐν τῷ πρῶτῳ ἀνδρῶν καὶ παντὸς
ἀνδρὸς ἔχει καὶ ἰδίαν αἴθουσαν, ἐν ᾗ συνέρχεται νὰ συλλαλῇ ἀσφαλῶς
καὶ κατὰ τὸν ἐν τῇ Ρώμῃ ἀρχαῖον κρατοῦντα κανόνα "ἐκεῖ φοβοῦμαι τοὺς
ἀνθρώπους ὅταν ἀσφαλῶς συνέρχωνται ἐν κατὰ ἀνδρῶν κατὰ τὴν
ἐν τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἐν τῇ Ρώμῃ ἀρχαίᾳ καὶ ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἀνθρακουσίων
ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κατὰ τὸν Ἅγιον Ὄρος κατέλιπε ἡ Μεγ. Λαύρα, ἐν ᾧ ἀνὴρ
ἐκκλησιαστικὸς καλεῖται Πρῶτος ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνδράσι (primus inter pares) ἢ πρω
τεύων τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἢ ἡ ἀρχαιρεσία αὕτη ἀνδρῶν τινων ἀρχαία ἐκεῖ καὶ ἰδιαί
τερον τῶν νῦν ἐκκλησιῶν βουλῶν ἢ σιαπόδοσι ἀνοδικὰ ἀναζητεῖται, ἀρχ
αἱρεσίαι καθ' ἃς ἐν τῇ Ρώμῃ ἀρχαίου καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ μέσῳ τοῦ λαοῦ
καὶ τοῦ λαοῦ ἐν τῷ ἀγορᾷ ἀνδρῶν, ὅπου ὁ μητιάρης καὶ ἡ ῥ. συγκλητικὴ
primus sententiam rogare habitus dein dicere). ὁ δὲ καὶ μόνος
ἐν ἀναβάσει καὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις καὶ διαδεικνύει τὰ συμβαίνοντα ἐν τῷ μέσῳ
τῆς καὶ ἐκκλησίας ἐκεῖ ἱερεῖς... καὶ ὁ ἀρχιθεοδόκος, ὅπου ἐν τῇ βιβ
λίῳ ὁ ἡγούμενος (ἢ ὅπου καὶ ἡ Βουλ. συγκλήτου μέλη ἐν τοῖς ἀρχαίοις καὶ νεω
τέρα, ὁ αὐτοκράτωρ), διὰ τοῦτο καλούμενος ὁ πρῶτος, ἐξ οὗ καὶ τὸ πρω
τεῖον ἀνδρῶν καὶ χαρᾶς καὶ ἀρχαίας καὶ παλαιᾶς: ...

Ο. ὁ πρωτ. ὅπου ὁ Ρ. ἡγούμενος καὶ ἐν τῷ ἀνδρῶν καὶ συνεργεῖ καὶ ἀγ
αθοῦ μέρος ἔχει καὶ ἐκφωνεῖται αὐτὸ ὅπου, ἀρχαῖαι ἡ ἀνδρεία δ
ικαίου καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ χριστοῦ (καὶ συνεργεῖ ἀναφορὰ ἐκεῖ καὶ ἐν τῇ Ρώμῃ ἐκ
(Quod bonum felix faustumque sit) ὁ πρωτ. ὅπου ὁ Ρ. καὶ
ὁ Ρ. ἐκφωνεῖ καὶ ἐκκλησίαν καὶ συνεργεῖ καὶ ἐν τῇ διανεκτικῶν βιβλίῳ καὶ
ferre ad senatum) καὶ εἶναι ἐκεῖ ἀνδρῶν καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ
καὶ ἐκεῖ ἐν τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἐκκλησίαν ἀνδρῶν ὑπὸ τοῦ Ρ. ἐκφω
νεῖται "ordo in sententiis rogandis) καὶ ἐκφωνεῖ ἐκεῖ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
sententiam rogare, interrogare, senatum consulere) ἐκεῖ καὶ
ἐκεῖ ἐκεῖ καὶ ἐν τῷ καὶ ἐκκλησίαν καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐκκλησίαν ὁ ἐκκλησιαστ
ικὸς καὶ ἐκεῖ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ ἀνδρῶν καὶ ἡ ἀρχαιρεσία ἐκεῖ καὶ
ἐκεῖ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐκφωνεῖται ἐκεῖ ἀρχαῖα / latis rei ordinem sententiae

Κοινότητος ἐξουσία τοῦ δραύειν τὰς πύλας τῶν Μονῶν. Πρωτοκόλλ. τῆς 27 Νοεμ. τῆς ΞΛ' συνεδριάσεως κατ' ἀφορμὴ τῶν ἐκκοιμάτων τῶν πυλῶν τῆς μονῆς Δοκιαρίου. (Πέτραν. 139–141)... αἱ μὲν πύλαι ἐνοίγονται διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος τὸ πρῶτον καὶ διὰ τῶν καταλλαλοτέρων ἀφορμῶν μέσον καὶ ἐν ἀντιστάσει διὰ τῆς πολιτ. ἀρχῆς νομίμως κοινοποιήσεως ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινότητος, οἱ δὲ πραξικοπήματα κανονίζονται ἐκκοιμᾶνται ἀνάλογος.

Κοινότητος ὀργανισμὸς "Ἑλληνισμὸς" Δ' σ. 91 ἑ

7 176 Ο χρέος τῶν Ἰ. Κοινοτήτων ὡς πρὸς τὰ μέσα τοῦ ΙΗ΄ αἰῶνος

Κατὰ τὸ σχίσιον τοῦ Πατρ. Παϊσίου, ὃ ὁποῖος ἐτέθη τῷ 1744 (περὶ τοῦ τούτου Νέαι Πηγαί... σ. 5-14) συνῆλθον ἐν Κρόκῃ ἀντιπρόσωποι τῶν Μονῶν τοῦ Ἄθω καὶ ξενοδοχοὶ καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ μουφτείου τῶν Γιαννιτσῶν, ἵνα καὶ αὐτοὶ εἶναι ὑπὸ μετοχὴν τῶν πατέρων τούτων καὶ δύο μέρη δηνάρια ἀνὰ ἕκαστον τῶν ἀγορασμῶν καὶ ἀντιπραγματειῶν ἔλθοι εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ἁγιορειτῶν. Ὅτε γενόμενοι ἐν τῷ μοναστηρίῳ μετὰ τῶν ὁρίων τῶν ὀνομαζομένων Μ. Λάυρας οἱ ἐκ τούτων ἐκλεγέντες πρὸς τοῦτο ἀντιπρόσωποι ὡροθέτησαν τὰ ὁροσήμα καὶ ἀνεγνώρισαν τὴν διαφορὰν ταύτην μετὰ τοῦ Ἡγ. Μ. Σιμωνόπετρας καὶ τὴν συγγραφὴν καὶ βοήθειαν τῶν ἐμπιστευθέντων ὁρκωτῶν χωρικῶν καὶ ἐδέησαν δηνάρια χιλιάδας τριακοσίας ἑξήκοντα ἑπτὰ ἀσπρα ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἕξ τοῦ παλαιοῦ ---. ἐντεῦθεν τοῦ ἐπουρανίου ἔτους τοῦ ὁποίου τὰ ἑξακισχίλια καὶ τοσαράκοντα ἕξ τοῦ ὅρου τὰ ἑξακόσια καὶ τοσαράκοντα ἕξ, συμφωνοῦντος [ἔτους] μηνὸς Ἰουλίου εἰς τροπὰς τῆς (ἑβδομάδος) μεσημβρινὰ ἡ δευτερίνα διάφορα ὅτα δεκαπενθίνα διὰ τῶν αὐτῶν λαυριωτῶν ἀφέντων τῶν ὁροθετημένων τοῦ ὅρους τῆς αἰσθήσεως τῶν οἰκείων μοναδικῶν χρείας τῆς νεωστὶ ἐγκτισθείσης Καλύβης, καθὼς οἱ εἰρημένοι τῆς αὐτοῦ ἐφάνησαν καὶ καλὰ τὸ δίκαιον οὐκ ἠδυνήθησαν δοῦναι ἐγγραφὴν ἀσφαλείας, ἀλλ' ἐφάνησαν ἐναντιοῦσθαι τοῖς ἀνήκουσι τοῦ ἁγίου τούτου ὄρους καὶ τῆς ἐνοικίου τῆς ἐνοικίου σ. 7. οἱ λαυριῶται καλὰ δὲ ἐδιώρισαν καὶ ἐχρεώσαν

Μ. 45531 45531 σ 8

Κλεισώρα. ὁ ἁγ. Ἀθανάσιος Λαύρας ὑπερύψωται
μεταξὺ τοῦ χειμ. βίου (Τυπ. παρὰ Γιδ. "Ἄθως" σ. 263)
«Οἱ μοῦκι τῶν μοναχῶν εἶναι οἱ μοναχοὶ πάντα μοναχοὶ κλεισώρας ἐκ λαύρας ἔχω
ν' πᾶν' ἀφήσω βουνόμεδα, ρ' ὀρνιθίζει τε μαὶ ἕλος ἀνάγκημοιράλιν τρεῖς τε σίλοι
ὅλιν πάντα ... ἐκεῖ δὲ ἐκάστη ἔχοπας ὡροτοιάναι ἐξ αὐλὴν ἐκ ἐλαίρε (τ' ἐλέρου,
ν' ἵνα ἔχεν τε μιόνου παθηλοῦ παρ' αγγέλορμε .... ἄλλες δὲ μεπὸ ὡροδόκιν τεχ-
ν τε κλεῖν γενόδοξον ἕνος κλεισώλου .. μάλλον δὲ ἐκ λοῦκι τῶν πάντα τε μοναχοὺς
μὲ τε ἢ ἐκχωνοῦσι τὸ πτηνιαῦλα, εἰ μὲν τεριδεῖν ἔλαρε ... ἐκάστος ὡρὸς τὸ ταῖνδον
κεφάλια ἐπεσαρόδο ν' ἀναίσχυνον ἐκ ἐκκλοῦς· εἰ δρε' ὁδὸ διαμεῖνοσαν. Δι' ὅπου ἔχω
~~Κοντάκιν Π. Καροκίδη, Συμβολὴν εἰς βυζαντινὴν ὑμνολογίαν~~ ὑμνολογίαν ὄχι ἐκ ἁγιορείαν (Ἀθῆναι 1906, σ. 1 κ. ἑξῆς) τὸ ἀπόσπασμα
ἐκ Ξηροποτάμου βουνόμεδα. Τοπ. Μεγ. σ. 115, 1.

Κοινοῖνης ἱερά "ἡ γυμνὰ τῶν μεγάλων ἐκ σκιάζεως ὄρεσι
ἡ θριβαχή, τὸ σιβάσιμον καράστημα ~~ἐκ~~ δίδα εἰς αὐλὴν
ἀρχαιολογικὸν τε ἐκ ἱστορικοῖς, ὅπερ ἀναμένει νὰ χαρα-
κτήρῃ τὸ καρὸν ὡροσοκλάφοντες ἐκ εἰς αὐτὸν καρα-
δίσκλας". ὡραῖα τοῦτο ἦσαν περὶ ἐκ σκιάζεως τῶν καμ
πῶν ὁ γνωστὸς ἕλλην, Μελχιὼρ de Vogüé, (ἐπιδ. Ἰόν
ἐν Ἰακυνθῳ σ. 273.
~~ἐπιδ.~~, εἶπα κοπάσαντα ὁ abbé Νεῦρέν (σημ. 72.)
τὸ καὶ μέγα εἰπὶ τῶν σκοπῶν τοῦτο ὡροσκύνων, ἐκεῖ τῶν
μακρὰν ἀκτῶν γενιάδων, αὐτὴν ὡραλέγουν ἔρημον
μοῦρφην ~~ἐκ~~ τοῦ σκάφος ἐκ τῶν ἑλλήνων ὄρεων. Δὲ σκέπασον
ἀπουσία τοῦ πτόρματος ἐρρυτίδωσεν. Ἡ ἐκφρασις ἐκ
τῆς ἀρρήτου ἡρεμίας ἐκ ἀπονίας ἐκπλαγιάζεται ἀπὸ τὴ
ἀπρωνίας τοῦ ἐξέρματος. ἐσκεπόμην διὰ τὰ κάθη τοῦ
κόσμου, ἐκ τὴν ψυχὴ δὲν εἶναι τὸ ἀντάγραφα τῆς ἐκ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καλάουζας

ἀρχιμ. κώμης Χαμουδιάντος, πλησίον τοῦ ἀρχ.
Ἐξήντας τοιήτας ἐνα διά τε αὐλαί λήξεως ονομεάσωσι τοῦ ἀ
δρωσιον (φώς) κ τό φεβ: / ....

ἀντ. Ἀστ. Ἰλ. ΚΛ. σ. 66.)

σ. 321. Ἐν τοῦτας καίτα ἡ μυή κ τό ἀνδιαφέρον, ὅπερ αὖθι ὑποφέρει ἐμεωσουσι σήμερον ἐν τα κοινότητα καίτης, ἀνάφτει ὅμως διαλόφεις παρηγόρια, ὅπερ οὐχί ἄδοξον τυχάνει, κ χοῦ τοῦ τιμῆν ζοῦλον χρίσιμα ἀφ' ἑα τῆς ὑφιστάσης ἡμῶν Οἱ τοῦτοι κ ἀ ἀηδή, τόχη. ὑπεῦθυνα ἄθλιστον ἡμῖν φαρουσιάζει τό φαρηδόνι τοῦτο μεγα τοσαύτη χρόνου ἀμερβείας, ὥστε νά φανταζόμεθα ὅτι χῶρεν ἐν αὐτῷ. Ἀπαφ τοῦτο ὡρα σιεντήν δεαλρου, ἐν ἡ ὡραζρια τιμῆ τοῦ διαιωσμοῦ, τῶν ἐνδεχομένων ἐν φαρυσομένων κ ἐπ' ἀπαντάσεως εἶναι αἰαμφιλία, ἀλλ' ἐν ᾗ οἱ κοσμικαί δέ εἶναι κοσμικωτικά, κατά τόν αὐλόν καθρόν τῶν ἀνθρώπων, ἄνευ ὑποκρίσεως. Ὅσωσι ὡστε διά τοῦ ἐπιβάλλ τούτου παρηδόνια δυνάμεθα τά ἀναστήσωμεν τας ψυχάς ἐκ τῶν φονάχων χωρίς, μή ἀδομαμφισβήτητοι οὖλη ἱστορ. τόμου, οὗ ἄπω συδήμια αἰτίαν
(παράβαλε τας περιόδους τῶν φονάχων ὡρᾳ ἐκ αἰτίμου κ φαραμυθίαν ἐκ τῶν ἀθω ἁγιορειῶν).

(Κάλλιστ. Ἀστ. Ἴλ. ΚΛ. σ. 73) Τομέλλον τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐν σχοίνῳ πρός λο

σ. 330. Τομέλλον! Ἡ χήρις αὐτή καλεῖ ἔχει ἐν τῷ ἀστοδοφομιῷ τούτου κόσμῳ, ἐν ᾧ ὁ λο
θάν ἐχάχνον ἡμῖν περί τοῦ φαρηδόνος ὅδε κ δέν κόμιζομεν ἐπ' ἐχθίον. Παρά τῶν
κοινοβιατῶν ἴδε τά μάθομεν τήν μακράν αὐλῶν μίκρα σήμερον ἱστορίαν· ἀφοῦ ἤδη ἐδι
γήθημεν ἡμῶν καίτην δέ μένει ἄλλο ἢ τά ἐπαναλάβωμεν τας χήρις, ὡς κοῦ δήποτε ὁ
Χαμήλα, ἀφοῦ ἐπράλεσε τήν δ. ἡμῶν ἐν δυστυχίαν αὐλοῦ "τά καιόπιν σημ." (πίφλας)

Τό φαρηδόνι κ ἡ σημ! θέκι δά ὁ ἄνδρωπος δέν δύναται τά ζήσῃ μόνον
τά τῶν δύο τούτων ἀσχολιῶν (negations ὀλιπ. ἀρνήσεων), κ ἐπί ζοῦλον ἐφηροφορῆ
ται κ τά χάκιστα, ἀφ' οὗ διαμένῃ ἄχρι ἐν Ἅδῃ. Ἀθναλοῦμεν τά φαρατηρῶμεν
τό ὀνίχας κ τήν σιτοχωρίαν, τήν μυζαρκείαν ἢ ἀφοσιέν ἡ ψυχή αὐτῆ βεῖ, τήν κάρ
ψιν, πλήν καταχαμβάνει τό πῶμα κατά τήν ἀπά τῶν ζώντα ἀνθρώπων ἐπιφοράν. Ἐπί
τῆ ἐφρυσίας κ ἀθνατᾶς αὐλῆς φύσεως, ἀχρά ἐκ ἐς σήμερον καταλειπόμενα κ, ἀνίκατα
ἀθλίως ὑπόνδμός κ ἀπειλούμενα ἀχρός· τό σῶμα ἔχουσι φάντα μέγαλα· ἡ καρδία ἐ
χάλαι κ ἡ ἐν καρδίαν, ἀναφύουσα τά ἀγαθά φρόνματα τῶν ἐπαρχιωτῶν· τά ἀκρα τά
λα φανλάσματα, ἐν ἄλλοις τό σῶμα, φέρουσι τόν ὕπνον ἐπ' ἐσχάτων. Πάλιν ἀνεφ
ῶν κατά τας ἐχθυλαίας ἡμέρας φαιδράν ἐκ ἀάρτων ἐκ ἀφθόνου χωῆς. τό παῦ
σμα ἡμῖν ἀναφύσιμον σωδρωσύνα, μάχρα κ αὐλῶν ἐκ βδελυσσόμενα, πλήν αὐ
τάλα κ ἀναγκή ἐχόντων τά παχυλεία αὐτά ἐνδη ἐπί τοῦ φανοῦ τάχα τοῦ μοναστηρίου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πρὸς τὰ λοιπὰ ἀρχαῖα τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων ἐγκώμια, περὶ ὧν ἐν ἀρχῇ λόγος ἐγένετο. Τοῦτο δὲ γενήσεται, Θεοῦ διδόντος, βραδύτερον ἐν ἰδιαιτέρᾳ μελέτῃ.

(τομ. Α΄ περιοδ. Β΄ (1887)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΦΡΑΓΙΔΟΣ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

Σύμβολον ἱερὸν οἱ Ἀθωνῖται πατέρες ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἐγκαταστάσεώς των[1] ἐδέχθησαν τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, τὴν κοινὴν Μητέρα πάντων τῶν χριστιανῶν, καὶ τὸν Ἄθω ἀνέθηκαν εἰς τὴν προστασίαν Αὐτῆς, διὸ καὶ ἐκλήθη «κλῆρος, καὶ περιβόλι τῆς Παναγίας». Τρεῖς λόγοι, κατ' ἐμέ, ὑπηγόρευσαν τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἱεροῦ τούτου συμβόλου· α΄] ὅτι κατά τινα παράδοσιν ἀναφερομένην ἐν τοῖς πατρίοις τοῦ ἁγίου ὄρους[2] ἡ Κυρία Θεοτόκος ζῶσα ἐπεσκέφθη τὸν Ἄθω, ἀλλ' ἣν παράδοσιν τακτέαν ἐν τοῖς ἀποκρύφοις, β΄] ὅτι κατὰ τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν γράψαντα τὸν βίον τοῦ πρώτου οἰκιστοῦ τοῦ Ἄθω ὁσίου Πέτρου[3] ἡ Παρθένος Μαρία φανεῖσα εἰς τὸν ὅσιον τοῦτον ἐβεβαίωσε περὶ τῆς προστασίας ἣν παρέξει εἰς τοὺς ἐν ἁγίῳ ὄρει μονάζοντας, «τοῦτο τῆς γῆς ἁπάσης ἀπολεξαμένη, εἶπε, τῷ μοναχικῷ πρέπον καταγώγιον προσκληρῶται διέγνων ἔγωγε, καὶ ἅγιον τοὐντεῦθεν κληθήσεται, καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ δέ . . . προσπολεμήτω διὰ βίου παντός· καὶ πάντως ἔσομαι τούτοις ἄμαχος σύμμαχος, τῶν πρακτέων ὑφηγητής, καὶ τῶν μὴ πρακτέων ἑρμηνευτής» καὶ γ΄] διὰ τὴν μεγάλην εὐλάβειαν καὶ σέβας ὅπερ εἶχον, καὶ ὅπερ ὀφείλει

1. Περὶ ἧς ἰδίαν πραγματείαν ἄλλοτε δημοσιεύσω.

2. Μ. Γεδεών, ὁ Ἄθως σελ. 297. Ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τοῦ ἁγίου ὄρους Ἄθω ἐκ παλαιῶν ἱστοριῶν, καὶ Μαυροκορδάτειος βιβλιοθήκη σελ. 47 πάτρια ἁγίου ὄρους.

3. Νικοδήμου ἁγιορείτου ἀκολουθία ἁγιαστικὴ σελ. 60 καὶ τὸν βίον ἐν τοῖς συγγράμμασι Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Μιγνίου Πατρολογία τόμ. ρν΄ καὶ ἐν χρονογράφῳ τῆς. Μ. Λαύρας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἔχειν πᾶς χριστιανὸς πρὸς τὴν Μεσίτριαν τοῦ κόσμου πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Υἱόν της.

Τὸ σύμβολον λοιπὸν τοῦτο, ἤτοι τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον ἐν σχήματι « πλατυτέρας » καθημένην ἐν θρόνῳ, φέρουσαν ἐν τοῖς κόλποις τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὰς δὲ χεῖρας ἐκτεινομένας καὶ εὐλογοῦταν ἀπετύπωσαν οἱ Ἀθωνῖται πατέρες εἰς τὴν σφραγῖδα, ἣν ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὴν ἀρχήν των, ἤτοι τὸν πρῶτον καὶ τὴν σύναξιν. Περὶ τοῦ εἴδους τῆς σφραγῖδος ταύτης, καὶ τῶν διαφόρων μεταβολῶν ἃς ἔλαβε, θέλομεν διαλάβει ὀλίγα τινά, ὡς μικρὰ λιθάρια συντελεστικὰ πρὸς τὴν ὅλην οἰκοδομὴν τῆς Ἀθωνιάδος ἱστορίας.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν μοναχῶν ἐν Ἄθῳ τὰ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διεπούσης ἐν γένει τὰ τοῦ τόπου, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαΐδι μοναχικῶν συστημάτων, καὶ συνισταμένης ὑπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐκλεγομένου πρώτου καὶ τῆς συντάξεως τῶν ἐγκρίτων μοναχῶν καὶ καθηγουμένων, ἐκδιδόμενα διάφορα ἔγγραφα ἔφερον καὶ ἰδιοχείρους ὑπογραφάς. Τοιαῦτα δὲ ἔγγραφα, σωζόμενα μέχρι τοῦδε, ἐν οἷς καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Τζιμισχῆ (κατὰ τὸ 970 τὸ δεύτερον ἢ τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας του) διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου αὐτοῦ—αἰτήσει τῶν Ἀθωνιτῶν μοναχῶν—Εὐθυμίου μοναχοῦ τῆς τῶν Στουδίων εὐαγεστάτης μονῆς συνταχθέντος πρώτου κανονισμοῦ ἢ τυπικοῦ, φέρουσι μόνον τὰς ὑπογραφάς, καὶ ἐν οὐδενὶ τούτων ὑπάρχει σημεῖον σφραγῖδος, ἀπὸ δὲ τὸ ,ϛρνδ' (1016), φαίνεται ἡ χρῆσις σφραγῖδος μολυβδίνης, ἐν εἴδει νομίσματος καὶ ἀπηωρημένης κάτωθεν τοῦ χάρτου διὰ νήματος λινοῦ, ὡς αἱ τῶν αὐτοκρατόρων ἐν τοῖς χρυσοβούλλοις καὶ αἱ τῶν πατριαρχῶν ἐν τοῖς σιγγιλίοις. Ἡ σφραγὶς αὕτη κατὰ τὸ μέγεθος καὶ βάρος ὡς ἡ δραχμή, ἀφ' ἑνὸς μὲν φέρει τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ ἑξῆς κεφαλαιώδη γράμματα· « ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ ΤΟΥ ΑΘΩ ». Δύο τοιούτου εἴδους σφραγῖδες γνωσταὶ ἐμοὶ τυγχάνουσαι σώζονται μέχρι τοῦδε· ἡ μία ἐστὶν ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου Μονομάχου, διὰ τοῦ Κοσμᾶ μοναχοῦ τοῦ κατὰ τοὺς Τζιντζιλουκίους[1] κατὰ τὸ ,ϛρνδ' (1016) συνταχθέντι δευ-

1. Τζιντζιλούκη, τὸ λεγόμενον Κουσκουντζούκη ἐν τῷ Βοσπόρῳ ὅπου μοναστήριον ἀνεγείρων Ἑρμολάου καὶ Παντελεήμονος ὑπῆρχεν, ἐν ᾧ καὶ ὁ Βασιλεὺς Μιχαὴλ ὁ Παφλαγὼν ἐμόνασε. Πάλαι μητρόπολις Χαλκηδόνος.

τέρῳ κανονισμῷ ἢ τυπικῷ[1] ἡ δὲ ἄλλη ἔν τινι ἐγγράφῳ ὑπὸ χρονολογίαν ,τῥξε', σωζομένῳ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἱερᾶς μονῆς Μ. Λαύρας. Ἐκ τούτων δῆλον ὅτι οἱ Ἀθωνῖται ἐπὶ μίαν περίπου ἑκατονταετηρίδα μετεχειρίζοντο τὴν ὡς ἀνωτέρω σφραγῖδα, ἀλλ' ἐγκατέλιπον διὰ τὸ δυστχερὲς τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς προμηθείας, καὶ ἐξέδιδον τὰ ἔγγραφα αὖθις διὰ μόνων τῶν ὑπογραφῶν· μετὰ παρέλευσιν ὅμως χρόνου τινὸς ἤρξαντο τῆς χρήσεως σφραγῖδος λεγομένης κηροβούλλου, δηλαδὴ ἐν τῇ προμετωπίδι τοῦ ἐγγράφου ἐγίνετο κηρός, ἐφ' οὗ ἀπετυποῦτο ἡ σφραγίς, ὡς σήμερον ἐπὶ τοῦ βουλλοκήρου. Ἡ σφραγὶς αὕτη κατὰ τὸ μέγεθος διπράχμου ἔφερεν ἐν τῷ μέσῳ τὴν Παναγίαν πλατυτέραν, καὶ κατά τινα μὲν περίοδον ἀρχαιοτέραν ἄνευ ἄλλων τινῶν γραμμάτων, κατὰ νεωτέραν δὲ περίοδον ἔφερε κύκλῳ τὰ γράμματα, «σφραγὶς τοῦ Πρώτου[2] καὶ τῆς ἱερᾶς Συντάξεως τοῦ ἁγίου ὄρους Ἄθω». Ὁ τῆς ἐναρξέως χρόνος πρὸς χρῆσιν τῆς σφραγῖδος ταύτης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ. Αὕτη δὲ κυρίως ἐτίθετο ἐν ἐπισήμοις ἐγγράφοις, ὡς ὁωρητηρίοις καὶ σπουδαίαις ἀποφάσεσιν, εἰς δὲ τὰ ἧττον οὐσιώδη ἐτίθεντο μόνον αἱ ὑπογραφαί, ἐν ἄλλοις δὲ μικρά τις ἔντυπος σφραγίς. Οὔτε ἐπίσης πότε ἔπαυσεν ἡ χρῆσις τῆς κηροβούλλου σφραγῖδος δυνάμεθα ὁρίσαι· κατὰ προσέγγισιν ὅμως λέγω ὅτι ἔπαυσεν ἡ χρῆσις κατὰ τὸ 1630, διότι μέχρι τοῦ 1620, σώζονται ἔγγραφα φέροντα αὐτήν. Ἀπὸ δὲ τὸ 1630 ἤρξατο ἡ χρῆσις τῆς ἐντύπου σφραγῖδος, κατὰ τὸ μέγεθος πενταλίρου, ἥτις ὡς καὶ πρότερον οὖσα ἄτιμητος ἐνεχειρίζετο εἰς τὸν πρῶτον, μετὰ δὲ τὴν κατάλυσιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκ τῶν τεσσάρων μελῶν διοριζομένην ἐνιαυτίως ὑπὸ τῶν ἱερῶν μονῶν καθοριστθεῖσαν διοικητικὴν ἐπιστροπήν, πάλαι μὲν Ναζηρίαν, νῦν δὲ Ἐπιστασίαν καλουμένην. Ἀλλ' ἐπειδή, φαίνεται, ὅτι ἔλαβον χώραν καταχρήσεις τινές, γενομένης σκέψεως πρὸς ἄρτιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν προϊσταμένων καὶ καθηγουμένων τῶν ἱερῶν μονῶν, ἀπερασίσθη διὰ κοινῆς πράξεως, ἀναγνωρισθείσης καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ κυροῦ Γαβριὴλ κατὰ τὸ 1783, ἐχούσης ὧδε· «Τὴν μέχρι τοῦδε σφραγῖδα συντριβῆναι καὶ εἰς ἀχρηστίαν παραπεμφθῆναι, χρῆσθαι δὲ τοῦ λοιποῦ τῇ ἤδη κατεσκευασμένῃ

1. Τὸ μὲν πρῶτον Τυπικὸν ἐν πρωτοτύπῳ σώζεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἱερᾶς κοινότητος, τὸ δὲ δεύτερον ὁμοίως ἐν πρωτοτύπῳ φυλάττεται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἰβήρων. 2. Ἐν ἄλλαις τοῦ Πρωτάτου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

» ἑτέρᾳ σφραγῖδι εἰς τέσσαρα τμήματα διηρημένῃ πρὸς πάσας τὰς » συμπιπτούσας χρείας καὶ ὑποθέσεις. Ἕκαστον δὲ τῶν τεσσάρων » τμημάτων τῆς σφραγῖδος ταύτης κρατεῖσθαι παρ' ἑκάστου τῶν » τεσσάρων ἐπιττατῶν, μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐτησίου ἐπι- » στασίας ἐγχειρίζεσθαι τοῖς νέοις ἐπιστάταις ».

Ἡ τοιουτοτρόπως ἡ διὰ τὴν διαχείρισιν κανονισθεῖσα σφραγὶς συνεπληρώθη διά τινων προσθηκῶν, καὶ μέχρι σήμερον ἐν χρήσει καὶ ἐνεργείᾳ ὑπάρχει, ἔσω μὲν φέρουσα τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον πλατυτέραν, ἔχουσαν ἐν κόλποις τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ ἐν κεφαλίδι τὰ γράμματα Μήτηρ Θεοῦ Ἰησοῦς Χριστὸς « ΜΡ. ΘΥ. ΙΣ. ΧΡ. » ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, κύκλῳ δὲ τὰ γράμματα « σφραγὶς τοῦ Πρωτάτου τῆς ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ ἁγίου ὄρους Ἄθω ». Ἐπειδὴ δὲ ταῖς ἀνεξαντλήτοις δωρεαῖς τῶν μεγαθύμων Σουλτάνων ἐδόθη τὸ προνόμιον τῇ ἱερᾷ κοινότητι (Λόντζᾳ) ἁγίου ὄρους ἵνα ἀπευθύνωνται κατ' εὐθεῖαν διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν τοῦ τόπου πρὸς τὴν Σεβαστὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχάς, προσετέθη κύκλῳ σὺν τοῖς ἀνωτέρω ἑλληνικοῖς γράμμασι καὶ τὸ ἑξῆς Τουρκιστί· « Τζεμααὰτ-ἀϊνόρος »=Κοινότης ἁγίου ὄρους.

Ἐκτὸς τῆς μεγάλης ταύτης σφραγῖδος ὑπάρχει καὶ μικρά τις σφραγὶς ἐν ἐνεργείᾳ δι' ἐπουσιώδεις εἰδοποιήσεις, πρὸς σφράγισιν γραμμάτων κτλ ἐγχειριζομένη τῷ πρωτεπιστάτῃ, καὶ φέρουσα ἔσω μὲν τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, κύκλῳ δὲ τὰ γράμματα « ἱερὰ κοινότης τοῦ ἁγίου ὄρους Ἄθω »[1]. Σημειωτέον ὅτι αἱ σφραγῖδες αὗται τίθενται πάντοτε ἐν τῇ προμετωπίδι τῶν ἐγγράφων καὶ κάτωθεν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν μὲν μελῶν τῆς ἱερᾶς κοινότητος, ἰδιοχείρως μὲν ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἐν δὲ τοῖς ἐγγράφοις ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως οὕτω· « ἅπαντες οἱ ἐν τῇ κοινῇ Συνάξει ἀντιπρόσωποι καὶ προϊστάμενοι τῶν εἴκοσιν ἱερῶν μονῶν τοῦ ἁγίου ὄρους Ἄθω», τῶν δὲ μελῶν τῆς ἱερᾶς Ἐπιστασίας οὕτω· « οἱ ἐπιστάται τῆς ἱερᾶς κοινότητος τοῦ ἁγίου ὄρους Ἄθω».

Τὰ καθήκοντα τῆς τε κοινότητος καὶ τῆς ἐπιστασίας εἰσὶ καλῶς νενομοθετημένα καὶ διηκριβισμένα· ἄλλως τε εὐκόλως δύνανται

συνέχεια ἐν σελ. 413

1. Ἐπίσης οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Θεσσαλονίκῃ ἀντιπρόσωποι τῆς κοινότητος κέκτηνται σφραγῖδας, ὧν τὴν χρῆσιν ποιοῦσιν εἰς τὰς πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν καὶ λοιπὰς ἀρχὰς ἀναφορὰς των.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νά ἐνοήσῃ τις ταῦτα, ἂν παραβάλῃ κατά τά νέα συ-
στήματα, τήν μέν κοινότητα πρός Βουλήν, τήν δέ
Ἐπιστασίαν πρός Ὑπουργεῖον ἐκτελοῦν τάς ἀποφά-
σεις τοῦ Βουλῆς καὶ οὐδέν πλέον. Περί τῆς δικαιοσθ-
ύνας τοῦ Πρώτου, τῆς Ἐπιστασίας, τοῦ Διευθυντοφέλα-
τιος, τοῦ Δικαίου τῶν Σκήτεων, περί ἐκλογῆς πάν-
σεως καὶ ἐγκαθιδρύσεως αὐτῶν δὲ γράψωμεν ἰδίαν
πραγματείαν. Ὁπόσα ἐν ὄντι ἄξια περιεργίας περί
τοῦ ἁγίου Ὄρους ὁ βουλόμενος δύναται νά γρά-
ψῃ! Διά τοῦτο συνιστῶ εἰς τούς νέους λογίους ἀ-
γιορείτας, ὅπως ἀφέντες κατά μέρος τάς περί
μεγαλοκαθιδρίας ἰδίας, ἐγκύψωσιν εἰς τήν μελέ-
την καὶ συγγραφήν τῶν πατρίων, τῶν ἐθιμίων, τῶν
τάξεων καὶ θεσμῶν, δι' ὧν συγγρ. τοῦ Ἀθωνιάδος
ἱστορίας μέρη γνωσθήσονται καὶ διαλευκανθήσον-
ται. Ἔγραφον ἐν ἁγίῳ Ὄρει Ἄθω 1887 καλ.
Μάρτιον. Ἀλεξ. Ε. Λαυριώτης.

Περί σιγιλλίων ὑπό Ἰακ. Βασιάδου διευθυντοῦ Ἐπιμ. Ἀλ. 15 ἀρ. 15
ἰδέ περι σφραγίδων Συγχ. Ἱεραρχίαν σ. 197.

Ἡ εἰδαιρεσις τοῦ 21

Ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1872. Ἰουλ. 23 γίνεται ἔπιχκον, τρὸς τὰ πελλία προβάτας κ. γιοχαινοῦ δι' 600 γρ. ἀπέναντι 7000 ἄπερ οἱ Τούρκοι εἴπαν αὐτοῦ Μονίκ κ. διὰ τὰ γυμνὴ ξύλαξις ἐπιτρεπτέρα κ. χωρὶς ἀργοπορίαν μὲ γνώμην τοῦ ἐνδοξ. Μονράτ ἀγᾶ ἐγένετο ἀναχόγως πολαστικὸν διὰ τὰ δῶσι ὁ πάδες, παραμικρὸν πολὺ τὸ παρόν.. παμετὰ χοιτὸν παῦρετε πάχον διὰ τὰ προφθασθῶσι τὰ ῥιφθέντα γρόσια χωρὶς πρόφασιν τὸ δύο ἡμέρε, ἢ ἔρεις τὸ πόχρ. ἐπεὶ ὅχοι εἶμεθα ἀποφασισμένοι τὸ πιπρὰν φυλακεῖν κ. τὸ ζύλον. κ. ἂν ὁ μὴ γένοιτο ἀδιαφορήσητε ὁ γιουρά ἀγᾶ δέχει παμὴ ταξιῆλι ὅχοις τοὺς παμέδε, σας "τὸ ὁ ποιὸν δὲν σας εὐγάνει τὸ πάχον"

Οἱ πραιουχεφθέντες ἀδελφοὶ τὸ λαύρας

Ημαρμαρινη, πλάξ ωηχεος τοῦ πρῆτυ τῆς ενρεθεν
το ωγαλος εὑρεθη ανακαινιζομενη
τοῦ Αρσανᾶ εν Ιοῦ Πυρ.
1929

+ ΠΡ - - - -

ϹΕ - - - - - - ΝΙΙΙΝ - - Θ

Κ Μ - - -

Ν + ΑΡ - - - ΚΛΙΜΕΝΤΟ^c

ΘΕΝΕ - - - - ΤΟ·ΠΡ

Γ ΔΙΑϹ - - - ΙΕΟΠΛΙ Τ

ΕΠΙ^cΚΟΚ - - - - Λ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κε ὁ ναὸς ἐκοι Ἰω μονὴν τοῦ Ἐναγγελισμοῦ
ὑρισσίας ἡμιόμνια μιχρὶ ἰου ςφιι' (=1407)· ἐκ
οοβούλλιν Ἰωαννη Β· ἰου Παλαιολογο δημοσιοδ
σιοι· ἰωδικῳ· σιγιλλιῳ· ἰομ· Β Φεβρ· 24 1893 ἰκοο τμκ
λαυριωτ· σχ 341-343· ἐκοι λόγοι: "Ἐκ αἰ ἱε-
ρικοι μοναχοὶ ὧν ἐκ ὀνδασμια κ βασ· ἐκ Μηδοκ, λαυρας
φωμιστ ἀ ὄφια κ Παναγίας χαμβδικοὶ κ αὐτοὶ τι-
αριδμῶν." αὐτ· σχ· 342 σιγ· β'.

ἀρχοὶ παῖφοι ἐκ λαυρ
ἐκ β' ὁ Ἰρακὲς κο' α' 1572-1574 κο' β'
ς.Η. κε'ρ.' 1586-1595· ὁ ἐφαπαξ, ἐκ τὴν ἐκκλησιαστ-
διαφιλοτιμίαν) ὁ λαὸς ἰου μέλλει ἀ ἐκ φιχο
κ παλὰ τὰ καταπύσματα ἰου ... Ἰερδαχὶδ
ἀρχὴ εἶναι ἐκαι φιλόφρων κ ἐκαι κοινωνικὸς
κ φοβούμενος ἐκ θεὸν ἐκκλησιαστικὰ ἐκαι καταπύσματα
κ ἐκ πόρκι ἔκαθεν μὲ παιδάρου, ἀλλὰ μάλλον ἀρχὴ
ἐν αὐτοῖς ἐκαι ὑραῖος, πρῶτος κόσμος ἔκαθεν ἐκαστος κ',
ἀλλ' ἐκκὶ κ ἐκαι χαμηλὸς" Ὁ παλ· Ἱερεμ· Β ὁ
κ ἐκ ἀρχαιογραφία αὐτὸς" ἐν Ἐκκλ· ἀλη 1894 σιγ·
85 ἰου Κ. Α· Μυστακίδ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

11 206 · Κατηγορίαι κατὰ Λαυριωτῶν.

Περὶ δὲ τῶν Λαυριωτῶν τί ἵνα σοι γράφω; (λέγει ὁ Καλρ. φιλόδεος ὡρᾷ τὸν Επισκοπόν Ἱερισσοῦ) Κ Λαύρα καθ' ἑαυτὴν οὐδὲν εἰρηνεύει καὶ μετὰ σοῦ οὐκ μέλλει εἰρηνεύειν; οἱ καλοὶ ἄνθρωποι καὶ οὐδὲν εἰρηνεύουσι μετὰ τῆς Λαύρας - - - - - - ἐν Κιττάνιῳ ἐν Acta et diplomata Miklosich καὶ Müller · Α' σελ. 589

ύρας (κατά) συνοφαντία πρός τόν Σουλτάνον ὑπό τοῦ Ἡ
γούμ. Νικηφόρου Χρυσός ἐν ἔτ. 1737. Βιβλ. Χειρ. Πατμι
ακῶν Κώδ. Παυροκωστάμ. σελ. 311.

Ἀθανάσιος Δαμασκηνάκης. "ὁ ἐν ἁγίοις Ἀθ
ος μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κατά τό 1600 τοῦ
μην Δαμασκηνάκης συνάξας πραγματείαν ἐκ
τῆς Σουζμᾶ" Σ. Λάμπρου Νέος Ἑλλην. Τομ. Α'. σ. 20.
Κωδ. 97 Μονῆς Ξηροποτάμου σελ. 13. (σ. 257)
τό ἐν Λαύρᾳ δεῦτερον τῶν τριῶν μοναστηρίων. ἀρχ. κατά
1690 ἔτος ἐπί ἡγουμένου οἰκονομίας ἐν ᾧ καί ἐπί βασιλ
ἐκ ἐξ ἐτῶν, ἦτον ὡς διάκονος".

— Λαῦραι δύο ἐν Ἁγίῳ Ὄρει: Λαύρα τοῦ Μεγί
στου τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου (Θεοδωρ. Ἱερομ. περί τῶν ἁγίων ὄρους "Ἄθως" 319,
πλησίον πρός δυσμάς τοῦ Πυργητῆ Λαύρα μονομελοῦς
τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου

Ἀθανασίου ἐκ τοῦ Πρωτάτου ἐν ἀρχῇ ἐξήκοντα "Λαύρα τοῦ Κα
σουλᾶ πρβ. Acta Russici σελ. 99. 105, 108, 113, 187

ἐκ Θεσσαλονίκης

1/ "ἐπί τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Ῥωμαίων ἀρχιεπισκοπεύοντος
τοῦ Μακαρίου ἀνδρός ἐν ἱερομονάχοις τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου
τοῦ ἐπικαλουμένου κατά καιρούς ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Δαμασκηνάκη". Ἰωσ.
Βρυεννίου Ἱστορ. Διάλεξις Παρεκβατική Α. περιοδεύοντος Κύπρον Ι. — ΠΙΙ. Ἐκδόσεις Ἐπ.
Ἱστορικῆς Ἑταιρείας Ἑλλάδος Λόγος ἐκ τῶν μερῶν Συρίας σελ. 53 ἑξ.

Λαύρα τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου ἐν Παλαιῷ Λεμ. ἐνθ. ἀνω. σ. 2.
ἐν Παλαιολόγῳ.

Λαύρα.

Περὶ τῆς σημασίας

Jacobus Pontanus Inquirens. ἐν τοῖς σημειώσεσι τοῦ Α. Τόμου τῆς Ἱστορ. Καταπουσηνοῦ κεφ. XXXI σελ. 93. "ἡ Γεράσιμος ὁ τὰ κατὰ τὰ ἱερὸν ὄρος Ἰάδω ἐξηγούμενος λαύρας. Τομ. Γ. σ. 983

Omissis Laurae significatis quae in vitio ponuntur equibus unum illo in proverbio, Samiorum Laure, Suidas in hac Laura, docet significare quoque στενωπόν et antiportum. Videtur ergo idem nomen ad monachorum habitacula, seu monasteria translatum fuisse ob vilitatem, et angustias aedifici et cellularum. Hinc subdit Suidas, ἡ λαύρα ἡ στενὴ κατοικία τῶν μοναχῶν. Et apparet nomen hoc monasteriis tributum, cum SS. Sabbas, et Euthymius floruerunt, crebro enim in illorum historiis occurrit: nec satis scio anantea usurpatum sit. Vocat quidem Metaphrastes monasteria lauras in vita Andronici tomo primo, qui sub Theodosio magno vel paulo post vixit: sed id facit Metaphrastes ex more sui saeculi, non ejus de quo scribit. Sicut autem ex modestia, et submissione domicilia sua vocarunt mandras a cavernis et stabulis armentorum, ita fortasse humilitatis causa hoc vocabulum angustam habitationem denotans, ad suas sedes transtulerunt. et forte ipsa appellatione revocari sibi in memoriam voluerunt illud, εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς τρίβης, intrate per angustam portam. Est enim via in caelum laura, hoc est, στενωπός. Haec noster Jacobus Gretserus.

56 173 Λόγοι τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς Λέξεως Λαύρας.

Ἡ .....

Ἡ λέξις λαύρα καὶ οἱ μεσιωλόγους ἔχει διαφόρους σημασίας. Καὶ ὁ Ῥαβωρτίου, ἐστε Σκυτικῆς καὶ ἀσχήμων «λαύρα οἱ Ἕλληνες λέγουσι τὰς εὐρείας ῥύμας» διὸ καὶ λαύρη ἡ παρ' Ἀθηναίοις λαύρα τὴν δόμην, ἢ μέσαγυρ ἀγορᾶς. Καὶ ὁ Βαρίνος, λαύρα παρὰ τὸ «λίαν αὔρας ἔχειν». Μεμιλία ὁδός, ἡ ῥύμη, δι' ἣ ὁλοὺς ἀναφέρεται ἄμαξαι, δι' ἧς καὶ οἱ ἵπποι, ἵνα φέρεται ὅδε φασὶ καὶ διάφορος ὁ ἐν ᾧ αὔραι τὰς ἀμαξὰς εἶναι καὶ οἷον αἱ λεωφόροι καὶ ὁ λαύρα ἡ αὐλή καὶ ὁ λαύρα ῥύμη, παρὰ τὸ στενὰς καὶ ἐσόμενα ἐν ῥύμαις λεπτοῖς φέρεται. Καὶ ὁ Σουΐδας «λαύρα, δημόσιος στενωπός, ἀμαξιτός, ῥύμη, δι' ἧς οἱ λαοὶ φέρουσι. λαύρα ἡ στενὴ καὶ ἀνώνυμος τῶν μειζόνων· καὶ ἔστιν ἐν ᾧ οὐδ' ὁδὸς ἐς λαύρην. λαύρα οὖν καὶ ῥύμη, δι' ἧς ὁ λαὸς ἀναφέρεται καὶ ἡ γραῦς εἰς δέ ἄμαξαν, οἱ δὲ ὁδεύοντες καὶ πεζοί. Κατὰ τὸν Θωμᾶν ἐν ταῖς τῶν ὅρων συναγωγαῖς». Λαύρα ἡ δημοσία ὁδὸς παρὰ τὸ λαοὺς ῥεῖν δι' αὐτῆς, ἀνεῖδόσθαι αὐτοῦ ἐν τῷ λεγομένου εἶναι δὲ καὶ λαύρας» καὶ οἱ ἐν ταῖς πόλεσι μεγάλαι ἐρῶδοι· ἑρμηνεῦσι διάφοροι τὰς λαύρας φωνῆ- 1033-60-1065 64-1121-56-1123-3. Ἄλλοι δὲ τὸν λαύραν ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ λαύρας, σημαίνοντος αὐτὸν καὶ τόπον. Καὶ ὁ Διοσκορίδης βιβλ. γ. περὶ ὑδρ. «ἡ λαύρα λέγεται στενὴ καὶ ἀγροικὴ, οἷα ἡ Χαρίωνος καὶ Θεοσεβίου ὑδρεῖα». Ἔστω δὲ παραπλήσιον ὅτι ἐστὶν ἡ λέξις καὶ μοναχικὰ ἐν χώρᾳ καὶ ἀσκητήρια ἐν βιβλ. τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀναγκαῖα λαύρα καὶ μοναστηρίου, καὶ τὰς παραμυθίας λαύρας». Καὶ ὁ Διοσκορίδης ἀγοραίους καὶ λαύρας διορίζουσι καὶ ἡμέρας καὶ μισθάλια καὶ ἀγωνάρχους. Καὶ τὰ ἐπὶ τῶν μεσαιωνικῶν

φορμιας ἀπό τις Λαύρας. οἵτινες της ἐνορίας ἐκείνης, ἐπ' ἀπο-
τό μέσον λάβρα ἔχει, ἤτοι ψαλάς ἐκεῖ, διὰ τοῦ Χ ἐν αἷς ἐκεῖ πολλοὶ
ἀνδράποδον. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ γλώσσαν μὲν δίφρον, ἐνίοτε ὁ ἅγιος Χαρίτων ἐ
σαφε- φεις Λαύρας, λέγει καὶ Σαμπᾶς. Ἀφ' ἧς δὲ λέξεις ἐ-
νεν ἐσήμαινε Μοναστήριον ἀσκητικὸν καὶ Μεγάλη Λαύρα
Παλαιὰ Λαύρα καὶ νέα Λαύρα, καὶ μικρὰ Λαύρα, καὶ ἡ Πα-
ραλαύριον. ἐκαλοῦντο μὲν ἐκ τοῦ Ἐπιφανίου. Σελ. 276. ΙΙ. Καὶ ἐπράσσετο
ἡ Μοναστήριον, νῦν Παραλαύριον, νῦν ἅγιος Σάμψων. Ρα-
ται ὅμως ὅτι ὑπῆρχε τις διαφορὰ μεταξὺ Μοναστηρίου καὶ λοι-
οὐδὲν ταύτης μοναστικῆς αὐτοκρατορίας Σαμψών, ἐν ᾧ οἱ δίδυμοι
μοναχοὶ ~~ἀπορραφεῖς Σαμψών~~, ἐν εἰσήρχοντο μοναχοί· οὐκ
Ἠλιμᾶς ὁ ἁγιοδοσίτης ἐν βίῳ χειρογράφῳ ἐκτοῦ Σαββᾶ λέ-
«Τόπον οὐ νομίζω δίκαιον εἶναι, καίτοι ὄντα, εἰς Λαύραν μέ-
οὐδὲ γὰρ ἐν Λαύρᾳ ὅπου φῶς τὸ κεκτῆσθαι ἔχει, οὔτε καὶ
ἐν ὄρεσιν ἐν μέσῳ εἶναι ἀναχωρητῶν. Ἀσκηδὲ τοίνυν εἰς τὴν κα
Μονήν», ἔνθεν καὶ ὁ Λιουτπράνδος Καμπόρου Φωκαΐ-
ἐθέσπιζε «Καλύβας» δὲ καὶ τὰς συμφώνους Λαύρας ἐν ἡ-
μοις οἰκοδομεῖν»[2]

---

1. Κελλία-Κελλία-Κέλλαι. Ὑπῆρξον καταγωγὰ ἀσκητῶν ἀπλᾶ. cella. Ἐλλ. κα-
μαρεῖον). Ἡ χρῆσις τῆς λέξεως διαφυλάχθη ἀπὸ τῆς τῶν μοναχικῶν
συνηθείας, τοῦτέστι μετὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τῆς τετάρτης ἑκατονταετηρίδ
Πρῶτον γὰρ ἐσήμαινε ἀπὸ Ἀριμηνίῳ ἐν Συρίᾳ ἢ Κελλεῖον ἢ τοιαύτη
ὕστερον καὶ ὁ Χρυσόστομος εἶχε οἴκημα ἔνθα χρεῶν ἐφοδιάζεται. Εἶτα,
τὸ Κελλεῖον χριστοῦ κ.τ.λ. ὄρεσι Μ. Ε. Λεξικόν Ἀθανασίου, καὶ ἀφιστᾶ
ἀπ' ἐμοῦ ὑποδ. Θέσεως εἰς τὸν Ἑλλ. φιλολογικὸν Σύλλογον Κων/πόλ
2 Μ. Φρεαρίτου. Περίοδος Μακεδονίας ἐν Θεσσ/φῃ Σελ. 26.

Πολλαὶ δὲ Λαῦραι ἐδρύθησαν ἀπὸ τοῦ καταστήματος τούτου

ανα ὑπὲρ Λέγυπτον, Ἰνδίαν Ἴσα, Παλαιστίνην, Συρίαν, καὶ ὅση
Μυρίτη καὶ ὄλυμπος ἄλλ' αἱ μακραὶ ὁρμισάμεναι καὶ ὁ σαν-
δαμάρ χρόνος ἐξηφάνισαν αὐτάς. Διέφυγον δὲ τὴν καταφ
φὴν καὶ τὸν ἀρχαῖον προορισμὸν δύο φερώνυμοι Λαῦραι
ἡ ἐν Παραιωάνῃ τοῦ ἁγίου Σάββα, καὶ ἡ ἐν Ἄθῳ τοῦ ἁγ.
ου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου. Ἐκείνη τοίνυν ὧν δύο Λαυρ
καὶ ἡ μόνη ἐν Ἱεροσολύμοις φέρουσα ταύτην τὴν ὀνομασίαν,
ὡς καὶ ἐν Ρωσσίᾳ παρὰ τῷ Κιέβῳ Λαύρα τοῦ ἁγίου Ἀν-
τωνίου, καὶ παρὰ τῇ Πετρουπόλει Λαύρα τοῦ ἁγίου Σεργίου
Σεργιόπολις ἄρα ἦτον ἡ Μητροπολιτῶν. Ἡ ἐν Ἄθῳ
Μονὴ τῆς Λαύρας ἱδρυθεῖσα τῷ 960 μ.Χ. ἔσχε μὲν ἐ-
φαρμογὴν ἐξ αὐτῆς τῆς ἱδρύσεως, ὡς τοῦτο ὁ αὐτὸς ἅγιος
ἅγιος Ἀθανάσιος (Ἰουλίου 5) ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ λέγει
«Ἐν οἷνον τῇ τῷ βασιλεῖ (Νικηφόρῳ Φωκᾷ) συνδιατρίβοι
μεν ἡμῖν παραινέσεως ἀφορμὰ καὶ ἐντὸς ὀλίγου καρδιοχλίσ
ἔσχε τοὺς μοναστάς, καὶ προέτειναν τῶν ἐν Ἄθῳ Μονῶν ἐγ-
κλειν, ἅτε πρόκαρον ἐν τῷ ἡμερότητι χώρου καὶ ἀληθρίθμη
προσωπικῇ διατριβουσῶν. Ἐκ ἐννεακοσιοστοῦ δὲ καὶ ὀλίγον ὕ-
στερον ὑπάρξαν ἀριθμοῦσα ἡ μεσαρὰ αὐτὴ καὶ πρωτοβουλὴ
Μονὴ τῆς Μεγίστης Λαύρας, καὶ διεγείρουσα ἀνάσασιν
τῶν μοναχικῶν σχολαστικῶν, διὰ ἡνίκα ἄλυθεν τὴν ἀ-
χαὴν αὐτῆς καταίστασιν, αὖθις οἰκοδομῶν καὶ λοιπῶν σχη
κυμῶν, μυρίμεν ὑπὸ τὰ ὅσα μοναχῶν, καὶ χαίρουσα
τὴν ἀξίαν αὐτῆς, ἣν ἀρχαὶ ἐδιορμοδίκησαν, ὁ χρόνος
καθίρωσεν αὐτὴν καθαίρεσιν καὶ ἡ θεία πρόνοια
διαφύλαξε. Τὴν ἀξίαν δ' αὐτῆς ἐν ἔσχάτων τῶν χρόνων
ἐμεγάλυνε ἀνωθεν, καὶ τὸν προορισμὸν αὐτῆς ἐμανόν-
σεν τὴν τοιαυτερινὴν πορείαν ἐνδείξις, καὶ ἡ θεία

ἡν ἐξωγραφῆν αὐτῷ πῦρ ποιεῖν, ὁ κορίνους ἀδηγὸς ἐπὶς
γηραιός. Ἀρχιμανδρίτης Διον. Μίν. Εἶδε δὲ ἡ θεία πρόνοια
σοι αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς περιόδου ὁρᾶται καὶ ἀφράτως ἐχθρ
Ἐν τούτοις τὴν παρ' Ἀθηναίοις Λαύραν, σημαίνουσαν δ' ἀφ'π
ἀφ' ἁπλοῦς ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Δη
ἦλθ, ἀνὴρ ταύτης ἀκριβείας ἀληθοῦς ἐλληνικῆς τε καὶ ἐκκλησια
στῆς, ὁσοίπερ ὅτε διέτριβεν ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Λαύρᾳ
ἔξῆς διαφερόντως σπουδαίως χρυσοῖς γράμμασιν
ζωθῆναι καὶ ἐκθέσθαι ἐν τῇ δι' αὐτοῦ ἀναφερο
θείσῃ τῷ ἐθνικῷ ἡμῶν ἱστορείῳ πεντεκτῇ βιβλίῳ. . . . . .

. . . . . .

Ἀλέξανδρος Σ. Λαυριώτης

Λαύρα = μέρος τοῦ ὁμηρ. οἴκου, Δίδυμ. 130 "ἐφορμεῖ
— ἔξοδος — ἢν δ' ἐνὸς μόνον ἔξοδος ἦν τῷ ἄνακτος τοῖχῳ τοῦ ἀνά
κτος — ἐν μὲν δεξιᾷ χειρὶ ἡ ὁροδόκη, ἔνθ' ἐκ τῶν δώρων ὕπνον. ἡ δὲ
λαύρα ὁτιοῦν ἔστι παραπέτασμα ἔξωθεν τοῦ ἐν δεξιᾷ τοίχου,
ὃ μὴ δαίμονος, οὐχ ὁ πατήσας, ἀλλ' ὃ τὰ ὦτα ἐκκλο. αὐτὴ δὲ ἡ λαύρα
ἐξόδου μὴ ἐκ τοῦ πρόδομον εἶχεν — ἐνὸς δὲ ἦν ἔξοδος, ὁρθοθύρα — λαύρα
— δαίμονος — ἀνδρῶν — ὀυδός — πρόδομος." Κατὰ τοῦτον ἡ λ. ἦν στε
ὁδὸς παρατείνουσα τὴν πλευρὰν τοῦ οἰκίας, ἐξ ἀνοίγοντος αὐτὴν θυ
ρ. σ. 54-65 (ὁ Κ. Ραμιβάκ. ὁμαδ. ὁμηρικῶν ἐκδ. 1883. σ. 35
φρονεῖ ὅτι λαύρα ἦν ἡ πλαγία αὐλή, ἧτις δι' ἐκτὸς τοίχου ἐπέκει
τὴν εἰσοίκησιν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας τῶν οἰκ. ὀφαντῶν, τοῦ
δ' αὐτοῦ καὶ ὁ Ruppe (de aedibus Homerici, Giessen 18[illegible] σ. 61.
ὅστις τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ τοσούτων παραβάλλεται: "λαύραν non
viam publicam fuisse, sed viam subdialem, ipsi domui
lateri adjunctam muroque inclusam" (. . . πάροδος παρ' αὐτὴν τὴν
πλευρὰν τῆς οἰκίας, περιφερομένην τοίχῳ).

Ζωῦναι ἐν Ἀθήναις: ζωύνιες λαυριωτικαὶ ἢ ὁδοὶ ἴσως
ἔχουσ. Ἀριστοφ. ἐν Ἱππ. 1093.
σημαίνει ὅτι λαύρα εἶχεν πόρτα μόνη ὀφειλοῦσαν μεγάλην καὶ ἀν
οὖσαν ἐν τῇ διαπεπόνου ζήτησει: Πρὸς δὲ τὴν λαύραν τοῦ πυρ
γωτοῦ . . . (σημ. κ. μονῶν ἐν Ἴβηρίᾳ) 127, 6. ἐν τῇ ἐν Α. Ὄρει
μονῇ ἐξεύρηται νεκ . . . προσωπεῖον τοῦ τοῦ τιμιωτάτου ἀγίου μονῆς
ἐν μεγάλῃ λαύρᾳ μονῆς ἐν ἔδρᾳ (σύν. λαύρα) 145, 11. ἐν Ἰσλανδ
ὅτου τοιαῦται περιφράγματα μονῶν, αἵτινες δὲν εἶχον ἀναγκαίως μεγά
ἐν ταῦθα

Εἰς Λαύραν Ἁγίου Ἀθανασίου Μιχ. Η' Παλαιολ. 1295 χρυσ. βοῦλλον σ. 83 ἀδελφ.

Ἐμείνατον εἰς τοὺ ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τοὺ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει. Κωδ. Κ. 68 (1587) αἰ. φ. 96α 16.

Ἐν τοῖς χρυσοβούλοις (;) τοῦ ἁγ. Κορν. λέγεται Μεγάλη Λαύρα.

Λαύρας "τὸ Πετρωνιάκιον" νεοῦ Ἡγουμ. Λαυριώτου ἐν Ζωγρ. φιλοτ. διατάξεως τοῦ XXVIII αἰ. 217-218.

Μονὴ τῶν Μεγάλων Χρυσ. Κων. τοῦ Βατατζαίου 1079

Biographie Kadoyannou. Cet édifice est orné de magnifiq. fresques exécutées en 1537, et que Dominiq. Papety a dessinées (Revue des deux Mondes 1er juin 1847 – Les cart. des Papety font partie des collections du Louvre.) Sanglois 15.

Πύλαι καθολικοῦ "Αἱ ἐν τῇ σήμερον αἰθούσῃ τοσοῦται τὴν καρδίαν μὲ ἐκπλήξεως πύλαι εἶναι ἔργον χειρῶν αὐτοῦ Δώρημα" Schlumberger. ἐν. 320 μετ. μεταφρ. Ι. Λαμπρίδη.

Ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τοῦ Ναοῦ τῆς Μεγ. Λαύρας διακρίνεται μία βυζαντινὴ ἀπὸ μαρμάρου ἀναγλυφος μικρὰ εἰκὼν (ἔκτασις ὑψους) τῆς ἁγίας Ἀναστασίας (1901-1902) Λαυριώτης.

"Ἡγουμενοῦν Λαύρας τὸ νῦν Διονυσοφάνειον, ἐξ φαίνεται ἐκ σημειώματος τοῦ κωδ. 731 "γράφη παρὰ Διονυσίου μοναχοῦ καὶ ἱερομονάχου ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῶν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ὄντος ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει." Κυριακὸς Ἰωάννου ΙΕ' αἰ.

Ἱστορία τῆς ἱστορίας ἔτους ἐν ἁγίῳ Ὄρει Μεγ. Λαύρας τοῦ ἁγ. Ἀθ. Ἐπετ. Ἑταιρ. Μακεδονικῶν XXII (1902) 237-244.

"Ἐπὶ τοῦ τότε χρόνου ἔτους ... εὑρίσκη τὰ τείχη τῆς μεγάλης μονῆς ἐν τῷ ὄρει τούτῳ τὰ. Α. Τσπ. 146, 31.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Δαυΐδου. Εἶχε μὲν ἀσφαλῶς ἡ μονὴ τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐν ὅλῳ διαμείνει πνευματικῆς βασιλείας τῆμῆ, ἡ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἱστορικοῦ Δαυΐδου τετιμημένη ἡ ἱδρυτικὴ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου μεγάλη Λαύρα κτλ. Χρυσόβ. τοῦ Κορν (1094) κωδ. Β' ἀντιγράφῳ φ. 59α κτλ φ. 20α προλεγόμενα τὰ 1420

Αδανακτὶ λαύρας διὰ

ὁ τίτλος ἀνωνύμως

Ἐν τῇ Gesandtschaftsreise des Kaisers Theodor [illegible] Hartwig C. F. W. Müller [illegible] γερμανιστ. Leipzig 1[illegible] σελ. [illegible] ἀναγνώσεως ταῖς [illegible] ἀπορρίπτει ὡς ἐμφαίνουσαν τὸν ἀληθῆ χρόνον ἀλλὰ ἀποδίδει αὐτὴν εἰς τὸν ἀρχιμανδρίτην Ἰωακεὶμ τὸν Ὀσιομυρίτην, ὅστις ἐπεσκέφθη τὸν Ἅγιον Ὄρος ὀλίγον πρὸ τοῦ 1400 καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ του ἐκ τῆς Ἁγίας Γῆς ἐπεσκέφθη καὶ τὰ Μετέωρα καὶ τὴν Ἀθωνιάδα Σχολήν. Ὁ Λαμπρὸς ἐν Νεοελλ. Φιλολ. Βιβλιοθ. τόμ. XI σελ. 312 διορθοῖ τὸ "ὀλιγοστὸν" εἰς "ὀλιγοστὸν".

Ἐν κωδ. Σλαυρ. Γ 112 τοῦ ἔτ. 1013 φ. 307 ὁ Ἅγιος ἀναφέρεται καὶ τιμώμενος δὲ' ἁγίας μονῆς (ἐν κωδ. εἶναι ἡ γραφὴ εἶναι σαφής),

Δαυρηνὸς χρονικὸς τοποθετεῖται εἰς ἀνεξακρίβωτον τὸν χρόνον ὅσα εἶχον οἱ τιμῶσαι τὴν ἡμέραν, καὶ αὐτὰ συνελέγησαν ἐκ τοῦ βίου τοῦ Παχωμίου S. Pachomii vitae gr. ed. Halkin Βυζ. 1932, σ. 183-184 ἀποφαινόμενα

ἀλλὰ εἰς αὐτὸν ἐφαρτᾶται τοῦτο "ἤρχοντο νυκτὸς τῷ θεῷ εἰς τὸ ὄρος (ὁ Ὅσιος Παχώμιος) τὸ οἰκοδομούμενον 54, 22 καὶ διεβολικὴ ἐνέργεια φθόνῳ γεγονός."

Πρὸ τοῦ γραφέως τὸ Διαδικὸν τοῦ ἁγίου ἰδ. κωδ. Δ70 φ. 229

Τρίφυλλα τὰ περίφημα περὶ Λαύρας (Miller 103-114)

Le monastère de Lavra est immense et tout y semble désert. Il y a que quarante moines, aussi la plupart des chambres sont inhabitées c. 107 (κοιμᾶται λοιὸν ἀνὴρ, γίγνεται λοιὸς βράχος (il avait une odeur insupportable) δὲν ἔχει ὄμως διάκοσμον τὸ λοιπὸν, οὐδὲ ἔχομεν καλλιεργεῖται τὸ ὄλο τοῦτο βράχος) c. 111. ὁ Βενιαμὶν, λέγει ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ Ἁγίου Λαύρα, comme je l'ai dit, est immense, il contient un grand nombre de cas intérieures; c'est comme une ville en ruines, dont quelques parties seulement seraient habitées c 113. πάντοτε, ὅσον καιρὸν ἀφαρμὴν ἔρχονται λοιὸν μοναχοὶ ὅπου ἔχει ἤδειν νὰ λοιὸν εἶπεν ἡ φιλοξενίαν ἀναγέρει γεροντικὸν λοιὸν ψυχικὴν ὁρμὴν πρὸς τὸ βίος λοιὸν ἁγ. Λαύρου ἡ σοφὴ ἐκφράζει ἐλλοῦν ἔχομεν τὴν Παναγίαν ἡμιαμὸν ἀφιέρωσιν c. 116. ἐνῶ μετὰ μεγαλοπρεπῶν ἀνοιγοκλεισμοῦ ὁρμῆς ὡρῶν ἐκ Μονῆς ἐν ὅπου ἡ λοιὸν ἀρχιμανδρίτου λοιὸν Δανιὴλ, εἰκὼν λοιὸν Μιχαὴλ τὸν λαύρα μαίτρας. ἐκφράσεις λέγει ἡ λοιὸν σπήλαιον καὶ ἴδη καὶ χιονοβουνὰ ὅπου ἀδὶ ἀλλὰ κλίμα, ἀλλ' ἡ μονὰ c'est impossible me dilil d'une manière brutale, ὁδὶ κοιμᾶμαι J'étais heureux à l'idée de quitter ce couvent et de n'avoir plus à y revenir l'ennui y pleuvait (ἡ ἀνδία ἐβρίσκε) c. 115.

Dans ces montagnes hospitalières et comblées des dons de la nature, on éprouve un bien-être indéfinissable. Le voyageur y jouit de la liberté la plus entière. c. 105.

Enfin, on nous introduisit dans nos chambres qui étaient de grand pièces entourées de divans, mais avec des coussins d'une saleté horrible. c. 106.

L'une des deux (épitropes) était d'une corpulence énorme et matérielle. -106.

Cette fraîcheur entretient la santé; les moines de Lavra prétendent n'avoir jamais de malades. (ἡ ὄμως ὁ ἴδιος ἐκφράζει ἐκφράσιν ἐκφράσεων).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

216 Λαύρα ὄνομα τί σημαίνει (id. 208-212)

Λαύραι ἐξεγόνου ἰσαμονασθήρια εἶχον πεχρίου χωρισταί δι' ἕκαστον ἀσκητήν καθώς νῦν αἱ σκῆται ἔνθα ἡσύχαζον κατά μόνας ἀγωνιζόμενοι εἶχον ὅμως κοινά τὰ ἐργόχειρα καὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν περισσότερα τῶν κοινοβιατῶν ἀγωνιζομένοι. Λειμωνάριον τὸ παλαιόν ἐκδ. Δουκάκη Ἀθην. 1898 σ.

Λαύρας προνόμια Ἡ ἐν Ἀθω .... καὶ αἱ πρὸς αὐτὴν αἱ δωρεαὶ καὶ προνομίαι ὑπὸ Ἀλεξ. Λαυριώτου Ἐξ. φ. Σιγγ. Κ. σ. 107.

πλοῖα Λαύρας

(Χρυσοβ. Ἀλεξ. Κομνηνοῦ 1102 Ἀπριλ. Κωδ. Β. ἀντιγρ.

φ. 65 β. Εἶχε μὲν ἡ κατὰ τὸν Ἄθωνα σεβασμία Λαύρα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἐξκουσείαν πλοίων ἑπτά, χωρήσεως χιλιάδων δεκαέξ. Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεονάσαν πλῆθος τῶν μοναχῶν καὶ ἡ εἰσιουμβάσα τῶν προσόδων ἀπορία ἐστενοχώρησε ταύτην, ὥστε ὀλίγων τινῶν χιλιάδων πλοῖα δύο ἢ τρία τανῦν κεκτῆσθαι, διεσείοντο δὲ καὶ ταῦτα ἔκ τινων διαφόρων προσταγμάτων τῶν πρὸ ἡμῶν βασιλευσάντων. .... οἱ κονομεῖται καὶ διατάττεται διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου, δι' οὗ διορίζεται κεκτῆσθαι τὴν τοιαύτην Λαύραν ἀπὸ τοῦ σήμερον πλοῖα τέσσαρα εἰσιχωρήσεως χιλιάδων ἕξ ....

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

χειροτονίαν (τοῦ πεντε) τοὺς ἡγουμένους ὅλου τοῦ ἁγ. Ὄρους, ἐκτὸς τῶν ἡγουμένων τῆς μεγάλης λαύρας τοῦ ὁ. τῆς θ. π. τῆς Ἀθανασίου. 194, 30 (Ἀνδρεάδ. τῆς Γ. Ζωπ. τῆς αὐτὸς τοῦ ἡγουμένου τοῦ μον. χειροτονέω δίκαι τῆς λαύρας. αὐτὸς γὰρ φίσκος χειροτονέω ὑπὸ τοῦ παρ. 198, 2.

Ναὸς λαύρας Κῶδ. Ω147 (1435) εἰσὶ τοῦ τυπικοῦ:

"Κατὰ τὸ ξ4Γ' ἔτος ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κε ἡμέρᾳ τῇ ιη' ἡμέρᾳ παρασκευῇ ὥρᾳ δ' τῆς ἡμέρας ἔγινε σεισμὸς μέγας τῇ φοβερώτατα τῇ ἐκλάσαι τὸν τοῦρλοι τὸ ἱερὸν λαύρα τῇ τὸν τρούλλον τοῦ νοσοκομείου (τὸν ἀρχοντάρικιον), ἐβουλήθασι τῇ ἡ ἐκκλησία, ἐμουσώθη τῇ ἡ δάφασα τῇ ἔφυγεν ἐκ τῆς ἔξω εἰς τὸ στόμα ὁ ἀμπάτης τῆς. ἐμπάλιν τῇ ὁ σεισμὸς τῆς μὲ ἀπὸ δ ὥρᾳ τῆς παρασκ. ἕως ἐ ὥρᾳ τῆς τρίτης."

Κῶδ. Bar. 846 φ 623α. "Ἐν ἔτει ξιζ' κατὰ μῆνα Ἰούλιον ιη' τῇ ἐν ἡμέρᾳ παρασκευῇ ὥρᾳ δ' ἔγινε μεγάλη σεισμὸς ἐν ἁγίῳ Ὄρει τοῦ ἁθω τῇ τοιοῦτος οἷον οὐδεὶς ἐπιθυμεῖτο νὰ τοῦ ἀνθρώπων, ὥστε καὶ πολλὰ τῶν κάστρια τῶν τειχῶν ἐπιάρραξεν καταπονοῦν τῇ ἰσχυροὶ τοῦργοι τῶν μονῶν ἔπεσαν τῇ ἐν τοῦ προαύλιον τῇ ἐσκεπάλιτσαν ὁ τοιοῦτος σεισμὸς ἡμέρας μὲ ἐπουρεννιόνα ἐύλεγεν Ἀθωνῖται ἐν τῷ βαποπαιδίαι" κτλ. 1196

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἱερὸν Πλαγ. 104-105 ἡ τοπογραφία 105-6 ἀφιερωτὴ αὐτοῦ [illegible]
καθηγητὴν λαύρας τε ἐν τῷ ὄρει καθιδρύσεται τῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου
Δηδυμοῦς. μικρὸς τοῦ ἁγίου ἦσαν 80 ἐν τῇ Τυπ. τοῦ Διαθ. (Διαθ. 123)
τὰ ὑφοσιδώσαν ἐν 40 διὰ τῶν τοῦ βασ. Ἰωάννου ὁρᾶ τῶν Βλαστῶν χορη-
γιῶν (σ. 114, 98) ἐν τῇ διαλυπώσει σ. 125, 16 ἔχομεν ὅτι ὁ βασ. (βασιλεὺς ὁ Β')
ὁρίσαν αὐτὴν αὐτοκρατορικὸν" ἀγίου ἐπίσκοπον 124 καὶ 125.

Προνόμιαι. ἐν τῇ τοιαύτῃ "τὸν τοῦ βασ. Ἀδαν. τῆς καθηγ. τῆς μεγάλης λα-
μπρᾶς δύο (ὑπουργῶν) τῶν τοῦ μοναχοῦ Παύλου μετ' ἄλλων τῶν
λοιπῶν ἡγουμένων κ.τ.λ. αὐθαιρέτως ἀπὸ ὑπουργῶν συνάγεσθαι Α Τυπ. 1
ἐπεὶ οὖν ὑπὸ χρόνου ἔπεσε διὰ τῶν τοῦ τόπου ἐπιδρομῶν εἰς
τὰ τοιαῦτα ἡ μεγάλη μονὴ ἐν τῷ ὄρει καὶ δόνδια... ὑποδεέστερα
μοναχῶν τοῦτο γενέσθαι καὶ διαμεῖναι ἢ ὅσον ἐστὶν ἀνδρῶν ἐσθ.
Α' Τυπ. 1

Ἐν τοῖς μοναχικοῖς παραγγέλμασι μὴ ἔχειν λαύραν παῦλαν
ἡγουμένων, εἰ μὴ μόνον ἐν μεγ. λαύραις μοναχὸν ἐπιδιάκο-
νον χρείαν ἔχειν διὰ τὸ πολυανθρωπότερον αὐτὴν εἶναι, καὶ ἐ-
κεῖθεν μοναχ. ἀποδίδοσθαι εἰς λαύραν συνοδεύειν αὐτ.
Ἐν τῷ Β. 154, 24 "μεγάλη λαύρα", ἐνῶ ἐν τοῦ Βατοπεδ.
Κύπρου ὀνομάζονται "μοναί"

Ἐν τῇ συνήθειᾳ τοῦ Β' Τυπ. ὁ ἡγούμενος Νεοφυτόμοναχος ἀπαιτεῖ
παρ' αὐτῶν τόκον ἀπὸ τοῦτο (τῶν μετόχων) "τὸ ὀφειλόμενον ἀργύριον
παρ' αὐτῶν λαύρᾳ μοναχῶν ἢ αὐτάλλοις χρόνοις διοικεῖσθαι" ὅθεν καὶ
"ἀργύριον δοὺς κτήσεται ἐν τοῖς ἰδιοκτήτοις ἢ αὐθεντικοῖς 15
ἢ καθ. ἢ δι' ἐτῶν (οἱ ἐν τῇ ὀνομάζει) ἢ αὐτοὶ ἐν αὐθεντικοῖς τόποις
μοναχοὶ ἐν μέσῳ ἰχθύος διαιρέσθαι ... ἢ ἵστανται μετ.
αὐτῶν ἐν μοναστ. ὑπάρχειν τὰ ρηθ. βοῦς ἢ αὐτὸ μέχρι ἐν διοίκησιν ἢ
μοναχῶν αὐτὰ κτήσθαι. 157, 2.

Ἐπεὶ ἐκ βέβαιος ἐνώπιον αὐτῶν κτηθῆναι ἐν λαύραν τοῦ μεγάλου Ἀθ.
ἐν ὑπάρχοντα ἐν χώρᾳ τοῦ ὄρους τῶν αὐτῶν, τὰ νῦν ἐν ἐρημίᾳ,
ἔνεκεν κτήσθαι χρεῶν βίωσαι τοῖς ἐν τῷ ὄρει μοναχοῖς ἢ ἵνα χρεί-
αν ὑποστῆναι τῷ ἐν - - - - μὴ μενεῖν δ' τὸ συντρέ-
φειν τῶν τοιούτων ἀφορίαν.

Ἐν τῷ Β. Τυπ. μετ' εὐχαριστίας ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Παύλου
ἡ ἡγούμενος τοῦ ἡγουμένου αὐτοῦ Νεοφύτου ἰδιαιτέρως σημειοῦται 154, 25. ἢ
ς 160, 1. ὁ δὲ τοιοῦτος εὐλαβὴς Νεοφ. ἢ καθηγ. τῆς τοιαύτης τοῦ μεγάλου Ἀθ. λαύ-
ρας ἐν παντὶ μέρει τῶν διακονιῶν ἀφιλοκερδῶς ἐπράξατο... ὀφθεὶς 180, κτίτωρ δὲ τῶν ἀγί-
ων 1 λαύρα τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου Β. Τυπ. 15) διὸ καὶ ἐν τῷ
Τυπ. ὑπογράφεται: "Πέτρος ἐλεεινὸς μοναχὸς ἢ ἡγούμενος Μονῆς τοῦ
μεγάλου Ἀθανασίου". 162

ἢ καθιδρύσεως 160, 21 ὁ ἐκ πρωτοτύπου λαύρας... ὠκοδόμησε.
ἢ 162, 14 ἐκ ἀφιερωτοῦ.

Die Filigranarbeit, welche diese ältesten Werke verschönte, blieb auch in der Folgezeit beliebt. Filigran-Kreuze einfacherer Arbeit kehren noch in anderen Klöstern wieder. Ein solches in Dochiariu wird von der Tradition wieder auf einen Kaiser Nikephoros zurückgeführt. Anderes befindet sich in Sographu. Eines in Watopädi, wiederum mit doppeltem Querbalken, von grober Filigran- und Perlenschnur umzogen, trägt in der Mitte den Gekreuzigten, in Niello-Arbeit ausgeführt. seine Augen durch Kreise angedeutet. sind noch geöffnet, das Hüfttuch ist in der Mitte geknotet, die Füsse sind nebeneinander genagelt. zur Seite liegen andere Reliquien unter goldenen Plättchen, welche in getriebener oder gravirter Arbeit die Brüstbilder der betreffenden Heiligen aufweisen.

στορίδης ἐπὶ 30ετίαν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Μονῆς ταύτης, πάντες δὲ ἀνέμενον τοὺς ἀγλαοὺς αὐτοῦ καρπούς. Ἀλλ' ὤδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε μῦν! Τὸ Β' τεῦχος τοῦ «Ἄθωνος» ἐν σ. 48 εἰς 8ον περιέχει τὸ «Προσκυνητάριον» τῆς περικλεεστάτης Μονῆς «ὑπὸ Ἀθανασίου ἢ Σπυρίδωνος Λαυριώτου ἱατροῦ» (νέα τοῦ ὀνόματος μεταβολὴ ἐντὸς τοῦ ἔτους· ἀντεστράφησαν οἱ ὅροι!) Ὁ Κρὴς σκευοφύλαξ τῆς Λαύρας Μακάριος ὁ Τριγώνης σφοδρῶς θὰ διεμαρτύρετο «εἰ φωνὴν ἂν λάβοι ὁ νεκρὸς» διότι εἰς τὸ Προσκυνητάριον αὐτοῦ τὸ ἐκδοθὲν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1772 (16ον σ. 78) ἐπλαστογράφησε τὸ ἑαυτοῦ διώνυμον ὁ πεφωτισμένος ἐκ τοῦ Ἁγίου Φωτὸς ἰατρός, χωρὶς οὐδὲ γρῦ ν' ἀναφέρῃ, ὅτι οὐχὶ ἓν ἀλλὰ δύο τῆς Λαύρας ἐξεδόθησαν Προσκυνητάρια, καὶ ταῦτα ἐντὸς ἑξαετίας (τὸ 1780 ἐν Βενετίᾳ ἐξεδόθη τὸ τοῦ Προηγ. Σάββα) καὶ ὅμως ἀμφότερα ἐσκύλευσεν ἀνελεημόνως. Πλὴν δὲ ἐλαχίστων προσθηκῶν καὶ ὑποσημειώσεων κατὰ τὰ ἄλλα εἶναι πιστὴ ἀντιγραφή· καὶ ἵνα συσκοτίσῃ ὁ εὐλογημένος, ὅπως πάντοτε, καὶ πρὸς ἐπίδειξιν εὐρυτέρων τοῦ Τριγώνη γνώσεων, λαβὼν τὴν ἐν μεταφράσει τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μαρασλῆ Βυζαντινὴν Ἐποποιΐαν τοῦ Schlumberger ἀντέγραψε (λαθραίως ἐννοεῖται χωρὶς οὔτε ὑπαινιγμὸν περὶ τῆς σοφῆς πηγῆς νὰ κάμῃ), προσέθετο ἐν τέλει «ὀλίγα τινὰ περὶ Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ καὶ Τσιμισκῆ» (σ. 31-41), καὶ ταῦτα εἶναι ἀκριβῶς τὸ μᾶλλον ἀξιανάγνωστον τῶν προσθηκῶν αὐτοῦ, δι' οὗ ἐπεδείξατο τὰς ἱστορικὰς γνώσεις ὁ χρηστὸς ἀνήρ. Ἴδωμεν νῦν τινὰς τῶν προσθηκῶν.

Ἐν τοῖς ἀριστεροῖς τῆς κοινῆς Τραπέζης εἰκονίζεται ὁ ἅγιος Σισώης προσβλέπων σκελετὸν ἐντὸς τάφου καὶ σχετλιάζων λέγει ταῦτα:

Ὁρῶν σε, τάφε, δειλιῶ σου τὴν θέαν
καὶ καρδιοστάλακτον δάκρυον χέω,
χρέος τὸ κοινόφλητον εἰς νοῦν λαμβάνω·
πῶς γὰρ μέλλω διελθεῖν πέρας τοιοῦτον·
αἰ! αἰ! Θάνατε τὶς δύναται φυγεῖν σε;

(Βλ. Recueil des inscriptions chretiennes de l' Athos par G. Millet, J. Pargoire et L. Petit, Paris 1904, σ. 400). Τί φθέγγεται περὶ τούτου ὁ ἐμπνευσμένος ἱστορικός: «Εἰς τὸν δεξιὸν (sic) βραχίονα τῆς Τραπέζης ταύτης ὑπάρχει ὑπομονητική (!) τῆς ματαιότητος τῶν ἐγκοσμίων τοιχογραφία, ἥτις παριστᾷ τὸν ἅγιον Σισώην τὸν Σῦρον (;) πρὸ τοῦ τάφου τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου μετ' ἐκπλήξεως πολλῆς νὰ ἐρωτᾷ τὸν σκελετωμένον Λορυκτήτορα «Καὶ σὺ ἐδώ;», ἤτοι καὶ σὺ ἐδὼ εἰς τὸν τάφον εὑρίσκεσαι, σύ, ὅπου ὁλόκληρος ὁ κόσμος δὲν σὲ ἐχωροῦσε»; (σ. 11). Ποῦ ἤκουσε τὴν μυθοπλαστίαν ταύτην, οὐδὲν λέγει. Βεβαίως ἐν τῇ Μονῇ ὑπάρχει τοιαύτη παράδοσις, ἣν παρὰ τῶν γερόντων ἠκούσαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ πέραν τούτου οὐδέν· τὸ τοιοῦτον ἔδει ὁ ὑπομνηματογράφος νὰ ἀναφέρῃ, διότι, ὡς ἔχει ἡ ὅλη περιγραφή, νομίζει τις ὅτι ὅλα ταῦτα ἀναγινώσκονται ἐπὶ τῆς τοιχογραφίας. Ἐπίσης πάντῃ ἀκατανόητον εἶναι ποῦ εὗρον ὁ κ. ἰατρὸς ὅτι ὁ Σισώσης ἦτο Σῦρος.

Ἰδοὺ περὶ τῆς παραστάσεως ταύτης τί γράφει ὁ δεινὸς μεσαιωνοδίφης Σάθας ἐν «Τῇ Μελέτῃ» (Ἰανουάρ. 1910 τεῦχ. 1, σ. 7, Ἀθῆναι). Ἐν ἐξεζητημένῃ πραγματείᾳ: «Ἀθηναῖοι Γαγγαραῖοι καὶ Σελλοὶ Λωδωναῖοι» προσπαθεῖ ὁ ἀνὴρ οὗτος ν' ἀνεύρῃ τὰς ἀρχὰς τοῦ μοναχικοῦ βίου ἐν τῇ πολιᾷ ἀρχαιότητι, εἰς τοὺς θρησκευτικοὺς ὁμίλους τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τὰς ἑταιρείας τῶν φιλοσόφων, ὅπερ οὐδόλως ἀπίστευτον ὡς καὶ ἡμεῖς ὑπεστηρίξαμεν ἐν τῷ Α' τόμῳ τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἀσκητισμοῦ (σ. 9-13). Ὁ Ἀϊδωνεύς, ἀρχαῖος θεὸς τῆς Ἠπείρου, φέρει αὐτὸν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ἔνθα μετὰ τοῦ ναοῦ Ἀλεξάνδρου, «δῆθεν υἱοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Αἰγυπτίων Γνωστικῶν» εὑρίσκει καὶ ἕτερον Αἰγύπτιον ἅγιον τὸν μέγαν Σισώην ἢ Σῖσον (καὶ δικαίως θαυμάζει διατὶ ὠνομάσθη μέγας), οὗ τὸ ὄνομα ἐσώθη ἐν τῷ ὄρει, ἐφ' οὗ ἡ γνωστὴ Μονὴ τοῦ ἁγίου Γερασίμου, τὰ Σίσα εἶθ' οὕτω ἐπιφέρει: «Ἀλλ' ἐν Βενετίᾳ περιεσώθη ὡραία τοιχογραφία παριστῶσα τοῦτον ἐν πορφυρᾷ στολῇ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐν κατανύξει προσκυνοῦντα τὸν νεκρὸν τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου, ὡς ῥητῶς σημειοῖ ἡ ἐπιγραφή, ἤτοι τὸν σκελετὸν αὐτοῦ, ἐφ' οὗ κατάκειται στέφανος, σκῆπτρον καὶ ξίφος (ταῦτα ἐλλείπουσιν ἐκ τῆς ἡμετέρας τοιχογραφίας ὡς καὶ ἡ μνεία τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀλεξάνδρου)· ἡ τοιχογραφία εὕρηται ἐν τῇ κιγκλιδωτῇ θύρᾳ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν τῇ ἀριστερᾷ πλευρᾷ τῷ εἰσερχομένῳ· ἐπροξένησε δὲ τοιαύτην ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἁγιογράφον Ἰουλιανὸν Durand, ὥστε συνέγραψεν ἰδίαν πραγματείαν, ἐν ᾗ συνεσώρευσε καὶ ἄλλας εἰδήσεις περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰκονιζομένου ἐπὶ Δυτικῶν ναῶν...». Τὶς τῶν δύο τούτων παραστάσεων εἶναι ἀρχαιοτέρα δὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω. Πάντως ὅμως ἐπειδὴ ἡ ἐν Βενετίᾳ ἀνῆκεν εἰς τὸν Κεφαλλῆνα Γ. Χωραφᾶν ἀκμάσαντα περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, θεωροῦμεν ὡς πρότυπον τὴν Λαυριωτικήν, εἰς τὴν ἀντιγραφὴν δὲ ἐγένοντο αἱ εἰρημέναι προσθῆκαι. Καὶ ἔχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ ἐκδότου τοῦ Προσκυνηταρίου τούτου, ὅστις ἀφελέστατα προσθεὶς τὰς ἐν τῇ τοιχογραφίᾳ ἀνυπάρκτους λέξεις: «καὶ σὺ ἐδώ»; ἐξηγήσατο εἶτα ταύτας μετὰ πολλῆς εὐφυΐας. Πολλὴν χάριν θὰ προσήνεγκεν ὁ ἀνεκδοτολόγος ἰατρὸς εἰς τὴν ἐσχάτως εἰς Βαβυλῶνα μεταβᾶσαν Ἰταλικὴν ἀποστολὴν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ τάφου τοῦ ξανθοῦ υἱοῦ τοῦ Φιλίππου, ἀφοῦ ὁ ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μουσείῳ θεωρούμενος ὡς τοιοῦτος ἀπεκηρύχθη ὡς κίβδηλος, ἐὰν καὶ ἄλλας τοιαύτας ἀνέγραφεν ἐρεσχελίας. Θὰ ἠξιοῦτο, μὰ τοῦ Δία, καὶ Ἰταλικοῦ πρὸς τῷ Γαλλικῷ τῷ ὑπὸ τοῦ κ. Millet αὐτῷ παρασχεθέντι, μεταλλίου.

Μεταξὺ τῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Καθολικοῦ ναοῦ κεῖται ἡ περίφημος φιάλη τῆς Λαύρας κατεσκευασμένη ἐξ αὐτοφυοῦς τεραστίου μαρμάρου (2 μέτρ. διάμετρος). Περὶ τῶν πέριξ ἀναγλύφων μαρμάρων ἄρρητα ῥήματα φθέγγεται ὁ ἀνήρ, ὅπως ἀεὶ ἐπιδεικνύμενος τὰς ἀρχαιολογικὰς αὐτοῦ γνώσεις, καὶ ἐπιφέρει: «Ἐπὶ τῶν θωρακίων τῆς φιάλης εἶναι γεγλυγμέναι (sic) συμβολικαὶ μορφαὶ ὡς π. χ. λέων καταβροχθίζει ταῦρον,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἤρχισεν ἡ οἰκοδομὴ τῷ 761. Β' βιογραφ. σ. 30, 20. 21921.

Περὶ τῆς μετατροπῆς τῆς Λαύρας εἰς κοινόβιον διὰ Σιχβέστρου Ἀλεξανδρείας ἐν. 1573. δύο σιγίλλια τοφεῖ Ἱερεμίου Β' δημοσιευθεῖσι ὑπὸ τοῦ Ἀλ. Λαυριώτου ἐν Βυζ. ἀλεθείᾳ. Ἔτος ΙΑ. 1892 σ. 356. 1893 σ. 363. ἐπίσης καὶ τῆς Μονῆς Βατοπεδίου 1893. σ. 371.

περὶ τοῦ Σιχβέστρου τούτου ὅρα τοῦ Κλημ. Καρναπέτη γεωγραφίαν ἐν τῷ Πτρφ. Σιών ἔτος Β' σελ. 191, 525 κ. ἐφ.

Ὅρα καὶ Οὐσπένσκην Τομ. ΙΑ' σελ. 1058-1061. τὸ σιγίλλιον τοῦ 1575 (7083). ὅπερ καὶ ἐν Τυπικοῖ τοῦ ἁγίου Ὄρους δύναται νὰ θεωρηθῇ

Γεδ. Π. Ὑπιν. σ. 515

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πατριάρχης Διονύσιος.
ἐν ἐγγράφῳ ἐν τῷ ναΐδιῳ τῆς Δεκάτης καὶ ἀγ. Ἄννης σχ. 86 γρ.
"ὡς παθοχικὸς κοινοβιάτης (τῆς Λαύρας) αἰσθανόμενος"

γίου ἐν τῇ ἀριστερᾷ πλευρᾷ τῷ εἰσερχομένῳ· ἐπροξένησε δὲ τοιαύτην ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἁγιογράφον Ἰουλιανὸν Durand, ὥστε συνέγραψεν ἰδίαν πραγματείαν, ἐν ᾗ συνεσώρευσε καὶ ἄλλας εἰδήσεις περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰκονιζομένου ἐπὶ Δυτικῶν ναῶν...». Τὶς τῶν δύο τούτων παραστάσεων εἶναι ἀρχαιοτέρα δὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω. Πάντως ὅμως ἐπειδὴ ἡ ἐν Βενετίᾳ ἀνῆκεν εἰς τὸν Κεφαλλῆνα Γ. Χωραφᾶν ἀκμάσαντα περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, θεωροῦμεν ὡς πρότυπον τὴν Λαυριωτικήν, εἰς τὴν ἀντιγραφὴν δὲ ἐγένοντο αἱ εἰρημέναι προσθῆκαι. Καὶ ἔχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ ἐκδότου τοῦ Προσκυνηταρίου τούτου, ὅστις ἀφελέστατα προσθεὶς τὰς ἐν τῇ τοιχογραφίᾳ ἀνυπάρκτους λέξεις: «καὶ σὺ ἐδώ»; ἐξηγήσατο εἶτα ταύτας μετὰ πολλῆς εὐφυΐας. Πολλὴν χάριν θὰ προσήνεγκεν ὁ ἀνεκδοτολόγος ἰατρὸς εἰς τὴν ἐσχάτως εἰς Βαβυλῶνα μεταβᾶσαν Ἰταλικὴν ἀποστολὴν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ τάφου τοῦ ξανθοῦ υἱοῦ τοῦ Φιλίππου, ἀφοῦ ὁ ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μουσείῳ θεωρούμενος ὡς τοιοῦτος ἀπεκηρύχθη ὡς κίβδηλος, ἐὰν καὶ ἄλλας τοιαύτας ἀνέγραφεν ἐρεσχελίας. Θὰ ἠξιοῦτο, μὰ τοῦ Δία, καὶ Ἰταλικοῦ πρὸς τῷ Γαλλικῷ τῷ ὑπὸ τοῦ κ. Millet αὐτῷ παρασχεθέντι, μεταλλίου.

Μεταξὺ τῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Καθολικοῦ ναοῦ κεῖται ἡ περίφημος φιάλη τῆς Λαύρας κατεσκευασμένη ἐξ αὐτοφυοῦς τεραστίου μαρμάρου (2 μέτρ. διάμετρος). Περὶ τῶν πέριξ ἀναγλύφων μαρμάρων ἄρρητα ῥήματα φθέγγεται ὁ ἀνήρ, ὅπως ἀεὶ ἐπιδεικνύμενος τὰς ἀρχαιολογικὰς αὐτοῦ γνώσεις, καὶ ἐπιφέρει: «Ἐπὶ τῶν θωρακίων τῆς φιάλης εἶναι γεγλυγμέναι (sic) συμβολικαὶ μορφαὶ ὡς π. χ. λέων καταβροχθίζει ταῦρον,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πατριάρχαι Λαυριῶται

Νικόλαος ὁ Χρυσοβίργης. (983-998) ἐξ ἀναφ-
ρεκτίαι ~~ἅγιος ἀδ.~~ ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου ἔκδοσις Βα-
ndiana σελ. 56 κ. τις ὅστις διὰ σιγιλλίου (δημοσιευθ.
ὑπὸ τοῦ γραμ. Ἀλεξ. Λαυριώτου ἐν Ἐκκλ. Ἀλιθ. Ἐπ. Β. 1893 σ.
386.) τοῦ 989 ~~ἀφιέρωσε~~ προσαρτᾷ τῇ Λαύρᾳ τὴν Μονὴν τοῦ Ὁρ-
νοῦ εἰς ὄνομαν τῆς Θεοτόκου ἐν Τοφιανίῳ "ὑποτὸ κά-
στρον τῆς Ἐριστοῦ ἐν τῷ θέμαν Θεσσαλονίκης".

Νήφων 1311-1314, ἀπὸ ἡγουμενείας Φιλόθεος ἐξ. Κωδ. Β, 3-5
Πατροφάνης Γ' 1565... ἐν Χασκοῖ Λαυριώτης μοναχός
Γεδ. Π. Πιν. σ. 515

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

222a

Χρυσοβουλλον Ιω. Παλ.

ἀρχή: Πολλοί γιγόνασι τῶν τοῦ Σωτ[illegible]

δι' οὗ προσεπιπυροῖ κτήματα [illegible]

πατρὸς Μίφωνα ὅστις "προβαίνων ἀ[illegible]

κατὰ τὸ ἅγιον ὄρος τοῦ Ἄθω διαμε[illegible]

εἰσ' ὀνόματι τιμωμένην τῆς [illegible]

λαύραν κομιδῇ καλῶς ὑπὸ σι[illegible]

λοτα, τε ὅσον οὔπω τοὺς ἐν αὐτῇ

φιλλόντας ... ἐνταῦθα οὐκ ἔσεινα

δῆσαι. (σελ. 202 στιχ. β'. τὰ ε[illegible]

ὑπερίουρα "κατοτ. ἀναφέρει [illegible]

~~[illegible]~~ Γουσκομεῖον παμμέγα" [illegible]

μονὴ σεβ. βασιλικῆς λαύρας ἀνεδέξατο [illegible]

μα πατὴρ τῆς βασιλείας μου τε [illegible]

τέστησεν εὑρίσκεσθαι ἐν αὐτῷ ἑβδομ[illegible]

Κυρίλλος Α. ἐν αὐτῷ τῷ ἁγίῳ ὄρει ἀμπελῶνας [illegible]

τῶν ἐν αὐτῷ καταμειμένων ἀσθενῶν" [illegible]

Βλ. Ἑλληνικα Β, 353 τὸ [illegible] ἀφιέρωμα [illegible]

τὸ Χρυσοβ. [illegible]

Ὅτι τὰ ἐν Χρυσῷ κοντίῳ, τὸ τοῦ ἁγίου γίας, τὸ τοῦ Σωτῆρος αἰήκονσι τῇ ἐν Ἄθῳ Χρυσοβούλλου ἀπίκον.

Ἐαδ. Μεσ. Βιβλ. Γ. σελ. 568.

σκευήσεται ἡ σιτοδεία ὡρᾷ τῆς ἐν τῷ [illegible] τοῦ σοῦ Μίφωνος [illegible] Χρύσου [illegible] Σωτ. σελ. 85

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ωχογου 1343. (ζωνα) Δεκεμ. 1α. 1νδ.
ος ἐντοχῶν ωληρωταί.
δέντα τῇ Λαύρᾳ ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου
ι, ωροκόπτων ἐν ἀγαθοῖς, ὡς εὐθέτο τὴν
έτην σεβασμίαν βασιμὴν Μονὴν τὴν
ωεράγνου Θεομήτορος ἡ ἐπικεκλημένη
ίας ἔχουσαν ἡ ωιεζομένην ἐν τάγιᾶ-
ωομίῃ ἄνδρας διαωκεδασθήσεσθαι
ωεῖν ὅσον ῥοιοῦς εὐεδύξατο ταύτῃ βοη-
ημα τῶν κτημάτων ἀπηρχετο ἐν 100
ν μετ. 70 κοιβάτια σ. 203 ἐν Εβδ. ἐπιθ. Νεολ. Β', 204-
δὲ ἡ τὸ ποσοκόμετον καὶ αὐτὸς
χρόνων ὁ αὐτὸς ἁγιώτατος κατὰ πνεῦ-
ιήσατο ἡ περιεποιήσατο τοῦτο, ἡ κα-
ωτα κραββάτια, κατεφύτευσε δὲ
αιῶνας ἕνεκα διατροφῆς ἡ κυβερνήσεως
δ. Νεολ. Β', (1893), σ. 203 σχ. α'. (1893 σ. 201-204
Νηφ. Β'
ποιεῦδε ὑπὸ Ἐξιζ. ἐν Εβδ. ἐπιθ.

990

122 — Παρθενίου Πατρ. Κων/σύλεως περὶ τοῦ ἐν Κρήτῃ Μετοχίου 1659. «Ἁγιορ. Βιβλιοθήκη» ἔτος Θ'. 1944-45 σελ. 45.

— Ἕτερον ἔγγραφον περιέχον τὸ ἱστορικὸν τοῦ ἐν Κρήτῃ Λαυρ. Μετοχίου 1579. αὐτόθι.

— 3 ἔγγραφα τῆς ς/ Κοινότ. Ἁγ. Ὄρους «Ἁγιορ. Βιβλ.» τὸ α'. ἔτος ΙΕ'. τεῦχος 3ον 1950 τὸ β'. αὐτόθι, τεῦχ. Δ'. σελ. 259. Τὸ γ'. αὐτόθι τεῦχος Ε'. σελ. 322.

— Κυρίλλου Λουκάρεως σιγίλλιον διὰ τὸ ἐν Σκοπέλῳ Μετόχιον τοῦ Ἁγ. Μιχαὴλ Συννάδων αὐτόθι, σελ. 347. ἔτ. 1630

— Παϊσίου Πατρ. σιγίλλιον περὶ τῶν προνομίων τῆς Μ. Λαύρας. Αὐτόθι, ἔτ. ΙΣΤ'. 1951 σελ. 33. τεῦχος Α'.

— Σιγίλλιον περὶ τοῦ ἐν Σκύρῳ Μετοχίου. τὸ ἀποσταλέν ἐκ τὸν Μητρ. Ἡλιουπόλ. «Ὀρθοδοξία» ἔτ. ΚΣΤ' Μάρτ. 1951 τεῦχ. 3ον

— Ἀφιερωτήριον ἔγγραφον τοῦ Πρώτου Ἁγ. Ὄρ. περὶ τῆς Σκήτης τῶν Ζωσσίων. «Ἁγιορ. Βιβλ.» 1952 τεῦχ.

— Τιμοθέου Πατρ. σιγίλλιον περὶ τῶν ἐν Ἴμβρῳ Μετοχίων. «Ὀρθοδοξία» 1952 τεῦχ. Ἀπρ. — Ἰουνίου

— Δαμιανοῦ(;) Πατρ. σιγίλλιον περὶ τῶν ἐν Ἴμβρῳ Μετοχίων. αὐτόθι

— Καὶ τινα Ὁμόλογα τῆς ς/ Ἐπιστασίας

ι. Παλαιολογου. 1346

παραχωρεῖ τὸν ἐν Λήμνῳ παλαιοκάστελλον τοῦ χεγε-
μενον τοῦ Κοντέα μετὰ τοῦ περὶ αὐτὸ μετ' τῶν τραχυ-
άνων ἥτις καλεγόμενο προτερον ὡς γενιμαλεῖον
ς βασιλείας μου.

. Παλ. 1346.

τὸ χωρίον Κραβατᾶ γῆν 1000 μοδίων καὶ δύο παροι-
ονλας γενιάρια' ~~...~~ ἅπερ καλέκει ὁ ἔπαρχος κύρ-
. νέας ὁ Παλαιολογ., χαμβαίνει τὸ δικαίωμα νὰ δι-
. ι ὅπου βούλεται, καὶ φαίνεται ὅτι κοίτα εἰδεμ-
Λαυρα

λω. Παλαιολ. 1362

ἐπεὶ ὁ περιποθητὸς συμπεθερὸς τοῦ βασιλείας μου μέγας
στρατοπεδάρχης τοῦ Αἰγαίου πελάγους κύρ Γεώργιος ὁ Α...
ἀνέφερεν ὅπως ἔχει σκοπὸν ἵνα κτίσῃ εἰς τὴν νῆσον Λήμ-
περὶ τὴν τοποθεσίαν τοῦ φανεοῦ πύργον, ἐπιθεὶς αὐτὸ
γῆν τε καὶ ἕτερα κατὰ δίκαια ὄντινα ... βούλεται δοῦν
καὶ προσκυρῶσαι γυχικῶς ἕνεκεν σωτηρίας αὐτοῦ ἐκ μ-
τῶν καλὰ τὸ ἅγιον ὄρος τοῦ Αθω διακειμ. ... μονῶν (κ
βεβαιοῖ τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ βασιλεύς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

222γ

~~Ιω. Παλαιολόγου~~ Μετόχια τῆς παροχαί Λαύρᾳ

Ἱερ. Βοτανιάτου. 1079. Ιουλ. μην. Ινδ. β'.

"ὡροστίθησι (ἐν τῇ νηόῳ εἰνι; ἐξελιώτε) τῇ ὡρογεγραμμένῃ χρυσοβούλλῳ δωρεᾷ τῶν ἑκατὸν ἀτελῶν παροίκων τῆς δουλοπαροίκων ἴσον ἕτερον ἀριθμόν".

Αλεξίου Καίσαρος ἄν. χρονολ. (ἐν ταῖς καταστασίσιν ἀποτίνοσα μετὰ τῶν Μουσηριάνων). τὸ ἴδιον μονύδριον ἐν Θ/νίκῃ τῶν ἁγ. μεγαλομ. φωτίδος "τῇ ὠανάγνῳ τῆς Θεοτόκου μητρὶ τῆς ὑπερ. μου Θεοτόκου τῇ τῆς κοιμεμενῆς Νέᾳ μονῇ τῆς ὡρᾷ τοῖς ἐν αὐτῇ μοναχοῖς" (ἡ οὐλόγη του Αγγελίνη Ραδοσχάβα).

Μιχαὴλ Π/λόγου 1263 Αὐθρ. Ινδ. ς'.

ἐπιπυροῖ τὰ ὑπὸ Ι. Κομν. παραχωρηθέντα χωρία τῶν Σελάδαν, τῶν Μετάλλων, τῆς τὸ ἥμιου τῶν Γραδίστας (~~[illegible]~~ Γραδίτζας τὸ ~~ἥμιου τῶν προσόδων λαβῇ τῆς Λαύρα~~)

Ανδρονίκου Π/λόγου Μαιου. Ινδ. α', ζω.

ὑπερ. "τοῦ περὶ τῶν Καλαμαρίαν χωρίου τοῦ Λωρωτοῦ τοῦ κατεχομένου μετὰ τῆς τοῦ ἐν αὐτοῦ ~~[illegible]~~ πύργου παρὰ τοῦ οἰκείου τῆς βασιλείας κυρίου Γεωργίου τοῦ Τζαρχάκωνος. (ὅπερ ~~[illegible]~~ παραχωρεῖται τῶν Μαν. Ταρχανειώτων αὐχὶ τῆς Λαύρας

1/ Ιω. Παλαιολ. 1446 — 1α

ὁ γερμιάνος ἡ [illegible]ρομανικὸς κύρ Ἰγνάτιος .. ἀνέφερεν ὡς ἦλθον εἰς βάθρα αὐτὴν τὸ ἄγιον ὄρος τὸ τοῦ Ἁθω, μονὴ ἐ[illegible] ὄνομα γερ. τῶν ἁγίων Πάντων (ἀνωΐσλαν ὁ βασ.) αὐτ[illegible] ἐκ τῶν ἐκεῖσε σταλέντων μοδία τρία ἡ ὀκτὼ μοδία δι[illegible]

4/ Δεκ. Παλ. τοῦ Φεβρουάρ. 1446 καὶ γεωργοῦ τὰ ἀνωτέρ[illegible]

1)/ τοῦ αὐτοῦ 1448. ὁ οἰκουμενικὸς ἐν ἱερομ. ἡ οἰκουμενικ[illegible] ἡ ὁρισμ. ἐκ ... λαύρας κύρ Βασιλίου .. ἰδιωτῶν .. ἵνα [illegible] ἐπερχόμενοι ὁρᾶ τὸ μετόχιον αὐτῶν τοῦ Κοντίου [illegible] πέντε ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ... ἵνα ποιῶσι τὴν λ[illegible] μοναδ. καθ' ἑβδομάδα μίαν λειτουργίαν ὑπὲρ ἐκ[illegible] βασιλείας μου .. (σουβάλα πανσόϊα ἡ. τοῦ ἐνιαυτ.)

1)/ τοῦ αὐτοῦ 1448 ἀναδίδει ἡ αὐθ. τὸ Σερμίτζι[illegible] 2)/ Πρόσταγμα βασιλικὸν δι' οὗ ὁρίζεται ὁ αὐθ. ἐκ[illegible] γραμματικὸν Παντὴν Κεδρηνὸν ἵνα παραδώσῃ ἐκ[illegible] ρα τὸ ὑπὲρ τὸν χωρίον Γαβριὴλ Μετόχιον, τὸ ἐκ[illegible] κείμενον ἐν Κόπριαις

3)/ Γράμμα ἀποχωρήσεως παραδοτικὸν

"τὴν περὶ τὰ Βαρδάρια τοποθεσίαν μὲ τὰ ὄρη περιοχὴν τοῦ Βασ. Δεσποτικὸν χωρὶς τοῦ Μαυροβ[illegible] ἐπιλέγει περιβόλου ἕνεκα τοῦ ἐκεῖσε ἐπ[illegible] Μονῆ

14/ Ιω. Καλαιοζ. 1366.

ὑπὲρ τοῦ περὶ τῆς Σέρρας χωρίου τοῦ καλουμένου τοῦ Βερ-
νάρου μετὰ τῆς ἀξιείας καὶ τῆς ἕτερας αὐτοῦ νομῆς καὶ περιοχ-

15/ Τοῦ αὐτοῦ 1404 διορίζεται ~~Δωρεῖται~~ κατέχειν τὸ ὄχον χωρίον τοῦ
περὶ τὴν Καλαμαρίαν τὸ καλούμενον Δρεμόουρτα,
ἅπαρ μὲν ὃν αὐτῷ ἐξ ἀμ. προνεύτων ἤδη χρόνων
... γενόμενον δὲ ἤδη τούτου τὸ ἥμιον δημοσίου ἐν
τῷ τῶν πραγμάτων ἔλεγχῳ καὶ τριτωμίας (χαρίζεται καὶ τὸ
δεύτατον).

16/ Τοῦ αὐτοῦ 1405 διορίζεται διὰ τοῦ παρόντος προσ-
ματος ἵνα ὅσοι τῶν προσκαθημένων ἐν τοῖς μετοχ-
αιτῶν (ἐν Λημνῷ) παραγένωνται ... ὑπάρχωσιν ἐρ-
αῖς ἂν ἐκεῖσε ποιήσωνται γεωργικαῖς ἐργασίαις αὐτῶν
ἐλεύθεροι καὶ ἀκαταβλήτοι τῶν ἐκεῖσε παρὰ τῶν
ἄλλων διδομένων ~~ἀπογραφικῶν~~. ὑπάρχωσι δὲ καὶ τὰ
ἐν αὐτοῖς .... ἰδιῶν δυμνία ζευγάρια τοῦ μον. τῆς ...
ρας ἐλεύθερα καὶ ἀκαταβλήτα ἀπὸ τοῦ σινήθη διδο-
μένου σίτου τῶν ἀνὰ δύο μοδίων καὶ τὸ ζευγάριον ἐπὶ
ἀγορᾶ τεσσάρων ὑπερπύρων καὶ τὸ μόδιον ἐπὶ τὸ
ἀναξίους ὁδὰς τοῦτο καὶ δαπροφὴν τῶν ἐναυνούμ-
ενον Λαυρῶν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Χρυσόβουλλα καὶ σιγίλλια δημοσιευθέντα υἱοῦ Αλεξ. Λαυριώτου ἐν διαφόροις Περιοδ.

1) Νικηφόρου τοῦ φωκᾶ (964) δι' οὗ δωρεῖται τὸ τίμ. Ξύλον, τὴν κάραν τοῦ μ. Βασιλείου καὶ τὴν τ. Αλεξάνδρου τοῦ ἐν Πύδνῃ. (Εκκλ. Αλ. 1891-22 σ. 41)

2) Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου τῶν Πορφυρογ. 978 δωροῦνται ἅγια χείψανα διάφορα. (Εκκλ. Αλ. ἔτ. 1892 σ. 46-47)

3) Σιγίλλιον Μητροφάνους τοῦ Γ' διὰ τὰ μετοχ. τῆς Λήμνου (Ε. Αλ. Τευχ. 40 1893.)

4) Σιγίλλιον Τιμοθέου Β' διὰ τὸ ἐν Σάρρᾳ Μετόχιον Ἔξοβα τῆς Μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα ἔτ. 1614 (Ε. Αλ. Τευχ. 40 1893. Ἱερὸν διατάγμα μονηδρία κ. Λήμνου σ. 321. 1615

5) Κυρίλλου Λουκάρεως περὶ τῶν μετοχίων τῆς Λήμνου 1632 (Ε. Αλ. Τευχ. 43, 1893)

6) Ἱερεμίου Β' 1573 κυροῦντος τὰ κοινόβιον (Ε. Αλ. Τευχ. 45 1893.)

7) Ἱερεμίου Β'. Ἱερὸν (Τευχ 44, 1893).

8) Ἱερεμίου Β'. 1573 κυροῦντος τὸ κοινόβιον τὸ Βατόπεδον

9 Ἀνθίμου περὶ ἀφερωθείσης εἰκόνος, διαφ

παρείσης καὶ πάλιν ἀποδοθείσης ὑπό τῶν χωρικῶν
Κονδύλη τῆς Λήμνου (Ε. Αρ. Ἐτ. ΙΒ' 1893 σ. 380).
10) Νικολάου Χρυσοβέργη διὰ τὸ Μετόχιον
(μοναστήριον) Γομαλίου καὶ Ἱερισοῦ (1893).
11) Παϊσίου, περὶ ἰσνευματικῶν 1727. (Ε. Αρ.
ΙΓ' τευχ. [illegible] Ουσπενου Ἱστ. Ἀθω Γ' σ. 329).
12) Γαβριήλ 1783. τὸ τελευταῖον Τυπικόν
(Ε. Αρ. ΙΓ' Τευχ. 16 1893 σ. 62-63)
13 Χρυσοβ. Ἰω. Παλαιολόγου 1407 περὶ τῶν
ἐν Κασσάνδρα κτημάτων τῶν Μονῶν Λαύρας
Βατοπ. Ξηροπ. καὶ ἁγ. Παύλου Επιθ. Νεολ.
τομ. Γ' σ. 341.
14 Χρυσοβ Ἰω. Παλαιολόγου 1341 διὰ τὸ νοσοκ-
μεῖον τῆς Λαύρας (Επιθ. Νεολ. Β' σ. 201)
15. Ἀπαριθμήσεις ἱστορικὴ τῶν ἐν Θ/νίκῃ Λα-
κτημάτων (ἀναγνώσμα) (εἶναι τὸ ἐν τῷ δικ.
Α' ἀντιγράφω Ὑπόμνημα φ. 120 ;)
6 Επίσημα Βυζ. Γραμμάτα ἤτοι ἀπογραφαί τῶν
ἐν Λήμνῳ καὶ Χαλκιδ. κτημάτων καὶ τῶν παροίκων
τῆς Λαύρας Ἐλλ. Φιλ. Συλλ. τομ. ΚΕ (ἰδ. καὶ ἀρ.
1 ἐν ἀριθ. 64 τῆς ἀναγρ. Συνοδικὴ διαγνώσεις
ἀπὸ Ἀνθιμίου Πατρ. περὶ τῆς αὐτῆς εἰκόνος εἶναι
τὸ αὐτό;

17 Ἱερεμίου πατρ. Συνοδικόν γράμμα ἐκδοθὲν ἐν Θ/νίκῃ περὶ τοῦ κανοβίου τῆς Λαύρας 1574. Εκκλ. αλ. 1893 τομ. ΙΓ!

18 Ἔγγραφον συμβιβασμοῦ τῆς Λαύρας περὶ τοῦ ἐν Κρήτῃ Μετοχίου τῆς ἁγίας Μονῆς μετὰ τῆς Μονῆς τῆς ἁγ. Τριάδος τῶν Μουρτόρων Ἐπιθ. Νεολ. Γ' 1893 ἰδ. ἐκδ. Βόν φ. 182.

19 Σαμωνᾶ πρωτοσπ. τῆς ἀσηκρήτου Θ/νίκης δικαστ. ἀπόφασις (Ἀθωϊκ. Σ. 1.)

20. Θωμᾶ Κασπακος ἀσηκρ. Θ/νίκης περὶ γῆς κατὰ τὴν Παλλήνη 941 (Ἀθ. Σ. 2) ἰδ. Α' τεχ.)

21 Διακωρισμὸς ὁρίων Ἀθω-Ἱερισσοῦ ὑπὸ Κασπακος — Ἀθ. Σ. 3).

22 Συμεὼν πρωτοσπ. Θ/νίκης περὶ τῶν παροικῶν τῆς Λαύρας (Ἀθ. Σ. 4)

23 Θωμᾶ πρώτου περὶ τῆς μονῆς τοῦ Κοτσοῦ — (Ἀθ. Σ. 5.)

24 Κτηματολόγιον τῆς Σκοπιανωτίσσης ἐν Τιμέτῃ (Στρυμών) Ἀθ. Σ. 6.)

25 Ἰωάννου πρώτου διὰ τὸν Πλατὼν (991) (Ἀθ. Σ. 7)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

26) Τοῦ πρώτου δωρητήριον πρὸς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον (Ad. Sl. 8)

27) Ἰωάννου τοῦ πρώτου περὶ τοῦ Μονοξυλίτου (Ad. Sl. 9)

28) Ἔγγραφον τῆς μονῆς τοῦ Καλαφάτου (Ad. Sl. 10)

29) Περὶ τῆς αὐτῆς. (Ad. Sl. 11)

30) Ἀφιέρωσις τόπου πρὸς τὴν μονὴν Σιροβηλαίας. (Ad. Sl. 12)

31) Ἐγκατάστασις ἡγουμένου ἐν τῇ μονῇ Ῥουβάδων (Ad. Sl. 13)

32) Ἀφιερωτικὸν τόπων τῇ ἁγίᾳ Λαύρᾳ ἐν Ἱερισσῷ (Ad. Sl. 14)

33) Ἔγγραφον ἀντάλλαγης τῶν πρόβλαμα ὑπὸ Εὐστρατίου ἡγουμένου Λαύρας 1018 (Ad. Sl. 1

34) Περὶ τοῦ μετοχίου τοῦ Σωτῆρος ἐν Ἱερισσ (Ad. Sl. 16)

35) Διαφορὰ μεταξὺ Λαύρας καὶ Ξηροποτάμ (Ad. Sl. 17)

36) Πρᾶσις Ἰωάννου καὶ Μαρίας (Ad. Sl. 18)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

37) Ἀφιερωτήριον Μαλθ. Περδικάρου κλίτορος τῆς Ἀγιοτριαδικῆς μονῆς (Ad. Sl. 19)

38) Πωμητήριον: Ἀγάπη μοναχὴ Ἀγγελίνα ἡ Παλαιολογίνα. (Ad. Sl. 20)

39) Ἀνταλλαγὴ τόπων ἐν Γομάτῳ Δρυμοσύρτῃ Πινόιωνι τῇ Λωρωτῷ (Ad. Sl. 21)

40) Ἡ θανέντα τοῦ ἁγίου (Ad. Sl. 22)

41) Γράμμα Πατρ. Ἀθανασίου περὶ τοῦ μετοχίου τῆς Σκύρου (Ad. Sl. 23)

42 Προσταγμα τοῦ Παλαιολόγου ἐδημοσιεύθη μετὰ τοῦ κτηματολογίου ἐν τοῖς Βυζαντ. Χρονικοῖς Π/πολεως (Ἀθωΐτης Σλυά εἰς τὰ τρία παρ' ἐμοὶ τεύχη δεῖ ὑπάρχει)

43) Ζητημα ἐκκλησιαστικὸν εἰσὶ τῆς βασιλείας Θεξίου τοῦ Κομνηνοῦ εἰσὶ τῇ ἀναλήψει ἐκ τῶν ναῶν τῶν ἀργυρῶν τε χρυσῶν σκευῶν – ἐπὶ κοιστροφῇ. διάφορα ἐπίσημα ἔγγραφα.. Ἐκκλ. Ἀλαθ. Κ (1900) σ. 352 362, 403. 445, 455,

44) Μαρτύριον τοῦ ἁγ. Χριστοφόρου " 472.

45) Ὑπομνήμα περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ " 479, 495

46) Ἔγγραφα περὶ θαραιτήσεως ἐπισκόπου ΚΑ' σ. 53

47) Περὶ ἀναλαθτισμοῦ τοῦ Ἡ' οἴκου Ὄρος Συνοδικά. Ἐκκλ. Ἀλ. Κ' 420.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σχημ. ΙΒ

Κυρίλλου Λουκάρεως 1621. σ. 230-231

νιώτερ ἰῶν ὡρονομείων τῆς Λαύρας

Μητροφάνους 1565. σ. 320-21. διὰ παλαιοτέρα

ὄρια τῆς Λήμνου

Κυρίλλου Γ' 1755 ἰουλ. 16 διὰ τὴν διαφορὰν μετὰ τῆς Ἰερᾶς Πανδ.
Ν. Σιών ΚΖ' 1935, 497

Σεραφείμ Β' 1758, Μαΐου 31, σ. [illegible]

Ἰωαννικίου Γ' 1761, ἰουλ. 15 ἐσωτερικὸν τῶν οἰκουμενικῶν
(χωρὶς ὄνομα) σ. 503.

Σαμουὴλ 1764, φεβρ. δ' παλαιογραφῶν πρὸς τὴν ἀνεξ-
αρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας [illegible]

Γρηγόριος Ε' 1819 ἀναγνώσεις τῆς Ἱ. Κοινότητος ὅτι ἐφθασεν
εἰς τὴν Κλοχὶν ἀνεμόδιν τὸ ἐγκύκλιον εἰς τὸν θρόνον τῆς
- ὅτε ὁ φρὼν Ἀφθανοσοφέας Δανὶὴλ ἠδωκόδη συνοδικῶν
Ν. Χιών ΛΕ' 1948, σ. 272

Καλλίνικος 1801, αὐγ. ἐν εὐχαριστεῖ τοῦ χαρτοφύλακος διὰ
τὰ φροϊδοῦ γεωργικὰ θαμεῖα ἀγγλοζηλίας ΜΑ', 1946, σ. 180

β' 3-12-801 νὰ ἀναλαμβάνουν τὸν εἰσιτήριον ἐλεύθερον
Μεσσηνίων διαμένοντα "ἀχρεῖον" ὡρολογ. Κωνσταντίνου 181

γ' 29-10-802 διὰ τὸν ἐξορισθέντα Χίον Γιαννὸν Ποζιατζὴν "νὰ ἐμ-
βληθῇ εἰς τὸν πυργὸν τοῦ μοναστηρίου" σ. 182

δ' 1802. ἐπιβλεπτὸν διὰ ἀγαθοεργίαν χειμερινῆς 400γρ. σ. 183

ε' 22-8-803 Λαύραν, Βατοπέδιον, Ἰβήρων διὰ τὴν παλαιοδιοικη-
σιν τοῦ Ρωσικοῦ μὲ τοὺς παραχωρισθέντας Νεοχαριτωμένου μὲ τὸ
Διονυσίου. ἀπορριπτέα ἡ ἀποφασισθεῖσα παλαιοτέρα μὲ τὴν
ἡ ἀρχιμανδρίτης ὁ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Σάββας μὲ οἱ 3 ἀρχι-
μανδρίται νὰ ἐξορισθῶσι" σ. 184-7.

ζ' 18-2-805 διορίζεται ἐνδημοῦσα ἐπιτροπὴ ἐν Λαύρᾳ ὑπὲρ δρυμ-
γορίας σ. 187
(ἐν χρ.) συμβουλεύουσα τῇ Συνάξει τοῦ θρόνου νὰ φέρῃ
τοιμῆρα, τὸ ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ κράτους σ. 185

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(ἰδ. τῆς δαυμάσιας Πυρόχορας [illegible] τῆς Εὐπ. Ἀγιοδ. Τομ. ΚΓ. σελ. 466-468.

223

Ἀλεξάνδρου [illegible] Λαυριώτου

300 χερὰς τῆς λύτρα ἐν Κ/πολυβίοις κτενὰ Ἀθανία .. σ. 560

1. ἀναγραφὴ ὑμνῶν τῆς ἐγκωμίων εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν.

Σχ. Τομ. ΚΒ' σ. 550-55

[illegible] Εὐπ. ἀγιοδ. Τ. ΚΓ' σελ. 65-67 ἐνταῦθα τέλει. [illegible] οἱ ὕμνοι τῆς ἀρχέται, ἐν σελ. 67, 81, 110, 139, 202, 259: "Μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Βέστωνος ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πανεύφημον μεγαλομάρτυρα Εὐφημίαν" (ἐκ Λαυρ. [illegible] 56Δ 1Α' αἰ. σελ. 166.)

Εὐπ. Ἀγιοδ. Τομ. ΚΓ'

Β' Ἀνεκδότα Πατριαρχικὰ γράμματα, καὶ ἄλλα ἐπίσημα ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς ἱερᾶς Μονῆς Λαύρας.

1. Πατριάρχου Παρθενίου ... πρὸς τῆς ἐπισκόπους Θεσσαλονίκης τῆς μητροπόλεως αὐτῆς, ὁμοίως ἐδοθοῦσι ἔνται ὅτι τῆς Μητρόπολις Θεσσαλονίκης παραχωρεῖται μετὰ τῶν ὑποκειμένων ἐπισκοπῶν τῶν πρώην Πατρ. Διονυσίου Γ' (1662-16[illegible]) Δόγῳ προσδρείας ἐκ τὸ ἔχειν αὐτὴν ἐφ' ὅρου ζωῆς, πρὸς ἀπόλαυσιν εὐαρεστίαν τῆς ζωάρκειαν αὐτοῦ. ἐπίσης τῆς [illegible] τῆς αὐτῆς τῆς νόμιμος Μητροπολίτης" ἐν ἔτει 1666.

σελ. 420.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

2. Ἰωακείμου Πατριάρχου. ὑπερίσχυσις ἐν ἀμφισβητήσει
εἰς τὴν Μονὴν τῆς Λαύρας τοῦ Παλ. Διονυσίου: ἱερὰ κ
— φίλια κ. "καὶ ἐπιχώριον βυζαντινὴν σιτηρέσιον". 1681.
3. Διονυσίου Δ'. Πατριάρχου. ἐπικύρωσις σημ. 421
τῶν ὅσων ἀφῆκε τῇ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀχρειοκτη-
τοῦ Διονυσίου Δ'. Πατριάρχου (1686) σημ. 421.
4. Καλλινίκου Πατριάρχου. ἐπικύρωσις τῆς διαίτης
τοῦ Διονυσίου τῆς αἰωνοστῆς συγχωροχαρτί. 1690 σημ. 4
5 — Κυρίλλου Παλ. Ἀλεξανδρείας πρὸς Λοιπάρχους. ἐπι-
τρέπεται ὅπως (διδῶσι) ἡ λαύρα τῆς ἐν Λαμπαίοις Μονῆς τῆς
Διονυσίου — "Νέας Σιών" ἵνα ὑπερέχωσιν λαϊκὴν ἐγκτῆ-
(ἄνευ χρόνου.) σημ. 446
6. Παϊσίου Πατριάρχου. δι' οὗ ἀχαρφορεῖται ὁ ἡγούμε-
τῆς λαύρας ὅτι ἐψευσθῆ ἡ αἰτησίς του "ἡ ἐν τῷ ἐξῆς σε-
δηλ. ἀλλὰ ἀπὸν ἐν μέρος τῆς Μον. Σιμωνόπετρας ἐξορίσθη
ἐν τῷ ἱερῷ ἡμῶν μοναστηρίῳ". 1727. Οκτ. 4. (σημ. 447.
7. Διονυσίου Γ'. Παλ. πρὸς τοὺς ἐπισκόπους ἱερέους
κατὰ τῶν χειρίστων ἔθνους τοὺς ἀνεστήλωσαν τὴν ἐπιστοδόμησαν
— ναΐσκον τὴν ἐκεῖ τῆς Μονῆς Λαύρας. (ἄνευ χρόνου.) σημ. 447
8. Διονυσίου Δ' Πατριάρχου. πρὸς τοὺς καθηγουμένους Λαύρας
ἐπικυρωτικὸν τῶν περὶ τῆς μετ' εὐσταλείας ἐν τῷ Συνόδῳ τῆς
Ἁγ. Ἄνης ἀγρυπνίων ὅρον. 1684. μηνὶ Ἰουνίῳ σημ. 507.

† Ο Σαρανίτης Παλ. πρός τῇ καθηγουμενίᾳ τῆς μονῆς τῶν Μετεώρων τοῦ Ἁγίου — ἵνα σφίσιν αὐτόθι ἐν ἀρχαίᾳ τάξει καθ' ἣν ὁδὸν χάριν ἔχωσιν οἱ τῆς Μονῆς καθηγούμενοι δὲν ἔφορος τῶν Ἱλαρείων ἢ ἄλλος τις ἐπιτροπεύων ἐν τῇ μονῇ — ἐκκλησιαστικοὶ οἰκίαι — ἔχον. 6-8. ἐν 10 ἔτη — ὅθεν σεπτ. — ἵνα κωλύσῃ ἡ ἀναφορὰ — 1774 Ἰαν. 20. σ. 514 —

10 Παρθενίτ. Παλ. πρός τὸν Μητροπολίτην — Κελλίου ἐπιτροπὴν καὶ πρωτόμα. τῆς Μονῆς Λαύρας ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τῆς "ἐν τῇ πρωτοκῇ τοῦ χωρίου Μουρνίας τῆς Καδινίας κωνσταφορμενε: ἁγία Μονή τοῦ Σαρανινοῦ" ἐν ἔτει 1659 μηνὶ φεβρ. . σ. 515 .

11. Σαραφείμ Παλ. πρός τὸν κοσμήτορας — καὶ λαϊκοὺς — οἱ οὗ ἀφῆκαν ἐπίσκοπον εἰσόδια τῷ ὄρει αὐτόθι — Σεραφείμ Παλ. χρυσᾶ 1820 350 αὐθεντικωμένων τῶν σεβασμίων αὐτοῦ σκήτης αἰδεσιμότης, ἀπὸ αἰωνίμου κατοικ. τῆς ἁγιορείτου αὐθεντικότητος ... ἐν τοῖς Λαύρας Μονῇ" 17:

2 Ἰωαννικίου Παλ. πρός τὸν καθηγουμενίᾳ τῆς Μονῆς τοῦ ἁγ. Ὄρους ἵνα τὸν εἶναι ἐξορίστον — καὶ ἀποδιδόναι ὅσης "καὶ γεράντων ἐπὶ δὲ ἔτη" τῆς Ἐπισκόπου. "μὲ αἰωνίου βαρβαρικῶν ὄφεως ἐκρίπτα τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐξουσίας" ἐν ἐκ τόπου ἐκκλησίᾳ, ἐν καθαίρεσιν ἐν τῷ

μηνὶ Μαΐῳ ἐν.

ἐνεχύρασαν νὰ ἀναγνώσουν παντοτινὰ ... ἀπὸ τὴν μ
εἰς τὸν Μητρ. Ἀρτινίας. 1761. μαρτ. 10. τὸν φορισθ
ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Παντοκράτορος. ἀρχ. σελ. 323.

Ἐπισ. Ἀρχ. Τομ. ΚΔ'

13. Νεοφύτου Πατρ. περὶ τῶν παπάδων εἰς λαϊκὰς ἐκκλ
χειροτονηθέντων ἵνα φορέσωσιν ἐπίσης ὁ πρώην Πατρ. Γρηγόρ
καὶ φοβεῖται αὐτὸν ἐνταῦθα εἰς Μονὴν παναγίου Βλαχ. ὄρους
1789. μαΐου 14. ὁ Πατριάρχης. (σελ. 34 ἀπὸ τοῦ τόμου τοῦ ἐγγράφου
14. τοῦ αὐτοῦ. πρὸς τοὺς παπάδας εἰς λαϊκὰς συνίστω
λους μὴ ῥίπτοντας ἐκκλησίαν καὶ ἐπιτίμιον τοῦ ῥάσου ἐξορίστου
πατριάρχου διὰ συνάξεως ἄκυρον ἐκφωνηθὲν ἐν τῇ Μονῇ
καὶ ῥαδιουργίας. "Ἴδρωσε καὶ τὸ χαρτὶ τῆς παπαστάσεως
τοῦ μοναστηρίου σας γραφόμενα. ἐμεῖς ἀπορήσαμεν
παιδιὰ σας προσχράσαμεν διὰ τὴν τοῦ φωναξ: σας
γλωσσίαν τῆς ψυχῆσθε ὡρὸς κύριον, τῆ ἐμορφώσαμεν εἰς
τὴν ἡμέρα μας νὰ λάβετε τὴν παχὺν τοῦ παπαδισμοῦ
εἰσημάδια ὅμως νὰ σπάσητε καὶ ἀσημίσας καὶ ὅλα
ἄκυρα ἀπόδητε, καὶ μὴν ἀκολουθήσετε, διότι μὲ τὴν παχὺν
ἀπὸ παράδοσιν τῆς πατριαρχείας μας καὶ ἐσεῖς δὲν
ἠμπορεῖτε ἄλλην τὴν εἰσαγωγὴν τῶν συγχωρεῖται ἱερωσύνη
καὶ παπαδισμοῦ. 1790 αὐγ. 6. σελ. 34

Ἐν Γρηγορίᾳ Πατ. Ε'. σ. 361-4 ἔτεραι ἐπιστολαὶ ἀφορῶσαι εἰς τὸν
πρώην περὶ τοῦ Παπᾶ Ἰω-σαφατζῆ

15. Κυρίλλου Πατριάρχου περί κοϊδρευόντα μονυφι-
ών διοικήσεως καὶ ὑπάρχοντα τοῦ Μιχαὴλ Συναδηνοῦ υἱοῦ τοῦ
καταλειφθέντος ἐκ τῶν ὄντων ἅπερ ἀφιέρωσαν εἰς μοναχίαν
ἐκ Μονῆς τοῦ Λαύρα. ἵνα μετοχιον. γενέσθαι (τοῦ ἁγ. Αθα-
νασίου) ἀνορίσθησαν ἡ διοικήσεις αὐτοῦ ἡ καὶ ἐν αὐτῷ
ἀφιερωμένα παρὰ τῶν πατέρων" αὐτοῦ "ὑπομνήμα
κατ' ἔτος". 1630 μαΐ 1αν. σχ. 182. ~~~~ —
16 Μελετίου Πατριάρχου (1668-1671) περὶ τοῦ
Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ἵνα γενηθοῦσι μοναχὴ γεν-
ικὸς Μονῆς Πετζίκης καὶ ἐκ διαφόρας σ. 196. ——
17. Ἀφιερωτήριον Πατριαρχικὸς Γερασίμου. ὅσα
καταλειφθέντας ἐν τῇ Λαύρᾳ ἀφιερωθῇ αὐτῇ "τὰ δύο ἅρματα"
ὄνομα. 1761 αὐγ. 20. σχ. 196. ~~~~ ——
18. Συμφωνία Πατριάρχου διορίζοντος ἡγούμενον ἐκ τῆς
Καινῆς Μονῆς καὶ ἀρ. ἀναφορῶν τοῦ προηγουμένου
Λαυριώτου περὶ Θεοδοσίου. 1776 σχ. 216 ——
19. Ἔγγραφον ἐκ Μονῆς Λαύρας (ἐν ᾧ ὑποσημειώσει ὁ προ-
ηγούμενος τῆς ἐπιτρόπου Λαύρας Ησαΐας) περὶ 12000 γρ.
ἄσπρ ἰδανικοῦ ~~ὅπερ~~ ὅπερ ἐστὶν τοῦ ~~παρὰ~~ παρὰ τοῦ πατριάρχου
κυρίου τοῦ Δοσιθέου τοῦ ὁσιωτ. Πατρ. περὶ ἱερατικῶν
ὅσων ἐπιτηρήσαμεν τῷ αὐτῷ Πατριάρχῃ πρὸς βεβαίωσιν

του τίτλου της φωνούσης Σταυρός. με τὰ ἄρχοντα ...
η μητροπολίτης αὐτοῦ δήμου ... ἱερέως". 1787 Νοε. 11.
20 Διαδήκη παρ. Χαρίτου τ. Β' σελ. 21
Αὐλὴ Χιονάκης κατοικοῦσα ἐν ἰδίᾳ παλαιᾷ τοῦ ἁγ. Δη-
μητρίου ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ ἁγ. Ἄνθιμος η προσέτι να κά-
θηται ἐν τῷ ἁγ. Ὄρει χάριν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων κ.
Βασιλείου, ὥρισε τὰ ὑπόλοιπα τῆς του διαδοχῆ ἐν τῇ
παλαιᾷ του η τὰ τῆς μητρυιᾶς του ἀν δὲ ἐκλείψῃ. αφί-
ερωσον τοῦ ἐν τῇ παλαιᾷ Γερο-Σάββα. 1763. Ιαν. 9. -
σελ.
21 Σαμουὴλ Πατριάρχου. Πρὸς τοὺ ἀρχιεπισκόπους
"Ἀχρὶς ἂν ἡ τῶν Ἰουστινιανῆς η πάσης Βουλγαρίας" Συ-
νόδου περὶ αἱρεσιαρχῶν τοῦ μητροπ. Κορυτσᾶς Διονυ-
σίου 1765 μαρτ. Αριθμ. σελ. 254 η 263.
22 Παϊσίου Πατριάρχου. ἐπιστύρωσις τῆς Διαθήκης
τοῦ ὁσίου Ἄρσης Νεοφύτου ~~ηγουμένου~~ ~~τῆς Λαύρας~~
Δ. Ἀθωνίτου κατὰ βούλησιν τὰ κατ' αὐτὴν. 1728 Μαρ.
ἡ μήτηρ τῶν ἐν τῇ πατρίδι τοῦ 1744. σελ.
23. Ἐγκώμια κατὰ τοῦ φιλαδέλφιας Μιχαὴλ (Τσαμ
αἰσθόσεως τῆς τῆς ἁγιογραφίας τοῦ Ἄρσης Νεοφύτου
24 Ὁ Κυπαρισσιώτης Τιμόθεος τοῦ Οἰκ. Παρ. χειροτονή-
θη ἀναγνώστης ἐπὶ διακ τῆς θείας χειροτονίας τοῦ Ἰωσὴφ
Ἐπιφανίου ἀναγνωστηρίου ὑπὸ τοῦ προβλεπτοῦ. 1704
Ἰουν. 15
Ἡ ἐντύπου ἀρχιεπ. γεγράφα ἐν τῇ ἁγιογραφίᾳ τοῦ
τοῦ Ἄρσης Νεοφύτου

'ιωαρχίαν σου ἤούχως" ... ὅτου καὶ ληφθήσῃ τὸ τοιοῦτον ἄγιον μανδήλιον τὰ ῥηθέντα" ... 1620 ἰν. 22. σ. 35.

Γ.' Ἱστορικὰ Κύπρου. Ἐπιμ. Ἀρχιδ. Τομ. ΚΑ

1. Ἐπιστολὴ φέρουσα ἔκθεσιν περὶ τῆς περιόδου τοῦ ἁγίου τὰ ῥηθέντα "μεσιτεύσας ἐγὼ ὁ τοῦ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν Ἰουσταντίαν" ἐνώπιον τῶν συμπολιτῶν καὶ κληρικῶν Ἀντίνου ὅτου ἔκτισε μοναστήριον εἰς τὸν ἅγιον τὰ ῥηθέντα καὶ ἐπῆρε παρὰ τοῦ Μητρ. Διονυσίου τὸ ἅγιον λείψανον τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰουστίνης ἐπὶ τῆς ἡγουμενείας τῆς ὁσιωτάτης ἐν ἱερομονάχοις κυρᾶς Θεοδοσίας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιστασίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου ἐπισκόπου Κιτίου καὶ ἐπιτρόπου τῆς ἁγίας μονῆς τοῦ Ἀντίνου. 1628 ἰν. 15. σελ. 1.

2. Ἐπιστολὴ τοῦ Μολδ. πρωτοσπαθαρίου Θεοδ. Κυπριανοῦ πρὸς τὸν Πίρλαν πρὸς τὸν ἡγούμενον Λαύρας, οὗτος ἀναφέρεται εἰς τὴν Μονὴν τῆς ἀφθαρσίας ἐν Κ/πόλει μέχρι τῆς τότε ἐπικρατούσης ἀναρχίας ὁ δὲ συγγρ. ἐπιστολὴν ἀποστέλλει ἐκ Κ/πόλεως ἐπιστολὴν ἀποσταλεῖσαν ἐκ Κύπρου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κιτίου καὶ ἐπιτρόπου τῆς ἁγίας Λαύρας. 1628. ἰν. 15. σελ. 23

3. Κυριλλοῦ Πατριάρχου περὶ τῶν καθηγουμενικῶν ἀφορίων καὶ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγ. Λαύρα. 1629 μαΐ. 01. σελ. 35

α τοῦ ἡ ἐπιστολὴ παρέχεται ἡ ἱερὰ ἱκανὴ ἀποσχόμενα ἀνθ' ὧν... τὸν ἁγ. Λαύρα τοῦ ἁγ. Σάββα ἐν τῇ Παλ...

4. Γράμμα ἀρχῶν κυῶρου μετὰ τῶν σφραγίδων τοῦ Μητρ. Παφοῦ Γερμανοῦ τοῦ Λαμπούσης (Λεμησοῦς) Λαμπόβου καὶ τοῦ Κυρηνείας Νικηφόρου. ὡρᾷ τὸν ἡγούμενον Λαύρας ὡαρακαλοῦσι διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ὑποσχόμενοι "ἄσπρα μετρητὰ χίλια" καὶ χριστιανὰς ὀπρέας ἐκ τῶν κατοίκων. Μαΐου 26. 1672. σελ. 85.

5. Γράμμα Φιλοθέου Ἀρχιεπκύπρου. ὡρᾷ τὸν σπεφύλακα καὶ τὸν καθηγούμενον τῆς Λαύρας ὡαρακαλοῦντας διὰ τὴν ἁγίαν κάραν, καὶ ὑποσχομένου τοῦ ἀσφαλεῖα σφραγῖδες τοῦ Φιλοθέου μετὰ τοῦ ἁγίου Νικόλαου ἐκ τῆς μετὰ Παφοῦ Ἰωακείμ (σφραγὶς εὐουρκιστί) καὶ καὶ τοῦ Κιλ. Μακαρίου 1757. Νοεμβ. σελ. 86.

Ἐκκλ. Ἀλήθ. ΚΘ. σ. 118-19

Χρυσ. Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου 978. ὀδδὲν καινὸν (οὐδ' ἀπηνῆ)

2346

[illegible]

[illegible] Τεύχ. ΚΖ, η ΚΖ (Ιαν.

30. 1918) σ. 371-374. [illegible]

[illegible]

Ιωαννικιητ' 1761, Αθριλ. 8. πρὸς τὴν Ἰ. Κοινότητα Ν. Σ[illegible] ΚΖ, 1935
σ. 500-3 ἀποκηρύξεις τοῦ Σερασκίου Β'

Αθαναίου Τυπικά.

Κωδ. ἀγ. Παντελ. 759. (σ. 185) Διαθήκη καὶ Διαλύσεως. XIX. (κατ.
Κοσταλ. Α. Β', 427.8 281 σ. 159-186 349, 46, 47 "
Αθανιάς " Διάταξις περὶ τραπέζης (ἡ Υψολύμενος) 349, 46
Κωδ. ἀγ. ~~Παντελ.~~ Διονυσίου 279 Τυπικόν, καὶ Διατυπώσεις. ΙΝΙ
Κωδ. Ιβηρ. 754. XVI. σ. 1-125. καὶ τὰ ἱερία XVII, Α', σ. 349
Β', σ. 220
Κωδ. ἀγ. Παντελ. 187 XVIII. σ. 1-36. " Β', σ. 315
" 282 XIX. σ. 1-45 " Β', σ. 351

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀθανασίου παλαιὸς βίος. L. Petit 1906 235

...χίους ψυχὸς φωνῶν Μ. 102-104. Ἰωάννου ἡγουμένου ἀγ. Ἀθανασίου
Εἰς ὕδωρ ἀφῆς 103, 13. νου φυσιολ. ἐν "Ἐπ. Ἑλλ. Παρ." σ. 73.
Εἰς χρῖσιν " " 20
Προφυλακαὶ ἐν ἱδρυσιν λαοῦ 103, 20 κ.ἑ. χαμεύνια καὶ χυσοὶ 104, 10, 105, 4..
Ἐν τῷ ἱερατικῷ ἀποσύρεται 104, 5.
Λαύρας ἱδρυσις 104-5.
Ἰωαννίου: μανονίζει τὴν τῶν τύπων ἐκβολὴν ἐν ὅσα ἐπὶ μοναδικῆ
τακτικῶν χρόνῳ διανοεῖσθαι καὶ διαφαίνεσθαι Μ. 107, 25.
ἀφαὶ παρὰ τῶν παραβαινόντων τὰ διδόμενα 108, 8.
Περὶ εἰσόδου ἡγουμένου καὶ διαδοχὴ 108-110 καὶ παῦλα ἐξουσιῶν.
ἀπὸ τοῦ ναοῦ 112. καὶ συμβουλαὶ τῶν ἡγουμένων. ἐστοχάσατο.
ὁ παραινῶν οἱ διοῖ καθηγητὴς τὰ καθ' ἡμᾶς χαίρει τὴν ἐν τῷ ὄρει καθόρμη-
σιν τὰ λαύρα τροφοδοσίαν (Διανύσεων 123, 5) τὸ οὐ θανάτου ἀδικον
λοιδορίᾳ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ὥραν τὴν ἐν πατρίδι ἐφορώμενοι βίον, ἐχαρέ.
δὲ ἐν τῇ τῶν βαλάσσων ἀδιαφορίᾳ διὰ τὸ ναυάγια καὶ σοβαρὰ πρόσωπα... ἄνδρων
μοναχῶν τὴν σαρκὸν ἔγγραφον ἐσόμενον, διαθήκης ἐσήχουσαν τύπον, μᾶλλον δ'
μοναχὴν εἶναι διὰ τυπώσεως ἔγγραφον τὴν ἐν σώματι παλαιστὴν ἐν
ἡ ἀφορᾷ τοῦ διαφυλάττεσθαι αὐτὴν παρὰ τοῦ βίου. Μιχαὴλ τὴν ἐπιμελητὴν
τοῦ τὴν ἐπιμέλειαν παντοκρατορικῆς. τὴν μὲν ἐν ἔργοις ἐχθρὸν ἀποστολὴν
εἶναι πᾶσι τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα. αὐτ. 7-12.
ἐπισκόπου τὰ σοφιστικὰ μὲν ἐν τῇ ἡγουμενείᾳ 124
Ὑμνεῖ ἐπίκλησιν τοῦ Ἰωάννου ἐκ τοῦ Εὐθυμίου λόγου (ἐν Ἰβήρων 145)
"Ἐκ ἐβουλόμην τοῦ θεοῦ τοῦ ἁγίου παλαιστοῦ τὰ αὐτοῦ ἐπίκλησιν ἐκ τοιαύτης
μοίρας τὰ καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἰσχυρὸν ἡγοῦμαι τὸ ὅτι συνοικεῖ
καὶ δι' αὐτοῦ ἡ βασιλεία τῆς Δικαιοσύνης, τῆς γῆρας τῆς σωτῆρ τῆς ζωοποιοῦ οὐκ ἐκπέμπ
.... ἀλλὰ πάντων ἡδιστον ἐγκάτοικος, ἐμφαίνει δὲ ἐκ πάντας τοσοῦτοι
τὸ τῆς μονοχοΐας ὀχεῖον τὸ ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀναξίου τῆς ταυτησὶ τῆς τὸ καθ' ἡμᾶς λα-
πὸ σοῦ αὐτοῦ ἐπόησεν κατοικίδιόν τε καὶ σοφὸν ἀνθρώπων αὐτὸν ἀποτελέσαν πρὸ
τῶν τῆς αὐξήσεως αὐτὸν δ' ὡς χρυσοβούλλιον αὐτοῦ, δι' οὗ τῆς ἀγίας βασ.
λείας τοῦ τῆς τοῦ Νικηφόρου τοῦ τοῦ Ἰωάννου ἐπικλήσεως χρυσοβούλλα, τῆς
ζωῆς ταύτης ἔτρεφε τῆς αὐτοῦ φαιδρᾶς ἡμέρας (πρόκειται περὶ τοῦ βασιλέως). Τῇ
8 ἁγίου δὲ ἐπίκλησιν (τῇ δὲ αὐτῇ, τῇ [illegible] τοῦ δὲ ἁγιοβιοῦ. χωρίου μου
τῷ ὄντι φιλοχρίστου τε φιλομόναχου Νικηφόρου τοῦ ἐνδοξοτάτου σατράπου τε
τοῦ τοῦ μακαρίτου ἀφίημι πολίφωνον τε φροντίδα τε ἀντεχόμενα ἐκ τῶν χριστ
αὐτοῦ ἡμῶν τε τῶν καθ' ἡμᾶς λαύρας, ἵνα... φρουρεῖσθαι τε σωτῆρ
τε σωμάτων τοῦ κύριν Ἰωάννου... τε ἔχω δὲ τῶν χριστῶν ἀδελφότητα ἐν τοῖ
τοῦ προσεύχεσθαι αὐτοῦ τοῦ βίου σωτῆρος". 125, 22.
καὶ αὐτὸς σαφῶς μέχρι μεταλλάξαι τοῦ βίου, ἵνα παλαιὸν ἐπίκλησιν ἀπ
τοῦ τε ἐκ τῆς ἡγουμενείας παρὰ τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ Ἰωάννου αὐτοκρατορικῶν αὐτῶν
τε (ἐκ τοῦ Ἰωάννου ἐν Ἐλ. Π...

παναγίας τῆς Ἰωαννίτσης τοῦ Δαμιανοῦ τοῦ φιλ

Παῦλος (ὁ Σκηρο) "ἡ δὲ φρικοδέστατη καὶ ἀδιαίρετος καρ
ὑλου" Α. Ζωτ. 141, 12. αἰῶ "ὑρίδη κατὰ πᾶσαν τιθάσσου ἀμφίβρα
ἡρη αἰτύδνα, εἰ ἡ σαράδοξον σὺς λοξόμυτον.... τ' γὰρ προχωρίσασα
χρὶ αὐλῆ διαφορὰ ἐν σατανικῇ ἐπηρείᾳ συμβιβάζεται δίγνοια" 142, 4.
ταῦτα λέγει ὁ ἁγιολαγείτης τοῦ αὐτ. ἔτερο ἐνδύμενα μοναχὸς Ἐλευθ
Δαμιανὸς μοναχὸς ἡ ἡγούμενος τῆς μεγίστης λαύρας ἱστορεῖται
ἐν Α' Ζωτικῷ σ. 150, 18 μετὰ τὸν πέτρον.

Διαθήκη, εἶναι τὸ Ζωτικόν, ἡ Διαλύσεως ἡ ἔνοσ
σεως, ἄλλα ἡ δίναται νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ὡς ἡγ
Ζωτικόν. ἐν ἀρχῇ ἱστορεῖ ἐκ ποιῶν ἡ πρὸς ὀκτὼ ὥρας τοῦ Νικηφ
ρου παραινήσεις ὑπὸ αὐτοῦ πρὸ τῆς ἐξόδου τῆς ἐκ Νικ ἡ ὃν ἐστρα
τεύσατο, περὶ Μυχοσταφίου περὶ ἀρετῆς ἀμοιβαίων κτλ. ἐκεῖθεν ἀ
γων ἐποιεῖτο περὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ λαύρας ἡ τῆς διαδοχῆς αὐτοῦ
ὁποίας καὶ ὁρίζεται ἀπὸ τὸν διάδοχον παρὰ τοῦ ἡγουμένου, ἡ ἐ
γὼ καὶ μίνω ἐν τῇ ἀδελφότητι πάντοτε ἡ οὐχὶ ἐκβαίνω μονῆς, ἐὰ
ν ἴσχῃ τὴν 2-3 ἔτη ἐκ μικροῦ) ἱστορεῖται εἶτα ἐκ ξενιτείας μ
ὀλίγα ἐπιστολή. ἡ ἐκλογὴ ἐκλεκτῶν θρακῶν μονῆς ὑποδήμα
τῷ ὁ ὅσιος προσκυνητὴς τάξις, τὴν διορίαν τοῦ Ἰω. Ζμιρνιοῦ ἡ ἡ ἐνε
ὀξάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν μοναχῶν ὁ ἅγιος ἀπὸ 80 εἰς 120, περὶ τῶν ἡ
γουμένων ἡ τοῦ γεροντικοῦ διὰ πραγματογνωμόνων ἐκλογῆς
τοῦ εἰδοῦ. φρικτὰς ἀρὰς ἐκφωνεῖ κατὰ τῶν ἀρχόντων ἀμνη
τόνους, ἡ κανονίζει τὰ τῆς μονῆς ὡς περιβλέπει

Τόμος. ἐγράφη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νικηφόρου βασιλέων
τοῦ Ἰωάννου Ζμιρνιοῦ, ἡ πρὸ ἔτῶν συλλήψεως τοῦ Α' Ζωτικοῦ
τοῦ Ὄρους, ὅτε ἡ Μονὴ τῶν Ἰβήρων, τῆς πάντων (;) ἐκεῖ τότε εἶχεν ἀ
τῇ δὲ ἐκπερχε· ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης καθηλοῦται εἰς τὰ κελλία 118, 24.
Διαλύσεως ἐν δεήσει ὁ ἅγιος "διαίτησιν ἐποίκου τοῦ τόπου" ἡ ἐμε
σπουδὴ τῆς χειρὸς τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς μονῆς Μιχαὴλ. περὶ τῆ
ἐπιτοῦ ἀνδρὸς ἐποιοῦσι λέγεται, ὅθεν δὲ φαίνεται ὅτι ἦτο μυθικὸν ἔργο
ἐὰν ἐκαναχρεμβάνει τὰ περὶ ἡγουμενίας· διαδοχῆς· ἀλλὰ τὸ σουδαιότερα ἐστὶ τὸ
ἐπιβρόσιοι οἱ ἀφίκετο Ἰωάννης τοῦ Ἴβηρα ἐν τῷ ὄρει, ἡ Νικηφόρου τοῦ Πορ
φυρογέννητου ἐν Κ/σεως, ἡ περὶ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ ἡγουμένου ἄνευ δὲ ἐκάρχε
σεως ἐν τῷ Ζωτ. ἡ ἡ ἐραστὴ τοῦ πατρὸς σεισμὸς ἀδελφοῦ ἐκεῖ.
Ὑποτύπωσις ἐστὶ τὸ Ζωτικὸν τῆς ἐπιμελείας, ἡ ὅσον ἀφορᾷ τὸ
τὸ τραπεζῆ ἡ τῶν κοινῶν τῆς ὁμονοίας ἐργασιῶν.
τῆς Διαθήκης Διγ. μερ. 170, 2.

Ἡγούμενοι Λαύρας.

Αθανασία ὁ ἅγιος.

Αθανάσιος ὁ τῆς Λαύρας προεστώς (1030)
(ἐν ἐγγράφῳ εἰς Cuta Russici 2) ἐνῶ ἐν τῷ τοιμένῳ
χειρίαι "Ἡγούμενος". ὕστερον "Εὐστράτιος ὁ Ἡγούμενος
μαρτυρῶν ὑπογράφει ἰδίᾳ χειρί

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

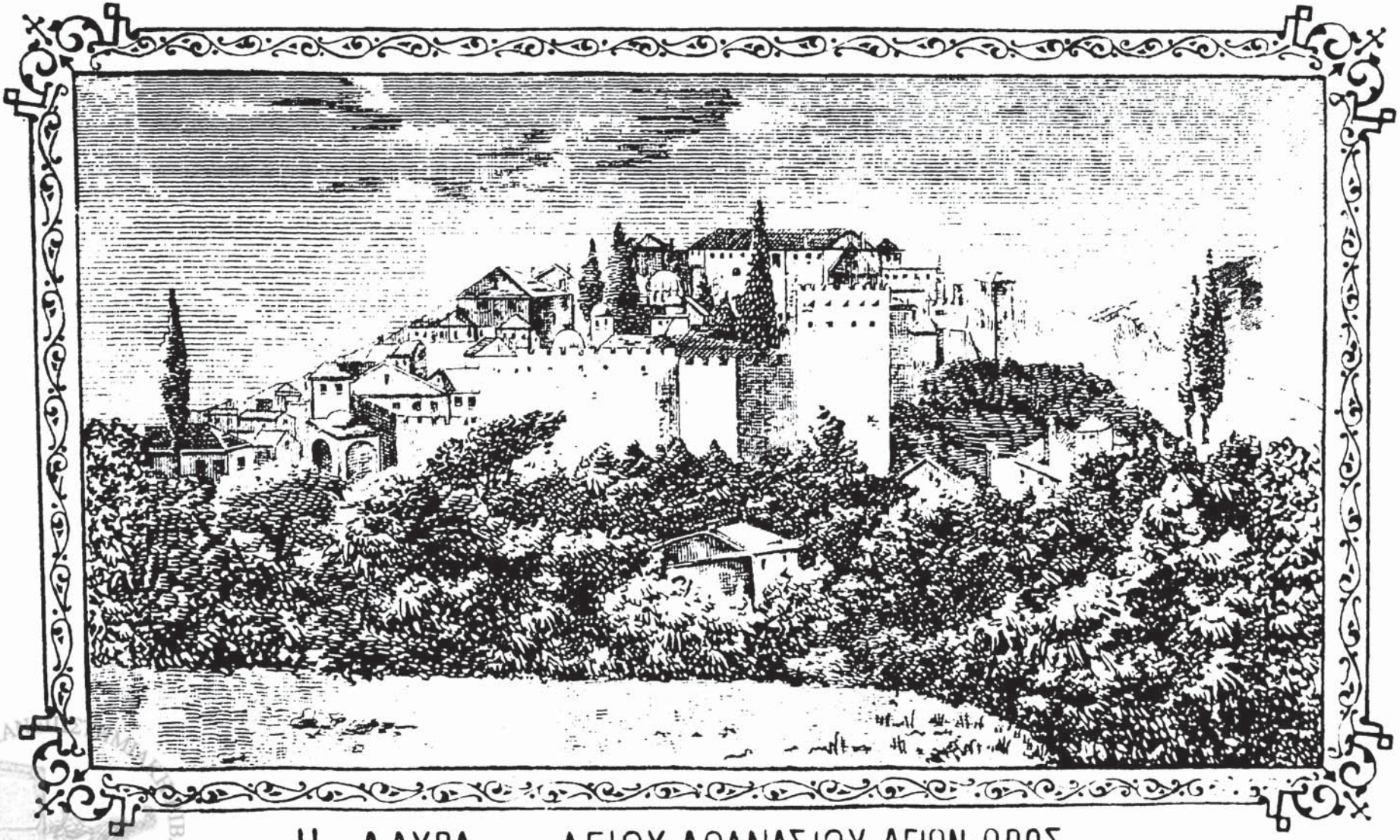

Η ΛΑΥΡΑ του ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ. ΑΓΙΟΝ-ΟΡΟΣ

Γεράσιμος. 1325. Ιστ. Κατακοσμηνοῦ Τομ. Α σ. 93 ἰκ. Παρι
κ Γεδ. Αθης σ. 201. κ Κώδ. Λαυρᾳ 200 Κ. (ωαρ' ἐμοί) στίχοι,
Γεράσιμος ὁ τῆς κατὰ τὸ ἱερὸν ὄρος τοῦ Αθω ἡγουμένου Λαυρᾳ
Καντακ. Ι, 31 σ. 149. Act Patr. Ι σ. 175

Γρηγόριος ἱερομ. ἐν τῷ Γ' Τυπ. (1394). Meyer σ. 195, 11

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ευθυμία Ιερομόναχος

Εν εγγράφῳ τοῦ Ι. Συνάξεως τοῦ περὶ τοῦ Πλουσ. Παλουρ. τόρος ἔτους 1398 ὑπογράφεται ὧδε:

Ὁ Καθηγούμενος τοῦ σεβασμίας καὶ ἱερᾶς βασιλικῆς μεγάλης Λαύρας, Ευθυμία Ιερομόναχος

Actes du Pantocrator. σελ. 42.

καὶ ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1384. (αὐτόθι σελ. 15)

" " τοῦ ϛ ϡ γ' Κωδ. Α' ἀντιγρ. Λαύρας φ. 43ᵃ

Ηοαΐας (ἀντὶ ἡγούμενος)

"Ὁ ἐπιμελητάρχης καὶ δικαῖος τοῦ σεβασμίας καὶ ἱερᾶς Μεγάλης Λαύρας, Ηοαΐας Ιερομόναχος" τῷ 1422 (acta Russ. ci. 12.

(~~τὸ ἡγούμενος εἶναι ὁ Μακάριος ἰδ. ἀ.~~)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

240

242.

ἐπιστολὴ Θεοδόσιος Ἱερομόναχος καθηγούμενος τῆς Μεγάλης λαύρας τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ὑπεγράψας. 1169 (acta Ra 7

Θεόδωρος κεφαλᾶς. ἡ παραυτικὰ ἐμὲ ἐσφράγισε, (λέγει περὶ τοῦ βασ. ἀλεξ. Α' ὁ Ταρκανιώτης) φρῶτον ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τὸν δὲ κύριον Θ. τοῦ Κ. ἡγούμενον ἐς τὴν λαύραν τοῦ ἁγ. ἀθανασίου τυπώσας αὐτὴν ἐκτοτὲ λαμβάνειν τὰ δ' ἕκαστον τῆς νομισμαῖς ἑκατὸν ἐς ὑψόνια τῶν μοναχῶν. Δημ. μερ. παρὰ Meyer v 170. l.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡγούμενοι Μεγ. Λαύρας

Ἰωακείμιος Πρίγκιπας 1363.

βλ. διαθήκη ἐν χειρ. 759 Μονῆς Ρωσικῶν.

ἐν Ἁγ. Κωδ. λαμπρ. 5768, 41, 5806, ~~5788~~ 5788, 41.

Ἐμφανίζεται ἱστορ. ἐν ἔγγρ. φησὶ 95, 398 Ἀναγραφὴ Δημοσιευμάτων Ἀρχ. Λαύρας. 13.

ὁ καθηγούμενος τῆς σταυροπηγιακῆς βασιλικῆς μεγάλης λαύρας Ἰωακείμιος Πρεσβυτέρας" ἔτους 1363 (Act. Russici 9)

Κανὼν δυνάμει χάρτου ἡ Πατριαρχικὴ παρὰ πάντων ἐκείνων τῶν ὑφ' ἡμῶν ἔχειν τῆς ὁσίας καὶ θείας ὄρους τῆς ἁγίας πολιτείας αὐθαιρέτως ἢ τῆς ὀρθῆς δογμάτων ἀποστασίας ὑποδεῖ ταρμένων. ἐν τόμῳ Συνοδ. καὶ Κυδωνίου ἐπ' ἐμφυτίου. Δοσιθ. Τομ. Α' σελ. 595

Γρηγόριος Πρεσβυτέρας. ἐν ἐγγράφῳ τῆς Κοινῆς Συνάξεως περὶ τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου ἔτους 1316. ἐπιγράφεται μετὰ Ἰωακείμ πρώτου Ἰσαακ οὕτω:

Ὁ ἐν Πρεσβυτέραις Ἰγνάτιος καθηγούμενος τῆς βασιλικῆς σταυροπηγιακῆς Μεγάλης Λαύρας ἰδίᾳ τῆς ἀποδεχόμενος ἐπὶ πράξει ὑπογραφὴ δι' ἀσπάζεται. ἐν Actes de l'Ἁγ. III. Actes D'Esphigmenou par le Louis Petit et W. Regel. ἐν Παραρτ. τῶν "Βυζ. Χρονικῶν τοῦ 1ου τομ. σελ. 20.

Ἰωάννης Βαφεὺς ἐπὶ Ἀρχιερέως Α' Μοναστηρ. (Μεγάλ. 181), ἡγούμενος ἐν Διηγήσεως.

Ἰωαννης μοναχὸς πρεσβύτερος ~~ἡγούμενος~~ ὁ τῆς Μεγάλης Λαύρας, (τὸ 1048 Act. Russici ~~σελ. 18~~ 3.

Ἰωσὴφ μοναχ. ἰσηγὴ χαρτοφύλαξ ἦτοι ἡγούμενος αὐτοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ζηγομαλᾶ ὁ Δεκαλᾶς τῆς Μονῆς Νεαμῆς ἱερομ. ἡ ἐπιστολὴ παρὰ Κρουσ. Τυρκοσυρ. σ. 342-343

Μακάρια 1340. δοκιμῷ 1342 ἐκειροτονήθη

Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ~~[illegible]~~ σελ. 902, 912, 906 [illegible]

Ἴδε β. Γρηγ. Παλαμᾶ μεταφρ. Ἀθ. Παρίτ σελ. 98.

ἐν β. ἁγ. Μαξίμου φ. 62α. "εἶπε δὲ καὶ ὁ ἱερομόναχος Μακ[illegible]
[illegible] αἰσὸ τὴν ἀσιαν λαύραν οὐ τὸ ἐπίκλην χαμνά: Κωδ. λαυρ. [illegible]
Θ. 5[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μαυάρις . 1340. δοκ τῷ 1342 ἡγουμενεύει
Μητροπόλεως Δουσικοῦ ~~τοῦ Καστορίτου Τοπ. Β σελ.~~
~~102, 212, 306 Βε~~
"Ἰδε & Γρηγ. Παλαμᾶ μετάφρ. Ἀθ Παρεῖ σελ. 98.
ἐν Β. ἁγ. Μαξίμου φ. 62 α. "ἦσαν δὲ καὶ ὁ ἡγούμενος Μαυ
ρια αὐτοῦ ἐν ἁγίαις λαύραις οὐ τὸ ἐπίκλην χαμηλὸς : Χιλλαγρ.
Θ. 5.
"Καὶ Μαυάριος μὲν τῆς λαύρας ἡγούμενον Δουσικοῦ
Μητροφάνην ἀποδείκνυσι". (οἱ ἀπόδειχα τοῦ Καντακουζηνοῦ,
Ἱστορ. Καντ. Β' σελ. 463. Ἴδε καὶ Πορφυρᾶ.
"ὁ τῆς λαύρας ἡγούμενος Μαυάριος" 1161 αὐλ. ἐκ τῶν μελῶν
τοῦ ψαλτοῦ Ἰωσὴφ τοῦ Βρυεννίου ψηφίδωσιν τῆς
δίκης. πρβ. σ. 518 ὅπου αὐθεντάζει ὁ Δουσικοῦ ὃν ὁρᾷ
Χρᾶμι ψηφίδων ὑπὸ τὸν Δίκης -Βασιλείου. (
Δίκαια ἴδε παρὰ Π. Παυλοπύρρῳ Αἱ Σέρραι μελὰ τῶν ὁροσειῶν
. . . ἐν Λίψια Τεύβνερ 1894 σ. 38-39. (ἰδ. καὶ σελ. σ 2
Μαγαχιὰ ἐν Χρυσ. Δημ. Δουσικοῦ παλαιογρ 1430

Νεώτερος μοναχὸς καθηγούμενος τῆς Μεγάλης
Λαύρας τοῦ ὄρους Ἀθανασίου Β.' Τυπικὸν
ἐπὶ Διονυσίου Χιονοπαγίτου τὸ 1946

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

48 Α'. (1311-1314) Πατριαρχαι Λαυριῶται

Νήφων Πατριάρχης ἀπὸ Κυζικοῦ Μοναχὰ καὶ ἡγούμενος τῆς Ἱερ. Λαύρας. Ὑπέβαλε τὸ ἅγ. ὄρος ὑπὸ τὴν πνευμ. δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ τῷ 1313 ἐκανόνισε τὰ ὁρὰ τὸ οἰκουμ. Πατριαρχεῖον σχέσεις τοῦ Πρώτου τοῦ Ἁγ. Ὄρους. Γεδεών. Πατρ. Πιν. σελ. 411-412.

Νικηφόρα ἐγγρ. Συνάξεως Καρεῶν ϛχξζ' 1159. Κῶδ. Α' φ. 42ᵃ

Παΐσια. ἐν τῷ σιγιλλίῳ τοῦ Ἱερεμίου 1544 διὰ τὸ Προφῆρι Κῶδ. Α' ἀντιγρ. Λαυρ. φ. 41ᵃ

Φιλόθεος

Βιβλ. Μ. Λειμῶνα ἀρ. 170. σελ. 100 Χαρτ. ἔτους 1546.
Λειτουργία Ἰω. Χρυσοστόμου, ἑρμηνεία αὐτῆς ὑπὸ Φιλόθεου κ/πολ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὡσαύτως ταώ, πελεκάνοι (τί ἁρμονία λεκτική! καὶ ὅμως καθ' ἕκαστον ἔτ
ἀκούει: ὥσπερ πελεκὰν τετρωμένος) ἔλαφος διωκομένη ὑπὸ κυνηγετικῶν κ
νῶν, ὄφεις καταβιβρωσκόμενοι ὑπὸ πτηνῶν κτλ. (ὁ ἀναγνώστης μόνον ε
τὴν ἔννοιαν οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὴν σύνταξιν ἂς προσέχῃ). Ἐν τῇ τοποθεσ
τῆς Λαύρας ὑφίστατο ἡ εἰδωλολατρικὴ πόλις Ἄθωσα κατὰ τὸν Στέφανον τ
Βυζάντιον καὶ τὸν ζωγράφον Πτολεμαῖον» (σ. 8) ὁ Στέφανος καὶ ὁ γε
γράφος (ὃν μετεβάπτισεν εἰς ζωγράφον) Πτολαιμαῖος, ὁ μὲν λέγει: «ἔσ
δὲ καὶ Ἄθω[illegible]

Δανίη αχραδάς ἐν σημ. ταυδ. παρὰ Ουσπένου
Πρωτ. Περιοδ. 1846. σ. 88

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

48 Α.' (1311-1314) Πατριαρχαι Λαυριωτικ.

Νήφων Πατριάρχης ἀπὸ Κυζικου Μοναχὰ καὶ ἡγούμενος τῆς Ἱερ. Λαύρας. Ὑπέβαλε τὸ ἅγ. Ὄρος ὑπὸ τὴν πνευμ. δικαιοδοσίαν τοῦ σπιστικοῦ Ἱερισσοῦ τῷ 1313 ἐκανονίσε τὰ ὁρὰ τὸ οἰκουμ. Πατριαρχεῖον σχέσεις τοῦ Πρώτου τοῦ Ἁγ. Ὄρους. Γεδεών. Πατρ. Πιν. σελ. 411-419.

1159

Νικηφόρος

199

Παΐσιος ἐν τῇ

Φιλόθεος

Βιβλ. Μ. Λει
Λειτουργία

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὡσαύτως ταώ, πελεκάνοι (τί ἁρμονία λεκτική! καὶ ὅμως καθ' ἕκαστον ἔτ
ἀκούει: ὥσπερ πελεκὰν τετρωμένος) ἔλαφος διωκομένη ὑπὸ κυνηγετικῶν κ
νῶν, ὄφεις καταβιβρωσκόμενοι ὑπὸ πτηνῶν κτλ. (ὁ ἀναγνώστης μόνον ε
τὴν ἔννοιαν οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὴν σύνταξιν ἂς προσέχῃ). Ἐν τῇ τοποθεσ
τῆς Λαύρας ὑφίστατο ἡ εἰδωλολατρικὴ πόλις Ἄθωσα κατὰ τὸν Στέφανον τ
Βυζάντιον καὶ τὸν ζωγράφον Πτολεμαῖον» (σ. 8) ὁ Στέφανος καὶ ὁ γε
γράφος (ὃν μετεβάπτισεν εἰς ζωγράφον) Πτολαιμαῖος, ὁ μὲν λέγει: «Ἔσ
δὲ καὶ Ἄθως πόλις ἐπὶ τῷ Ἄθῳ» (ἔκδ. Αὐγούστου Meineke, Beroli
1849, σ. 36, 14) ὁ δὲ «Ἄθως ἄκρον καὶ πόλις» (ἔκδ. Καρόλου Müller
Parisiis 1883, τόμ. Α', μέρ. Ι, σ. 497,5). Πόθεν δὲ ἐπείσθη ὁ ἐξ ὑπε
γυίου οὗτος ἀρχαιολόγος ὅτι ἐνταῦθα ἔκειτο ἡ πόλις; καὶ μετὰ τοσαύτης αἰ
θεντίας ἐξακολουθεῖ: Οἱ δὲ ὀκτὼ στύλοι οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὸ τὸ θεῖο
κουβούκλιον τῆς θαυμαστῆς αὐτῆς φιάλης ἦτοι τὸν θόλον αὐτῆς διεσώθη
σαν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς πόλεως καὶ ἐτοποθετήθησαν ἐκεῖ» (αὐτ.). Οὐδ
εἰς ὑπῆρξέ ποτε τοσοῦτον ἀφελής, ὥστε νὰ ἐκλάβῃ τοὺς κίονας τούτους, ὧν τ
κιονόχρανα ἀκραφνοῦς Βυζαντινοῦ ῥυθμοῦ, ὡς ἀρχαίους ἑλληνικοὺς (βλ
τὴν εἰκόνα τῆς ὄντως θαυμασίας φιάλης παρὰ H. Brockhaus, Die Kuns
in den Athos-Klöstern, Λειψία 1891, σ. 6 ἐν τέλει). Ὡς πρὸς τὰ «θωρά
κια» ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀρχαιολόγων, οἵτινες πάντες ἔχουσ
φωτογραφίσει αὐτὰ εἶπεν, ὅτι προέρχονται ἐξ ἀρχαίου ναοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ὁ
ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχον τὸν σταυρόν, ὅστις φέρεται ἀναγεγλυμμένος ἐπ' αὐτῶ
(βλ. ἔνθ' ἀνωτ. σ. 36). Αἱ ἐπ' αὐτῶν παραστάσεις καίτοι ἀνατολικῆς (καὶ οὐχ
Ἑλληνικῆς τέχνης) εἰσήχθησαν ἐγκαίρως εἰς τὴν Χριστιανικὴν διακοσμητικὴν
τέχνην, ὡς βλέπομεν καὶ εἰς πᾶν ξυλογλυπτικὸν τέμπλον ζῶα διάφορα καὶ τέ
ρατα παριστάμενα. Ὀρθῶς δὲ γράφει ὁ φίλος κ. Γ. Σωτηριάδης ὅτι αἱ πλά
κες αὗται προέρχονται ἐκ τοῦ ἀρχαίου Καθολικοῦ τῆς Λαύρας (Τὸ Ἅγιον
Ὄρος, Ἱστορία καὶ τέχνη, Ἀθῆναι 1915, σ. 135).

Οἱ τοῦ Κ' αἰῶνος Ἁγιορεῖται λόγιοι τὰ τῶν Μονῶν τοῦ Ἄθω ἐξ
ιστοροῦντες ἀξιεπαίνως ἐξωβέλισαν κατὰ τὸ ἐνὸν τὰς μυθώδεις χριστιανικὰς
παραδόσεις, καὶ οὕτως κατώρθωσαν νὰ παρουσιάσωσιν ἱστορίαν ἀξίαν τοῦ ὀνό
ματος. Καὶ ἔρχεται νῦν ὁ ἀκραιφνὴς Ἕλλην ἰατρὸς τῆς Λαύρας, Σιμωνίδου
δόξαν ζηλώσας ἀντὶ τοῦ Χριστιανικοῦ νὰ ἀντεισαγάγῃ ἀνυποστάτους ἑλληνι
κὰς παραδόσεις καὶ εἰδωλολατρικὰς μυθοπλαστίας παραμορφώσας οὕτω τὸ
ὡραῖον τοῦ Τριγώνη καὶ Σάββα Προσκυνητάριον διὰ τῶν φώτων δῆθεν τῆ
ἐπιστήμης, ἧς οὐδέποτε ὑπῆρξε καλὸς θεράπων. Εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἀε
τώματος τῆς εἰρημένης Τραπέζης ὑπάρχει ἐντετειχισμένη πλὰξ φέρουσα τήν
δε τὴν ἐπιγραφήν: «Ἀρτέμιδι ἀγροτέρᾳ Νεβρὶς ἀνέθεκεν» καὶ
ὕπερθεν γεγλυμμένον ὠτίον. Ἐκ τούτου εἰκάζομεν, ὡς καὶ ἐξ ἄλλων ἀρχαιο
λογικῶν εὑρημάτων, ὅτι ὑπῆρχε ναὸς ἐνταῦθα τῆς Ἀρτέμιδος, εἰς ἣν ἡ πά
σχουσα καὶ ἰαθεῖσα γυνὴ ἀφιερώσατο τὴν πλίκα. Ὅτι ἐπεχωρίαζεν ἡ λα

λεία τῆς ἀγροτέρας Ἀρτέμιδος ἐν Μακεδονίᾳ δεικνύει ἐπιγραφὴ ἀνευρεθεῖσα ἐν Ἐπισκοπῇ (Ναούσης): «Ἀρτεμιν ἀγροτέραν Γαζωρείτιδα τις Βλουτίτιν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν κυρίων Κλαυδίου κτλ.». (Μ. Δήμιτσα. Ἡ Μακεδονία ἐν λίθοις φθεγγομένοις καὶ μνημείοις σωζομένοις κλπ. (Ἀθῆναι 1896) σ. 94 ἐπιγρ. 125). Ἀγροτέρα δὲ λέγεται ἡ Ἄρτεμις ὡς ἐν ταῖς Ἄγραις (ὅσθεν τοῦ Σταδίου Ἀθηνῶν ὅθεν καὶ Ἀγραία) λατρευομένη, ἢ μᾶλλον ὡς τῇ ἀγρίᾳ φύσει διαιτωμένη (ἀγρότα, ἀγρότις) ὅθεν καὶ ὁ Νόννος:

«Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα, καὶ εἰ πέλε δεσπότις ἄγρης» (Διον. XVI, 130)

καὶ Αἰσχύλος: «δυσχίμων ὀρῶν ἄναξ» (ἀπόσπ. 342 N. ²), ὁ Κόλουθος οἱονεὶ ἐνιζόμενος ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῆς θεᾶς εἰς τὴν τελετὴν τῶν γάμων τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Θέτιδος γράφει: «Ἄρτεμις ἠτίμησε καὶ ἀγροτέρη περ ἐοῦσα (Ἅρπαλ. ἢ Ἑλένης στ. 33) καὶ τὰ ἀποδιδόμενα αὐτῇ ἐπίθετα: ὀρειάς, ὀρειβάτις, ὀρετέρα, οὐρεία, οὐρεσίφοιτις (πρβ. καὶ τὰ ἐκ θηρ-φόνος κτλ. καὶ κυνηγετικὴ θεός, κυνηγέτις κτλ.) Κατὰ ταῦτα οὐδὲν παράδοξον ὅτι καὶ ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἰδιαζόντως ἐτιμᾶτο ἡ Ἄρτεμις· εἶναι δὲ ἀξιοσημείωτον, ὅτι ἐνταῦθα ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἐγγράφοις κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν τῆς Ἁγιορ. Πολιτείας ἡ λ. ἀγρὸς ἀκαλλιέργητον ἔκτασιν, δάσος, ἴσως καὶ ἐκ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἐννοίας τοῦ ager σημαίνοντος τὸ σύνολον τῶν γαιῶν τῆς κοινότητος (publicus), ἐνῶ terra ἡ ἰδιωτικὴ κτῆσις (privata). Τὴν εἰρημένην ἐπιγραφὴν πρῶτος ὁ γράφων ταῦτα ἐφωτογράφησα τῷ 1914, ὅτε ὑπὸ τοῦ τότε ἰσχύοντος ἐν Λαύρᾳ κατηγγέλθην εἰς τὴν Κοινότητα, ὅτι ἀφῄρεσα πλάκα μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας· ὁ δὲ ἀποσταλεὶς ἐπιστάτης—καὶ ζῇ οὗτος εἶναι ὁ ἱερομόναχος Πινούφριος Ῥῶσσος, καὶ ἀναφέρω τοῦτο πρὸς τιμὴν αὐτοῦ—ἵνα μὲ ἐκβάλῃ τῆς Μονῆς διὰ τὸ πραξικόπημα, ἰδὼν τὴν πλάκα εἰς τὴν θέσιν αὐτῆς ἔπτυσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ τῆς συνάξεως, εἰπὼν ὅτι ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ ἐκβάλω τῆς Μονῆς λόγιον μοναχόν. Δυστυχῶς ἡ φωτογραφία τότε κατεστράφη· εἶναι δὲ δύσκολος ἡ φωτογράφησις ἕνεκα τοῦ ὕψους (10 μέτρ.). Ἔκτοτε ὁ ἀρρητογράφος ἰατρὸς ἐνεθυμεῖτο καὶ ἔγραψε ταῦτα: «Τὴν πρόσοψιν τῆς Τραπέζης κοσμεῖ ἕνα πελώριον ἀναθηματικοῦ s'c) μαρμάρινον οὖς γλυπτὸν (μόλις τὸ πελώριον ὅλη ἡ πλὰξ δηλ. εἶναι 20-30 ἑκατ. μέτρ. τὸ δὲ οὔτε 10 ἑκατ.), ὅπερ εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον τῆς κορνίζης (ποίας κορνίζης;) μὲ τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν. Νεωρὶς τῇ θεᾷ Ἀρτέμιδι ἀνέθηκεν (ἐν τέλει διωρθώσατο: Νευρίς, ἀγνοῶν ὁ ἀνὴρ τὴν ὀρθὴν γραφὴν Νεβρὶς (ἣν ἀναφέρει καὶ ὁ Λουκ. ἐπὶ μισθῷ συνόντων), καὶ τὸ τόσα ἐξ αὐτῆς παράγωγα). Ἰδοὺ δὲ καὶ τὸ θαυμάσιον σχόλιον: «Ἡ εὐλαβὴς ἱέρεια τῆς Ἀρτέμιδος τῶν Μελανῶν (ποῖος εἶπεν ὅτι ἡ Νεβρὶς ἦν ἱέρεια)... ἀφιέρωσε χάριν εὐγνωμοσύνης γλυπτὸν οὖς τῇ θεᾷ Ἀρτέμιδι. Κάτωθεν τοῦ ὠτὸς ὑπάρχει μεγάλη τοιχογραφία παριστῶσα τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου... ἡ θεοτόκος καταλαμβάνει τὴν θέσιν τῆς Ἀρτέμιδος, ἥτις φέρουσα τὴν ἠλακάτην της φεύγει ἐγκαταλείπουσα συμβολικῶς τὸ στέμμα αὐτῆς (ποῖον στέμ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μα;) εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ ὡσεὶ νὰ λέγῃ φαίνεται «ὡς τύπος καὶ πρόδρομ
τῆς Θεοτόκου δὲν ἔχω θέσιν πλέον ἐνταῦθα, ἀφ' οὗ ἦλθεν ἡ πολιοῦχος κ
κυρία τοῦ Ἄθω» (σ. 11-12). Οἱ μὲν εὐσεβεῖς Ῥῶσσοι ἔπλασαν τὴν Χριστι
νικὴν μυθολογίαν περὶ τῆς ἐλεύσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Ἄθω (βλ. Ἱστορ
Ἀσκητισμοῦ, τόμ. Α', σ. 90) ὁ δὲ εὐφάνταστος ἰατρὸς τῆς Λαύρας συνδέ
αὐτὴν πρὸς τὴν προχριστιανὴν καὶ οὕτως θὰ ἔχωμεν συνέχειαν νέων Πατ
ων τοῦ Ἁγίου Ὄρους, οὐδέποτε ὅμως ἱστορίαν πραγματικήν. Ἐν τῇ εἰρι
μένῃ εἰκόνι παρίσταται ἁπλούστατα ὡς συνήθως ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θε
τόκου (βλ. Ἑρμηνείαν τῶν Ζωγράφων ὡς πρὸς τὴν ἐκκλησ. ζωγραφίαν ὑπ
Διονυσίου ἱερομονάχου κτγ. ἔκδ. Ἀθηνῶν 1885, σ. 111), ἀντὶ ὅμως νὰ παρ
ίσταται ἡ Θεοτόκος φέρουσα τὴν ἠλακάτην, ὁ καλλιτέχνης—καὶ εἶναι οἱ
τος μαθητὴς τοῦ περιφήμου Θεοφάνους τοῦ Κρητὸς—ἔπλασε γυναῖκα ἄλ
λην μετὰ ποδήρους χιτῶνος καὶ καλύμματος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (ἴσως εἶνα
ἡ συγγενὴς αὐτῆς Ἐλισσάβετ). Αὕτη ἰδοῦσα τὸν ἀπαστράπτοντα νεανίαν ἐ
τοῦ φόβου ἐτράπη εἰς φυγὴν ὅπως καὶ ἡ Θεοτόκος στρέφεται· καὶ οὐδὲν ἕτε
ρον. Ἔ, φίλε ἰατρέ, οἱ πατέρες ἡμῶν ἐγνώριζον κάλλιον τὴν μυθολογίαν ἢ ὅσο
ὑμεῖς γνωρίζετε τὴν ἰατρικήν· ἐγνώριζον ὅτι ἡ ἀρρενωπὸς Ἄρτεμις ἔφερε
βραχὺν χιτῶνα καὶ μόνον τὸν κρήδεμνον (ταινίαν) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (ὅρ
καὶ Ἄρτεμιν τῶν Βερσαλλιῶν ἐν Λούβρῳ). Ἐὰν ὁ ἀναγνώστης ἔχῃ ὑπο
μονὴν ἀκουσάτω καὶ ἕτερον πλάσμα: «Ἡ Δάφνη.... κατέφυγεν εἰς τὸν τό
πον τῶν Παρθενῶν (sic) τὸν Ἄθω, καὶ ὅταν ἐκεῖ ἐπεβιβάσθη μετεμορφώ
θη εἰς Δάφνην, ἐξ ἧς ὠνομάσθη καὶ ὁ λιμὴν τοῦ ἁγίου Ὄρους Δάφνη, ὡς
σύμβολον νίκης κατὰ τῆς σαρκὸς» (σ. 12 σημ.). Ὡραία ἡ παρομοίωσις τῇ
ἀληθείᾳ, καὶ πόσον εὐτυχεῖς θὰ εἴμεθα, ἐὰν ἐζῶμεν εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἑλλη
νικοὺς χρόνους, ὅτε ἡ φαντασία ἦν ἀπεριόριστος καὶ συνελάμβανε καὶ τὰ
πλέον ἀλλόκοτα πράγματα! Ὁ μυθοπλάστης ἀνὴρ ἐνεθυμεῖτο ἀπὸ τοῦ Ὀβι
δίου, ὃν ἐδιδάχθη εἰς τὸ Γυμνάσιον, τὰ περὶ Δάφνης καὶ Ἀπόλλωνος, ἀλλ
ἐπελάθετο ὅτι ἡ μεταμόρφωσις τῆς θεᾶς εἰς δένδρον, τὴν Daphne Ale
xandrina, ἐγένετο οὐχὶ εἰς Ἄθω, ὅπου ἡ ῥοδοδάφνη δὲν φύεται, ἀλλ' εἰς
τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, οὗ αἱ περικαλλεῖς ὄχθαι εἰς τὰ Τέμπη καλύπτον
ται ὑπ' αὐτῆς· ἐντεῦθεν καὶ ὁ Ἀπόλλων ὠνομάσθη Δάφνειος. Ἀλλ' ὁ ἀνὴρ
ὡς μεγαλόσχημος δὲν ἔχει πολλὴν σχέσιν πρὸς τὴν μυθολογίαν τὴν ἀρχαίαν
καὶ προτιμᾷ μᾶλλον νὰ δημιουργήσῃ νέαν, οὔτε δὲ καὶ πρὸς τὴν φιλολογί
αν, ἂν καὶ θέλῃ νὰ φιλολογῇ, γράφων περὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς σκιᾶς τοῦ
Ἄθωνος: «τὸ βεβαιώνει ὁ στίχος τοῦ Σοφοκλέους: «Ἄθως σκιάζει νῶτα λη
μνίας βοός» (σ. 28· πρόκειται περὶ τῆς ἐκ τοῦ Σουΐδα παροιμίας), «ἐπὶ τῶν
τινας λυπούντων ἢ βλαπτόντων: Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός· ἐ
πειδὴ τὴν ἐν Λήμνῳ βοῦν λευκοῦ πεποιημένην λίθον ὁ Ἄθως τὸ ὄρος ἐπι
σκιάζει» (Paroemiographi graeci, ed. Th. Gaisford Oxonii) 1886, σ. 16, 168).
Τοῦτο δὲ ἀληθεύει ὡς ἐγὼ αὐτὸς ἐξηκριβωσάμην καὶ ἐπικυροῖ ἐκ τῶν ἀρ-

είων Στεφ. ὁ Βυζάντιος: «Βάλλει δὲ ἡ σκιὰ τοῦ ὄρους ἐπὶ σταδίους τρια-
ισίους» (ὁ δὲ σχολιαστὴς τοῦ Τιμαίου 700 ἔχει) «οὐχὶ ὅμως καὶ ὅτι ἐκ τῆς
ρυφῆς βλέπει τις τὴν Κωνσταντινούπολιν (σ. 28). Μόλις δι' ἰσχυροῦ τηλε-
οπίου θὰ ἴδῃ τις τὸν Ἑλλήσποντον. Ἀσύγγνωστος ὁ ἀνὴρ τυγχάνει ὁ τὴν
βλιοθήκην τῆς Μεγίστης Λαύρας ὑποχείριον ἔχων τοιαύτας γράφων ἐρε-
ελίας καὶ περὶ τὴν λέξιν οἰκτρῶς ἁμαρτάνων, καὶ δὴ ἀναμείξας τὴν φρά-
ν τοῦ Τριγώνη μετὰ τῆς ἑαυτοῦ καθαρευούσης καὶ ἀποτελέσας κακότεχνον
ῶμα· τί δὲ εἶναι ἡ μίλτος, ἣν ἀλλεπαλλήλως ἀναφέρει ἐν σελ. 17 ἑ. «κι-
ωτὸς... ἡ διὰ μίλτων πεποικιλμένη»· καὶ «εὐαγγέλιον διὰ μίλτων πεποικιλ-
ένον». Βεβαίως περὶ σμάλτου πρόκειται... ἀλλ' ἔχομεν καὶ τὰ «πετραχήλια»
σ. 18) ὡς παράσημον τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς γλώσσης. Ἄλλας πλείστας ἀν-
κριβείας, γραώδεις παραδόσεις κττ. χαρίζομαι αὐτῷ, ἀλλ' οὐδέποτε τὴν
γνοιαν τὴν ἱστορίαν τῆς Μονῆς καὶ τῆς τοπογραφίας. Ἐνῶ ἐκ τοῦ Τριγώνη
ναφέρει ὡς ἀκμᾶζον νῦν τὸ ἐρημωθὲν ἡσυχαστήριον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου,
πάγεται: «Ἄνωθεν τοῦ ἁγ. Ἀρτεμίου ὑπάρχει σκήτη παλαιὰ ὀνομαζομένη
οῦ ἁγίου μεγάλου Βασιλείου, εἰς αὐτὴν ἡσύχαζεν ὁ ὅσιος.... Νήφων ὁ ἐξ
Ιωαννίνων, ὅστις ἦν ἐν ἔτει ᾳσπ' (=1280), τώρα δὲ εἰς τὸν καιρόν μας
πατὴρ Γεράσιμος Μενάγιας ὁ χημικὸς κτλ.» (σ. 27). Καὶ ἐρωτῶ ἤδη τὸν
ύριον ἰατρὸν μήπως ἔγραψε ταῦτα ἐπίτηδες θεατρίσῃ τοὺς Ἁγιορείτας λο-
γίους; (ὡς ἔγραφόν μοι ὅ τε ἅγιος πρῴην Λεοντοπόλεως ἐκ Παρισίων καὶ
ὁ καθηγητὴς κ. Ι. Παπαδόπουλος ἐκ Θεσσαλονίκης). Δὲν γνωρίζει ἐπὶ 40ετίαν
σχεδὸν διαμένων ἐν Λαύρᾳ ποῦ εἶναι ἡ σκήτη (γρ. ἡσυχαστήριον) τοῦ μεγ.
Βασιλείου, ὅπου ἀσκητεύει ὁ κοινὸς φίλος πατὴρ Μενάγιας, ὅτι δὲν εἶναι ἄ-
νωθεν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, ἀλλ' εἰς δίωρον ἐκεῖθεν πρὸς Δ ἀπόστασιν; Ἀλλ'
ἴσως ἐνστῇ τις λέγων: ὅτι οὕτω γράφει ὁ Τριγώνης καὶ ὁ Σάββας. Βεβαίως
αὐτοὶ εἶχον τὸν νοῦν εἰς τὴν κεφαλήν, ὅταν ἔγραφον καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς πό-
δας. Καὶ ἔπρεπεν ὁ φιλόπονος ἀνὴρ νὰ ἀνοίξῃ τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἀσκητι-
σμοῦ, ἣν μετ' ἀφιερώσεως ἀδελφικῆς ἐδωρησάμην αὐτῷ, ἐν σελ. 34 ἔνθα με-
τὰ πολλὴν ἐξέτασίν τε καὶ τοπογραφικὴν ἔρευναν γράφομεν ταῦτα: «Συναν-
τῶμεν εἰς τὸ πλέον ἀπόκεντρον μέρος κάτωθεν τῶν Κρυῶν νερῶν εἰς βαθυ-
τάτην φάραγγα ἀποκεκλεισμένην πανταχόθεν διὰ βραχωδῶν σειρῶν τὴν ἀρ-
χαιοτάτην Σκήτην τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἔνθα πρῶτος κατῴκησεν ὁ ὅσιος
Εὐθύμιος ὁ νέος περὶ τὸ 850 (βλ. vie et office de saint Euthyme le jeu-
ne, par L. Petit, Paris 1904, σ. 26, 28 ἑ.). Λίαν πρωΐμως ἡ σκήτη αὕτη
ὑπὸ τῶν ἐπαράτων ἐχθρῶν κατηρημώθη καὶ νῦν ἐλάχιστα μόνον ἴχνη σώ-
ζονται τῶν τε καλυβῶν καὶ τοῦ Κυριακοῦ». (Καὶ ταῦτα ἐγράφησαν ἄνευ συμ-
βολῆς τοῦ ἀρχείου τῆς Λαύρας, ὅπερ πεισμόνως ὁ ἱστοριοδίφης ἰατρὸς ἐκράτησεν
ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ κατοχήν, ἵνα μεταδῶ τοῖς Γαλάταις μόνοις καὶ ἀποκομίση-
ται τὰ παράσημα). Ἐρχόμενος δὲ ὁ τοῦ Προσκυνηταρίου τῆς Λαύρας συγ-
γραφεὺς εἰς τὰ Κατουνάκια καὶ τὸ Καρμήλιον (γρ. νέον), οὐδὲν λέγει περὶ τοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μετόχια Λαύρας

Ζωοδόχος Πηγή ἀνήκουσα τῇ ἁγιορ. Πατριαρχῇ Ἠσαΐᾳ
ἐσκεῖτα ὑπ' αὐτοῦ ἀπριστρώθη τῇ Λαύρᾳ
Ἰδὲ "Ἡ Ζωδ. Πηγή" σ. 70 κ. τὸ σχετ. χρυσοβ. Ἀνδρονίτα III σ. 7.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ετίων Στεφ. ὁ Βυζάντιος: «Βάλλει δὲ ἡ σκιὰ τοῦ ὄρους ἐπὶ σταδίους τρια-
ισίους» (ὁ δὲ σχολιαστὴς τοῦ Τιμαίου 700 ἔχει) «οὐχὶ ὅμως καὶ ὅτι ἐκ τῆς
ῖρυφῆς βλέπει τις τὴν Κωνσταντινούπολιν (σ. 28). Μόλις δι' ἰσχυροῦ τηλε-
ιοπίου θὰ ἴδῃ τις τὸν Ἑλλήσποντον. Ἀσύγγνωστος ὁ ἀνὴρ τυγχάνει ὁ τὴν
βλιοθήκην τῆς Μεγίστης Λαύρας ὑποχείριον ἔχων τοιαύτας γράφων ἐρε-
σελίας καὶ περὶ τὴν λέξιν οἰκτρῶς ἁμαρτάνων, καὶ δὴ ἀναμείξας τὴν φρά-
ν τοῦ Τριγώνη μετὰ τῆς ἑαυτοῦ καθαρευούσης καὶ ἀποτελέσας κακότεχνον
ῶμα· τί δὲ εἶναι ἡ μίλτος, ἣν ἀλλεπαλλήλως ἀναφέρει ἐν σελ. 17 ἑ. «κι-
ὶ ωτὸς... ἡ διὰ μίλτων πεποικιλμένη»· καὶ «εὐαγγέλιον διὰ μίλτων πεποικιλ-
ένον». Βεβαίως περὶ σμάλτου πρόκειται... ἀλλ' ἔχομεν καὶ τὰ «πετραχήλια»
αὶ σ. 18) ὡς παράσημον τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς γλώσσης. Ἄλλας πλείστας ἀν-
ὴ κριβείας, γραώδεις παραδόσεις κττ. χαρίζομαι αὐτῷ, ἀλλ' οὐδέποτε τὴν
τέγνοιαν τὴν ἱστορίαν τῆς Μονῆς καὶ τῆς τοπογραφίας. Ἐνῶ ἐκ τοῦ Τριγώνη
θεὶ ἀναφέρει ὡς ἀκμᾶζον νῦν τὸ ἐρημωθὲν ἡσυχαστήριον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου,
Α πάγεται: «Ἄνωθεν τοῦ ἁγ. Ἀρτεμίου ὑπάρχει σκήτη παλαιὰ ὀνομαζομένη
α οῦ ἁγίου μεγάλου Βασιλείου, εἰς αὐτὴν ἡσύχαζεν ὁ ὅσιος.... Νήφων ὁ ἐξ
ιτ Ἰωαννίνων, ὅστις ἦν ἐν ἔτει ᾳσπ' (=1280), τώρα δὲ εἰς τὸν καιρόν μας
ιαὶ πατὴρ Γεράσιμος Μενάγιας ὁ χημικὸς κτλ.» (σ. 27). Καὶ ἐρωτῶ ἤδη τὸν
ος ύριον ἰατρὸν μήπως ἔγραψε ταῦτα ἐπίτηδες θεατρίσῃ τοὺς Ἁγιορείτας λο-
ρ γίους; (ὡς ἔγραφόν μοι ὅ τε ἅγιος πρῴην Λεοντοπόλεως ἐκ Παρισίων καὶ
ε ὁ καθηγητὴς κ. Ι. Παπαδόπουλος ἐκ Θεσσαλονίκης). Δὲν γνωρίζει ἐπὶ 40ετίαν
α σχεδὸν διαμένων ἐν Λαύρᾳ ποῦ εἶναι ἡ σκήτη (γρ. ἡσυχαστήριον) τοῦ μεγ.
ἶν Βασιλείου, ὅπου ἀσκητεύει ὁ κοινὸς φίλος πατὴρ Μενάγιας, ὅτι δὲν εἶναι ἄ-
ὐ νωθεν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, ἀλλ' εἰς δίωρον ἐκεῖθεν πρὸς Δ ἀπόστασιν; Ἀλλ'
ὴ ἴσως ἐνστῇ τις λέγων: ὅτι οὕτω γράφει ὁ Τριγώνης καὶ ὁ Σάββας. Βεβαίως
γὰ αὐτοὶ εἶχον τὸν νοῦν εἰς τὴν κεφαλήν, ὅταν ἔγραφον καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς πό-
ογδας. Καὶ ἔπρεπεν ὁ φιλόπονος ἀνὴρ νὰ ἀνοίξῃ τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἀσκητι-
ύψ σμοῦ, ἣν μετ' ἀφιερώσεως ἀδελφικῆς ἐδωρησάμην αὐτῷ, ἐν σελ. 34 ἔνθα με-
αῦ τὰ πολλὴν ἐξέτασίν τε καὶ τοπογραφικὴν ἔρευναν γράφομεν ταῦτα: «Συναν-
sic τῶμεν εἰς τὸ πλέον ἀπόκεντρον μέρος κάτωθεν τῶν Κρυῶν νερῶν εἰς βαθυ-
30 τάτην φάραγγα ἀποκεκλεισμένην πανταχόθεν διὰ βραχωδῶν σειρῶν τὴν ἀρ-
ίζ χαιοτάτην Σκήτην τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἔνθα πρῶτος κατῴκησεν ὁ ὅσιος
έθ Εὐθύμιος ὁ νέος περὶ τὸ 850 (βλ. vie et office de saint Euthyme le jeu-
Νεβne, par L. Petit, Paris 1904, σ. 26, 28 ἑ.). Λίαν πρωΐμως ἡ σκήτη αὕτη
ταρ ὑπὸ τῶν ἐπαράτων ἐχθρῶν κατηρημώθη καὶ νῦν ἐλάχιστα μόνον ἴχνη σώ-
Αρ ζονται τῶν τε καλυβῶν καὶ τοῦ Κυριακοῦ». (Καὶ ταῦτα ἐγράφησαν ἄνευ συμ-
σε βολῆς τοῦ ἀρχείου τῆς Λαύρας, ὅπερ πεισμόνως ὁ ἱστοριοδίφης ἰατρὸς ἐκράτησεν
ὑπά ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ κατοχήν, ἵνα μεταδῶ τοῖς Γαλάταις μόνοις καὶ ἀποκομίση-
ῆ θται τὰ παράσημα). Ἐρχόμενος δὲ ὁ τοῦ Προσκυνηταρίου τῆς Λαύρας συγ-
άτη γραφεὺς εἰς τὰ Κατουνάκια καὶ τὸ Καρμήλιον (γρ. νέον), οὐδὲν λέγει περὶ τοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μετόχια Λαύρας

27

Λωσδόχας Πηγή ἀνήκουσα τῆς ἁγιορ. Πατριαρχ. Ἡσαΐα
ἐσκεῖα ἐκ αὐτοῦ περιεγράφη τῆς Λαύρας
"Ἰδὲ Ἡ Λωσ. Πηγή" σ 70 κ. τὸ σχετ. χρυσοβ. Ἀνδρονίκα III σ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

9726

Χρυσοβ. Μιχ. Δ' του Στρατιωτικού (1057)

Λίτραι χρυσίου

οὗτος εἶχε προσφέρει 10 λίτρ. χρυσίου κοινῇ πρὸς ὀχ
τὰς Μονὰς τοῦ Ἀθω "κατὰ προσθήκην κοινῇ ῥόγῃ τῶν δεκ
τρῶν, τούτοις φιλοτιμησαμένη τῆς ἰδίᾳ τῇ τοιαύτῃ λαύρᾳ λίτρ
τριῶν ἀπεκλήρωσε δόσιν τῆς θεσπίζει διδόσθαι ἐπὶ ἐπαύξησι
τοῦ σεκρέτου τοῦ φυλάτος τὴν τοιαύτην συσόλητα πρὸς τὴν
χοίς καθ' ἓν ἐξεπεκρατήσαντος τύπου ἐκ διαφόρων προστάξε
τῶν προηγησαμένων μαι. βασιλέων τῆς αἱ χρῖσαι σκέλη λ
πρὸς τοῖς εἴκοσι νομίσμασι πρὸς τὴν αὐτὴν παρέχοντες λαύ

Μετοχίον Αἴνου "μονήδριον τοῦ... Τροπ. Γεωργίου τ
ἐπικεκλημένην τῶν ~~ὁμοκλάδων~~ ὁμοβροκλάδων (ς
τῆς περὶ τὸ κάστρον τὸν Κισσὸν ἕτερον μονήδριον... τ
μαρτυρίων θεοδώρων, τῆς ἕτερον παρὰ τὸ Μαγαρήσιον." τῆς ἄλ
μέρη περὶ τὴν Αἶνον (Ἐπιβουρωτικὸν Ἰω. Παλαιολ. πρ
γμα ἀνευχρονολογίας) σωζ. περὶ τὸ 1420

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δημ. Θεοπ. Παλαιολόγου 1430 ...

ὑπὲρ τῶν μετοχίων Γομάτου τῆς Κοντέως ...

Ἐπεὶ δὲ ἔνιοι τέως τῶν διενεργούντων τὰ δημόσια, ὥνηθησαν
ὀφείλειν τοὺς τῆς Μονῆς παροίκους τὸ κεγόμενον καμιάτικον
τῆς αὐτοῦ τοῦτο παρ' αὐτῶν μὴ εἰδότες ἐν ἔχουσι παρὰ τῶν
χρυσοβούλλων ἐλευθερίαν ... διαρεθεῖν ἵνα ἐπιμένοι τὰ Μετόχα
τῆς ... Μονῆς ἀνωτέρα πάσης ἐπηρείας τε τῆς δόσεως ...

272δ Ἱστορικὰ Λαύρας

Κῶδ. Βατ. 57 φ. 513α "ἐν ἔτει σωτηρίῳ ἀψιγ' ἐπὶ μηνὶ μαρτίῳ διάκονός τις κριτικὸς ἐκ Κυδωνίας ἐγγράφως ἐφανέρωσεν εἰς τὸν ὁσιοχέα ἡμῶν Σουλτὰν Μαχμούτην τῶν πρὸ ἐτῶν ἐπτὰ οἱ πατέρες Λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ πύραν ἐν τόπῳ Τορόνῃ καὶ ἐξ χιλιάδας καντάρια μάλαμα ἤτοι χρυσὸν τῆς ἐξ αὐτῆς αὐτοδηγὸς γενόμενος ἦλθε μετὰ τῶν παρὰ βασιλεῖ ἀπεσταλμένων τῆς κατέστασαν τὰ ἐνδότερα τῆς Μονῆς τῆς τρόμος τῆς κλῶνος ἐν πασίῃ ταῖς Μοναῖς τῆς κελλίοις ἐπίπεσεν. οὐδὲν δὲ ἦν ἤλπιζον εὑρόντες ὑπέσχετο τότε κἀγὼ Νεόφυτος πρώην ἔφορος ὁ γράψας ἐν τῇ Λαύρᾳ σὺν τῶν ἐπιμάσα σὺν τοῖς λοιποῖς τὸ ἀκίνδυνον τῆς ζώνης τέσσαρα πρὸς τὰ ἑκατὸν ἐπιμήκοντα ἔτη διανοίγων."

Νεῖλος μοναχὸς ὁ Νοταρᾶς: Τοῦ Φιλῆ: ἐκ πύργου ὃν ἐθεμέλιο τῇ Θεομ. ἐν τῇ μονῇ τοῦ μεγ. Ἀθανασίου εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος Νεῖλος κτλ. Εἰκόν. Ἀγκθ. 657 στίχοι τῆς ἀλλοῦ Δεισίας εἰς τὸν αὐτὸν αὐτόθι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γαυρὰς Σωτήρη Προδρόμου ἐν ἱστορίαι τῆς ἱδρυσεως μετὰ τῶν ἐπιστημῶν ἐγγραφῶν.
ὑπὸ Ἀχιλ. Λαυριώτου ἐν ~~Ἀθ~~. Ἀχιδία "Ἔτος Α'. 1881. ἐν σκραν ἄρθρον Ἰεω
ἐπιγ. Ἀχ. 69, 83, 145, 168 (3) Ἀχιδ. Ἔτος. Β, Γ.. ἐν Β' Τομ. Δ' ἐπιγ. Ε. Β, Γ ἐ.
Ἐν τῇ Γεωμ. Βουλῇ Ἀχιδ. Α' σ. 309.[23] Ἐπιγ. Ἀχιδ
σ. 17, 33, 37. 306, 3 7.

Λόγιοι Ἁγιορεῖται Ἡσυχ. Πρωρχία Παπαδ. σ. 326-43.
πρὶ Βατοπ. ἰδ. ἐν λ.

Λέων ἐν ἄθω ἰδ. Σαθ. Νεοτ. φιλ. σ. 355

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

274

Μοναχικὸς βίος

ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς διδάσκει ἡμᾶς πάλιν ὅτι ἐστὶν ὁ μέγας βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἁγίου μεγάλου τοῦ πραγματικοῦ καὶ ἀμεταβλήτου ἀμφοτέρων ἀγαθῶν. Τοῦτ' ἔστιν ἁγίου βίου καὶ τοῦ μεγάλης μακαριότητος ὁρᾶς ἀχώριστα ἃ τὰ σοφὰ καὶ διϊσταμένως, καὶ οὐδετέρου φάσκει ἢ τὸ μᾶλλον ἢ τὸ ἧττον ἀποτελεῖσθαι ἔχοντος, ἀλλὰ τοῦ μὲν ἡσυχίου μὴν ἐν ἀκριβεῖ παθητικῆς καὶ νεκρᾶς συνάφειας, οὐκ ἀλύπου δὲ διὰ τὸ λῆξαι ἀρετῆς ἀβασάνιστον καὶ ἀνυπομόνητον· τοῦ δὲ πραγματικωτέρου μὲν μᾶλλον καὶ πρακτικωτέρου, τὸ δ' ἧττον θεοῦ φιλόσοφος· καὶ τούτοις ἄριστα καλλιτεχνῶν ἀλλήλοις καὶ συμπεραίνει, ἀσυμπήρια καὶ μοναστήρια δημιουργεῖ μὴ οὐ σωφρονῶ δὲ τῷ ποιητικῷ καὶ μεγάλῳ, οὐδὲ ὥσπερ τυχὸν τινὶ μίσῳ τοῦλα διαχαράττει, καὶ αἰσθήσεων χωρίσας, ἀλλὰ ψυχῆς σινάψας καὶ διαζεύξας, ἵνα μὴ λέγῃ φιλόσοφον ἀποτυπώσῃ ἢ μᾶλλον τὸ πραγματικὸν αἰσθητικόν.

Ἱστορ. Παλαιοπ. Γ' σελ. 396.

Μοναχορρύθμιον τῶν γονέων τοὺς παῖδας μοναχικὸν ἐπιτηδεύοντας βίον ἐν τῷ ἐναρέτῳ ἀγίῳ Μοναστηρίῳ, ἢ τὰς ἰδίας αὐτοὺς ἀποστεῖλαι μονοπρίας, ἢ τὰ βίᾳ τῆς ὁρᾶ τοῦ μοναχικοῦ φαρμακοῦ βίου.

Ἰουστινιανοῦ Νεαρὰ ριγ. μα.

Κανόνες καὶ τῶν ἐσομένων μοναχῶν.

α) Εἴ τις δοῦλος ὁροφάνου θεοσεβείας διδάσκει παραμονὴν θεοῦ καὶ ἀναχωρεῖν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μὴ μετ' εὐνοίας καὶ φάσκοντος τιμὴν τῶν ἐαυτοῦ δεσπότην ἐγκαταλεῖπειν, ἀνάθεμα ἔστω πρβ. Παῦλ. Τιμ. 1, 6, 1. τιμ. 2, 9

(Ζ. Χαν. τῆς ἐν Γάγγρᾳ Συνόδου λω΄ Ρ

Ραλλῆ καὶ Ποτλῆ Σ. 102-

β) Αἱ ἐγκαταλείπουσαι τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐν εὐσεβείας ὁρᾶς τὸν γάμον καὶ οἱ ἐγκαταλείποντες τὰς ἰδίας συζύγους. πρβ. Παῦλ. Α΄ Κορ. 7, 4. καὶ 10, 5 (14

γ) Οἱ ἐγκαταλείποντες τὰ ἴδια τέκνα. 15. Χαν.

δ) Οἱ ἐγκαταλείποντες τοὺς ἰδίους γονεῖς Χαν. 16 Εἴτινα τέκνα μὴ μάσκα ὠσιτῶν, ἀναχωρεῖν ὁροφάνου θεοσεβείας, καὶ μὴ ζῆν παθητικῶς τιμὴν τοῖς γονεῦσιν ἀσυνέμοις, ὁροθετοῦμεν ὅμοιον καὶ ἐπὶ αὐτοῖς τὴν θεοσεβείας ἀνάθεμα ἔστω. (πρβ. Ζων. ἀπ. 112. καὶ Βασ. 113)

ἐκ τῶν "Μοναστηρίων" τοῦ Δ. Πετρακάκου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πίνακα ἐκ τῶν παροικιῶν [illegible] 16, 8. 48 63.
σελ. 12 καὶ 13.

Αλεξανδρου Βαμβετου διευθυντου
αρασιν διευθυντου ιστημαστων η δαυτου παρα
τη Γεν. διοικησει Μακεδονιας η νομαρχη Αγιου
Το Αγιον Ορος η ηγεμ. πολιτικη
εν Αθηναις 1917 8ον σ. 44
περιεχει 4 αρθρα δημοσιευθεντα
εν τη Ευρηκα (αρ. φυλλ. 8043, 8045,
8047 η 8048 τα 15, 17, 17 η 20
Ιαν. 1917) η εγγραφη τινα εκει τη
διεθνοποιησεως του αγιου Ορους ωρα τη
συνδιαυκεψεν του Λονδινου η ηλεκτ. ιδ.
Υπαρτηρ τη Ι. Κοινοτητη η το του Οικ.
Πατριαρχειου. Το ψηφισμα τη Ι. Κοι-
νοτητη η εν Κωνσταντινουν τας απο-
γαθεις τη πρεσβ. συνδιαυκεψεως η
τη ωροτεσεν του εν Κ/πολει ρωσσ.
πρεσβευτου ωρα τη εξ. Κυβερνησ.

Κατα τη διεθνοποιησεως εγραψε η ο Χρυσ. Παθαθοπ.
εν εκκλ. φαρω ΙΒ, σ. 340 ι. (η Ορθοδ. εκκλησιαι σ. 72
αδης η πολιτικη η διεθνης αυτου θεσις εν Σχαβ. ιδησ. αρ. 11-13, σ. 3.

27½ δ

Αγιορ. ἀρχή

πόρνης ἐστὶν ἡ ἐπὶ πορνείᾳ καθημένη, αὐλοκόλακες, ὀψαρτύται ὀρθότατοι λέ γε δοῦλοι αὐλοῦ . . πανδοκεῖον δημόσιον Νικ. 142. 24. ῥυπαρόδουλα 115, 8.

διαιτητία : αὐτὴ ἐξαίρετος τῆς φιλοξενίας τῶν ἐπισκόπων λόγος τε ἐν ἀγρῷ . . . ἢ ἐν ἀστεῖ παραδειπνίδιον ἐσθῆτα τε καὶ χρεία. 116, 23.

πολυχρόνιον δὲ σχοίης τὸ ἀρχιπρόεδρον κ. π. ἀνευ ἀναγκῆς ἐμοὶ ἀπρόσκοπον τὸ ἐπιεῖν ποιμένιον

ἀσχήμονον : ὥστε διανεμεῖσθαι τὸ σχ. τοῦ οἴκου ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐπιμελείᾳ τῆς μοναχοῖς κεκτημένοις. 117, 10. (ἡ ἐπιμελεία = μονὴ πρβλ. κ. 110, ἐμοὶ ἐμοὶ ἡ σύμπασα τῆς ἐπιμελείας)

ἀποδημία : εἰ δ' ἐστὶν ἡ ἡδονὴ αὐθαίρετος ἀφορίζειν ὑφορᾶσθαι τὸ παθεῖν ἐν τῷ ἀφορισμένοις κτήμασιν. 117, 28. (= ἀφορισμός)

χαρισμάτων 118, 25. . . κ. 119, 5. εἰ δὲ τῆς ἰσοστασίου ὑφορᾶσθαι εἶναι αὐτάρκη τῆς ἰδίας ὀντως. ἐνταῦθα ἀδελφότης . . τὴν δ' ἀποδημίαν αὐτοῦ ἀδόλως ἀδελφικῶς.

ἀφορίσιον . ἀδιάφορον κ. ἀ. 119, 33

δουλεία . ἀφορίζονται οἱ ἐπιλοιποὶ τῆς ἐξ ὑπηρεσίας Νικ. 138, 33.

βορδωναρία 138, 38, 139, 8.

πρασσοβόλιον τοῖς βορδωναρίοις κ. χαμηλὸν δίδοται ὑπὲρ τοῦ ἀριθμεῖσθαι ἄρτα κ. ὑπὲρ ἐν πρασσοβόλιον οἴνου. κ. βορδάρια δυσὶ χίαν ἐμπεπερισμένοις . . . ὁμοίως δίδοται κ. τοῖς ἀμπελουργοῖς ὑπὲρ ἐν πρασσοβόλιον κατὰ ἑκάστην ἡμέραν ζεῦ κριθῆς καὶ τοῦ βραδυλογηθῆναι μετὰ, ὡσαύτως κ. τοῖς ἐν τῷ μαγγιπτίῳ ἐσυρεύουσι, ὅτι ἔχουσι ζυγὸν σ. 139.

μονοσιτοῦσιν οἱ ἀδελφοί 139, 21.

ἰδιοκτήτα δὲ ὑφάσματα κ. στιχώματα ὑπογραμματεῖα ἢ νοσεῖα . . κ. κλινοδαὶ τινὰ καὶ ἀδελφῶν οὐκ ἔχουσιν. 140, 3.

ἐνυφάσματα μοναχῶν . . ὀφείλει ἑκάστῳ ἀδελφὸς ἔχειν ἴσον ποσὸν β' σαπφορία β' μανδύα ἐν, κουκούλιον, φαινόλιον σ. ἡμιφόριον κ. σκουφίαν κ. ἕτερον βαθύλιον ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ ἐπιμελείᾳ, βαρυμένου, ἐσωθήματα παλαιὰ κ. τὸ ἐρμοῦν αὐτοῦ μὴ ἐξεῖναι εἰνὶ ἐν τῷ τραπεζῇ ἐφάπαξ πεῖν Α. Τυπ. [Diat. 140, 16-146, 10

ἀφορισμὸς μέσον 148, 19, 25.

ἐφοδιάζονται . 149, 25. 136, 3.

ξυρὸν ἐργαστήριον 157, 28

ἀριθμητήριον 124, 22.

ὑπουργὸς = μαθητὴς ὑπηρέτης . 148, 30, 33, 160, 11, κ. τὸ ἐν χρυσ. Μαν. 206, 32 ἢ ὡς ἀν φανῶν μαθηταὶ τοῦ ὑπουργοὶ (οἱ ὑποτακτ. σκ.)

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η Αθηνών θα συνδιοικήσουν τον ορεινόν. [illegible]
ρίου και της Εξ. Κυβερνήσεως αρχίσαν την Νοεμβρίου 1913 τ.40.

Το Μονν Αθως θα έχη μίαν αυτονομίαν ανεξαρτησίαν και θα διοικήται υπό του Συμβουλίου (Protate) και Συναξεως) συγκροτουμένου από είκοσι αντιπροσώπους των είκοσι κυριάρχων μεταξύ των οποίων θα διανεμηθώσιν αι γαίαι του Αγ. Όρους, ενώ η διοίκησις θα ασκήται υπό του Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. Το συμβούλιον θα έχη δύναμιν χωροφυλακής προς διατήρησιν της τάξεως και της δημοσίας ασφαλείας και θα έχη το δικαίωμα να ασκή την αστυνομίαν εις τας ακτάς διά μικρών πολεμικών πλοίων, η δε ναυτική δύναμις θα μη υπερβαίνη τα δύο μικρά πολεμικά πλοία. Τα πλοία ταύτα θα φέρουν έκαστον πυροβόλα διαμετρήματος μέχρι 7 εκ. και θα έχουν εγκαταστάσεις διά την ρίψιν τορπιλλών και την τοποθέτησιν νάρκης. Απαγορεύεται εις τα πολεμικά πλοία πάσης δυνάμεως να ναυλοχούν ή να διέρχωνται εις τα ύδατα της χερσονήσου, ειμή εν περιπτώσει ανωτέρας βίας. Αι μοναστηριακαί κοινότητες θα διατηρήσουν πάντα τα δικαιώματα των επί των κτημάτων των, πάσαι δε αι δυνάμεις θα έχουν το δικαίωμα να μισθώνουν γαίας προς εγκατάστασιν των μοναχών των. Οι νέοι ούτοι μισθωταί θα δύνανται να λάβουν παρά των είκοσι κυριάρχων ιδιοκτητών πάσης γης του Αγ. Όρους τον τίτλον και το συμβόλαιον της μισθώσεως, εν τόπω δε όπου η εγκατάστασις αυτών θεσπίζεται, η εγκατάστασις αύτη θεωρείται ως αποκλειστικόν δικαίωμα της εσωτερικής διοικήσεως και υπόκειται εις τας τοπικάς συνηθείας. (Βλ. σελ. 6.7)

2743

καταστάσις = εἰρηνικὴ ἀμιξή. 152,29. 162.7.
εἰς προσείδησιν 163,4
καλοῦνα 164,36. ἐντοχή = δεσμός ἐκκλ. 164,11,24.
κ 178,28 = ἀφορίσμος 183,4
168 10-15. καλαχύμαλα τοῦ ὄρους (= ἔξω κ τοῦ πρόσωπος)
168,12 κλήματα (= κτήνη) 168,12 γραφή = πρακτικά, 181,36
πρ. 178,29 ἔνθα ὀνομάζει κύκλια
168,9. 169,11. ζυγοπάντουρα 171,26 σφραγίζω = ἀναγορεύω
170,1. 171,33. νούμερα (;) 176,35. ἐκποιητικά 178,27
περισσοφρόνιμος 173,14. χειροποιήσας (= πιάσας χερ
170,10. ἐτραχηλιάσαλε κατὰ τὸ οἰκεῖον δεσπότου καὶ ὁ
εὐσφόρος κ ἐδαφιάσαλε (= κατεστρεψαλε) τὰ ὅρια. 195
προτέρημα (= προτέτον) 199,19. εὐχογίαι = προσ
φοραί Χρυσ Μαν. 207,32 προτροπή = ἄδεια 171,1
προτρέπω = ἐπιτρέπω 171,16 κ 172,30.
εὐλογίαι = προσφοραί 202,1 δέσις τοῦ μοναστηρίου
(τὸ βιβλίον τῶν πρακτικῶν 207,5
βουνὸν ξυλοφόρον Γρηγ Παλ. Γ' 228 (τοῦ 1544)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λογία τουρκ. η Ιταλ. loggia, συμβούλιον, τόπος συνεδριάσεως

274 u

Λυκοῦργος Λογοθέτης ὁ Σάμιος περί τὸ 1810 ἐσ[illegible]
γη ἐξοριστος ὑπὸ τῆς Πύλης εἰς Ἄθω εἰκ Χιωτεμι ἔνθα ἦλο [illegible]
πουμεχαγιᾶ, τῶν Πατριαρχείων. .. "Φανκειωθη δὲ ἐτοσοῦτον τῆς μ[illegible]
χοις, ὥστε τις μετὰ τὴν ἀναχώρησιν οὗτος τῶν ἐγραφον ἐπιστοτῆς σωζομ[illegible]
δι' ὧν τὸν ἀποκάτουν ἀδελφὸν τις οὐκ ἐπιγνώστορα τῶν τοῦ ἁγιου ὀρ[illegible]
Μονῶν. Ἐκεῖ ὁ Λογ. ἠξιώθη τις τῆς γνωριμίας τοῦ Γρηγ. Ε'. ἐπὶ τῆς Β ἐξορίας [illegible]
Εὗρεν δὲ ἀνεῦν τινα τις πτουσιας βιβλιοθήκας ἐνποχοτηθη τις ἐς ἀδ[illegible]
ον γνωσεων. Β. Παραλλ. Γοῦδε 7, 408-9.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δίον τὸν Ἀναλόγιον ἐνὸς τοῦ Λαυριώτου τῶν Μετεώρων ἀποστο-
λέντος ὑπογραφέως ὀπὸ τὰ διατάσσοντα χειρόγραφα ἢ τὸ σχέδιο
παρέχοντα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Ἄθωνος" σ. 114.

Ζ. Παῦλος ἱερομόναχος Βατοπαιδινὸς περὶ τὸ 1500
8. ὁ ἐκ Κρανιᾶς Ν. Σοφιανῆς, ὃς 1543 γραφέας ὢν ὁ
ἁγιορείτης Ἰακώβος Μυθόλογος ἀντέγραψεν εἰς Ἄθωνα ὡς φαί-
νεται ἐξ χειρογράφου τινὸς ἐκεῖθεν κτηθέντος τὸν [redacted]
ἁγίου τινὸς χειρόγραφον τοῦ Ἰωαννίνων ἀρχαίου τινὸς
τοῦ πανσοφωτάτου" σ. 142

9ος Θωμᾶς ὁ Ἐμμανουὴλ ὁ Μοναχὸς περὶ τὰ μέσα τοῦ
16. αἰῶνος [redacted] ἐν τῇ τοῦ ἁγιωνύμου μεγάλου
ὁδῷ Θεοφάνου "εἰς ὁ Θεοφάνης γράφει ἱστορίαν τῆς μ
ταχοῦ 30" τὸν αὐτὸν ἐπίσκοπον τῆς Μεθώνης, μετὰ
ρὴν ὑπὸ τὴν Παλαιορείαν ὑποχώρησιν τοῦ ἁγ.
Ὄρους εἰς τὴν Ἤπειρον τὴν Μονὴν, ὅπου ἐκεῖ ἐλθὼν μοναχὸς
μενος τῇ ἐκεῖ ἄφιξιν τῆς καὶ ἐνδιάλου ἀνέβαινε εἰς Βυρ
πάτελο χάριν ὁ Χρονογράφος" σσ. 144

10ος Παχώμιος Ρουσάνης "περιηγητὴς ἀλλὰ καὶ ἐμπε-
χείρως μεταβὰς εἰς τὸν Ἄθωνα τὴν παραπλησίαν ἐκεί
ἁγίαν Τράπεζαν· ἀπὸ ἐκατονταετοῦς μοναχὸς εἰς τὴν Ἱ
τοῦ ἁγ. Γεωργίου τῶν Κρημνῶν σ. 150

12ος Θεοδόσιος Ζυγομαλᾶς ἔγραψε: Περὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ καὶ τοῦ Ἄθωνος καὶ ὡσαύτως καταστάσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας σελ. 184

13ος Ἡγούμενος τῆς ἐν Τρεμεβίστῃ τῆς Μακεδονίας μονῆς ἐξ ἀπὸ ἐν Ἄθωνα κατῴκησε ὁμοίων ἐνὸς μετόχιου τῆς μονῆς Σιμωνίτρας ἐκεῖθεν μετέβη καὶ τὸ ὁμοίων τῆς Θεσσαλονίκης χώρων Γαζαρίστας ἔγραψε ἤκμαζε περὶ τὸ 1350. (σ. 212)

14ος Κύριλλος ὁ Λούκαρις ἐθεσμίσθη τὰς Μονάς σ. 240.

15ος Γεωργ. Κόρεσιος περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 12 αἰῶνος ἔγραψε περιγραφὴν Ἄθωνος σ. 249

16ος Νικόλ. Κοίρουλας ἱερομόναχος ἐν Ζαμίνδῳ ὁ πρὸ τοῦ ἐνδέρμου ἱεροκήρυξ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἀπολουθὼν μετάβας εἰς Ἄθωνα καὶ ὁσίως βιώσας ἀπεβίωσε ἐν ἔτει 1652" σ. 255

17ος Μηλοφάκης Κοιτοίδουλος "εἶτα τὸ μοναστικὸν ὑπουδὺς τρεβίνιον μετέβη εἰς Ἄθωνα καὶ μετὰ μακρὰν ἐν τῷ διαμονῇ ἐξ ἀπὸ ἐν Κλίσσῃ ἀνομάσθη πρωτοσύγγελος ἀρχὰς τοῦ 16 αἰῶνος σ. 297

18ος Ἀγάθιος ὁ Λάνδος περὶ τὰ μέσα τοῦ 12 αἰῶνος ἀπολουθὼν εἰς Ἄθωνα μοναχὸν ἐν τῷ ἐκεῖ ἐνεγνῶν Μονὰς ἐν μονῇ ἐκεῖ ἔχει τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ μεγίλην. σ. 313

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible] Κανοσαντία Αγιορειτ. σ 316

209. Αθων. Κύπριος τρόφιμος τοῦ Γρηγ. Φροντιστηρίου εἰτάξει τοῦ Ταμ. αὐχῆς περιοδεύων ἐν τῇ Ἀναλογίᾳ τῆς ὥρας διαδοσιν τοῦ δυτ. δόγματα τῆς ὡρᾶς ἀγορᾶς χειρογράφων ἐκλεγόμενος τὸ μωναστήρια ἰδίως τοῦ Αθωνα τῆς τῶν Μετεώρων, ἀγόρασμι τὸ χειρόγραφ. μὲ τὸν σταθηρὰ Δοσιθέου Παλαιτέρου σ 1176. (Σαθ 322)

21ος. Καμμηνα ὁ Ἀκαρνᾶν Πατριάρχης περὶ τοῦ μέσαντος 12 αἰῶνος ὁ Σαθ (σ 355) ἀναφέρει στίχους περὶ αὐτοῦ ἐν σκιοθέντα τὸ ἅγιον Ὄρος τῆς σταθεῖσα χιόντα.

22ος Ἀναστ. Κομνηνα. Ἐκ τοῦ περιφανοῦ οἴκου τῶν Κ/ωσίζων ἐμόνασεν ἐν Ἀθῳ τῆς ἡγούμενα εἰς ἦλθεν τὴν Γερμανίαν. περὶ τὰ μέσα τοῦ 12 αἰῶνος

23ος Ἰωάσαφ Λαγοθέτης ἐγεννήθη ἐν Πίνῃ τῆς ἐξ ἐμόνασ. ἐν Ἀθῳ. περιῆλθεν τὴν Εὐρώπην ὅλην (1655-66)

24ος Δανιὴλ Καυσιάνα Πάλμα. ἐμόνασεν εἰς τὴν τοῦ Ἰ[illegible] ρων τῆς ἐστάλη ἐν Δύσει (1670) χάριν ἐρανῶν [illegible]

25ος Ἰωάννης Κομνηνὸς Ἰατρὸς Βυζαντία περιήλθεν τῆς 17 [illegible] τῶν Αθωνα ἐπιγράφει τὸ προσκυνητάριον τοῦ ἁγιωνύμ[illegible] ὕστερον κυρεύθεν μετεναγιώθη Ἱεροθέα, ἐκεῖ [illegible] τῆς Μαλεύω. Δρύσεραι. σ 398

32ος Χριστόδουλος [illegible] (1733–1793) σ. 474

33ος Θεοφάνης ο εξ Αγραφων [illegible] σ. 497

34ος Θεοσεβής [illegible] σ. 497

35ος [illegible] σ. 471

36ος [illegible] σ. 500

37ος [illegible] σ. 502

38ος [illegible] σ. 507

39ος [illegible] σ. 516

40ος [illegible] σ. 513

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

49 Ἱερόθεος Ἰβηρίτης 1686-1745 Πεζοφοντιστάριος
ἐκωαιδευθεὶς ἐμόνασεν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ἰβηρίτων
γραφεῖ κατὰ τὴν αἱρέσεως τοῦ Μοζίνου σ. 601

50 Ἰγνάτιος Κεμίζα ἐκ Μονεμβασίας, μοίαζεν ἐν Ἀθ. ἐγρα-
φεν ἐπιγραμμάτι ... ἐν ὑπομνήσει τῆς ἐπιδόσεως τοῦ Πρ-
οσκυνατηρίου τοῦ Κομνηνοῦ σ. 603

51 Ἀθαν. Ἰβηρίτης, συνέγραψε βίον ἐν ἀκολούθῳ
τοῦ ὁσίου Νικήτα σ. 604

52 Κοσμᾶς Ἐπιδαύρου Ἀρχιμ. τῆς Λαύρας σ. 605

53 Χριστοφόρος Προδρομίτης σ. 605

54 Ἱερομίας ὁ Κρὴς συνέγραψε "περιγραφὴν
γαῖς ἐκδιδούσιν τὰ ἐπισημότερα τοῦ ἁγίου Ὄρους
μεγαλεῖα" σ. 606

55 Γρηγόριος Ἁγιοπαυλίτης ἀρχιμανδρίτης συνέγραψε
ὑμνολόγιον εἰδὸν τίμιον Σταυρόν τῆς 1770 σ. 607

56 Κυρίλλος Πεζοφοντιστὴς Λαυριώτης σ. 607

57 Διον. Καλλιπόλιτης ἐγένετο τῷ 1730 ἐμόνασεν
τῇ Σκήτῃ τοῦ ἁγ. Ἀνν. ἔκαμε διόρθωσιν τῶν μηνάτων 66

58 Γ. Ν. Σούτσος μαθητὴς Εὐγ. τοῦ Βουλ. ἐφεμ.

Τοπ. Αὐχ. Εἰρήνη, Δουκαίνης (1118) .. κελεύομεν οὖν χρῆσθαι τὰς ὑγιαινούσας μοναχούσας καθ' ἕκαστον μῆνα, αἱ δὲ νοσοῦσαι ὁσαίως ἂν ὁ τῆς νόσου διαγνώμων ἰατρὸς συμφερὸν ὑπάρχειν εἴποι τὸ χρῆσθαι. Act. Patr. V. σ 369

(id. Ἡμ. Συμ. 174)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ ὑπόδηξις ἵππης καὶ ἐπιστασία ἐπιστρίξ, τὰ ὠνίας αἷς τε καὶ ἁμ
ρὶ ἐπίμιον χρείαιδαι καὶ ἐπὶ ἄλλῃ ἀνθρώπων, τὰ ὅρκ καὶ ἐπιορκία
καὶ ἐρήμαι καὶ ἀναχωρήσεις καὶ αἰτίαι, ὑρίσαι ἀφορίσαι, ὀφρύ
μι ὄνει τ' ἐκκοπαι· ἵνα γὰρ μὴ ἀφαιδώρια, ἔχοι μηδ' ἀμβλυώρη
γυμνὰ καὶ ἀριδὴν ἀσκοῦδι. καὶ ὅσοι ἐν ἡμῖν ἐπιδήμοι γίνοδαι καὶ
τοὺς ἄλλους περάσαι, ἢ μένοντα ἐν ὑμῖν ὑερίοδ' ἀσοῦμενος
τοὺς ἀδελφούς; ὅλαι μὲν οὖ οἱ μὲν ἀριδὴν ἀπιδόντ, οἱ δὲ σοφιδοῦμ
τοὶ σφῶν τ' ἀφαλέσθαι γίνοδαι, σοδὲ σύμφορον ἐδὸς ἐκδρόϳ ἢ
ἐμπόρ. πε. τὸ Α. ἀφ. ἐ

ὅρα γὰρ ἀνωρελία, τῶν ὅδε: ἐὶ μὲν γὰρ ὀρθῶς ἐδίκ ἐκοδώκοϳ
ἔφερόμαν ἔχοτ' ἂν πορφῦ ἐπορκεῖν καλεμπόραν τε καὶ μέτοι
κον, ὥδοτε σοδερὸν καὶ δολερὸν, ἀλλ' οὐκ ἂν οἰκεῖ
ἐὶκαλῶ ἀσοδοδόμενοι· φθαροὶ δ' ἂν καὶ φυρίαι κακὸν
ἀφεκομίζοαι ἐδὲν ἔτι· (Ὁμ. Ε. ἀλκ. ὡρ. ἐφ.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μοναχικὴ (ἀρχή). Ὁ Βασ. ἐρωτηθεὶς τὸν νβ. ἀποστ. κανόν. παῤ οὗ τὸ δικαίωμα καὶ ἐξουσία τελεῖται ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐπισκόπων λέγει "ἀνδράσιν μὲν μόνοις μοναχοῖς ἱερέων ... ἀλλὰ παιδαγωγὸν πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν ἐπάγεται." Καταχρεμβάνεται δ' μοι τοῦτο κατὰ τῆς αἱρέσεως τοῦ μοναχικοῦ ὄντος τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις τὸ μοναχικὸν σχῆμα· μοναχοὶ γὰρ τότε οὐκ ἐπονομάσθησαν οἱ τὰ ὄρη οἰκοῦντες καὶ ὑποδεδεμένοι τὴν προφητικὴν ἔνδυσιν, ὁ ἅγιος Πρόδρομος ὁ μέγας Ἀντώνιος, ὁ ἁγία Παῦλος Θηβαῖος καὶ τοῖς ὁμοῖς. Τὸ δὲ σήμερον φορούμενον μοναχ. σχῆμα τῷ ἁγίῳ Παχωμίῳ ἀποτετάχθαι δι' ἄγγελου φασὶ οἱ ἁγ. Συνόδου, περὶ τοῦ ὄντος τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου. Βλέπε τὴν Πολιτ. Συντάγμα κανόνας Β'. σ. 70.

Μοναχικὸν τερατόμυθον Σημ. 403 a-b.

306

Μοναχοὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ δὲ ἀποβλέπω ὁ ἡγούμενος δύο τρόπους φιλεῖται τρίφος καθ' ἀρχιερωσύνης ... φιλεῖται ἡ παρὰ τοῦ καθ' ὅλου (τοῦ Πάπα καὶ ὄντος τότε ἡ γουρμένος, λέγω ὁ Θ-Σουδίτης), οὐχ ὑπὸ τῶν ὑπὸ τὴν ἱερωσύνην μόνον ἐγκρίνει ἀλλ' ἤδη καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ τοῦ βασιλεύοντος .... ὁ μὲν οὖν ἡγούμενος ἔλεγε

Migne 99 σ. 837 b.

στρατιώτας δὲ τοὺς μοναχοὺς ἔλεγεν ἐν τῷ περὶ ἐκκλ. ἱεραρχίας συντάγματι· ἐκεῖ καὶ τῶν καθιέρωσαν μὲν ὅλοι ἱερεῖς, ἀλλ' ἀνώτεροι τοῦ χοροῦ. Παχωμ. παράφρ. εἰς Διον. Ἀρεοπ. Ἐπιστ. α'. σ. 389 ἐκδ. Παρισ. 1561.

Μέση ἐν τῷ Α. Τυπ. 148, 19, 25. (αἱ Καρναί)

Μονῶν ὀνομασίαι Γεδεών εκκλ. Αλκθ. 1904 τομ. 24 σ. 185-186

Ραβδοῦχος στρατηλάτης ἐν Δυρραχίῳ εἰσί Βασ. Μακεδόν (Λ. Γραμμ. σ. 251, 253, 258) Γεωργ. μοναχ. 845

Κάσσαξις: ὀνομαστὸν ἐπωνύμιον παρὰ Βυζ. εἰσί Μανουὴλ Κομν. ὁ τερίτης τοῦ Βήλου (Κιννάμ. 269) τῷ τῷ 1401 Act. Patr. Β' 554, 556.

Καμηλαυκῶν τῷ 1235 μονὴ ἐν Σμύρνῃ Act. Patr. Α' 12 149

Σκορπίου, ὁ Γρηγορᾶς ἴχει Σκόρπιον ἀπὸ τοῦ σκορπίου

282
28 Μοναχοί τῆς Εὐαγκοίας Πετραιω. 10 (Μον. θεσαρόι)
πῶς διετέθη ὁρος αὐτοῖς ἡ Εὐαγ.

Περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐξομολογεῖν Ἰω. Δαμαυκηνὸς ἐγγαγι-
ρομίν: Εἰ ἄρα ἐνδέχεται ἐκ μοναφόντας τινὰς ἐξαγγέλλειν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν τ-
ῶν μὴ ἐχόντας. πρβλ. τῆς Holl 1 τῆς. (Πετρ. Μον. θ. 12)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ο μοναχικός βίος ως η ένωσις η δράσις.

Η ένωσις ήνοιξε το άριστον χαραμπρόσσαν τον μοναχ. βίον ως πρόνοιαν της χριστιανικ. ζωής ως διαμπρύζασα ότι οι μοναχοί των διάφωτοι την αχλύ των πραγμάτων των νύμφ. αρχίν επί λεπτόν. νοσταλγίαν εν ύφ' ην όχι μόν. μίαν, ήρχοι μονοφίρουν ως τους ευφραντικ. των ήρημ. τα υπόλοιπα αυτών αξιώματα. Τούτο απόδειξον επί μέγαν των μοναχ. ως η ανιδιότ. του. ο,τι οι μοναχοί παρίχον όμοίως διαπίρας διον εν τοις ουρανοίς της γης ως άμα συμφορών ως δυσωχημάτων υπερέβ. ορός αυτών των ήρημ. τα μονοτικά υπόβλητ. ως η αυτών την ηθικόχρων μονοπρεπ. υποδε. των μονοφώτων και βίων. ήσαν οι πρώτ. της θρησκ.: ως δημιουργ. πόν το παράδοξόν των αγνίδων φανόμενον ότι μόνοι αυτοί ηδύν. το μον. εγίνοντο οι διδάσκαλοι του κόσμου. μόνοι αυτοί αποτελ. την ένωσ. καθαυτό ως την υπόβλητον αυτών διοίκησιν. μόνοι αυτοί από την αυτ. ην δια των χριστ. ήκμαζον αποτέλεσμ. τους στερεμ. τους κείμ. ήθ. αξ. εβάδισαν αγνίδες ως προς την ανθρ. κόσμ. - από των Αυγούστου άρξ. οι πάθ. ως η αντίδρασις πλ. ήτο χαρακτ. ότι ήρχοντο να ήγερθ. μόν. αυτ. μυθικ. οι ένίσχυον. άπαξ να υποστηρίξον προ των προβλ. πολέμ. αυτών. Η μοναχ. υπηρεσ. ως η αγνία ανταπεκρίθησαν τας ανάγκ. ως την κόσμ. δόξαν η υπερφόρτωσ. μόν. την ανθρωπ. ψυχ. ως ιδιοτ. Ο φανατ. ενθουσιασμ., η τάσις μόν. την δόξαν, πάντ. τους μυθικ. τάκτικ. τας μον. εν ισχ. θρησκ. ως σαυτ. ως ήφεσ. ανεκόπησαν τας αιτ. οι αναλυτ. ως ανεπ. οι μοναχ. ως αι ώνας τους ανθρ. των ως ήσαν ανάλογ. των μον. αγνοσ. ως το αυτ. ως η ένωσ. ήμ. σταν. ως ηδ. μυθικ. ζωή, όμοιον. βίος ως σαυτ. ως οι μοναχ. ασκ. τους αρχ. εξετάσ. των ως η αναρχ. ιστορ. αντέγρ. τα ιερά αυτών. διά των ανεγράφ. η δόξα της αρχαιότ. ως τα ταύτα ανήκ. της δόξ. των ήρημ. μοναχ. όσον το αρχαίον αίνιγμ. οι πρός θρησκ. αναχ. ανερχόμ. εμάθ. εν τω ιερ. καρδ. των ιστ. μυθικ. ανθ. πυρ, ως άσβ. διετήρ. τούτο ήκμ., ούτ. ως οι έξω μον. ως ιερ. ανθ. δεν τήρ. η ήνας το ιερ. πυρ, ανήκ. των σαρ. χάσ. ως την ήδ. ψυχ. ως άφθ. μυθικ. ανθ. των διαμ. της μον. δύν. μυθ.

Διάλεξις Δ. Πετρακάκου εν τω Παρνασσ.
δημοσ. εν τη "Ν. Ημέρα" Βόλου 1αν. 18, 1915

Ὁ βίος οὗτος τῆς μονήσεως ἡ τῶν ἀρετῶν ἀκρότης ἀναλόγως φανέρωσον ἔχει αἰτίαν τὸ ὁρᾶν οὗτος ἐν τῇ ζωῇ τοῦ ἀνθρώπου, ἔχει οὐδὲν ἄλλον τὰς ῥίζας αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει. Πᾶς γὰρ ἀκούσας ἡδέως ἐν ἑαυτῷ κατὰ τινα τὴν ἔμφυτον συγγένειαν τῆς μοναχικῆς ἢ ἰσχυρᾶς καὶ ἐπὶ πάντων τῆς ψυχῆς ὁρᾷ τὴν ἀρετήν. Πράγματα δὲ ταῦτα οἱ ἅγιοι ἀπεμιμήσαντο ἢ τὴν ἀκρότητα αὐτὰ ἐν ἀρετῇ ἐνόησαν ἢ καθίρωσαν αὐτήν" Montalembert les moines de l'Occident depuis S. Benoit jusqu'à S. Bernard (Paris 1860 κ.ἑξ.) γερμανιστὶ ὑπὸ Brandes (τομ. I-V Regensburg 1860-68) ὡς Mönche des Abendlandes σ. 134.

Πρβλ. Ε. Νικολαΐδου. Περὶ τῆς μοναστικῆς πολιτείας σ. II [I σ. 41.

σ. 135 Δὲν ἀγνοοῦμεν ὡσάκις ὁρισμοὶ ἐδόθησαν καὶ διεμορφώθησαν διὰ τὸν μοναχισμὸν Δραλλόμενα μᾶλλον καὶ εὐκαιρίᾳ ἵνα ὀλιγοσυλλογισθῶμεν ἐν συντόμῳ τῷ ἀναγνώστῃ ὅλα τὰ μᾶλλον ἀγαπητὰ ἡμῖν ἰδιότροπα ἢ ἡμεῖς τὸ ἀσκητικὸν ἰδεῶδες ἐπιδιώκομεν ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα καὶ ἡμεῖς ἐχαριτισθήμεν ὑπὲρ παντὸς ἄλλου ἢ ἀσκητῶν . . . Οὐχ ἧττον ὅμως ἀναγκαῖον ἐστί, διὰ τὸν μοναδικὸν ἰδεῶδες καὶ τὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τὸ μοναδικὸν ἰδεῶδες, ὅπερ αἰτίαν ἔσχεν τὴν ἀσκητικὴν ἢ ἀσκητικὴν διὰ παντὸς ἢ χάρις ἐδημιούργησεν, ἐπιβάλλει εἰς ἐκάστου τὰς ἀνθρωπίνας ἰδιοσυγκρασίας τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸν σκοπὸν τῆς τελείας ἑνώσεως - - - σ. 136. Διὸ φαίνεται ἀναγκαῖον καθ' ὁμολογίαν ἡμῶν, διὰ ἐρωτήσεων ἐν Εὐρώπῃ ὁ μοναχισμὸς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ἕως τῆς σήμερον. Ἀδικεῖ μὲν ὁ μοναχισμὸς ἄλλο τι δὲ εἶναι πόρρω ἀπέχουσιν τῆς ἀκριβοῦς ἰδέας τοῦ τελείου ὅρους τῆς ἀσκητικῆς ἀρχῆς ποιᾶς· ποιητικὸς δὲ εἶναι ἀπὸ τὰς χρείας. Διδασκαλίας ἕνεκεν ἐν συλλογισμῷ ἐκ τῶν ποιητικῶν προφορικῶν τὰ ἀδρανῆ ἐκείνης ἀρχῆς πόρρω Οὐδὲν δυνάμεθα ὁ μοναχισμὸς παρασκευάζειν ἐν τῷ ἰδίῳ ἰσχυρὸν ὄργανον τῆς χριστ. ἀναγεννήσεως Ζαμπελίου Καθ. Πολιτ. σ. 134-1.

(ἰδ. διατριβὴν Χαρῶν περὶ ἀρχῆς τοῦ μοναχισμοῦ)

Ἰδ. Παράγρ. 9. περὶ ἐπιστήμης παιδείας ἢ σχέσεως τοῦ μον. πρὸς τὴν ἐπ. καὶ ἐπιστήμην τοῦ μον.

Βιβλιογρ. Ferradou, A. Des biens des monasteres à Byzance, Bordeaux 1896 (σ. 254)

Defóris, L'importance et l'Etendue des obligations de la religion son utilité dans l'Eglise et dans l'Etat 1768 T. 1-2

Ὁ Gasse De claustris in Monte Atho σ. 37 θεωρεῖ τοὺς λογάδας τῆς τοῦ Μοναχ. Κριτοβούλου ἢ ἀγιορείτης σύλλογος ἠνάγκασεν τὸν ἀμόρφωτον μονασμὸν τῆς τοιαύτης: "Contigit (οὗτος τὸν ὁ ἐκδοθεὶς τὸν ὁμολογίας τοῦ Κριτοβούλου ἢ ἔχει· πρόδρομος in Monte Atho illo seminario uberrimo ut hinc sancti montis nomen acceperit) rühmt seine Fähigkeiten u. Kenntnisse (τοῦ Κριτοβ.) und wir dürfen wenigstens soviel schliessen, dass die Klöster damals noch als gelehrte Unterrichtsanstalten eine Bedeutung hatten u. daher für die beabsichtigte Erneuerung der gelehrten u. kirchl. Literatur in Betracht kommen konnten. Die Kunde grosser religiöser u. wissenschaftl. Umwälzungen mag auch in diesen Klöstern erklungen sein σ. 37-8.

2:86 Ιδ. μον. κανονη 276. Ιδ. Ἀσκητικομά 28 Ἀρχη του μοναχισμου (ιδ. περι μον. βιουσιγγραφ. 310.

Berlière U. Les origines du Monachisme et la critique moderne in Revue Bened. T. VIII, 1891 σ 49-69.

Besse, D. D'ou viennent les moines? Paris 1901.

Bornemann, Fr. In investiganda monachatus origine quibus de causis ratio habenda sit originis Gottingae 1884. σ. 42

Cropp, J. Origines et causae monachatus. Gott. 1863 (σ. 62)

Gass, W. Zur Frage vom Ursprung des Mönchtums in Zeits. f. Kirchengesch. II 1878 σ. 254-276.

Mangold G. De monachatus originibus et causis Marburg 1852.

Schaff, Über den Ursprung des Mönchtums in Jahrb. f. d. Theol. T. VI 3, 555.

~~Schmith~~ G. ~~Christian monasticism from the fourth to the ninth centuries of the Christian era London~~ 187

Völter D. Der Ursprung des Mönchtums Tübingen-Leipz. 1900 σ. 53

Weingarten H. Der ~~Ur~~ Ursprung des Mönchtums im nachconstantin. Zeitalter. Gotha 1877 σ. 65 (ιδ. βιβλιογρ. πετραν. 13)

Wendland, Die Therapeuten u. die philonische Schrift vom beschaulichen Leben. Leipz. 1896.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μοναχικὸς βίος (ἴδε καὶ ἀσκητικὸς βίος).
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αὐτῇ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἐμφανίζεται ἔσωθεν ὅλη τὴν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν τοῦ ἁγιασμοῦ ἐν ἐρημίαις, παῖς τοιαύτας ἀσκητικὰς τάσεις ὑποστηρίζουν καὶ οἱ ἐθνικῶν φιλοσόφων οἱ Νεοπλατωνικοὶ καὶ οἱ Νεοπυθαγορικοί" μόνον ἐκεῖ μόνον μόνος πρὸς μόνον θεὸν γνώσεις (Πλωτῖνος).

πρὸς τὸν ἀσκητικὸν τοῦτον διαφόρων ἀναχωρητῶν ἀπὸ τῆς κοσμικῆς ἐπιθυμίας ἐπιστροφὴν ἰδίας κοινωνικῆς συναφείας "ἂν δὲν ἦτο ὁ χριστιανικὸς μοναχικὸς βίος" Ε.Γ. Νικολαΐδου, ρωμαϊκ. ἀπομνημονεύματα σελ. 10.

"Ἡ τῶν μοναχῶν ἐκείνη ἀσκητικὴ ἀπὸ μὴ ἐδάφους ἐν ὀρόσειρα ἀρχὴ μετὰ ἀγίας καὶ ἀρχαίας, τῶν καὶ ἐπιμελείας κοπτόμενον ἔτι καὶ καλλιεργούμενα." Κρητικὸν ἔτος 18.

ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ
ἐρημία, ὡρὸς ἐν διαφορωτέρῳ "γινώσκεται ὅτι ἡ γῆ μὲν ἡ ἐπιθυμία, ὡχὶ ἐν ἐρημίᾳ κατοικία, ἡ Ἠλίας καὶ Πρόδρομος ἐν Παλαιᾷ καὶ αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ἄγαμοι ὄντες καὶ μοναχοβιακὴν διάγοντες κίνδυνοι ἔνοικοι τὸ χαρισθῆναι Χριστοῦ.... οἱ δὲ.. ἄλλοι ὠλίγοι.. ὑπερήφανοι οὐ μικρὰν ἔνια ἐρημίαν.. οἰκοῦσιν

η αἰδέσιον βίον ἐσυνοῖσαν, ἐκ' ἀγχιστεῖαν ἢ τὴν
δεῖον τε η δωρεάσιον". Συμβ. Τ. Α. σελ. 945.

" Ὁ φιλάνδρωπος θεὸς πανδόμενος τὸν ἡμῶν σωτηρίᾳ
εἰς δύο στείχε βίους τὴν τῶν ἀνδρώιων διαφορὰν, καὶ σω-
φροσύνην λέγω καὶ σωφρόνιαν, ἵνα ὁ μὴ δυνάμενος ὑπερεχεῖν
τοῦ τῆς παρθενίας ἄθλου ἔχοι ἐπ' οἰκείωσιν γυναικὸς,
ἑαυτῷ εἶδος, ὃ σωφρονιστήσιαν λόγον σωφροσύνης τε ἄρ-
σεσι καὶ τὸν ὁρὸς ἴσους ἐν σωφροσύνης τε γυναιξὶ
ἁγίου ὁμοιώσεως" Βασ. Μεγ. Ασκητικά

Η ἐν Χαλκίδι Σύνοδος τῷ 1672 ἐπὶ Πατριάρχου
Διονυσίου ἐδογμάτισεν: "Τοὺς γὰρ μὴ δυναμένους γα-
μοις σωφρονεῖν ἐκέλευσεν ἐν σωφροσύνῃ βιοῦν
ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας μηδὲν φαρμακεῖαν ἐπιτελεῖν
ῥιζῶν φθορὰν καὶ ἀγίαις βοτάναις! αἱ δὲ τοιαῦτα
ῥοὺς ἴσως σπείρουσι φαρμακοὶ γενόμενοι τὸ πρεῖττον
τὸ σωτηρίαν ὁδὸν ἐκλεξάμενοι· ἴσως ὁ μὲν ἐγκρατεύεσθαι
ποιεῖ ὁ δὲ μὴ ἐγκρατεύεσθαι κρεῖττον ποιεῖ, ἕκαστος ὁ ἴδιος
τὸ γὰρ ὁ μὲν ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ
Κυρίῳ, ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει
τῇ γυναικί. Ὅθεν κρεῖττον ἐστὶ τὸ μεριμνᾶν
τὰ τοῦ Κυρίου, ἢ μεριμνᾶν τὰ τοῦ κόσμου τὰ κρείττονα

ἐπιμνησθεύσει τὰς ἀντιδόσεις" Παραβ. Συμβ. Μεσαλωρ. σελ. 143

ἡ τελειοτάτη κοινωνία. διό ὁ Μάγα, Βα-
σιλείας καλεῖ τὴν μοναστικὴν ὡσιτίαν "εὐαγγελικὴ-
ν ἀσώματον ὡσιτείαν, τελειοτάτην κοινωνίαν βίου
ἀγγελικὴν ἀξίαν, βίον ἀγγέλων ὑπερβαίνοντα τὰ μέτρα τ
ἀνθρωπίνης φύσεως" Ἀσκητ. διατάξεις κεφ. ιη'. Ἐπιστολ.
Α. 43. νοσθεσία ὡρὰ νέους, λόγος ἀσκητικός. τρ. φ.

ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἐν τῷ θαυμασμῷ ὑπὲρ
τὸν μοναχικοῦ βίου ἀναφαίνει. ὅτι ὁ χριστ. μοναχός
ἔτι γὰρ ἀπαίσης καταφρονεῖ ὡσίλιν ἔχων τὸν οὐρανόν
πρὸς ἀπιστὸν πατέρα λογ. Β'

ὁ δὲ αὐτοκρ. δουστινιανὸς λέγει". ὁ ἐν ἀσκ-
ήσει μοναχικὸς βίος οὔτως εὐτελεσμένος, οὔτως οἰκεῖσθαι
οἶδε δεῖν τὸν εἰς τοῦτο ἐρχόμενον ἄνθρωπον, ὥστε πάν-
τα μὲν ἀνθρώπινον σιτίζον ἀποζύειν, καθαρὸν δ' ἀπο-
φαίνειν καὶ τῇ λογικῇ ὡρεῖσθαι φύσει καὶ τὰ πολλὰ
κατὰ νοῦν ἐνεργοῦντα καὶ τῶν ἀνθρωπίνων φροντίδων ὑπέρ-
τερον" Νεαρ. 5. προοίμιον καὶ Νεαρ. 133. πρβ. Ραδδη καὶ Πυ-
σιντ. δ. καὶ ἱ. κανόνων Ε. 262.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

η ὁ Renan.

Οὐδεὶς ὁ μὴ χρεὼν τὸν ἅγιον βίον τῶν μοναχῶν εἰκόνα ἀνδρῶν ἡ τὰ αἰσιότερα αὐτῶν ὑπερβολῶν ἀγιοτάτων τῶν ἰδανικῶν ἀξιώματα. ἡ ἐκ ἀνθρωπίνης δυσχερείας δύναμις ἐξαίρετο παρ' αὐτοῖς εἰς βαθμὸν ὑπερφυᾶ. Δαιμόνων ἡ πολεμίων, τὸ δὲ παράδειγμα τοῦ ἐνοικοῦ ἡ ἀσπίλου αὐτῶν βίου ἐστερέωσε τὴν πίστιν ἡ προσήγαγε τὴν ἀρετήν (Vie de Jesus. ἔκδ. 21 σ. 399)

Βίος ἀγγελικός

Φαίνεσθαι δὲ ἐκεῖνα μᾶλλον χρή, ὅτε διαβαίνει τὰ μέτρα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, πρὸς τὴν ἀσώματον ὁσιότητα ἑαυτὸν μετεώρισεν, ὁ λόγῳ ἀγγέλων εἶναι ἐξομοιοῦσθαι. Ἱερωνύμος παρὰ Ἀπο διοσκ. Α'. ἔκδ. Migne σελ. 188

Θεόδωρος ὁ Στουδίτης.

Γράφων πρὸς Γρηγόριον ἐρωτηθέντα περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, ἀσκητὰ, παρθενίας εἶναι εἰκόνισμα ἡ μυστήριον ἐπὶ μοναχικῆς τελειώσεως καὶ ἐν φωνῇ τοῦ θείου ἡ πανσόφου Διονυσίου ἡ τὸ λέγειν ἡμᾶς τὸ μὴ δεῖν παραδόξῃ τὸ ἀποτάσσεσθαι ἡ γνῶσθαι μοναχόν; οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἡμῶν ὅτε τοῦδε παραδόξῃ γίνεσθαι τινα Χριστιανόν; ὁ γὰρ τὸ πρώτιστον τοῦ βαπτίσματος ἀποστοχιῇ παραδόσει ἡ τὸ δεύτερον ἐξωνεῖται" ἐπιστ. Β. 165. πρὸς ταῦτα ἴσως ὁμοίαν εἶ ἐπ. Α'. 9. πρβ. ἡ ἐπ. Β. 23. ἡ ἰάμβ. Γ.' ἡ, 19. 165.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἴδε καὶ δρᾶσις

Μονῶν βίος (ἴδε καὶ βίος Θεοδ. Στουδίτου).

"Ἦν τὸν ἐν τοῖς ὄρεσι τὰ μοναστήρια καὶ σκηναὶ πεισχημονέστατα χορῶν, ψαλλόντων, φιλοχρόνων, νηστευόντων, εὐχομένων, ἀγαλλομένων ἐπὶ τῇ τῶν μελλόντων ἐλπίδι καὶ ἐργαζομένων εἰς τὸ ποιεῖν ἐλεημοσύνας, ἀγαθοῦ καὶ συμφώνιαν ἐκόντων εἰς ἀλλήλους..." Μ. Ἀθανασίου βίος τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου. Migne. Patr. gr. 44, 908-909.

[illegible]

ἡ θεραπευταὶ τοῦ Αἰγύπτου, οὓς περιγράφει ὁ φίλων ἐν τῷ περὶ βίου θεωρητικοῦ. ἦσαν χριστιανοὶ μοναχοί, διότι καὶ ἀπέδειξεν ὁ Lucius, Die Therapeuten und ihre Stellung in der Geschichte der Ascese, Strassburg 1874 εἶναι ὑποβολιμαῖον τὸν φιλωνα, εἶναι ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ χριστ. ἀσκητείου. ὑπὲρ ἀπεδέχθη ὅτε Harnack καὶ ἡ πλειονότης τῶν ἐπιστημόνων. Πεφανίαν οἱ μον. θεῖμοι Λειψία 1907, σ. 3 [illegible] σ. 40

Μοναχικαὶ ταξιαρχίαι παραδιωγμὸν ἐν Γαλλίᾳ.

"Νόμος περὶ παραχρήσεως τῆς παρὰ ἐκκλησιῶν διδασκαλίας"
τῆς 7 Ἰουλ. 1904 ἐπὶ τοῦ Υ. Chaumié ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Α') Ἀπαγορεύεται ἐν Γαλλίᾳ εἰς τοὺς ἱερατικοὺς τάγματα παντὸς εἴδους διδασκαλίαν τὰ ἔχοντα τὴν ἄδειαν ἐκκλησιαστικὰ τάγματα εἰς τάγματα ἐκπαιδευτικὰ διδάσκοντα δὲ παραφυλαττόμενα ἐντὸς δέκα ἐτῶν κατὰ αὐστηρὸν ὅρον.

Β') ..... τὰ ἐκκλησιαστικὰ σωματεῖα δὲν δύνανται ἐφεξῆς νὰ συστήσωσι πλέον τῶν ἑνὸς τῶν ἀναφερομένων ἀρτίως παράρτημα διαφόρου αὐτοδιοικήσεως ἐκτὸς τῶν ὡρισμένων πρὸς κατοικίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν τῇ ἀμοδαίᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἐκάστης αὐτοτελείας ἐν ᾗ ὑπάρχει ταῦτα ἐφεξῆς.

Γ') Θὰ ἐκκλεισθῶσιν ἐντὸς δέκα ἐτῶν ... πᾶν παιδαγωγεῖον ἐκκλησιαστικὸν ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ σωματείῳ ..... πᾶσα σχολὴ ἢ ἐκάστη ἐκκλησιαστικὴ ἢ παιδαγώγεια ἐκκλησιαστικὰ ἐν γένει ...

"Ἰδὲ ἐγκυκλοπαίδειον τοῦ Νόμου ἐν Νέᾳ Σιὼν Τόμ. Α'. (1904) σελ. 411.

Χωρισμὸς τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ κράτους ἐν Γαλλίᾳ 6 Δεκ. 190
ἐκκλησιαστικὴ ἀπὸ παλαιοκαθολικῆς ἐκκλησιοσυνάξεως ἐν τῇ βουλῇ, ἐν δὲ τῇ γερουσίᾳ ἀπὸ 179 παλαιοκαθολικὸ τὸ φοβερὸν σχῆμα κατὰ τοῦ ἀποφασισθέντος ἐκκλησιαστικοῦ
" Ὁ σταυρὸς τοῦτος ὃν βαίνομεν δὲν εἶναι τὸ ἀφιέρωμα ἀλλ' οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἵτινες μετακειρίζονται τὸν τοῦτο ἐπιβάλλοντα. Ἡ ἀφιέρωσις ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι ἐσωτερικὸν αἴσθημα ἐκ παροδῆς, δὲν ἀγγίζει ἀπὸ τῆς βουλῆς μας, ὅσας ἡμᾶς ἀγγίζει ἐσωτερικὸν αἴσθημα. Ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι σύστημα πίστεως, ἐκφεύγει τὸν κύκλον τῆς ἐμφορίας, ὅσον δυσκόλως ἐξ ἡμῶν λήγει ἀρνεῖται. Τὸ ἴδιον αὐτῆς ἔδαφος εἶναι ἡ συνείδησις ἡμῶν ὁ ἀφαλὴς σκοπὸς ἡμῶν τὴν ἐλευθερίαν, εἰσὶ οἱαδήποτε τομεὺς ἀφαιρέσεως δὲ ἔξεστι ἀφ' ἑαυτῆς: Πᾶν ὅσον βλέπομεν πρὸ τῆς ἀφιερώσεως εἶναι τὰ ἀφορισθῇ αὕτη ἐκ τῆς ἀποκλειστικῆς τῆς τῆς ἀφιερώσεως τῶν πιστῶν της, τὰ ἀφαιρεθῇ δι' αὐτοῦ ἀδίκου ἀναμίξεως τῆς ἐκκλησίας
Τοιοῦτον πρᾶγμα ἐστὶν ἐκ τοῦ πόρρω τοῦ νόμου: " Ἡ Γαλλικὴ δημοκρατία, χάριν τοῦ ἀνωτάτου ἀγαθοῦ ἐν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως ἐγγυᾶται τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῆς λατρείας ... Περὶ δὲ τῶν λειτουργικῶν δαπανῶν πρόνοια χαρήσεται." Ἡ σημ. δὲ ἀναγνώρισις, ἡ μισθοδοσία, δὲν βοηθεῖ δύσκολον λατρείαν ....." Ὁ σκοπὸς δύναται νὰ διορίζῃ ὅσους εἰσὶν ἀπὸ τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐκπαιδευτικοὺς τόπους ἐν ᾗ οἱ εἰσιόντες τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τόπους ἐξ ἡμῶν τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως αὐτῶν. Τὸ κράτος ἐνδιαφέρεται μόνον διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοὺς παρεπιδημοῦντας τοὺς ἐν τῇ ἑλληνικῇ δημοσίᾳ, λέγει, ... οἱ ἐκκλησιαστικοὶ δὲ δὰ ὑπόκεινται ὅπως οἱ λοιποὶ σχολαὶ ἐν τῷ σοχ. δικαιώματα. ἀρ 34.
Αἱ δικαιοπραξίαι καὶ μισθοδοσίαι ὑπόκεινται ὑπὸ τὴν διπλωματοδοσίαν τῶν δημοσ. ἀρχῶν καὶ δύνανται αὐτὰς νὰ τὰ, ἀναγορεύσωσι, εἰσὶ εὑρίσκονται τοῦτο δίκαιον ἀρθ. 27.
Ἡ αἰνίγματος δρόμου μνημείων καὶ ἡ ἐνδύσεως δρόμου ἐκκλησιῶν ἐπὶ δημ. τοίχων ἀπαγορεύεται ἀποχύλως καὶ ρητὸν ἀποζήμιος ἐκ τοῦτο ἢ ἐκ τοῦ νεκροῦ καὶ τὰ κοιμητήρια ἀρθ. 28
Διὰ τὰ ἐξαιρέσεων τῆς δημ. λατρείας, ἡ ἐπιστ. Κοινότης ἐὰ σχηματοδῶσι δρόμ. σωματεῖα "associations cultuelles", ἅτινα δὰ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. (τίτ. II καὶ III.)
Καὶ οἱ μὲν δημόσιοι τόποι τῆς λατρείας (τοῦ) ἐκκλησιαστικοὶ φόρου δὰ ἀφιεθῶσιν ἐκ τοῦ κράτους δωρεὰν καὶ τὰ δρόμ. σωματεῖα διὰ τὴν λατρείαν, τὰ δὲ ἀρχιεπισκοπεῖα, ἐπισκοπεῖα, ἐπαρχιακὰ περιφερειακὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἐκκλησιαστικὰ μετὰ ἔτεσιν περιέρχονται ἐκ τοῦ κράτους ἐκ ἀποκλεισμοῦ ἐκ φορολογίας ἐκ καὶ πᾶσα ἄλλη ἰδιωτ. περιουσία. (τίτ. III. ἀρθ. 12 καὶ ἑξ.)
"Ἰδ. Νέαν Σιὼν τόμ. Β 1905. σελ. 959-963.

ὁ νόμος τοῦ χωρισμοῦ ἀπεψηφίσθη κατὰ τὸν ἰανουάριον τοῦ 1905
ὅτε οἱ ἱερεῖς καὶ ἐπίσκοποι ἔλαβον μέρος καὶ ἐψάλλοντο ἐκκλησιαστικὰ ἐν τῷ ναῷ

(αἰχμῆρια τῶν μοναχῶν ἐφθαλμῶν διαφόρων)

"Οἱ μοναχοὶ ὑπῆρξαν ὁ φραγμὸς ὁ ἀνάμεσα τῶν ἀναχωρητῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων" κ, ἂν δὲν ἐπιφέρῃ τις τὴν ὑπ' αὐτῶν παραγομένην λύσιν ἀπομονώσεως ἐφαίνετο ἦτις ἡμέραν τὴν ἔρημον διὰ ἔργου ἵνα ἀφιέρωται τὸ μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωποφάγου, ἀλλὰ μόνον ὁ διαφυλάξας μὲν ὑπὲρ τῆς ἀριστίνδην ἰδιωτείας, κατὰ τὰς ἀποχωρήσεις, ὁ ὑπόμνημα ἀφοσιώσας τὴν ψυχὴν εἰς ὑψηλοτέραν ἰδιωτείαν, δὲ ἦσαν ἀφιερωτὰ κειμήλια τοῦ ἀγνώστου ἀνεφίκτου εἰς τὸν φυσικὸν βίον ἰδιώτου μεγαλείου, ὅσον αἰσθήματα ἄμμη δύναμις ἐπὶ μὲν ἡδονὴν καὶ φόβον παρθενία, γνησιότης, ἀσυμπόνοια ἄγριαι βασανιστήρια σωφρονιστικὰ ἐπιφυτεύματα ἐδημιούργησαν τοὺς ἐνωμένους τούτους τῆς ἐρημικῆς μοναξίας· Δ. Πετράκιος οἱ Μοναχικοὶ Λόγοι σ. 'Αξίζει ν' ἀναφέρωμεν τοῦ Γ τὸν παράγοντα τοῦτο βοηθεῖ τοῦ Βελισσ. σ. 11. μὲν. τὸν Ἰλιάδα 11. τὸ δὲ τοῦ Γουρρ. σ. 8 ὅρα τοὺς ἀβίους τούτους. — ἔξ σ. 10

" Ἡ ὕπαρξις Παύλου τοῦ ἀρχαίου ἐρημίτου (περ. Σκυδρινή, τ. 66. 1907) Δ. Πετράκιος

"Ὁ μοναχικὸς βίος .... δὲν ἦτο αἰτία τῆς ἐλλ. φιλοσοφίας. Δι. ὁ πρωτ. Ἰωάννης, κατηχήσεις εἰς τοὺς ἡλικιωμένους, παρὰ φαίδωνι τῷ διαλόγῳ, ἐκφράσας τὸ "μόνον εἶναι, μόνον ὡρᾶ μόνον δίκαιον γενέσθαι". Οὐδὲ ὁ μοναχικὸς βίος διὰ διὸ τῶν ἐρήμων ἀρίστων ἀ, ἀνθρώπων σωζομένων ἀπὸ τῶν αὐτοῦ φαινομένων ψυχῶν σωτηρίων ὄντως ὀχήματα ἐν τῇ ἀδιάκοπῳ τῶν προσώπων· ἀλλ' ἡ διαμορφώσα αὐτὴ φάσις ἐν τοιούτῳ ἀρχ. ἐ ἀλλοτριωθῆ. . . . καὶ αὐτοὶ ὅμως οἱ Πατέρες ἐκ ἐπιμελοῦς φύσε ὅτι ὁ ἐρημικὸς βίος δὲν ἦτο ἀναδολὴ κατάλυσις τῶν σωμάτων ἀνθρώπων ἀλλὰ ὁ ἐδ βίος σωφροσύνης". Παύλαρχ. Γ σ. 394.

τῆς ἀρετῆς ἀδιάκοπος ἐδημιούργησε ἀσκητικὰ τοῦ βίου χαρακτῆρα ἀνάπαυσιν ἀπαρτίσας. Σκηνὴν οἱ μοναχοὶ δίκην ἦσαν βίοι ἄκρον τῆς κοινῆς ... ἀλλὰ τὰ ἀνώτατα μετέχοντα διὰ τῶν ὑπερτέρων τελειοτήτων τῆς ἀνθ...

μάτων τα' ὄσσια διφίρων εἰ αὐλὰ ἡ ἐν ἀνδρῶσιν εἰχάνεια.
ταῦτα λέγοντι δὲν ὡροσαιρούμεθα τὰ παλαιότερα ἀσχόλως ἐκ ὡρομ-
ενεκα διορθώσεως τὰ μυχθοῖα ἡμῶν (χάριν τὰ' παλαιὰ ἐννοῖς) ποδάκις
ὑπῆρξαν ἐν ὠσῳ ἐς ποικ. τριακοσίους τὰ ἀσφαλῆ παλαιότερα ἐκ ὡραιοτά-
τα ἐκκλησίαν, ἐν ποιοτικῷ μέχρι ἐν παῦ ἡμᾶς χρόνου ἡ ἐδῶ ἀπο-
. ἡ ἀπεδείχθησαν ὡραιότατοι ἀσφαλεῖς τὰ ἐθνικὰ ἀπόφασιν. ἐνθα ἡ
. μέρος ἐν ἡ διεμορφώσεις αὐτῶν ὡραιοτέρων ἐντὸς ἐκκλησιῶν ἐκκλ-
ὡραιότερον ποιήσεως ἡ ἀνοικτὴν ἐπιληψορίαν διὰ ἐκκλησίαν νὰ ἀπο-
. ἐκκλησίαν ἐν ποιότητα ἡ ἐν "ἐκκλησία" αὐ. 395
τὸ ἐπιστολὸν ἡμῶν ἐν μοναχῷ ἐφ' ἑαυτὸν ἐκκλησίαν ὁ Ζαμπέλιος Βιβ. Μελ. 134

Προτροπὴ εἰς τὸν μοναχικὸν βίον (δρᾶ λόγοι.
τοῦ Χρυσοστόμου Πρὸς τὸν πρεσβύτερον ἡ Πρὸς ἀσκητὴν
σωλῆνα (δύο λόγοι). ἡ ἕλαφος δίμηνος μοναχοῦ ἡ βασιλέως

Μοναχικὸς βίος (βλ. μοναχικὸν βίον) ἀρχὴ
ὡρισμένης ὑπὸ Θεοδώρου (μελα-
νῆς)
Γεδεὼν Μνεῖα σ. 115-16 ἡ 118
χαρακτηριστικὸς ὡς φιλοσοφία ἐπὶ εὐσταθίου
Σημ. 279, 281-7
Σοφ. Πελ. Βυζαντινὸν σ. 1145 293, 154
ἡ φιλοσοφῶ εἶναι τὸ ἀσκητεύω 164, 299
" Πῶς διεμορφώθη Ν. Σιὼν ιθ, 1921,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

296 Μοναχοί Λαύρας. Ἐνεγράφησαν οἱ ὑπὸ ἴσους ὀγδοήκοντα μοναχοὺς
— τοῖς αὐτοῦ ὑπ' ἰδίου μοναστηρίου ὑπὸ βασ. γεωρ. πτωχοφυλακεῖον
χαρτὸ ἐν τῷ κώδικι χρυσ. αὐτοῦ τελεῖον ἐν ᾧ περιέχει ἀριθμὸν ἐγκτήσεων μονῶν
ἐκκλησιαστικὰ προσοδοῦσαι, ἐξ ὧν εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῶν μοναχῶν ἀρκοῦν
ἱκανὸν εἶναι ποσὸν μετὰ τῶν ἐν τῇ μεθοχίᾳ καταφερόντων Τοπ. αὐ. Μεγ. 1128

Μοναχῶν ἁγ. Ὄρους εἰσὶ λατινογραφίαι. Οἱ γεμίζει καλὰ ὁ ἅγιος
Ὄρος καὶ ἄλλοι ἀσκοῦμενοι μοναχοὶ ἐν τρισχιλίοις σταυρὸ
χαρᾶς ἐν ἀσκήσει ἐν ᾗ καλὰ νέοι ἀσκηταὶ προσκύνησιν Μεγ. σελ.

Πλῆθος ἐν Σκήτῃ (Ἱστορ. μοναχῶν Παϊσίου σ.
ἐν 27, 29, 33, 38, 78

Ἀνέβη ὁ ἀββᾶς Δανιὴλ ... ἐν τῷ ἄνω Θηβαΐδι ἐν τῷ μετ-
ρουμένῳ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τῇ ἐρήμῳ οἱ ἀδελφοὶ ἐν σκήτει
ἐν αὐτοῦ ... ἦσαν δὲ ἐν πενταμοχίοις (ὁ Δανιὴλ ὁ Σκητ.
ὁ Christoph. Angelus, graecus. ed. Clugnet σ. 22, 1.)
P. Bellan ἀναφέρει ὅτι ἦσαν 24 μονὰς ἐν ἅγ. Ὄρει ἐν
6000 περίπου μοναχῶν Enchiridion de statu religiosorum
καὶ ἐν τῷ 12ῳ αἰῶνι Ῥώμῃ. 1619 σ. 676. (ἰδ. Νικ. Δοσ.
σ. 294

Πλῆθος ἐν Τουρκίᾳ. (ἰδ. Ἰω. Γεωργίου)
Ἐν ἅπασι σχεδὸν περὶ τὴν 40,00 μοναχῶν. Barthold ὑπὸ
Ἐγκυκλ. Α. Χριστ. Α σ. 862

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βλ. Γ. Κρονις, Εκκλ. περιουσια σ. 149

[illegible]

[illegible]

1128 A [illegible] 13 [illegible] 1115 [illegible] 1149 [illegible]

[illegible]

1129 A [illegible]

[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1136 C. αὐλοῖς δύσι χαμηλοῖς ἐν μιᾷ τῶν νεῶν ἐν χαμηλοτέρᾳ
πλαγιαύλια ἢ τοῦτο οὐκ οἶδα ἢ ὀρθοστάτια μελανοκόκκινα.

1140 A. περὶ δὲ τὴν ἕω, παῦλαν ἐποιοῦντο, οἱ μὲν
τὰ σκηνώματα χαμηλοτέρωθεν ἐπήγνυον ἀνέμων ἐκεῖ. ἐφ' ἑ
μὴ ἐπαναβαίνει ἐκ τῆς ἠιόνος ... ἐκεῖνα φυλάσσουσι τὰ
τὸ μέσον σκηνώματα, ὀρθοστάτια ἐκ τῆς γῆς τῆς ἐκείνοις ἐσπαρ
ἀπὸ τῆς τοῦ αὐλοῦ, τῆς καθημένου τῆς μετάφρενα δοκοὺς τῆ
τῆς αὐλῆς τὰ αὐλὰ τῆς ἰδιοκτήτα ἐκφράγματα ἐστί, τῆς σκηνῆς ἐ
γωνίᾳ πλαγιάσαι ἐφόδου τῆς βουλεύει ... ἐκεῖ δὲ θύουσι τ
τῆς βουκόλοις ἐπαφιᾶσι ἕνα ὁρμιεύεται ἐν ὧσιν ἐκ
ὀρθοστάτοις ἀσκῶμεν πλησίον τῆς ἰδίου ψυχῆς μὴ ἐκ
αἰτίαν αὐλοῦ παρέχομεν· ἐν γὰρ ἐγὼ ἐν πλαγιάσαι
ἐκεῖ πλὴν σκηνῆσθαι ἐν τῆς ὀρθοστάτιον, ἀπ' ἐ ἐ ἐποδίαμεν
ἐκείνοις μόνον, οὐχὶ τῆς ἐ ἐ ἐποδίαμεν· (ὀρθοῦμαι τὴν γυμ
πολεμοῦσιν ἐκ παρὰ βουκόλοι πραγμάτων) ὕλην πᾶσαν ἐ
ἔχει σκηνὰ ἐκ ἐγκαίεται τὰ δεκάδ' ἐ πεντ.

141 C. Τὰ ἔρχεται δὲ διαφορίου, ἀναγκαῖ οὐδιαφορίαν τ
ἐσθῆ..... ἐν γὰρ ἐκ ὀρθοστάτου ἔχουσι ἐπιφανίαν νεοῦ ἐπ
τῶν ἐχόντων, ἐν ἑορτῇ, ἐκ σκηνῆσι ἐκ χρεία ἐκ βουκόλοις σ
νεο' αὐτοῦ, ἀλλ' νέου ἐκ ταχυδρομείου παρέχομεν, τῆς αὐλῆς ἐκ
ἐκείνῃ ἐφοδεῖται ... ὁ αὐλὸς δὲ τῆς ἐκ-βουκόλου ἀναγκαῖον, ἀπ
ἐκεῖ χωνίου κατ' ἐκ βουκόλοις ἐκ ἀσκῶμεν. ἐκείνα τῆς τ
ἐλαίου ἐπιτηδεῖαι σκηνηδίᾳ· βοῦν ἐκ ἐφιεμένου ἐν ὀρθοστ
ἐφιεμένου· ἐκεῖ ἐκ ἐν ἐκείνου. ἀλλ' ἐκ αὐλὸς ἐ ἐκείνου
φωνὴ ἀναγκαῖο πᾶν ἀρμόζεται ... ἐκαρίθμοι ἐκ ἐκείνῃ ὀκτὼ ἐκ
βουκόλοι οἱ ἐκ ἐκείνου παρὰ τὸ βασιλέως ἐκ ταχυδρομεῖον ἐ
νοὶ ἀδελφοὶ ἐδωρεῖσθαι ἐκ ἐξωμεῖται ἐκ ἐσθῆτα ἐκ ἀγε ἐ
ἐν ἐκ αἰτίᾳ οἱ ἐκείνοι σφάζουσι ἐκκαίουσι ἐκ ἐκείνου
ἐκεῖ ἐκ ἐκείνου· ἐκείνα ἐκ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου

Ἱστορία τοῦ Μοναχικοῦ βίου: κορυφαῖοι μοναχοὶ τῆς Παλαιστίνης

Τὸ κοινὸν σύμφωνον τῶν αἱρέσεων διὰ τοῦ Παύλου τῆς Ἀντιοχείας ἔμεινε μόνη ἡ Παλαιστίνη. μνημονεύει ὁμοῦ. διὰ τὴν Παλαιστίνην διὰ τοῦ Σαββᾶ ὅτι τριακόσιοι ἐξ ἀφ' ἑσπέρας μοναχοὶ ἦλθαν, καὶ αὐτὸν εἰσαῦθις ἐν τῇ Χαρίτωνι ἐν ἀναχωρητικῷ βίῳ μαθητὴν ὁ εὐθύμιος ἔσεν ἀναχωρεῖν: ἡ λαύρα φαράγγι τοῦ κοινοβίου ἱδρύματος τοῦ ἁγ. Χαρίτωνος, μετὰ τοῦ ὅλου μικροῦ ἱδρύματος ἰδίαν λαύραν ἐν τῇ χειμάρρῳ, τοῦτον ἐμίμησε καὶ ὁ Σάββας ἡ σφόδρα ἰσορύθμιος ἱδρύσας λαύραν ἐν Κοινοβίῳ ὀγδοήκοντα ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ ἤδη ἡ Παλαιστίνη ἐν ὁ Θεοδόσιος ἄπτει. ἀπὸ τοῦ πύργου τοῦ Δ. Διὰ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ, μνημονικὸν ἐν τῷ ἀπέχειν ἀπὸ μιᾶς ἀπὸ ἱδρύσας ἐν Κοινοβίῳ ἐν ἄλλα ποιᾷ φιλοσοφία ἐν Σινᾷ, ἔνθεν ἐστὶ τῶν ἡγεμόνων.

Τοῦτον μαθητὴν Σάββα ἱδρύσας ἀναχωρητικὸν ἰδίαν μονὴν ἐν χειμάρρῳ, τοῦτ' ἐν Ἰωάννης ὁ Χαρβίτης ἀπέχει ἀπὸ λαύρας τοῦ Χαρβᾶ, καὶ ἐν τρίτῳ ἐκλαύδα ποσῷδη ἄχα ὁ χειμάρρα τοῦ Χαρβᾶ.

Περὶ τῶν μοναχ. βίων ἐν Παλαιστίνῃ μέχρι τῆς εἰσβολῆς τῶν Περσῶν ἰδε Χριστοφόρου Δανιηλίδου ἐν "Νέᾳ Σιών" 1905 σελ. 172-190 καὶ Ferradou. Des Biens des monasters à Byzance. Bordeaux 1896 σελ. 254

σσ 300 Κατα τὸν μοναχ. βίον

Κἂν εὐρεθῇ τις ἴχνος ἔχων τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας, καὶ σπεύσῃ ἀφο
καὶ ἀφορᾷ τῇ τῶν μίσων αἱρέσεσθαι τὴν ῥυθμίσιν τοὺ ἄλλους, νὰ ὀρῇ καταλαμ
βάνει· κἂν ἔρηται τις ἐπὶ ἀναχωρήσεως τὴν αἰτίαν, εὑρίσκει ἀφορμὰς σύμφ
ὧν οὐκ ἔχουσαι· ἵνα γὰρ μὴ παραπαίσωμαι, φησί, μηδ' ἀμελῶ τῆς ἐμῆς
ἀρετῆς, ἀποστατῶ· τῇ τοῦ βελτίονα ἀμεινόνων ἢ μιμεῖσθαι τῇ τοὺς ἄλλους κρ
τεῖται, ἢ μένοντα ἐν ὕβρει τοιαύτην ἀποσχυμένους τοὺς ἀδελφούς; Ὅλαν μὲν οὖν
ἡ μὲν ἀρετὴ ἀμείνωσιν, οἱ δὲ τοιμεχόμενοι τοῦρρω τῆς παραλήξεως γένωνται,
πόθεν αἰρήσομεν τοὺς ἐκδρούς; Χρυσ. Ὁμιλ. ιε'. εἰς τὴν Α'. πρὸς Κορ. ἐπιστ.

παντελὴς ἀφανεια

Πολλοὶ τὰ παλαίτερα στηρίγματα τῆς οἰκείας ἀμελείας
γενόμενοι ἢ ἐφαίνοντο ὑπὸ τὸ μοναχ. ἔνδυμα· τὸ σπήριμα φορούσαν ἐξ ἀλ
λοχρόας βαθουργίας, ἐν ὥραν νίπτουσιν, ἐν τοῖς φροσωπ. φησοδείας ἢ τὰ
ὑφάσματα τῶν μοναστ. ἀπειθημάτων ἀποστατοῦσι ἢ φαραίνεται· ἀφοσιοῦσι ζώρ
ς ἐπολαγὴ σωφρονιστηρίαστος τὴν τὰ συμφέροντα παιδαγωγίας μεχωρισμένης ἐκ
τῶν οἰκῶν δεσμοὶ ἀποτιθέμενοι συρίττουσι ἢ συνέχουσι τὰς ἰδίας ἢ τὰ αὐθήματα
ἢ ἀποκρυπτόμενοι ἐν τῷ κόσμῳ φέρουσι ἄγαν
πλὴν ἐξοδευμένην ἢ ἀδύνατον. Τὰ ἀποκρυφα τῆς Ῥωμ. αὐκῆς ἐσο Βριφφώλτ τ. 2

Θεοδώρα μοναχὴ εἰσὶ Ἱερεὺς τοῦ Γρανοῦ κατ. Διαλ. Γεδ. Β' 7
Πλανῆται μοναχοὶ λαοὶ. ΚΕ - ΚΖ ~~ΟΖΗ~~ ΚΖ ΚΗ. σ 79 - 84

ὁ Barthold (Γερμ. ναυ.) περιεγράφει τὴν ἀναλογὴν καλὰ Α
τ. 361. 1803-4 ἢ σχεδὸν μυκτηρίσας τοὺς Ἕλληνας: "Μήσως ἄραγε δὲν ψαλτ
ἢ λειτουργὴν ἢ σήμερον ἔλεε σουαλαχοῦ μὲ ἐγαδὰ ψυχρὸς ἀπαίδευτα ἢ ὄλοτ
δυνάμεων... Τὰ ἐκ. εκκ. μὲ ἐμπεπλεγμένα ἀρμοδίως ἀπεπάλυψαν οἱ σοφιστὰ
Γεωργιφῶρ, Γρηγώ, Διόν, Πόσσιε... Τῶν δὲ μοναχῶν ἡ ἀμουσία ἢ α
362 στρονομία εἶναι ἀσυγγράφευτα. οὐδεμία σοφία, οὐδὲν δόγμα, οὐδὲν ἄλλο τῶ
μονία, οὐδεὶς ἐφεδρικὴ νοῦαρχε ἀγνωστος ἢ τοῖς μαζεγκρους, ὅλως διὰ σαν
τῶν μέσων παραδιδόμενα τοῖς ἀποκεκλεισμένοις. Ποσάκις ἐν Ἀναλ. ἤκουσα ἢ ἀ
κοῦσαι εἰς ἑκάστην ὥραν τοῖς μαγόγκρους, ὅτι δὲ ἄλλο σημαίνει ὥρον αὐτοῦ
ὁρᾶν γενέσθαι, φιλοῦσθαι, δόξαι, ἀραγματικὴ βάσκας πεπιστώσας τὸ ἄγε τοῦλατ
παρὰ Ἀδριανὸ Α. Κοραὴ Α' 361 - 362

[illegible]

περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Κοινοβίων

[illegible]

περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐκκλησιῶν, Status et ritus eccl. gr. Karlabs 1619

[illegible]

[illegible] ἔσω. Ἐν Ἰωάνν. ὡς [illegible]
[illegible]
[illegible]
ἰδίωνα. [illegible] ἀμπελῶνα
σταγιαία [illegible]
μονάδη [illegible]

Δηλ. ἀσκητικομός ἀρχαῖος.
ἀσκητήρια εἰς μονὰς μεταβαλλόμενα

[illegible] ἰδιόρρυθμα λοῦ ἀ. Ἑαββᾶ ἤσαν
[illegible] ὁποῖα κεχρίω διὰ λοὺς πόνχαδες
[illegible] ὑπεβιβάσθησαν τὴ οἱ ἀσκηταὶ
[illegible] ἀ ἰδίου ὀχηνίου τῶν μονῶν (τὴ ὁ ἀ ἐλθὼν
[illegible] ἀ καθιομαία). πρεσβεῖοι ἐρημιτίαι
[illegible] ἐλα τῶν ἐπιδρομῶν τῶν βαρβάρων
[illegible] ἀλφυρῶν ἐ Μονάς. (πβ. Λεμιῶ)
[illegible] ἐρ. τὸ Παραιὸν ἐπ. Δουν. 1878 σ. 17

ἀνεξάλειπτο

crassior, crebra suspiria, visitario vir-
ginum, detractio clericorum. et siquan-
do dies festus venerit saturantur ad vo-
in vomitum. His igitur, quasi quibus-
dam pestibus, exterminatis, veniamus
ad eos, qui plures sunt, et in commu-
ne habitant; idest, quos vocari Coeno-
bitas diximus. Prima apud eos confoe-
deratio est, obedire majoribus, et quid
quid jusserit, facere. divisi sunt p
decurias, atque centurias, ita ut nov
hominibus decimus praesit. et rursu
decem praepositos sub se centesim
habeat. manent separati, sed junctis
cellulis. usque ad horam novam, ut
stitutum est, nemo pergit ad alium,
ceptis his decanis, quos diximus. ut si
cogitationibus forte quis fluctuat, ill
consoletur alloquiis. post horam
vam in commune concurritur. psal
resonant, scripturae recitantur ex m

Epistolae Hieronymi Stridoniensis
tom. I epist. XXII de custodia vir
nitatis σ 89 εκδ. Romae 1565
(κ. περιγραφεῖ τὸν κοιν. βίον).
σ 90 ad tertium genus veniam quo
... qui et de coeni

ΙΑΝΕΛΛΕΙΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πίστοχια (14ε χιλιαετία)

Ζαγορά σαρά τῶν Τούρκων 14ε ἡμιγραικ σχ. 1χ
ιδ. τ. ἱστορ. τ. Μ. Γεωργίτσ βαρδαρ

Παροικοι τ. γρ. Μονῆς Ξηροφάγ. τοῦ 1301
(Actes I.-o 32) ἀναφέρονται ἐν Καστανιᾶ "παροικοι λαυρας"

Ἀποχραφαί: ἐκτὸς ἱερᾶς σαρὰ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἀνδέλο
τ. βασιλέως σαῖσαι ἀποχραφικὸν ἀναθήματον ἐξωθεν τ. τ
καταβλαον τῶν ἐν τῷ χώρᾳ Καστανιᾶς προσκυνητῶν εἰκονίζοντ. μετὰ
τῶν χρυσοβούλλων τ. δοκῶν ἀϊσάλων τ. σαρατάξαι ἐκαστ. κατὰ τὸ σινέδον
. . . Actes I, 64. (Κβ 1333). ὁ αὐτὸς τύπος τ. ἐν σ. 67, 70

τὸ δὲ γένος: Ταῦτα τ. τὰ κατὰ μέρος ἀνωθέν ῥηθέντα μεγαλεῖα τ. ἐκκλη
ὤφειλε κινητικὴν ἡ ἰδιαιτέρα σπουδὴ Μονῆς ἐπενοχλῆσαι πάντ. τ. ἀδικοῦντας τ.
ἐμαυτῷ αὐτοφρέσθαι ὡρόσοδον κατὰ τὴν ὑπόμνησιν τῶν ὡροσήμων αὐτοῦ σαφῶς
διαφόρων διπλωμάτων τ. δέκα τ. σταυῶν χρυσοβούλλων τ. δέκα τ. ὁκτὼ ἐπι
γραμμάτων ἐκεῖ τοῦτο γὰρ ἦτο τὸ σαφὲς πρωτότυπον σημείωμα, ἐξ οὗ τ.
δεν ἀποχραφὴ τ. ἐν μολυβδίνῃ βούλλῃ ἐκδοθεῖσα ἐκ τοῦ διαμφιβόλου τ.
Μονῆς τοῦ Ξηροφάγου διὰ αἰχράμιον. (γρ. σφρ.)
Ο δοῦξ τοῦ κραταιοῦ τ. ἁγίου ὄρους ἐνδόξου τ. βασιλέως κυροῦσαν
ὁ Ταυρινὸς ὁ δρυάδενος τῶν δερμάτ. (Actes. I. σ. 81.)

ἡ ἀποχραφὴ ἐν actes. III σχ. 23, γραφ. τοῦ 1334 ἐξαίρε
ἀποχραφικὴ καταστάσις

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Χρίστος εὐνοικαὶ τῶν Εὐρωπαίων περὶ μοναχῶν

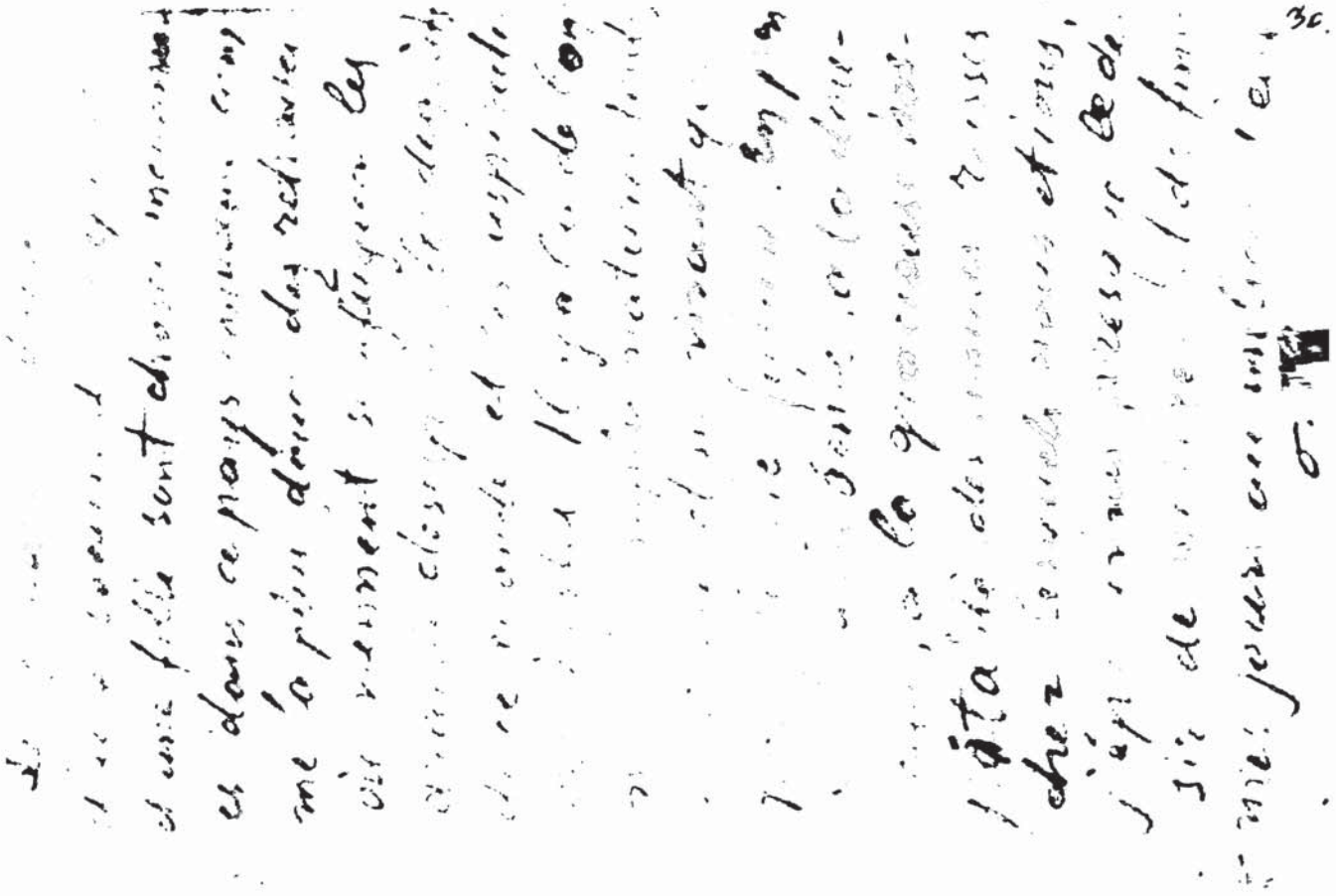

30.

[illegible]

[illegible] Il y a un certain nombre d'an
nées, un poète grec, dont j'ai oublié le nom, vint visiter le Mont-Atho
tout un jour de fête. Les moines avaient passé toute la nuit à prie
e voyageur se présente vers midi au couvent. il demande le supérieur
lui répond " Il dort. et le second? Il dort - Il n'y a
e personne? - Tout le monde dort! Il part, retourne chez lui, fait i
imer un ouvrage sur son voyage et se hâte de mettre " Je me suis
senté a Sviron. ce ne sont pas des hommes que j'ai trouvé, mais des porcs
Miller

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

– Μοναχοι – ἡ ἐργασία. ἐν Βιῷ ἁγ. Ανθυνίου 915-916 Μεγαλ

φειδόμενος ἡ ἐν τούτῳ τῶν μοναχῶν (οἵτινες ἔφερον αὐτῷ τὰ μεγαλ-
ηξιώσε – κόμισαι αὐτῷ δικελλάν ἡ πέλεκυν – ἡ σῖτον ἐλίγον. ὡς δὲ ἐκο-
μίσθη ταῦτα, διοδεύσας τὴν περὶ τὸ ὄρος γῆν, βρακύτατόν τινα τόπον εὑρὼν ἐπι-
τήδειον, ἐγεώργησε, ἡ τὸν ἐκ τοῦ ἰδάτου ἀφθόνως ἔχων ἴσωρεν. ἡ καὶ ἐπρ-
τον τοῦτο ποιῶν εἶχεν ἐκεῖθεν τὸν ἄρτον, χαίρων ἐπὶ μηδενὶ διὰ τοῦτο γενηθεὶς
ἀχλαρός, ἡ ὅτι ἐν πᾶσι ἑαυτὸν ἀβαρῆ φυλάττει.

Ἐν ἔτ. β. τοῦ ἄρχου Ἀνθιμίου. ὃν Νομοθεσίαν ὠνόμασεν ὁ Γρηγ. [illegible]
αἱ ἐπιτραπεῖσαι ἰδίαι εἰσιν. Ἀντιμοσύνη, ἀγρυπνία τῆς διαρκεῖς φρονή-
σεις ἐν τοῖς τῆς ἀγάπης. ἡ ἐρχαυία. ἡ καλαιοσχίμησις τῶν σαρκ. Δογιομίου, τὸ
χαλίνιον τῆς διαίτης, ἡ εὐχάριστα πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς δρησκείας. ἡ αἰσχρά-
γρυνος αἰσύνοντος ἄγχου ἀνθρώπου Πέτρακ. Μον. Θεσμοί 25.26.

Μοναχοί τῆς ἱερωσύνης Πελραν. 9 (Μον. δεσμοι). ὡς ἀπεφασμ-
ἐν τῇ ἐπιχειρίᾳ συμμετοχίᾳ τῆς ἱερωσύνης
Ὁ ἀρχιερεὺς γενόμενος μονάκος παύει τοῦ ἱερουργεῖν Κανο. Διαλαβ. Ἰεδ.
τῆς Β. σ. 24 Α. 21-23
Περὶ τοῦ τοῦς χρουμένης εἰς μοναστηρίαν ἱερεῖς εἶναι Β σ. 33.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐν Μασσαμανοί ("Ἴδε "Ἐγκώμιον τοῦ ἁγ. "Ὄρους") χαρτ.
[illegible] καὶ ἐνδονσιαυλαί ἐν Acta Patriar. A σ. 299.

Παπαρίας ὁ Χορίτδου ὁ ἁγιαννίκας σφόδρα καθ' αὐτὸν Δημ.
"Περὶ τοῦ ἀ. Μ ἐ. Χορίτδου, ἀποδείξις ὅτι οὐκ ὀρθῶς σις 80ς
ὁδὲ δικαίως ἐκ τῆς παρὰ τινος συγκρίσεως καὶ τινων ἀνθρωπίνων -
πολαυμῶν ἢ τοῦτον ἁγιότης καὶ τὰ δαύμαλα." Δημώσις σ. 121
ἱστάσις τοῦ καὶ τὸ ἐπιτάφια τῶν μνημοσυνῶν σ. 145 δαύμαλα 159

Παξιμος ὁ Γραικός, Ἐκκλ. ἀχηθ. ΙΕ' φ. 23. καὶ ἐν Ἡμερ. τοῦ Αἰγ.
Ἑλληνισμοῦ 1913 (σ. 217-25) ὑπὸ Γ. Παπαμιχ. καὶ ἰδίον τεῦχος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μονῶν ἀρχαίων σημερινὴ θέσις καὶ ὀνόματα Ζμυρν. σελ. 20, 29, 447. 35, 43. 44, 107. 102.

Ὑποπένουσι· ἐν λέγει τοῦ Β' Τυπικοῦ. σελ. 291. Πρὸ πάντων ἴδε.

" Θεοδωρήτου Ἡγουμένου περὶ κλήσεων καὶ ὀνομασιῶν τῶν πάλαι καὶ νεωτέρων Μονῶν τοῦ Ὄρη Ἄθω" παρὰ Γιδεῖν "Ἄθως" σελ. 318-320

Περί. τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μονῶν ἐν Ἄθῳ

Auf den Berg Atos seyen sechtzig (andere sagen 100 entliche auch nur von 24, welche Zahl aber nur von den Vornehmsten, die alte mit hohen und festen Mauren wol verwahrt) Klöster. Monche die ihr Abt sigen, Messen lesen, zu Mitternach aufstehen und beten. Wenig Gelehrte, das ist, so die alte rechte Griechische Sprache verstehen seyen unter ihnen (καὶ οἱ προσερχόμενοι νέοι λέγει, πρέπει νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν ἄνω τῶν 30 ἐτῶν) καὶ ἀλλ[illegible] χοῦ σπορᾶδιτιῶν. St. Gerlach Tagebuch. σ 270

[illegible]

ἀπὸ τὸ ὄρος τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου ἐρημίτης γέρων Ξηρουχίτης ἀπὸ τὴν Ἁγ. Ἄννα καὶ ἀπὸ τὸ Κυπαρίσσι τοῦ Ἁγ. Παύλου ἦλθε στὸ ὄρος διὰ λόγους ἀναχωρητικοῦ βίου. Μεγ. σ. 105-6. "Ὥρα καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς μὴ μόνον ἄρρενας ἀλλὰ καὶ θήλεις ἀσκητρίας καὶ ἀναχωρήτους καὶ ἀναχωρητρίας καὶ ἐγκλείστους καὶ ἐγκλείστρας καὶ ξενιτευτὰς καὶ ξενιτεύτριας" 106, 18.

Ἀλλὰ καὶ ὄρος ἐκεῖνον καὶ τοὺς ἡγουμένους καὶ ἀδελφοὺς τοῦ καθ' ἡμᾶς ἁγίου ὄρους οὕτω διαπρέψαι καὶ τὴν ἀρίστην καὶ ἱερὰν καὶ τελείαν καὶ μόνον τοῦτον ὄντως τρόπον, καθὼς καὶ τὴν ἐμὴν ἰδιωτικὴν ταπεινότητα διαγινώσκουσι.

(Γέρων ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς Δαβπ. 127.20. ὁ ἁγ. Ἀθανάσιος)

Βασιλεὺς Ῥωμανὸς ὁ νεώτερος δεκάτῳ αὐτοῦ χρόνῳ (942)... ἐκ τῆς μοναστηρίας τοσαῦτα ἔκλεισεν..... διωρίσατο δὲ τοὺς μοναχοὺς τοῦ Ὀλύμπου, τοὺς Κυμινᾶ, τοῦ Ἄθωνος, τοῦ Βαρσαχίου καὶ τοῦ Λάτρου καὶ σαράντα χαμηβάτας ἀπὸ νομισμάτια τοσαῦτα ἑνός. ταῦτα δὲ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μερίδος. Τὰ Ὀψωνιὰ τοῦ Θεοφάνους ἱστορικοῦ VI περὶ Ῥωμανοῦ τοῦ Λεκαπηνοῦ ἐκδ. Bonn. σ. 429

καὶ ἔταξεν ἐκ τοῦ πρωτογενοῦς Ὄρους Ὀλυμπου Ἄθω εἰς ἴδια μὲν καὶ τοῦ κατὰ Κυμινᾶν συνοικητρίας [θεοφόροις ἄνδρας] θρεπτὰς ἐκ ἀρθοδοξίαν τεθραμμένους, βασιλικαῖς δὲ διαμοιβαῖς καὶ βασιλικαῖς αἰσίοις ἐπαινοδίαις ὑπὲρ τῆς ἰδίας μονῆς ὑπεκτρέφειν.

Γενέσιος, Τὰ μετὰ τὸν Θεοφάνη ἐκδ. Bonn, 82 Migne Patr. gr. tom. 109 στλ. 1096

Βασ. Σ' οἰκ. Συν. ΙΒ' κατ' ἄν., ὅταν τὰ ἐκτὸς ὑποθέσεις ἐκκλησίαν εἰς τρεῖς ἢ ἐκεῖθεν ἢ ἐκεῖθεν ἐκκλησίαν

Ἐν τῷ Α' Τυπικῷ ὑπογραφονται 55 ἡγούμενοι σ. 150-1308γ
" ι. Β' " ἀναφέρονται 180 τις ὡχεον ὑπάρχοντες 154,1.
ὁ Τραχανιώτης λέγει ... ἀνεχθόμεν πρὸς τὸν βασιλέα ἑξήκοντα ἡγούμενοι
Διηγ. μερ. 169,36.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μοναστήριον. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγ. Ἀνανίου ἔχει δυο
ἐν ὀχέσει ὅμως τόπος τὸν ἅγιον σημαίνει μοναστήριον
(Πέλμα. 9

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μονή Δουσικού ἐν Κυάρῳ Φθιώτ. Α 432

Μονῶν ψηφίς

Ἐν τῷ Α' Τυπικῷ ὑποτάσσονται νη' ἡγούμενοι, ἐν τῷ Β' ρϞ'.

ἡ Πρώτη τοῦ Γαβρόβου ἐφ' οὗ ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ πανευγενεστάτου ἐν Χριστῷ κυρίου Ἀλέξ. τοῦ Καντακ. σελ. 3-4.

Βλ. αἱ ὑφῶλαι. Σμυρν. σελ. 17

Μονὴ ἐξάδος μετὰ τὴν ἐπανάστασιν ἡγήσατο Δουκόβιο (ἴδε κ
περὶ δὲ τῶν κτημάτων ἡ ἐπιτροπὴ ἡ συστᾶσα τῷ κανονισμῷ
τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀποφαίνεται: Ἀναγκαίόλαον ἡ ἀφαιρεμένα ἐφύλαξε
τὴν ἐξίαν ἀφαίρεσιν τῶν κτημάτων τῆς μοναστηρίου ἡ τὴν οἰκονομικὴν
ἀφαιρεμένων αὐτῶν χρόνων, ἡ ἀπαιτεῖον τοῦ μέρους τούτου ποιεῖς δὲ ἤμεσο
ἀ ἔλεος ἡ. Ὅρια χωρίζουσι τὴν ἀμφισβητουμένην καλάχρονον τῶν κτημάτων
.. Ἀπὸ τῶν κοσμημάτων αὐτῶν ἄξιαι μεσοδοκεῖσθαι ἀ ἐπίσκοποι ἡ
μοναχοὶ αὐτῶ ..... Ἀπεφάνθη Τριμελ. Ἐκκλησιαστικὴ Τριμ. Β' σελ. 16
ἡ ἐλήλα ἐν Ναυπλίῳ 7 Ἰουν. 1833 ἐκδοθεῖσα κοινοποιηθ. ἐξ μέρη:
Δ. Τριπόδων προέδρ. Π. Νοταρᾶ, Ἀρεοπαγίτου Ἰσάλος, ἐξαίας Παίσιος Θ. Φαρμα
κ. Χειν. Σχινᾶς, Διαρίφορος Α. Βορείας.

Ἀριθ. 72 (23) Ἡ Σύνοδος ὡρός τὴν ἐγκαρδιαίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν. - - -

Α' Ὅσα τὰ ἔρημα μοναστήρια, ὅσα σελ. δὲν ἔχουν πλείονα μοναχὸ
τὸν ἀριθμὸν 116 ὑποβάλλονται ἀπὸ τοῦ τῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἱεραρχίαν τῆς Κυβερ
νήσεως τῆς Α. Μεγαλ. ἡ ὡρισμένῳ ἀπὸ τοῦ ἐπαλήθη ὅτι ἀπὸ τὰ ἐπαλήθη ὅτι ἀπὸ τὰ
τῶν ἔρημων.

Β' Τὰ 119 μοναστήρια παραμεμενόμενα ὑπὸ τὴν κατηγορίαν
μοναστήρια ὑποβαλόμενα ἀ, τὸ σύνολον" ἡ τὸν καθυποβαλλόμενον εἰς τὴν Βασ. Ταύτ
ἐκκλησίαν καταφορὰν τῶν μοναστηρίων ὑποβάλλονται ἡ αὐτὰ ἡ τὴν Ἱεραρχί
ἡ Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. χαρακτῆρα τῶν ἀ αὐτοῦ φυλαφόλαν τὰ ἐκκλησιαστικὰ
τοῦ ἐπὶ ἐκκλησιαστικοῦ.

Γ' Τὰ ἡ τοῦ καθυποβαλλόμενα εἰς τὴν Βασ. Ταύτ. Γραμματείαν τὰ
τὸν ἰσόλιν κατηγορίαν ἐκκλ. ὑποβαλλόμενα ἡ φόρου ὑπερβαίνουσι 22
μοναστήρια καθυποβάλλεται ἡ φόρου τακτικὸν, 405,650 δραχμῶν.

Θέμ. Τριμελ. Ἐκκλ. Β' σελ. 2[illegible]

310 IV. Χριστ. φιλολογία σ. 76 Ἱστορία τοῦ μοναχισμοῦ.

Περὶ μοναχισμοῦ καὶ μοναχῶν, ἱστορικά

16. ἑλληνικά σ. 28.

J.-M. Besse. Les moines d'Orient antérieurs au Concile de Chalcédoine (451). Paris, Oudin 1900 VIII + [illegible]

Crome L. Pragmatische Geschichte der vornehmsten Mönchsorden Tom I-X Leipz. 1774-1783. in 8 vgr. Archäologie des Mön

Loza d'Istria, La vie monastique dans l'église orientale Paris 1855. [illegible] σ. 158-230

Essai. De l'histoire monastique d'Orient Paris 1860

Zanutto, Paolo Diac. Il monachismo orient Udine Gam

Haeften B. Monasticarum disquisitionum Lib. XII Antwerp

Harnack, A. Das Mönchtum seine Ideal u. seine Geschichte 6. aufl. Giessen 1903

Helyot P. Ausführliche Geschichte aller geistl. u. weltlichen Kloster u. Ritterorden f. beyderley Geschlecht T. 1-8 Leip. 1. Τὰ τοῦ μοναχικοῦ (Op. in vol. I σ. 1-80 Vorläufige Abhandlung von dem Ursprung u. Alterthume des Mönchslebens 1s σ. 81 u. f. Ἱστορία παπικῶν βιβλίων μοναχ.

Hergenröther J. Das Armutsgelübde bei den orient Mönchen in Archiv f. k. Kirchenr Tom. 37. 2

Hocart Le monachisme ..... Paris 1903. [Leipz. 1898 (σ. 3

Holl, K. Enthusiasmus u. Bussgewalt beim griechischen Mönch

Innokentij Archim. Die Mönchsweihe Wilna 1894.

Κωνσταντίνος, Π. Ἱστορία τοῦ ὀρθοδ. μοναχισμοῦ βίος καὶ ἡ διδασκαλία αὐτοῦ Athen Μονὴ 1854 (Φωτεινὸς

Keil, J. Monachismus oder das christl. Mönchtum Naumburg 18 σ.

Keim, Th. Aus dem Urchristentum. Zürich 1878 T. 1. σ. 229

Kobler A. Studien über die Klöster des Mittelalters Regensburg 1867 σ

Lundtmeter F. De clerici, monachi retefe institute σ. 228.

Lucius, P. Das Mönchsleben der vierten u. fünften Jahrh. 1. Abtheilung. Tübingen 1892. Theolog. Abhandl. (Festgabe F. Holzmann) Tübingen σ. 124

Lucius Die Klöster der Christenheit.

Mabillon Etudes monastique Paris 1892.

Jean Hagiographes [illegible] Bruxelles 1691.

Marchant, A. Moines et Nonnes. Paris 1900
Marin l'Abbe, Les " de C/le depuis la fondation de la ville jusqu'à la mort de Photius (330-898) Paris 1897 σ. 54
Möhler, J. Geschichte des Mönchtums in der Zeit seiner Entstehung u. ersten Ausbildung in Gesamelten Scri u. Aufsätzen T. II σ. 164-
Montalembert Gr. Die Mönche des Abendlandes (in τοῦ Γαλλ. Ἰ νου Brandes). Regensburg. 188
Nolting Die Bedeutung des Mönchtums für die Kirche im Mittelalter in Kirchl. Zeitsch. 18, 3.
Ochs "Mönchtum" in Kirchenlexikon von Wetzer-Wel 2. aufl. T. VIII σ. 1689-1702.
O' Gormann, E. Entschleiertes Klosterleben.
Oltaiżerskij F. Ὁ μονακ. βίος ἐν Παλαιστίνῃ ἀπὸ τοῦ 4-αἰῶνος. Ρωσσ. Πετρουπ. 1896 (Δημοσιεύσεις Παλαιστ
reuschen Fr. Palladius et Rufinus (ἐκδ. ἰδ. Βιβλιοπ. Πετρουπ. 16) [Ἐλαιρ. σ. 525-3
Pasgoire, J. Les debuts du monachisme à C/pole in Revue de quest. histor. 65. 1899.
Sokolov, J. Ἡ παλάδαον τῶν μονῶν ἐν τῇ Βυζ. ἐκκλησ. ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 9-μεχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ 13 αἰ. (824-20 Ρωσσ. Καζάν 1894.
Schmidt G. Christian monasticism from the fourth to the m centuries of the Cristian era London 1892
Weber J. Die Möncherei o. geschichtliche Darstellung a Klosterwelt u. ihres Geistes T. 1-4 Stuttgart 18 (in T. I σ. 1-114 περὶ Ἀναχωρ. 1836)
Wishart, A schost. hist. of monks and monasteries. Tre ten 19
Woodhouse, Monasticism ancient and modern. Lond. 1
Wuttke, A. Die geschichtl. Bedeutung des Klosterwesens i Evang. Kirchenz. 1857. ap. 28 u 30.

100

Holl Über das griechische Mönchtum in Preuss. Jahrb. Τομ. ... ης φραγγιάς νιώρ ίων έξω (ιδ. Πέφαλ

Πῶς ομως εἶναι δυνατόν να λέγωνται φυγόπονοι ἐκεῖνοι ποὺ ὑποβάλλουν τὸν ἑαυτό τους σὲ νηστεῖες ἀτέλειωτες καὶ σὲ μύριες ἄλλες στερήσεις, ποὺ σηκώνονται τὴ μιάμιση τῆς νύχτας κι' ἀρχίζοντας ἀπὸ τότε, ἀφιερώνουν ὀχτὼ περίπου ὧρες κάθε μέρα στὴν Ἐκκλησία μέσα, σὲ προσευχὲς καὶ γονυκλισίες, στοὺς ὄρθρους, στὶς λειτουργίες, στοὺς ἑσπερινούς, ἄλλοι ποὺ ἔχουνε ταχτικὰ ὡρισμένες δουλειὲς νὰ κάνουν στὸ μοναστῆρι μέσα, στοὺς κήπους, στ' ἀμπέλια, στὰ δάση, στοὺς ἀρσανάδες; Ἄδικα δὲν βγῆκε ὁ λόγος πὼς βαρειὰ 'ναι ἡ καλογερική. Εἶναι ἀκόμα τάχα ἄρνηση τῆς ζωῆς ὁ μοναχισμός; Θὰ εἶχε ἀρκετὴ δόση αὐθαιρεσίας ἡ γνώμη πὼς μέσα στὸν πληθυσμὸ τῆς Ἑλλάδας, ἂς ποῦμε, ἕνα ἄτομο στὰ 4000 δὲν θἄχε τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτη τὴ ζωή του ὅπως αὐτὸ νομίζει καλύτερα, φτάνει νὰ μὴ βλάφτη κανέναν Ὅλος ὁ κόσμος ζῆ μὲ τὸν δικό του ὁ καθένας τρόπο.

Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι μιὰ γιὰ ὅλους. Στὴ φύση μέσα τοῦ κάθε ἀνθρώπου εἶναι καὶ ἡ ζωή του. Σ' ἄλλους ἀρέσουν τὰ ταξίδια, τὰ γλέντια, οἱ διάφορες πνευματικὲς ἀπολαύσεις καὶ σ' ἄλλους ἡ ἡσυχη, ἡ μονότονη, ἡ σπιτικιὰ ζωή. Ἔτσι βλέπομε καὶ μιὰ κατηγορία ἀνθρώπων ἀπὸ τότε ποὺ ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος πάνω στὴ γῆ, ἐπηρεασμένων ἀπὸ μιὰ ἔντονη θρησκευτικότητα ποὺ θένε νὰ ζήσουν στὴν ἀπόλυτη μοναξιά. Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ τοὺς ἀηδιάζει ἡ συμβατικότης μέσα σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς κοσμικῆς ζωῆς Αἰσθάνονται ἀκόμη τὴ ματαιότητα τῶν πάντων καὶ ἀποτραβιοῦνται ἐκεῖ ὅπου μόνοι, μέσα σὲ μιὰ πληρότητα ἀγνότητος, ἐρευνῶντας ἀδιάκοπα τὸν ἐσωτερικό τους κόσμο, τὴν κρυμμένη ζωή τους, προσπαθοῦν ν' ἀνεύρουν τὴν μόνην ἀλήθεια καὶ νὰ πλησιάσουν ὅσο μποροῦν περισσότερο τὴν ὑπέρτατη δύναμη, ν' ἀντικρύσουν αὐτὸν τὸν Θεό. Τέτοιους ἀνθρώπους θὰ συναντήσετε στὸ Ἅγιον Ὄρος

Θεοσ. Κοσμος 27-10-57

Ἱστορία τοῦ Μοναχισμοῦ.

Asceticων sive originum rei monasticae lib. decem Parisiis. 1674. ὑπὸ Alteserra A.

Les moines Égyptiens Paris 1889. ὑπὸ Amelineau

Berlière U. Les origines du Monachisme et la critique moderne ἐν Revue Béned. T. VIII 1891 (σ. 49-69)

Bessarione, Les monasteres de la Palaestine. La laure et le couvent de saint Euthyme IV 1898 ὑπὸ ἀνωνύμου

Besse J. D'ou viennent les moines? Paris 1901.

- Les diverses sortes de moines en orient avant le concile de Chalcedoine ev Revue de l'hist. des relig. XL 1899 (σ. 159-202)

Bulteau, M. Histoire monastique d'Orient. Paris 1688.

Γεδεών. Γνώσεις ἐκ τοῦ τυπικοῦ τῶν Μονῶν τοῦ Γαλησίου Ὄρους σ. 44 κρίσεις ὑπὸ Nissen ἐν B.Z. IX. 1900 σ 541-4

Essai De l'histoire monastique d'Orient Paris 1680.

Zöckler O., Askese u. Mönchstum² T. 1-2. (ὁ Α'. σ. 1-322 περὶ τοῦ ἀναχωρητ.) Frankfurt a.M. 1897

- Zur Mönchsgeschichte des Orients ev Theol Liter. 1898 ἀρ. 29. σ. 337. 340.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Fehr J; Allgemeine Geschichte der Mönchsorden. I

Tübingen 1845 (Μιλαφρ. τοῦ ἔργου τοῦ Henr

Histoire des ordres religieux. Paris 1835

Harnack, A. Das Mönchtum, seine Ideale und seine

schichte 6. aufl. Giessen 1903

Hocart, Le monachisme...(ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις) Par

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

La vie cénobitique à l'Athos par Ben. Laurès. in Échos d'Orient
Tom. IV σ. 80-87 145-153 (τὸ συγκρονον ἄνω αἰσαρφ. πρὸς τὰ ἀ
Les monastères Idiorrhythmes de l'Athos. σ. 289-295.
(τὰ σημειωθέντα περὶ ἀμφοτέρων τῶν πραγματικῶν δεῖ ἔχει ἡ αὐτοψίας ὁ συ
γραφεὺς ἀγρὰ βαρα μοναχοῦ ἐστι ἀγιορείτου καθὼς αὐτὸς ἐν Κλωσίῃ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πηγαὶ Ἕλληνες συγγραφεῖς. (ἰδ σ. 1643)

Οἱ κανόνες τοῦ μ. Ἀντωνίου (ἰδιᾷ ὁ βίος αὐτοῦ) 316

" " Βασιλείου, ἰ

" τοῦ ἁγ. Παχωμίου.

) Παλλάδιος ἢ ὁ Ῥουφῖνος.

Σωζομενός.

βίος τοῦ ἁγ. Ἀντωνίου ὑπὸ τοῦ ἁ. Ἀθανασίου ἐν Πατρ. Μιγ.

βίος τοῦ ἁγ. Παχωμίου ἐν Act. SS. Maii Tom III σ. 25*. ἰ

ἐνθα ἢ "Τὰ παραλειπόμενα ἢ ἐπιστολὴ Ἀμμωνᾶ σ. 287, 51

ἰδ ἢ ἄλλη βίοις ἐν Πατρ. Μιγνε 23, 227 ἐ. 346 ἢ 63*–72

ἀγρίος: συνταθεὶ οὖν οὗτος τρία βιβλία ἱερά μοναχῶν ἀνυρρη

κὰ οὐλωχηγύμενα πρὸς τοὺς δαίμονας ὑποτιθέμενα τέχνας. Λ

Λαυσ. II ἐκ. Butler λΗ σ. 121

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η αγιοσύνη Σινά. "ανέκαθεν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν
ζῶντι τοῦ φυσίου" λάμψιδα, παρ. εἰς βίον Γρηγ. Σιναΐτου
ν. Σμυρνίου σελ. 274. "Ἐκ τῆς ἁγιοσυνίας τῆς Ἀνύρου
ου τὸ ὄνομα ἦτον Μαγδᾶ, ἦτον κατὰ ὀλιγοστὸν ἀρχιερεὺς
ἀρχιεπίσκοπος Καλλιόπολος" Νικοδ. Ἁγιορείτης Ἀνθολ. σελ. 92
"πέρασε (ὁ Ἅγιος Γρηγ. ὁ Σιναΐτης) ~~τὸν~~ ἕνα μοναστήρι
ι τὸ πάππουν αὐτοῦ Ἰωάννα ὀνομαζόμενον ὁ ὁποῖος
ωρώδης αὐ' ὄχους ἦτον τὸ ὄνομαν του καὶ τὸ ὄνομα
τοῦ Μαγδᾶ. (οὗτος ὁ Μαυρίκιος ἐπαδελφοποιήθη μὲ
τὸν Βασιλέα Μιχαὴλ Παλαιολόγον τὸν λεγόμενον
καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἀποκοπῇ ἀπ' αὐτὸν μὲ τὸν ὁποῖον πατριάρχου
ἀπὸ τοῦ Βέλλου διὰ τὴν μετανοίαν τῆς ὀρθοδοξίας
τρεῖς ἄλλοι ἔζησε μετὰ ἀγίας ζωῆς ὑστερεῖται ὡσὰν
τὴν ὀρθοδοξίαν, τὴν μὲ τὴν ἀποστολικὴν διδασκαλίαν
ν τὴν εὐαρέσκειαν σοφίαν καὶ ἀρετὴν τοῦ ἔτσι
οὶ, μὲ τὴν ὀρθόδοξον ὁμολογίαν τοῦ ἁγίου ὄχου ἐκ
ν) τόπον τοῦ διαφόρου Ἰωαννίτου ἐκκλησιαστικοῦ
ἐκ τοῦ Πρωτάτου. σελ. Ν. Σμυρν. σελ. 301.
αὐτοῦ τοῦ Χ. Βλάχου (Ἱερομ. τοῦ ἁγ. Ὄρους Ἀθω) σελ. 199)
Ἁγίου τοῦ Μαγδᾶ (πάλαι σήμερα Ἁγίου Σάββα τοῦ καλοῦ
σαρκιδὸς τῆς Μονῆς τῆς Λαύρας τοῦ Ἁ. Ὄρους
χάνει ἀρχιερεὺς ἢ τοῦ φυσίου. ποβ. Σμυρν. "ἅγιον Ὄρος"
σελ. 472.

314 Περὶ τοῦ βανίζειν τὰ μετρικὰ σύνεσις

Θεοδοσίου τοῦ ἐκ Γρίνεως σύμμικτον (Κων. Δοκιμ. Γεδεών Α' σ. 262 *
Σοφρονίου 1776, κώδικας ἡμέρα τῆς Εὐδοκίας 263
Κωδ. αἰ. Παντ. 206 XVIII περὶ ἐπιμορφ. φ. 141α-151α Κωνσ. Π
" 281 XIX σ. 125-180.

Ἰω. Σεργίου Μανιάκου παρα Σαδ. Νι Ἰουλ. Γ' σ. 3 291 ἐν Σ
ἐν Γιδρ Σαβραϊτ 210
Περὶ τῶν ἐξονομάσεων τῶν ἀντικειμένων ἰσοδυνάμων ἀρχιεπισκόπου
Παϊσίου Μαρμαρᾶ εἰς ὀρθοσημίαν καὶ ἀγραμματικὰ Διηγήσεις
ἦσαν δὲ οὗτοι Παΐσιος ὁ μαγιστράρης υἱὸς τοῦ πρωτ. Ἡγιάσ
καὶ ὁ χρονικὸς αὐτοῦ πρόγονος, ὁ παπᾶς Ἀγαθὼ Κυπριώτης πρὸ
τῶν χρόνων τοῦ Παΐσιου. σ. 135. καὶ ἐν τῇ χρονικῇ εἰς ἀρχιεπ
συνεργοὶ τῶν τοιούτων ἦσαν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σ. 143 ὁ
Χαρτοφύλαξ Γεννάδιος ὁ Βηθλεεμίτης ** 233
ἄλλων λογίων πολυθρυλλήτων ἐν Β. Μαμαρᾶ σ. 232 Ἀναγν. Μ. Ζ
* Ἰούλ. 1772 "Οἱ μὲν ἐν Σάββαις τελοῦντες τὰ μετρικὰ τῶν
τετοιμημένων παρ' ἐκείνοις, οἱ δὲ ἐν Κυριακαῖς αὐτὰ ἐποιοῦντο
καὶ ψάλλουσι"

Περὶ σωστῆς μετρογνωσίας Γαβριὴλ ἱερέως Κων. Δοκιμ. Γεδεών
ἐν Προσκυνητῷ τῆς ἁγίας Λαύρας σ. 272 [Α σ. 269
Βίος Μαμαρᾶ Ἰωάννου Λαύρας σ. 185. (Δοκίμιον) " σ. 273
Θεοφίλου τοῦ ἁγίου Μαρκέλλης (αὐτόγραφος τοῦ Παρισ.) Β σ. 122
Γρηγορίου Ε' (ἐν σ. 152)
καὶ ἐν Παντ. 206 XVIII περὶ σωστῆς μετρογν. Κωνσ. Π. φ. 16 φ. Β
" 506 σ. 149-232 " " —14
" 2

* Μετὰ τὸ σχίσμα τοῦ Σοφρονίου οἱ νεωτερίζοντες γράφει.
Σπ. Κομνηνὸς "ἐπαύσθησαν ἐν χερσὶ τῶν ἀντιδόξων ἐκκλησίων
ἰσχύσαντες ἐβύθιζον τὴν ἀνατολικὴν μουσικὴν ἐν τῷ ἀπείρῳ
τῆς ἐξ ὁρίζοντος τῶν μονῶν" Ἐπίσκοπος ἐπιμελ. Ἰσαρρα σ. 239

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

315

Μικρόαθως : δηγήσατο ὁ ἡγούμενος τοῦ ἐνδόξου ι.
δρόμου τοῦ Μικροαθωνίτου βια Αγ. Μα
κου ὑπὸ Ινκίρωνα. Ἱερομ. φ. 53α οὗτος εἶναι ὁ ἅγιος
Διονύσιος ὕστις ~~[illegible]~~ ἔκτισεν ἔσκτα τὴν Μονὴ
τοῦ Διονυσίου .. πρβ. Κοχκυλα βιογρ. τοῦ Αγ. Μαξ.
μου χειρ. Ιωασ. σελ. 137. καὶ βιον τοῦ Αγ. Διονυσ.
ἐν "Παραδείσῳ σελ. 423-429. ἐκδ. Βενετίᾳ 1855

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μέτοχια (τὰ) ἀσηγόρευον οἱ παλαιοὶ πατέρες (ὅρα Ἐνεργ. σελ. 148 Β', ἐκδ. 1869, ἔνθα εὐσταθίς τις πλούσιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δοὺς προάστειον τοῖς ἀσκητρίαις, ἠπειλήθη κατ' ὄναρ ὑπὸ τοῦ θεοτόκου, τις διετάχθη νὰ τὸ παρῇ ὀπίσω "ὅτι, ἀφ' ἧς ἡμέρας δεδωτίας αὐταῖς τὸ προάστειον, παρώργισαν τὸν Κύριον" ὁρίσε δαιαλώσω, εἰ μὴ εὐθὺς διορθώσῃ, ὅπερ ἐσφάλης.

Τὸ προσκτήσει ἐν τῇ χαύρᾳ προάστειον ἢ ἀγρὸν εἰς βλάβην τις περισπασμὸν τῆς ἀδελφότητος ἄκαιρον, εἰ μή τι ἐν τῇ πόλει μετόχιον διὰ τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ χρείαν εἰσιόντας γενίσεσθαι· ἀρκοῦσι γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ τῇ τοῦ θεοῦ προνοίᾳ τις χάριτι τούτοις καταλειφθέντα, εἰπερ ποτὲ ἐπιμέλονται. Τύπ. 114 τις εἶχεν ὁ ἅγ. Ἀθ. μετόχιον ἐν πρβλ. 114,37) πρβλ. 121,15 κ.ἑ. οὔτε ἐντὸς τῶν τοῦ χαύρας ὁρίων "γενέσθαι ἀγρόν... ἀλλ' οὐδὲ δι' ἀμπελῶνα ἕτερον μέχρι ἐνὸς πλεθίου".

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μοχφιτου. (ἴδε καὶ Ἀμαλφιτανοὶ)

Lexx chrysobulles de l'empereur Alexis Comnène et
: son fils Jean concernant le monastère latin de
'malfitains, τῶν Μοχφιτῶν, près de Saura au Mo
thos." Langlois ογ. 35 (τὸ ἔτος δὲν ὑπάρχει)
:. Août ind. 15. Acte du conseil de la Mon.
me-Saint, relatif à la transmission à Saura, du
nastère latin des Amalfitains.

ἀρχὴ ἔτους ἡ τῶν Μοχφιτῶν μονὴ καταμεγάλη.

Langlois 36.

ἐν ὅτε ἐν ἔτει 1053 ὁ Κηρουλάριος "Μιχαὴλ ἔμεινε
ας χάς ἐκκλησίας τῶν Λατίνων ἐν Κ/πόλει καὶ ἐπῆρεν τὴ Μοναστήρια
τοῦ λεγ ἡ μονὴ αὐτῶν" ἀλλὰ μετὰ τοῦ χρονολ. τούτου ἐπῆρεναι
ἀφεβάζηκεν μόνη αὐτή" Ἰστ. Παπαρρ. Δ. 363 (364, 366)

Ἰω Γεωγ. Σκυλίτου ἐν Νέᾳ Ἑκκλησίᾳ ἐτ. Β'. σ. 3006 ἀναφέλα
τοῦ Κεφαλᾶ ὅτι "κατῆρε τὸ ἅγιον ὄρος καὶ κτίσαντας ἐν τῇ σκήτῃ
Μοχφίτου ἕνα μοναχὸν ... κατοικοῦσι καὶ αὐτοί.

σωτῆρος Μαγ. 105, 18. καὶ 118, 7: εἰ δ' ὅσοι σωθῆναι ... ἀμφι-
βοῦσι ἐνα .... ἀποδημοῦσι παρὰ τοῦ προσώπου ἔρχεται ὁρᾶσθαι
ἐν τοῦ Μοχφιτάριον, Κουκουζέλης αὐτὸν ἐν μεταβάσει τοῦ Ἰωάννου
ὑποδέχεται ἀποστολικῶς καὶ ὡρὸς τὸ ἐνδιαίτιον κατανύκτα. [illegible]
ὅτι ἦλθε ἐκεῖ τὴν ὁσίαν ...

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μοναχοί βασιλεῖς ἄρχοντες καὶ στρατηγοὶ ἐν τῷ Βυζ. χρόνῳ

Βαρδᾶς Φωκᾶς υἱὸς Λέοντος ἀδελφοῦ Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ δουκηνὸς στρατηγός. (Ἀκ. Ἰστορ. Παναρ. Α' σ. 201)
Μιχαὴλ Ε' ὁ ἐπίλ. ὁ θεῖος εὐνοῦχος Κωνσταντῖνος νοβελίσσιμος
Μιχαὴλ Ζ' ὁ Στρατιωτικός. αὐτ. σημ. 318 (Παναρ. Α' σ. 295)
Ἰωάννης Α' Κομνηνός. (1059) ἐπάρχη ἐν τῇ τοῦ Σλούτζη
Εὐδοκία σύζυγος Ρωμανοῦ τοῦ Διογένη. αὐτ. σ. 408
Μιχαὴλ Ζ' ὁ παραιτούμενος καὶ σύζυγος τοῦ Μαρία αὐτ. σ. 422
σὺν τῷ υἱῷ αὐτῶν Κωνσταντίνῳ. (1077) αὐτ. 429.
Ἰωάννης Δούκας παππᾶς καὶ τοῦ Παραιτουμένου. αὐτ. 429
Νικηφόρος ὁ Βοτανειάτης (1081) αὐτ. σ. 437.
Κωνσταντῖνος Ῥαδηνὸς εὐσεβὴς ἄρχων καὶ Κωνσταντῖνος
σοφίτης ὠχυρωματικὸς καὶ αἰλουράλιος ἐπὶ τῶν αὐτῶν
υἱοῦ τοῦ Λατίνου. παντρεύεται ὄρφαν κ. φέρνη ἴλλα καὶ ἐπάρχη
Ἀχιλλεὺς Γ' ὁ ἀποστρέφας ἀσχρὰ καλὰ ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κ' Α' σ. 706.
υἱοῦ τοῦ Λατίνου παντρεύεται τὸν βίον τῶν μοναχῶν, τ' ἀ.
Ἀνδρόνικος Β' παλαιολόγος 1332. (σ. 221.

Δαυρᾶς ὁ υἱὸς Νικηφόρου Α'. τὸ λογοθέτου ἀποδυτῶν τοῦ ἀρ.
Μιχαὴλ Παφλαγὼν ὅστις ὑφιστορεῖται τὸν θρόνον κατ' ὄψιν ἐξεδρονίσθη
Λέοντος ὁ Ἀρμε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ανάγκη Ιερος Σταυρωγίας IV σ. 401.

Διαθήκη τοῦ Μωαμεθ ὁ ἐπὶ ἰδίου δεσπότου μονα-
χοῦ τῆς ἀπλῆς περὶ πάντων τῶν χριστιανῶν
Τὸ παρὸν γράμμα ἐπεκδὴ ὁ Θεός, ἐστι μέγας τῆς
πυθερνήτης ... ἔγραψεν ὁ Μωαμεθ ... ἐς πέρεσι
τῆς βεβαιοῦν τάξιμον τῆς ὑπόσχεσιν δεῖ τῆς φυλῆς
τῶν χριστιανῶν τῆς τῆς γενεᾶν τῶν Ναζωραίων. -
Ὁμοίως αἰνοῦ τὸ ἔθνος μου δεῖ χαλάσῃ τῆς ὑπό-
σχεσιν τῆς τοῦ ὄρνιον ὁμοῦ εἶναι τε τῆς παρουσ-
ιμιφωνίαν, φθείρει τῆς ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ
... γινέται ἄξιος τοῦ ἀναθέματος ... Λοιπὸν
ἔσται τινὰ αἰνοῦ τοῦ μοναχοῦ περιπλάνειν
τε παλαιμήσει τε πάντα ὄρος ἢ πορυφὴν
πόλεσιν ἢ χωρίον ... ἢ μοναστήριον ἢ
ἐκκλησίαν ἐγὼ εἶμαι ἐν μέρει αὐτῶν πρόσταλα
ἀλλ' ἀλλοῦ τῆς ὄχου τῶν πραγμάτων τοῦς
ἰδίου μου ἀξιοῦ τῆς μὲ τῆς βουθεία-
πρόσταλαι τῆς μὲ ὄχου μου τὸ ἔθνος. διότι
τοῦ εἶναι μέρος μου τῆς ἐμέρη μου. Ἔτι πρόσ-
ταξιν τῆς ἐμπιστοσύνη τοῦ ἐμπιστοῦ τὸ μὴ γυ-
ρεύειν ἀπὸ αὐτοῦ χαράτζι ἢ ἄλλα δοσίμεα, ἐκ
τοῦ βίου τῆς δυναστείας ὅτι γινέται τοῦ τρέπει

[illegible]

οφυλος αρλης (ιι 228, 22-30) Συγγιχιον περί τις διαθήκης
ἀνδρὸς τοῦ ἐν Μονῇ τῶν Ἰβήρων (Πελραμ. Ν. πηγαί σ. 82-4
ἀνδρὸς Μακαρεμβαλη ὁρᾷ τον ὁρμιλοσαντα Ζαμενδου --- Μεχελη
" ὁμιχιαι τοῦ λαῖ κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ ἐν αφγ. Ἰβηρ. 571
375 φ 5α-7696.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

στορ. καθοσιώσεως "Επιστοχίωροι Στοτόικια κ ἀπ-
ους τοὺ Στοτόικια ἐν "Γοχ. Λαζαμᾶ" Ϛ' 16.105-113

οτελα ορχαιν αοιστων.

ἡ μικρὸς οὗ αἱ τεσσαράκοντα ἐξαριθμοῦσαι ἐβρίσκοντο ἀμέσως πρὸς τὸ
ι χρόνου ὄχρανο (Μακαρίς ὁ Ἀγιος), οὐκ ἐνδέλε, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον, οὐκ ἀνάσσοις, ωσεκεῖα φώνην
ωμένης ὀφθῆναι, οὐκ ἐφοβοῦντε. κ λοῖδο καλὰ Κυρία κε, ἵνα λέξῃ 'κοῦσιν. Λαικ. XIII σ. 52.
ποξάκις δια ἡριῶν ἀοῦτεν, ἀρκοῦσαν ἡ κοινωνία κυβερνῆσαι κ ἔδωσαν ἄκραν ὄψιν
κακοῦ, ἤγε ὁ Πατ. Θεοῦ Λου Ἡρώς. Λαικ. Κς σ. 81

Διηγοῦνται ἐναύσιοι κατὰ Δυνάμεις γράφειν κ οἱεῖν (ἐκφ. ὁ ἄγγελος τῆ Παλαιῶν) κ ὁ ἄγγελος
ἡ δυνάμεις τὴν ἐσθῆτιν ἐκάθησα κ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐγκύμονον, κρυπτὴ τοβλῶσαι κατέχον
τὴν φάγεν. Λαικ. Λβ' σ. 87.

χαιρ. ἀνεμεν ὁροῖρας ἐκ τοβλία. ἀνέγα χαρ φυσικὴν ἐσθῆ ἡ τοτεία κ ἡ ὁρατοχὴ κ ἡ ἐγκρατεία
. . . ωσαρ δε θείματα κ παραιτοῦ βιβλικὴ ὁ ἐσθῆ ἐκ τοῦ παραλείπει ὅτι ὁ λόγος ἐκ τοῦ πάγιν ἐκ ἀπιστίας, κ ὑπὲρ
τοῦ ὁ ἄγιος ἐκφράζει κ τὰ παραίτια. ἀλλὰ. λόγ πρὸ, παρελθὼν ἐκ. Θεοῦ Σωφρ. σ. 1296 κ 3288.
Μοτεῖα χαρ ἀγγέλων βία ἐσθῆ τὸ ὁ χειμῶνα αὐτὸ ἀπελθεῖν τάξιν ἔχει.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Νικηφόρος Ξανθόπουλος Λόγοι ανέκδοτοι και σπάνιες εκδόσεις παρά τῷ Migne PG 147, 744-67. (Φωτογραφίαι Β 286)

Νικηφόρου αἱρεσιάρχου ἐνδοξοτάτου καὶ θεοπροβλήτου ἀνδρὸς ἐπὶ τῷ φανέντι, καθαιρέσει τῆς οἰκουμενικῆς ἁγίας Συνόδου τῆς ΔΙΣΔ- καὶ λοιπὰ τοῦ αὐτοῦ ὅσοι τοῦ δείλαιον τὴν πίστιν ὅλη οὐ τοσοῦτο διὰ τῶν ψυχιλαῖων ὅσον ἀνοιξάντων ἐξ ὑδάτων γενόμενοι ἐν λόγοις

Ἰδ. ἐν Ραῦδα ἐν Πόλει Ε' 90-91

Νικηφόρου τῆς ἱεροσόλυμων λίθος ... ἐπαινούμενα καὶ ὑπὸ τῶν Ἁγίου ὄντα ἀναγκαῖα καὶ ἐν ἀφορμῇ τοῦ ἐν Χριστῷ διὰ γραμμάτων λόγου 15ε. (καὶ ἀρχαιότητα)
ἐν ὑπερῷ πρώτῳ μεθόδου ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅλου ἐν Σικελίᾳ ἀρχαιοτήτων γνησίως τοῦ Καισαρείας ἐν ὁσιολόγου καὶ Νικηφόρου ὁσιολόγου καὶ ἀνδρὸς ὑφήνων κοσμοζώνια γυναικεῖα ἐρυθρὰ, ἐν ὧ ἐν ἐρεῖδι ἐν ἱερεῖα ἐκείνου ἐκφανῶς. (ἰδ δαπ.) σελ 81-82
πῶς ὠνόμαζεν (ὁ Βυσσαρίων) ἐξ ὀνόματα τοῦ σανσοπιλαίου καὶ Νικηφόρου τοῦ κωνσταντίου καὶ ἐπιφανίου τοῦ κωνσταντίου ἐν Σικελίᾳ κοινοβίου σ. 78.

Γιοχάου Παλ. χρωτίους Σικελ. Ιζ. Γ' 168

ἐν Σικελίᾳ τοῦ ἐν κωνσταντινουπόλει κτιστῶν ὁ Παγκρατὶ Γιαλάδη, ὁ Βυσσαρίων ἐξ) ὁ ἀπὸ Ραῦδα ὀρίγης. ὁ ἁγίου Νικηφόρου Λαμπαδαρίου (ἀρχιερεὺς ὁ Χριστοφόρος Ἀρτινὰ (Δημώ. σ. 199) ὁ λοιπὸν ἐκείνου Θεοφάνης

906 Νικοδήμου Ἁγιορείτου περὶ ἁγίας ζ΄ ... συμφ. τ. πνευ...
Ψαλτ. ἐκδ. 1841. σ. 429. καὶ Α΄. σ. 550.

Περὶ τῶν τοῦ Παλαμᾶ ἀνεκδότων συγγραμμάτων. Ἐν Πανσ. 1924 σ. 392 κ.ἑξ. Α΄ σ.

ὁ Marcel Viller ἐν Rev. d'ascetique et de mystique Ἀπρ. 1924 σ. 23-26 ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀσκητικὸς συγγρ. τοῦ, νῦν εἶναι μεταφρασθὲν εἰς ἕλλην. τοῦ Scupoli "Combat spirituel" καὶ "Sentier du Paradis," ἐξ οὗ ὁ Νικοδήμος ἐσχεδίασε τὰ περιεχ. τῶν παλαιῶν χριστ. διδασκαλίῳ κεφαλαίων εἰς τὴν ἀγάπην ἡμῶν πρὸς ἕλλην. διδασκαλίαν καὶ ἀγωγήν. Παρομοίως μεταφράσας καὶ τὰ ἔργα τοῦ Νικ. Σπετσιοῦ ὁ σ. ἀξίας ἰδίας προσοχῆς θεολογ. Τομ. Γ΄ 81

Περὶ τοῦ χ. Δρακοντίδα ἰδ. ἱερομονάχου. σ. 276

Ὅσον ὁ Νικοδ. ἐν τοῖς ἀσκητ. ἔργοις καὶ Ἑρμ. καὶ Ψαλμῳδ. καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀνδρόνικος Ἀνδρόνικος ἱερομ. Μιχαὴλ ὁ Δούκας ἱερομ. Μιχ. τοῦ ψεγόμενον "τί σοι χέζει ἀπρισσοῦ ἱερὸν ὁ Εὐριπίδης ἢ Πίνδαρος; (ὁ ψεγ. ἀμηχανεῖ ν' ἀποκριθῇ.) Καρπὸς ὁ Ζ' παγκόσμιος τοῦ Κοσμᾶ καὶ σκανδάλου ἕνεκα τοῦ Κοσμοκόσμου ἐγράφη αὐτῷ! ὅλοι δὲ δύνανται νὰ κολαζεύσωσι τὴν ἐμφερεστάτην τοῦ Θούκ. καὶ τοῦ Δημοσθ. παρὰ τοῖς χαριεντολόγοις Συνεστίοις Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου." βεβαιοῦσι δὲ αὐτὸν τοῦ Κοσμᾶ "ἀποκρυφικοὶ" τοῦ Ψυχοσωρ. εἶναι σοφοὶ ἀφροντιστήριοι ἐκ τοῦ.

Ἀδ. Κοραῆ Δ. Ἑρμιανῆ σ. 41.

Πρόλογος καὶ τὰ συγγράμματα Γρηγ. τοῦ Παλαμᾶ ἐκδ. ὑπ' ἐκκλ. Ἀλήθ. Δ΄ 93-101

Νικοδήμου Αγιορείτου γνώσεις ἀνωμαλ[illegible]

320ε

Ἐὰν δὲ ἡ μονὴ τοῦ Ῥυάκος (Βιδίου) ἐπιρεύσεται κοντὰ εἰς τὰ Μοντάνια ὁ δὲ ἅγιος Ἰγνάτιος οὗτος ἐπίνησεν ἀπὸ τὴν κ/πολιν διὰ τὰ ὑπάγη εἰς τὸ Μοναστήριον του . . πῶς κατέντησεν εἰς τὸ Ἀμόριον . . ἀπορεῖν μοι ἔσεσθε, τοῦτο γὰρ ἀνακόλουθον.

Συναξ. ἔκδ. 1868 Τ. Κορ. 78 σημ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

3200 2906

Βίος τῆς πολιτείας τῆς ἀγῶνες διὰ δόξαν τοῦ ἡμῶν εὐμεχίστου τεχνοθέντες παρὰ τοῦ ὁσιολογιωτάτου τῆς μακαρίτου τῆς ἀοιδίμου Νικοδήμου συγγραφέντες δὲ παρὰ τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ.

Τοῦ ἀνθυμίου Ἱερομονάχου.

ἤτο πεμπτωτὴς καρεωρὴς, ὅστις εὖχεν ἐν ὑπηρετήσει τὰ ἔσχατα τοῦ τοῦ Νικοδήμου

εἰς Δημήτριον Χορτατζῆν
τοῦ ἐγγόνου αὐτοῦ

† Ἰγνάτιος Ἱερομόναχος ὑπέγραψα
† Ματθαῖος ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς »
† Ἰωασὰφ μοναχὸς μαρτυρῶν »
† Ματθαῖος ἱερομόναχος μαρτυρῶν »
† Ἀθανάσιος »
† Ἰωάννης ὁ Ἐγουρόπουλος μαρτυρῶν »
† Δημήτριος (τὰ λοιπὰ δυσανάγνωστα)

Γρηγ. Παλαμᾶς Δ'. 1920

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Οὔτε δίκαιον εἶνε οὔτε συμφέρον κρίνεται ὁ φυτοειδὴς βίος τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν νὰ κρύπτεται καὶ νὰ μένῃ διὰ πάντα κεκρυμμένος ὑπὸ κάτω εἰς τὸν μόδιον τῆς σιωπῆς. Δίκαιον δὲν εἶνε, διατὶ ὁ κυρίως καὶ καθ' αὐτὸ μισθὸς καὶ πληρωμὴ τῆς ἀρετῆς, δὲν εἶνε μάταια χρήματα, ἀλλ' εὐφημία καὶ ἔπαινος· μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος, οὕτως ἀξιωματικῶς τὸ εἶπεν εἷς παλαιὸς σοφός· ὅθεν καὶ συμβαίνει νὰ ἀδικῶνται ἐκ τῆς σιωπῆς οἱ ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμψαντες μὲ τὸ νὰ ἀποστερῶνται ἀπὸ τὸν μισθόν τους ὅπου εἶνε οἱ ἔπαινοι καὶ ἐν ταὐτῷ ἐκ τῆς αὐτῆς σιωπῆς τῶν ἐπαίνων τὸ κοινὸν τῆς ἐκκλησίας ζημιοῦται τὰ μέγιστα, ὅτι φυσικὰ τὰ καλὰ ἔργα κηρυττόμενα, φημιζόμενα, ἐκθειαζόμενα, τὰς ψυχὰς τῶν ἀκουόντων θερμαίνουσι καὶ εἰς μίμησιν ἰδικήν τους αὐτοὺς διαγείρουσιν, ὡς ἐπαινετὰ καὶ μιμήσεως ἄξια παραδείγματα, ἡ ὁποία μίμησις ἐκ τῆς σιωπῆς ὁμολογουμένως δὲν γίνεται.—Ταῦτα καλῶς ἐπιστάμενος, τότε δίκαιον λέγω καὶ τὸ συμφέρον οἱ ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει ὁσιώτατοι Πατέρες οἱ κατὰ Χριστὸν ἀδελφοὶ καὶ φίλτατοι καὶ οἰκειότατοι τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ὁσιολογιωτάτου Νικοδήμου τοῦ κοινοῦ διδασκάλου καὶ φωστῆρος γενομένου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γενεᾷ, ἐπαρεκάλεσαν τὸν διδάσκαλον κύρ Ἀθανάσιον Πάριον εἰς τὴν Χίον ὄντα καὶ ἔγραψεν βίον ἐγκωμιαστικὸν εἰς τὸν ὁσιολογιώτατον Νικόδημον· ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ μὴ εἶχε συναναστροφὴν μὲ αὐτὸν δὲν ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ των, ἐπαρεκάλεσαν ἐδῶ τὸν διδάσκαλον κύρ Χριστόφορον διὰ νὰ γράψῃ, ἀλλὰ τὸ γῆρας του ἐμπόδισε, καὶ βλέπων ὅτι παρῆλθον τέσσαρα ἔτη καὶ οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ συγγράψῃ, παρακινηθεὶς ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ γλυκυτάτου ἀδελφοῦ μου νὰ λησμονήσω τὴν ἀμάθειαν μου, ὁμοίως καὶ τὴν ἀσύντακτόν μου σύνταξιν μὲ ἐλπίδα ὅτι μετὰ ταῦτα νὰ τὰ βάλῃ κανεὶς προκομμένος εἰς καλὴν τάξιν. Τὸ λοιπὸν δεῦτε ἀδελφοὶ φιλάδελφοι καὶ φιλάρετοι ὅσοι εἶσθε ἐλεύθεροι ἀπὸ πάθη φθόνου ἢ μίσους, ἔλθετε, νὰ ἀκούσητε μὲ χαρὰν καὶ ἡδονὴν τὸν βίον καὶ πολιτείαν καὶ μόχθους ὅπου ἐκοπίασεν εἰς τὴν ζωήν του γράφων καὶ συνθέτων Ἐκ-

κλησιαστικὰ συγγράμματα πρὸς ὠφέλειαν ψυχῆς, καὶ ἁπλῶς εἰς ὠφέλειαν τῶν χριστιανῶν ὁ μακαρίτης Νικόδημος· τὰ ὁποῖα βλέπων ἐγὼ ὁ ἀνάξιος ἀδελφός του καὶ μαι θάνων ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον καὶ ἀπὸ ἄλλους φίλους ὅπου ἐστάθησαν γνώριμοί του ἀπὸ νεαρὰς του ἡλικίας κατέστρωσα καὶ ἐσημείωσα ἐνταῦθα, διατὶ ἂν οἱ Ἕλληνες οἵτινες ἦτο δοσμένοι εἰς τὰ γήϊνα καὶ φθαρτὰ ὅταν ἤθελον ἀκούσει κανὲν ὑποκείμενον ὅπου ἔκαμέ τι ἀνδραγάθημα, κατασκευάζων κανὲν ἀξιόλογον πρᾶγμα ἢ νικῶν εἰς κανένα πόλεμον, τοῦ ἔσταινον οἱ συμπατριῶταί του μετὰ τὸν θάνατόν του στήλας καὶ ἀγάλματα, καὶ τοῦ ἐσύνθετον ἐπαίνους καὶ ἐγκώμια μὲ φωνὰς στεντορείους, τόσον ὅπου ἂν ἦτο τρόπος καὶ μὲ μολύβι νὰ ἐσχημάτιζον τὰ γράμματα τῶν ἐπαίνων του διὰ νὰ μένουν ἀεξάλειπτοι καὶ παντοτινοὶ αὐτοὶ οἱ ἔπαινοί του καὶ τὰ ἐγκώμια. Ἡμεῖς δὲ αὐτὸν ὅπου ἐστόλισε τὴν ἐκκλησίαν μας μὲ τόσα βιβλία, ὅπου αἰῶνες ὁλόκληροι παρῆλθον, καὶ δὲν εὑρέθη ἄλλος νὰ συνθέσῃ καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας μας ὅσα αὐτὸς ὁ ἀείμνηστος ἢ ἀπ' ἀρχῆς ἐσύνθεσει ἢ συντεθειμένα ἀπὸ ἄλλους ἐδιόρθωσε, νὰ μὴ συγγράψωμεν τὰ συγγράμματά του καὶ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τοὺς κόπους του ; Ποῖος φρόνιμος ὢν καὶ ἐλεύθερος ἀπὸ τὰ πάθη τοῦ φθόνου καὶ τοῦ μίσους δὲν ἤθελε μᾶς κατηγορήσῃ· καὶ νὰ εἰπῶμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς δὲν ἤθελε μᾶς μεμφθῇ ; διατὶ βλέπομεν καὶ ἀκούομεν ὅτι οὐ μόνον φίλοι ἀλλὰ καὶ ἐχθροί, οὐ μόνον ὀλίγοι γραμματισμένοι ἀλλὰ καὶ πολλοὶ πεπαιδευμένοι ἔχουν εἰς τὰς χεῖράς των τὰ βιβλία του καὶ τὰ μεταχειρίζονται, ὄχι μόνον εἰς στολισμόν τους ἀλλὰ καὶ εἰς ὄφελος τῆς ψυχῆς των.

Ταῦτα στοχαζόμενος καὶ ἐγώ, ἔγραψα τὰ ἐκείνου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον γράψιμον ἐκεῖνος μὲν δὲν ἔχει κανὲν ὄφελος πλησίον εἰς τὸν Θεὸν παρὰ τὴν ὠφέλειαν ὅπου γίνεται ἐξ' ἐκείνων του τῶν συγγραμμάτων, ὁ ὁποῖος Θεὸς ἠξεύρει τί καρπὸς γίνεται εἰς ἐκείνους ὅπου ἀπαθῶς τὰ ἀναγινώσκουσι καὶ μὲ καλὴν γνώμην καὶ διάθεσιν τὰ ὁλογυρίζουσιν εἰς τὰς χεῖρας των, καθὼς καὶ ἐγω καρπωθεὶς ἀπ' αὐτά του τὰ συγγράμματα ἦλθον εἰς ταύτην τὴν γραφὴν καὶ διηγοῦμαι τὰ κατ' αὐτὸν καταλεπτῶς, ἐλεύθερος ὢν χάριτι θείᾳ ἀπό κάθε πάθος τι πρὸς αὐτὸν καὶ παρακαλῶ σας ἅγιοι πατέρες μου καὶ ἀδελφοὶ ἐφοδιάσατέ με μὲ τὴν εὐχήν σας διὰ νὰ βιογραφήσω τὴν ζωὴν τοῦ ἐραστοῦ μου Νικοδήμου φιλαλήθως καὶ ἀπροσπαθῶς.

Νάξος εἶνε μία νῆσος ἀπὸ τὰ κιλουμένας Κυκλάδας, ὀνομαστὴ καὶ λαμπρὰ εἰς τοὺς παλαιοὺς καιροὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ μάλιστα ταύτην ἐκόσμησεν Ἰωσὴφ ὁ θαυμάσιος ὁ Βρυέννιος μὲ τὴν καλλίστην καὶ ὡραιοτάτην ἔκφρασιν καὶ περιγραφὴν τοῦ ἐν αὐτῇ παρατρέχοντος ποταμοῦ ἐν εἴδει ἐπιστολῆς εἰκοστῆς ἀριθμουμένης πρός τινα φίλον του,

ἕνα στενώτατον οἰκίσκον κεκλεισμένον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον μάλιστα ἐκαρπώθη ὅλας τὰς ἀρετὰς μονήρους βίου.

Εἰς δὲ τοὺς 1775 ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Καταβαίνων δὲ εἰς τὸν αἰγιαλὸν εὗρεν ἓν ἱστιοφόρον ὅπου ἑτοιμάζετο νὰ κινήσῃ· ἐρωτᾷ ἂν θέλῃ ὁ Θεός; οἱ δὲ εἶπον· διὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος· ὁ δὲ ἀκούσας τὸν λόγον τοῦτον, δοξάσας νοερῶς τὸν Θεὸν ὅπου ἐπλήρωσε τὸν πόθον του, μετὰ χαρᾶς τοὺς λέγει: παρακαλῶ σας λάβετε καὶ ἐμέ, οἱ δὲ εἶπον· ἂς εἶνε, σὲ λαμβάνομεν.—Ὅμως δὲν ἠξεύρω ἢ ἐλησμόνησαν ἢ ἐσυλλογίσθησαν ὅτι δὲν ἔχει τὸν ναῦλον του καὶ διὰ τοῦτο ὅταν ἐκίνησαν δὲν τὸν εἰδοποίησαν· καὶ αὐτὸς ὅταν εἶδε τὸ πλοῖον ὅπου ἔφυγεν, εὐθὺς βάλλει φωνὰς καὶ κλαύματα καὶ ἐμβαίνει μέσα εἰς τὴν θάλασσαν κολυμβῶν διὰ νὰ τοὺς φθάσῃ· οἱ δὲ ναῦται βλέποντες ὅτι δὲν ἐγύριζεν ὀπίσω, φοβηθέντες τὸν Θεὸν ἐγύρισαν καὶ τὸν παρέλαβον, καὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐκατευοδώθη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ὅπου εὗρε τὸν γέρο Χατζημακάριον μὲ τὸν πατέρα του, καὶ Χατζηβράμιον, καὶ ἄλλους ἀδελφοὺς ἀξίους εὐλαβείας, καὶ προσκολληθεὶς μὲ αὐτοὺς ἔμεινεν εἰς αὐτὴν τὴν Μονήν· ἦτον ὅμως προειδοποιημένος ἀπὸ τὸν γέρο Σίλβεστρον διὰ τοὺς ἄνωθεν ἄνδρας·—Μετὰ δὲ ἡμέρας τινας ἦλθεν καὶ ἕως ἐδῶ καὶ ἐγνωρίσθημεν. Οἱ δὲ Διονυσιᾶται βλέποντες τὴν προκοπήν του τὸν ἠγάπησαν καὶ τὸν παρεκίνησαν νὰ γίνῃ μοναχός.

Καὶ πεισθεὶς τῇ συμβουλῇ αὐτῶν, τὸν ἔκαμε μοναχὸν ζασοευχὴν εἰς παπᾶ Ἰωσὴφ λεγόμενος· καὶ οὕτω τὸν ἐδιώρισαν διαβαστὴν εἰς τὸ καθολικόν, καὶ γραμματικὸν τοῦ Μοναστηρίου.

Εἰς δὲ τοὺς 1777 χρόνους ἦλθεν ὁ Ἅγιος Κορίνθου Μακάριος, καὶ μετὰ τὴν προσκύνησιν τῶν ἱερῶν μοναστηρίων, ἦλθεν εἰς τὰς Καρυάς, καὶ ἐφιλοξενήθη εἰς τὸ κελλίον "Ἅγιος Ἀντώνιος„ ἀπὸ ἕνα συμπατριώτην του γέρο Δαβίδ, καὶ εὑρισκόμενος αὐτοῦ, ἔκραξε καὶ τὸν Νικόδημον, καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ θεωρήσῃ τὴν φιλοκαλίαν, καὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἤρχισεν ὁ εὐλογημένος.—μὰ τί ἤρχισεν;—ἀπορῶ· δὲν εἰξεύρω τί νὰ εἰπῶ·— νὰ εἰπῶ πνευματικοὺς ἀγῶνας; ἢ ὑπερβολικοὺς κόπους τοῦ νοὸς καὶ τῆς σαρκός του; δὲν φθάνει ὁ νοῦς μου νὰ στοχασθῇ.—Ἤρχισε λέγω ἀπὸ τὴν φιλοκαλίαν καὶ αὐτοῦ βλέπομεν τὸ ὡραιότατον προοίμιον, τοὺς ἐν συνόψει μελισταγεῖς βίους τῶν θεσπεσίων πατέρων· ὁμοίως ἐδιώρθωσε καὶ τὸν Εὐεργετινόν, καὶ μὲ κάλλιστον προοίμιον ἐκαλλώπισε· — Ἐδιόρθωσε καὶ ἐπλατυνε τὸ πάγχρυσον πονημάτιον τὸ περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνεχοῦς μεταλήψεως, τὰ ὁποῖα τὰ ἐπῆρεν ὁ ἅγιος Κορίνθου καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Σμύρνην διὰ νὰ φροντίσῃ τὰ ἔξοδα τῆς τυπογραφίας, καὶ ὁ Νικόδημος ἔμεινεν εἰς τὸ κελλίον μας σχεδὸν ἕνα χρόνον καὶ ἀντέγραψε τὸ διὰ στίχων βι-

βλίον τοῦ ἁγίου Μελετίου τοῦ ὁμολογητοῦ (ἤτοι τὴν Ἀλφαβηταλφάβητον). Καὶ πάλιν ἐπῆγεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Διονυσίου· καὶ ἐκεῖ εὑρισκόμενος ἤκουσε τὴν καλὴν φήμην τοῦ κοινοβιάρχου Παϊσίου Ρώσσου ὅπου ἦτον εἰς τὴν Μπογδανίαν καὶ εἶχεν ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἀδελφοὺς εἰς τὴν ἐπισκεψίν του, καὶ ὅτι τοὺς ἐδίδασκε τὴν νοερὰν προσευχήν, καὶ ἀγαπῶν καὶ αὐτὸς αὐτὴν τὴν θείαν ἐργασίαν, ἐμβῆκεν εἰς καράβιον διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς ἀναζήτησιν τῆς φιλουμένης του θείας προσευχῆς, καὶ ἀρμενίζοντες ἔξω ἀπὸ τὸν Ἄθωνα τοὺς εὗρε μεγάλη φουρτοῦνα ὥστε ἐκινδύνευσαν, ἕως οὗ ἐφθασαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Παναγίας εἰς τὴν Θάσον· καὶ ἐκεῖ ἐξελθὼν ἄλλαξε τοὺς σκοπούς του, ἀπὸ τὴν φουρτούναν κατὰ τὸ φαινόμενον, τῇ δὲ ἀληθείᾳ νεῦσις Θεοῦ τὸν ἐγύρισε, διὰ νὰ ἐπιχειρισθῇ τὸ μέγα τοῦτο καλὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Θάσον πλέον δὲν ἐπῆγεν εἰς τὴν τοῦ Διονυσίου μονήν, ἀλλ' ἐμεινε μερικὸν καιρὸν μὲ ἡμᾶς, ἔπειτα ἐνοικίασε δωμάτιον (καύγαν) εἰς τὸ κελλίον «Ἅγιος Ἀθανάσιος» ἐδῶ εἰς τὴν γειτονειά μας, καὶ λαμβάνων τὸ ψωμίον ἀπὸ ἡμᾶς ἡσύχαζεν ἐκεῖ· καὶ ἐργαζόμενος τὴν καλλιγραφίαν ἐπορίζετο τὰ ἔξοδά του. Αὐτοῦ ἐμελούργησε τὰ γλυκύτατα καὶ ἁρμόζοντα εἰς τοιούτους πατέρας ἰδιόμελα καὶ προσόμοια, Ἀθανάσιον λέγω καὶ Κύριλλον :

(ἀκολουθεῖ)

Τὸ ὑπόλοιπον βλ. εἰς τὸν φάκελλον
ἀγιορείται καὶ τὴν "Ἀναπλάσεως"
Ιαν. 1953 Παρατέθη ἐν [illegible]
ἐκ χειρογράφου τοῦ Ἱερομ. Γεωλλίου Ἁγιαννανίτου

Σπυρίδων Λαυριώτης
ἱατρός

Ἰσχύει ἡ γνωστὴ ὅλη ἡ ἡσυχαστικὴ παράδοση ἀπὸ τοὺς μεγάλους Πατέρας τῆς ἐρήμου μέχρι τοὺς νεωτέρους Ἁγιορείτες Πατέρας καὶ ἀκόμη καὶ σήμερα ἀκολουθεῖται ἀπὸ πολλοὺς ἡσυχαστὰς τῆς Ἁγίας Ὄρους καὶ ἀπὸ ἄλλους ἡσυχαστὰς τῆς Ὀρθοδοξίας.

ὡσὰν νὰ ἐξεφάντωνε καθημέραν. Εἰς αὐτὴν τὴν καλύβην ἦλθεν εἰς τοὺς 1794 χρόνους, αὐτοῦ ἐδιόρθωσε καὶ ἐκαλλώπισε τὸ εὐχολόγιον. Αὐτοῦ ἐσύνθεσε τὴν Χριστοήθειαν· τὸ δεύτερον ἐξομολογητάριον· τὰς 14 ἐπιστολὰς τοῦ Παύλου· τὰς 7 καθολικὰς — τὸ ψαλτήριον Εὐθυμίου τοῦ Ζηγαδινοῦ, ἐμετέφρασε καὶ τὸ ἐπλάτυνε πλουτίσας αὐτὸ σχεδὸν μὲ ὅλας τὰς ἐξηγήσεις

[redacted] μελήθη νὰ ἀκούσῃ τίποτε, καὶ [redacted] φορὰν ἤκουσεν : αὐτὸς ὁ γράψας.—Κάποτε ἐκτυποῦσαν καὶ τὴν θύραν τοῦ κελλίου του καὶ πάντοτε ἀπὸ δύο φορὰς μόνον ἐκτυποῦσαν. Ὅταν δὲ ἐξήγει τὸν τριακοστὸν τέταρτον ψαλμὸν εἰς τὸν στίχον τοῦ : γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς : τοῦ ἔκαμαν τόσον κρότον ὅπου τοῦ ἐφάνη ὅτι ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν καλύβην του

* Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11 φύλλου.

στηρίχθη καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου τότε ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Λωζάννης. Πράγματι ὁ μέχρι τότε Καθηγητὴς τῆς Ἐκκλησ. Ἱστορίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Διευθυντὴς τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς ἀρχιμ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἐπροτάθη ὑπὸ μελῶν τῆς ἀριστίνδην Ἱ. Συνόδου μετὰ δύο ἄλλων ἀρχιμανδριτῶν διὰ τὴν μητροπολιτικὴν ἕδραν τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23ης Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1923 καὶ παρὰ τὴν ἀντίδρασιν ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἐκείνῃ τοῦ Συνοδικοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος Γ'ερμανοῦ Μαυρομάτη, κατὰ πλειοψηφίαν ὑπεδείχθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν οἱ τρεῖς Ἀρχιμανδρῖται. Ἐκ τούτων προεκρίθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ὅστις καὶ ἐχειροτονήθη τὴν 10ην Μαρτίου 1923 εἰς ἐπίσκοπον.

«Ἐκ τῶν πρώτων ἐξέφρασε τὴν χαρὰν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ, ὁ πρώην Ἀθηνῶν Θεόκλητος. Ὅθεν ὁ νέος Ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν συνοδικῶν μελῶν ἐπεσκέφθη αὐτόν, ἀποδώσαντα τὴν ἐπίσκεψιν» (Χρυσοστ. Παπαδοπούλου «Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν» σελ. 105). Ἡ ἀναγνώρισις αὕτη τοῦ νεοεκλεγέντος Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου ὑπὸ τοῦ ἐκπεσόντος προκατόχου του ἐπέφερε πράγματι τὴν εἰρήνευσιν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὴν τόσον βαθέως συνταραχθεῖσαν ἐπὶ ἑξαετίαν περίπου Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἄνοδος τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου εἰς τὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν κλείει μίαν ἐποχὴν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ ἀνοίγει δι' αὐτὴν μίαν νέαν τοιαύτην, ἀσφαλῶς κάπως καλυτέραν. Διότι κατώρθωσεν οὗτος ν' ἀνατρέψῃ τοὺς νόμους Σ'. καὶ ΣΑ'. καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νέον Καταστατικὸν Νόμον, ὅστις ἀπηλευθέρωνεν αὐτὴν ἀπὸ τὰς πέδας τῆς Πολιτείας καὶ καθίστα αὐτὴν αὐτοδιοικουμένην ὑπὸ τὴν ἁπλῆν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ περὶ τούτων εἰς τὸ ἑπόμενον.

ΑΝΔΡ. Ι. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ*

τὸ ἐρωτούμενον εἰς τὰς Σημειώσεις ἐν λ. Νικόδημος

Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες διὰ δόξαν τῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τελεσθέντες παρὰ τοῦ ὁσιολογιωτάτου καὶ μακαρίτου καὶ ἀοιδίμου Νικοδήμου μοναχοῦ, συγγραφέντες δὲ παρὰ τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ του Εὐθυμίου ἱερομονάχου.

Μετὰ παρέλευσιν καιροῦ βλέπων τὸν ὑποτακτικὸν τοῦ γέροντος Σιλβέστρου ὅτι τὸν βαρύνεται ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ μετέβη εἰς τὴν μονὴν τοῦ Παντοκράτορος.(....)Καθίσας δὲ ἐκεῖ εἰς τὸ μοναστήριον ἕνα χρόνον, πάλιν ὁ ἔρως τῆς ἡσυχίας τὸν εὔγαλεν ἔξω, καὶ ἦλθε καὶ ἠγόρασε τὴν καλύβην ὅπου εἶνε ἀντικρὺ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, καὶ λαμβάνων τὸ ψωμίον ἀπὸ ἡμᾶς ἡσύχαζεν ἐκεῖ. Ἡ δὲ ἄλλη του ζωοτροφία ποτὲ μὲν ἦτο ὀρίζιον νερόβραστον, ποτὲ δὲ νερόμελον· τὸν δὲ περισσότερον καιρὸν ἐλαίας καὶ μουσκεμένα κουκιὰ ἦτο τὸ προσφάγιόν του, καὶ ὁπότε τοῦ ἐτύχαινον ὀψάρια τὰ ἔδιδεν κανενὸς γειτόνου του καὶ τὰ ἐμαγείρευε καὶ τὰ ἔτρωγον μαζύ, ὁμοίως καὶ οἱ γείτονές του ἠξεύροντας ὅτι δὲν μαγειρεύει, πολλάκις τοῦ ἐπήγαιναν μαγείρευμα. Ἤρχετο καὶ εἰς ἡμᾶς συχνὰ καὶ κἄποτε μετὰ τοῦ χαιρετισμοῦ μᾶς ἔλεγε: Ἀπόκαμα γέρο Ἀνανία. Καὶ ὅταν ἐκαθήμεθα εἰς τὴν τράπεζαν εἰ μὲν καὶ ἐσιωπούσαμεν ἔτρωγε ὡσὰν νηστικὸς ὅπου ἦτον, εἰ δὲ καὶ ἐρωτούσαμεν τίποτε, ἤρχιζε νὰ λέγῃ, καὶ ἀπὸ τὸ λέγειν ἀλησμονοῦσε τὴν πεῖναν, ὥστε ὅπου πολλὰς [illegible]

τῶν Ἁγίων Πατέρων — ὁμοίως καὶ τὰς 9 ὠδὰς τῶν θείων προφητῶν τὸ ὁποῖον βιβλίον ὠνόμασε Κῆπον τῶν Χαρίτων — Ἐκαλλώπισε καὶ τὸ τοῦ Βαρσανουφίου — Καὶ μὴ νομίζετε χωρὶς φθόνους καὶ πειρασμοὺς τῶν νοητῶν καὶ αἰσθητῶν ἐχθρῶν τὰ ἐκατόρθωσεν αὐτὰ ἀλλὰ καὶ μὲ πολλοὺς τοιούτους.—Καὶ περὶ μὲν τῶν αἰσθητῶν τοὺς πέμπομεν εἰς τὸν βυθὸν τῆς ἀλησμονησίας καὶ τοὺς ἐνεργήσαντας εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἔκαμε καὶ ἐκεῖνος ὁ ἀείμνηστος.—Οὗτος ὁ εὐλογημένος Νικόδημος εἰς τὴν ἀρχὴν ὅπου ἦλθεν ἦτο τόσο δειλὸς ὥστε ὅπου εἰς τὴν κέλλαν ὅπου τὸν ἐβάλαμεν νὰ κοιμηθῇ, ἄφηνε τὴν θύραν ἀνοικτὴν διὰ νὰ παρηγορεῖται, καθὼς ἐνόμιζε, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ὅταν ἐπῆγε εἰς τὴν ἡσυχίαν τόσον ἀνδρειώθη ὁποῦ ὅταν ἀγρυπνοῦσε καὶ ἔγραφεν οἱ δαίμονες ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ κελλίου του ἐψιθύριζον, καὶ αὐτὸς ἔγραφε χωρὶς νὰ δειλιάσῃ ποτέ του, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐγελοῦσε καὶ αὐτὸς εἰς τὰ καμώματά των.

Εἰς δὲ τὴν Σκυροπούλαν ὅταν ἔμεινε μόνος του, μίαν νύκτα ὕστερον ἀπὸ τὰ [illegible]

ώστε νὰ ἐξεφάντωνε καθημέραν. [redacted] τὴν ἤλθεν εἰς τοὺς 1794 χρόνους, αὐτοῦ ἐδιόρθωσε καὶ ἐκαλλώπισε τὸ εὐχολόγιον. Αὐτοῦ ἐσύνθεσε τὴν Χριστοήθειαν· τὸ δεύτερον ἐξομολογητάριον· τὰς 14 ἐπιστολὰς τοῦ Παύλου· τὰς 7 καθολικάς — τὸ ψαλτήριον Εὐθυμίου τοῦ Ζηγαδινοῦ, ἐμετέφρασε καὶ τὸ ἐπλάτυνε πλουτίσας αὐτὸ σχεδὸν μὲ ὅλας τὰς ἐξηγήσεις [redacted] μελήθη νὰ ἀκούσῃ τίποτε, [redacted] φορὰν ἤκουσεν : αὐτὸς ὁ γράψας. —Κάποτε ἐκτυποῦσαν καὶ τὴν θύραν τοῦ κελλίου του καὶ πάντοτε ἀπὸ δύο φορὰς μόνον ἐκτυποῦσαν. Ὅταν δὲ ἐξήγει τὸν τριακοστὸν τέταρτον ψαλμὸν εἰς τὸν στίχον τοῦ : γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς : τοῦ ἔκαμαν τόσον κρότον ὅπου τοῦ ἐφάνη ὅτι ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν καλύβην του

• Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11 φύλλου.

στηρίχθη καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου τότε ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Λωζάνης. Πράγματι ὁ μέχρι τότε Καθηγητὴς τῆς Ἐκκλησ. Ἱστορίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Διευθυντὴς τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς ἀρχιμ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἐπροτάθη ὑπὸ μελῶν τῆς ἀριστίνδην Ἱ. Συνόδου μετὰ δύο ἄλλων ἀρχιμανδριτῶν διὰ τὴν μητροπολιτικὴν ἕδραν τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23ης Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1923 καὶ παρὰ τὴν ἀντίδρασιν ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἐκείνῃ τοῦ Συνοδικοῦ Μητροπολίτου Λημητριάδος Γερμανοῦ Μαυρομάτη, κατὰ πλειοψηφίαν ὑπεδείχθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν οἱ τρεῖς Ἀρχιμανδρῖται. Ἐκ τούτων προεκρίθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ὅστις καὶ ἐχειροτονήθη τὴν 10ην Μαρτίου 1923 εἰς ἐπίσκοπον.

«Ἐκ τῶν πρώτων ἐξέφρασε τὴν χαρὰν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ, ὁ πρώην Ἀθηνῶν Θεόκλητος. Ὅθεν ὁ νέος Ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν συνοδικῶν μελῶν ἐπεσκέφθη αὐτόν, ἀποδώσαντα τὴν ἐπίσκεψιν» (Χρυσοστ. Παπαδοπούλου «Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν» σελ. 105). Ἡ ἀναγνώρισις αὕτη τοῦ νεοεκλεγέντος Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου ὑπὸ τοῦ ἐκπεσόντος προκατόχου του ἐπέφερε πράγματι τὴν εἰρήνευσιν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὴν τόσον βαθέως συνταραχθεῖσαν ἐπὶ ἑξαετίαν περίπου Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἄνοδος τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου εἰς τὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν κλείει μίαν ἐποχὴν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ ἀνοίγει δι' αὐτὴν μίαν νέαν τοιαύτην, ἀσφαλῶς κάπως καλυτέραν. Διότι κατώρθωσεν οὗτος ν' ἀνατρέψῃ τοὺς νόμους Σ'. καὶ ΣΑ'. καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νέον Καταστατικὸν Νόμον, ὅστις ἀπηλευθέρωνεν αὐτὴν ἀπὸ τὰς πέδας τῆς Πολιτείας καὶ καθίστα αὐτὴν αὐτοδιοικουμένην ὑπὸ τὴν ἁπλῆν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ περὶ τούτων εἰς τὸ ἑπόμενον.

ΑΝΔΡ. Ι. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ*

τὸ προσφώμενον εἰς τὰς Σημειώσεις ἐν λ. Νικόδημος

Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες διὰ δόξαν τῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τελεσθέντες παρὰ τοῦ ὁσιολογιωτάτου καὶ μακαρίτου καὶ ἀοιδίμου Νικοδήμου μοναχοῦ, συγγραφέντες δὲ παρὰ τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ του Εὐθυμίου ἱερομονάχου.

Μετὰ παρέλευσιν καιροῦ βλέπων τὸν ὑποτακτικὸν τοῦ γέροντος Σιλβέστρου ὅτι τὸν βαρύνεται ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ μετέβη εἰς τὴν μονὴν τοῦ Παντοκράτορος.(....)Καθίσας δὲ ἐκεῖ εἰς τὸ μοναστήριον ἕνα χρόνον, πάλιν ὁ ἔρως τῆς ἡσυχίας τὸν εὔγαλεν ἔξω, καὶ ἦλθε καὶ ἠγόρασε τὴν καλύβην ὅπου εἶνε ἀντικρὺ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, καὶ λαμβάνων τὸ ψωμίον ἀπὸ ἡμᾶς ἡσύχαζεν ἐκεῖ. Ἡ δὲ ἄλλη του ζωοτροφία ποτὲ μὲν ἦτο ὀρίζιον νερόβραστον, ποτὲ δὲ νερόμελον· τὸν δὲ περισσότερον καιρὸν ἐλαίας καὶ μουσκεμένα κουκιὰ ἦτο τὸ προσφάγιόν του, καὶ ὁπότε τοῦ ἐτύχαινον ὀψάρια τὰ ἔδιδεν κανενὸς γειτόνου του καὶ τὰ ἐμαγείρευε καὶ τὰ ἔτρωγον μαζύ, ὁμοίως καὶ οἱ γείτονές του ἠξεύροντας ὅτι δὲν μαγειρεύει, πολλάκις τοῦ ἐπήγαιναν μαγείρευμα. Ἤρχετο καὶ εἰς ἡμᾶς συχνὰ καὶ κἄποτε μετὰ τοῦ χαιρετισμοῦ μᾶς ἔλεγε: Ἀπόκαμα γέρο Ἀνανία. Καὶ ὅταν ἐκαθήμεθα εἰς τὴν τράπεζαν εἰ μὲν καὶ ἐσιωπούσαμεν ἔτρωγε ὡσὰν νηστικὸς ὅπου ἦτον, εἰ δὲ καὶ ἐρωτούσαμεν τίποτε, ἤρχιζε νὰ λέγῃ, καὶ ἀπὸ τὸ λέγειν ἀλησμονοῦσε τὴν πεῖναν, ὥστε ὅπου πολλὰς [illegible]

τῶν Ἁγίων Πατέρων — ὁμοίως καὶ τὰς 9 ὠδὰς τῶν θείων προφητῶν τὸ ὁποῖον βιβλίον ὠνόμασε Κῆπον τῶν Χαρίτων — Ἐκαλλώπισε καὶ τὸ τοῦ Βαρσανουφίου — Καὶ μὴ νομίζετε χωρὶς φθόνους καὶ πειρασμοὺς τῶν νοητῶν καὶ αἰσθητῶν ἐχθρῶν τὰ ἐκατόρθωσεν αὐτὰ ἀλλὰ καὶ μὲ πολλοὺς τοιούτους.—Καὶ περὶ μὲν τῶν αἰσθητῶν τοὺς πέμπομεν εἰς τὸν βυθὸν τῆς ἀλησμονησίας καὶ τοὺς ἐνεργήσαντας εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἔκαμε καὶ ἐκεῖνος ὁ ἀείμνηστος.— Οὗτος ὁ εὐλογημένος Νικόδημος εἰς τὴν ἀρχὴν ὅπου ἦλθεν ἦτο τόσο δειλὸς ὥστε ὅπου εἰς τὴν κέλλαν ὅπου τὸν ἐβάλαμεν νὰ κοιμηθῇ, ἄφηνε τὴν θύραν ἀνοικτὴν διὰ νὰ παρηγορεῖται, καθὼς ἐνόμιζε, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ὅταν ἐπῆγε εἰς τὴν ἡσυχίαν τόσον ἀνδρειώθη ὁποῦ ὅταν ἀγρυπνοῦσε καὶ ἔγραφεν οἱ δαίμονες ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ κελλίου του ἐψιθύριζον, καὶ αὐτὸς ἔγραφε χωρὶς νὰ δειλιάσῃ ποτέ του, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐγελοῦσε καὶ αὐτὸς εἰς τὰ καμώματά των.

Εἰς δὲ τὴν Σκυροπούλαν ὅταν ἔμεινε μόνος του, μίαν νύκτα ὕστερον ἀπὸ τὰ [illegible]

● Σοβαροτάτη κίνησις δημιουργεῖται ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τῆς ἠθικῆς ἐκλύσεως. Ἐπὶ τοῦ θέματος ἠγόρευσεν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ λόρδος Σάμουελ, ὁ δὲ τύπος ἐπιρρίπτει εὐθύνας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διότι διέφυγεν ἐκ τῶν χειρῶν της τὸ θέμα τῆς ἐπιδράσεώς της ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους.

● Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Μιχαήλ, δι' ἄρθρου του δημοσιευομένου εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητὴν» ὑποστηρίζει ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ νέου ἀντιθρησκευτικοῦ παροξυσμοῦ τῆς Μόσχας. Ἐφ' ὅσον, κατὰ τὸν ἀρθρογράφον, ὁ κίνδυνος ὅστις ἐξηνάγκασε τὸν Στάλιν εἰς ὕφεσιν τοῦ κατὰ τῆς θρησκείας διωγμοῦ του παρῆλθεν. ἐπανέρχεται καὶ πάλιν τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὼς εἰς τὴν γνώριμον τακτικήν του, ἐκδήλωσις τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ πρόσφατος σύλληψις καὶ φυλάκισις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Πολωνίας Βιζένσκυ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΑΝΑΠΛΑΣΙΝ,,

Ἀγαπητὴ «Ἀνάπλασις»

Ἀπὸ τοῦ πρώτου τεύχους τῆς «Ἀναπλάσεως» λαμβάνω τακτικῶς τὰ μηνιαῖα φύλλα. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἐσκόπευον νὰ ἀποστείλω συνδρομήν, ἀλλὰ νὰ ἐπιστρέψω τὰ φύλλα. Ἐκ περιεργείας κινουμένη συνέβη νὰ προσέξω ἄρθρα τινά· μοῦ ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐξηκολούθησα νὰ διαβάζω τὸ περιοδικὸν ἀπὸ τῆς πρώτης σελίδος μέχρις τῆς στήλης τῆς ἀλληλογραφίας. Συγχαρητήρια διὰ τὴν ἐξαίρετον ὕλην καὶ θερμὰς εὐχὰς διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ σας. Ἡ «Ἀνάπλασις», δὲν εἶναι ὑπερβολή, τὰ μέγιστα συντελεῖ εἰς τὴν πνευματικήν μου πρόοδον καὶ αὐξάνει τὰς ἐλπίδας μου διὰ μίαν καρποφόρον κοινωνικὴν δρᾶσιν.

Παρακαλῶ ὅπως εἰς τὸ ἑξῆς μὲ θεωρῆτε ὡς μίαν τῶν πλέον τακτικῶν ἀναγνωστῶν σας.

Ἀθηναγόρας Κωνσταντινίδου

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διευθυντὴς Συντάξεως
Κ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ

Συνδρομὴ ἐτησία . . . . . *Δρχ. 20.000*
Διὰ Φοιτητάς, Ἱεροσπουδαστὰς καὶ Μαθητὰς 15.000
Διὰ Ἱ. Ναούς, Μονὰς καὶ Ἱδρύματα . . *Δρχ. 30.000*
Συνδρομὴ ἐξωτερικοῦ ἐτησία . . . . . *Δολλ. 2*
Συνδρομὴ Κύπρου . . . . . *12/—*

Τιμὴ φύλλου δρχ. 3.000

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐμβάσματα πρὸς τὸν
κ. Κων. Κούρκουλαν
Μαυρομματαίων καὶ Ἰουλιανοῦ 17 β

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ρίζω ὅτι αἱ ἐκδηλώσεις αὗται μᾶλλον μυκτηρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας προκαλοῦν.

Ἔχω τὴν γνώμην Κύριε Διευθυντὰ — γνώμην ἑνὸς ἁπλοῦ ἕλληνος καὶ μέλους τῆς Ἐκκλησίας — ὅτι κάθε Ἱεράρχης πρέπει νὰ σέβεται τὸ σχῆμα του καὶ τὴν Ἰδιότητά του.

Μετὰ τιμῆς
Γ. Ἐμμανουὴλ
Μυρακτῆς 2.- Ἀνάληψις

Νόμοι περὶ Μοναστηρίων.

Ὅτι δὲ ἔγκλειστον καὶ ἀκοινώνητον γίνεσθαι ἐπιτρέπεται μοναστήριον εἰς ἄλλα αἰτίαν ἐκτὸς ἐκείνης τοῦ ἀσκητικοῦ σκοποῦ, ἢ ἐξαιρετικὴν διαταγὴν μεγαλοκρατείρου, ἢ ἄλλην ἐφάμιλλον κυριότητα· εἰδὲ καὶ τοιοῦτον γενόμενον εὑρεθῇ, ὁ κατὰ τόπους τοῦτο μοναστήριον ἐλεύθερον καὶ κοινόβιον ποιείτω· ἐπαναγκάζεται δὲ καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτοῦ· ἐπὶ ποινῇ παραβ. Γ' 759. Ἡθικὰ ἐξετασθέντα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου· ἐπὶ τοῦ αὐτ. ὅτι οἱ ἡγουμενόμενοι εἶναι ὑπήκοοι τοῦ ἐφημίου τοῦ ἄρχοντος καὶ τῶν μοναχῶν

μοι ἄρχοντες. Νικόλαος Πάλμ. ὁ Μυστικὸς ἐκάλεσε τὸν Λέοντα τὸν Ζ. διὰ τὸν παράνομον τοῦτον γάμον καὶ ἀποκήρυξε τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ὅμως ὁ βασιλεὺς ἔγραψε μὲν ἄγραφα νόμος, τοῦτο ὅμως οὐκ παρανομεῖ καὶ ἀφαίρεσιν τοῦ δικαίου, ἀλλ' ὅτι τοιοῦτον εἶναι διὰ τὸν ἐρ αὐτοῦ τῶν ἀρχιερέων, οἵος ὁ νόμος ὁ ἔγγραφος· παρὰ Παναρρ. Δ' σ. 7.

Νικηφόρος Παπαδάκης Λαυριώτης (Καπνοκαλύβας)

Ἡ ἐρμηνευτικὴ ἀναλογία ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν νόμων. Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια Α 223-224 (1881) 22.

Νεῖλος ὁ Πανιασσιώτης ἀφιερώνει τὰ ἀφιερώματα τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας τοῦ ἁγ. Ὄρους. Ἐκκλησ. Ἐφημερ. 1873. Καλλιγράφου Περ. Β' Τόμ. 501

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

---

†

47. φαίνεται δ' ὅτε μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐπηρμόσθησαν παρὰ τοῖς μοναχοῖς διά
φορα θαύματα, ὅθεν φυσικὰ παρωνομάσθη σχήματι περὶ τοῦ ἂν ἔφυσιν ὁ φωτεὶ τὰ ἐμπ. ἐν τῇ φρε
; ἅγιος (L. Petit Vie d St. Athanase σ. 58) : ἐκεῖθεν ἀπῆλθε πρὸς τὴν ἐν Βιθυνίᾳ "ἀνα
οὐδία τε, τοῦ τε θαυμάτων ἀοιδήμου καὶ ὅλης φερώνυμον Νικηφόρου τοῦ φωτεῖ", ἐν ᾗ ἐδημοσιεύθη, ἐκδ
ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ L. Petit (Office inédit en l'honneur de Nicephore Phocas, ἐν Byz Zeit
III σ. 398-420) καὶ ἀντίγραφον τοῦ Αρχ. Χρυσοβέργου λαμβάνω, ἐν μέρει δὲ καὶ ὑπὸ τὴν
δημοσιεύσεων (εἰ Τρуды Киевской Духовной Академии 1906 февр. σ. 237 – 25
μετὰ ἀπλᾶν ὠδῶν ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ ἑορτάζεται ἐκάστου τῇ 11 Δεκ. ἐν τῇ Λαύρᾳ. Ὁ ἐγκωμιαστ
ἐπεκοίτησε μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φωτὸς ἐπὶ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ τὰ καλλιεργήματα . . .
49. Τῷ ναῷτρχεν ὁ ἡγ. δὲ εἶναι καὶ ἀκριβέστατον γνωστόν, διότι οὔτε ἐν τῇ χειρογ. τῆς Λαύρας . . οὔτε ἐν
τῷ καλῷ καὶ ἁγιορ. πτίλῳ, ἐξ οὗ ἀφιδρύσεως ἀπόστ. ὁ Δεκ., ὑπάρχει τις ἔνδειξις. Ὁ Αρχ. Χ
καταριθμῶν φρονεῖ ὅτι οὗτος ἦτορχεν ὁ Νικηφόρος Κρέλλης σύγχρονος τοῦ Ἀθαν. Ἀνδρονικ. (1183 – 5)
ὁ Petit δοκεῖ ἐκ τοιούτων καὶ ἐκ χειρώνων ἢ μᾶλλον ἐκ Δεκ. Θεοδοσίου σύγχρονος
φορεῖα· ὁδὶ Δεκ. ἀθεμίτως μοναχὸν, ὅστις πλανᾶται. Διότι δὲ εἶναι ὀρθὴ ἡ γνώμη
Petit ὅτι οἱ Ἀθην. μοναχοὶ ἐπέτυχον σορμεῖῶν ἔργα τοῦ Νικ. φωτεῖ, ἐκδηλοῦ
ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγ. Ἀθαν. Ἀθωνίτ. Πρωτ. παλαιοτέρας ἐν Π. Σπουδ.
1907. σελ. 541
(ἰδ. καὶ Βυζ. σ. 323)

Νικηφόρος ἡμέτερος διαμένει κατὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ πανσέπτου ἔθους Νικηφ
(ἐν ἡμέρᾳ καὶ καὶ αὐτὸν ἐν σχέσει πρὸς τοὺς μον. ἐκ τοῦ
φαρμακεῖον ἦμεν τὸν βίον αὐτοῦ ἐκδοθέντα (ἐν μέρει) ἐκκλησιάσθαι 104.33. :
Χρυσοβέργου) σε 106.30. . .

Περὶ τῶν διαφθαρέντων μοναστηρίων ἐπὶ Βασιλείου Σκεπτικοῦ τοῦ
Β' (1016) ἐν Δελτ. Ἱστορ. Ἑταιρ. Α'. σ. 5-6

Ὁ Νικ. ἐδοκίμασε νὰ ἀναζωώσῃ οἱ μοναχοὶ τὰ κλήματα τῶν
χους ἢ ἐν τοῦ ἡμερήσιαν αὐτῶν παρέχοντες τὰ ἐκεῖνα (τὰ Μοναστ.) ὀπώραν, βόας, σ
χια καὶ ἄλλα χρήσιμα κλῆνα. Διότι ἐν αὐτὰ τοῦτον ἐκκλησιάζωμεν καὶ τὰ ἐκκλ. ἐν ὁ
ος ἱδρύματα αὐτοῦ ἐκείνους τοὺς ἀγροὺς, καὶ τοὺς τόπους οὓς ἔχομεν, καὶ ὁ τόπος ἡμῶν
καὶ ἐκκλησίαν ἐπὶ κλήμασι καὶ ἀπλῶσι καὶ ἐκ παλαιοτάτων καὶ ἐκκλησιαστικῶν
ας, καὶ οὐδὲν δέομεν ἐφεξῆς τὰ ἱδρύματα ἐκεῖνα, ἀφίνοντες ἀδρέπανα τὰ καλ. κ
α δι' ἔλλειψιν χρημάτων καὶ ἐργατῶν. Ὅθεν αἱ τοιαῦται οὐδεμίαν ἐκκλησίαν καὶ ἀφιέν
τοὺς καὶ τοῦτον ἐκκλησιαστικὰ ἢ μοναστήρια ἢ χριστιανὰ ἢ ζητᾶται ἢ μικροῦσχες ἐκκλησιάσας· διὸ οὐδὲ
ν τοῦτον ἐκκλησιάζει καὶ τὰ παλαιότατα ταῦτα ἔθνος . . . Καὶ ἐν ὅλῃ καὶ τοῖς παλαιο
ίαις χαίραις, ἐφ' ὅσον ἐν ἐρήμοις οἰκοδομαὶ σώζονται, ἀναριθμήτου καὶ μεγίστης ἐκ
ιστην, καὶ δὲν ἀναμετρήσαι ἀγροὺς καὶ ἔδαφος κτήσεως, ὄχι μόνον δὲν ἐκκλησ
ιεν τὰ παλαιοτάτα ἐκεῖνα καὶ ἐκκλησιάζομεν μόνον τὸ ἀναγκαῖον." Παρὰ Παπαδοπ. Δ'. σ.
141.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Νικηφόρου τοῦ φωκᾶ δύο τετράστιχα νέου λαμ
ἐν Ν. Σκυλίτσῃ. Γεν. Α. νικ. Α
ἐν Patr. Mig. 117 σ. 725-1025 καὶ Ἱστορ. τῆς ἁγιάδ. Γεν. ἐν σχ. 404. σελίδας.

τῶν μακαρίτου ἐπὶ Κων. τ.' "καὶ ἐκείνους ἠραιώθησαν
τοῦ, ὡσὰν χήρα ἀγκι μακαρίτησαν, ὡσὰν μ
ὅπα μακαρίδησαν" Παναρρ. Γ' σχ. 495.

Νικηφόρος καθολοῦναζεν ἐ ὄχους λοῖ φόρους, τὰ μοναστήρια τὰ
κτήματα, τὰ ὁποῖα ὡρόμαν ἀπὸ τοῦς ἐπιτρόπους λοῖ ἴγμοι φόρους κι ἀφ
ἐκεῖνα τῶν μοναστηρίων λοιπὸν μοίραζεν αὐτὰ μεταξὺ τῶν ἀρμοδίων· ὥρι
γράφει ὅτι ὁποῖοι στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἐκαθάρισαν τὰ χώρια ὅπο
φόρων κοινοβιακὰ ἢ μοναστηριακὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοῦ
ἐκ τὰ ἱδρύσαν ἀπὸς τὴν ἀρχὴν ἐκτήσιαν τὴν νὰ συντηρηθοῦν διὰ τῶν
τούτων αὐτῶν. Γ' σχ. 606.

Ἀθάνιος "Προσέτι καθαρίσας ἀκριβῶς νὰ φύλαξι τοὺς μοναχοὺς τῶν
ἰοὺς μοναχοὺς νὰ ψηφοδῶσαν ἀπὸ τὰ μοναστήρια αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἔμειναν τὰ
σημειώσουν τὰ ἱερὰ ἐκ δημοσίᾳ ἀνάγκας, καὶ δὲ ἐκ μοναχοὺς ὅσους
σήρια ἔμεινε μόνα τῶν τοίχων τῶν χωρίων νὰ ἀποσυρθοῦν ἡ ὅσους
κατοικοῦν τὰ [illegible] ἐπὶ ποινῇ βαρείαν. Γ' 734.

κατὰ Α' ὁ Λειμωνᾶς, "ὥρισεν διὰ μιᾶς τῶν παρ' αὐτοῦ ἀ
ἰοὺς μοναχοὺς ἐκτὸς. ἔδωκε τὰ ἀναθεῖ ἐκ τοὺς βίους
ἐπιτρέποντας αὐτὰ νὰ ἀφιερώσουν τὰ κτήματα τῶν εἰς ἐκ τοὺς μονὰς".
Ἱστ. Παναρρ. Α' σ. 107.
κατὰ ἱστορικὴν [illegible] περὶ τῶν Θεμελιώσεως (ἐκ Ἰωαννίνων) ἐκφράζεται
τὰ: "Πράγματι μὲν ἐκ ἀρχῆς ἀνακοινώσεως ἐκ τοῦ προσκυνήματος τοῦ
ἄγιον ὄρος ἐφαίνετο φέρουσι ἀποδεκτόμενα δὲ μεθ' ἑλκυσμοῦ
τοῦ μεγάλου ἀνακτόρου κτηματικῶν, ἄλλ' οἱ φιλοκτήμονες ἀναζητοῦν
ὅλων τῶν μοναχαρίων κτήσεων συναρπάζουν καὶ χηδεύουν ἀπροσκόπως,
καὶ ἐν μικρὸν ἀπὸ ὅσα χρόνια ἐκκλησιῶν μοναστηρίων ἀποσυρθῶν ἐκ τοῦ
ἐκεῖνα τὴν ἐν ἐκ τοῦ μοναχοῦ κελλία καὶ ἐκκλησία, ἐλεεινὸν ὁ
τὰ λοιπὰ ἀπὸ καταφθαρῆ, ὅσα ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἀνακτόρου ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκκλησ
ἀκμῆς". Ἱστορ. Παναρρ. Α' σ. 407

συνεχίζει ἐν Κ'πόλει ἀλλὰ τὸ ὄνομα Λαύρα δὲν ἀναφέρεται
αὐτὰ Νικηφόρος Ὄφις ἐπὶ [illegible] ἐν Κ'πόλει. Le Nécrologe
Rhesos par Louis Petit in Byz. Zeitschr. (ἐφ. XIII (1904) σ. 393-427
124 (ἐν) ἐκ τοῦ ἐφ. σ. 133-44 καὶ ἀναφέρεται τοῦ μον. τῶν Θεοδώρ
ἐν Ρώμῃ καὶ ἐκ. α. μνήμη τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ Νικηφόρου τοῦ
χωρίου καὶ ἐκ τοῦ θεόκτιστα καὶ ἄλλα σύνεχηα "ὦ τοῦ παραδ. θαύματος καὶ
νόησε ἐν τοῦ μεγ. α. ἐκκλησίᾳ: τοῦμον σύμμαχον σώσω σε τὸν Νικηφόρ
ἐν τ. Θ.' τοῦδε Θ.': 'Χριστὸς ἐκκλησίαν τὸν δὲ σοὶ ἔκτισα πρόδρομον" καὶ ἔχον
'(ἐν ἐν Ἀθήναις περίπου) [illegible] ἐν φορεῖ). ἐν τῷ μέσῳ ναοῦ
ἄλλα σύνεχηα καὶ ὡρα ἐν ἐκ ...

Εὐγ. Μελχιώρ. ἐν; Ἀναλ. Ἀστερ. 1881.

327 ξυλογλυπτική

226a

ραδύτερον οἱ Ἀθ. τεχνῖται διεκρίθησαν ἐν τῇ ξυλογλυπτικῇ, μικροσκοπίας κόνας παραττόντες ἐπὶ ξύλου, ἢ παριστάντες σκηνὰς περιπλόκους ἐπὶ τῶν στενῶν βραχιόνων ὑλαυροῦ. Ἐπὶ τῶν εἰκονοστασίων.. οἱ γλύπται παρέθησαν τὰ αἰσὶ τῶν θαύρων ἐν ἰσχύϊ ἀπαγορεύσεις· καθότι λέοντες ὑποβαστάζουσι τὰς παραστάδας, πτηκ δὲ ἵπτανται μεταξὺ τῶν ἐπὶ ξύλου γεγλυμμένων φυλλωμάτων τῆς περιπλοκάδων τῶν εἰσιστερουσῶν αὐτάς αρ. 6 σελ. 34

Ξανθόπουλοι Καλλιστος τῆς Ἰγνάτιος

Μεθοδος τῆς κανὼν ἀκριβής περὶ τῶν αἱρουμένων ἡσυχ βιῶναι τῆς μοναδικῆς περὶ τε ἀγωγῆς τῆς πολιτικῆς τῆς διαίτης αὐτῶν

Πατρ. Migne 147, 636-813.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ξεναι λέξεις.

3.266

ὁδὸς ἄρρην ἡμιωνος, ἡ σορδοναρις ἱστοσκόμα, Κυπρ.
φιλιστ. Γ' 437

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

3 Lt Παντοκράτορος Μονή
Τὸ χεῖρ. Εὐαγγέλιον Ἰω. τοῦ Καλυβίτου
Σλεργιάδου ἐν Ἐπιστ. Ἀγ. Δ' σ 216-1
τοῦ Μ. Μινωΐδου). Ὁ Παντελεήμων Λαυρ
Τὸ χειρόγραφον Ἰωσήφ τοῦ Καλ

ἱερομωναχος Ἀγαθάν
Ταφύλλου παρουσια
σκοπικον ξυλογράφη
Παγκ. ἐκθεσει τοῦ Π
1851. (βλ. Ζενον
εἰκω

Ἐν Ἁγίῳ Ὄρει 192

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ανάδη τις μονές ιχνοίων τού, δεβαδίο εἰσοφαλε ἰαν Κ68 f. 274
αγ. Ανδρέου αὐτοῦ τριῶν
προσωπαρίου Σιμήν. εν λαυρ. μικρὸν τοῦ 16ου, ε
χει ὑπάρχει η ἐξῆς σημείωσις: "Ἔτους ᾳ ὲ εν μη
νυχίῳ εἰς τὰς ι'. εἰς τὴν σινάξιν τὴν ἁγιορείτου
εν ἁγίοις αὐλὸ διαμνημόσυνον Παϊσίου χουλ
ζοῦ τοῦ Μελαμπικοῦ ἱερα
ρχοῦντος. Αὐτόθι. Ρωμαικοῦ τοῦ πρεσβυτέρου χειρ. ὅπα τις
εν τῷ ὄρει τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ Σκηπ. Migne Patr. Gr. 113 σ 1060-6,
ἀλλὰ ἐν τῷ παραρτ. τοῦ IV' τομ. τῆς φιλ. Σχολῆς (1855)) σ 25-30.
ὁ Δαμιωνίδης. ἀλλ' ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐκεῖθεν ἀντιγραφὴ τῷ 1776 ἐν τῇ
μονῇ ἐν τῇ Βάτῃ. ἐν Πανάγιᾳ ταύτῃ σχολῇ (σ. 29) ἐν τῷ τοῦ Βαφει
νοῦ τοῦ Οἰκονόμου ἐν τῇ τοῦ Σκηπτίου Πατρικ. Γ' τομ. Α' αρ. 3,5. ἐν τῷ
Sigmatikai ἐν ἀρχαίᾳ τῶν περὶ αὐτοῦ ἐκδόσεων. Συλλογ. III.
Hellen. Const. Διαφ. 1857. σ XXXII - XXXIII. ἐν τῷ σημ. 247-255. Τὸ κατὰ Σαρ
Σκήπτ. ἐγκωμιαστ. νέου Βαφεινῆ.

Τὸ ἱστορικὸν τοῦ Δαμιώνη ἐν αὐτῷ ἀντιγράφεται ποιητικῶς
κατὰ τὴν Μονὴν ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ λογίου ἐν
Δαν. Ἐφημερίδι (1880) σ. υπό-ιβ

ἐγκώμιον Χρυσοστόμου Ἐπροσωπαρίνου (ἤδη καὶ
Χρυσοβουλλίου πρώην) Βυτίνα 1776.
πάνδημα ἀναδοχὴ ἐν Βλαχομουσδανίᾳ τῷ 1757 κῶδ. Σαρ. 63
τοῦ Χιονιανίνδου ἀπόντων τῶν Σχολῶν, τῶν τότε διδασκάλων αὐθεντῶν Μοσχο
πολίτου ἀπὸ Μελενίκου τ. 67 τῆς.
Καὶ ἐφάνη μετὰ ἔτη ἐν τῇ Μοσχοπόλει ἀπὸ τὸ τῷ 1758 ὅτε πρῶτον ἐν
Ἰωαν. Θεοδώρου χαρτογράφου. σ. 76. εἰκ. 77.
ἐν ὑπόρνημα τῆς μονῆς Σκοπολίου σ 91-94.
Ἀλλαχοῦ ἀναφέρεται ὁ Δοσ. τῷ 1760 αἰχ. 17 σ. 94 ὅτου ἐκεῖ
θεν ἡ ἄλλα μετὰ ταῦτα ἐν τῇ μονῇ τῷ 1765. σ. 169
ὁ Σκοπολίου ἐν Βυθυνίᾳ Ζ' τὸ. (Μοσχ. Λειμ. Migne 87 3053
ωδαὶ τῷ ἐκεῖθεν ἤδη ἐν συνόψει ἐκδοθεῖσαι. "παρὰ ἄρτι
ἀναγνώσεως ὅτι μοναχὸς ὢν (ὁ παῖς) ἐν τῇ Παναγίᾳ μονῇ Σκοποῦ ἀπὸ
τοῦ ὄρους ἐφθὴ ἐδωκε τὸ ὄνομα ἐκείνου μονῇ ἐν ἡμέρᾳ — ὅτο
τηνικάδε ἀδιάλειπτα ἐπὶ ἐτῶν τοῦ Σκοπολαμπίου ἐπὶ χιονίας ἐτ.
Ἐκδοθεῖσα Ἐπιστ. Ἀγ. ΧΑ' (1924)
ἐν ἀρχῇ. Σκοπολαμπίνος Γεωσοτηρικὴ ἐδιδάσκε σ 338
παρ. Ἀλεξανδρείᾳ, χαλκόγρ. Ἐπιστ. 269 (ἀ. 1866 Αὐτ. 50
ἐν λόγοις ἐν Ἀθήν.

Κελλίον ἁγ. Αθανασίας ἐναντι τῆς μονῆς τῆς ἡμιουρον (πέραι τουλαχιστ.)
τοῦ Ἰωάννου ἁγιογραφοῦ Καθαρέως. ἐντὸς τοῦ ἱ. βήματος ὑπάρχει
ἐντοίχιος χρόνος. 1178 ἐκ σιδηροῦ ἐγαύμαλος. (ἴσως ἐκ ξρόη)
καίτοι ὁ γέρων Ἰωάννης διευχυρίζεται ὅτι οὐδὲν εὑρέθη.

Κελλίον τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου ἀνεῦθεν τῆς μονῆς. ἐπὶ τοῦ
τοίχου: Ἀνηγέρθη ὁ θεῖος τῆς πανσεπτῆς ναὸς τῆς Θεοτόκου διὰ σινδ
μοῦ τῆς ἐξόδου Μακαρίου τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἔτος ξρηβ'. Μαΐου. Η'.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὀνόματος ἁγιασμὸς παρὰ τοῖς μοναχοῖς

Ἔστι δόγμα οὐκ ἐκ παραδόσεως τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας, ποιεῖν τὸν ἁγιασμὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλο ὄνομα ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς (Πράξ. δ΄ 12). Ἐκκλησιαστικὸν δὲ οὐκ ἐν τῷ πατρὶ τῶν Καθολικῶν ἐστὶ τὸ ποιεῖν τὸν ἁγιασμόν, τὸ ὄνομα τὸ ἴδιον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς σωτηρίας Ἰησοῦ (κατὰ τὸν Α. ἐγκλείσαντα μίαν μόνην φύσιν) φασὶν διαδοθῆναι ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει. ἐν τῷ Π. Δ. νιοὶ ἐκ τῆς ἐκλογῆς Ἀβραάμ (ἡ πατρὶς ἐθνῶν φησὶν μόνον) ἐκ τοῦ λαοῦ δὲ ἐν ᾧ ἦλθε τὸ ὄνομα, ἐν τῷ Κ. Δ. ἐκλογὴ πᾶσι κεῖται ἐπίσης ἐν προσφυγῇ. ἄρτος ἐκ τοῦ μετὰ ἰούδα ἀνειλε ἐκ τοῦ ἴδιον ἢ ὄχλου ἐν Σινᾷ πάθος. καθ' Ἑβραίους ἐν ᾧδῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματα ὁδὲ Κύριε μὴ ἐν παθόσιν ἡμῶν· ἐν δὲ Ζιβεβαὶ ἐκ τοῦ πάθους ἐν Βυζαντίῳ. ὁ Ἰωάννης ὅμως ὁ Δαμασκηνὸς περὶ τῶν πάθος ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν· εἰπὲ ἐκ ἀγαθοῦ τοῦ ὀνόματα ἡ ἐκ τοῦ ἔργα ἐποφείλεται (Χρυσ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω. ἐναγ. ὑπομν. Τομ. Β΄. σ. 140.) τί, Παῦλου λέγει "τίνος ἕνεκα μετέθηκε ὁ ὄνομα αὐτοῦ ὁ θεός. ἐκ ἔλαβε παῦλος ὑπάρχει; ἐπαίνει ἐκείνῃ, τῶν ἀποστόλων ἴσχυον ἴσχυ, αἰτῆ ὅπερ οὐκ ἔστιν ὁ καρυφαῖος τῶν φαιδήλων, τοῦτο ἐκ αὐτὸς ἐστὶν ἐκ ἐκείνου ἐκ ἐκείνου ἐποίησεν ὑποδέσεων κτλ. (Χρυσ. πρὸς Ρωμ. Β λόγα) ἐκεῖνα ὁ Παῦλος ἐκείνῃ ἐκ ὅπερ ἐκεῖνος τῶν θεῶν ἄνδρα θεὸν ἐκείνῃ ἐκείνοις ἐκ σημαίαν. ἐκ τὸ ἐν Παύλου κύριε· ἀπὸ ἐκείνῃ. θεοῦ μεγαλοχάρις ἀρωμένῃ ἐκεῖνος τὰ ἐκείνῃ ἐκ ὄνομα· ἐκείνα ἐκείνῃ ἐκ ἄκρα πρᾶγ. ἐκείνα ἐκ ἐκείνῃ τῇ Βαρνάβα (Πράξ. 15, 22) ἐκείνου ἐκ ἐκείνου Μάρκου (15, 38) ~~ἐκείνῃ~~ οἷς ~~ἐκ~~ τὰ σημαίαν ἐκείνῃ χρόνῳ ἐκ ἐκείνῃ. ἐκείνῃ θεῷ ἐκεῖνος ἐκείνῃ ἐν ἐκ τῶν ἐκείνῃ ἐκείνῃ, κατὰ ἐκείνου ἐκ ἐκ χειροτονίᾳ ἐκείνῃ ἵνα μόνοι εἶναι τὸ ὄνομα τῶν χειροτονηθέντων ἐν ἐκείνοις αὐτοῖς

Ἱεροθ. Πάριφος ἐν "Ἀναλ. Ἀθηνᾶ" 1881. ἀρ. 1 κ 4.

πβλ. κ. Μ. Γρηγ. Μαρτινὶ monachi Πάπικὰς epistolae σ 189 Ἐκκλησιαστικὴ Παλαιοσυμβολίαι γράμμα γερμανικὰ ἀενίγματα σ. 25

~~Ἐκ~~ Ἐκείνου κ ἄλλα τὰ ἔγγραφα παρὰ Ἐν Θυσπ. Ἐκ. Ἄθω ἐκείνῃ. Ἐκ. Ἄθω ἐκείνῃ. Ἐκ. III σ. 315 – 318

~~Ἐκ~~ μονῇ μέχρι Μονομάχου δὲν ὑπῆρχον Θυσπ. III σ. 324

31

'Ονομαστοὶ ῥῶσσοι Μοναχοὶ ἐν Ἄθῳ (Ἴδε ἐν τ. Ξενί 1913. Τομ. Π'. σελ. 766-775 "Περὶ τῶν ἐν ἁγίῳ Ὄρει ἀναφερομένων αἰρέσεως τῶν 'ονομαστοδίων". Ἐκ τῶν πρωτοστατῶν ῥώσσων μοναχῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Ἀρσενίου Μπουλάτοβ ἐδιδάσκετο "τό ὄνομα Ἰησοῦς εἶναι αὐτός ὁ θεός" καί μετά τοῦτο "ὅλον ὄνομα θεοῦ, ὅλος λόγος τοῦ θεοῦ, ὅλα ἀποκαλύψεις τοῦ θεοῦ, ὅλα προσευχή πρός τόν θεόν παντοδυναμία ὅλα ὁμοιοτέλεια τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ εἶναι θεός" ἤ αἵρεσις ἀνεφάνη τό πρῶτον τό 1907 μετεδόθη δέ ἐν Καυκάσῳ;) μετεδόθη δέ τῷ 1912 ἐν Ἄθῳ ἔνθα τήν 10 Ἰανουαρίου ἐπανεστοιχήθησαν ἐν τῇ Σκήτῃ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου καί ἐδιδάσκοντο οἱ Ὀρθοδόξοι μετά τοῦ Δικαίου Εἱρηνάρχου, ἐν δέ τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος τῇ 27 Ἰανουαρ. καί ἐδηώσαν οἱ αἱρετικοί νά παραλάβωσι τήν ἔξω ὅλην ἀπό τῆς προμετρείας ἐπιστασίαν τῶν Ὀρθοδόξων. Τό Πατριαρχεῖον τῇ 12 Σεπτ. 1912 διά Γράμματος Ἰωακείμ τοῦ Γ' παρεδήλωσε τήν αἵρεσιν. ~~Ἐπί~~ ἐπί τῆς παντοκρατορικῆς ἀναγνωρίσεως φάσεως τοῦ ἐν λαμπρῇ θεοῦ. Ἐσχάτη σημειοφόρος ἐπίσης τῇ 5 Αὐγούστου 1913 παιδιακοῦ τε νόου:

1 Ρωσική ἱερά Σύναξη τοῦ προφ. Ἠλιοῦ ἐν ἁγ. Ὄρει τοῦ [illegible] 1913. Ξεν. σ. 96

τὸ διάδοχον τοῦ Ἰωακείμ Γερμανοῦ Ε΄. "ἐξ ἐφόρου
ον ἐκ αἱρετικῆς, ἄγουσαν ἐκ τοῦ πανδοκείου". διὰ τοῦτο
ἐκ τῆς Ρωσσ. Συνόδου. ἵνα τὴν συμπαράστασιν τοῦ
ἀρχιάρχου ἀποτύχωμεν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐκ τῶν μελῶν
τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς - πίνακα μετὰ τοῦ παθητηρίου
ἐπιστολῆς. τὰ χειρόγραφα συμβάλλα ἐπὶ ἀφορμῇ αἰτίας
ἔσται ὑφ' ἡμῶν τῆς Ρωσσ. Συνόδου τῇ 27 Αὐγ. δημο
σιεύθησαν ἐν τῷ αὐτῷ ὀργάνῳ "Ἐκκλ. Εἰδήσεις" ἀρ. 35
Ἀρχιεπ. μετὰ τοῦ παθητηρίου ἐπιστολῆς τὴν 5 Ἰουλί
ου τῇ συνοδείᾳ τοῦ Γεν. Προξένου Ἀ/πόλεως Σμυρνίης
τῶν ἐκκλησιῶν τῆς ἀφιερώσεως Σεραφείμιος τῆς Χαρίτ
θησαν αἱ Ἀθῆναι διὰ τοῦ πρεσβευτοῦ "Δόντετο" διαμ
νης ἐπὶ 5 ἑβδομάδας. καθ' ἃς ἀνεγνώσθη ἐγκύ
ιος τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου κατὰ τῆς ψευδοδιδασκαλίας
τεντὸ σοχαὶ διαλέξεις. ἐν τῇ Μονῇ τῆς ἁγ. Σκέπης.
ἡ ἐκλεκτὸς, αἰτήσασα προσελθεῖν πρὸς τὸν Ἀρχιε
ρ κατασταίνουσι τῆς ὁδοῦ ἡ ὡρισθὴ τριήμερος
πιὰ τῆς ἀγρυπνίας. οἱ ἐκδιωχθέντες ἐκατὸν ~~ἐξ~~
~~πτωχοὶ πόδαπτοι. ὧν ἔφθασαν μέχρι τῶν $\frac{2}{3}$ τοῦ~~
τῶν πρὸ αὐτῆς τὸν $\frac{1}{4}$ ἦδη ἀπῆλθον τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ
μενόντων τῇ ὁδῷ ταύτῃ, οἵτινες ἔκλαιον καὶ

συμφωνούσων τοῦ Πατριάρχου τῆς τῆν Ἁγιωτ. Σύνοδον, ἡ καὶ
σταυτοῦ ἀποστολικοὶ, διὸ ὑποσημειῶσι τὸν Χ/σόμον χάρ
στρατιωτῶν Ῥώσων, τὴ 13 Ἰουνίου ἐκοίμησον οἱ τὴν Μοῖραν πρὸς
φρούρησιν τῆς λάξεως, ὅτε ἐγένετο ἡ ἀποσφαγὴ τῶν δύο
πορφύρων. τὴν 17 Ἰουνίου ἐψηφίσαν Ὀρθόδοξοι 661. αἱρε
τικοὶ 517 ἡ ~~ἀποδόκιμοι~~ μὴ ἐμφανισθέντες 360. οἱ σταυροστα
πτάλουν ἡ κατὰ τῶν στρατιωτῶν ῥιφέντες λίθους, δι
τοῦτο τὴν 23 Ἰουλίου ἀποφασίζουν ἡ διὰ τῆς βίας ἐμπυρώσι
25 χωνευτῶν ἐν τῇ Μοῖρᾳ τοὺς ὀνομαστοδιώκτας ἐπὶ τοῦ
στρατοπέδου. (οἱ ἐν τῇ Σκήτῃ τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου δὲν ἀπε
στησαν) οἱ ἐκλεκτοὶ στρατιῶται τοῦ τοῦ Τρωϊκοῦ
ἀποστρατεύουν ζήλωσιν κατὰ τῆς αἱρέσεως. οἱ σύ
φωνοι τοῦτοι ἦσαν 621 ὅλοι ἀποστάσησαν ἐκ Θε
σσ., ἐν οἱ μὲν ἔνοχοι ἐμφυλ. πολέμου πρὸ τοὺς 410
σθησαν ἐκ τῆς φυλακῆς, οἱ περιστοιχισθέντες τοῦ τῆς
ἐκκλησίας 8 ἐκ τῶ ἐν Θεσσ. ἡγεμόνος τῆς Σκήτης
ἁγ. Ἀνδρέου, οἱ δὲ λοιποὶ ἐν πορφυρᾷ στρατιᾷ
ἐκ τῆς κατοικίας των. τὴν 17 Ἰουλίου ἤλθον ἐκ Θεσσ
ἐκ 220 ὀνομαστοδιώκται ὀπισθόβουλοι χάριν
σαγάνδας. οἱ ἱερεῖς Σύνοδος τῆς Ῥωσσίας ἐν συνεργο
μετὰ τοῦ Πατριάρχου ἔχαιρον ὅλα τὰ προηγούμενα μὲ
τὴν ταπεινοφροσύνη τῆς αἱρέσεως. (ταῦτα ἐκλέκτ ἐπιστολ.
ἐ...πὸ τῆς Ῥωσσίας ἐν τοῦ Ἐκκλ. Ἱστ. Θεσσ.
748-775.

Κατά τήν ἐγκύκλιον τῆς Ῥωσσ. Συνόδου τό ὀρθόδοξον
ὄνομα περί τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἔχει οὕτω:
"Τό ὄνομα τοῦ θεοῦ εἶναι καὶ ἀξιοπροσκύνητον καὶ ποθητόν
ι τυγχάνει δι' ἡμᾶς ἐκφραστικὴ διατύπωσις αὐτῆς τῆς ἀγ
ήτης καὶ περιποθήτου οὐσίας τοῦ θεοῦ τῆς πηγῆς πάντων
ἀγαθῶν. Τό ὄνομα τοῦ θεοῦ εἶναι θεῖον, διότι ἐφανερώθη
ὑπό τοῦ θεοῦ, ὁμιλεῖ ἡμῖν περί τοῦ θεοῦ, ἀνυψοῖ τόν νοῦ
ν πρός τόν θεόν κτλ. Ἐν τῇ προσευχῇ (ἰδίᾳ τοῦ Ἰησοῦ) τ
α τοῦ θεοῦ καὶ αὐτός ὁ θεός ἐννοοῦνται ὑφ' ἡμῶν ἀδιαιρ
ιονεί ταὐτίζονται, καὶ δή δέν δύναται καὶ δέν πρέπει νά ὦσι
ρισμένα καὶ ἀντικείμενα τό ἓν τῷ ἑτέρῳ. ἀλλά τοῦτο μόνον
ρυσευχῇ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν. Ἐν δέ τῇ θεολογίᾳ. ἐ
ν πράξει, τό ὄνομα τοῦ θεοῦ εἶναι μόνον ὄνομα, οὐχί
ός ὁ θεός οὐδέ ἰδιότης αὐτοῦ, ὀνομασία τοῦ ἀντικειμένου,
αὐτό τό ἀντικείμενον, καὶ διά τοῦτο δέν δύναται νά θεω
νά ὀνομασθῇ μήτε θεός, (ὅπερ δά ἦτο ἀνόητον καὶ βλάσφημο
ιότης. διότι δέν εἶναι καὶ ἐνέργεια τοῦ θεοῦ.
ὄνομα τοῦ θεοῦ, ὅταν προφέρηται ἐν τῇ προσευχῇ μετά πίστε
ται νά ποιῇ καὶ θαύματα, ἀλλ' οὐχί καθ' ἑαυτό, οὐχί συνεπείᾳ θεί
ν δυνάμεως, οἱονεί περιλαμβανομένης ἐν αὐτῷ, ἤ μετ' αὐτῆς
ένης, ἥτις δά ἐνεργεῖ οὕτω μηχανικῶς, ἀλλά καθ' ὅσον ὁ
ρέπων τήν πίστιν ἡμῶν (Mald. 1,2) ἀποστέλλει κατά

κατά τήν ἀγευδῆ αὐτοῦ ~~μαρτυρίαν~~ ἐπαγγελίαν, τήν χάρ
αὐτοῦ καὶ δι' αὐτῆς τελεῖ τό δαῦμα.

3). Τά ἅγια μυστήρια τελοῦνται οὐχί κατά τήν πίστιν τοῦ
τελοῦντος, οὔτε κατά τήν τοῦ δεχομένου, ἀλλά οὐδέ διά τῆς πρα
ρᾶς ἤ τῆς παραυτάσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ, ἀλλά κα
τά τήν προσευχήν καὶ τήν πίστιν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, ἐν
μέρους τῆς ὁποίας τελοῦνται τά μυστήρια καὶ δινάμει τ
ὑπό τοῦ Κυρίου δοθείσης αὐτῇ ἐπαγγελίας".

Ν. Σιών σελ. 766-7

Περί τοῦς ἐπικλήσεως τοῦ Ὀνόματος ἴδε τά Πραξ. 3, 6. 16
4, 12.

Κατά τήν ἔννοιαν τῆς περί τοῦ ονοματος τοῦ Ἰησοῦ
διδασκαλίας συνεταχθη καὶ ὁ "Κανών ἱκετηριος εἰς
τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστον εἰς ἦχον β' πρός
τό ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτε συνταχθεὶς προφανῶς
ὑπό μοναχοῦ (Ἐλ. Ωρολ. μέγα ἐκδ. Βενετίς, 1882
σ. 481-487

Διεξοδικῆ ἔκθεσις ἐδημοσιευθη ὑπο τοῦ ἐν Χαλκῇ καθηγ.
Π. Κομνηνοῦ ἐντοχῇ πατριαρχικῇ ἐν "Εκκλησ. φαρῳ
ΙΑ; 1913, σ. 361-372.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παρθενία

οὐ κωρύουσιν οἱ εὐρωπαῖοι (ἴδι "αὐκηταὶ περιγραφόμενοι ὑπόξεμα" ἐν

[illegible] μονῶν ἐν τῷ Β'. Τυπ. ἰδιαίτρως ἐπιτασσόνται ὀνομα-
[illegible] οἱ αἰτρεῖς μοναὶ Λαύρας, [illegible] Βατοπεδίου καὶ Ἰβήρων
[illegible] ἡ γνώμη αὐτῶν κατὰ τὴν ἀγενείαν 154,24. καὶ
[illegible] ὀνομάζονται "μέγισται ἀδελφαστοῦν" καὶ ἀθεφαστοῦν ὁ μὲν τῆς Λαύρας
[illegible] ἐν τῇ σινάξει μετὰ 6 ὑπουργῶν ὁ τοῦ Βατοπ. καὶ Ἰβήρων
[illegible] ὁ πρῶτος μετὰ 3. (160,15)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πρῶτος – πρωτᾶτον. ἄγιον Πρωτάτον Γ' τυπ. 202, 26.

Ἡσύχιος ἐλέγω ὅτου ψηφοφόρα ἡγουμενάκος Μονῆ τοῦ Παμαρέτου α
παδοσίης τῶν τόπων ἐσοίκων Σωφρονίου ἀρχιεπ. καὶ ἀρχιμανδρίου τε αὐτοῦ Νικ
καὶ ψηφοῦ ἰσάσεως τε ἱερηνίου Ἱεροσολύμων" ἐν ᾗ ὑπογρ. Ἰωαννικίαν τοῦ
Ἰουράτορα ἀναφορᾶς ἀναγνωσθείσης ἐν πράξει ψηφίζη τοῦ ἁγίου Νικῆ παραφόρτου.

Πρῶλος τοῦ Γάνου χωνιάτης ἡμῶν ἐγένετο ὁ σοφὸς μοναχὸς Ναναήλ φουρ
οὐ λόγοι μὲν καὶ λαμπρὸν ἡδέσθην ὁ Ἀνδρ. Ἀκροπολίτης (ἔκμ. Α
τομ. Α. σελ. 36-44 ὁμιλίαι δ' εἰς τὴν μεταφορὰν τοῦ σεσωσμένου ὁ ἀρχ. Ι
παλαμεὺς (Θεοφ. Χαρακτῆρ ὁμιλίαι 1860 πρβλ. 44) Ἰδ. Χαλκ. Α
(ἰδ. τὰ ἐκ μνημόρων χειρόγραφα). Β σελ. 159, 2

πεωλεύων.. Στέφανος ὁ τὴν παῦλα καὶ τὸν ὅρος ψηφιζόμενος τοῦ τυπ
Γ' τυπ. πρωτοτυπώσεως καὶ οἱ λοιποὶ γέροντες καθὼς εἴθισται ἐκείνοις Ἀνδρ. Μεγ 104, 5.
201, 29.
ἐστὶ τὸν διαμαρτυρόμενα ἐκ δυοῖν ἡμερῶν ἔσεσθαι ἐν τῷ ὄρει ὅπου καὶ προαιρούμενοι
ἐκείμην χαμεύνιαν τὸν ὕπνον μετὰ τῆς συνεχείας κλίνης, οὐ δὲ ἀφροδ. αὐλ. 6-9.

ἐν Ἡγουμένος τοῦ Πρώλου. ἐν τῷ Α' τυπικῷ ὑπογράφονται Ἀθανάσιος
μοναχὸς καὶ ψηφοῦ. Ἀθαν.. τῆς μεγ. λαύρας
χρυσόβουλος μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Πρώλου Μεγ. σ. 150, 14. 18
περὶ τοῦ ὄρους ἡγουμένου προσελθὼν καὶ ἐν τῷ Β' τυπ. αὐτὸν
λέγει ὁ αὐτοκράτωρ "ἐκφυγὼν γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἀναμίξας ἑαυτὸν
ὄρει τε καὶ ἡγουμένου... 153, 7. δὲν εἶναι ὁ Πρώλος, διότι καλεῖ
λέγει· "ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκλογῇ τοῦ Πρώλου καὶ ἐν τῷ παρ. τυπικῷ γι

Ἰωάννης Φραγκανιώλης μοναχὸς Πρώλος ἐπὶ ἀρχῆς Μεγ 170, 1. (ὅπου ἦλθε ἡ ἔρις
Ἀθανάσιος μοναχὸς καὶ Πρώλος ὑπογραφὴ ἐν τῷ Α' τυπ. 150, 18
Θεοφύλακτος μοναχὸς καὶ ψηφοῦ " " " Β' " 162, 19 (πρβλ. καὶ 158, 33)
Ἰσαάκιος " " ἐπὶ ἀρχίου σ. 177, 20.
Ἰωάννης Βαρδᾶς ἡγούμενος ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου, ἀρχὶ
Πρώλος ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει" 181, κ.ἑ.
Γαβριὴλ Πρώλος ἐπὶ ἀρχῆς 183, 31 ἐξ οὗ δίδοται πάντως τοῦ ἀρχίου
ἐν τῷ ὄρει χειρ
Ὁ Ψηφοῦς νῦν ἀρχῆς ἀφαὶ Μεγ 171, 32 ἔχεται ἡ ἀρχιμανδρία
πρόσθ. αὐλ. 35
Θεοφάνης ἱερομόναχος ψηφοῦς ἐν τῷ χρυσόβ. Σινωπίου 142, 35. οὗτος
ἐκ ψηφοχειροθ. νῦν τοῦ Πάφου ἡ χ.

Δομέτιος ἐν τῷ Γ' τυπ. σ. 195, 10.

Πρώλῳ Διονύσιος ἱερεὺς (1580) ἐν Ζερβίῃ ἐπιγρ. Σημειώμ. Σ' σ. 15

Ἰωάννης τῷ 1285 (Κατ. λαυρ. Α' σ. 4) καὶ Πρωτ. 21.

Σωφρόνιος ἱερομ. (Δεήσεις μον.) 1584 Θύσσ. Α' περιοδ. (1844)

Γρηγόριος ἱερομ. 1544. " " "

337α

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

Πρὸς Τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον Β'. οἱ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Μοναχοί.

Μεγαλειότατε,

Οἱ εὐσεβάστως ὑποφαινόμενοι ταπεινοὶ Μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ πιστοὶ θεράποντες τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος καὶ Θεσώστου Βασιλείας ὑποβάλλουσι τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι μετὰ σεβασμοῦ τὴν παράκλησιν, ὅπως τὰ ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει κακῶς ἔχοντα θεραπεύσητε ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τε Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ τῆς κοσμικῆς δυνάμεως καὶ προόδου θαυμασίως ἐθεραπεύθησαν διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ὅπως μία χεὶρ, εἷς νοῦς κατευθύνῃ ταῦτα· καὶ ἰδοὺ τὸ θαῦμα ἐγένετο· ὁ Μέγας Κυβερνήτης ἔδωκε τὸν νέον ρυθμὸν καὶ τὴν νέαν Ἐθνικὴν ζωήν.

Ἤδη καὶ τὰ ἐν τῷ Ἱερῷ ἡμῶν Τόπῳ δέονται τῆς Ὑμετέρας ἀντιλήψεως, ὅπως ὁ Κύριος οἰκοδομήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὸν οἶκον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

«Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες». (Ψαλμὸς 126).

Στοιχῶν, Μεγαλειότατε, τῇ ὁδῷ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν Αὐτοκρατόρων, θεράπευσον τὰ νοσοῦντα πρὸς εὐλογίαν τοῦ Οἴκου Σου.

Οἱ ἄνθρωποι πειρασμοῖς περιπίπτοντες, ἐξέρχονται τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας ἕως ἂν ὑψηλὴ διαταθῇ χεὶρ κατευθύνουσα καὶ ὁδηγοῦσα εἰς τὸν ἀσφαλῆ λιμένα τῆς σωτηρίας.

Ἀψευδεῖς μάρτυρες, Μεγαλειότατε, τυγχάνουσι τὰ Τυπικὰ τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων τὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτομεν.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Τσιμισκῆς, ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος, ὁ Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός, ὁ Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος θερμὸν ὑπὲρ τῆς Πίστεως ἔδειξαν ἐνδιαφέρον. Ἐπῆλθεν ἡ Ἐθνικὴ καταστροφὴ καὶ ἡ ὑποδούλωσις τοῦ Ἔθνους μέχρις οὗ ὁ Κύριος ἐξιλεωθεὶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἐχάρισε πάλιν τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ γένος μας καὶ ἔταξεν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ ὡς Ἡγεμόνα καὶ Ὁδηγὸν τὴν Ὑμετέραν Θεοφρούρητον Μεγαλειότητα. Διεδέχθητε Ἐκείνους, ἐπακολουθήσατε λοιπὸν τὴν παράδοσιν καὶ πολιτείαν ἣν ἐκληρονομήσατε.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐπισυναπτομένων ἐπισήμων ἐγγράφων, καταφαίνεται ὅτι τὰ τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐξωράϊζε καὶ διηύθυνεν ἡ μόνιμος ἀρχὴ τοῦ «Πρώτου» ἑδρεύοντος ἐν Καρυαῖς.

Πᾶσα διαφορά, πᾶσα ἀνθρώπινος ἀδυναμία, ἐξωμαλύνετο διὰ τῆς στιβαρᾶς χειρὸς τοῦ «Πρώτου», ἀνδρὸς σεβασμίου καὶ ἐπιβλητικοῦ, διακρινομένου διά τε τὸ ἦθος καὶ τὴν εὐσέβειαν. Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ σοβαρὰ μορφὴ τοῦ «Πρώτου» ἦτο πρόσκομμα εἰς πᾶσαν ἀτασθαλίαν καὶ ὑπέρβασιν. Ὁ θεσμὸς λοιπὸν τοῦ ψυχοσωτηρίου «Πρώτου» ἔπρεπε νὰ καταργηθῇ, ἵνα δημιουργηθῇ ἡ πολυαρχία, καὶ ἐξ αὐτῆς ἡ ἀναρχία λόγῳ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν πολλῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν προσωπικῶν ὠφελημάτων, ἐπιβλαβῶν διὰ τὸ σύνολον τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων. Ὁ καιρὸς ἦτο κατάλληλος, δὲν ὑπῆρχε πλέον ἡ ζωντανὴ εἰκὼν τοῦ εὐσεβοῦς Αὐτοκράτορος. Τὸ Ἔθνος ἐδούλευεν ἀπὸ τῆς ἀποφράδος 29ης Μαΐου τοῦ 1453 καὶ ἠγωνίζετο τὸν σκληρὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς διασώσεώς του. Ἡ ἀρχὴ τοῦ «Πρώτου» ἐπλήγη κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν, αἱ Μοναὶ ἠρνήθησαν τὰς οἰκονομικάς των ὑποχρεώσεις, καὶ τέλος διενείμαντο τὴν περιουσίαν τοῦ «Πρώτου».

Δυστυχῶς, Μεγαλειότατε, τὸ ἤδη ὑφιστάμενον Νομοθετικὸν καὶ Διοικητικὸν συγκρότημα τοὺ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου, ὡς ἀναληθῶς διατείνονταί τινες, ὅτι εἶναι αἰωνόβιος θεσμὸς βασιζόμενος ἐπὶ τῶν Τυπικῶν καὶ Χρυσοβούλλων τῶν ἀειμνήστων προκατόχων Σου Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν ἱερῶν Πατριαρχικῶν Σιγιλλίων, εἶναι ψευδής. Διότι ὁ θεσμὸς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος εἶναι θεσμὸς ὀψιγενὴς ἐπιβληθεὶς εἰς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Τόπον συγκεκριμένως τῷ 1810 ἔτος, κατόπιν τῆς τρομερᾶς δοκιμασίας ἣν ἐδοκίμασε τὸ τλῆμον Ἔθνος ἡμῶν, μετὰ τὴν ἐπὶ Ὀρλὼφ ἀποτυχοῦσαν Ἐπανάστασιν τοῦ Γένους ἡμῶν, ὁπότε ἐσφάγησαν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει 100.000 καταφυγόντα γυναικόπαιδα.

Δὲν ἔχετε ἄλλην ἀνάγκην σαφεστέρας ὑπομνήσεως, Μεγαλειότατε, καθὼς ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἐν τῇ Πολιτικῇ Διοικήσει ἡ λεγομένη Βουλὴ - Γερουσία ἐχρεωκόπησεν, ἵνα σωθῇ τὸ Ἔθνος, ἐκρίνατε σκόπιμον ν' ἀναθέσητε εἰς ἕνα Κυβερνήτην τὴν Διοίκησιν τοῦ σκάφους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει· πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑνὸς ἀνδρός, πρὸς εὐλογίαν τοῦ Οἴκου Σας καὶ τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ «Πρώτου» θὰ ἐξομαλύνῃ καὶ θὰ καταπαύσῃ πάντα ἀνθρώπινον πειρασμόν, καὶ θ' ἀνυψώσῃ τὸ Ἅγιον Ὄρος εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν περιωπήν.

Ὁ θεσμὸς ἐπανιδρυόμενος ἐπὶ τῆς Βασιλείας Σου, Μεγαλειότατε, θὰ δώσῃ νέαν ζωὴν καθαρῶς Χριστιανικήν, θὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

.537γ

τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ θὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἐθεσπί
ἡ Μοναχικὴ Πολιτεία.

Αἱ ψυχαὶ τῶν προκατόχων Σου ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρω
θὰ σκιρτήσουν ἐκ χαρᾶς, ὅταν ἐν τῷ προσώπῳ Σου ἐπιτελεσθῇ ἡ Σω
τηρία τοῦ Ἄθωνος, δι' ἣν τόσον Χριστιανικὸν ἐνδιαφέρον ἔδειξαν
τοι ζῶντες.

Ταπεινοὶ θεράποντες τῆς Ὑμετέρας Μεγαγαλειότητος, οἱ
Ἁγίῳ Ὄρει Μοναχοί».

13ᵃ Σιγίλλιον Ἰωακείμ Α' παριάρχου ὑπὲρ
τοῦ πρώτου Κοσμᾶ ἀποκαταστάσεως
τῷ 1499.
ἀρχ. Ἐν ἔτει ἑβδομηκοστῷ ἑβδόμῳ (sic),
ἰνδ. β', μηνὶ Δεκεμβρίῳ διεκομίσεν ὁ τιμιώ-
τατος πρῶτος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Κοσμᾶς, σ. 24
τοῦ Καταστίχου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πρώτου ἐπαναφορά τῶν 1780-85 ἐσφιγμένη Ἰγνατίας
αἰχία τῆς ἀνεφράσεως λαύρας τῆς Ἰβήρων
καθηρέθη τῆς "συνεθλασαν αὐτοῦ τὴν ῥάβδον τῆς περιεστείλαν
τὸ κουκούλιον" κατὰ Μακραῖον, τὸ ὁ πατριάρχης Γαβριὴλ ἀπεδοκίμασε
τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου συνεχέσαντος τοῦτο χίαν τῆς τοῦ μεγάλου
διερμηνέως Νικ. Καρατζᾶ.

Lud. Mus. Bibl. Γ σ. 326

Πρῶτος Σιραφείμ ἐν 6. ἁγ. Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ σ. 27
εκδ. Κ/πολεῖς 1891

Τῷ πρώτῳ τοῦ ἁγ. Ὄρους χάριν ἵππου ἀγορᾶς
Τῶν Θετταλῶν γῆς ἵππους ἐξεκυψέ εἰς. στιχ. 13.
Εἰς τὸν πύργον ὃν ἐδείματο τῇ θεομήτορι ἐν τῇ μονῇ
τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου Νεῖλος μοναχὸς ὁ Νοταρᾶς.
Κ τοῦτο σὺν τὸ δῶρον ἁγνὴ Παρθένε. στιχ. 16.
Εἰς τὸν αὐτόν.
Ἐξ οὐρανοῦ τὸν πύργον ἡ γῆ λαμβάνει στ. 65.
Μαν. Φιλῆ ἱστορ. ποιημ. ἐν Ἐπιτ. Ἀληθ. Γ. (1882)
σ. 657.
Δεῖ ὑπάρχουσιν τοῦ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Müller

Ὁ [illegible] XXXI-III.
[illegible] Pek [illegible] 1222
[illegible] ὑδυρι [illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Πρωτάλον "Περὶ τῆς φύσεως τοῦ Πρωτάλου, τοῦ Βασιλοσαύρου" Κεφ. XVII

ὁ πρῶτος τοῦ ἀθροίσματος τῶν μονῶν τοῦ Παχωμίου
ἐλέγε το princeps monasterii (ἱερων.), abbas, ἡγούμενος, πατήρ. διὰ
ὀνομάτων καλεῖτο καὶ ὁ ἡγούμενος ἑκάστης μονῆς ἢ οἰκονόμος
ὁ Amélineau ἐν τῇ ἐκ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ μεταφράσει ὁμιλεῖ περὶ supe-
rieur καὶ hégoumène. Ὁ Παλλάδιος ἔχει τὸ: ἀρχιμανδρίτης
ἐξέλεξις εἰσηχθη ἀπὸ τοῦ Ε' αἰῶνος κυρίως, ἐσημαίνε δὲ καὶ τοὺς προϊστα-
μένους τῶν μονῶν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνωτέρους ἐπόπτας μοναχ. συνοικι-
ῶν. id. Νεαρ. Ἰουστ. 5,7. (id. τὰ καθήκοντα τοῦ πρώτου) ἐν συνόψει
Πέτραν. σ. 57...
Πρῶτος ὁ Παχώμιος διορίζει καὶ ἀποχρῶτος γενικὸς ἡγούμενος τοὺς ἡγου-
μένους τῶν ἄλλων μονῶν καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς προϊσταμένους τῶν ἄλλων
μοναστῶν, μεταθέτει καὶ παύει αὐτούς, δικάζει καὶ ἔχει τὴν οἰκον. διοίκησιν
αὐτοῦ, κυρίζει μίαν τῶν μονῶν ἐς κατοικίαν ἐκ ἔτι (act. 57-8)
καὶ τοῦ ἔτους προσέρχονται ἀδελφοὶ οἱ ἐκεῖ τὴν διοίκησιν ἵνα χρηστοδοτήσωσιν.
Περιγράφει τὸ ἐαυτόν καὶ τοὺς διαδόχους αὐτοῦ πᾶσαν πρωτοβουλία
ὁ σύστημα τοῦτο ἦτο συγκεντρωτικόν. Παρὰ τὸν abbas ἵσταται ὁ γεν.
οἰκονόμος. ὁ πρῶτος διορίζει τὸν διάδοχον. σ. 59.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΡΑΤΕΑ

Χρονόβουλλα ή διαιτήματα (δικήματα ή δίοι
Κυρίλλου λουκαρέως σιγίλλιον τῆ λαύρα
δοθὲν τὸν Μάϊον ἰνδ.: οὐδὲ ἂν οὕτως εἴη ἀπρεπὲς
σον ἢ βασιλέως ἢ πατριάρχας ἢ τῶν ἱερῶν ἢ σεβασμίω
των.. συντήρησιν ἢ ἢ τούτων ἐλευθερία ἢ τὸ φυλάττεσθαι τὰ
των δίκαια ἢ χρονόβουλα ἀναπαφαίλητα ἢ βέβαια ἢ ἀσάλευ
ἢ τό ἀνανεοῦν εἶτε ἐπιπυροῦν ἢ ἐπιβεβαιοῦν ἢ χαρτεύειν
τῶν αἰχμαλωτόρων, δεσποτῶν τε ἢ πατριαρχῶν σιγίλ
χρυσόβουλλα ἢ ἢ γράμματα τὰ εἰς τοὺς ἐπιβραβευθέντα τ
θείοις ναοῖς ἢ μοναστηρίοις· ἀπανταχοῦ γὰρ ταῦτα ἐν δυσὶν θεσ
συντείνει ἀναντιρρήτως, ὅτε τὰ ἐπὶ γῆς βασίλεια τε ἢ πατριαρχ. δ
μοναστήρια τὰ ἐν οὐρανοῖς δήπου μιμούμενα πολιτείαν ὑμνοις ἢ δοξολογ
αὐδώσιν τὸ θεῖον χεραιρ

Ἐκ τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ φροντιστηρίου ἱερᾶς ὁρφανοτρόφου ἀδελφότητος ἀδελφικῆς ἀγάπης
βασιζομένης ὁρφανοτροφείου ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀπόλλωνος ἀριθμὸς ἑβδομήκοντα ἑπτά
καὶ τοῖς ἀπὸ χεῖρα σφραγῖσι βασιλικοῦ συνεργοῦ δεσμίνου παλαιᾶς ἐκκλησίας
ἐν αὐλοῖς ἀσκουμένων ὑπὸ αὐτῶν. Ἐξ. Α' κομν. [illegible] τῆ λαύρα.
ἐκδοθὲν ὑπὲρ τῆ μητρὸς τῆ λαύρας Δεκ. ἰνδ. 7. 1090 μηνὶ αὐ

Εἴη ἡ ὑπάρχειν (ἡ λαύρα) αὐτοδέσποτος αὐτόνομος, αὐτοδίκαιος καὶ αὐ
τος παρὰ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ ἱερατικοῦ ἢ ἀπὸ ὁ μητροπο
ων αὐτῆ. Χριζόν ἰνδ. αὐ.
Μὴ τυχόντος τοίνυν τοῦδε οὔτε τοῦ κατὰ καιρὸν Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης οὔτε τῆ
οὐσίου ἱερωσύνη ἀναπωδύναι κατά τε περὶ τούτων πάντων, ἢ ἐξουσίαν τε καὶ ἀδειάν
τε δεριέντευσιν ἐνδείκασθαι τοῦ ἐν αὐτῆ σεβασμίᾳ Μονῇ (λαύρᾳ) τε καὶ πρεσβεύσαι τοῦτ. ἐν κελλίοις
μένοις ἢ ἄλλοις ἐφεξῆς ἐν αὐτῆ τε ἐρημίαν τε καὶ ἡσυχίαν τε ἐπὶ
ων εὐσεβεστάτων τε βασιλέων ἐπιτραπῆναι καθ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ ἐχθρῶν ἢ ἀκαθαρσίαν τε καὶ
ξασθαι ἐν αὐτοῖς ἐν ἅπασι ἀρχῆθεν ἀπαγορεύσασθαι ἐκ τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῆ τε καὶ ἐπὶ
σπουδάσαι· ἀλλὰ καὶ ἐπιτρέπομεν καὶ ἐπιτρέπομεν. (Σιγ. χω. λουκᾶς τῆ λαύρα ἱερ...)
Ὡς δ' ἐν τῷ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ τὸν ἀρχὴν τε καὶ πάντα καὶ ἀπαντήσαντα ἔρωτα ἐν τοιαύτῃ
τρέπει τε καὶ ἀδείᾳ ἐπὶ τῷδε διάπυρον τε καὶ ἀγαπητὸν τε καὶ ἀπαλλοτριῶσαι τὴν ἐλευθερίαν ἐκ τοῦ
τῆς τε καὶ αὐτονομίαν... ἐ τοιοῦτος ... (ἀρχιεπίσκοποι)

ἢ ἰδὰν χρυσόβουλλον ὑπάρχουσι διὰ τὰ χρονόμεια εἰς τὰ δι
ματα τῶν μονῶν ἃ ὁρίσει περὶ τοῦ χωρισθῆναι τῶν ὑπηρετῶν
ἀσφρενοχήλια, ἀναχωρητήρια, ἀνεγκλήτα, ἀδιαστόλα, ἀ
χρίσματα, ἀμεταβάτα, ἀμεταποίητα, ἀναποδοστα, μ
ἀσφαλῶς μονῆς
ἰδίας ἐπιτρεῖας ὑπερβῆναι τῶν παρὰ τῶν ἀνδρωσαν ἐναγομένων
καθέξουσι ταῦτα... κατὰ τελείαν ἀσφάλειαν ἢ χωρισθῆ
χρυσόβ. λαύρας Ἰωάννου Β' Παλαιολόγου 1408

αιοσχύνει ἡ βασιλεία μου ἡ ἰσοχρηστὸν ὡς μέρα τὴν διαφθορὰν σὺν αὐτοῖς
τὸν σαρκικὸν χρυσὸν λόγον αὐτῶν, ἡ διοσκόρη ἡ διοσκουρὶ δι' αὐτοῦ, ἐξ ἂν ἔναντιος οἱ ρὲ
ἡ βασιλεῖς ἡ ὑψηλοτέροι ἐξ ἡμῶν. ἀρχὴν ἡ τοῦ μεγάλου τῶν βασιλέων διαπρεπῶν
ἀφιερώσαν τὰ προσκυνητάρια διὰ δορεὰν ἐξ βασιλείας ἡ ἀγραφοτῶν μνημεῖα
προσοδημάτα τῆ... μονῆ ἀνατολὰ, ἀναφαίρετα, ἀναποσπάστα σαλμὸς ἀπ' αὐτὸν
ἐν σαν ἐμπόριον ἡ ἀντοχώρια ἡ σαν ἀναπτὸν αὐτῶν ἀδιάλυτα δρυοὶ ἐξ μεμαχίνων τῶν
ἀνομένων ἐν τῇ χαραγῇ βορείᾳ, ἡ ἐν τὸ ἐξῆς μεμονωμένα ἀνορχηδὸν
ἡ εἶναι σύρβωσι ἐκεῖνα σαλμὸς τὰ μέρη τὰ. μονῆς λαυρᾶ, σύρβιγγες, ἀγιασμὸς
ἡ διαμένουσι τὸ προσῳγὸν ὁ χρυσόβουλλα ἐξ βασιλέως μου, εἰσὶ δὲ τὸ βούλλα
ἐκ' τοῦ σαρκικὸς χρυσόβ. ἔχουσι αὐτὰ ἡ βασιλεία μου δηλοῦσι ἡ ἀναλίσκεται.
προσαγγέλλω φόβῳ, τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ δορεάν, ἡ εὐλόγως ἡ δικαίως ἐκεῖ
σοῦ, ὅτε ἦσαν αὐτοὶ οἱ μεγάλοι βασιλεῖς ἰσοχρηστοῦν ἀφιερῶν ἐξ ἡ ἀποσοφίσα
ὁ ἁγιώτατος κῦρ σάνδαλα τῶν κτημάτων ἡ ἄλλων προσοδημάτων ἐξ... μονῆς
τοιαῦτα καλαμβοὶ εἰσὶ τοῦ φόβητρος βηρᾶλα τοῦ δεσποτικοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἡ χρυσ
ραφιομφόσουσι ἡ τὴν αὐτὴν κεκτῆσθαι κεφαλὴν ἡ ἀντλαχθήσονται ῥιζὰ τῶν ἐκ
πάντων, ῥιζὰ τῶν τοιούτων καταδύνει δεφρὶν ἡ διαστάζα. ἡ καθόλου
ἐκοινὸν μὲν αὐτὸν ἐν ἐκφορᾷ ἐξ ἀμφίεσις ἡ διακόσμησις ἡ τοῦ ναοῦ, ῥιάζον
αὐτὸν τοῦ σαλαγάδου δεῖ.

νοῖς τοῦ Χαμαιαρίου Ανδρ. Π. 1319 (Actes V σ. 119-120).
καὶ τὰ ἡ Μιχ. Θ' Παλαιολ. καθωλ. σ 121-122. ἐτοῦ 1319.
ἡ διαδοχὴ τούτου Ανδρ. III. σ. 124-125. " "
ἄλλα σοῦδα τούτων φερόντων τὸν ἀνάκτορα Λίμνον

Χρυσ. Λαύρας Ἰω. Β' Παλαιολ. 1407.
διὰ σαλαγάδα ἡ ἡ ἀναπεπταμένα, ἀδιαίρετα ἡ σαῖς ἰσοκρατοῦσι
ἐκφορᾶς τὸν ἐκεῖ τῶν ἁγίων κατόπιν.

1407. Χρυσοβ. Ἰωὴλ Β Παλαιολόγ. ἐπόνεμε. εἰς Λαύρας
ἡ ὁ ἰσοκρατορικὸς ἀναφέρει τὰ παρούσαι μου
πράξεις, ὅσπερ ἂν εἴη ἐν τῷ παρόντι μου εὐσεβεῖ τῆς
αὐθεντείας τοῦ Καίσαρος, ἡ τοῦ θεοφιλεστάτου, ἡ τοῦ ζώντος
Ἰωήλ, χωρὶς δὲ τὸν ἀνακτόρου ὑγιείας αὐτοῦ· ὃν δὲ ἐν βραχεῖ
χρόνῳ ὁ ἡμέτερος ἐκείνου τοῦ γενεσιάρχου βασιλεύς,
Σαλὼν ἡ τῶν αὐτοῦ διαδόχων, εἰς ἣν δὲ ἡ τοῦ τοιαύτου
ρωσσάνου Χριστόνυμ ..... αὐτὸν ὃν οὐ μέτρον ὅρια διεσ-
χίσθη ἀρχαίων, ἃ περιέχουσι ἄνωθεν σύρβιγγα τὰ προ αὐ-
τῶν, ἀλλὰ ἡ διὰ τοῦ ὅρους δεξιόθεν λεπτὸν μεσότοιχον
ἔχειν ἐκεῖναι παραπλεύσας τὰ ἄνωθεν ἀφιερωθέντα ἐπὶ πρὸς
ταῦτα" (ἰδὲ τὸ Διπλ. Λαυρ. Ἰω. Παλαιολ. 1407).

πωρίτ γάρ ταῦτα (τὰ ἀμπελώματα, ἄλογα, ἀμπελουργικὰ, αὐλάκια
αὐτῶν καὶ ἄλλα τοιαῦτα τὰ ἀμπελώνια), κινδυνεύει ἡ ἐνοικιαστὴ τὸ ἡμίσυ τ
ἐτησίου ἔτους, ἀλλοτοῦ, ἄμπελος, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ τὰ ἄλλα ὕδατα ἡ πάντων
ἀποκλεῖσαι ἢ δι' ἀλλοῦ ἐνοικιαστὴ δύο σταλοῖς χρυσοβούλλοις ἐκ ἡμιλάρου ἐνοι-
κιαστοῦ, ἡ ἐκείνου γὰρ ἐνεκεφάλισε τρία κάλλη τῶν ἀμπελίων τὰ ἐπάνω ἐνα-
ἀμπέλου ἡμιλάρου ἐνοικιαστὴ ἡ ἀλλοτρίου · οὕτω καὶ ἄλλοι δύο ἐνα ἄλλου ἔχωσιν καὶ λα-
μβάνωσι. ἐμποδὶ γὰρ ἡ ταῦτα τὰ ῥηθέντα δύο χρυσόβουλλα ὁ ἐφορεύων σπουδὴ χρυσοῦ
λόγῳ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἡμῶν ἐμφάνους. Οὐδὲν γὰρ τῷ ἐμφανεῖ ἡμῶν ὀφείλεται, ὡς ἡ ἐξ
ἐμοῦ αὔξησιν, ποιέσαντες τε καὶ ἐμὸς τὰ ἀπορρήτα καὶ ἐμφανοῦσι αὐτὰ ῥηθέντα ἐνα-
ἡμῶν καὶ ἀγίας Λαύρας. Ἐὰν δὲ μηδεὶς ἐμφανὲς τῶν αὐτῶν τῶν ἀμπελίων
ἀμπέλων ταῦτα ἡμῶν ἐμφανῶν ἐν τοῖς ἐνοικιαστοῦ ἡμῶν. Οὕτω κωρίς τε τῶν ἄνω
ἐκ καὶ κωρὶς τῶν ἐκποιηθέντων δυοῖν χρυσοβούλλων ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν δὲ
ἐκ τοῦδε καὶ ἐκ τούτου ἡ ἀποστολὴ ἡμῶν ἐμφανὴς, μηδὲν τὸ παράπαν ἐναν-
τίον. Ἡ ἀκριβεστέρα, καὶ βεβαίου καὶ ἀρραγὴ ἡ ἐκποιηθεῖσα τοῦ ἐφορεύοντος ἐνοικιστοῦ
ἐκδοθεῖσα λόγῳ τῆς διανεμήσεως ἡμῶν βασιλείας. (644 λ).

Ἐπὶ [illegible] χρυσ. Διὰ φροντίδος τοῦ Παύρα
Ἐπὶ μὲν οὖν τὰ ἄνω ἐμπεριέχοντα τὴν δύναμιν τοῦ ἐφορεύοντος χρυσοβούλλου
μου τῆς βασιλείας μου ἐκδόσεως καὶ τριπλασίαν ἐποιησάμην σύνοψιν πάντων ἀκριβεστέρων
ἀκριβεστέρων, μηδενὸς τὸ παράπαν τῶν αὐτῶν δικαίων μηδὲ ἐνοχλουμένων ἢ κωλυ-
ομένου τοῦτο ἢ ῥηθέντος ὑπὸ αὐτοῦ μὴ ἐκποιεῖν. Ἐκδίδει δ' αὐτὰ ἡ βασιλεία
μου, ἡ βασιλικὸς ἐκποιεῖν τὸ διατηρεῖν ἐφορεύοντος τοῦ ἐμφανοῦς
μου εἰς τὰ ἐκ λόγου ἀποφάσεως ὑπὲρ ἐκκλησιαστικῆς ἡ αὐτῶν χωρὶς καθαρῶν
ἡ ἐφορεύοντος τῆς Μονῆ δικαίου χεῖρα ἡ τρόπον. ἐκ δ' ἡμῶν τοῖς προκειμένοις
τῆς αὐτῆς μου ἐντολῆς τε καὶ βεβαίου τὰ ἐφορεύοντα τοῦτο καὶ
ταῦτα ἡ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐφορεύοντος ἡ ἐφορεύοντα τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐφορεύοντος
ἐπιτίμων. ἐὰν βουλοίντο τε ἡ δίκαιον, μηδενὸς αὐτοῖς ἐφορεύοντος. ἡ γὰρ
μὴ τὰ αὐτοῖς ἐμπόδιον καθόλου ἐμφανοῦν τὸν

Πρόσεχε μὴν λὴ μετὰ τὸ ἅγιον Ὄρος διαμείνῃ σὺν αἰσχύνῃ μοὶ τὴν
ξένην τῆς ἐν Ἁγίοις πατρίδος τῶν ἱερογλυφέων Θεοφίλου τοῦ Χατζηπρο-
κοπίου χρυσοβούλλου τοῦ παιδίου βασιλέως ἐκείνου τοῦ Ἀρχίου τοῦ Λο-
μπάρδου ἐκ τοῦ ἀκμαίου ἐμβρυϊκῆς ἡλικίας ἀλλὰ καὶ τῆς ῥοδίνου Μοσὺλ τῆς τῶν λαϊκῶν
φθοχίων, ἀπὸ τε τῆς καὶ τοῦ ὁρίου τοῦ λοιπολοῦ ἁγιὸ Ὄρους ὑποφαγεῖν
(πρβλ. τὴ χρον. Ανδρ. Παπαδοπούλου αὐτ. σελ. 34, 25 ἐν ἀναφορᾷ τοῦ κοτσαμπᾶ τῆς Πρώτης)
τῆς ἀναμφίβολης τῆς ἀπὸ δεισιδαιμονίας ἑτεροδοξίας ἀσυδήτου φρονήματος. τῆς διεπρε-
πὸς λιθῆς τε καὶ Μοσὺλ τῆς τὰ ταῦτης μετόχια ἔνδοθι τῆς μέχρι τοῦ τῶν ἐβδο-
μήκοντα τοῦ ὁρίου νοσοῦντος τῆς ἀναμφίβολης καὶ ἀληθοφανοῦς τοῦ, τῆς ἴσης,
φρονήσεως ἀλλὰ χρυσοβούλλου. τῆς τὰ ταῦτης δὲ μετόχια ἐνδοτέρω καὶ
σπουδῆς ἀπὸ τῆς βουλγαρίου μεταφράσεως ταῦτα τῆς διαφυ-
γοῦσα δὲ ἰδικὰ τὸ ἔθνος ἡ τὰ ταῦτης μοσὺλ τῆς χρυσοβούλλου τυχεῖν τῆς
βασιλείας μου, τὴ βασιλεία μου τοῦ τῶν δήμων ἀλλὰ μὴ ἀναβιώσασα, τὰ
παρὸν χρυσόβουλλον σιγίλλιον ἀνανεῶσαι αὐτοῖς, δι' οὗ τὰ διορίζεται,
διορίζειν τὴν ῥοδίνου Μοσὺλ τῆς τὰ νῦν ἀλλὰ μετόχια ἐνδοτέρω ἀπὸ
τε τῆς καὶ τοῦ λεγομένου ὁρίου τοῦ ἁγιὸ Ὄρους ὑποφαγεῖν τῆς ἴσης ταῦτης
ἀναδόσεως καὶ τὴν τοιαύτην τοῦ ὁρίσματος ἀλλὰ χρυσοβούλλου
τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἔχειν ἐκείνου τὸν διαγραφέντα τε τῆς τὰ
ταῦτης ἀναγορεύσαντα τῆς αἰνεσόχρυσα καθὼς τῆς τὸ ὁρισθὲν

Ἐν Χρυσοβούλλῳ τῷ Ἁγίου Ὄρους τοῦ ἔτους 1317 ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ ἐκ τῆς Ἀγκύρας τοῦ ἐκ τῆς Ἀγκύρας τοῦ ἐκ τῆς Ἀγκύρας

Ιαν. 28 η

"Φιλολογικὴ Τηλεγράφω" ἔτ. 1819 Φεβρ. 1.

Περιγραφὴ τῶν μοναστηρίων τῆς βιβλιοθήκων τοῦ ἁγίου
ου. . . οἱ καλόγηρα βλέποντες τὰς προόδους τῶν
ομανικῶν ὅπλων ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου Ορχάνου τῆς τῶν ἀμέ-
ν διαδόχων του τῆς προνοούντες τὴν μέλλουσαν τύχην Κων-
αντινουπόλεως αὐτῆς, ἔστειλαν πρέσβεις πρὸς τὸν Σουλτάνον
τὴν Προῦσαν τ. μ-ας φέροντας 14000 φλορίων δῶρον, τῆς
αρακαλοῦντας, ὅταν τὰ νικηφόρα του ὅπλα κυριεύσωσι τὴν
πτρόπολιν τῆς γραικικῆς μοναρχίας, ἵνα ἀφεθῶσιν οἱ καλό-
ηρα ἀπολαύοντες τὰ θρησκευτικὰ τῶν προνόμια τῆς ἔχοντες
υτοὶ μόνοι τὸ ἅγιον ὄρος. Ὁ ὀθυμανὸς ἐδέχθη τὸ δῶρον τῆς ὑπε-
χέθη αὐτοῖς τὸ ζητούμενον ἐπικυρώσας τὴν ὑπόσχεσίν του τῆς
ε χαττιχουμαγιούν, ἤτα προνόμιεν τὸ ὑποῖον, ὡς ἄδεται,
χάλλε τοι ἐν τοῖς ἀρχέοις τῶν Καρυῶν. βλ. 62

αγυνιαι και πολιτικαι δικαιωμάτων,
ἐπὶ ἐπὶ σχὴν εἰς τὰς δημοσίας θέσεις
ἀξιουργίας καὶ τιμὰς, ἢ διὰ τὴν ἐξά-
σκησιν τοῦ διαφόρου ἐπιτηδευμάτων
καὶ βιομηχανιῶν. Ἅπαντες ἐσοῦται
παραδεκτοὶ ἄνευ διακρίσεως θρη-
σκεύματος ὡς μάρτυρες ἐνώπιον τοῦ
δικαστηρίου. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐξ-
τερικὴ λατρεία ἁπάντων τοῦ θρησκευ-
μάτων ἐξασφαλιοθέσοντας εἰς πάν-
τας, καὶ οὐδὲν πρόσκομμα δύναται
νὰ τεθῇ ἐν τῇ ἱεραρχικῇ διοργάνω-
σιν τοῦ διαφόρου θρησκευμάτων, ὅ-
τε εἰς τὰς σχέσεις αὐτοῦ μετὰ τῶν
πνευματικῶν αὐτοῦ ἀρχηγῶν.
Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ, οἱ προσκυνητοὶ
καὶ οἱ μοναχοὶ ἀπαλλοῦ τοῦ ἐθνικο-
τήτων, οἱ περιηγούμενοι εἴ τε τῇ
εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀσιατικῇ γουρκίᾳ
δέχουσιν ἀπολαύει τοῦ αὐτοῦ δι-
καιωμάτων καὶ προνομίων.
Τὸ δίκαιον τῆς ἐπισήμου προγα-
σίας ἀναγνωρίζεται διὰ τοὺς εἰ γου-
ρκίᾳ ἀπολυμαστικοὺς τῇ προξενικῇ

πράκτορας, οὐ μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὡρα-
ρημένα πρόσωπα, ἀλλὰ καὶ τὰ θρησκευ-
τικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ αὐτῶν καθιδρύ-
ματα εἴτε τοῖς ἁγίοις Ἰόνοις καὶ ἀλλα-
χοῦ. Οἱ μοιαχοὶ τοῦ ὄρους Ἄθω ὁ-
θαιδένοι καὶ αἱ κατάγγωνται διατηρή-
ναισι τὰ παραχωρηθέντα αὐτοῖς προ-
νόμια καὶ δικαιώματα, ἀπολαμβά-
νοντες ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως πλή-
ρους ἰσότητος δικαιωμάτων καὶ προνο-
μίων. –

5.0

Προσκομιδὴ ἔρις (περὶ κυδεξιῶν τοῦ ἁ. ἄρτου)
ἀπὸ τοῦ ~~[illegible]~~ 12 αἰῶς.

Πολυτελεία ὁ φιλὸς ἔγραψεν στίχους 13.
Τῷ πρώτῳ τοῦ ἁγίου Ὄρους χάριν ἵππου ἀγορᾷ
Τῆς θεττάλων γῆς ἵππος ἐξέκυψε τις
ἰδεῖν μὲν ἡδύς, εἰ δὲ τις χρεία δρόμου κτλ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ρραγωγή κατά τό Α' Τυπ. 146,28 ἐγίνετο ἐξαγωγή οἴνου ἐκ τῶν
"ὅρους, ὅπερ ἀπηγορεύθη" ἐκ κοσμικοῖς πιπράσκειν".
χοῖα κεκτῆνται τε τὴν μετακομιδὴν τῶν τῆς μονῆς αὐτῶν χρειῶν
ρασιν τῶν ὀπωρῶν καὶ τοῦ περισσεύοντός τισιν οἴνου μηδέμιαν ἐν
ἡμέραν προσμεῖναι δύνανται Β'. Τυπ. 155,16.
πωρᾶς οἴνου ἐν τῷ Β' Τυπικῷ ἐνῷ προκειμένου περί τῶν
ἐχόντων ὠχοῖα λέγεται "μήτε δὲ ἐκ τοῦ ὅρους μήτε ἔξωθεν
ἀ ἐξωνεῖσθαι σῖτόν φημι ἢ κριθήν ἢ οἶνον ἢ ἔλαιον..
, ἐκ τῆς Λαύρας ἐκ ἧς ἐπιτραιτησαν 4 ξευγάρια χάριν τῆς ξύμη
ἐντοι τὸ οἴνοχον τῶν τοιούτων ἀροτριᾶν ἢ σπυρᾶν τῇ γῇ τινα κατάβαι
. 157,15.

γαστίμων ξύλα"... ἐνήγαγον, καὶ ὅτι ξύλον ἐργαστήριον καὶ σα-
νίδια καὶ δάδας καὶ πίσσαν ἐξάγουσι τινες τῶν μοναχῶν ἀπόλου
δὲ ὠχοῖα καὶ ἀπεμπωλοῦσι (sic) ταῦτα τοῖς κατὰ κόσμον"
ρεύθη) Β Τυπ. 157,28.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

352 Πατριάρχαι Αγιορεῖται (ἴδ. ὁ ΙΔ' αἰών ἐν ἁγίῳ Ὄρει)

Μανασσῆς (1491-9) ὀνόματι τῆς ὁρείνης μονακὸς ἁγιορείτης. δὲ μητρ. Σερρῶν, εἰσηγείς πατρ. μετανομάσθη Μάξιμος. Γεδ.

Ἀθανάσιος ὁ Α' Ἐσφιγμενίτης β. βίον ἐν Θρακικοῖς τομ. 15, σ. 69, Νηφων Λαυριώτης 1311-1314

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βίος Πέτρου τοῦ Αθωνίτου "ἀνωνύμου πτωχοῦ μοναχοῦ"

... ἐν Συρίαν ἀφικόμενος ...

του Kirsopp Lake, M.A. reader in Leiden "The early days of Monasticism on Mount Athos". Oxford 1909 8vo σ. 117. ἐν τοῦ Δ-79 κώδ. τοῦ VII τῆς Λαύρας ὑπάρχει καὶ ἐν Ε190 τοῦ 1646. καὶ ἄλλ. ἰδ. σ. 210. ὁ υἱὸς ἐν τῷ Δοκίῳ σ. 18-39. ἀρχ Τὸ τοῦ τῶν ἁγίων ὄρους καὶ τῶν ἱερῶν δοκιμῆς πολιτείας ἐμπρέπουσι ἐν τῷ ὄρει.

ὁ δὲ τοῦ λαύρα τοῦτοι ἐκεῖ ἐν τοῖς, ἐν αὐτοῖς ὀνείρατα ἐν τῷ ἁγίῳ Μ. Ἄθῳ ὁ Παΐσιος ἐκοινώνησεν τὸ σχῆμα τὸ "μεγάλο" ἔχοι "ζητεῖ τῶν ἐμπρ- ... τοῦτο μοι πληρωθῆναι ὑπὸ Νικηφόρου τοῦ πατριάρχου νεωστὶ ὁ ἐκεῖ ἀνηφθησαν".

ἡ τοῦ γεωργαρίας (ἐν ᾧ ἐμοὶ ὅλα πληρωμένα "ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ καμάρου · παῖδες δὲ ἐκεῖ τὸν ἐν ἀγρῷ ἐκφοβίαλον τε καὶ ἐν ὀνείρατ ον) ἐν οἷς · 2ᾳ αὐτομαρίᾳ ἡ βοήθεια τοῦ ἁγ. Νικηφόρου ἐκεῖ "ἐν τῷ ἐν ἀγίᾳ ἀκρίᾳ ἀνεμόμενον · καὶ δι' ἐκ τῶν ἐν βραχεῖ γῆς τοῦτον ὁ ἀνήρ καὶ ἄρτος εἰδὼς αὐτοῦ κοσμικάλλιν. ὁδὸ τάχιον ἀ εἶχε ἐκεῖ ἐμοὶ πατρ- ἐκεῖνοι ἐν κύριῳ καὶ εἶχαι μεῖ ἐγορηγορίου (καὶ ἐκεῖ τὰ ἐμοὶ ἐκεῖ ἐν ἀγίᾳ μονῇ)

ἡ ἀκρωνύχιος. καὶ ἡ ἐμοὶ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ Ἰσαὰκ (ἐκεῖ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσαὰκ Ἰ.Ρ.) ὁ δὲ εἶπεν · "τὸ ἅγιον ἐστιν ὄρος, πλὴν ἐκεῖ, ὅπου ἀρτῆ ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ ἐκεῖ ἐμοὶ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ

α35* ἀντίφασις. τοῦτο αὐλητικὸς τε αὐλοῦντι ὁ ταὐτὸν μέτρον
Νικόμαχος ἔοικεν εἰρηκὼς εἶναι, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐπὶ
ἐνδέσεως . . . (καὶ ἐν ἀρχῇ εἶναι δὲ συγγραφέως ὁ Νικόμαχος).

Ἥρων. Μετὰ δὲ τὰ περὶ τὴν ἁδρομερῆ καθήκοντα ἐν τῇ ἐπ-
ὑπερ (ἴδ. αὐλ. παχρονιορία) τε καὶ τὰ ἐν χρόᾳ εἴκοσι ἀρμο-
νικὰ παραμεμφθῆναι τὰ τοῦ Ὄρους. σ. 35· ~~ὁ δὲ γράφων~~
ἔγραψε μέντοι πρὸς ἐπόρθωσιν .". τὰ φθόγγων στοιχεῖα ἀσημείω-
τα· ἀλλὰ τὴν ἀναστολαϊκὴν τε καὶ ἐπὶ ῥαδιουργίᾳ τῆς μίμησιν ἐπ-
ῆκται τὸ ῥαφῆναι τοῦ τόπου τε καὶ τῷ ἐν τῷ τόπῳ, τὰ δ' ἄλλα ἀτε
ἀναπράττοντες ἦσαν εἰκὸς τὴν ἀσημείωτα τε καὶ ἀσυλλήπτου
τῆς ἀρμῆς τῆς τελησιάλου τε τῷ ἄγαν ἀ λοῖς φιλοσόφοις ἀφεγγε-
μένοις εἰσὶ σφριγοκαύκαλα, πρὸς τὸ μηδὲν ἐαυτὴν ὠφελῆσαι τὴν
ἀκοὴν τῆς λοιᾶς ὁρᾶλας τὰ μίμησιν ἐπιβεβαιοῦσιν τε ἐμποιεῖ-
σθαι δι' αὐτὴν τὸ τοῦ νοῦ παραπεπλάσθαι ὅρια, ἐπεμπλησιάσθη
ἀκλησίαν ὀνομαζόμενα τε καὶ τὸν λιγυρὸν ἀγοῦλον κύριον τε καὶ τὸν αὐ-
ραῖον ἀγοῦλον ἀλλήριον." τε αὖθις τελευτᾷ·

σ. 38 τοῦτο ἀκούσαντες, ἀδελφοὶ τε καὶ πατέρες, . . . καὶ πρὸ
ρᾳ γραφὴν ἐκλιποῦσαν τὴν ἀκοσμίαν τε καὶ ἀσυνταξίαν τὸ καὶ τὸν πρῶ
τὸν εἴδους τε καὶ τρόπου καὶ ἁρμονίου μεγαλοπρεποῦς τε καὶ ἀναδόρμιον· ἐκεῖνοι γὰρ ἅπαν
τες τόπου τε καὶ ἐν τόπῳ ἀπαγορεύσαντες οὐδὲν ἧττον περὶ ἓξ μονοτρήτου μιᾶς
λαιοφωνίας ἑαυτοὺς ἐπιπονοῦσιν . . . τῆς μὲν μιμήσεως τὰ ἄγαν, οἱ
δὲ φιλοσυλλήπτορες τε καὶ φιλοΰλοι ὄδοντας τε ἐμπέσοντ ἐπὶ ἀρετὴν τὰ
ἀμφότερα μονοτόμησιν τελησιάλου ἁπλότητος τε καὶ μονόλροσσον ἐπὶ δυ-
σεῖαν τε καὶ σφαγίοις ἄρα γνησιοτέρους· οὐ γὰρ τρυφὴ ἐπιμεμῦσθαι
χλωρὸν ἀφαγοῖς ἐστέφανο . . . οὐδὲ τελησιάλου ἁπλότητος τε καὶ ἐκτενοῦς
ὠφελησιμότητος, παιδαγωγητοῦ, ἀλλ' ἐν ἀρμῷ μέρους ἔφερεν τὸ τοιοῦ-
τον· ὁ συγγραφεὺς οὐχὶ ἅπαντα ἔχει λέξεως ἀναλόγου τε
ἀφροδίσιον ἀπὸ ἀμφωτίριον ἐπιμεμῦσθαι ἀπὸ εὐφημίας
ὁ ἔμφυτος (ἴσως δὲ καὶ ἐν τοιαύτῃ διαφορᾷ τὸ τε καὶ τὸ ὀρεῖ) · ἀλλὰ
τοιοῦτόν ἀεὶ δοκοῦσιν ἐπὶ Συρίαν, ὁ χρόνος παρωχήκει. τὰς
αὐτὸ ἀναλύσεις (= τὰς καθημερινὰς ἀναγνώσεις) τε τὸ . . .
τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀγνοίας τε οὐδὲ ὁ ἐπόδυσις διαφθείρεται.

τῆς γραφ. φωνασκίας ὁ παλαιὸς ὀχληρὸν
ἴδ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὁ Β. Παρμᾶ 999-1040.
μᾶλλον ἐπιτεύξεις ἐγκυρίαν
στὴν ἀρχή

[illegible]

[illegible] Παρ. Αἰγύπ.
Τομ. 150-100 A

[illegible] οὐδὲ γονεῖς

[illegible] 1000 B

[illegible] 1000 C

[illegible] 1001 A

[illegible] C

Οἱ πειρασμοὶ μεταμορφούμενοι 1017 D.

... ὁ διακομιστὴς ἄγγελος ... ὅς τε μάνα ἐν γυναίῳ ἐπιδείκνυσιν αὐτοφυὲς ὁμοῦ τε τοῦ μετάλλου ὄψιν, ἅτε τῶν τοῦ μεταλαμβάνοντος ὀρέξει τὴν γευστὴν ποιότητα συμμεταβαλλουσαν ἀεὶ παρέχον

ὁ πρεσβύτερος λέγει ἀπλῶς "ὑπόδειξις δὲ σοι τὸ μάνναπρὸς τροφὴν" σ. 30. 1025 D

Κύνηγος τε ἔλαφος 1028 A.

Παραλείπονται τὰ τῆς ἀποβάσεως ἐν τῇ τοῦ κλήμεντος (Lake σ. 33-35) τε οὐδὲ τὸ ὄνομα ὑπάρχει ἀλλ' ἀμέσως ἀπαίρουσι οἱ τὸ λείψαιον φέροντες εἰσὶ Θρᾶκιν τε ἐν κώμῃ φωτοκώμης παραγίνονται. 1036 C

ὁ Lake φιλεμόμιν σ. 35

τὸ περὶ χρηγάτων ἀπλῶς ἀναφέρει ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπου τε τῶν παλαρίων 1037 A

(Lake σ. 37-38). καὶ ἀρχὰς ἐκπέμπειν τὰ δεκθῶσι τὰ παρὰ τούτου δι' ὅμενα 100 νομίζεσθαι "τῆς κοιλίας τοῦ ἀγέν" κἂν χρυσὸν ὑποσχοίτο χίλια τάλαντα, ἀλλ' ἀπεῖχε ἀπὸ ποιοκόπου ὅτι οὐδὲ τὰ 100 δὰ δῶσι ἔλαβον ἰαυτὰ "παραμυθούμενοι"

«Παναγίας ὑποδοχεύς. Παλαμᾶς ἐν β. Πέτρου Μίτμε
ΘΑ κορ. 150.

Τοῦ καλλιγένους Πέτρος ὦ Δεσποινᾶς (ἐρωτᾷ ὁ ἀγγελικὸς λόγος) ... τὴν δ' ὑπολαβοῦσαν φαιδρῷ τῇ καρδίᾳ ἀποκριναμένην· Ἔστιν ὄρος ἐν Εὐρώπῃ κάλλιστον ὄρων καὶ μέγιστον, ὃ ὄρος Λιβύην τετραμμένον, καὶ σκιὰ τῆς θαλάττης εἴσω φοιτῶν· τοῦτο τῆς γῆς ἀνάσσης ἀποκεκλιμένον τῷ μεσημβρινῷ πρέσβυν παλαιότατον ὀφθαλμοῖς διέγνων ἔγωγε· καὶ τί ἄρα τῆς ἰδιαιτάτου ἐνδιαίτημα ἀμείνονα ἐρωτᾷ, τῆς ἁγίων τούτων κάλλιστον; τῆς τῶν ἐν αὐλοῖς τῆς τὸν ὄρος τὸν κοινὸν ἀνθρώποις σκέπειν ἐθέλοντα πρέπουσαν ἀρετήν, ὀφθαλμοῦσθαι διὰ βίου φανεῖσα, ὀφθαλμοῦσθαι τοῦτοις ἄμαχος ἀγωνιστής, τῶν πρακτέων ὑφηγητής, τῶν μὴ ὀφειλόντων ἑρμηνευτής, νεμεσητῶν, ἰατρός, τροφεύς, ἦν ἄρα βοῦκε τροφὴν τῆς ψυχῆς, ὅση τὸ ὄρος τὸ σῶμα τρέφει, τῆς λογικῆς οὐσίας τῆς ζωτικῆς, τῆς ὅση τὸ σωτήριον διανοίᾳ τῆς ἡρώνου τῆς μὲν τοῦ καλοῦ ἀκολουθοῦν συγχωρεῖ· συνδεῖ δὲ ἄρα τῆς τῷ νικᾶν τῆς θνητῶν, οἷς ἂν γένοιτο ἀχθῆ καλαύσαι τῆδε τὸν βίον, τῶν αὐλοῖς ἥμαρτηκόσιν ἐχθρὰν ἐμπεσοῦσαν παρ' αὐλοῦ τὴν ἄφεσιν. διὸ δὲ ἀδὼν ἐπῆκεν ἡδονὴν ὁ λόγος ἀκοῦσαι, ὅτε λίθ τροσοῦδαδον ἦρεν τῆς τοῖς τὸ φρονοῦσιν ἄφασι κατὰ ψυχὴν σωτηρίαν ἀναμφιλέκτως ἐναγωνίζονται, ἵνα γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ... ἀσυγχύτως ἐν ἡμῖν ... ὃς οὐκ ἂν ὑστερήσοντας ἡδίστου νοῦν ἔχοι.

Ὁ δὲ Ἅγιος βίος νῦν τοῦ πρεσβύτερου Νικηφόρου γράφεται ἐκ τ[ῶν]
. . . . Ἐν τῷ τοῦ Ἄθω ὄρει ἔστιν ἡ ἀναίμακτος αὐλὴ, ὅπερ ἐκ μη-
ρυνθέν ἀλησόμενοι εἴχομεν παρὰ τοῦ ἁγίου υἱοῦ τῆς ὁδοῦ, ὅπως οἱ ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι ἀναχωρούντες ἰσχύσωμεν τῆς τῶν πονηρευομένων ὀπτασίας
ἀπεχόμενοι τῆς τοῦ ἐρεῖν ἀγνότητα τῆς ὁδοῦ τῆς διαθέσεως ψυχῆς ἐπιτη-
δεύοντες ὄνομα ἔτι δὲ παροῦσαι μετὰ ἀμέμπτου διανύσωμεν τὴν
μέλλουσαν δι' ἧς μὴν διαφόρων ἐγκρατείαν· πάνυ γὰρ ἐσθίειν φῶς
ἔχω ἰούτου, τῆς ζέειν μου τὸ σπεῦσμα ἐπ' αὐτῷ ἐπιφραίνειν. τῆς γὰρ σα-
φῶς οἶδα ὅτι ἐδίκαι ἐστὶ ὅτι ἐγκαθήνειαι τοῦ γάμμα τῶν μετὰ τὰ
ἄκρων ἕως ἄκρου αὐλοῦ τῆς τὸ ἔχος τοῦ ἁγίου υἱοῦ τῆς ὁδοῦ, εἴ γε τῆς αὐλοῦ
τῶν σωτηρίων ἐνίσχυε ἀντέχονται τὴν τοῦ σύμπαντα ἀεὶ τὰ τ' αὐτὴν
οὐ μὴ διαπεσεῖσθαι· τῆς ἀγαλυπῆ αὐτὴν τοῦ νόον τῆς βορρᾶν τοῦ εἰ-
ρηνικοῦ ὄρους τῆς καταπυρεύουσιν αὐτοῦ ἀπὸ δαιμόνων ἕως δαιμόνων
τῆς τὸ ὄνομα αὐτὴν ἐν ὠδαῖς ἢ ὑφῆμα περιβόητον δηλοῦ τῆς τῶν δια-
βρόντων ἐν αὐτῷ ὑποταγῶν. σ. 25 ἐκδ. Κ. Lake.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

παραγία εἰς Ἅιδου.

σαδους περὶ μεταβάσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Ἅιδου ἐορτά-
ματα τὸν 16ον αἰῶνα καὶ ἀναχωρίαν τοῦς λοὺς ἁγιος τό-
χαρις τοῦ νεκροῦ σωσοῦ καὶ τοιούτων πραγμάτων.
Γιδεὶ Ἡμερ. φάρος 16 Αὐγούστ 1902 σελ. 159-160
ἐνδυναμώθη χαρακτὴρ ἀνατολικὴ εἰ Ρωσία καὶ ἀλλ' ἐν αὐτῇ χρόνῳ
16 Θεοτόκου (ἁγιορείτικα καὶ ἐν Βυζαντίῳ) ἰδ. Ἱστορ. τῆς Ρωσ. ἐκκλ. Βασ. σ. 64.

παράδεισος τοιοῦτος (ἀκόμη ἐν χαλκῷ σώζεται) νοερῶς ἀνα-
λαμβάνει ὁ σταυρὸς ἀγαθότητος καὶ ἀγάπης ἀνθρώπου Παράδει-
σος φησὶν ὁ Χρυσόστομος, οὐδὲν ἕτερον ἢ αἰσθητὸν καὶ ἐν βίῳ ἡ ἀθανασία ἐν
ουρανῷ ἡρμόσατο διὰ τῆς ἁρμονίας τοῦ σταυροῦ ἐκείνου ἱερὸν αὐτὸ ἀπέδειξε
σκεῦος, ἐν ᾧ σταυρὸς κατέκειτο, οἱ ἐν ἁγιότητι σχεδὸν τόπον ἐποσφράγισαν
κοσμήσαντες οὐκ ἐσχύσαν. Ἀκάθιστος. 13-4.
Σύμβολα ἐν τῷ Α. Β Τοπικῶν οἱ νῦν ἱερομόνα-
χοι ὀνομάζονται ἡμῖν.
Αἰσθητὴ παλιγγενεσία" ὁ μεγαλοφυὴς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἔλεγε περὶ τοῦ σταυροῦ κοσμοῦντος ἅπασαν
ὀσφρησιν γινόμενος ἀπόστολος. 14 ὁ ἅγιος Παΐσιος νοερ-
ῶς ὁσιωνύμιος καὶ ἱεροφαντικὸς ἐν τῷ ὄρει τῶν ἁγίων. Ἀθῆναι 135

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

354 Παίσιου ἁγ. Ὄρους.

Κωδ. ἀ. Παίδ. 206 φ. 45 "Διήγησις ὡσαννίας ... τοῦ 1854 ἐν Ἰωαν.

" " 279 σ. 104-107 "Ὁσιακία φραικὴ μαπαρίου ἡγ μοναχοῦ καὶ ὁπηγιανοῦ καραμανγιοῦ περὶ παναοσίου πατὸς ἡμῶν ... μοναχοῦ συγγραφεῖσα παρὰ Δανιηλοῦ ἱερομ. Βλαχ καλογέρ ἀχιδ.

"Ἡ ὁσιακία τοῦ μακ Δανιὴλ ὅσου εἶδε καλὰ τὸ ἀγῶνδ ἔλαβ νοερ κωδ. Λαυριάκου 9 XVIII φ. 233α-234β.

"Ὁσιακία τοῦ " " μοναχοῦ καλὰ τὸ 1704 ἔτος ...' κωδ. Γρηγ. κ κων. Παίδ. 206 φ. 93 κ 279 σ 104. κ 161, 8. κ 204 σ. 67. Βατ. Ἑλλ.

Διήγησις γνωρίσαι ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει ὁσίων τῶν Καρεῶν. ἁγ. Anna 26. κ ἄλλο διάφορα αἰσθανόμενοι ὁποῦ ἤμεν εἰς αὐτὴν αὐλὴν (τὰ αὐτὰ κ ἐν κωδ. Ξηροπ. 94 κ

Ὁσιακία κοσμᾶ μοναχοῦ φοβερά κ ὠφέλιμος Δοχειαρ. 127 κ ἁγ. Διονυσ. 237 φ. ανδ' β - φξα. XVII Ἁγ. Παντ. 748. 31 φοβερὸς (ἱερόδουλος πεσὼν)

Διήγησις περὶ Πλαρίωνος ἁγ. Παύλ. 114 φ. 136β-139α.

Θεία μυστήρια κ ἀποκαλύψεις, ἃτινα ἐφανερώθησαν ὁσίῳ καὶ διαφόρῳ πατρὶ ἐν τῷ ἁγ. Ὄρει τοῦ κωδ. Ἰβηρ. 750 XVIII.

Διήγησις περὶ ὁσιακίας μοναχοῦ Ἀγαθαγγέλου ἐν Λέσβῳ ἱερομ. Δοσιθέου ἐγὼ καλαβρυτινὸς ὁ Χαιδαμονίδου Ὀδύσσεως Ἰστ. Ἀθω III σ. 163-3 ἐγὼ καλαβρυτινὸς δὲν εὑρῆκα κ ὁ " μόνον τὸ περιεχόμενον, ἀλ .. κ' ὅδε κ τὸ τέλειον ἔχει.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παραδόσεις

δεών αἰσορρίωτε ἐντεχνῶς τὰς παραδόσεις χέρων ὅτι
σθησαν ἵνα ἀχηρωθῇ τὸ πενόν τῶν αἰώνων μέχρι τοῦ
Ημερολ. "ὁ φάρος τῆς Ανατολῆς" 1902 σελ. 161-162.
ἄξει μόνον ὅτι αἰσό τῶν πρόνων τῶν εἰκονομάχων
ται ἢ ἐγκαλοίκησις αἰσό τῆς Μονῆς τοῦ Κοχρου
162.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Παιδεία: ἡ. κ. λέγει ὁ Gerlach (Μονεμ. ἐφ. ἔ
ἰδ. κ. 1804. εἰ λέγει ὁ Πατρ. Διονύσιος.
ὁ φαναρ. ἐνδοξότατος, ἡ λαϊκὴ ὁρὸς ἐπὶ διαφόρων ἔ ἡμερομηνιῶν
μεταβαίνει λαϊκὴς καὶ θείας καὶ σχολικῆς φρονήσεως καὶ σοφίας, ἐπειδὴν δὲ
διδάσκωσιν αἱ θεῖαι οἱ πραγματικοὶ ἱερεῖς. Πάφαν. οἱ Νεοελλ. 9.
. Τέχνη ποιητικὴ καὶ ἐπιστήμη εὑρετικὴ ἐπὶ δραστικῶν λόγων, εἶναι δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ
μορφοῦ καὶ πατρίδος μας ἀποδεῖξαι πραγματικὸν καὶ ἱστορ. τοῦ μοναστ. βίου Ἁγιορειτῶν
Οὐκ ἐπιτηδεία δὲ κοσμοπολιτικὴ καὶ ἐμψυχοτάτη ἐδόθη, καὶ τὸ δόγμα ἐπέτυχον ἐκ ἀρχ.
καὶ βίου, οἱ ἐκ μεγίστου καὶ μοναδικῆς ποιητικῆς Εὐφρόσυνος κτλ.
ἰδ. Κριτοβ. σ. 139 Γερμ. καὶ ἐπ
ἐφαρμογαὶ αἱ σπουδαῖαι καὶ μοναχικὴ ἐκπαίδευσις πρὸς ἐμψύχωσιν

ὁ 139 ἕως 140. κατὰ τὸν τοῦ ἁγ. Παχ. (Πέλοπ. 114) ὁμιλεῖ περὶ δι
οὐσίας καὶ ἐν τῇ κοινοβιακῇ συνεκφωνήσει ἀρχαρ
ἰδ. κ. κεφ. 100 (σ 111) καὶ 13 (σ 101)

Νικηφ. Καλλίστου Περὶ ἐκκλ. παιδείας ὅτε χρηματοῦν τὰ κρι
νοβιακὰ ἐδέχετο καὶ τὴν χρεῖαν ἐπαίδευε μικροὺς βιβ I μερ. κζ' σ. 5
Ἐρευνήτης Γρηγορίου Ε' καν. Διατ. Γεδ. Β' σ. 209 (Μεγ. Θεμ. 14

Διονυσιάτου γράφει "πρὸς βαθμὸν (ὁ Ἕλλην) μοναχῶν
γραφικὸν, κοινὸν λόγιον, εἶτα τὴν ὁρὸς ἑβραϊκὴν ἐπιστολήν, εἶτα
Ἑλληνικὴν καὶ μικρὸν τὸ τοῦ Ἱερεμίου, εἶτα λογικὴν τοῦ εὐαγγελιστοῦ, εἶτα ἐξ' πα
ραμυθ. λαυσ. κζ' σ. 81. καὶ σ. ΧΡ 96. διδασκάλου δ' ἐστὶν ἐξ γράμ
(οἱ τοῦ Παχωμίου). ἐγγραμματικὸς δ' ἐστὶν (ὁ Σαραπίων) ἀναγινώσκ
ουσι τὰ γράμματα. λαυσ. ΠΖ σ. 169.
ὁ Peter Bellon γράφει: Ibi nemo frater vocatur, omnes vel patres vel filii compellantur. Quisque ad opera, quibus idoneus exercitatusque est, deputatur. Qui graece legunt aut tantillo literarum peritia instructi sunt, aliis quodammodo anteponuntur et in choro ceteris anteire possunt. Ibi paucissimi presbyteri sunt, qui tamen perinde atque ii operibus manuum vacant. Hinc vero fit, ut lectionem, scriptionem, litterarum omnium studium negligant et in crassissima ignorantia versentur. Olim doctiores calogeri fuerant nunc autem in tanta monachorum multitudine vix unum duosve singulis in monasteriis reperias qui legant aut tantillum literarum sciant. παρὰ Montfaucon Diarium-gr. Gr. p. 435.
ὁ Ἱλ. Βάσσος (ὀξ. κ. Π. ΙΕ') ἱδρυσε σχολεῖα εἰς τὸν Μοναστ. ἐμφολέμ
κατὰ φυλὴν ἰδ. Ἰκαρ. Διπλωμ. Χρυσοδ. σ. 310

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Παιδεία παρὰ μοναχοῖς.

"Τοῖς δὲ μονάσαι δέλοντας παῖδας διὰ τὸ τῆς ἐπιμηνίας καταλαβεῖν τὴν ἀκολουθίαν δεχέσθωσαν (οἱ πατέρες) ἐν ἰδιάζοντι κελλίῳ τῆς μονῆς τῆς τὸ ἱερὸν ἐξαρτήριον διδασκεσθῶσαι τῆς τὴν ἄγγην ἅπασαν ἀκολουθίαν." ταῦτα παρατιθεὶς ὁ φ. Κουκουλὲς ἐν ἐκ τοῦ Βίου τῶν Βυζαντίων σ. 39. λέγει: ὅτι κατὰ τὸν ΙΒ' αἰῶνα ἔχομεν τὴν πρώτην μνείαν ἐπιμηνιαστικοῦ φροντιστηρίου ἐξαρτωμένου ἐκ μονῆς. ὅπερ ἀληθῆς οὐδὲν ἕτερον ἐστὶ εἰ μὴ ἡ τάξις ἡ γινομένη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Παχωμίου (ἰδ. κατ. 139 τῆς -140 παρὰ Πέτρακαν οἱ μον. θεσμοί σ. 114) μέχρι τῆς νῦν ἐν ταῖς μοναῖς.

Κατηχοροτήριον ἐπὶ ἐκ Μεν. Βιβ. Γ' σ. 0.

Maximi Planudae Apologia monachorum merita in litteris φαβρ. [illegible]

δεία παρ' ἀρχαίοις μοναχοῖς

Παιδεία παρὰ τοῖς ἀρχαίοις μοναχοῖς

Ὁ Παχώμιος διδάσκει τοὺς μαθητὰς τὰ ταῦτα.

καὶ τὴν μόνην σῶ ὁμέναι "Κατήχησιν ὠφέλιμον πάνυ."

"Ἐὰν οὕτως ἔσεσθε καθ' ἑαυτοὺς ἀλείφοντες ἀγηθῶς ἀ-
λήθινος ναὸς τοῦ Θεοῦ ὑπάρξητε. καὶ ἐνοικοῦντος ἐν ὑμῖν
τοῦ Θεοῦ ποία σατανικὴ μεθόδος δύναται ὑμᾶς ἀ-
πατῆσαι, αὐτὰ μορίων διδασκάλων ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος
ἐνοικῶν ἐν ὑμῖν πλέον διδάσκει ὑμᾶς καὶ σοφίζει τὴν ἑ-
αυτοῦ γνῶσιν. καὶ ὅσα ὁ ἀνθρ. λόγος οὐ δύναται κέρων
ταῦτα τὸ παράγιον πνεῦμα διδάσκει." S. Pachomii vi-
tae graecae ἔκδ. Fr. Halkin, Bruxellis 1932,
p. 147,3

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰς τὸ ἀσκητικοῦ τοῦ Μεγ. Βασιλείου - Μόρνε Τομ. 31.
τοῦ ἀνδρ. ἐμπολυτοῦ ἐν ἀθήνοις, ὁμοιός ἐστι ὁδρὰ παρδάλεως
ἧς οὔτε λευκὴ παντελῶς ἡ ὁρίς οὔτε μελαινὰ διόλου, ἀλλὰ τὴν
μεμιγμένη ἐπιπολυτῶν διεστιγμένη οὔτε ἐν ἴσῃ μέρσιν, οὔτε
τοῦ δεκτικοῦ ἀριθμεῖται.

Προσθήκη Εὐκλείας Ἰγορ. σελ. 221.

Μονακοί μετά γυναικῶν ἀγρίδες. 2 ὡρᾶς παρδάλεως ἐπιγρ.
τοῦ Κρημνίου Ρώμης. Κυπριανοῦ ἐμπ. 5 ὡρᾶ Τοιο-
κάν. 19 τὸ ἐν Ἀγκύρᾳ. τὸ 3 τῆς ἐν Νικαίᾳ. οἵτινες ἀνιχ-
ῶσαν τὴν τοιαύτην ἀδεξιμένην ἀνεμβίωσιν ἐν παρδέν

Κατά της θεσσογίας. 56 r.

Του Αββᾶ Ἰσαΐου. Τό ἀγαπῆσαι καὶ περιεργάζεσθαι τὴν Γραφὴν τίκτει τὴν ἔχθραν καὶ τὴν ἔριν, τὸ δὲ κλαίειν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν φέρει τὴν εἰρήνην. ἁμαρτία γάρ ἐστι μοναχῷ καθημένῳ ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ καὶ κατακυμπώνοντι τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας καὶ περιεργαζομένῳ τὴν Γραφὴν. Ὅστις παρέχει τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ, ὅτι πῶς εἶπεν ἡ Γρ. οὕτως ἢ οὕτως, πρὶν ἑαυτὸν κλήσηται, ὁ τοιοῦτος καρδίαν περιεργὸν ἔχει καὶ αἰχμαλωσίαν σφοδρά.

Ευεργετ. εκδ. Αθηνῶ σ. 68 Βιβ. Δ'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Πρωτος -- Πρωτατον

Πηλουσίου Ἀμφιλόχια ποινή ἐν Ἄδῳ ὑπο τοῦ Μ. Εμμ.
Ἀ. Δηδ. Α' 64

Περιστερῶν μονή - τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου - ἀφιερῶθεισα ὑπο το
φορου τῆ Λαύρα Τυπ. Αθαν. Μεγ. 119, 24

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γρία Λαυρ. τῶν Δ. 31, Γ (ἔτ. 1690) φ. 1–186.
ἐκ τοῦ αὐτοῦ 294 Λαύρου Νέος Ἐλλ. Μαρκοπούλ. Βιβλιο 4ῦ

ὄρους τῆς Πέτρας μονὴ· ἐν Χρόσῃ: Εἶδαμεν τὸ μετα-
δοσοχωρίον σημεῖον, τὴν Πέτραν, ἐξ ἧς γραμμὴς τὰ ὕδατα ῥέουσιν
ν ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη ἔστιν ὅπου τὰ διαίρουσιν ἐπὶ οἱ ἐν αὐτοῖς
τ αὐτὰ σημεῖα ἐν ᾧ οἱ καλαφάτηδες ἀφῆκαν τοὺς δαιμονιώδεις ἀγῶ-
νους ἔναυσαι. ἐπουσίᾳ δ. μοναχικῶν . . αὐθ. Παρεμ 1832 σ. 200

ὀβάλα· εἰδικ. ὕδωρ ἐφέρει ὁ υἱὸς Βουτυπάλου Δαμιανὸς
ἐλαιώνα (Χιλιαρ. Β' σ 716) προβάλου δὲ φέρουσα τὸ
ΙΔ' αἰ. ἐν Διδυμοτείχῳ (Καντακουζ. Α' 324) Ι
Προβατα σωλαρία ἐν Βοιωτίᾳ Θεοφρ. π φυτ. 4, 11, 1.
ὀβατός· σιραλιγγος ἢ γυνοῦχα εἰσὶ Μιχαὴλ Α. ὑπερ'
τὸ 1040 ἰατρομαθητὴς, Γεώργιος Προβατᾶς· Διοσκουρίδης
καλαὶ ἄρχει ἢ ἐπιθυμίαν εἰσὶ τὰ αἰδοῖα ἰατρικὴ πορφυρᾶ
Ἰωαν. Παπαγρ. Α. 64 ῥ

ἐπισκοπαὶ Δανιηλοκηπίῳ σ. 194 ὁ Χατζιδάκις ἀναφέρει
προβάτιον· „Κόμης τῶν Προβάτων Νομοθ. φυτ. τομ. ΙΑ κεφ. α
βάτινα, τὰ χωρὶς τὰ ὑπὸ τὴν ὀρὰ τοῦ προβατίου, λεγόμενα
βοσκημένα βέκκια (πρόσοδοι ἀρ. Ι 246 πθρ. Προβατίων ὄρη
μεναρίας. Ἢ ἐν τῇ ἐπωνυμίᾳ τοῦ Προφήτου χωρὶς προσθο-
ναρίου μηδεμίαν προσφορὰν ἐν Varia φυ. 3βετα, Κρημνίας σ. 44, 11.
ἐν τοῦ δαμιανοῦ τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου)

ὄγυιος ἰδ. Μαν. Ἡμερολόγιον ἐν Ἀνεπιδ. Σαββ. ῥυθ.
ἰωαννᾶ χωρίον τῆς Κεφαλληνίας Ποχωνιᾶ.
ἴφυις ἢ ἰδίως ἰατρικὴ εἰς 11 15 ἀναφέρεται ὡς ἐπίθετον
ρτός" ἰδ Ἰσοφ. ἐν Νομ. Γεωργικὰ σ. 53 σημ. τῆς νεοδὶ ἀγγλικ
ρος ἄρμα ἢ ὄγκος.

ἡ τοῦ ἁγ. Σάββα ἐν Καρυαῖς 200, 8 Μαΐου.
ἡ Καρυῶν ἢ τοῦ ἁγίου Γ' Ὑπ. 201, 7.

362

Ῥᾶσον. τὰ μέντοι ῥᾶσά μου τοῦ νυκτός, ὅ δὴ σέγεται
· ἡμέρας τῷ μετ' ἐμοῦ μοναχῷ Δωροθέῳ ἀφέημι · Διαθ. Νικ.
in Var. gr. sacra Κεραμέως σ. 296

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible] Ἐπιστολῆς [illegible]

Α. σ. 524

[illegible] χρονικά Συστεκοῦς Ἱστ. Ἀθ. III 329

[illegible] Ι. 406, 421 472

[illegible] Καρείκης Ἰδ 1470 - Ν. Ἐμπ. σ. 390

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

362

Ῥᾶσον. τὰ μέντοι ῥᾶσά μου τοῦ νυκτός, ὃ δὴ λέγεται · ἡμέρας τῷ μετ' ἐμοῦ μοναχῷ Δωροθέῳ ἀφέημι · Διαθ. Νικ. in Var. gr. sacra Κεραμέως σ. 296

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible]

Μονὴ ἱερύσεως. ἡ ἄλλα μικρὰ ἀμοσημ. χρονικά Συστεκοῦς Ἱστ. Ἀθην. III 324 Α. σ. 524

Ἡ εἰσαναστάσεως τοῦ 21 Χρυσαλλίς Ι' 406, 421 472

Δανίκη πρῶτα ἀγ. Ὄρος ἐν Βιβ. Μεμλα. Καρεῖλος ἐν 1470 Ν. Ἐμπ. σ. 390

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

364 Λόγιοι Δενδρινά Προκύπια.

Συνταγμα κατα Ἰουδαίων κωδ. ἀγ. Παντελ. 287. φλα-816 ὁμοιον εν κωδ. 286 "ἀρχιμανδρίτου 1845. κωστεινεται" πρα εκχαμωρότατον Ομισρ ωροκουρῶρον τε ἱερας Ρωσσ. διοικούσης συνο. κ. κ. Αλεξάνδρον Πρατάσωβ τῷ εὐμενεστάτῳ μοι Αυθέντι" κ. ἀγγα ἐ ἐν τῷ 287 κώδικι. (Κατα. Λαμπ. Β σ. 354)

Εκκλ. Αλ. Θ 195-197

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible] αναγκ. [illegible] 1893 [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] 8,619 [illegible] λιρῶν
[illegible] [illegible] 1912 [illegible] [illegible]
[illegible] 250 [illegible] λίρας (20,955 [illegible]
[illegible])

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] 1898 [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] 5000 [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

...lier matin donc nous revîmmes au Skite de Saint-André, nous retrouvâmes avec joie mes hôtes, qui sont toujours les mêmes et à dire, aussi bons, aussi hospitaliers, et qui nous accueillent ...jours avec le même empressement la figure de serviteurs porte reflet de la bonté des maîtres σ. 145

...ο κεχρυμένας Γραμμαλ' Ιωαννίμ Γ' 1904 Ιαν. 13 ις Αυγ. 18 ...ιαλ ...ι παραλύσου ...ου τῶν Ρ.Κ. (Πελραν. 142-144

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ...

Ἁγιορειτῶν φιλοξενία ἐν Ῥωσσίᾳ. Ἱστορ. Ῥωσ. Ἐπιχ. Βαλλιαν.
Ἀντενέργεια κατά τὴν ἐχχ. κατοχήν Ἰδ. ἐστι.
ἐν "Ἐχχηνισμῷ" Α'-Θ' Ἀγχαοεργῆ (= Κτενά) τομ. 15-12
Περί τῶν κινδύνων ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ ἁγ. Παντελ. ἐδημ.
ὁ αὐτός 9 ἐπιστολάς ἐν Β' τομ. τῆς Γ' σελ. 469 ἐ.
Οἱ Ῥωσσοι ἐν ἁγ. Ὄρει 5' σ. 881

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ιαν ικοί βιβλία. Σμυρν. σχ. 197-206. ~~ψφφ~~
Ιανουάριος 1867 Αριθ. 21 ιστορίαι των Πανελλαν-
νίων κλεφτών κατά φαρακίωσα 2ς λαύρας ις απαμεγνωμόνευ-
σε Δεσπότης του Προδρόμου σπαν Δαχιώδ.
x ιστορικά γράμματα Ε. Αγγιδ. Α (1881) σ. 17-20. 33-35
7-39. Χωδίκι "Εισαγωγικά και κατά πάλαι αναγραφών (1820)
γράμμα του Νικόδαβ. Σμυρνίκι 19 Απρ 1852 σ. 39
9-71. γράμμα γενικά προς τη λαύρα 1853. 24 Απρ. σ. 69
παναγιαρείων 2ς Δεσπότης " Σεπτ. 24 σ. 69-
γράμμα του Γιώτα προς τη λαύρα 1853 Ιαν. 30
" 2ς λαύρας προς αυτόν. 30 Μαΐου 1853 σ. 71.
83-86 Γράμμα του Γιωτά προς τη Πατρ. 24 Οκτ. 1853 σ. 84.
~~86~~-86. Χρυσοβούλλιον " Εισαγωγικά " Ζίου.
145-147 Κυρίλλου Πατρ. προς λαύρα 2 Απρ. 1856 σ. 145-
146-147. " Συγγραφών δια τη Δεσπότη του. " σ.
8-17, Τόμ. Β' (1882) σ. 14-15
Νεολόγος 1881 αρ. 3668 12/24 Ιουν. Αι Ρουμ. αξιώσεις
εν Ευρώπη. Ο Γεδεών διατρίβων αντιπρόσωπος του οικείου
ή διαδεχθείσαν όπως ένωσις οικουμ. πατρ. τη δη Ι. Κοιν. αυτού του 1880
οικουμ βιβλία (αι Πανεπιστήμιοι) Σμυρν. σχ. 214-228 Γ. Παπαδ. Συγγρ ιερ. 332
ή ιστορία ήτις αφα δημοσιεύει ο Χριστ. Κιντάς εν τω Εκκλησι-
Τ. Ζ' (1914) σχ 490-498) κ. 1915 Ιαν. κ. Φεβρ.
Το "τόμα "φιλαδέλφεια" σημειωτέον περί του βιβλιακής λούλα. "Εργον
[redacted] των Ρωμ. συμφερόντων σύνεσι αφ ενός του "Ταυρικείου ένα-
[redacted] κ. αντίθεν του Ι. Σχίσμ. (μεβόντος 400 χρυσ τουρκ.)

Ιστ εν τω έτει τω 1752 ωρός ξυσάβεν αύτοκράτωρας Ρωσίας κ τον ιδίου
αυτός πρόν. αρχ. όλων αποδεχόμεν. εν Θεσ. Βουλ. κωδ. 66 φ. 251β.
Τόμ. Γ' τίνα ιστορικ. λαμπρ. σ. 463.

τόμα περί του βιβλιακού. τε εν τω Σχολ. Ορεσ ιερά μονή του άγ.
Πανεπιστημίου. Αθήναι 1874 (Πεφανωμ)
ιδιοκτησίοι εκδόσεις περί Η Αδριαρχείου Συγγρ. Ιεραρχ. Μα
παθαπτάχ Α' 563

1) Κατὰ τὸ περιοδικὸν ἐκδιδούμενον ὑπὸ τῶν Ῥώσσων καλογέρων τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπάρχουν εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Πρωτάτου 15 σλαβικὰ ἔγγραφα ἤτε δεσποτῶν Σερβικῶν, ἤτε τῆς Μολδαβίας, ἤτε τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥωσσίας. Ζητῶ τὰ σερβικὰ ἔγγραφα.

---

2) Κατὰ διαφόρας ἀναφορὰς τῶν ἐνωριτέρων ἐπιστημονῶν ταξιδιοτῶν εἰς τὰ μιβλία των ζητῶ:

1) 1367–1371 περίπου; Δέησις τοῦ Οὐγγλέσου, δεσπότου Σερβίας εἰς τὸν Πρῶτον, χάριν παραδόσεως τοῦ μονηδρίου τῆς Σ. μονοπέτρας καὶ χάριν ἀνακαινήσεως αὐτοῦ;

2) Κατὰ 1460. Δέησις Ἄννης, βασιλίσσης Σερβίας εἰς τὸν Πρῶτον χάριν παραδόσεως αὐτῇ τοῦ μονηδρίου Νεακίτου, ἵνα αὐτῇ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς τὴν μονὴν τοῦ Κασταμονίτου.

3) Διαταγὴ Φιλοθέου, οἰκουμενικοῦ πατριάρχου εἰς τὸν Πρῶτον ἐπὶ βάσεως

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τοῦ ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ, ἵνα ὁ Πρῶτος μὴ δέχηται εἰς τὰς μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὄρους πνευματικοὺς χειροτονηθέντας παρὰ τῶν ἀρχιερέων τῆς Σερρίας, ἕως ἡ σερρικὴ ἐκκλησία ὑποταχθῇ τῷ οἴκου μενικῷ θρόνῳ καὶ ἕως ἐπανέλθωσιν οἱ ἀποκρισιάριοι σταλέντες ὑπὸ τοῦ πατριάρχου πρὸς τοὺς Σέρρους;

1394 (6902) μαΐου ἰνδικτ. 2.

Τυπικὸν τῆς συνόδου τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπὸ τῇ προεδρίᾳ τοῦ ἁγίου Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον τακτοποιεῖ τὰς σχέσεις τῶν μονῶν τοῦ Ἄθω.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ήλιον ή ἀχῆς λατ. σημ. μονογιού ἢ συνημμένων
η sigillium ἱστορίαβλαι πό' ἐπί φαγαικι κενός ὑχης.
ολίθιουμα σφραγίδα, ἢ ἐκτάσει περί της ἱστορίας
ι σφραγίδων της νῆς ὑχης τ κῶ συμβολῶν ἴδε τήν
ταίαν πραγματείαν ἐν Ἐπετ. Ἑταιρ. 1893 σελ. 116
ὑ Ἰωαν. Βασιλάδου.

σρια τετράδιον ἐν 26 σφρ. ἐν 24 Δεκεμβρίου 1905 ἔχουσ
τ ἔτος τοῦ κόσμου 1585 συμβάλλ. Ἴδε περιγρ. ἐν Ἐπετ. Ἑταιρ.
κλ. σελ. 522-524. ὑπο χρυσ. Παυρίδου. τ ἐκδόσεις Κορν. Λαυρίου
τοῦ προσφιλοῦ φ. ἱστορικα ἐγγράφα
ρονικὴ ἐπιστολὴ μονῆ περί τοῦ ἁγ. τοῦ Ἐρημίτ. ὑπ. ἐπετ.
ιονομαζόμ. Ἰωάννη κοιμηθέντ ἐνδ' ἐν. Α' Ξενοφ. ΚΔ' (1904) 339

υσονικὴ ἐπιστολὴ μονῆ. Ὁ ἀρχιμ. Ὑσόφιος ἀναγκάζεται ἀπὸ
τοῦ 1895 νὰ ἐκποιήσῃ κάποιους ἐπιλέκτους ἱερεῖς τῆς μονῆς
κτος βαρυτάτου χρέους, ἀφοῦ ἀπαιτεῖτο ἐκ 8619 γρ. Ὀθωμ. ἐκ
πὼρ οὐ πολὺ εἰς 250 σελίδες (20955 γρ. τρισσοίφρον αἱ σελίδες).

ος κανονίζεται πρὸς τὸ Λαυρον. κῶδ. Γρηγορίου ἁγ. ... 22

μοναχὸς ἐκ τῆς μονῆς στοπ. τ. ἀποστόλου τοῦ σκήτ Σταύρο ἀνιτικύθ
τόμος ὑποτύπωσα. ἔγρ. ἀπὸ τὸ προσκύνημα τοῦ ἁγ. Κωδ. ἀντίγρ. Α' φ. 40ᵃ
ορος μοναχὸς ὁ ἐκ Στρατονικείας ἐγγ. ἐκ 1000 (φ. 158) π Λαυρ. α
αθὼ Μονῆ τοῦ Σταυρονικήτα ἐν ἔτει 1704. 17 Ὀκτ. 1874 ἀφ 1419
(περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐν χρεῶν κατοπτείας βλ. Κ)

ἰὼν αἰσθητῶν Σταυρου κ Νικήτα. ἢ αἰσθ. τοῦ Στρατονικήτα (ἀπὸ ἀρχ. Ἰω
τοῦ ἁγιορ. πατρικὸν πρβ. Μακεδ., ὑποσημ. σ. 312
(πρβ. Παρουσία, λεπτομέρειες κτλ.)

372 Σιμωνος Πετρας μονη ἐπεμβασις ἐπιχειρίας ὡρᾶς ἐπιχωρίου ἐγγρ.
τῷ 1841, δύο γραμμαλα πατρ. παρὰ Πετρακάκη Ν. Πηγαί σ 68-
Γραμμα Μητροφάνους (1568) περὶ διαφορᾶς ὁρίων [illegible]
ὑπερ τῆς Μονης προγραλογνώμων τῆς Ἐπαρ-
μαδικῆς ὁ Σλουδίτης
Τὸ ἔγγραφον τοῦτο περιεχαμβανετο κατὰ τοῦ Σαδα (Σχεδία
περὶ τοῦ Πατρ. Ιερεμιου τοῦ Β'. σ 136 σημ.) ἐν τῷ τυπῳ τοῦ
Ιέρακα "Βεβαιωτικὸν τῶν ὁρίων τῆς τοπων τῶν Σιμοπετρητῶν
(1569)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μαστα . (ιδ. ἐν ἀρχῇ Γαζικοῦ)

ίνια Μιχιώρ ὅλες τὰ μάνα τοῦ ἁγ. Ὄρους μαντζορῦ τῆς ἡμαμβρ
ε σημαίναν μίσον " δὲν ὑπάρχει διαλογὴς παρεξήγησις . Οἱ γιάδοι, τὰ
ἡγιῶν ἰσπίρια αδικεῖον ἡμῖν ὅτι μοιάζουν τὸ ~~σπίτι~~ μὲν καραμιδὶ
μνα τοιαύτης μικροσκοπικῆς ἀμερικῆς ὅπου τὰ φαντασμένα ὅτε μένουν ἐν αὐτῷ.
σωσοι γιάνει καρήκλαι . ὁμοίαν τοῦτο ὁρὸς σιγανὰ διάτρου , ἐν ᾗ ἡ μοναχ-
τὴ τοῦ διαιώνου, τῶν ἐνδυμασιῶν, τὴς καρεκλάτας τῆς καθιστικῆς εἶναι ἀναμ-
ι, ἀλλ' ἐν ᾗ οἱ ἐσοχεῖται δὲν ὑπάρχουσιν ἐπιδεκτικοί . τῶν καθιῶν, ἄγνια ὑποκρίνται.
ου διὰ τοῦ ὑπνώσεως τούτου καραγιόπος δὲν ἀμοιβὴ νὰ ἀναπαύσουν τὰς καλὰς τῶν μοναχ-
ῶν, μὴ ἀπομακρυνόμενοι οὕτως ἱστορικοῦ νόμου, οὐ ἄνευ ὀδύνης ἀλλήλων · ἀναμ
τὰ μετρία, ἄνευ καρέκλων ἐκεῖ ὁ ἄδης ἐκεῖνος μοιάζοντος, ὑποκειμένου δὲν ἀμοιβ
κεῖνα, μὴ ὑπάρχουσαν σκιρτ . . (ἐν ἀναλ. Ἀστηρὶ 1881 σελ. 66 κατὰ μετάφ
τοῦ ἡ ἐκδοσ. ἐν Ἰασίῳ 321 Ι. Κυπουριώτ)

e äussere Stellung der Athosklöster war also inzwischen eine ganz andere geworden. Sie bildeten eine christ Oase
ten im Türkenreich, ähnlich Jerusalem u anderen geweihten Stätten.
de claustris in M. Atho, Gass σ. 37

μονή . Τοῦτο ὁ παρ. μωρὶς Ἱερεμίας ἀπεκαλύπτων
εἰς θάβρα μὲ καρκατωμὲν τοῦ — μεγάλ Νικολάου σπήλαιον
ης μέσα εἰς τὸ ἁγ. ὄρος, ὅπου ἦλθ ἡσυχάζων . ἡ τὸν ναὸν μέγιστον ἡ
καθὼς μιλᾶ καρέκλαις ἐκεῖνα, ἡ τοὺς ἱστορικοὺς ἱεροὺς λόγους ἡ ζωγραφ
σχία τῶν καθισμάτων ἔκαμε ἡ ὠφέλεια ἡ ἐφάνταζαν. ἡ τοίχων
ν ἡ δεκαεὶς τὸ χῶρον ἔκλιπος, ὥστε μὲ καθίσῃ τὸ σκαμνάκι ἡ σκοι
πλίωμα ἡ διάφορα καρεκλάκια χρυσᾶ ἡ ἀργυρᾶ ἡ τετράγωνα ἐσχα
θουσμένα ἀπὸ ἐμᾶς τῶν καθισμάτων Τυπικοῦ σ. 163.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

374 Σκήτη. Γέγονε κατά τὴν Θηβαΐδα ὁ ἀββᾶ Δανιὴ ὁ πρεσβύτερος τῆς Σκήτης (Βίος τοῦ ἀββᾶ Δ. τοῦ Σκητιῶ τοῦ ἐκδ. Clugnet σ. 30, 2. κ σ. 23, 27 ὁ ἀββᾶ Δαν. ἐστὶν ὁ τῆς Σκήτης. ἡ Σκήτη ἦτο ἄγρια ἔρημος 1½ πρίσου μαθμ. πρὸς Ν τῆς Ἀλεξανδρείας κ 3 ἡμ. ΒΑ τοῦ Καΐρου (ἰδ. ἐνθ' αὐ. σ.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible] (ἰδ. [illegible])

(ἰδ. Ἱστορ. Παλλαδίου 71

[illegible] (ἰδ. [illegible])

[illegible] πρεσβύτερος ὁ Θεσιαμίων καὶ Διόσκορος [illegible]

[illegible] ὁ Παλλάδιος ὅτι ὑπῆρχον [illegible]

[illegible] ὁ Ουαχίας [illegible] τοῦ στρατοῦ 5000 μοναχῶν τῷ 375 Πέφαι 8

[illegible] τὸν πρεσβύτερον Θεσιαμίων καὶ Διόσκορον τὸν ἐπίσκοπον, [illegible]

[illegible] Παλλάδιος καὶ [illegible] τὸν Ἀλεξάνδρειαν [illegible]

[illegible] καὶ Ῥαϊθοῦ [illegible] ὁ ἅγιος Νεῖλος ὁ ἀπὸ [illegible]

ἰδ. [illegible]

(ἰδ. Β. Δανιὴ τοῦ Σιεντιώτου ὑπὸ Clugnet σ. V)

[illegible] παραγωγή On donne indifféremment ce nom (du copte schiet) à ces couvents, aux ermitages et aux solitaires qui les habitent.

[illegible] ἀεὶ παρὰ Παλλάδιον ἢ ἐνδοτάτη ἔρημος, Λαυσ. Melc. de Vogüé σ. 267. [illegible]

[illegible] 81 [illegible] Ζ σ. 44, Σιλήνιε [illegible] 62 κ, 62 ἐπὶ τοῦ Σιεντιν. Ἱστορ. 72

[illegible] Νιτρίας. ἐν ᾧ ὄρει οἰκοῦσιν ἄνδρες καὶ πενταμισχίλιοι διαφόρου ἔχοντες σοχετείας, ἕκαστος καὶ ἐν δυνάται καὶ ἐν βούλεται [illegible] μονὸν μένειν καὶ δεύτερον καὶ σοχρόνιον (περιγραφή) Λαυσ. 7 σ. 25 [illegible] (ὁ Ἀμὴν) κατέλαβε τὸ ἐνδότερον τοῦ τοῦ Νιτρίας ὄρους· οὕτω γὰρ ἦν τοῦ [illegible] [illegible] VIII 28

[illegible] Βατοπεδίου. Ἀθανάς Ἰακώβου ἀγ. Πατ., 282 σ. 56

[illegible] ἀγ. Δημητρίου. Ἡ νῦν σκήτη τοῦ ἀγ. Δημητρίου Βατοπεδινή [illegible] ἀπὸ τὸ Κατοπεδίου. ὁ Ἰαύτης ἡγούμενος [illegible] χειρόγραφον Τριώδιον [illegible] τοῦ μεγάλου Σαββάτου, διαφορετικὰ νῦν [illegible] [illegible] ὁ [illegible] ὄρος τοῦ [illegible] Βασιλίας [illegible]

[illegible] ὁ [illegible] Πότηρα Ἰγναλίου ἱερομονάχου [illegible] τοῦ μεγάλου Δημητρίου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημ. Σιμαναβῆς. Χεῖος ἱερογραμμάτεως τοῦ ἀσμὲ Σουλτάνης, ἀδελφὰ τοῦ Σουλτάν Χαμίτη τῆς τινὶ βεβιβάδιν τῆς ῥετζαλίδιν, ἐξ ἧς ὑπερεωχούτησε. Πλειρωνεῖ τάδε χρόνον 300 γρόσια, τὸ ὑπόσιον δόσιμον τῶν εἰς τὸ Καιζοτιαλύβι τοῦ ἁγίου Ὄρους πολέμου ἐνδρώπους ταλοπροαίρετος μὲν ἀνὰ δυμώδης· μιλανοεῖ ὅμως ἐνδύς εἰς ὅτα αὐθαδῆς ἐξαλήσεν εἰς τὸν δυμόν του, ὁποῦ θέλει νὰ εἰπῇ ἀκαλάσταλος. Ἐφιλαιτόθη εἰς τὸν φούρνον τοῦ πόσταντζήνασι ἐνδύς μιλὰ τὸν δοκάτον τοῦ Σουλτάνης τῆς τῆς τρίτης ἡμέρα ἐκαραλομήθη, τῆς ὅτι ἤρπασεν ἐκ τῶν τζεβαιρίτων τοῦ σουλτάνης ὑπερπόνησε τῆς καλαμπαλίς τῆς πονηρὰ ἄσωρα τῆς, ἐδημεύθησαν ἅπαντα τὰ κτήματα τῆς ἀσώρα τῆς σπήτια του. Τὸν ἐξυπρηθήσαν ἕως δέκα χιλιάδης πουγκιέα ἡ περιουσία του

(ἰδ. τῆς Actes de Xenoph. σ 81) (Υψηλάντου τῶν μιλὰ τοῦ ἀγωνιστοῦ Βιβ. ΙΒ' (Documente) σ. 191

Πρβλ. Δαπόντες παρὰ Σπ. Μεν. Βιβ. Γ' 188. Σεργ. Μαυραῖον αὐτ. σ 356

Ἡ κατὰ μάρτιον τοῦ 1810 ὁ μισέρ Κωνσταντῆς Σιμάνδους ἐκ τοῦ Ἐξοῦ μισέρ Ἰλαρῆ (ὁδὸς μεσεμπαλέδη ἀπὸ τὴν Χίον τῆς ἐκαραλομήθη ἐξεῖ ἀπὸ τοῦ Ἀβδοῦλ-Χαμίτη) φονεύθη ἐπὶ τοῦ μέρους Κωνσταντῆς Δαπόντες,

377Σ

...ας, (εἰς τῶν ἐς Βασιλίδα πορευθέντων Ἴδε Πολιτική)
...ος τῆς Βατοποιδίου μονῆς τὸν ἀσκητικὸν ἤνυε δρόμον, καὶ παλλούς ὑπέρ
...ν καὶ δαυμαστὸν ἐπεδείξατο ἀγῶνας. Ἱστορ. Κανι. Β' 462.
...ο τινὰ μετέβαλον γνώμην οὗτος ἐμεινεν ἀνένδοτος "Saba de dia,
...ἀρετὴ τῶν ἄλλων ὑπερέχειν καὶ γνωριμώτατον τῶν βασιλέως
...εῖναι; ἐπεὶ μὴ συμφρονεῖν αὐτοῖς ἐβούλετο, ἐν ἕτερα Μονὴ τῆς
... προσαγορευομένης μέντον καὶ αὐτὸν εἰσηρίσαντο ἀπροί.
464. βλ. καὶ βίον ἐν Ἀναλ. Ψεροσ. Σταχυολ. Ε, σ. 321, 14ε. 322
...τα καὶ γράμματα ἔθεμψαν τὰ πρὸς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν
...ουδὲν ἤνυσαν. καὶ ματαίως ἐκοπίασαν σ. 325

...ου κελλίον ἐν Κερασιᾷ τῷ 1915 μὲ ἐβεβαίωσεν ὁ Γέρον.
Τὰς τοῦ κελλίου ἐοῦτο Παχώμιος ὅτι τὸ μὲν κελλίον εἶναι 415
...ὲ πρὶν ἦτο μεγαλήτερον ὑπῆρχον 12 ἀδελφοί (11 ἱερεῖς καὶ 1 μοναχός)
(ἀνεγράφη)

...ν Σιδηροπράστρου ἐν Κερασιᾷ Πατριαλαμπρὶ
σ. 222

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σχαῖοι ἐν Ἄθῳ

Πράξις Ἰωάννου τοῦ Ἴβηρος κτίτορος τοῦ Μοναχ. τῶν Ἰβήρων καταίνων τοῦ καθηγουμένου Ἱερισσοῦ διὰ καταφαίας τοὺς ἀπηνώσας τοὺν στηρίω ὑπογραμμένη ὑπὸ τοῦ Νικολάου τοῦ βεστάρχου καὶ δρουγγαρίου 6490 Ἰουν. Ἰνδ. 10.

Σημ. "Ἐν τούτῳ τῷ ἐγγράφῳ ὑπογράφει ὁ σαυδᾶ Γεώργιος καθηγουμένου Ἱερισσοῦ μὲ ἀρχαῖα Σλαβικὰ γράμματα. Ἡ ἐν τῷ χρυσοβούλλῳ Βασιλ. π[ορφυρογεννήτου] μνημονευόμενη ἤδη περὶ τῶν ἡγουμένων ἐν τῷ ὄρει Ἱερισσοῦ Σλάβων βουλγάρων. Ἡ οὖσα ἡ βούλγαρα τοῦ ἁγιορ. κώδικος μέχρι τῶν παναρχαίων Σλαβικῶν γραμμάτων ἐν ὄρει, μέχρι τοῦ 960 ἐτ. αἰ."

Καναγερ. Οὐσπ.

Συγγραφεῖς. C. Bayet, Περὶ τῶν βυζαντινῶν ζωγράφων Διονυσίου Παναγίνου (Revue archeologique 1864. τ.

Γουρνιωτῶν ἔγγραφον περὶ δύο ἁγιορειτικῶν μονῶν (Χιλανδαρίου καὶ ἁγίου Παύλου) ἐν Ν. Ἑλλην. Λαμπρ.

Les peintures byzantines et les couvens de l'Athos Paparty. 1 Juin 1847. Revue des deux mond

Νικολάου τοῦ ἁγιωτ. ἐπισκόπου Μυρέων λόγος πρὸς τοὺς περὶ τοῦ ἁγ. Πνεύματος . . . α. ἤδη κωδικοδρόμους ὑπὸ κων. Σιμωνίδου ὁ ὑμ. πάλλει τὰ φροϊστ. ἱστορίαν τοῦ Ἄθω σημ. σ. 109-184, ἡ 18

1) Περὶ τῆς μον. Ἰβήρων (τοῦ νῦν Ρωσικοῦ) ὅτι "ἐκκοσμήθη τὸ α. ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς ἐπὶ τῶν ἡγουμένων τοῦ ναοῦ τῶν Δεσποίνων" ἐν ἔτει ΖΣ! σὺν θεᾷ αὐλοκόνων" ἡ παράπτωσις ἐπιγραφῆς ἐκ ἀνεῦρεν αὐλόσε περὶ τῶν ἀρχ. ἐμ. ὁ μαρμαροσύνλαι. σ. 110-112. ἐρίζει ὡλάττει τὴν εἰσ. βυζ. ἱστορίαν ἐκ Π.

2) σ. 116 "Ἡ . . μονὴ τοῦ πρώτου μ. ἀρχ. Στεφάνου ἐκκοσ. τὸ α. ἐν τῇ πόλει Δίῳ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐκκοσ. ἔτους τῷ ΣΜΒ! καθωραΐσθη δὲ πρᾶγμα ὑπὸ Νικ. ἀρ. ἐν ἔτει ΣΝ! ἰούνιον ἐπιμέρει τῶν πάντων κων. ὁμίλας τῷ ΤΚΒ! . . . ἡ ἀπε. ἐν ΧΝΒ! δαιδαλῆ κίονα ὑπὸ κων τοῦ Δ!" σ. 117. ἐν ταύτῃ ἀνεῦρε ἡ ἐπιγραφὴ σ. 118-117. ἡ 3 ἐκκοσμικὴ προχειρισμένη

3) σ. 120. ἡ μονὴ τοῦ Προδρόμου ἡ Βαπ. Ἰ. ἡ ἡ Διονυσίου . . ἐγκρεῖται ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ βαρυοῦ τοῦ Ἐνεργετινοῦ χρόνου" μετὰ ταῦτα ἀνεκαινίσθη κων. Πυρναλοῦ τῷ ΧΟΗ. . ἀμελείᾳ δὲ ὁ Κομνηνὸς . . ἀνακωδονίσαν αὐ δημοσιεύει τὸ ἀνεκδ. κτιτορικὸν χρυσόβουλλον Ἀρχ. Ἐν σπουδῇ ὁ δεχόμενος ἡμᾶς ἐμὲ δίκαιος . . (σ. 120-123) δημοσιεύει ἡ

4) Ἅπασαι σχεδὸν αἱ ἐν τῷ Ἄθῳ μοναὶ ἐπὶ ἐρειπίων ἱερῶν ἀρχαίων ἀνῳκοδομήθησαν ἐπὶ τῶν ἱερῶν Ποσειδῶνος ἀνέφρυας, Διὸς Ὑπάτου καὶ . . ἐπιγραφὴ 4. σ. 129. 1.

μονή τοῦ Χιλανδαρίου ... τείχος ἐκτὸς τῶν ἐρειπίων τῆς
τῆς ἀνυμφεύτου Ἀθηνᾶς τῆς, πλὴν ὀλοφύρσεων λαμπρυνόντων τοῦτο δὲ τὸ
τόμιον τῶν καλῶν τῶν ἔτι ὄντων ἐπιπέμπει πόλεων πλὴν τῶν, τῶν ἐν Χριστιανοῖς
ἰδίᾳ τὸ παρὰ τῶν ἀρίστων μαθητῶν καὶ Πλωτ. Παύλου (γεγαθυῖαν
ἐνδυμίων, τίνων τῆς Λυδίας ἐκείνης τῆς Πορφυροπωλίδος, ἣ ἐν
Πράξεσι τῶν Ἀποστ. μεγαλωσύνης (16, 14-16 οὐχὶ ὄρμης, ἐν ἀνω πλη)
δι' ἧς ἐν τῷ ΣΚΒ' τῶν ΙΛΒ' Κων. ὁ ῥήτωρ ἀνεμφάτνος
ὁ αἰτίων τῶν πολιτῶν· ὑφ' ἣν Ἰουλιανὸν παλαιοναίρινα ἀπ-
ν παῖδα ἐν βαΐοις τῶν ΤΛΗ Υἱοῦ ὁ ῥήτωρ τῶν ΤΠΔ'
ρος τα, ἐπιγραφὴ τῆς Μονῆς) ἐν ἡ ἐπιγραφὴ ἐνα διεξῆλθε ἐφύλαξ
) καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἀνυμφεύτου Ἀθηνᾶ ἐν τῷ Ὀλοφύξει· ὁ 1394
ν Λοχιαρίου Μονὴ ἐφρύαται ἀπὸ ναΐδων τίνα, τῶν ἀνανδρόρου ἐμβρίπτω ἐν καὶ
ουρίνου χαλοῦσα τῶν ἐπιζήτων (καὶ ἀφ' ἡ τῶν τῶν ἐν τῷ
ψώσεως ἐπιγραφαὶ πυμφοίρτιναι ἐν τῷ) (ἐν πεζῇ ἐφρύαται
.δε ἐν τῷ προφ. Ἡλίου σωτῆρ. ἐν ἀναμνήσεως μεγάλῃ ἐσφραγίσ
χιλιανδαρίτ ἐν Πλιχρον ραΐνα ἐν τῷ ἐκκορύφου. Διαστρέφει
τολόζων συμπληρῶν τῶν Βυζ. ἐλέφαντα ἐν τῷ ἐθνικῷ μή
ν ὅν τὸ ὄνομα Δορμήσια ἐδώδη, ἐν ἐν τῶν χωρίων Ὀρμήσια ἐν
ἶνε ἐν τῷ πόλῃ τῶν Καισαρείας)

ο. 184 ἐκκουνάβλιστας ἐν φύλλοις ἐ πυκνοτικὸ
τῶν ἐπιγραφῶν ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν (ἐκκλησίας)
ἱ Ἀθηνᾶς τρεῖς ὁρισμοῖς ἐν ἐστὶν ἐν ᾧ ἡ κορυφαῖα δύο
ἐστὶν ἐκκλησιαστικὴ ἐν ὅλῃ ἐκ τοῦ Χριστιανοῦ διὰ τῶν ἐν τῷ
ουνα ἡ φρύαται ἤδη ἐν Λονδίνῳ ἐκκλησιαστικὴ ἐν τῷ ἀνδρέ-
ἐκκλησία Μουσαχίν· ἐκκλησιαστικὴ φωνὴ ἐν τῷ ἐ·
ἐν ἤδη μικρόμενα ἐκκλησιαστικὴ τῶν ὅρων οὐκ ἀγρίων
ἐκκλησιαστικὴ καὶ σκοῦδαι ἐν ἡ τῶν οὐ ῥητὸν ἤδη ἡ ὁρμὴ
ἐν ἡ σωμάτων, ἐκκλησιαστικὴ ἐν ἐκκλησιαστικὴ ἐκκλησιαστικὴ φωνὴ
ἐκκλησιαστικὴ δὲ ἡ ἐκκλησιαστικὴ πόλεως ἡ τῶν ἐκκλησιαστικὴ ἀγρίων ἐν
ἐκκλησιαστικὴ ἡ ἱερὰ οὐκ ὀλίγα, ἐκκλησιαστικὴ ἐν, ὀλυμπιακὴ
ἐπιγραφὴ τῆς Μονῆς πόλεως λίου . . . .

Florinskij T., Athosathen und ihre Photogr.
in den Sammlungen der P. J. Sevastijanow Peters
1880

3 380

R Curzon Visits to monasteries in the Levo

London 1849 ἐγένετο ις 6.' τις γ.' ἐκδόσις ..

μεταφράσις: Besuche in den Klöstern den Lev

Reise durch Aegypten, Palästine Albanie und

Halbinsel Athos. von Robert Curzon, nach der

Auflage deutsch von Dr. U. W. Meissner Leips

Zur Geschichte der Athos-Klöster von D.

professor der Theologie in Giessen. Giesse

4° μικρ. σ. 63.

Dräseke J. Vom Dionysiokloster auf dem Athos B.

Tom. II. σ. 79-95.

Duchêne et Bayet, Mission au Mont Athos. Archive

miss. scientifiques III^em série 1876 (σ. 201-528

Περιγραφὴ τοῦ Μοναστηρίου τοῦ ἁγ. Νικολάου τοῦ ἐ
γομένου τοῦ Γρηγορίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθωνι. μεταφρασθεῖσα μὲν ἐκ
διαζεκτου εἰς τὸ ἀπλοῦν ἰδίωμα ἐκδοθεῖσα δὲ συνδρομῇ τοῦ ὁσιωτά
χοῖς Ἰακώβου τοῦ Πελοποννησίου τις γέροντα τοῦ Μονοῦ ταύτης, ἐπιμελείᾳ δε
σει Ἀθανασίου Πέτρου ψάλιδα τοῦ ἐξ Ἰωαννίκων ἐν Βιέννῃ τοῦ Αὐτ
παρὰ Ἰωσήφ Βασυμαϊστέρω 16 μικ. σ. 22. τις δυόφυλ
ἐκτὸς σελίδα. Πλὴν τοῦ μέρους τούτου (ἐκ τοῦ Γρηγ. Βάρουη) ὑπάρχει
σ. 19-22. "Περιγραφὴ τοῦ νεοκτίστου Μοναστηρίου".
Ἱστορικὰ ἔγγραφα περὶ τοῦ Ἄθω ὑπὸ A. Mordmann, Πα
ιβ.' τόμου τοῦ ἀρχ. φιλ. Συλλ. (σ. 61-72) Κλοπὸς Ι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

nt Athos, Vatopédi, C'île de Thasos par Emm. Miller membre de l'Institut. Académie des inscrip. et Belles arts, Paris Ernest Leroux 1863, συν βιβλ 1864 Leroux 1887.

Ναυσιπόρου τοῦ Γ' συνοδεύοντος υἱοῦ τοῦ M. Guillemont φιλοτρό πως ρυθμίζει τὴν διοίκησιν τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἁθω· Rapports de Miller à l'empereur sur ses missions en Orient. Τὸ ἔργον τοῦ Miller σπουδαῖον, ἀφορᾷ μακρὰν ἐκτεταμένην καὶ πλουσίαν ἱστορίαν τῆς ἁγίας· παραμένομεν ὅμως εἰς πολλὰ ἀσυμφώνους πρὸς τὰς ἐκεῖ ἐπικρατούσας ἀντιλήψεις· ἐνδιαφέρουσαι εἶναι αἱ περὶ τοῦ Ναυσιπόρου, ἀναμφιβόλως ἀληθῆ τὰ ἐκ τοῦ ἁγ. Ὄρους (Ἰβήρων καὶ τῶν Ἰβηρ. μονῶν) ἀποσχόμενα· ἀπὸ ἀνωφορὰν ἐνδὲ ἐν γένει ἀναίτια ἀπὸ αὐθαιρεσίας. Ἐνίοτε ἀναφέρεται ἀπὸ ἀναζωπύρησιν, σφαγὰς μερικὰς κτλ. ἐπὶ τῶν παλαιοτέρων χρόνων ἀπὸ ἀναλωμάτων, ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ σκεύη, ἐφόδια, ὑφάσματα, ἀποβαίνει σαφῆ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ ὄρους καὶ τῶν μοναστηρίων. Τοὺς ναοὺς δὲν ἐξετάζει. Ἴδε σημειώσεις εἰς σ. 383 κ.ἑ.

Ernstij, A. Τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγ. τοῦ Προδρόμου ἐπὶ τῆς νήσου Πά τμου ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἄλλας τοῦ ἁγ. Ὄρους ἱδιορρύθμους μονάς. Ἐν Ὀδησσῷ τῷ ἐν Κριμαίᾳ Νοσ. Ἀποδ. Φιλ. Ἔτ. 1899 σ. 326.492

L'Istria, La vie monastique dans l'eglise orientale. Paris 1855

P. Bei den Mönchen auf dem Athos, Hamburg.

B. La vie cénobitisme à l'Athos in Echo d'Orient IV 1900. Ἐν κατακλεῖδι τὸ ὄρος, ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀφορισμός σ. 80-87.

Les monasteres idiorrhythmes de l'Athos αὐτ. (σ. 288-95)

Ἐν. τινος μοναχοῦ ἐν Κ/πόλει.

Der Athosberg in Haucks Real-Encyclopädie II 209.

Die Hesychasten VIII σ. 14.

Ant A. L'Athos. Notes d'une excursion à la presqu'île à la montagne des moines Paris 1880.

K. Die Mönchsrepublik der Berges Athos im historischen Taschenbuch von Kaumer Leipz. (σ. 225-231)

Athos or the mountain of the monks. London 1887.

Ath. A. Das Klosterland des Athos 1903.

Ἰ. Μιστακίδου Ἀθωνικὰ Παραλειπόμενα, ἢ ἀνα γραφαὶ ἐν τοῦ ἁγ. Ὄρους· Ἰβηρ. καὶ ἐν ἄλλοις ἱστορ. ἀρχείοις 1903 Ἰωάν. σ. 928-972. Ἰαν. 163-148.

Συγγραφεῖς περὶ ἁγίου Ὄρους.

Ἀρμενική ἱστορία τοῦ ἁγίου Ὄρους ἕως ἀρχὴν ἔχουσα πρὸ Χριστοῦ ἐτῶν
Διονυσίου Πίνδη περιήγησις ἐν Βιέννῃ 1820"

κατὰ τὴν ἀρχαιότητα αἰῶν 2.87 π.Χ. περὶς νὰ ἀναφέρω τὸ ἐμπόριον
ἱστορικὴν κρίσιν ἐν ἀρχῇ ἀναμένουσα τινὰς μαρτυρίας περὶ αὐτοῦ τῶν ἱστορικῶν χρόνων
ὡς παραπομπῶν κ.τ.λ. ἡ κ, τὰ περὶ τῆς ἱστοριογραφίας εἰλόντων χαὶ αὐτῶν
κ ἱστορήσω. κ μετὰ ταῦτα σημειώσεις ἐπὶ βιβλιογραφίας. εἰσαγωγὴν
ἡ ἀρχὴ κ ἐπὶ τῶν ἀνορθογραφικῶν κ ἀναλαγῶν. ὁ ἱερομόναχος
ἐν αἷς ἡ ἀναγραφὴ τοῦ περὶ αὐτὸ Διογρ. Χαντζᾶ (1863 γραμμάτα). ἐν ᾗ ἐμνήσθη
ἀρχ. χάρτ ὅτι ἀνεγράφη ἐν τοῖ χειρογρ. τὰ Χαντζᾶ ὅσα, μὴν μὲν τοῦ
ἔτους, ἀπὸ 1863!
σχεδὸς περιγραφὴ τῆς Χαμαι· Χηροσύνου ὑπὸ Νικ. Β.
Πρωτανδίδου ἐν Κ/πόλει 1870
αἰῶν χωρίων τὰ χωρία τῆς χαμαιδιωτ ἀ κ, τὰ ἐν αὐτῷ φυλακτὰ τοῦ ἁγί-
ου καὶ αὐτὸ εἶχε περίπου 2 φύλλα σε. 24-28.
Gomez Carillo, traduit par Debesque Μυθιστορή-
μα περὶ ἁγ. Ὄρους
Ἡ χερσόνησος τοῦ ἁγίου Ὄρους ἕως κ αἱ ἐν αὐτῇ
κ κ, οἱ μοναχοὶ ὡσαύτως τε κ τῶν. Μικρὰ ἱστορι-
κ, φαντασία ὑπὸ Χουρῶ Καλόκαιρι Λιμένων ἐφη-
μ. 1903.
Βιβλιοκρισίαι
εἰδικαὶ· ἐν Ἑλλ. Λαμπρου Π. Σχηνοβατ·
Ταξιδιῶται καὶ ἐπιστημ. ἀναφέρουν τὰ ἑαυτῶν
περὶ ἁγίου Ὄρους κ φέρουν ἀκριβεστάτας κ ἀκριβεῖς
κ δύο γράφουν περὶ... ἐν Τομ. Α· σε. 392. οὐδὲ
μεγίστου ναοῦ ἐν τῷ Βορ περάτῃ τὸ μοναστήριον 549 Ε.259
κ. περὶ Ἰωάννης τοῦ ὑπερτέρου" ὁ ἐκκλησ. Ἰωάννης ἔφερε κ ἐνα
φορεῖον ἐν δεδιπλῷ ἐπιθέρα ἐκκλ. ἐν τῷ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ ἀξιόλογα ἐκ
κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ χρόν. Ἐκεῖνοι κατὰ ἐκκλησιαστικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκριβῆ
ἀκριβῆ περὶ ἁγίου κ τὰ κοινὰ χειρόγρ. τὰ ὅσα ἐν τῷ ἀνάκτορα ἐκκλησιαστικὰ
ἐκκλησίαν κ ἀνάκτορα ἐκκλησίαν κ, ὡς ὁ κ κοσμοκράτωρ ἐκκλησιαστικὰ
ἐκκλησίαν κ ἀνάκτορα ἐκκλησίαν κ ἐκκλησιαστικὰ Τομ. Ε' σ. 74.
Μιχαὴλ κ, Βασιλείου ἀναφέρει κατὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ
κ τὰ ἀναφέρει κ, ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐκκλησιαστικὰ Ε' σ. 147. καὶ σ'
ἡμέρα, ἐκκλησιαστικὰ λόγον ἐκκλησιαστικὰ. Τομ. Ζ' σ. 390

394 Ungerliche Briefe und Urkunden aus d. Athos
X Jahrhundert von Theophylakt in Bulg. Zeitschr. XI (1903)

Χ. Δ. Α. Πέρραιάνου: Μία ωραία περί τῆς μοναχικῆς ζωῆς φάρος" Ἀλεξανδρείας ἔτος Α' τομ. β σελ. 548-553. ἐν Λιβάδι ἀφορμὴ ἀφ' ἧς ὁ Π. νὰ γράψῃ περίληψιν τῶν ἀρχῶν τῆς μοναχικῆς ζωῆς φρονεῖ ὁ Π. νὰ γράψῃ περίληψιν τῶν ἀρχῶν τῆς μοναχικῆς ζωῆς φρονεῖ ὁ Π. νὰ γράψῃ περίληψιν τῶν ἀρχῶν τῆς μοναχικῆς ζωῆς τῆς Ὀρθοδόξου. "Ἔτος Ε' (1912) τεύχ. ΠΖ σελ. 1 τεύχ. ΝΘ'. σελ. 405-419.

Kirsopp Lake The early days on monasticism of M
Oxford. At the Clarendon press 1909 σ. 8°, σ. ΙΗ
μικρὰ πλάκων ἐκ λαγκ. ἐξ ὧν ἐδῶ - Χρίου διεξοδικὴν μελέτην παραλαμ
ἀρχαῖα ἐκ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δημοσιευομένων κειμένων ἐκκλησιαστικὴν ἱστο
τοῦδα ἐν Byzantion" τομ. (1909) σ. 630-632.

Der Klosterland des Athos von Alfred Schmidtke
(περιγραφικόν)

Σ. Λαμπρου. Π. Ἐλληνομν. τομ. Α'. σελ. 1
Κρίσεις περὶ τῆς ἱστορ. τοῦ Χορτοκοπίου.
Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος διαφόρου ἔθραυσε σχεδὸν περὶ
ὁ Λαμπρος ἀντιγράφας ἐκ τοῦ Lambros. τομ. Α' σελ. 256, 370 περίλ
Bracconnier (περιγραφὴ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου) ἐν Revue
Bibliographie tom. IV. σ. 953 (1843)

Ch. Diehl. La Grèce, le mont Athos, Constantenople
(Annales de l'Est. 12. (1898) p. 611 sq.[1]
Benjamin Lauries. La vie cénobitique à l'Athos (Echos d'O
4-e année Octombre 1900 p. 80-7, 145-153.
M. Feuillet. Le mont Athos. (Le Mois litteraire et pittoresq
1900 p. 651-673).
H. Gelzer. Vom Heiligen Berge und aus Makedonien". Reisebil
des Athos-Klöstern und dem Insurrektionsgebiet. Mit 43 Abbildung
und einem Kärtchen. Leipzig 1904 8. 262 σελ. Ἰδε Χρίου ἐν Β.Ζ. 40
τ. XI (1904) 672-654 τ. XII (1906) σ. 346. ὑπὸ Paul.
Ch. Millet. Recherches au Mont-Athos (Bull. de Corresp. Hel
XXIX 105-141) περὶ λαύρας.

1666-71 Joseph Georgirenes archbishop Samos. Descrip
the present state of Samos Nicaria, Patmos and Mount Athos. Lond. 8°

1. Καταχωρίζεται μεταφρασμένον ἐν τῷ "Ἑρανιστῇ" (Μηνιαῖον περιοδικὸν τῆς Ἰουνίου ἕως Ἰουλίου ἕως) σελ. 305-312, 380-389 (1907) ὑπὸ Κ. Παπαγιάννη. [illegible]

ton (C. III.) Byzantine art and Archaeology Oxford
1911 8ον σ. XX+728.

Meyer Beiträge zur Kenntniss des neueren
chichte und der gegenwärtigen Zustandes der
ostklöster in d. Zeitschrift für Kirchengeschichte
. IV. (1880) σ. 395-435-539-576.

monastères de l'Orient in Revue Britannique
v49 μετωπρακ.

ιον Όρος in the Periodical της Ο. Ιστορικής Εταιρείας
στικά άρθρα του Μ. Ε. Μιχαηλουδάκη με τίτλο
με τον τίτλο "Athos" του Μ. Tischer στη 1913. μετά
ειώσεις στη Μονή. (id. καθηγ.)
ν Όρος. Το Ημερολόγιον "Ο φάρος της Άνατο.
1902 σελ. 157-186 του Μ. Τιδεών

storische Denkmäler in den Klöstern des Athos, in dem
nische Bibliothek. hrsg. v. F. Miklosich Bd. I (1851) S. 125-
(in der Bib. Period. 538.)

Palestine, Mont Athos, voyage aux pays du passé par
Eugène-Melchior de Vogüé Septième édition 1912.
ώμενα αύτου και εις τα υπομνήματα ταύτης επιτυχίαν εις εκ του προσκυ-
ης συγγραφέως, ως λέγει, ότι μία εκ του καταδήμαρχος του τόπου ή και βραχυ-
σχίς, ότι δ' επί του παρόντος του έτους, αποτυχία η δημοσίευση το υπόλοι-
μενον εν δύο τόμοις". Η μαρτυρία, ην έλαχεν υποδοχή παρεκκλησιαστικού συγγρα-
ικώ η ιδιαιτέρως, άριστος. Ο συγγραφεύς διαλαμβάνει και συναισθηματικώς μεταξύ
ου. Εκείνο χρήσιμο να συγκρούσει λαμπρός το έργον αυτού είναι αφιερωμένον, ως
ιαφορ και καταπληκτικήν η άπαυστον εκείνην ευφυΐαν, αλλά και φυσικήν
ραν η άγνοιαν, δι' ην δικαιολογείται ου κύριος ως συγγραφεύς.
περί του αγίου Όρους συνοπτικώς γραφείσας του έτους εν 1875 μεταφρα-
θείσης υπό Ιω. Κυπουρίδη, διά του Αναλ. Ποιμένος του Χαλκοκάρδου "Ελαχ
) σελ. 379-381, 387-388, 395-397, 403-405, 411-412. "Ελαχ ΚΑ' (1882) σελ. 1-2,
5-26, 33-34, 41-43, 48-51, 57-58, 64-66, 73-74. Τα μνημονευόμενα εν τούτοις
νω όλιν

Συγγραφεῖς ἀναφέροντες περὶ Πρῶτον τούτους ἐσταχυολόγησεν ὁ Πομ. ἐν Ἱστορ. Ἄθω. 1, I, ..

Ἀλεξ. Λαυριώτου. Ἐν Ἐπιθεωρ. Νεολόγ. 1892-1893. σ. 881-883. 904-906.

Οὗτος μόνον ἐξ ἑλλήνων ἐδημοσίευσεν τὰ ἀντλήσας ἢ μᾶλλον ἀντιγράψας ἐκ τοῦ τοῦτο δὲ λέγω διότι ἐν Λαύρᾳ δὲν ἠδυνατο δρος νά ἔχη τοὺς τοιούτους συγγραφεῖς. αἱ δὲ καὶ τά καμοῦ παρ' Ουσπένσκη εὑρισκε καὶ παρ' Ἀλεξ. πχ. τό πρῶτον ἐν Ἐπιθ.

Ὀρφέως Ἀργοναυτικά;!

Δὲν ὑπάρχουσι παρ' Ουσπένσκη

1) Εὐσταθίου Ἀρχ. Θεσσαλονίκης

Παρεκβολαί εἰς τὴν Ὁμήρου Ἰλιάδα.

.. Ἄθως δε. τό ὄρος, ἀπό Ἄθω Γιγάντος ...

τά πλεῖστα κεῖνται ἄνευ παροπαμπῶν τῶν

2) Σοφοκλέους ἀποσπασμάτα.

384. Ὀρῆσσαν σκοπίαν Τηνός Ἄθωον

721. Ἄθως καλύψει πλευράν Λημνίας βοός

— ἢ Ἄθως σκιάσει νῶτα Λημνίας βοός.

3). Ὁμήρου Ὕμνοι εἰς Ἀπόλλωνα

Θρῄκιος τ' Ἄθως καὶ Πηλίου Ἄκρα Κάρηνα

...ο ἀ... 1912, B, σ. 99): Οὗτος οὗτος φυσιοδίφης τοῦ 1876 ἐπῆλθεν εἰς τὴν Ἀρκαν... ἐν ἐξηρεύνησε τὴν χλωρίδα τοῦ Φαγιούμ. Δὲν γνωρίζω τό ἔτος τοῦ ἐξήλθη.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πλουτάρχου ἐν Β. Ἀλεξάνδρ. σ. 905.
ἐν μυθ. θεῖ. ποιη. ἱστορ. βιβ. 10. ἀπορίαλαι
ὅτι Μακροβίου γὰρ ἐστοχάσθη τοὺς ἐναντίους ποιεῖν
ο, ἢ ἀφαίρεσις μία τῶν ἐν αὐτῷ τοσούτων ἀνεμόδουσα οὐδὲ
ἡ ἀνεμόδους (συγκ. Μ. Ἀντίοχος Μακεδονικὰ σ. 46ΔΒ)
ἐστι τὸ ἐχθρικὸν καταμύειν, ἢν τινὸς ἐπιτάνδα
τοῦ τοῦ Αἰγιαλοῦ." σ. 905.
τος Βυζ.: "Ἄθως – ὄρος Θράκης ἀπὸ Ἄθω γίγαν-
τος ὃς ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ ἐπὶ σταδίους 300 (ὁ Ἄθως τοῦ
σταδίου ἐκ Λήμνου σπείρας Schol. in Timaeum Πλάτω
μνᾶται ὁ Ἀρχέδ. ἐν τῷ Οὐρανίᾳ σ. 127, μεταλαμ-
βάνει Schol. . . ἐκ "παρὰ τὴν νησίδα"). Εὕρη-
ται Ἄθως καὶ παρὰ συναιρέσει Ἄθη. ἡ τοῦτος δίπτω
τος καὶ Ἄθως. Τὸ τοπικὸν τοῦ Ἄθως χαρὰς τοῦ
Ἀθῶνος τοῦς ἐναντίους – τὸ δὲ δηλοῦν τὸ ἀφη-
ρισμένον διὰ τοῦ ι ἐν τοῖς δωρ. παρὰ
μεσόλυρον τὸ δηλοῦν Ἀθωΐς. Ἔστι δὲ καὶ Ἄθως τοῦτος
ὁ Ἄθω καὶ ὁ τοῦτος Ἀθωΐτης. Ἀναυδος τοῦτος
ἐκ τῆς ἀναυδίας ὀρθογραφεῖται διὰ τοῦ ἄδω
μίσηλας ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀναύδου, ὃς Μακεδό-
νες τοῦτος ἐν Θράκῃ ὄρει τοῦ Ἄθω. ὁ τοῦτος
Ἑλλ. σ. 906.

Συγγραφεῖς ἀναφέροντες περὶ τοῦ Ἀ
Πρῶτον τούτους ἐπαναλαμβάνων ὁ Πορφ. Θυσ
ἐν Ἱστορ. ἀθω. l. I.
Ἀρχ. Λαυριώτου. Ἐν Ἐπιθεωρ. Νικόβ. ἔτ
1892-1893. σ. 881-883. 904-906.
Οὗτος μόνον ἐξ ἐκείνων ἐπημονίζουν καὶ αὐτὸν
ἀρχαίους ἢ μᾶλλον ἀντιγράψας ἐκ τοῦ Θυσσο
τοῦτο δὲ λέγω διότι ἐν λαύρᾳ ὅπου ἐκάλιαζε ὁ Ἀρχ
φος νὰ ἔχῃ τοιαύτην συγγραφήν. ἀποδεικν
δὲ καὶ καλῶς παρ' Θυσσονίου χρησιμεύσα
καὶ παρ' Ἀρχ. π.χ. τὸ ὀρεῖον ἐν Εὐ. Ἀ. ἔτ.

Ὄρφεως Ἀργοναυτικά;!

Δύ' ὑπάρχουσι παρ' Θυσσονίου

1) Ἑνιαχοῦ ἀρχ. διαφωνίαις
Παρεμβαίνει καὶ τὸ Ὄρους Ἴδαια.
.. Ἄθως δὲ. τὸ ὄρος, ἀπὸ Ἄθω Γίγαντος ... σ. 88
καὶ σχίνια κεῖται ἔναν σαρακοσημεῖον κεῖ ἐξαφά

2) Διαφωνίου ἀποσπασμάτα.
384. Ὑπῆρχαν σκοπιαὶ ἐπὶ τοῦ Ἄθωνος
721. Ἄθως μαζύγει σχεδὸν πλησίας ἐσοῦ
ἢ Ἄθως σκιάζει πολὺ πλησίας ἐσοῦ. σ. 882

3). Ὑμῖν Ὄρνοι καὶ Διόσκουροι
Θρῄκιος ὁ Ἄθως καὶ Πηλίου ἄκρα Κάρπαθος σ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πλουτάρχου ἐν Β. Ἀλεξάνδρ. σ. 905.
ἐν περὶ θεῶν ποιη. ἱστορ. βιβ. 10 ἀπορίας
ὡς: Παυσανίου γὰρ ἐποιήσατο τοὺς ἐναντίους ποιεῖν
ο. ἡ ἀπορία μία τῶν ἐν αὐτῷ τοσούτων ἀνερόδιον οὐδὲ
ἱ Ἀνερόδιος (cfr. Β. Ἀπίστια Μακεδονικά σ. 461)
ως ἡ ἀληθινὴ παρουσία, ἣν τινὸς ἐπαινεῖ
ῶδαι τοὺ Ἀλεξιανόν." σ. 905.
ος Βυζ.: "Ἄθως – ὄρος Θράκης ἀπὸ Ἄθω γίγαν-
άχου δ' ἢ σπὰ αὐτοῦ ἐπ' σταδίους 300 (ὁ Ἄθως τοῦ
αδίου ἐκ Λήμνου σπάφη Schol. in Timaeum· τοῦτο
μβάνει ὁ Ἀλεξ. ἐν τῷ Ονοματικῷ σ. 127, μεταβα-
ὼν Schol. . . εἰς "παρὰ τὴν νησίδα). Εἴρη-
ι Ἄθως ἡ παρὰ συναίρεσιν Ἄθη. ἡ τοῦτος δίπτω
ους ἡ Ἄθως. Τὸ τοπικὸν τοῦ Ἄθως χαρὶς τοῦ
Ἀθώους τοὺς ἐναντίους – τὸ δὲ δηλοῦν τὸ ἀφ-
ωρισμένον ἐκ διὰ τοῦ ι ἐν τοῖς δωρ. παρὰ
μεφόλιτον τὸ δηλοῦν Ἀθωΐς. Ἔστι δὲ ἡ Ἄθως τόπος
ἱ Ἄθω ἡ ὁ τοπίτης Ἀθωΐτης. Ἀνιανὸς τοπίτης
ους ἀναγράφει περιγεγραμμένη ἱστορίαν Ἀθω
ώτης ἢ ἀπὸ τινος Ἀνιάνδου, ὡς Μαδύτ-
ης τοπίτης ἐν Θράκῃ πρὸς τῷ Ἄθῳ. ὁ τοπίτης
ΙΑ· σ. 906.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

7) Διονυσίου Παταβίου "Οἱ μὲν γὰρ περὶ
Ἄδων δεσχόγοι κατὰ μέσην νύκτα ἀκριβῶς γενέ
καὶ ἀναβίωσιν ἐξηγοῦνται, καὶ τῶν ἀναστατικῶν ὀργ
ἄρχονται εὐθὺς ἀπὸ μέσων νυκτῶν. λόγος δὲ αὐτῶ
τὰς εἰς τὸ μνῆμα ἀφικομένας γυναῖκας ἐπαμεί
τὰ νενομισμένα. ὄρθρου μὲν ἔτι βαθέος παρα
μὴ εὑρισκέναι δὲ τὸν νεκρόν, καὶ ὁ λουκᾶς
8) Ἀποχλωνίου εἰς Φιλοστρατοῦ.
λέγονται δὲ καὶ τῷ παγγαίῳ ἔνιοι χρήσασθαι
τεσταρίῳ καὶ ἕτεροι τὸν Ἄδω.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γον ἀπετέλεσεν ἐνδιαφέρουσαν ἐπιστημονικὴν συμβολὴν ἐν ταῖς ἁγι- 388
ειτικαῖς ἐρεύναις, ὁ Ἀλέξανδρος Λαυρειώτης καὶ πολλοὶ ρῶσσοι
γιοι ἐρευνηταί. Ἐσχάτως δὲ ὁ ἀρχειοφύλαξ τῶν Πατριαρχείων Καλ-
ικος Δελικάνης παρέσχεν ἐξαιρετικὰς ὄντως διὰ τοῦ περιγραφικοῦ
υ καταλόγου ὑπηρεσίας πρὸς τὰς ἁγιορειτικὰς σπουδάς. ^

Ἐν ταῖς τὸ πρῶτον ἤδη δημοσιευμέναις κανονικαῖς ταύταις πη-
ῖς προετιμήσαμεν συστηματικὴν μᾶλλον ἢ ἄλλην τινὰ τάξιν ἵνα
ὸς τοῖς ἄλλοις εὐχρεστέρα ἀποβῇ ἡ πρὸς ταύτας συναρμογὴ εἰδι-
τέρας ἡμῶν περὶ τῶν ἁγιορειτικῶν θεσμῶν μελέτης, τῆς ὁποίας—
τῶν ὧδε πηγῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπορρεούσης—θὰ ἐπακολου-
σῃ ἡ δημοσίευσις. Διὰ τῆς ἐρεύνης δ' ἀκριβῶς ταύτης θὰ ὑπάρ-
σι πληρέστατα τὰ ἐφόδια, ἅτινα ἀπαραίτητα τυγχάνουσι πρὸς τὴν
ον οἱόν τε ἀρτιωτέραν συγγραφὴν τοῦ *δευτέρου* τόμου τῶν ἡμετέ-
ν Μοναχικῶν Θεσμῶν (Λειψία 1907).

Ἐν τῇ ἀναζητήσει καὶ ἐπιλογῇ τῶν πηγῶν τούτων περιωρίσθη-
ν εἰς τὴν συγκομιδὴν κυρίως καὶ ἀποκλειστικῶς ἐκείνων μόνον ὅσαι
ι τὴν νομικὴν αὐτῶν σημασίαν ἀποβαίνουσι χρήσιμοι καὶ συντελε-
καὶ πρὸς τὰς περαιτέρω ἡμετέρας ἀσχολίας.

Τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς Πηγὰς δύναται νὰ ἀναζητήσῃ ὁ βου-
μενος εἰς τὰ διάφορα περὶ τοῦ ἁγίου Ὄρους ἱστορικὰ ἔργα, ἅτινα
ρίσκονται ἐν τῇ βιβλιογραφίᾳ τῶν προσημειωθέντων Μοναχικῶν
σμῶν καὶ ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ ἁγιορείτου Κοσμᾶ Βλάχου, ἥτις παρέ-
πλήρη συλλογὴν τῆς παλαιοτέρας ἤδη βιβλιογραφίας. Εἰς ταῦτα θὰ
υνάμεθα προσθέτως νὰ σημειώσωμεν καὶ τὰ ἀκόλουθα:

Anastasijević Dr., Τὸ ἅγιον Ὄρος ἐν τῷ παρελθόντι καὶ τῷ
ρόντι. Βελιγράδιον 1907 (σερβιστί).

Γεδεών Μ., Ὑπὲρ τῆς ἱστορίας τῆς ἐν ἁγίῳ Ὄρει μεγίστης τοῦ
ίου Ἀθανασίου Λαύρας. Ἐν τῇ «Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ» Κων)πόλεως,
02, 239 ἑπ. [Συνδημοσιεύεται καὶ συνοδικὸν γράμμα τοῦ πατριάρ-
υ Ἱερεμίου].

Γεδεών Μ., Χρυσόβουλλον Ἰωάννου Παλαιολόγου (1357) Περὶ
ς ἐν Ἄθῳ μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου. Γράμμα τοῦ πατριάρχου Ἱερε-
ου τοῦ Β' (1577) περὶ τῆς αὐτῆς μονῆς. Γράμμα τοῦ πατριάρχου
αϊσίου περὶ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου. Ἐν «Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ» Κων)-
όλεως 1887—1888, 8, 392—393.

» » Παλαιολόγου στρατοπεδάρχου γράμμα περὶ κτημά-
ων τῆς μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου. Ἐν «Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ» 1888–1889,
,80 ἑπ. Δύο γράμματα τῆς ἐν ἁγίῳ Ὄρει Συνάξεως περὶ κτήσεων

Δημ. Πετρακάκου, Νέαι πηγαὶ τῶν θεσμῶν τοῦ ἁγίου
Ὄρους. Ἐκκλ. φάρος Ἀλεξανδρείας Θ', 1912, σ. 199-200

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου (1527 καὶ 1562) αὐτ. 91—96. Ὅμοιο γράμμα (1316) αὐτ. Χρυσόβουλλον Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τ νέου περὶ τῶν ἐρίδων μεταξὺ Ἐσφιγμενιτῶν καὶ Βατοπεδινῶν, αὐτ 311 ἑπ.

Dmitrievskij A., Τὸ ἀρχαιότατον συναξάριον τοῦ Χιλιανδαρίου Ἐν τῷ περιοδικῷ τῆς πν. Ἀκαδημίας τοῦ Κιέβου Ἰούλ. 1905, 46 473—493 (ρωσσιστί).

Λαυρειώτου Α., Λόγιοι ἁγιορεῖται. Ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ κτή τωρ τῆς Μεγάλης Λαύρας. Ἐν τῇ «Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ» 12,92-93, 229 ἑ

» » Ἀνέκδοτα σιγίλλια. Αὐτ. 321, 347, 356, 363, 371.

» » Ἐπίσημα βυζαντινὰ γράμματα (ἀπογραφὴ τῶν ἐν τῇ Λήμνῳ καὶ τῇ Χαλκιδικῇ κτημάτων τῆς ἐν ἁγίῳ Ὄρει μονῆς Λαύ ρας). Ἑλλ. φιλολ. Σύλλογος Κων)πόλεως τόμ. 25, 161 ἑπ.

» » Ἀθωΐτις Στοά. Ἀφιερωτικὸν τόπων. Ἔγγραφον ἀν ταλλαγῆς. Περὶ μετοχίου. Διαφορὰ μεταξὺ μονῶν. Πρᾶσις. Ἀφιε ρωτήριον. Πωλητήριον γράμμα. Περὶ ἀνταλλαγῆς τόπων. Ἡ πατέντ τοῦ ἁγίου. Ἐν τοῖς «Βυζαντινοῖς Χρονικοῖς» 10, 122 ἑπ.

» » Ἀθωΐτις Στοά. Διαχωρισμὸς ὁρίων Ἄθω—Ἱερισσοῦ Αὐτ. 5 (1898) 485 ἑπ. Σιγίλλιον περὶ τῶν παροίκων τῆς Λαύρα 488. Ἔγγραφον τοῦ Πρώτου πρὸς τὴν μονὴν τῶν Ἰβήρων 489.

» » Ἀφιερωτικὸν τόπων. Αὐτ. 9,122—125. Περὶ τοῦ με τοχίου τῆς μονῆς 125. Διαφορὰ περί τινος τόπου 126. Πρᾶσις 12 Ἀφιερωτήριον 130. Πωλητήριον γράμμα 132. Ἀνταλλαγὴ τόπων 13 Πατέντα τοῦ ἁγίου 135. Συγχώνευσις μονῆς 137.

» » Ἰωάννου τοῦ Πρώτου ἀφιερωτικὸν πρὸς τὸν ἅγιο Ἀθανάσιον καὶ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ Λαύραν, τόπων εἰς τὸν Πλατὺν κ ἁλιευτικῶν στασιδίων. Αὐτ. 6 (1899) 449 ἑπ. Τοῦ Πρώτου τοῦ ἁγίο Ὄρους δωρητήριον πρὸς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τόπων τινῶν 45 Τοῦ αὐτοῦ Πρώτου περὶ τῆς μονῆς Μονοξυλίτου 452 ἑπ. Περὶ τ μονῆς Καλαφάτου 454. Ἐγκατάστασις ἡγουμένου ἐν τῇ μονῇ τ Ρουδάβων 458 ἑπ.

» » Ἡ ἐν Ἄθῳ ἱερὰ μονὴ Μεγίστη Λαύρα καὶ αἱ πρ αὐτὴν αὐτοκρατορικαὶ δωρεαὶ καὶ προνομίαι. Ἑλλ. Φιλ. Σύλ. Κων)π λεως 1907, 29, σ. 107—120*.

*) Ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Λαυρειώτου ἔχουσι δημοσιευθῇ καὶ ἄλλαι τιν σχετικαὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐργασίαι, ὡς ἐμφαίνεται ἔκ τιν φυλλαδίου, τιτλοφοφουμένου: «Ἀναγραφὴ συγγραφῶν καὶ δημοσιευμάτων κοσιπενταετίας 1874—1898 Α. Λαυριώτου. Ἐν Κων)πόλει 1898. Ἐν τῷ φυλλ

δίω τούτω ἀναφέρονται λ.χ. 66. Ἱστορία τῆς Ἱ. Μονῆς Μ. Λαυ Μέρος Α΄: Συλλογὴ χρυσοβούλλων, πατριαρχ. σιγιλλίων, ἐγγρά κοινότητος ὄρους, συλλ. φιρμανίων τιτλ. 104. Συλλογὴ ὅσ γράφησαν ἢ γράφονται μέχρι σήμερον περὶ τοῦ ὄρους. 117. Ἱ ἐκδοτη τῆς μεταφράσεως τῶν ἱδιορρ. Κουτλουμ. Ζωγράφου ἢ ἁγ. Παύλο ... κ. ἀνάπλιν να. εὕρω τὰς ἐκδόσεις μονογρα

ἰσάριθμος

Θεοφάνιος πρεσβύτερος καὶ λοιπὸν μαθητὴς τοῦ
ος ἐκ τοῦ Χαυνιάδου πρώτης· ἐχεις οὖν ἐκεῖθεν τὰ λε-
ὁλι ξενίαν τοῦ θείου βαπτίσματος τοῦ σωτῆρος;
καὶ μὴν ἐχθὲς γ' ἔφην, "ἐθεράπευσε παχυτάτην τινὰ θείαν σύ
νόλα λοιπὰ τοῦ ἔτους τὰς τὰ σώματα, ἐν δὲ τῇ ῥάβδῳ τοῦ θεῖ
ἔχειν προσοχθίσεως τὸν αἰρεῖν τοῦτο", "ἀ νάγκη, φη, τοῖς τοῦ
ου ἐξιτήριον, γινώσκειν τὸ βέλτιστον, τὰ οὐκ ἀναγκαῖα ἔρρειν προσή
καὶ αὐτοῦ δόξα . . . . . λέγονται δὲ τῆς παρρησίας
τὸ φρονήματος τρεῖς εἶδη· τὸ μὲν ἁπλῶς ἐστὶ τὸ μὴ φοβεῖσθαι
τὸ ἀνεμέσητα ἀγαθὰ καὶ σωφρόνως ἔχοντα λαλεῖν· "οὐκ
ἀκούει" ἔφη "αἱ γὰρ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ πανταχοῦ μὲν
τυραννικὰ καταφρονοῦσι τὰ μεμψίμοιρα ἡμῶν ἀστέρας τὸν ἔτους ἀπ
λα ἐν τοιούτοις. ἃ τὸ καθαρὸν ἐκεῖ τὸ αἰσχρὸν ἐκβάλλει ἐκεῖ
ὁ θεὸν ἐκκλησίαι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὸ ὅσον ναὶ μὲ
νοὶ ἀρκοῦσιν· ὁ δὲ ἔρχεται τὸ ὁλίγον τὸ ἀναγκαῖον τὸ ὅσ
νίαν, οὐδ' ὅλως ἐκείνης ἐκείνους ἐκκλησίαν· οὐδ' ὁ διάβολος
τὰν ἐκκλησίαν Θεοῦ, ἐὰν μὴ διορίσῃ ἀνὰ τὸ ἔτος, τὸ μὲ
θαρὰ τὰ αἰσχρὰ κἀκεῖ ἀπόλοιτο. ἐκεῖθεν μὲν ἔτος ἀπ
τοῦ τοῦ Χαυνιάδου . φιλοσοφία καὶ ὅσο

[redacted]

θεος 389

Ἡ δὲ ἀπὸ ἀπαθείας ἀληθὴς ἐκ τῶν πρώτων ἀναγκαίων καὶ
ἐν τοῖς ἐκτὸς δοκοῦσι [redacted] διὰ τὸ μηδὲν τῶν ὑφ' ἡμᾶς
ἀγαθὸν ἢ κακὸν εἶναι· διὸ δὲ καὶ δοκεῖν τοῦ
τοῦ ἀγαθὸν ἡμᾶς ἐκκαίειν ἐφ' ἁμαρτίᾳ· ὥστερ οἶμαι τὸν
ἐκείνου τρόπον ἀνιερεῖ τὸ ἔτος [redacted] ἐκείνου οἱ δὲ δό-
κιμοι καὶ ἐκ παιδὸς ἐκκλησίαν τὸν ἐκείνου. ἐκεῖθεν μὲν ἔτος
ἔτους Διὸς Χρυσ III ἐκεῖ ἐκκλησίας τὸ ἔτος Τοῦ Τ ἐκ

Διὸς

Παραιθομιναί περί ἰδιορρυθμιν

...χνο. Ἀγιοθ. I, 2 πιν. σ. 19. IX, σ. 333. 350, Σωλίρ. 1887 σ. 27

...ιν Κανόνες κτλ. I, σ. 183. II, σ. 127. ~~244~~

...el Müller acta VI σ. 278. Migne Pat. Τομ. 88. σ. 969 D

...28 D. Τομ. 65. σ. 1036 D. 1037 A.

...ος Χριστοδούλου τοῦ Παλμου σ. 277-8. εκδ. Βοΐνου 1884

Meyer. Beiträge zur Kentniss der neueren Geschichte ...d. ... der Athosklöster. in Zeitschrift für Kirchen-...schichte XI. (1890) σ. 395-576.

...ράσιμος Ῥάσκας. - ...ιοίκιον Γράμπας Βυζάντιος
...ρίστος ἐν ἡ Μονῇ Βαρλαάμ τῶν Μετεώρων, ἀντέγραψε
... Συγγραμμα ἱστορικόν ... περὶ τῆς Σκήτης ... Σταμῶ
... Μετεώρου" τῷ 1770 (ἰδ. "Βυζαντίδι" Α'. σ. 196).

...dus - Aulis - ἅγιον Ὄρος Θύσσος (μετὰ χάρτου)
ὑπὸ Μ. Χρυσοχόου ἐν Ἑσπ. Παρνασσῷ Ἐτ. Ϛ'. (1902)
(τοποθετεῖ ἐν Θ. εἰς τὴν περιοχὴν ἐκ Μ. Κωσταμονίτ.) (σ. 150-158)

... eines Corpus der Griechischen Urkunden des Mittelalters
der neueren Zeit ὑπὸ Paul Marc. ἐν Μονάχῳ 1903.

...ασηείς μοναχὸς Ἰωάσαφ ὑπὸ Νερούτου ἐν "Νέᾳ
...ᾳ" Τεργέστης τῇ 13/25 Ἰουλίου 1891 (ἀρ. 87)

...ναχογος βίων ἁγίων ἀποκειμένων ἐν ἡ Βιβλιο-
...κῃ Βαλοπεδίου ὑπὸ Θ. Ν ШМИТА. ἐν
...lletin de l'Institut Archeol. Russe à Cpole.
...III (1903) σ. 264 - 298 τὸ ὅλον. 261.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἐν τοῦ ἐπιστογραφημένου περιοδικῶν "Ἀτλαντίς" τοῦ
μηνὸς ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου.
πανπνουπόλεως περιγραφὴ τοῦ ἁγίου Ὄρους μετὰ πολλῶν
χνικῶν εἰκόνων ὑπὸ τὸν τίτλον "Τὸ ἅγιον Ὄρος".
γραφὴ τὸ πλεῖστον ἐλήφθη (πλὴν τῶν νεωτέρων γεγονότων) ἐκ τοῦ
τοῦ Γεδεών.

ἐθνικὴ αὐτὴ ὁμοουδαιότης – ἡ διεθνοποίησις ἀνεφάρ-
ητος – τοπογραφία – ὑπηρεσίαι ΙΗΣ Τεῦχ. Ἰουνίου σελ. 18–22.
ἱστορία καὶ τὸ πολίτευμα τοῦ ἁγίου Ὄρους Τ. Ἰουλ. σ. 14–19.
μαναχοὶ καὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν Τ. Αὐγ. σ. 18–22. κ 32.
ποπέδιον, Ἰβήρων, Χιλιανδαρίου, Λιονυσίου, Κουτλουμουσίου
ντοκράτορος, Ἐπροποτάμου, Ζωγράφου. Τ. Σεπτεμ. σελ. 18–21 κ 32.
μαρίου, Καρακάλλου, Φιλοθέου, Σίμωνος πέτρας, Ἀγ. Παύλου
νρονικήτα, Ξενοφῶντος. Γρηγορίου, Ἐσφιγμένου, Ἁγίου Παντελεή-
ος, Κωνσταμονίτου. Τ. Οκτωμβ. σελ. 25–28.
γιορειτικαὶ προσωπικότητες. Τ. Νοεμβ. σελ. 16–19.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Περὶ τοῦ Ἁγίου
Τριτιάζιν

Τοῦτον ἀναφέρει ὁ Μίλλερ
ὡς ὑπηρέτην τοῦ Καρύας
διαδὴ τὴν ἐπιστατοῦ ἐν
τῷ Σεράγιον. Ce mot
était ~~comme~~ été despote de
Tricala en Thessalie. Il
portait encore ce titre.
Il me conta qu'en 1852,
lors de la révolution grec-
que, il avait été envoyé
par le chef à la tête de
dix hommes pour accu-
per le couvent de Savra.
Ce chef s'étant sauvé
le despote fut fait prison-
nier avec ses dix hommes.
On le mit en prison à Sa-
vra, où il fut détenu

Τιμόθεος ἁγιορείτης, Εκκ. Αγ. Η' σ. 91-2
Ιεροδιάκονος μαθητής του Χυμενίου ἡ ὡρᾷ αὐτοῦ ἐκοιοτοχήτου.

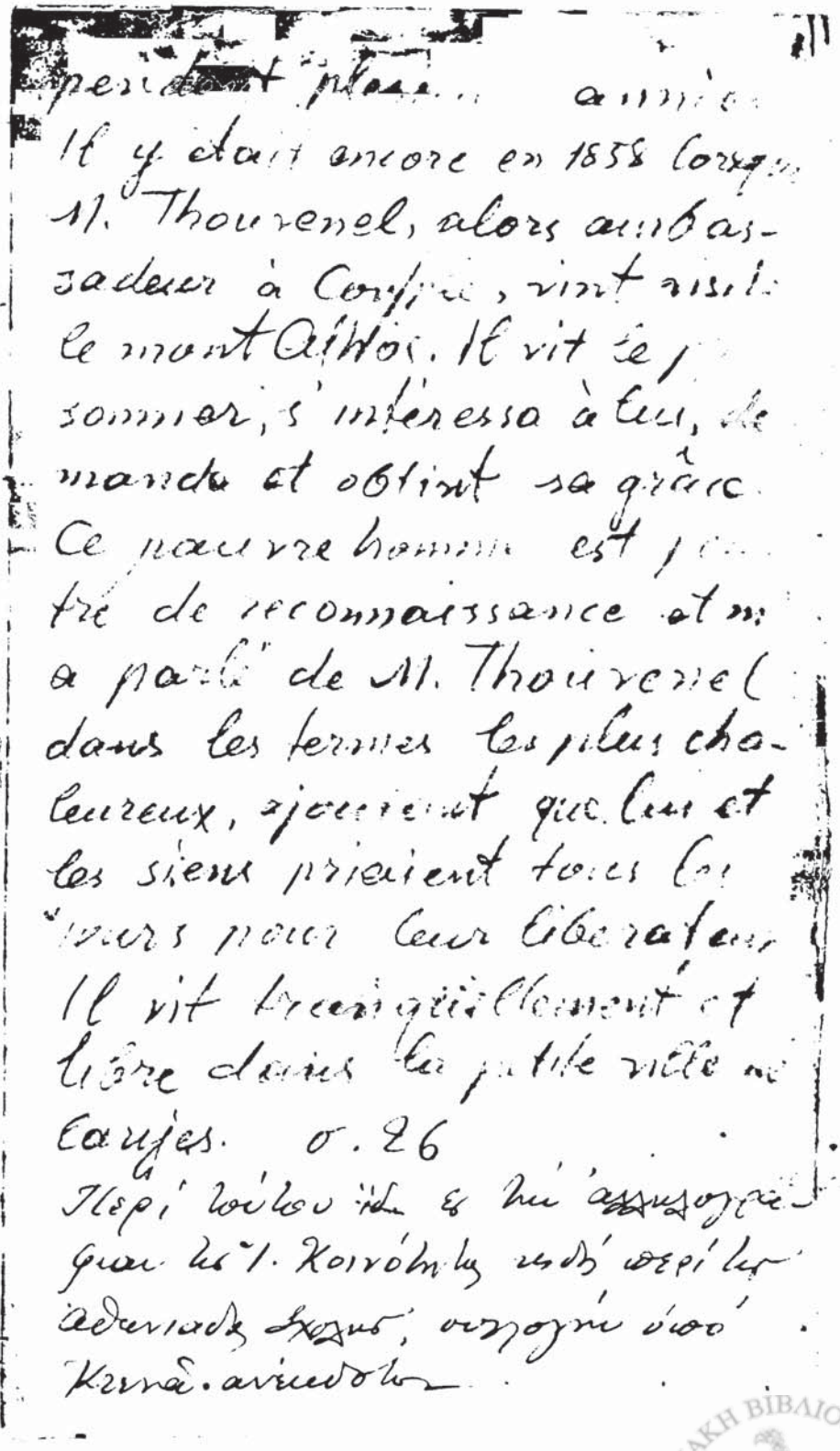

pendant plus... annie
Il y était encore en 1858 lorsque
M. Thouvenel, alors ambas-
sadeur à Corfou, vint visiter
le mont Athos. Il vit le pr
sonnier, s'intéressa à lui, de
manda et obtint sa grâce.
Ce pauvre homme est pen
tré de reconnaissance et m
a parlé de M. Thouvenel
dans les termes les plus cha-
leureux, ajoutant que lui et
les siens priaient tous les
jours pour leur libérateur.
Il vit tranquillement et
libre dans la petite ville de
Lanjes. σ. 26
Περὶ τούτου ἴδε ἐν τῇ ἀγγλογραφίᾳ
φίαν τοῦ Ι. Κοινόβιου ἐκδ. περὶ τοῦ
Αθανιάδου ἔχοντος, συγγραφὴν ὑπὸ
Κεννᾶ. ἀνέκδοτον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παρὰ τῶν Βυζαντινῶν ἐδιδάχθημεν μάθημα ὑψηστῆς ἀξιοθείας: ὅτι δεξιαδὴ ἡ τέχνη δεῖ ἦν δια τοὺς παραδόσεως, ἀλλὰ διὰ τῶν διηνεκῶν ἀποτυχμημάτων, τε ὅτι ἡ μὴ προσδεύουσα τέχνη εἶναι καταδεδικασμένη. (ed. valet.)

...ουμεν ἔτι τὰ ἐξ οὐτράκου ἢ φιαργαριτοφόρου τίσχου ἐκλεκτὰ ...ματα (κουμητικὸς τρόπος, ὃν οἱ Τοῦρκοι ἐδανείσθησαν ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν) ἐ... ...αι τῶσιν ἐπὶ τῶν παρὰ τοὺς τίσσας ἐσφαζομένων ἐδρῶν, ἐπὶ τῶν ἐνώπιον ἐκατέ... ...ρων ὀκριβάλων, οἵτινες ἐκ ἄμβων ἐκρησιμεύον κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ... (Εὐγ. Μελχιώρ μεταφρ. ἐν Ἀναλ. Ἀστερ. 1881 ἀρ. 6 σελ. 40)

...ντζιλούτης ἀναφέρεται τῷ τὸν ΙΒ' αἰῶνα παρ' Ἀνῃ ...ομνηνῇ τόμ. Β, σ. 105, 107, τῷ Νικ. Χωνιάτῃ σ. 65

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

— Τυπικά (ἰδιόρρυθμα).

Οἱ δύο κώδικες τοῦ Ἰαπωνικοῦ (ἀγ. Παύλ. 281 καὶ 282) ἀποτελοῦν τὸ XIX [illegible] 204. ὅσα περιέχει ὁ ὑπ' ἀριθ. 754 τῆς ἐν Δουβρόβνικ βιβλιοθήκης εἶναι τυπικά Α Β' (τὸ χρυσόβουλλον Μονῆς Ἐφαρμένου) τοῦ Ἰωάννου σοφοῦ τῆς Βλαχίας. Τυπικὸν τοῦ ἁγ. Σάββα. Γ' Τυπικόν. τῆς Δεσποίνης κυρᾶς Ἐλένης Παλαιολογίνας... (κατ. Λ. Β. 32

Κωδ. Κοσλοφ. 99 XVI φ. 55α-57β (Α'. σ. 183) Γ' Τυπικόν. Ἡσίοδος τῆς ὑπ' ἀριθ. 382 φ. 974α-978 (Βσ. 119 τοῦ XV αἰῶνος.

(Τυπικὸν ἐκκλ. ἀκολουθίας. γενόμενο δὲ καὶ τὸ τυπικὸν κυρᾶς ἐλένης παλαιολογίνας τοῦ ἁγίου Σάββα καὶ παραδίδωσαν οἱ θεοσκοποὶ τὴν ἀκολουθίαν τούτου. Δοκιμ. τῶν ἱερολ

Δουχν Κ Πολιτ Act et D. VI

Βεβαιοῦται τοῦτο... καὶ τὸ Τυπικὸν τοῦ ἐν τῷ ὄρει Ἀθὼ περιωνύμου καὶ ἱεροῦ πρωτάτου. Τυπικὸν δὲ τοῦ Παυλάκου ὅλην ἐπαφίεμεν, περιχαρεύοντες ἐκεῖνα τὰ κατὰ μέρος Τυπικὰ τῶν τοῦ ἐκεῖ ἱερῶν Μοναστηρίων, ὁποῖά τε τὰ Πρ. εἶναι τὰ ἐν τῇ κωνσίρα, εἰ δὲ καὶ ὁποῖα ἐν ἀκριβείᾳ ἔχει τοῦ ὄρους τὰ μοναστήρια. Νικοδήμου ἁγιορ. Ἐγκειρίδιον πίστεως Βεν. 1819, σ. 1

ἐκδοθὲν ὑπὸ Νικοδ. ἀναφέρει ὡς ἔχων μονὴ Τυπικὰ ἐν τοῖς περὶ μοναχῶν ἀκριβῶς ἐκθέσει αὐτοῦ. ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι ἐπιτροπὴ τινὰ [illegible] ἴδιον τυπικόν

κὰ τοῦ ἁγίου Ὄρους.

κρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν κὰ ἀκολουθίαν
ἐν τῶν Λατῶν, κὰ μάλιστα τοῦ ἁγίου Ὄρους, ἐκεῖ
κὰ προκειμένοις τοῦ δὲ ἑσπερινοῦ κὰ τοῦ ὄρθρου, ἤλοι
"φῶς ἱλαρὸν" κὰ μετὰ τὸ ἐξαψάλλειν, μονὴν τὴν δόξαν ἀσματικὰ ἄφρ
νοσιν στίχους ἐκ τῶν ψαλμῶν· ἔστασαι δὲ μέσον ὁ πανσάρχος ἐν ζιβλίῳ
ὥσπερ κὰ μορμοζόμενος ἄφρα· προφασίζονται δὲ ὅτι τοὺς στίχους, ἐφ'
οἷς ἐκαίου, ὅσπερ ψυδὲς ἔσαν ὀνόματος· τὰς γὰρ ὠδὰς κὰν ἔφρα κὰν
ὁ δόμνος ἔσαν, ὁ πανσάρχος ἐστὶ παρ' αὐτοῖς μυστήριον ἀκὶ ἔσαν, ἀλλὰ
διαδοχῆ ἐμαθὼν· ἔστὶ οὖν τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐκεῖνον ἐκαίσιλαι
ἔχον ἤδιρον ἀπ' αὐτοῦ ἀδότα, ψάλλειν τὸ προκείμενον ἀνὰν ἐξαψάλλας
ἐκ παῦ μικρὸν ἀναστὰς ἐκεῖθαι τὴν ἐκείνην ψαλμῳδίαν· ὅπερ ἐστὶ
παρ' αὐτοῖς ὥσπερ κὰ ἡμῖν ἐξαψάλλειν τὸ κοινὸν κυρίε ἐλέησον"
κρὰ τὰ ἐκεῖ ἐξαψάλλειν ἐκ τοῦ ὅτι μετὰ τὰ Στιχηρὰ τοῦ κυρίε
ἐκ παῦ κὰθίσαν ἄλλα χρῶ (ὥσπερ ἐκ τύπου ἀκοῆς ἀκροάσεις κὰ
τοῦ "ἐδόμασεν παροιμιάσα) ἐκεῖθεν κὰ μόνον"
ἐκείνοις ἐξέλιπε κὰ ἐκκλησιαστικοῖς ἐκ ἀκμάζειν.
κὰ ἐκ τοῦ Δ. Πανσαρ. Χειραρίου ἐκεῖ ἐκ μέλλει "Λειτουρ-
γραφία τοῦ Παχωμίου Ἐσσουσσοῦ" ἐν Ἱεροσολύμοις κὰν τῷ
πανδεσπαίᾳ ἐν Χαλκῇ · 1764 σελ. 237-240.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τυπικόν ἢ διαλάξεις περὶ τῆς μοναχοῦς τῆς μ. τῆς κεχαριτωμένης - ὑπὸ Εἰρήνης Αὐγουστῆς συγ. Αγιξ. Κομν. Migne 12

Το τυπικόν τῆς μονῆς τῆς Θεοτόκου κουμοσυλείρης ἐν τῷ 1898 ἀρ. 13, 17, 23 Γεδεών.

Τυπικόν τῆς σ. μονῆς τῆς ὑπ. Θεοτόκου παρὰ τῆς εὐσ. Αὐγουστῆς ῥήνης τῆς Δουκαίνης κατὰ τὴν αὐτῆς προσταξιν ἐς γνώμην ἐφηγήθεν τε καὶ ὑπὸ J. Cotelerius ἐν Τομ. 4 σ. 137-307 τῶν Ecclesiae gr. mo (Migne Τομ. 127. σ. 992-1129.) Par

Testament de Nil Damilas aus dem Jahre 1417 ἐν R. par E. Legrand. (Κριτ. Λαμπρ. By. Zeit. IV (1895) σ. 585-7) [gr. IV 1891.

Diataxis des Michael Attaleiates v. 1077 ... ὑπὸ W. N Jena 1

Das Typikon des Klosters des hl. Mamas in Kyrel ὑπ. Th. ἐν τῷ περιοδ. τῆς Ὀδησσοῦ 2, 1. Ὀδησσός 1892. σ. 72, 75-78.

Les récits inédits du moine Anastase. Contribution à l'histoire Sinaï au commencement du VII siècle Paris 1902 (σ. 7 ...

Χειρογρ. Παλμῆ

Εἴδησις τοῦ Ἄθωνος ἤγουν ~~τυπικόν~~ τοῦ ἁγίου Ὄρους Μέγ μοναχοῦ συνταγμα πονηθέν ἐκ τὰ μουρούμενα τοῦ τυπικ καὶ Θεοδούλου ἡγουμένου Δημητριεβοτης 382

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μοναχῶν

μοναχοί διαθήκουσι φυλῆς ἢ γένους, ὅθεν δὲ καταγόμενοι, οἱ ἀνδήκουσι ξαχοῦν ζῶσαν ἐν ἢ παρὰ ῥηλοί νόμοι νὰ εἶναι ἱκανοὶ ἵνα ἀπολαύσωσι τὴν ἰδιότητα τοῦ ἰνδιγένου ἢ μονάζουσι νὰ ἔχωσι ἰδιαίτερον τόπον ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ ὁποίου νὰ ἐκλέγωσι τὸν ἡγούμενον αὐτῶν καὶ νὰ νομίμως ἐκτελῶσι τὰ ἔθιμα αὐτοῦ."

Ἐπολ. 22 Δεκ. 1874 ἀρ. 1748

ἀναφέρουσι ὅτι τὸ ζήτημα, ὅτι οἱ Ρῶσσοι τῆς μονῆς παρουσιάσθησαν οὐχὶ ὡς ἀγιορεῖται ἐπίμονοι οἱ καθηγ. τοῦ Ἀθήνησιν Πανεπιστημίου Κόκκινος (τὸν ὁποῖον) ὁ Δαμαλᾶς κ.ἀ. ἐκ. ἀ. ἢ ὁ ἐκ Κ/πόλεως ῥώσσος εἰσὶ σοφὸν πρόσωπον καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο. ὁ Δαμαλᾶς γράφει εἰς ἐπολ. 11 Νοεμ. 1874 ἀρ. 1739 μεταξὺ ἄλλων εἰς τὸ ζήτημα τοῦ καν. ἐκκ. δικαίου) οἱ νόμοι ἐπ. πρᾶγμα διαλαμβάνουσι τὴν ἰδιαγένειαν ὡς ὅρον ἀναγκαῖον τῆς παραδοχῆς παντὸς βαθμοῦ ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων indigenat ὡς ὁ Richter ἐν τῷ περὶ τοῦ καν. δικαίου ἐκ τῶν Λατ. ἐκκλ. Διατρ. ἐκκ. ἀποφάσεων, (ὧν ἐφαρμοστέαι) ὅσαι διαλαμβάνουσι περὶ ἰδιαγενείας ἐν τοῖς §§ 136, § 169 (ἀναφαίνεται ἡ ἰδιαγένεια ἐκ πάντων τῶν ἔργων νομοθετήσεων τὰ ὁποῖα χωρίζουσι. τὰ ἐκ ὁ συγγραφεὺς Walther καταγράφει ἐν § 241 ἐν ᾗ ἀποφαίνεται ὅτι ἐκκ. δίκαιον νὰ ἀναληφθῇ ἀπὸ ἐπιστήμης. πρὸ ἐτῶν ὅτε ὁ κλῆρος ἀποβλέπει ἀνεξαρτησίαν ἐκ ἐθν. σχέσεων τάξιν δὲ ἐλησμόνει ὁ ὅρος οὗτος "ποιμὴν ἀνοσιρώπῳ" πᾶσαι αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀνεπιφύλακτα καλλιέργησαν αὐτὰς ἀλλὰ διαμόρφωσαν πάντα ξένον νὰ ἐκκλησιαστικὴ ἡ ὀμοίωσις ἐν τοῖς νόμοις ἐκ χώρας ἐν ᾗ ἦλθε νὰ ζήσῃ πρὶν λάβῃ ἐκκ. δέσιν δι' ἧς νὰ ἀσκῇ ἐπιρροὴν ἐκκλ. ἡ ῥωσσία τὴν ἀρχὴν ταύτην ἔχει καθιερωμένην ἵνα δύνηται ἐκ τοῖς κλήρου μὴ ἐκκλησιαστικῶν

Υπηκοότης μοναχῶν

ουδεποτε ἡ Ορθ. εκκλ. δύναται νὰ δεχθῇ ὑπήκοα οἱ ουδηποτε ξένου κράτους ἢ μοναχὸν οιασδήποτε μοι ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῆς ὑπαγομένην. (ἢ φέρει τὴν τοῦ Κοκκίνη ταθηγ. τοῦ Αιοικ. Δικαίου ἢ ἐντριβεστὰ περὶ τὸ καν. δίκαιον) "ὅτι ἡ ἐξάσκησις τῆς ἐξουσίας τοῦ οἰκ. πατριάρχου ἢ τῆς ἱερᾶς Συνάξεως ἀγ. Ὄρους ἐπὶ τῶν κατὰ μέρος μονῶν ἢ μοναχῶν προθησιν ἀναγκαίων τὴν συνδρομὴν ἢ ἀντίληψιν τῆς κατὰ ἐξουσίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων ἢ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἐξασφαλισιν τῶν ὅρων τῆς διοικήσεως. Ἐκ τούτου δὲ ἀναγκαίων ἔπεται ὅτι ἀγ. Ὄρει μοναχοὶ ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ὑπήκοοι τῆς Υπ. ὅπου ἡ κοσμ. ἐξουσία δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ κατὰ καταναγκ. μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων ἐξουσίας."

Περὶ τῶν ὑπουργῶν ἐν τῇ κοινοῖ Συνάξει, τῷ 1661 ἢ ἡ μονῶν ἀντιπρόσωποι νὰ ἔχωσι μεθ' ἑαυτῶν Σμυ-

πέρπυρα = Κυδωνίας ἐν Σημ. ἀσμάτι.

υρον οἱ Χρονογράφοι πρὸ τοῦ φραγκοκρατίας ὀνομάζουσι
νόμισμα ἢ χρυσοῦν τὸ ὑπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου κοπὲν ἀξίας 15 δραχ.
(κωρ. 15.86)
ἐν ὅλῃ κεκρουσιν ὑπέρπυρον τὸ χρυσοῦν νόμισμα. χρυσοῦν
τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Κ/πόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων, ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν
πρὶν τῆς σημαίνει ὑπερπυρωμένον (ἀπέκδου χρυσοῦ). Κατὰ
μαρτυρίαν μετεβιβάσθη ἐν Νικαίᾳ τῆς Κ/πόλεως, ἀλλ' ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία
ἦν ὡρᾷ 11 20% φράγκα. ἐκάλουντο τῆς Βυζαντίας ὑπὸ τῶν
τὰ ὑπέρπυρα ἐν δὲ τῆς κυρίας ἐλλάδι ἐκαλοῦντο πνάρια κορνέσια
χίου τῆς Μεσσήνης ἀπεμιμοῦντο τὰ χρυσᾶ δουκάτα ἢ τὰ ἀργυρᾶ
τῆς Ἐνετίας τῆς τὰ γιλιάτα τῶν Βασιλέων τοῦ Πεσπόλεως. Ἰσ. Παπαρρ.
(Ἀγρ. = 65 λεπτά) Τομ. Ε' 174) Ἴδε τῆς Σβορώνου Διεθν. Ἐφημ. Νομ.
Τομ. Ε' σ. 50
Τομ. II 345

χρυσοῦ = 72 ὑπέρπυρα.

νόμισμα = ὑπέρπυρον

πολικὴ ἀξία εἶναι 5 ἢ 6 πλασία πρβ. Παπαρρ. Ε' σ. 170

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

405.

Φαιμηνοῦ κεχρία ἀγρωτίον τῶν Καρεῶν Γ' Τυπ. 2

Φιλοθεΐτης αρχιεπίσκ. (1150) ἔγραψε Συνοψιν ... (ἰδ. Διονύσιος Περὶ τῶν τριῶν βαθμῶν σ. 216) Πατρ. Μυγνε 133 σ. 9-299
Φιλοθεοῦ Μονῆς ἀρχαιοῦ Ουσιωνοῦς II, 173

Πιυχητήριον ἔγγραφον δι' οὗ ἡ Μονὴ ... τὸ καθίσμ. τῆς Παντανάσσης τὸ ἐπιπεμπόμενον τοῦ Σταυρονικήτα ... Γρηγόριον τὸν ταθηγ. τῆς πατρ. ἔξαρχον ὑπὸ Σπορ. Λαυριωτοῦ (... τῆς παρὰ Σμυρν.) ἐν Τομ. Β' (1918) τοῦ Γρηγ. Παλαμᾶ σ. 371-7... 112...

Φιλοθέου Μονή. ὅταν ὁ ἁγ. Διονύσιος ὁ ἐν τῷ Ὀλυμπ. διωρισθῇ ἡγούμενος "ἀπὸ τὸ μοναστῆρι ἢ τὸ Βουλγαρίτικο δὲ ἔστω τὴν τάξιν τῶν Βουλγάρων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εὐλαξίαν ἐρρυθμίσε τῇ ἐφροντίσε ὁσιβία ἐξ ἡνικά" Βιὰ Διον. (εκδ. Κ/πολεως 1891) σ. 30 (ἐπὶ Πατρ. Ἱερεμίου)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

151, σ. 773-1187 157, 551-56. 406 +
Migne Patr. 154, 1245-85. 119, 896-900

όδιος Λαυριώτης Πατριάρχης Κωνσταντίνος συγγρα-
οῦ βίου τοῦ ἁγ. Γρηγ. τοῦ Παλαμᾶ, φίλος δαιμο-
ς συνεδήμησε αὐτοῦ. (βιά Γρηγ. Παλαμᾶ μεταφρ.
ίου σελ. 155) ἐν σελ. 183 λέγει: "οἱ δαιμόνιοι ἐπι-
κορυφαῖοι τῶν ἀοράτων, Σάββας σελ: τὰ ἱερὰ
ρονητὰ καὶ σεβάσμια λειψανώσματα τοῦ σώματος αὐτ-
ὧν ὀστέων τῆς ἡμῶν τοῦ θεοῦ βίον τῆς τοῦ σωμ-
τὴν δυὸ βιβλία συνεγράψαμεν"
καὶ χουσόστας, τῆς σοφίας τῆς σοφίας τῶν ἰδιωτῶν σοφιστῶν. - - -

409 Φορολογία ἄνισος Κωνσταντίας 1832. τῆς κοινότητος [illegible]

σ. 117. συμβαίνει προφανῆς κατάχρησις ῥιπτομένου αὐτῶν ἀν-
τῶς κατὰ κεφαλὴν ἐξ ἴσου .. παρ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν μοναστηρίων
ἐχόντων ὑποστατικὰ καὶ ταξείδια, καὶ τῶν κεχλιωτῶν ἐχόντων ἀμπέλ-
ια καὶ περιβόλια, καθὼς καὶ τῶν αἰσὸ ἐργοχείρου χειτῶν αἰσοφίνων κοινῶν
πτωχῶν ἐρημιτῶν ... καὶ ἄλλη δεινοτέρα ἐπιθεσις τῶν δυνατῶν
τῶν ἀσθενεστέρων (αἱ μοναὶ αἱ δοῦσαι δάνεον τῆς κοινότητος ἐξέπεσαν
τόκους ἐκ τῶν δοσιμάτων ὥστε ἐπιπτὸν ὅλον τὸ βάρος ἐπὶ τῆς πτωχίας
σ. 118 διαιροῦνται εἰς κατηγορίας, ὅπως ἐν ὅλῳ τῷ κράτει εἰς τὸν τρίτον
τοῦ ἔτνα νὰ ἀποφεύνωσιν οἱ ... πτωχοὶ ἀσκηταὶ καὶ ἄλλοι ἐρ-
καὶ πρὸς τοῦτο διορίζει ἐπόπτην τὸν Ὀρλόνιστος

Τῷ 1834 ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτ. διαιρέσεως ὥριστε [illegible]
φόροις ἡ κυβ. βλ. Σμυρν. 184. διὰ τὰ ἱερατεῖα
ἀχρηρυνόμενα Κοσμ. 91.

Φόροι Τούρκων. Σημ. εἰς κωδ. Καρακάλλου 78 XVII (1621)
ἔτος τοῦτο ἐπιχείρωνε τὸ ὑπ. Ὄρος 80000 ἀσπρα; Α[illegible]
φρονεστήρια, τὰ μοναστήρια (λατ. cubicula) βλ. ἀρχαιολογίαν Λ
Καλογερᾶ σ. 101 καὶ σχόλια εἰς χρυσόβουλλα τοῦ Ζακελλίου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οθεόν Μοιή. 410Φ

ανδρίλη Καιόαρια ἀνεκαλεῖται ἐκ τοῦ ταθαιρεσεως ἡ μὴ
συμφιλεύκιν τῆς ἀνταρσίας τοῦ 1852 Παρ. Κυριγγ 1856. ιδ. σ. 103

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

411

Φυτά ἐν Ἄθω Ὀρφανίδου Τοιωπ. Β' σ. 119-20. Ζ. Δεχ. Χ[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ικτηριωμός (ἴδ. τε καλλοναι) ἢ χερσόνησος τοῦ Ἄθω
ναυτήριον τοῦ Βυζαντίου, ὁ φάρος τοῦ αἰγαίου πελάγους
χεῖ αὐτὴν ὁ Falmerayer. Ἱστορ. τῆς Μακεδ. Abel.
ο Λήμ[illegible] σελ. 24. . Ὁ δὲ Ἄθως αἰσέκτησε τὴν ὑψη-
λοτικήν τε τε θρησκευτικὴν σημασίαν ὡς "Βασιλικὸν
νατολῆς" κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους. ἐνταῦθα εἶναι
ν κέντρον τῆς Βυζ. ἱστορίας τε οὐσίας. ἐνταῦθα μένει
ρός λίθος, ὡς τάφος τῆς ἀφθάρτου μούμιας, περιτετυ-
, ὑπὸ τοῦ αἰωνίου αἱμαίου βίου τῆς μεγαλοπρεπεῖς
αὐτ. 25.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

413 Χρυσοβούλλια.

Τύπος Α'. ἐπιτιμήσεως ὁρισμοῦ ἢ ἀναγνωρίσεως

ἐπεὶ τοίνυν ἐκάθισα σαφῶς τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἁγίῳ Ὄρει ... μονῶν χρυσόβουλλον ἐκτεθεῖσθαι ἐκ βασιλείας μου, ἐφ' οἷς τέλειαν ἀφ... τῶν ἐν αὐτῷ μονῶν, ἡ δὲ ἐν ὑπερῳ τιμιωτάτη τοῦ ἁγίου ... [illegible] ἐκτετμῆσθαι τοῦ Ξηροποτάμου ἀδεῶς ἐφ' ἅπασι ὑπερορίαν καὶ αὐτὴ λαοῦλον κ... ἢ ἐξηλθόσατε ἢ ἐδεήθη τῆς βασιλείας μου ... ἔσαν τοίνυν ἢ ἡ λοιπὴ καθ' ἑκάστην μονὴ ἢ τοῦ βοϊνίκου τῆς βασιλείας μου εἰσὶ πᾶσι τοῖς ὑποτασσομένοις ἐν τῷ χρυσοβούλλῳ ἢ διαφόρου ὑποταγῆναι ἐξέρχεσθαι δὲ ... ἐφ' οἷς ἐγγόνοις ἐμοῖς ἢ αὐτογραφικὴ ἀποκατάστασις παρὰ τῶν ... ὑπὸ βραχίονος καὶ αὐτογράφου ὑπὲρ τὸ ἔθος τοῦ δρουγγουλίου ὑπογεγ... ἡ βασιλεία μου ..... τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον ἐκτεθεῖσθαι ἢ ἐκτε... τὴν ὀνομασίαν τοῦ Ξηροποτάμου μονῆ, δι' οὗ ἢ ὑποτάσσεσθαι ἢ διορίζεσθαι ... τοῦ ἐν αὐτῷ μοναχοῦ ἢ εἰς τὸ ἔχειν πάντα τὰ ὑποκείμενα αὐτοῖς μετόχια ... μικρὰ ἀναφαιρέτως πάντη ἢ ἀναποσπάστως, ἢ μηδένα ἐξουσίαν ἔχειν ἢ ... παραλογισμῷ τῶν ἀνωτέρω ἔθους ἢ διατάξεων ἢ τὴν διανοῆσαι αὐτοῖς ἐνόχλησιν ἢ ... ἐπιφέρειν, ἀδικίαν ἢ κατὰ μέρος ἔχουσιν αὐτῶν. (ἀρχαῖαι ἢ καλλιγραφικαὶ ἐν Λίμνῃ. Actes I, 62. ἐπὶ Ἀνδρονίκου τοῦ Κομνηνοῦ. 1...

Τὰ δὲ λοιπὰ μετόχια ἢ τὰ κτήματα κτιθέντα ἢ ἐρημικὰ ἢ κ... τὴν ὀρεινὴν καλύπτειν ἢ γίνεσθαι τῇ ἰσχύϊ ἢ διὰ τῆς ἐμῆς χρυσοβούλλου ... σημείας μου ἐν τοῖς ἐξῆς ἐκκλησίαις ἢ ἀνενεώτῳ χρόνῳ μετὰ πάσης τῆς ἐν ... νομίου αὐτῆς ἢ κατὰ τὸν γεγονότα ἐκ βούλου ὑποταγήσαν, ἅμα τοῖς ἐν αὐτοῖς ... μενοις ἀναφαιρέτως πάντη ἢ ἀναποσπάστως ἢ χωρὶς λόγου ἢ ἐνόχλησιν ... αὐτ. ο...

414 X

Χειροτονίαι (id. ἐπίσκοποι) Σιγ. Ἰωάννου 1132 τῷ πατρῷ Cict et Dipl. II σ. 113

Ἀφοῦ ἀπήγορευσε τοῖς κατ' ἐνορίαν ἀρχιερεῖσι ἐπὶ ἐδίκῃ μονῇ παρόδου ἐπιφερεῖ:

ἐξεστάι τοίνυν κυκλύτης τοῖς μοναχοῖς τῆς παρ' ᾧ ἂν βούλωνται τὰς ἑαυτῶν ποιεῖσθαι χειροτονίας τῆς καθ' ἑαυτὴν ἐνεργεῖν. τὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς προσκαθόντος προχείρισιν.

Νεοφύτου μητρ. Δέρκων ἔργα "Ἀναμνήσεις τῆς γνωμοδοτήσεως - - - σ. 121-131

νήσος. ἔκτασις τῆς περιγραφῆς
Abel Ἱστορ. Μακεδονίας
Ἰημίτσα σελ. 23.

415 Χειροτονίαι

[illegible] ἐν ἁγ. Ὄρει [illegible] χειροτονίαι [illegible] Κ. Αἰωνίου

Χαλεπίου Γεννάδιος ἀπὸ τοῦ ἐν Χαλκηδόνι [illegible] Πε-
τεινίου Παντίχι τώρα [illegible] πρεσβύτερος. Ἐχειροτο-
νήθη. Χαλεπίου τῆς [illegible] παρὰ τοῦ [illegible] Χαλεπ-
[illegible] μετὰ τὴν χρόνον [illegible] τὸ ἁγιον. ὄρος [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] τῆς [illegible]. [illegible] τὸ τοῦ Ἰβήρων τοῦ
Χαλεπιοπολίμου ... [illegible] τοῦ μετὰ τὴν ἄλωσιν [illegible] (Δοκιμήσεις
[illegible] ὁ Χαλεπίου, ἡ χουλιάρα τοῦ ἁγ. ὄρους καλούμενος [illegible] 18.
[illegible] ὅλης διόλου [illegible] τῆς πρόμαχος τοῦ [illegible] ἀναφαν-
[illegible] τοῦ ἀβροδιαίτου μετεχὴ Τραπέζης Κυρίλλου τοῦ πατρ. ἐνήργη-
[illegible] τοῦ [illegible] (τοῦ Ἰβήρων) τῆς ἐδιώξαν αὐτοῦ [illegible]
[illegible] τῆς [illegible]. Δηλώσ. Πάριν 12.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

...αρμα κατάλογος.

...ογος Λαύρας Ὁ Λεοντοσώζεως αποφάσεις
... αλλ' οὗτος δὲ ανεκοσμήσεται ... τὰς σημ. τὰς ...
...ώσεις, ὑπεδείξαμεν ὅδε τῷ φιλοπόνῳ μοναχῷ τὰς αὐτὰς
...ε, ἰατρῷ κ. Σπυρίδωνι τὴν ἀνάγκην συντάξεως ἑτέρου κατάλογου
...ὸν τὴν χειραγωγίαν ἡμῖν αὐτοῦ πολλοῦ ἐργαζόμενος εὕρηται ἐν
... τοῦ ἔργου. Τὴν αὐτὴν ἐλάβομεν φρονοῦσαν καὶ διὰ τὴν
...θησιν τοῦ Βατοπεδίου καὶ ἤχθη εἰς αἴσιον πέρας, ...
...ῶν πατέρων ὁ τὰς μονὰς κατάλογος ὑπὸ τοῦ λογίου αὐτοῦ ἀρκαδίου
...ονοι (προσθέ, καὶ διὰ τὴν Βιβλ. τοῦ Σταυρονικήτα, ...
...ογος, συντάκτη ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Γαβριήλ ἐν δύο ἱόμοις)
... Παγαμιᾶ Αὐχ. Β' Απριλ. 1917 σ. 50 —

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

417.

Επιστολ. διαλριθή περί κοῦ ὑπ' αρ. 588 Βατ. κωδίκ. ὑπό Ιακώβου Αρχ. Βατ. Αγνθεια Α' (1881) σ. 223

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ Ο ΜΟΝΑΧΟΣ ΟΥ ΕΚΛΕΨΕ ΤΟΝ ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΠΑΠΥΡΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΗΡΑΣ ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ: ΘΑ ΕΙΝΕ ΠΛΕΟΝ ΣΕΒΑΣΤΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ

Ἕνα σπάνιον χειρόγραφον ἐπὶ παπύρου ὑπεξηρέθη ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Σκήτης τῆς Ἁγ. Ἄννης καὶ ὁ δράστης τοῦ ἀδικήματος ἤχθη κατὰ τὴν χθεσινὴν δικάσιμον τοῦ εἰδικοῦ Ἐφετείου, εἶναι δὲ οὗτος ὁ μοναχὸς βιβλιοθηκάριος. βλιοθηκάριος.

Τὴν δίκην παρηκολούθησεν αὐτοπροσώπως ὁ Πολιτικὸς Διοικητὴς τοῦ Ἁγ. Ὄρους κ. Πανουργιᾶς. Διότι ἡ δίκη εἶχε τὴν ἑξῆς κυρίως σημασίαν: Ὄχι μόνον νὰ τιμωρηθῇ ὁ ἔνοχος, ἀλλὰ πρὸ παντὸς νὰ ἐξαχθοῦν συμπεράσματα καὶ νὰ ληφθῇ σειρὰ μέτρων, τὰ ὁποῖα νὰ ἐγγυῶνται ἀπολύτως τὴν ὑπεύθυνον πλέον διαφύλαξιν τῶν ἱστορικῶν μας κειμιλίων, ποὺ ἀποτελοῦν ἱερὰν παρακαταθήκην τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ περίοδος τῆς ἀσυδοσίας, προκειμένου δι' ἐθνικοὺς θησαυρούς, ἔληξε πλέον ἀνεπιστρεπτεί.

⁂

Τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου κατεῖχεν ὁ ἱερομόναχος Ἀθανάσιος, κατὰ κόσμον Ἀδριανόπουλος, μὲ τὴν δεινὴν κατηγορίαν ὅτι ὑπεξήρεσε τὸν ὑπ' ἀριθ. 3 πάπυρον τὸν ἐπιγραφόμενον «Γεροντικὴ Κλῖμαξ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου», τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσμετρηθῇ μὲ χρῆμα. Καὶ κατὰ τὸ κατηγορητήριον ὁ κατηγορούμενος μοναχὸς ἐκ δόλου τὸν κατεκράτησε, πιθανώτατα διὰ νὰ τὸν πωλήσῃ εἰς τὸν ἔμπορον Θεσσαλονίκης κ. Δημ. Χορτιάτην, δεδομένου ὅτι ἐφωράθη ἐπιδεικνύων εἰς αὐτὸν κατὰ μόνας τοὺς παπύρους.

Μοναχοὶ καὶ ἱερομόναχοι κατὰ δε κάδας παρήλασαν ὡς μάρτυρες. Ὁ Φιλόθεος, ὁ Ἰωσήφ, ὁ Σεραφείμ, ὁ Ζαχαρίας, ὁ Γρηγόριος, ὁ Ἀμβρόσιος, ὁ Χαράλαμπος, ὁ ἀρχιμανδρίτης Μελχισεδέκ, κ. ἄ. κατέθεσαν ὅσα ἐγνώριζον. Πλὴν τὰ περισσότερα περιστατικὰ ἐβάρυναν τὸν κατηγορούμενον μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ὁ κ. εἰσαγγελεὺς νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς βαθμὸν κακουργήματος ἐνοχήν του.

Ὁ πάτερ Ἀθανάσιος ὑπεστήριξεν εἰς τὴν ἀπολογίαν του ὅτι ἀπὸ τοῦ 1918—1934 ἀγνοοῦσε τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἐξαφανισθέντος παπύρου, διότι τὰ βιβλία τῆς Σκήτης δὲν τοῦ παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου ἀλλὰ ἁπλῶς τὸν διέταξαν νὰ γίνῃ βιβλιοθηκάριος τῆς βιβλιοθήκης ἐγχειρίζοντες εἰς αὐτὸν καὶ τὰς κλεῖδας της.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μαρτυρίαν τοῦ νῦν ἐπισκόπου Κορυτσᾶς κ. Εὐλογίου, καθ' ἣν οὗτος κατὰ τὸ 1922 ἀνέγνωσε τὸν πάπυρον εἰς τὴν βιβλιοθήκην, τὸν ὁποῖον τοῦ ἔδωσε μάλιστα ὁ κατηγορούμενος, τὴν ἀντέκρουσεν, ἰσχυρισθεὶς ὅτι ὅταν τοῦ ἐζητήθη ὁ πάπυρος ἀπήντησεν ὅτι αὐτὸς τοιοῦτον πάπυρον δὲν παρέλαβε καὶ πιθανὸν νὰ τὸν ἔχῃ ὁ πάτερ Κάλλιστος, εἰς τὸ κελλὶ τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν βραδύτερον καὶ ἄλλα βιβλία τῆς βιβλιοθήκης.

Τὸ δικαστήριον ὅμως ἐπείσθη ἀπολύτως περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου καὶ μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τῶν συνηγόρων του κ. κ. Πετμεζᾶ καὶ Κατσουλίδου, ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του, διὰ τῆς ὁποίας ἐπεβλήθη εἰς αὐτὸν ἡ ποινὴ τῆς εἱρκτῆς τῶν 5 ½ ἐτῶν.

⁂

Ἡ καταδίκη αὐτή, πρέπει, ὅπως εἴπομεν, νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπαρχὴ καὶ ἄλλων μέτρων τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν διάσωσιν τῶν κειμηλίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἅτινα μὲ τόσην θρησκευτικὴν εὐλάβειαν περιβάλλουν ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δωσιριώτικα Μ' τον κατ. λεμπο Μαϊ Πανσημαι. 4/6 4/18
γιαλτήριον τι χρονογράφημα
ΓΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ 6 Θεαν. 1926
το Μηρ. Ιαν. Καλοδίτου.
στη Μελίσσια, 13 Μαΐ
Ο ΤΑ ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ 1925

Χ. ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ

ΑΡΙΘΜΟ 61 ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗ-
Ο ΨΑΛΤΗΡΙ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΓΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Γ'

κέφαλο ψαλτῆρι χαρακτηρισμένο
μπρο ως ἐργασία τοῦ Βου αι-
α στ' ἁπλόχωρα κατεβατά του
ο κείμενο καὶ τὰ πλατιὰ περι-
ἁι ἀριστοτεχνικὰ καὶ ὑποβλητι
βολεμένες πάνω ἀπὸ 120 παρα-
βτὴς περισσότερες γίνεται μιὰ
γικὴ μεταφορὰ τῶν ψαλμῶν. Εἶ-
τιαστο τὸ ὑψηλὸ καὶ σύγχρονα ἀ-
κ ἐξευρέσεως. Σ' αὐτὴν ἐπάνω
, δειχνεται μιὰ κριτικὴ λεπτό-
ιὰ σαφήνεια καθαρὰ Ἑλληνική.
αβιδικὴ φραση «ἵνα τί ἐγκατα-
;» φέρνεται ὁ Χριστὸς μόνος ἀ-
σταυρό του καὶ κάτω οἱ φύλα-
ὰ αὐτα ποκριθῇ στὴν Εὐαγγελι-
«ἵνα τι μὲ ἐγκατέλειπες».
«Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χρη-
άριος» φέρνεται ὁ Χριστὸς μπρὸς
ξι ὕρθιος νὰ δίνῃ τὸ ψωμὶ μαι
ἦνα στοὺς μαθητάδες ποὺ τὸν
ιν, γιὰ νὰ ἀνταποκριθῇ καὶ
το Εὐαγγελικὸ «λάβατε φάγετε
αὐτοῦ πάντες». Εἰς τὸ «ἀνήγα-
ουτὴν ψυχήν μου« φέρνεται Χρι-
α ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου.
τὴ βαρύηχη Δαβιδικὴ λύρα, λὲς
συνοδεύει μέσα σὲ τοῦτο τὸ χει-
ἀδιάπτωτα, ἀβίαστα καὶ καθ'
ψηλή της ἔκταση ἡ λεπτὴ χάρη
γίαυλου Ἑλληνικοῦ. Καὶ τὴν
κότητα αὐτὴ δὲν τὴν ἀντιχρείζει
μόνο εἰς αὐτὸ τὸ χαριτωμενο
ἧς μεταφορᾶς· τὴν ἀντικρύζει
Εἶναι χυμένη μέσα εἰς τὴ σύν-
θεση, εἰς τὸ χρῶμα, εἰς τὴν ἔκφραση, εἰς τὴν αἴσθηση, εἰς τοὺς τύπους ὅλου αὐτοῦ τοῦ κώμου ποὺ μεταχειρίζεται. Ὅλοι τοῦτοι εἶναι χαριέστατοι λιποτάχτες τῶν Ἑλληνικῶν ἀγγείων, καὶ εἶναι κωμικὴ ἡ προσπάθειά τους νὰ ὑποκριθοῦν τὸν Ἑβραῖο ἢ τὸ χριστιανὸ τῶν γραφῶν. Καὶ ὅμως θὰ εἴμαστε διατεθειμένοι να τοὺς ὑποβέσουμε καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀκόμα, θὰ ἤθελαν· λὲς καὶ δὲν ἔρχεται νὰ τοὺς χαλάσῃς τὸ χατῆρι τους.

Τόσο ὑποβλητικὴ εἶναι ἡ ἀνθρώπινη κίνηση ποὺ τοὺς χαρίζει ὁ τεχνίτης τους. Κι' ἀλήθινὰ αὐτὰ δὲν εἶναι τυμβώρυχα λείψανα. Εἶναι κόσμος ζῶν. Εἰς τὶς ἑφτὰ πλαγὲς ἡ παράσταση ἐκεινῶν ποὺ στρεβλώνοντας τὸ σῶμα, προσπαθοῦν νὰ φυλάξουν μὲ τὰ δυὸ χέρια τὸ πρόσωπο ἀπὸ τὸ δάγκαμα τῆς «κυνόμιας», καθὼς καὶ κεἰνη τῶν ζώων, ποὺ χώνοντας τὰ κεφάλια μέσα στὰ σκέλια τους, συμμαζώνουν τα περίφοβα, περιμένοντας τὴ θύελλα, ἐνῶ τὸ ἐλαφότραγο σκιρτᾶ ἀπὸ ἀνησυχία, δείχνουν μιὰ πλατιὰ παρατήρηση τῆς φύσης καὶ τῆς ζωῆς.

Εἰς τὸ «ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς» πάλι τὸ νερὸ τῆς Σαμαρείτιδος, αὐτὲς οἱ τέσσερες περίστροφες, γαλάζιες γραμμὲς ποὺ ξεφεύγουν ἀπὸ τὸν ἀνασυρμένο κάδο της, εἶναι τόσο νερὸ ὅσο λὲν εἶναι ὅλα μαζὶ τὰ ποτάμια τοῦ Ρεαλισμοῦ. Στὸ «ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω» εἶναι λεπτότατος ὁ λυρισμός του.

Φέρνει τὸ Λαβὶδ νέο βοσκὸ καθισμένο μὲ τὴν γκλίτσα του ἀπάνου σὲ ἀκρότατη κορυφή, ποὺ τὴν ἔχει περιβάλει ἕνας ἀγέρας ἀπὸ αὐγινὸ φῶς.

Ἴσως θἄπρεπε κανένας ν' ἀφήσῃ κατὰ μέρος τὴ ξερὴ περιγραφὴ καὶ νὰ ἀναχθῇ σὲ καθαρῶς αἰσθητικὴ ζήτηση γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ προσδιορίσῃ ἐπακριβέστερα τὴν ὁμορφιά, καὶ τὴν καλλιτεχνικὴ ἀξία ὅλων αὐτῶν τῶν πραγμάτων, καθὼς καὶ τὴν ἀνυπολόγιστη ἐπίδραση ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ εἶχε ἡ γνωριμία τους, ἀπάνου στὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης.

Ἀλλὰ σὲ ὅλα αὐτὰ θὰ ἐπανέλθουμε καὶ θὰ μιλήσουμε ἐκτενέστερα κατὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Παπαλουκᾶ.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΔΟΥΚΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

717

Λαυκάρις Ἰανός — Ἔπαρχος Ἀνθήνιος

Οὗτος δὲ τῆς συγγενίας ἐμοὶ ἂν ἡμῖν ἅμα Γεωργίῳ τῷ ἐμῷ πατ
ἐξ ἐπιτάγης τοῦ ἀοιδίμου Κόσμου συνήγαγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος χρη
μους βιβλους, ἀρχὴν τότε τῆς βιβλιοθήκης λαμβανούσης ...
Συνήγαγον οὖν τὸν πατέρα μιμούμενος ταυτὶ τὰ βιβλία,
περ ἐμοῦ κελεύσαντος ἐκόμισεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὁ υἱὸς ...
λὰ κιαμὼν τῆς μωρίσης κινδύνους ὑποστὰς ἐπὶ τῷ ωρο
δῆναι τῇ ποιουταλάντῳ ταύτῃ βιβλιοθήκῃ τοῦ Δουκίος

Ἐπιστολὴ Βασιλείῳ Παιδίνῳ τῷ σοφωτάτῳ βιβλιοθ
ήκῃ τοῦ Δουκίος. Ἐνετίησιν Αἰπριλ. ε' ἀφξή φιλιστ. ...

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νάς Μανωΐδης. "Ως 1840 ὁ νεοτερ. ελλην. ἰατρὸς ἐν Γαλλία ὁ γνωστὸς νοι αἰτιολ. χαρακτῆρα Βαλλαβέν
ιμαν ο Ιω. αδο τοῦ Μ. Μανωΐδη ορᾶ ἑλλην. ανεγραφῶν. ω ζ Βελ.
ων· ἐκ αἰ. λαύρας ανεκάλυψεν ὁ Μ. σπρεγ· μώδης σπρεγκτα 18[illegible]
η ε χαρακτ· σεις . . επορεύσαν κ παρισ η το ανεγραφον, επι
δο ζὶ 1844 τ' α' εκδ. πρωτ· ἰωσ. Ιω αγ. Boissonade (Βαβρίου μυθί
ι nunc primum editae Parisiis 1844) ὑστερον δὲ ἐγνωσθη κ ἀλλαχ
ου, οὐν δὲ ἰαύλαν εγράφησαν, σαφεστερ διαιρεθ ἀναγόμενα κ Ιω
ου ζὶ Λόρδωνος· Λορωδὸς πάλιν κ Μακεδονίαν ὁ Νικ κολιφ
ρὼν τὰ αφορᾶσι τοὺ ἐν 40 πρεγ. φύλλω ανεγνωρ. χρόνων κωδικα πα.
ν ὅλην ἀκριβῆ νόσον περὶ τ γνησιότητα τοῦ ἀνεγράφου δόξη
, ἰούλιος παραδόξως ὁ διαφορᾶ χαρακτ. ἀνεγραφῶν, πλειστων Ιω ζ
ανέγραφον εἶναι ἐκτὸς τῶν πρωτ. φωνοσιν. ζὶ 1878 ὁ ιω
ης· ανὴρ ἐν ἑλλ. ανεγράφῳ τ αγνοι ἡ φωνιάρνου Ιω Βαβρίου δ
ὶ ανακαλυφθὴ γραμ. φωνοι ἐκ τ ἰωνίας ἐκτησαν ὁ Χορᾶ
κ ἡ ἔγκλισα 130. ὁ Χορᾶ εἶχε νὸ ὄνομ ζ διαιρεθ Ιω
ζν πρῶτος Cornwhitt (diss. de Babrio 1876)
Θρεμμὰ Α. Χορᾶ Β' 142.
...
ννιος Δουκάκης σύγχρ. χειρογράφων ἐν Αθη
Δημ. Ολυμπίου Περὶ τ ἱερ. ἱστορ.
Εκκουρειάς Ι - ΙΙΙ, 14 λυρου σαλπιγκτα κ αρχη 30-1 σελ
ἡλίου φρουτεδῶν εκκ σκαπτουμένου τὸ πρὸ ἑαυτοῦ, ζν
ἀγῶν αθανασίου φορᾶ Ιω σημειωθὲν ἡ ἱερομονάχου κυρ
ἡ ματίν Ιω καλοδίου (Miller κατ. σ. 138)

Ἀρχιεπ. Ἰωακεὶμ Δ' διαπλεύσας μετ' εὐμενοῦς νὰ ἀ
σεβείων τὴν ΚΠολιν, εὐρεσθὴ ἡ χερμ. πρόσφατα τὸ ἀναιρεῖ πολ
ίων χειρογράφων ορᾶ φωτογράφησιν Βλ. Κωδ Γ' ἐγγρ. σ 273ε

ὁ Duchesne σ. 169-181 ἔχει λόγια
ἐν τῷ Βαρλαάμ
ὁ Villoison κατόπιν ἄλλης χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ
ἀναγνώσεων ἐκ χειρογράφων τὰ ὑποῖα ἔδωκεν ὁ Λαγκάστ
ἀδελφ. Γρηγορίου Α. Κορ. Α' 178

ὁ Κῶδ. βομβ. 1234 τῆς ἐθν. Βιβλ. Παρισ. περιέχει τὸν θρόνον
ὀρθοδοξίας Νικήτα Χωνιάτου ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ Νικολάου
~~τοῦ Δαμασκηνοῦ~~ Μητροπολίτου Νικομηδείας ὁ δὲ Νικόλαος
χαρίσθη ἱερὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγνώστου δὲ χειρὸς
τὸ ἀδελφ. ἐκτεθὲν μεγαλογραφικὸν εἰκόνισμα τῆς Παρισ. μητροπόλεως
τοῦ Saint-André des Arcs (Hardion) Bibl. des rois VII, 7 Feb.
ὁ Λαμπρὸς Ἀθηναίων Ϛ' 363 ἐκφράζει τὴν γνώμην
ὅτι τὸ ἀνωτέρω ἀναθηματικὸν ἐπίγραμμα τοῦ Μαρίνου ἐκτυπώθη μετὰ
τοῦ θρόνου (Παρισ. 1561).

Ἐν Βενετίᾳ ὁ Ἐπόρχα Κρητικὸς κατὰ τὰ μέσα τοῦ 16ου
αἰῶνος ἐφρόντισε νὰ ἐκδώσῃ τὸν Βαρλαάμ βασιζόμενος εἰς τέσσαρα
ἐξαίρετα χειρόγραφα ἐξ ὧν τὰ τρία, ἐν οἷς ἦσαν διαφόρως ἐπεξεργασμένα
φέρουν διάφορα ὀνόματα. Ζωβίρης
Ἐκ τῶν ἐν τῇ Παλαιᾷ Κλωστῇ χειρογρ. τοῦ Ξενοφῶντος
«Βιβλίον ἱεροσεδὲν τοῖς παραχουμένοις τὰ ἱερὰ λαμπρὰ τὴν
νηστείαν» ~~Ἔκτυπ~~. Ἡμερ. Ἀναλεκτ. 1884 σ. 228

τυχηλαὶ
χειρόγραφοι [illegible] ν ἀξιαγ
ἀποδειχ
ἐν τῇ
ἐν τῇ
598 κ.ἑ
ν σ. 761.
ck Fäll
thos auf
ehr in
em Einer

[illegible] ἔτους Γ'83

[illegible] τοῦ
τῆς Ὑδρουντίας εἰς συλλογὴν χειρογράφων τῆς ἀρχ
μεν αὐτὰ μετ' ἐπιμελείας καὶ ἀφιέρωσεν εἰς τὸν
τοῦ φιλοτέχνου

ωγραφα (Για τη μαυρορίαν βλ. Βελεσσιώτης)

6 χειρόγραφα ἐξ. αὐτοθι ἀπόκεινται νῦν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Παντοκράτορος Ἁγίου Ὄρους. Ἓν ἦτο κτῆμα τοῦ Richard Bentley ὁ ὁποῖος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπώλησε τὴν Τριῳδὸν τὰ 6 ἄλλα ἦσαν Εὐαγγελιστάρια, 2 χρυσόβουλλα, 3 διάφορα. ὅλα τὰ 12 ἦσαν ὅτε τὸ παλαιότερον συνέγραψεν ὁ αὐτὸς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.

(Ν. Σιών 1908 σελ. 674-676.)
ἐκ τοῦ Τ. Π. Θεμελῆ.

3/20/18

[illegible] ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Παντοκράτορος [illegible] ἐν τῷ [illegible] ἐν τῷ [illegible] ἐν τῷ

περὶ τῶν χειρόγρων τῆς μεμβράνης ἐν τῷ ἀγιορείτῃ κώδικι ἰδὲ
δι: Μανῆς Μανωΐδης dans le Moniteur universel du 5
1844. ὁ Peschon dans la Revue germanique 1862.
" " ὁ M. de Vogüé, σ. 304

Σχετικὸν μεταφρασμὸν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἐγκρίτου
τῶν ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει τῆς Μακεδονίας κωδίκων τῶν 10 αἰ.
τοῦ ἐφεξῆς ἐν λαύρᾳ ἐν ἔτει 1859 νέου τοῦ Ζαχαρίου ὁ
Μανωΐδης μεταφέρει ἀφαιρέτως ἐν τῇ Παρισιακῇ βιβλιοθήκῃ
κοινοῦ βιβλιοδήτου. Ἱστορ. Παλαιογρ. ε'. 97.

Leurs propriétaires les rendaient au poids aux Turcs de
qui en faisaient des gargousses. (φυσίγγια). M. de Vogüé σ. 2

"Τὰ ἐν ἁγίῳ Ὄρει ἑλλην. χειρόγραφα" ἴδιος περὶ τοῦ ἱδιογρ. κω
φορίου ἐν ἔτει 1859 ἐπιγραφὴν ὁ Π. Οὐσπένσκυ, Θεσσαρὰ, ἐπιγραφ
Ἀναγν. ἐπιθ. Ἔτος Κ. (1880) σελ. 26. νέου ἁγιορείτου Κ
Bloß A. Die Bibliotheken der Klöster des Athos Bonne 1881

Ὁ Miller ἀναφέρει ὡς βιβλίον τοῦ Le mont-Athos ὅπε
κωδίκων μεμβρανίνων ἐν Κασσίᾳ τοῦ Μοὺς τῶν Ἰβήρων σ. 52: un m
que volume de XI siècle. c'était le Psautier avec des scholies e
taires disposés sur les marges. εἶχον κἀκεῖθεν ἀναφέρει ὅτε ὁ συγγρ
Guillement avait acheté au même moine pour quelques pia
une petit triptyque byzantin, un peu noirci par le temps. ἐν τῇ σ
je vis un beau manuscrit in folio dont la dernier moitié
du XI siècle, ὑπερ ὃν ἔσχεν τὴν ὑγρὰν χεῖρα (ἐν ᾧ ὁμοιάζει ἡ χει
ἐνίοις τὰ βιβλία, δὲν πλήρωσε τὰ ἀγοράζει διότι ἐστὶ ἀγοράζον
sait d'un ouvrage important soit
dans des feuillets dépareillés soit
sur la couverture d'un volume.
Je n'en ai fait moi-même une heureu
expérience, et si j'ai un regret, c'est
de n'avoir pas pu visiter tous ces kilia
σ. 484).

κουρατ τὰ μανουσκριπτ γυρεναντ
sans doute les couvents et dans un
état déplorable de mutilation. Presqu
tous sont incomplets. les volum
en parchemin ont été la plus mal-
traités. ils ont servi à raccom
moder les vitres ou à couvrir des
pots de confitures. la plupart du
temps ce ne sont que des livres d'ég
lise sans aucune valeur, mais
il existe aussi quelfois qu'un
de déchirage de sa reine par
la découverte d'un fragment inc-

— 22 —

422 Χρ

Ἐκκλησία ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ Συνοπτίου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς
τοῦ Κορινθοῦ. πάντα τὰ Πετράωα τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἁγίου Ὄρους. Βλ τὸν ἀριθμόν: (σ. 22–23)

Τῶν Παλαιολόγων (σ 24–35)

Η'	6	
Β'	11	72 χα·
Γ	9	
Β'	8	
Ε'	21	
Η'	10	
	61	ἐν τῷ 86 ἄλλα ὠρισμένα ἐν τῷ καταλόγῳ ὁ Ὀνόμ.

[illegible] ὑποδούλωσις τῶν ἡμερῶν τοῦ Συγγραφικάς ἡ
[illegible] ἐν ἀρχὴν ὑποφέρουσι τὰ στοιχεῖα: Ἰω (μεμαλωμένα τῶν Βουλγάρων)
[illegible] τὰ σημαίνη ἐρώ ἡ ἡμέρα. ὅπερ ὑπάρχει ὡρὸ τοῦ Ἰω.: ἐρῶ δηοῦ
[illegible] ἡμέρας. οὐκ Ἰωάννης, ἐπειδὴ συχνάκις ἀρουπάρχει ἐκ τοῦ Ἰωάνης
[illegible] συνήθειαν) κατὰ τὸν Ἰωσαὴφ. (κ. Διον. Περιηγ. 92) "Ἰὼ ἡμέρ-
[illegible] τῶν Ἑρμαικῶν διαλέκτων ἡ ἡμέρα, ἀφ' ἧς καὶ τὸ χριστιανῶν παλαιῶν ὅτι οἱ
[illegible] ποιμένες τὸ ὄνομα τὰ ἡμέρα, τὸ αὐτόθυρφον Ἰὼ λέγουσιν ἐκ τῶν ἡμέρ-
[illegible] ἐκάστης ἐκφέρεται καὶ τὰ ἡμερολόγια τῶν Βυζαντίων σχολιαστῶν ἀναλυμένα
[illegible] ἡ μερόνυκτα ἡμέρα, τὴν οὐσίαν τόδε ἡμέραν ἔχει κατὰ σύμπλωσιν,
[illegible] ἡμέραν ἔχειν τὴν ἐμέχρις κύκλου καὶ τὸ σύμπαν ἡμερολόγιον. Βλ χαρτὶ "Καιροσ-
[illegible] ὄρους ἀναφέρει ἰδιαίτ. καὶ ὁ Miller σ. 54 καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ τόπῳ
[illegible] μονῆς ἀθωνικῆς ὀνομασίαν ἐν τῷ Ζωπ. τῇ ἐδ. Μεγ. σ. 106-7
[illegible] ὄντων Ζωπ. 114, 33. ὡρισμένα ἀμφοτέρων Διαλογ. 125, 17 κ. ἑ καὶ 14, 36
[illegible] καὶ Β'. χρυσοβούλλα καὶ λαύρας κωδ. 17.

[illegible] τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Βατοπαιδίου (1079) Act. et Dipl. VI σ. 21.

Χρυσοκοίλλα [illegible] Παλμο[illegible] [illegible] 18[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λαυδαρίου μονῆ
(διὰ τὸν Καρυαῶν ναόν).

ν τοῦ ναΐσκου ἁγ. Σάββα παρὰ Meyer σ. 184-187
ναΐσκον ὀνομαζόμενον Χαῦρα ἁγίαν καὶ μοναδικὸν τὴν ὄνομα Ἀκαθαρσίας δηλ.
κοινόβιον καὶ αὐτὸ κατῳκισμένον, ὁμοίως καὶ ἐν ταῖς Καρυαῖς ἐκκλησίαν ἀρχαίαν
ἀμφιλαφῆ ἀναφερομένην τῷ ἐρχομένῳ ἀπὸ τὸ μοναδικὸν διὰ τινα ὑπηρεσίαν ...
ἱδρυμένον ναΐσκον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου χάριν τοῦτου μάρτυρα τὸ ζῆν.)

ὁ ἁγὶὸ Σάββας ἡ τοῦ διαμονὴ αὐτοῦ ἦτανε ἐν Σμυρνοπόλει Ὑδ.
ἐπαύλει Σκεπαρνοῦς, [Μιχαράκη Ἱστ. Βλ. Νίκαιας σ. 66
ἐμόναζεν καὶ τὸ Βαπτιστήριον εἶδα σταυρὸν γραπτὸν τῶν Ἁγ-
ς τοῦ ὁσιοῦ αὐτοῦ Σάββα - - - Λουκᾶ τοῦ ἐν Ἱερουσ. παρ. σ
814.

δοχεῖον. Ἐν τῇ λεγομ. ἀφ' ἑνὸς μέρους (ὄχθῃ) ὑπάρχει ἀνδρ.
ὁ Παγαίου. ὁ Γέρων ἡ ὁ Σκεπαρνοῦς Θύρσος, χαλκᾶνθρωπος τὰ χρυ-
σοῦλλα. καὶ δι' ἐπιμόνου ὁ ἀνδρ. ἡ ὁ καπετανόπουλος ἡ
Σκεπαρνοῦς Μιχαήλ ὑπῆρξα. ἐκτὸς τούτου παλαιὰ τὸ μοναστήρι ἡ σπη-
λιὰ τοῦ ὁσιομ. Βίτ. (λαϊκ.) διὰ χειρὸς τῶν ἐν Καρυαῖς γεγονότα
μέρη. ἀνεμμένα τοιχογραφίαι μορφαὶ ἁγίων ἀσκητῶν
τοῦ 1804. Ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἐπιπέδῳ τοιχογρ. ἐπιφανείᾳ
ἐπεμφαίνεται φαινόμενος ὁ Σκεπ. Μιχαήλ ὁ γέρων ἡ ὄχθη ὁ πα
ρὰ τὸ Σκήτιον ὁ φέρων τὸ κοσσυφοειδὲς μέλαν τοῦ καρδινα
λὶ Μιχαὴλ τοῦ ναοῦ ἐγκτίτορος. ὁ Σκεπ-~~Βασιλάκης~~.

Ἅλαν μιὰν τοῦ χελανδαρίου (ἤτοι τοῦ διοικοῦντα τὸ χε-
λανδάριον) ἀκούσαμεν μόνον Α. Σλουδ. Ἐπετ. 316 Μιχ. 99
Χελανδάριον τὴν Μονὴν ἡ ἐν Acta Patr. Β' 140, 217 [ετ. 1671

Χριστοφόρος ὁ Ἀρτηνὰ ἦν ἐν τῇ Νέᾳ Σμ-
ύρνῃ ἐπαρμαοθη μετὰ τοῦ γέροντα τοῦ νὰ μετοικί-
ση εἰς τὴν Ἰβηρίτιν. Δκηωσ. 129
ἐπιστολὴ πρὸς Χρ. Δωροθέου τοῦ Βουλιομᾶ ἐκκ. Ἀγ. Η 23

Χριστόφορος Προθρομίτης διδ. τῆς Ἀθεν. σχολῆς
λογᾷ ἐν τῆς ἐξετ. τῆς σχολῆς ἐκκ. Ἀγ. Δ 563, 571

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ης παιμεγαυχιου.

περὶ τιουρᾶς. Αγγ. Χριστοφ Εγχειριδ

~~675~~ ει τοῦ Αγαλλιν de perpet

Eccl. Occ. atque Orient. Cap. VIII sect.

~~VIII~~ XII Monachis capitis cultus est

corona amplior ad cutem novaculâ de-

tonsa eam ambiunt capilli, comti, et

per humeros demissi, in quorum concin-

nitate innaniora ingenia cum formam,

tum gloriam explicant, coronam caput

que operiunt camelaucio, quod teg-

men capitis est, ex lanâ nigricante

et natura illam dedit, textum, rotun-

dum, altitudine semipalmare in for-

mam conchae finiens, qua caput [illegible]

ditur, non undequaque ~~rotum~~ [illegible]

ubi aures ~~fa~~ sunt, plagulae jungun-

tur, quibus aurium incommodis medi-

tur. Nomen habet, ut ipse existimo, quia

alij dicant, quod ex pilis Cameloru[illegible]

fuit plurimum texatur, super camelau-

cion Cucullam extendunt. Sacerdotes

aliter caput ornant quibus omnibus

corona in vertice capitis satis ampla cer-

nitur. Eam Graeci στεφάνης ς παπαγη

27 δραν appellant. Balsamon in can.
Trullan. Διορίζεται ὁ τιαίων κ
οδαι τὰ τοῖς κεκαρικοῖς τὴν κε
ἡγοῦν ἔχειν καταγήδραν, καὶ κιδυσο
ὀχῆρα μοναχοῦ. Decernit canon
tondendos capites ut clericos i.e.
re eam quae graece dicitur πα
δρα i.e. tonsuram, et clerici ha
indui. Const. Epistolā ad Sylv
ὑπὲρ τὴν στεφάνην ἤτοι τὴν καταγ
ἣν εἶχε πρὸς δόξαν τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ
Πέτρου οὐκ ἤθελε βαλέσθαι στεφάνην
χρυσίν καὶ γαργαρίτην. Eam Γ
ραν quoque dictam testatur Petr
Antiochenus Epist ad Cerula
Κ, ἡμεῖς γαρραρεῖν ἐπὶ τὴν κεφ
οὖσαν εἰς τιμὴν πάντων τοῦ κορυφαί
Ἀπ. Πέτρου περὶ ᾗ τοῦ θεοῦ μὲν ἐπιστ
ἐπιστοδόμεται, Ὁ γὰρ εἰς ὕβριν οἱ τοῦ
θεοῦ τοῦ ἐγὼ ἐφεύρειν τοῦτο ἡμεῖς ἐπ
τὴν εἰς δόξαν αὐτοῦ καὶ τιμὴν πεποιη
μωραῖοι μετὰ ξυρῶντες τοῖς πώγωνας ἡμεῖ
δὲ ἐπὶ κορυφὴν τὴν καταγήδραν ἐπιτηδ

Εὐρετήριον τῶν ἡμῶν
περὶ Ἀθῶς σημειώσεων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεσμοί ἁγίου Ὄρους

κτημοσύνη

γένειοι ----

λέξιου κομν. χρυσόβουλλα

νεξαρτησία ὄργους, κτλ. ---

ιουδοσία ----

γυναῖκες ----

διακονήματα ----

ἐκκλησιά τῆς μονῶν ἀνεξαρτησία ---

" τῆς μοναχισμός ..

" τῆς κράτος ----

ἡγουμένων ἐκλογή ----

ἰδιόρρυθμον ἐν ἄλλαις μοναῖς -

Περωσύνη τῆς μοναχοί

κοινόβιον ----

Μονῶν διάλυσις ἐν Κ/πόλει

μοναστηρίων εἴδη ----

μοναχοί - ἐξομολογηταί ---

ξενοκουρῖται ----

Παιδεία μοναχῶν

κνευματισμός ἱσαρ' ἀσκηταῖς.

πορνεία

προνόμια ἄλλων μονῶν

πρῶτος ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἄλλας μονάς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἁγιογράφια 33.35,36,37,38,39. A

Ἁγία Ἄννα 15

Ἅγιοι ἁγιορεῖται 4a

Ἁγιορειτικὸν ἁγίων καταλογὰς (ἐν ἀρχῇ)

Ἁγένειο. 4, 224. Ἅδης 15

Ἅγιον Ὄρος (ὄνομα) 6, 7-8, 9 Ἐπουδῆνος 1-3 (ἴδ. σημαστρ.

Ἀθηνιάς Ἐκκ. 4a-6 5, 11 10a. ἐγκαίνια 6a

Ἁγίων Πάντων μονὴ ἐν ἁγίῳ Ὄρει 4.

Ἅδως (περιγραφη (Σφραγ.) 1. 13. 14, 14a 146 (ἴδ. μικρόαδης)

Ἀγαιοῖα ὁ Κυιόρις Διὰ Κρύα νερά 16

Ἀγαιοῖα Πλ/νήσια ὁ διδάσκαλος 16

Ἁγίου Παντελεῖμονος Μονὴ ἐν Ἅδῳ 31 Ἁγ. Δυτιονίου μονή 219

Ἀγρότικοι ὅροι Ἐ-Λεξιόγιον

Ἀθανάσια δαιμονοκαταλυτικὴ ὁ Τραιοεξῶνος μητροπολίτης 207.

Ἀθανάσια Λαύρας βίος 214 Ἀγ. 235 Τυπικόν 236 Σάμμεγας. 250 e/ ἵδρυσις Λαύρας ἐν Σάμ. νεγ. 214

Ἀγγελικὸν τὸ σχῆμα 6b

ταῦτα δὲν ἀντεγράφησαν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀκτημοσύνη 23, 45, 170
Ἀλεξ. Λαυριώτης 223 κ.ἑ.
Ἀλυπίου μονή 31
Ἀμμᾶς (δεξ. τοῦ ἀββᾶς) 30.
Ἀμαχρηνοί 2, 29 (ἰδ. Μοχφινοί) 89ᶜ
Ἀνειάδης 146.
Ἀντώνιος ὁ μέγας 31 Ἀντώνιος Πεζεροκής ὁ Ῥῶσος
Ἀντωνίου ἀγ. Μονή 15, 219
Ἀννῆς τῆς Ἰωακείμ μονή 55ᵇ
Ἀξίου ἐστιν 16
Ἀροίνιος Σουγάνωφ 420
ἀρχιερεῖς ἐν Ἄθῳ 25 ἐν Λαύρᾳ ἐγκαταβιώσαντες
Ἀνδρίας προηγούμενος ἐν Ζακύνθῳ 24
ἐμραί 158 ἰδ. εἰσιτήρια, προνόμια, ἀφοριομοί
ἀρχιμανδρίτης 30
ἀρχιτεκτονική 34
ἀρχαιότητες 16
ἀρχαῖοι ἀνεγγράφης 17
Ἀσκηταί οἱ ὡρωτοι 27-28, 40-44, 50 ἀνωτεροι 46 Ἀσκηταῖον (πρί). ἐν τῇ Σκήτῃ ἐκτροπα 45ᵃ
Ἐπουδαίρτης 1, 3, 57. Οἱ ἐν Νιτρίᾳ
αὐτοδιοίκησις 58ᶜ.
ἀφοριομένοι ἐν Λαύρᾳ 31
ἀφοριομοί 10 ἰδ. ἐμραί
αὐτόνομα Λονδίνου ὡρωτοκόλλον 2/4

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βαρχαάμ καὶ Ἀκινδύνου (κατά) ἁγιορ. τομ. σ. 121 ——

Βασιλεῖς ἀνάμιγ. νόμενοι ἐκ τῆς κοινωνίας 52. εἰς τὰ τῶν Μο
αὐθαιρίτης 74 ὑποία ἡ ἐξουσία 61, 74, 76. πρὸς διοργάνωσιν ὁ Ποσιτιανός 170

Βαρβέτος 274 **
Βασιλεῖς μοναζοντες 318. καὶ αὐτὸς ὁ αὐτὸς ὁ βασιλεύς ἐν Μαχαιρᾷ 69γ
Βασιλικὰ ἐπίτροπος ἐκ Λάμπαν 63 (ἰδ. ἐπίτροπος) ἐν ἄθῳ 89β

Βατοπεδιὸ μονή 50 ἐγγραφα 53. 379 Πολιτεία 53α-β 87ε-ζ
Βιβλιοθήκη 383, 55α-δ 164 286 28, 33, 35, 44, 53, 54 310ε
Βιαχιοδήκαι 48 [Βατοπ! Ἰάσων συγγραφεύς 99

Βίγλα μεγάλη 55

Βίοι ἁγίων ἁγιορειτῶν τοῦ ἀρ. Ἰωδοκίμου 54

Βασιλεῖα Ἑστάβεια πρὸς τὰς Μονιάς 53ζ

Βλαχοι ποιμένος ἐν ἄθῳ 55ε.

Βλαχίας κτήματα 55 (ἰδ. Ῥωμουνικὸν ἐπιτ.) ἐγγραφα 53η

Βησσαρίων λόγιος ἐν ἄθῳ (υἱὸς τῶν Ἀγιαντίτη) 52
Βασιλεῖς ὁ αἰσύ Ῥαιβαν, ἀκουτοσαρίας 52

Βλασίου ἁγίου Μονή 54η.

Βενεύτικος Ῥώσος π. 52

Γενναδίας Χαλεωτου 415 κ 56.

Γερμανὸς ἱερουκηρὺξ εσφιγμενίτης κ αχῆ παυάς 10

Γλωσσίας Σωτήλη 56 γεωλογία Σμυρν. αγ. Ορος σ. 385

Γομάτη 55δ.

Γρηγορίου μονή 378

Γρηγόρια Αγιοπαυχίτης 21.

Γρηγορίας ὁ Παλαμᾶς 57

Γρηγόριος Εἰρηνουπόλεως 50

Γρηγόρια ὁ Σιναΐτης (ἐν Λαυρᾳ 128η) 56.

Γουναράδη 55γ

Γυμνοπελαγήσιον ἡ Κυρὰ Παναγία ἔγγραφον μοχυδοβδ. ἐν Λαυρ

ἰδ. Σκροπούλου Ἱστορία 2ε

Γουναΐκες ἐν Ἀθω (ἰδ. Θηλυκά) 55-55 (ἐν φλωρ. ψ. Σινοδ. σ. 325

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δαμιανός Ιβηρίτης 144 Δαμασκηνός θ/νικη 93
Δανιής Ιβηρίτης σχολιστικός 144 — Δανιής ἀκραδᾶς Λαυριώτ 252α
Δημητριάδος μοναστήρια 255 Δήμευσις μοναστ. περιουσίας 330
Διαθήκη ἡγουμ. Παφνου 89μ
Διακονηταί 94:
Διεθνοποίησις αγ. Ορους Βαμβετος 274γ. Ἀποφάσις Λονδίνου 274ε
Σάφνη 56 Διαβόλος πηλοος 95

Δικαῖος 74
Δίκησις τῶν ἐπιστολῶν ἀξιέξιν τῆς Πατριάρχου 382
Δικαστικά 64, 65, 67 Δικαιοδοσία τοῦ ἐκκλησίας 77
Δενδρινός Προκόπιος 364.
Διοίκησις (αὐτοδιοίκησις 58-61 (ἰδ. ἐκκλ. ἐπίμβασις) περιχήρης διοικήσεως 69 1-13
διοίκησις Μονῶν 70 ἐπίμβασις κοσμικῶν 77 Τουρκικὴ 68, 62, 71
Διονύσιος ἀρχιμ. Ιβηρίτης 144
Διοικητικά ἔγγραφα 78-84 Ἱστορία διοικήσεως, 69**
Διονύσιος ὁρύλαρ 75.
Δενδρινός Ἱεροδέος 78. Προκόπιος αὐτ.
Διονυσίου Μονή 92 ~~[illegible]~~, 378
Διονύσιος ἀγιαρτεμίτης 271.
Διονύσιος ὁ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ 405

Διονύσιος πατρ. 220

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δούκας Στρατής χειρογρ. Παντοκρατ. 418

Δουσαν Σλαφ. 83 β

Δοχειαρίου μονή 379, 77 η* Δοχειαρίου Σλαφ. 77 η.

Δουλοπάροικοι 93 προσκαθήμενοι 93

Δρᾶσις ἁγιορειτῶν 57. μοναχῶν 283-4

Δυεικοί ἐν Ἄθω 90, 182

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

6 E

Ἔγγραφα ϛ. ἐπίσημα ι.

[illegible]

Ἐγκώμια 9,100 Γρηγορᾶ 106-111α (ἰδ. τῆς Καλλονᾶ) ἰδ. τῆς δρᾶσις μ
τῆς μοναχοῦ δρᾶσις) 98ᵃ, 98ᵃ

[illegible] (ἐργοχειρίδες μοναχοί) 99ᵛ

ἐξαρχικὰ δικαιώματα τῆς ἡγουμένης ὑπὸ τοῦ πατριάρχου ἀπ
νεμόμενα 99ᵇ

[illegible]

7 E

(ἰδ. Διοικησις)

Ἐκκλησίας ἀνάμεσις ἐν Ἄθῃ 61, 62, 72 ἐπιγραφαί 165 ...

...κοία ἡ μοναχοί 283. μέρι μνα ἀμόρυχος 776 ἡ 152 ...

...κοία Μεγ. ἡ ἁγ. Ὄρος σχέσεις 98β.

Ἑλλήνων χαρακτὴρ διατί μετεβλήθη 152 τελ

Ἕλλην γεν. προξενος ἐν Κ/πόλει ὁ Κων. Ἀξελὸς ἔγραφεν ἄρθρα ὑπὲρ τῶν Ρωσιωτοῦ ἁγ. Παντελ. 368α

ἐμπόριον ἀποσαγορεύεται

...νδύμωτα μοναχῶν 111γ.

Ἐξαγχειματικαί γαῖαι 189

...πανιστάσις 1821 103-104, 204. 111β*, 362α

...ιθαίνω Καμύλαυχον ἀνατολικόν 122

Ἐπιγραφαί (ἰδ. ἀρχαιότητες) 98 (ἰδ. ἀρχ. ἐπιγραφαί ἀρχ. 103

Ἐπιδρομαί 112-114, 111

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Σμυρνάκη, 84, 1 ιδ. 38

Επίσημα ἔγγραφα (ἰδ. Βατοπεδίου 53) διοικητικά 78-83 διαφορ. 84-87 Ουσιθίνοκη 115-118 (ἰδ. τ. Διοικητικά) Βατοπεδίου 119-20, 38

Γάφορα 12 Λαυρα: 222α ἐ.

Επίσημα ὁριορ. ἔγγραφα ἐν acta Patriarchata I, 121

Επιτρηταί 118

Επιτρόπος. βασιλικά 63. μονης (κοσμικά) 235 τ. 145

Ἐρημ. βίου ἐγκώμιον 125.

Επίμια 123-4.

Ἐσφιγμένου μονή 126. χρυσόβουλλα

Εὐθύμιος Ἰβηρ 145.

Εὐθύμιος Λαυριώτης 250-2 Εὐθυμίου βίος τ. Ἀκολουθία 125

Εὐγένιος Ξηροποταμ. 328

Εὐνοῦχοι 125.

Εὐχῖται (=ἐνθουσιασταί) ἐν Ἄθω ἰδ. Νήφων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ζαχαρίας Καισαρεύς Λεξικογράφος 162δ.

Ζυγού τε χρεμισβίνης ὅρια 127
Ζωγράφου μονή 127

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

H

ἡ ἡγούμενος μητροπολίτης 121 ἡγ. ἐκλογή 129

ἡγουμενοι τῆς ἱερωσύνης 119

ἡ ἀπιστή (ἰδ. κατάστασις) ἀρᾶσις. 128a

Ἰουχαστοί (τό κατά μόνας ἀναγορεύεται) 28 βαρμάαμ 128 γ
Ἀκίνδυνος 128c 121 (ἰδε κοινοβίου προλιμήσεις) ἄσμαλα ἀναγο-
ρεύονται 128d

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Θεοκτίστης Ἰβηρίτης 142ᵛ

~~Θεοχτίστης φιλοθέρης 132~~

Θεόδοτος = ὁ κοινοβιάρχης 132

Θέδωρος εὐφιγμενίτης 126ᵃ

Θεοδωρίτης. 131.

Θεοφάνης Ἡρακλείας 271

Θεοφάνης ἱερομ. 132

Θεραθευταί 40-44, 291

Θηρόκα 133 (ἰδ. Γυναικῆς)

Θεοδωρίτης = Θεοφάνης 130.
ὁ λακεδαιμόνης } ὁ ὁ Ν. Σινιτ. μοναχός

Θεοφάνης λακεδαιμόνης 132, 320ᵇ

Θεόδουχος Μαγιστρος Ἰβηρίτης 179

Θεόφιλος Σταυρονικη-τιανός 371

Θεοτόκη Νικ. βιβλιοθήκη ἡ σχολὴ φαναρίν

Θεομοί Β. πίνακα ἐν ἀρχῇ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἰάκωβος ἀρχιμανδρίτης Διονυσιάτ. 134
πρωτ. Ἁγιαννίτης.
Ἰάκ. Βατοπεδινός ἰδ. Βατοπ. 50, 53 5
Ἰβηρίτ (διαφοροι γλῶσσαι) 142a 143, 145, 128. Ἴβηρες προσκωρησαντες ἐπ. 91
Ἰβηρίτ περί τοῦ βιβλ. Θεοτόκης 128
Ἰνάτιος (ἰδ. Σανδόσηοι) 134

Ἰδιόρρυθμοι 135, 139 κακά 136, 137, 165. πηγαί 138 χαρακτηριομός 135 ἐπιλιμία 158
βιβλιογρ. 55δ

Ἱερόθεος Ἰβηρίτης 142γ
Ἱεροθεος ὁ ἐν τῇ Ὕδρᾳ *146, Νεοσκηντιώτης 320β
Ἱερεμίας (ἰδ. Λαύραν) πατρ. ἐπίδομα 225
Ἱερισσός (ἰδ. Ὅρια)
ἰδαγενεια μοναχῶν 403a
Ἰννοκεντίου ἐπιστ. 182.
Ἰσίδωρος Πατρ. 146a
Ἰσαάκ δυπνοῦχος περί τοῦ Ἀξιονεστοῦ: 16
Ἱστορία Ἴδου (ἐν ᾗ (ὡρωτοι) μοναχοί ἐν Ἄθῳ) 147
Ἰωάννης ἡσυχαστής 252a
Ἰωάννης Ἴβηρ 145
Ἰωάνης Βατοπεδινός 53
Ἰωάνης Τυρνόβου βίος 253-62
Ἰωαννίκιος Λήμνου 146β
Ἰωακείμ Γρηγοριάτης 134
Ἰωακείμ Ἰβηρίτης 145

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καθαριότης 174.
Καθιόμαλα 175
Καλαμαρία ἴδ. Μάρω
Καλλιστος Ξαταφυγίωλης 176γ.
Κάλλιστος παλρ. 179. (ἴδ. ἐν Ξανθόωνοι)
Καλλιστος Ἐπιτιούδης 176γ.
Καλλοναί (ἴδ. ἐγκώμια) 182-6

Καλόγερος 152

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Καλλινίκα (1689) παλρ. ἐν ἀθῳ. 190

Καλοθετή Ἰγνάτια σ. 419a

Κανονικά 192.

Κανόνες ἐκκλησίας 164*

Κανονες μοινοβίων 164a

Κανονισμοί 157

Καρακάλλου μονή 155-6

[illegible] 155

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καρεαί 186 (καριάπολις 187) 157*. 158 (κελλία)

Καρούχιον 155

Κασσάνδρα 191

Κυταχώνιοι 178-9

Καντακουζηνός 148-9

Κατάστασις μοναχῶν (ἰδ. κατηγορίαι, ἠθικὴ τῆς βίας ἀσκητ.) 153, 1.

Καστεμονίτου μονή 156ο

Κασσανδρείας κτίτορες 156.

Κατηγορίαι 152 (καλάκτωσις) 153-4 (ὠόθεν:) 180-1 (Γρηγορᾶς Εὐ[illegible] ἀρχαίων 180α. Ῥουσάνη 180β. Βλ. Μοναχοὶ ἐν Κλωσίῳ 301

Κατοικήσεις ἄδω (ἰδ. μοναχοὶ ἀρῶτοι) 171-2

Κατουνάκια. 156δ.

Καυσοκαλύβια 156γ.

Κειμήλια 152β.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ

Κεχρία (καρυών) 155 ωδη ωαχηθηον

Κεχρίωται (ἀγ. ἀθάν.) 197 σιγίχριον ις ὑποσχετικόν 192a

Κεχρύδριον 155

Κερασά 187, 252.

Κρυμένης Μοίη 188
Καωχάνης Ζώης 188
Κρασματικοί τόποι 189
προνομικόν δικαιον. 176a

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κόχρυβα 187 (id. Μιμμοίκα)

Κόχρυβος Μονή 170

Κοιβιάρχης δεκανυρποδη ὁ Θεοδ. 139

Κοινότης ἱερά ὁμοιότης ἀρά καὶ Ῥάμ. ἐν Βυζ. πρεσβυτέρων 190 [illegible]
[illegible] 147 περὶ [illegible] 149-205 κρίσις 146 [illegible] 175

Κοινόβιον ἀγ. Βυλανίς 164 γ Κοιν. Παχωμίς 164 δ. γ. Καταγωγή 142

Κοινόβιον (id. μον. (νίας) (ἀραί 168) ἐγκώμιον 170 180 [illegible] 168 165 [illegible] 159 [illegible] 167 [illegible] 167 [illegible] 167 [illegible] 167 [illegible] 170 [illegible] 55 [illegible]

Συγγραφαί. 164.

Κοινόβιον ἀφιερά τοῖς ἀρχαίοις (Σπαρτιαίας) Κνίδιος Ῥοδίοι 183

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κουρά ποιε επιτρέπεται 177. κουρα μοναχεῖ κόμης ἐν τῇ Π. Διαθήκῃ 187

Κοσμᾶ μον. ὀπτασία. 156ᵇ Κοσμᾶς Λαυριώτης Επιδαυρίας 41

Κοσμᾶς Τζιντζιζούλης 188. Κοσμᾶς ὁ ὀνέωτερος 156ᶜ

Κουτζουμουνίου μονή 176.

Κουτουζέζης Ιεροδιάς προκ. Σλαυρονικητιαία 371.

κουτσός ὁ διάβολος 95

Κτήματα μοναστ. ἀναπαγγ. 173 κτηματ. ὅροι 302 169. δήμευσις 287.

Κοσμικῶν ἔξωσις 1717. σ. 190

Κῶτις Διον. σ. 190

Κριτοποιία Μιχ. 176γ. Κριτοποιία Μκλρ. 176δ. 312.

Κυριγγός ὁ Ε'. διαθήκη 228

Κυπριανός - Ἀγεξανδρεύς 190

Κυριγγός Λαυριώτης βιος 262-68., 271

Κυνοταμονίτου 378

Κυδωνίας πρόχορος Λαυριώτης Βαρχαάμιτος καλαδίκης Δοσιθέος Τομ. Αγαπ. 92.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Λάμπρος Συμ. περὶ ἄθω 386

Παλαιογραφία (ἰδ. Ἀνωνυμ.).

Λαῦραι ὧδεν οἱ μοναχοὶ 187.

Λαῦρα χαλκηλία, σάκκος Νικηφόρου φωκᾶ σ. 218[a]

Λαυριῶται μυξοσωλῖται 219

Λαύρας ἱδρυσις ἡ ἱστοριογραφία 218

Λαῦρα τὴ σαμαΐτου 216 ἱστορικά (ἀκριβῶς ζῶμοι) 216[a]-216[b]

Λαύρα (ἰσοκράτους ὡς 21) 204. ὁ ναὸς τῆς εἰσαγωγίου 205 παρ. λαυρ. : μοναχορίων 205-6 ἀδελφ. σαμαϊτοκαλαχρά 207. Λαῦραι 207 ἱδρυσεῖαι 208-12. ἡ ἀθωνικὸν τυπικὸν 213 Μιχαὴλ μοναχοῦ, ἁγιορείτης καθηγητὴς, πύργοι καθηγ. ἡγουμενῶν. ἱστορία 213. περὶ λαυριωτῶν 215. ἀποκαλύψεις κοσμᾶ 214 Μονὴ ἁγ. Ἀνδρέου ἰδ. λ. Πατριάρχαι λαυριῶται 221/2 ἐκκλησίαι τῶν λάκκου 222. Λαυριωτῶν ἅγιον ὄρος 223 - καλόγηροι 223[a] ποίνικες 226, 13. σαΐτης ἱερὸν σκεῦος 227[a] διάταξις Μονῆς Μιχ. Ἀκομινάτου τοῦ Χωνιάτου μελίσσιον λάκκου 227. ἡγούμενοι λαύρας 237. 247 Παρ. Λαυριῶται 248 Μητρ. Λαυριῶται 249. Ἐκδικήσεις λαυρ. ἱδ. λ. Κοσμᾶς ἱδ. λ. Ἀνδρ. ἱδ. λ. Ἰωσὴφ ἱερομόναχος ἱδ. λ. Χερσὶλ. λαυρ. ἱδ. λ. Χρυσόλ. λαυρ. ἱδ. λ. θαύματα ἁ τὸ ἐπὶ σοὶ χαίρει Λαυριώτου λαυρ. ἐγγράφα ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς λαύρας ἀφιερ. 232 Μονὴ Ἰβήρων 232 Ἀνδ. Πατμ. λαῦραι προνόμια 216 πῶς ὁρίζονται 217 ἱστορικὰ 272. Τὸ ὄνομα τοῦ ἁγιωνύμου ὄρους Μονὴ 213 πρῶτα πόσα ἦσαν 216 μ. ἐν Μιχαὴλ 213 λαῦραι ἐρημικαὶ 534. λαῦραι κτίσεις 214 Νικηφόρου 222. Χρυσοβούλλιον Βασιλείου τοῦ Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου 232δ: ἐγγράφα 232[g].

Πευντιος ἱεροδιακονα 15.

Λεξιλογιον 274 α-ζ ~~ἐλληνιστικον 189, 302~~

Λέων ἐν ἀθῳ 273

Λόγιοι ἁγιορεῖται ἰδ. 53. *273. 274 γ

Λόντζα 274 γ Λουπρα 275

Λουμαρις Κυρ. ἁγιορείτης σ 284.

Λυκοῦργος Λογοθέτης Σαμιος 274 η

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

~~Μαγουλα [illegible] 312-13~~

Μάρω (καλαμαρία) 311 Μάξιμος ὁ Γραικός. 307

Μασσαλιανοί 307 Μαλεΐνου Μελ. 125

Μαθαῖος ἱερομονάχος τοῦ Βαρλαάμ. 128 η.

Μαθαῖος Ἀνδρίκης 176.

Μελανά 218.

Μακάριος ὁ Κορινθ. 307, 314

Μετέωρα 277-8

Μάξιμος ὁ Γραικός 307.

Μάρκος μοναχὴ ἡσυχαστής 246.

Μετόχια (ἰδ. κτήματα) χαγορά 302 πάροικοι 302. ἀφαίρεσις 326 308
ἀπηγορεύοντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων 316 δημεύσεις ὑπὸ Τούρκων 77 κ.
μεταπάτησις κτήρεσις 308

Μηνᾶς Μινωΐδης 479a.

Μητροφάνης ἱερομ. Ἀθηνίης λόγιος 312 (ἰδ. κριτόπηος

Μέλεαι 214.

Μικρόαθος 315

Μνημοσύνων περί (ἐν Ἄθω) 314

Μελαχήφεις (περί) συνεχούς "

Μαλφινοῦ μονή 317 (ἰδ. Ἀμαλφινοί)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝΑΝ

Μοναι συναπριάζουσαι τῷ ἁγ. Ὄρει 285
Πλῆθος 295, 308-9 ——— Μοναχισμός 280
Διδόμεναι ὡς χαριστικάρια 297-8
Μ. ἀρχαίων θέσις 308-
Δήμευσις 308-9, 326

Νόμοι περί μονῶν 321 ἄγραφοι (αὐτ.)

Νεαραί 324-25

Μοναχῶν εἴδη 300 κ.β-γ

Ὑπὲρ τοῦ μοναχισμοῦ 4 λόγοι τοῦ Χρυσ. 295

Μοναχοί συμβιβάζονται βασιλεῖ 338

Μονῶν ὀνομασίαι 281

Μοναί ἀπὸ σκήτεων προελθοῦσαι 300*

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μοναχοί και μοναχαί 279. ἰδ. μανίας ἡμερολογίου ~~Μοναχοί και μοναχαί 279~~ Μοναχοί ἐν ἐκκλησίᾳ 280

Μοναχοί ἐπι τοῦ βαθμοῦ 279 Μοναχοί ἐν ἐκκλησίᾳ 280

ὅρκος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 283-4, 289 (ἰδ. ἐν γνωμικοῖς, ἐν φράσει) 291, 293

Μον. βίος. βάσις ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ 286-7, 293. 154 Ἱστορικον 164β

Ἐγκύκλια (ἰδ. χ. ἐν ὄρκῳ) 289-90. 293 (ἰδ. συμφωνία)

Μον. καρδιακὴ καταδίωξις ἐν Γαλλίᾳ 292. ——

Ἱμάτια 295-6 (μοναχῶν). ~~Μον~~ 3 .. .. Μονῶν 308γ. ..

Ἱστορία 299

279 Χρυσόστ.

Χαρὰ τοῦ μον. βίου 300 (ἰδ. κατηγορίαι) ἐν ἀρχουσίᾳ

Πρῶτοι μον. ἐν Ἄθῳ 301, 309 (ἰδ. καταλύματα Ἄθω)

Μεγαλοσχοῖαι 301 (ἀμάραντα)

Χρόνος ἐν ἐρήμοις 303 διαλογίζου ἰδ. ἐν 198

Περὶ μον. βίου συγγραφεῖς (ἰδ προ). Πελουσιώτης οἱ μον. διδάσκαλοι) 31[illegible]

Νικηφόρῳ ἐν ὁρισμ. λόγοις 27-10-57, συμπερ[illegible]

Μοναχοὶ ἐν βασάνοις ἐν ἐρήμοις 318 κατὰ περιγραφὴν τῆς ὁσίας 306

Νόμοι περὶ μονῶν 321

Μικροὶ ἐκ τῶν ἐκατονταέτων 325-6

Κατηγορίαι 152, 152α

Μοναχοὶ ἐν ἐρήμοις. 306

Μοναχὸς ἐν ἐρημίᾳ. 304

Μον. ὁρισμός 306

μοναχοὶ ὡδανιδῶν σ. 300

μοναχῶν διαταγαὶ 103α-β.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ

~~Νέα, [illegible] 320γ.~~

νεόφυτος καυσοκαρυβίτης 320β

νεοφύτου ἄρτης [illegible] 320α.

Νηφὼν ἱερομόναχος ἀσκαδός τις [illegible] ἀγιαν. ὁράδος 320γ.

Νηφὼν εὐχίτης 320.

Νικηφόρος ἡσυχαστής 128η 320γ*

Νικηφόρος φωκας 324-5 ἀκολουθία 326

Νικολάου Πατρ. Ἐρωτήσεις 320γ.

Νικόδημος ἁγιορείτης περὶ ἁγ. Ὀρη. 320δ.

Νεῖλος ὁ Νοταρᾶς 272 λαυριώτης

Νικηφόρος Παπαδαίκης 321

νηστικα τῶν παλαιῶν 320β

Νεομάρτυς ἀνώνυμος τοῦ 1694, 429

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ξ

Ξανθόπουλοι καλλιόλα κ. Γενάλιος. 326ᵃ

Ξηροποτάμου μονή 328, 362

Ξηροποτάμου σύνθη 326

Ξυλογλυπτική 327.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὀνοματοθεσίαι ἐν Ἄθῳ 331-5

Ὀνόματα ἀγαθῆς 330. Ὀπτάσια. 354

Ὅρια Ἱερισσοῦ καὶ Ἄθω 330 ἢ Ὅρια Ἰωρίσσου αὐτ. [illegible]

Ὀνοισεντοῦ ἔδ. 117 καὶ παράρτημα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Παναγία ἐν Ἄθω 353 ὑποόχεσις 352 α.
Παραδοσεις 355
Παρθενία 336, 356ᵃ
Παίδεια 356–356**
Παύλου ἁγ. Μονή 357*, 378
Παντοκράτορος μονή 359. ἐς 327. (Ιω. Καζυβ. ὑπαγγ.)
Παραγωγή προϊόντων 351. 182.
Πάτρια 361
Πατερικόν ἁγ. Ὄρους 354
Πατριάρχαι Λαυριῶται 221.
Περιστερεῶν μονή 360.
Πατριάρχαι Ἁγιορεῖται 352.
Πέτρα Ἀθωνίτης 352*
Παρθένια Σκούρτα 353
Παΐσιος ὁ καλλιγραφός 353
Παισαρρηγοσούλα περὶ ἁγ. Ὄρους τὶ δὲν λέγει 383
Παΐσιος Καυσοκαλυβίτης σ. 156ᵇ
Παντελεήμων Λαυριώτης 222γ ἔγγραφα

Πόλεις ἐλεύθεραι 68

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΤΥΠΟΣ

Πολυλεγμα 350

Πολιτική τοῦ Ἄθω σημασία 338.

Πολύγερος 361.

Προβάτα 361

Πρισδριανῶν Ἰω. 271

Προδρόμου σκήτη λαύρας 275 Πρόδρομος τοῦ Πέτρας 369

Προνόμια. 340-4

Προνομιοῦχοι κόσεις ἐν Βυζαντίῳ 66, 68.

Προσμονάρια 361.

Προσκομιδῆς ἔρις 350

Πρῶτοι ἐν Ἄθω μοναχοί 309, 301 171-2. 308a*

Πρῶτος κρωτεύων 67 πρῶτος, πρωτᾶτον 337a 337* κ.τ.ἐ. διαπολεσία. 308a κατά

Πρωτάτον 337b.

Πρωτεῖα μονῶν 336

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΡΑΤΕΑΣ

1P

Ραουλας Ιεράσιμος (ἰδ. Συγγραφεῖς νεωτ.)

Ράσον 362

Ραβδούχου μονή 366.

Ρωμουνικόν ζήτημα (Σμυρν. 192-206.) 369 ἰδ. Ἐλαχίας, πλήρωτα

Ρωσσοι φυγόξενα 367 ~~Ρωσσ. ζήτημα 369~~ ἀγιοπελεῖν ἐν Ρωσσίᾳ 368 Ρωσσ. κελλιῶται 362

ἀντενέργεια παλάτη ἐπὶ κατοχῇ (διεθνοιθόικον) σ. 367

Ρωσσικοῦ μονή ~~368~~ 363*, 369 τὰ δημοπεύματα τοῦ Νεολογικοῦ 362*

Ρωσσοι κελλιῶται 365

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

~~Σαββαϊτοπορείλ, 377~~

σώκηος φωκα ἐν Λαύρᾳ 219

Σκομός 371

Σερβικὰ ἔγγραφα ἐν Ἄθῳ 370ᵃ Σ. Δουσάν

Σημηνία τοῦ Ἄθω 375 Σημασία τοῦ μεταχιστοῦ (Θεομοί μον. βίος)

Σιδηροκαστρουμονή ἐν Χεραστῇ 377

Σίγιλλιον 371

Σκαναβης 376ᵃ

Σιμωνίδου περὶ ἁγ. Ὄρη 379

Σινθήκη Βερσιον. 345, 348ᵃ

Σινήτη (ἴδ. Μαγουλᾶ, Πρόδρομος, Νεοχώρου, ἁγ. Ἄννα, Ξηροποτάμου.) ον. Νιτρία 375, παραγωγή 375. τοῦ Σινᾶ τοῦ Ραΐδου 375. Καρκάλλου 156 Γλυσσίας 56. Βαλοσιτίου 375

Σινήτη τόπος ἀρχαῖος 18

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΡΑΤΕΑ

Σλαυβοι ἀνάθω 378.

Ξυμνος πέτρα μονή 372.

Σκουρτα ἰδ. Παρθενία τῆς Νεόφυτος

Σλαυρονικήτα μονή 371.

Σλαυρού κελλιόν (ἰδ. καραναλλου) 377.

Συγγραφεῖς (αρχαῖοι) 17, 382α*, 386-392. νεώτεροι 378-381, 39

Συγγραφεῖς καθαρῶς περὶ ἁγίου θρησκευτικῆς 310β*

Σφραγίδες 20199.

Σωφρόνιος διδασκαλος 11

Σχολή φαναριου 730

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τέχνη 348
Τζιντζιλφούτης 398
Τιμόθεος ἀγιορείτης 397
Τριπιάμη 397.

Τούρκοι καὶ ἀγιορείται 345, 347
Τούρκοι ἐν Ἀθῳ πολὺ ἐν ἄγωνι 77, σενδήμη 62, 75
εἰς Παλαιοκαστρίτης Μωαρεπ 319.
Τουρκικὴ διοίκησις 68, 62, 71.

Τυπικά (id. Διοικ. ἔγγραφα) 74 402-3, 401*. 399 κίνδυνος τυπικῶν
Τυπικόν ς' 124
Τυπογραφεῖον Λαύρας 400-1

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΡΤΗΣ

Ὑγιεινομεῖον ἡ ἡ 68

Ὑπέρπυρον. 404.

ὑπηκόδης μυναχῶν 403a-b.

ὑπομιμνήσκοντος μονή. 57

ὑπεταμένοι ἐν Ἰωάννῃ 152, 163

ὑπουργοί 403b

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

~~φαίαιναι ἐν Ἅδῃ 408~~

φιλόθεος ἁγιαννίης 407

φιλοθείης, Αρσένιος 405

φιλόθεος Λαυριώτης 406-7., 89a

φιλοξενία 408, 143.

~~φιλοξενία Σιμπίνη 401~~.

φροντιστήρια τὰ μοναστήρια 409

φόροι 66, 67. 408 ανιστοι 405 φορολογ. ὅροι 189.

φυτὰ ἐν Ἅδῃ 411

Χάλδος Ζ. Ἡσυχαστικά

χαριστικάρια 297-8

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Χειρόγραφα.

~~Blotz A., Die Bibliotheken der Klöster des Athos Bon~~ 1881

Χαρακληρισμός Ὄθω 412 (ἰδ. καλλιγραφ.)

Χελιανταρίου Μονή 378 424*

Χειρόγραφα (καλαγόγος) 416 περιγραφή 417. πλῆθος 418 (ἰδ. Βιβλιοθήκη πλοῦτος 420 ἀφαιρέσεως 420-1 ψαλτήριον εἰκόν. Κωνσταντιν. 418

Χειρόγραφα νέοι καλαγόγοι καὶ εἰσηγήσει τοῦ Λεοντοπαρέως 416 [illegible] γραμμα Σκαρα

Χειροτονίαι 414 415 ἡγούμενος ἐπὶ 1950 ἐπὶ Φαρεσόδη ὁ κυνέτης

Χερσονήσου ἔκλασις καὶ περιγραφή 414.

Χαλεπίου Γεννάδιος 415 ἰδ. καὶ Γεννάδιος.

Χριστοφόρος Ἀρτινός ὁ Προδρόμιλος 425. Χριστοφόρος Ἄγγελος

Χριστοφόρος Προδρ. διδάσκαλος ἐν Ἀθην. Σχολαί 425

Χρέη κοινότητος ἐπὶ 1744 σ. 196.

Χρονικά 424 μετὰ τῶν ἄλλων

Χρυσόβουλλα (τύπος) 413. πόσα 422 Λαύρας 222a-γ, 232δ (ὁλόκλη.
" Πατμου 423

Χρυσόστομος Λαυριώτης 271

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κωδ. Ιβηρ. 220. ἐν τέχει

Κατά τούς 1694 Ἰωναρίο - 2.

ἐπῆρε ὁ βενετζε ἄνος δηλαχή τίν χιοννίσου, τίν χρονίαν αὐτίν ἐμαρτίρισε ενας μάρτιρας εἰς τιν κοσταντινούπολιν, τό ὄνομα του δέν τό ξεύρα, τόσο ξεύρο πούς ητον παλόγερος ἀπο τό ἅγιον ὄρος τις ἐμαρτίρισε ἀπο τά χάρια τοῦ ἀγαρινοῦ τις τό χιτζάνου του το πήραν ἡ φλεαμένη.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ